

خود بر دست و پا می کشیدند و در آن وقت که

محکمہ دہلی محکمہ باقی

بعد از این هم در مقامات تجویز با هم اجابت فرموده
اول مرتبه تعلیم کند در زبان و الفبا و نحوه
عاشقانه غایت بسیار بود و چون شد و بعد از
آنکه در کمال عافیت و صحت بهیچ شیء غایب و آسودگی
مرد بر این حفظ داشت و از آنکه کور بود و بعد از
اینکه بهیچ شیء غایب و آسودگی
تعب که هم هر یک از این دو نوعی تا آنکه
و هم از این که آنکه از این که
سلاطین و عدول سر آورد و در این که
منی و او را به اجازات خود رساند و بعد از
در دنیا و قیامت از وی محروم شود

نمده و میروو

چندین سال

نُدهب و میژوو

ئەدەب مێژوو

چەپکی لیکۆلینەوه لە ئەدەب
و
بەلگەنامە ی مێژوویی کورد

محەمەد حەمە باقی

هەولێر - ٢٠١٣

خانه‌ی موکریانی بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

● **ئەدەب و میژوو (چەپکی لیکۆلێنەوه له ئەدەب و بەلگەنامە میژوویی کورد)**

● نووسین: محەمەد حەمە باقی

● نەخشەسازی ناوەوه: رێدار جەعفەر

● بەرگ: محەمەد قادر

● نرخ: (٥٠٠٠) دینار

● چاپی یەکم: ٢٠١٣

● تیراژ: ١٠٠٠ دانە

● چاپخانه: چاپخانه‌ی موکریانی (هەولێر)

● له بەرپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێب‌خانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (١٥) سالی (٢٠١٢) ی پێ دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (٧١١)

هه‌موو مافیکی بو نووسه‌ر پارێزراوه

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

پیرست

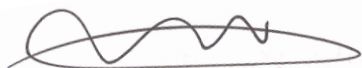
- ۷ وهك بهرايی
- ۹ نامه‌یه‌کی میژوویی بۆ شیخ بهزایی تالهبانی و هه‌والی تازه
- ۳۳ چه‌پکی نامه‌ی شیخ مه‌حمودی حه‌فید
- ۱۰۱ مزگینیی دۆزینه‌وه‌ی میژوویی مه‌رگی شاعیری ناودار
- ۱۰۷ دیسان مزگینیی تازه و به‌لگه‌ی تازه‌تر
- ۱۱۵ دوونامه‌ی نێوان شاعیری ناسراو (میسباح دیوان - ئه‌ده‌ب) و دۆستیکی
- ۱۲۱ نامه‌ی یه‌که‌م:
- ۱۲۹ نامه‌ی دووه‌م:
- ۱۳۵ ده‌قی نامه‌که‌ی میرزا محمهد سالح بۆ عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ئه‌ده‌ب
- ۱۴۱ ده‌قی وه‌لامنامه‌ی عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ئه‌ده‌ب بۆ میرزا محمهد سالح
- ۱۴۵ وێنه‌ی نامه‌ی میرزا محمهد سالح بۆ: عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ئه‌ده‌ب
- ۱۵۱ وێنه‌ی وه‌لامنامه‌ی عه‌بدوڵلا به‌گی میسباح دیوان - ئه‌ده‌ب بۆ: میرزا محمهد سالح
- ۱۵۵ دیتنه‌وه‌ی (۱۷) غه‌زه‌لی تازه‌ی (ئه‌ده‌ب - میسباح دیوان)
- ۱۸۹ مه‌ستوره‌ میژوونووس و مرۆڤ (۱۸۰۵ - ۱۸۴۷)
- ۲۱۱ نالی و مه‌ستوره
- ۲۳۵ نالی له‌سه‌فه‌رنامه‌ی بالۆزیی‌کی فره‌نسدا (۱۹۰۶ - ۱۹۰۷)
- ۲۴۹ ئه‌غیام
- ۲۵۷ مه‌ولانا خالید (۱۷۷۹ - ۱۸۲۷ ز)
- ۲۵۹ به‌شی یه‌که‌م:
- ۲۷۵ مه‌وله‌وی! یان گه‌رانه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌؟
- ۲۹۹ مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی و موزیک و گۆزانی
- ۳۶۱ مه‌حو‌ی میراتگری په‌یام و هه‌لوێستی جوامیرانه‌ی مه‌لانا خالید

۳۷۵	بەدوۋادچوونى وتارىكى مامۇستا تۇفيق وەھبى
۳۸۹	ھەندى ئاشناى نامۇ
۴۰۳	ئەم كىتەپەم خوتىندەو (شارى سەيمانى - مەملەنئى گروپە كۆمەلەيتىيەكان: ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰)
۴۳۱	ھەيمەن موكرىيانى و رۇژنامەى كوردستان (۱۹۵۹ - ۱۹۶۳)
۴۴۵	دىيارى خوتىنەران نامەى (ھەيمەن)
۴۵۶	كوپ: وەرگىراو لە كىتەپى ھەفتە - بەپىننوسى: مامۇستا ھەيمەن
۴۶۱	ماناى وشەى كوپ
۴۶۴	شىنى گۇران
۴۶۹	بەرھەمى چاپكراوى نووسەر
۴۷۱	بەرھەمى داھاتوو

وہك بهرایى

ئەم كۆمەللە بەلگەنامە و وتارانەى لەباوەشى ئەم كەتیبەدا جیگەى خۆیان كردۆتەوه، لە سەرەتادا لە چەند ریبوارىكى لە یەكتر دوور و دابراو دەچوون، كە مێژووى ھەنگاوهەلگرتنى پێشینهكانیان، بۆ زیاتر لە (۲۵) بیست و پینج سال دەگەریتەوه و پاشان لە درێژایى ئەم (۲۵) سالەدا، بەرەبەرە، بەلگەنامە و وتارى تریان شوپین كەوتوو، تا وایان لێتاتوو بەھەموویان كاروانیكیان پێكھێناوه. ھەرچەندە ھەریەكەیان بەجیا، بۆنە و بابەت مێژووى نووسینیان لەیەكتر جیاوازه و ئەم جیاوزییەش، كەشووھەوى تاییبەت و سەرەخۆى پێ بەخشیون و ھەندیکیشیان، وەك بابەتەكانى: مەولانا خالید (۱۷۷۴ - ۱۸۲۷ز)، مەولەوى تاوگۆزى (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ز)، نالى (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز)، ئەدەب - ميسباح ديوان (؟) - ۱۹۱۶ز)، سەرەپای ئەوئى نەفەسى بابەتەكانیشیان كورت و خیراشن، بەلام ھەریەكەیان رەگەز و كەرەسە و ھەوینى كەتیبى سەرەخۆیان لەخۆیاندا ھەلگرتوو. بۆیە ئەگەر مردن مەودا بدات، ھەریەكەیان وەك كەتیبى سەرەخۆ، دەگەنە بەر دەستان. ھەر بەو مەبەستەش لێردەدا، ئەم كەرەسە و رەگەزانەى ئەو چەند بابەتەم (بەر لەھەمووكەس زیاتر، بۆ بەرچاوى خۆم) بەرجەستە و یادداشت كردوون، تائەركى لە ئەستۆگرتن و بە ئەنجام گەياندن، وەك كەتیبى سەرەخۆ، لەیاد و بیرەوھەرى ھەمیشەبیمدا بژین و نەچنە خانەى لە بیركردنەوھە. چونكە ئەگەر لەمەوداى نیوان نووسینى ھەریەكە لەم بابەتانەدا، كەتیبى ترم، نۆرە برپى لێكردبن، بەلام دیسانیش ھەرخۆم دەزانم كە چەند لەگەڵ كۆكردنەو و تەتەلەو تاوتوى پێكردنى ئەم بابەتانەدا ماندوو بووم و شەوئخوونیم لەگەڵدا كیشاون و چەند بەدژواری و ڕاكەراك و تەقەللای بى پشوو، ئەم كاروانى نووسینەم بەرپى خستوو. بەتاییبەتى بۆ تەواوكردنى ھەندیکیان، وەك بابەتەى: چەكى نامەى شیخ مەھمودى حەفید و نامە و بەلگەنامەكانى شاعیرى ناودارى موكریان: عەبدوللەبەگى ميسباح ديوان - ئەدەب (كە ئەم نمونانەى بەردەستان لەبارەى

ناوبراوهوه، مشتیکى زۆر کهمى ئەو خەروارەن، که لەسەر ئەم شاعیرە کۆمکردوونەتەوه) چەندان مالان و گوندانی خۆرهلەلاتى کوردستان بە دواياندا گهراوم و دەستەودامینى دۆست و نادۆست بووم و چەند رهنجى نەپساوم داوه و چەندیش تاسه و هەسرەتى چنگەستنیانم خواستووه!. چونکه هەریه که له کهرهسهکانى ئەم دوو بابەتەى ناوم هیئان، لەماوهى نزیکەى (۲۰) سالى تەمەندا، لەچەند سالى پچرپچردا دەستم خستوون و سەریه کم ناو، که دنیام هیشتا کهرهسه و نامە و بەلگەنامەى بابەتى ئەمى دوايان (ئەدەب)، له زۆر لهو گوندانه و قەلەمپره‌وى موکریاندا ماون و بەردهستى من نه کهوتوون و به ئاواتى دهستخستیانەوه ده‌ژیم و خەونیان پیوه ده‌بینم. هەر بۆیه‌ش ئەو کتیبەى به‌ناوى (نامە و بەلگەنامە جیماوه‌کانى ئەدەب – میسباح دیوان)، له ده‌میکه‌وه ئاماده‌ى چاپکردنم کړووه، به‌و هیوايه ده‌ستم راگرتووه و به‌دواى ده‌خەم، تا به‌لکو هەندیکى تریشم چنگ بکه‌وى. جگه له ئاواتى له چاپدانه‌وى سەرله‌نوێ دیوانى (ئەدەب)، که خۆشبه‌ختانه، دواى دوو جار چاپکردنه‌وى دیوانه‌کەى، دیسانه‌وه شیعر و غەزەلى تریم ده‌ست کهوتوون.

محمد هەمه بافی

هاوینی ۲۰۱۲ - هەولێر

نامه‌یه‌کی میژوویی

بو

شیخ رهزای تاله‌بانی و هه‌والی تازه

یه‌که‌م:

(که‌وشهر) نازناوی: قازی (مه‌لا مه‌حه‌مه‌د که‌ریم) ی سه‌قزی یه، که‌به (قازی که‌وشهر) ناسراوه، کوری مه‌لامسته‌فای کوری مه‌لا محمه‌د سه‌لیمی کوری مه‌لا شهریفی قازی یه و سالی (۱۲۵۶) کوچی، به‌رام‌به‌ر سالی (۱۸۴۸) ی زایین، له‌سه‌قز هاتوته دنیاوه.

له‌سه‌ره‌تای خویندنیدا، لای ماموستایان: مه‌لا محمه‌دی موده‌پرسی مزگه‌وتی سه‌قز و دواتر لای مه‌لا عه‌بدولسه‌لام موده‌پرسی (بانه) و ماوه‌یه‌کیش له‌(بوکان) لای مه‌لا محمه‌د شهریف و دووسالیش له‌(توتومیش) لای مه‌لا عه‌بدولای پیره‌باب و دووسالیش له‌(تورجان) لای مه‌لا عه‌لی قزلجی تورجانی خویندویه‌تی...

دوای ته‌واوکردنی خویندن له‌(سه‌قز) بوته قازی، ناوناوه‌ش ده‌رسی وتوته‌وه... له‌دوای ته‌مه‌نی (۶۲) سالی، له‌(۱۲) ی جمادی الاخری - ی سالی (۱۳۲۸) ی کوچی، به‌رام‌به‌ر (۱۹۱۰/۶/۲۱ ی ز) کوچی دوایی کردوه. (که‌وشهر) له‌ بنه‌ماله‌ کوته‌کانی سه‌قز- ن، که‌ پشتاوپشت به‌بنه‌ماله‌ی (شیخ الاسلام) به‌

ناوبانگن. خویشی به خه‌تخوش و شاعیر و ئەدیب ناسراوه و دیوانیکی شیعی به فارسی له‌پاش به‌جیماوه، که هیشتا چاپ نه‌کراوه^(۱)

جگه له‌م دیوانه، کۆمه‌لێک نامه‌ی له‌دوا به‌جیماوه، که ئەمانیش هه‌موویان به‌زمانی فارسی و به‌په‌خشانیکی ئەدهبیی زۆر بالا دارپێژاون و ئەم نامانه، وێه‌ی دووهمی ئەو نامانه‌ن، که له‌ژبانی خۆیدا بو‌دۆستگه‌ل و شاعیران و رووناکییران و لیپرسراوان و وه‌زیری قاجار و نامه‌یکیشی بو‌ (ناسره‌دین شای قاجار - ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز) نووسیونی...

ئەگه‌رچی له‌دیوانه‌ شیعه‌که‌ی و له‌ئه‌لبوومی ئەو کۆمه‌له‌ نامه‌ ئەده‌بیانه‌دا، که له‌قازی که‌وشهر جیماون، چ شیعه‌کان و چ نامه‌کانیش هه‌یچیان به‌کوردی نین... به‌لام دیاره‌ که‌ کوردیه‌کی باشی به‌خوێندنه‌وه و نووسین زانیوه و شیعی شاعیرانی کوردی له‌بهر بووه و له‌گه‌ڵ هه‌ندیکیشیاندا سه‌روه‌بندیک‌کی هه‌بووه... چونکه‌ یه‌کیک له‌م نامه‌ ئەده‌بیانه‌ی بو‌ شاعیری گه‌وره (شیخ ره‌زای تاله‌بانی ۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز) نووسیوه..

ئەم نامه‌یه‌ی (قازی که‌وشهر)، بو‌ (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) میژووی له‌سه‌ر نیه‌ “به‌لام به‌وه‌دا که‌ له‌ دووتویی نامه‌که‌دا، دێره‌ شیعیکی (شیخ ره‌زا) تیه‌هه‌لکیش ده‌کات، که‌ له‌م شیعی خواستوه‌:

خزمینه، مه‌ده‌ن په‌نجه، له‌گه‌ڵ عه‌شه‌رتی جافا
میرووله، نه‌چی چاکه، به‌گژ قولله‌یی قافا!

وه‌ک دواتریش باسی ده‌که‌ین، ئەم شیعه‌، له‌ هاوینی سالی (۱۸۶۵ز) دا نووسراوه، بۆیه‌ ده‌بی ئەم نامه‌یه‌، دوا‌ی ئەو ساله‌ نووسرابۆ.

(۱) تاریخ مشاهیر کرد - تألیف: بابا مردوخ روحانی، (شیوا)، انتشارات سروش - تهران ۱۳۶۶ ص ۱۱۸ - نامه‌که‌م به‌هۆی نه‌وه‌کانی بنه‌مائه‌ی به‌رپێژی (قازی که‌وشهر) ه‌وه، له‌ سه‌قز، ده‌ست که‌وت. سوپاسیان ده‌که‌م.

ئەم نامەيەي (قازى كەوشەر)، چەند لايەننىكى گىرنگى تىدايە، كەجىي سەرنجىن:

۱ - نامەكە لەبارەي دارشتن و ھەلچىنىي بناغەي رستەسازىي و ويىنەي شىعەريي و رەوانبىژىيەو، پارچە پەخشانىكى ئەدەبىي زۆر بالا و بەپىز و تۆكمەيە، كە نىشانەي شارەزايى و ئاستى تىگەيشتنى يەكجار بەرزى (قازى كەوشەر). لە جىھانى ئەدەب و دەنگوباسى ئەدەبىي و ئاگاداربوونى لە باسوخواسى شاعىرانى كۆن و سەردەمى خۆي.

۲ - لەنامەكەدا، نىشانەيەكى ئاشكرائى پىوھەندى توند و تۆلى نووسەرانى ھەردوو بەشى كوردستانى دابەشكرائى نيوان قاجارى و عوسمانى تىدايە...

۳ - نامەكە، ئەو دەسەلمىنى، كە شىعەر و شاعىرىتى و ئاوبانگى (شىخ رەزاي تالەبانى - كە ھىشتا خۆي لە زيان و لە ھەپەتى لاويتى و شاعىرىتىدا بوو، لە كوردستانى بىندەستى قاجارىدا)، زۆر بەربالاو و لەسەر زاران بوو و شىعەرى دەستاودەست و گونداوگوند و شاران گەراو. بۆيە بۆ رووناكىي خستەسەر ئەو زانىيارىيانە، بەچاكام زانى لەناو نامەگەلە جىماوھەكى (قازى كەوشەر)دا، ئەم نامە گىرنگەي لى بىكەمە كوردى، كە زۆرى پىوھە ماندوو بووم و ھەوليشم داوھ بناغەي رستەكان و مەبەستى ئەدەبىي و پەيامى (قازى كەوشەر) وەك خۆي بەھىلەو... ئەمەش دەقى نامەكەيە:

بۆ خزمەتی جەنابی زمانپاراوترینی شاعیران: شیخ رەزا
بەسەرگەردی و جوودی بەختە وەرت بۆم.

دوای پێکەشکردنی ئارەزوومەندیی بێ برانەوه، لەبیری درەوشاوەی ئێوەی
پایەبەرەزدا، ناشکرا بێ و نادیار نەمیێتەوه...

لەو رۆژەوه ئەم کەمینهیه، توانای ئەوەی بوو، مرواری شایستەیی شیعرەکان
و وتەیی تەپ و تازەیی گەوهەری بیری دەست بۆنەبراوی ئێوەی بەرپێز (خواتەمەنیان
دریژ بکات) لەسەدەف دەریهێنێ و لەگوێجکەیی دڵدا بیکاتە گوارە و لەلاپەرەیی
دڵی خەمیندا ببنە مایەیی سەردانەواندن و بەخشین و لەکۆشکی باخی بیری کەم و
کورتیدا، ببنە حوور و غیلمانی بەهەشت و خزمەتگوزارانی سەردارانی تاجدار..
سەرومپی سالا و مانگ و سەعات و رۆژ و شەو، ئارەزووی ئەم چاوە
فرمیسکاوییه، دیتنی روخساری ئەو زاتە داوینپاکەیه.. دڵخوازی ئەم
ستەمدیدەیهی رۆژگار، بۆ هەمیشە، خۆندنەوهی شیعرە ئێوە پێرۆزوتارەیه، کە
بەزمان و گیان و دیار و نادیار، لە پیشگای یەزدانی پەروردگار، لە سینەیی پێ
بلیسەدا، مایەیی هیۆربوونی کلپەیی ئاگری دووری و هاوڕاز و هاوخەمییه...

بەئێ ئەم ماوەیهدا ئەوەی توانای لە ئەستۆگرتنی باسی ژانی دووری و باری
ئاوات و تاسەیی ئەم کەمینهیهی لەباردا بوو، لە پالەوانی دەوران، برای میهرەبان،
مەلا عەبدوللا^(۲)، زیاتر بە چاک نەزانرا... بۆیه هەلی لەدەست نەدا و بەناردنی
ئەم کورتە ئاوات نامەیه، کەوتە پەلە و بەکلیلی دەروازەیی خستەپرۆوی سکالا و
پوختەیی ئەم رازەوه، قفلی سنووقی ئاواتی میێنەیی خۆی کردەوه و بە پشتیوانی

(۲) بە داخەوه نەزانرا ئەم (مەلا عەبدوللا) یە کێیه!

کردگار، جوڻاڻي بالاڻي سروشتڪار، تانوپڙي سڄي غزهلي^(۳)، له پالاوتهي پيري
خڙي، دارپشت و چني:

سازم مگر سياهي چشمان خود مداد
تا در لباس نامه ببينم جمال دوست^(۴)

هه ڇڏند پيشڪه شڪردني ٿم غزه لانه و ناردني ٿم ديارپيانه، ٻڙ مه ٿبند و
هه ڙيمگهلي دهولتهتي عوسماني، وه ناردني ورده (زير)هو (شال)ه، ٻڙ (کرمان)^(۵)،
يان وه لافي خه تخوشيه لاي هونه رمنداني ٿه سفه هاني^(۶) به تايه تيش ٻڙ ولا تي
(که رکوک)، که به بوني ته شريفی موباره کی ٿيوه (خوا دهوامی گه وره پيتان
بدات)، وه زڙي ڦالي که معه پياري بيڙه وه، که شايسته ي به کاره پيتان نه بي...
به لام رهنه گه له کاتي ناوردني ٿم که مينه يه دا، بيٽه مايه ي يادگار و له کاتي
خويندنه وه شدا، به گوڙهي ٿايه تي: (لا يکلف الله نفساً الا وسعها)... بيٽه
مايه ي يادکرده وه، ٻڙيه ناردمه خزمه تتان... چونکه وتو يانه:

(۳) ٿم سڄي غزه لاي (قازي که وشهر) ڀش نه زترا کامانه، چونکه له ناو شيعره جيماوه کاني
ناوبراودا، شيعري وايان تيا نه بوو، که تاماڙه يان ٻڙ ٿم مه به سته له سه ربڻ.

(۴) واته: مه گهر له ره شايي چاوي خڙم، قهله ميک ساز بکه م، تا له دووتويي نامه که دا، جواني ٿو
دڙسته م ببينم، که پيشتر ويٺي ٿو دڙسته له ره شايي چاومدا بووه.

(۵) ٿمه په نديکي فارسويه، چونکه شاري (کرمان) ي ٿي راني، له (زير)ه و (شال)دا به ناوبانگه. واته:
کاري بيٺه ورده کردن، وه چڙن بلين: خورما ٻڙ شاري به سره ده با! "سالم" هه رله م باريه وه ده ٿي:

زيره، سه رمايه يه ٻڙ "سالم" و "کرمان" ي ده با

شيعري کوردي، کي بدا جيلوه؟ له لاي شيخي که بر!

ديواني سالم، ل ۶۹

(۶) ٿمه ش هه وه که پهندي سه ره وه وايه، چونکه هونه رمنداني و خوشنوساني (ٿه سفه هان) ويٺه يان
که مه.

طاعت ار هیچ نباشد، گنهی باید کرد در دل دوست بهر حیلہ رهی باید کرد^(۷)

منیش به ناردنی ئەم شیعرە نارێکانە، رێگەی دۆستایەتیم لە دڵی ئێوەدا کردۆتەووە..
جەنابییشتان بەوپەڕی سۆز و وێژدانی خواپیداوی خۆتانەووە، چاوپۆشیی و پەسندی چەشی
گەوهەرباری بفرمۆن... داخواز و تەکاکاریشم چەند لاپەرەییەك، لە مرواری شیعرە
خۆتان، كە لە بەردەستدان و ئامادەن، لەهەر بابەتێك بن، چ لە بابەت ستایشی خوا و چ
پیاھەڵدان و چ قەسیدە و چ لاقرتیی و توانج و داشۆزین و چ پارچە غەزەل و چوارینە، كە
لەم هەریمانە لەبەردەڵن و داواکارییان یەكجار زۆرە، بە تاییبەتی لای ئەم كەمینهیە، وەك
گۆگردی سوور وایە، بەناوی دیاری و خەڵاتەووە، كە لای چاو و دڵپوونەكان، دیارییەكی
بێھاوتایە و لەگەڵ وەلامنامەكەدا، بە مەلا عەبدوللادا بۆمی رەوانە بفرمۆن، تا بۆ
بلاوكردنەووە و برەوپێدانیان، كەسانێكی زۆر لە وێژەیی ئێوەی بەرپێز و دەستپەرەنگینیتان
ئاگادار بكەمەووە... چونكە خۆت واتەنی (حەیفە برزێ تیغی مەوهەر لە غیلافا)^(۸)

(۷) واتە: ئەگەر خوا پەرستیی هیچ دادێ نەدا، دەبێ گوناھێك بكەیت، تا بەهەر فێلیك بیت،
رێگەییەك بۆ ناو دڵی دۆست بكەیتەووە.
ئەم بەیتە، شیعرە، (نەشاتی ئەسفەهانێ ۱۷۶۱ز - ۱۸۲۸ز) یە، بەلام بەیتەكە لە دیوانی (نەشاتی
ئەسفەهانێ)دا بەمۆرەییە:

طاعت ار دست نیاید، گنهی باید کرد

در دل دوست بهر حیلہ، رهی باید کرد

بروانە: گنجینە دیوان نشاط اصفهانی - با تصحیح و مقدمە دکتەر حسین نجفی - چاپ دوم - چاپ
تابش - ۱۳۶۲ شمسی - انتشارات شرق - ص ۹۶.

(۸) ناماژدیە بۆ شیعرێکی شێخ رەزای تالەبانی كە سەرەتاكەیی ئەمەییە:

خزمینە مەدەن پەنجە، لەگەڵ عەشرەتی جافا

میروولە، نەچی چاکە، بەگۆ قوللەیی قافا

له کۆتاییدا خوا تهمەنتان درێژ بکات و هەمیشەش چاوەروانی مژدەیی
سەلامەتی و فەرمانتانم...

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطا است
ولی بسوی هنرمند و اهل فضل، روا است
سؤال کردم، ازین نکته از وزیر خرد
جواب داد: که آری جناب شیخ رضا است^(۹)

کۆ بۆ له دڵێرانی عەشایر، که نه‌چووێ
وه‌ک تیری ئەجەل، نووکی رمی جافی بەنافا!
چونکو رەسەنن، ورد و درشتیان هەموو جەنگین
مەدی سارییه نه‌شەنی، چ له‌دوردا، چ له‌ سافا
وابێ خەم و پەروا دەچنە عەرسەیی هەبجا
تو ناچییه سەر دۆشەکی بووکی له‌ زەفای
خوێنپێزو شەڕەنگیزو عەدوومەندو زەفەر مەند
کامیان که گەنە، وه‌ک شێره له‌ مەیدانی مەسافا
عوسمان بەگیان، نامرە، وه‌قتی که دەلی: دەی(*)
دینه جەوه‌لان، هەروەکو ((حاجی)) له‌ تەوفا
یأتون الی الحرب صغارا و کبارا
یسعون الی الامر ثقالا و خفافا
خواهم زخدا هرکه شود دشمن جاهت
کۆتی له‌دەسا، دەس له‌ملا، من له‌ تەنافا
ره‌حمی بکه با ((شیخ ره‌زا)) بیتەوه گوشتار
حەیفه‌ بپزێ تیغی مەجەوه‌ەر، له‌
غیلافا

بەروانه: دیوانی شیخ ره‌زای تالەبانی، چاپی یه‌که‌م - ۱۹۴۶ز، ل ۳ و ۴.

(۹) ئەم دوو بەیتە ی دوایی، شیعی (قازی که‌وپەر) ه.

واته:

به‌بۆ پێشه‌کی، ئاگادار کردنه‌وه، خه‌تایه به‌لام بۆ هونه‌رمه‌ندان و به‌هره‌وه‌ران،
ره‌وايه
له‌م باره‌یه‌وه پرسیارم له‌وه‌زیری هزر کرد وتی: به‌لێ قه‌یناکه، جه‌نابی (شیخ
ره‌زایه)

* * *

سه‌رنج: وشه‌ی (که‌مینه‌م)، له‌ جیاتی وشه‌ی (حقیر)ی عه‌ره‌بی به‌کاربردووه، به‌ پێودانی: سه‌نگین،
دێرین، شیرین... تاد، دامرشتووه، ته‌گینا ده‌زانم وشه‌ی (که‌مینه‌) له‌ دیوی کوردستانی ئێراندا بۆ
(میینه‌) به‌کار دێ.

(*) ئەم نیوه به‌یتە له‌تێکڕای دیوانه‌ چاپکراوه‌کانی شیخ ره‌زادا، به‌هه‌له‌و به‌جۆرێتر نووسراون.

دووه م:

هەر ئەو شیعردی شیخ رەزا، کە لە نامەکەى (قازى کەوشەر)دا، نیوه دیرپکى هاتبوو، واتە ئەو شیعردى، کە سەرەتایە کەى بەم بەیتە دەست پێدەکات:

خزمینه، مەدەن پەنجە، لە گەڵ عەشیرەتى جافا
مێروولە نەچى چاکە، بە گۆ قوللەبى قافا

پێشتر، دەمیك بوو، هەمیشە لەخۆم دەپرسی: ئاخۆ مەبەستى شیخ رەزا لەم شیعەرە و رووى دەمى و واژەى (خزمینه)ى بۆ کى بى؟ لە وەرامدا جارجارە ئەو دەم بە بیردا دەهات، کە دەبى مەبەستى لەخزمانى خۆى، واتە (تالەبانى) بێت... و تەکیان لى بکات، کە لە گەڵ عەشیرەتى ئازا و سەرکەشى (جاف)دا تىک هەلنەچن... تا ئەم سالانەى دواى، کە ژيانى ئاوارەبى، لە شارى جوانکىلەى (سەقز)دا گلى دامەو. رۆژى لە گەڵ هاوڕێیە کى ئەدەبدۆستەدا، (سەرەهەنگ: رەشىدخانى ناهید)، لە هۆزى بەناوبەنگ و بەربلاوى (فەیزوللا بەگ)^(١٠) لە

(١٠) فەیزوللا بەگ (؟ - ١٨٨٢ز) کۆرە گەورەى ئەو پەرەمان بەگ بوو. بەو هۆیە کە منداڵى زۆر بوو، لە ناو بەگزادەکاندا لە هەموویان بەرچاوتر بوو. هەر بۆیە لەناو بەگزادەکاندا وەك تیرەبە کى تازە و جیاواز، پێیان وتوون: فەیزوللا بەگى. نووسەرى ئەرمەنى: ئەسکەندەر غۆریانس، کە دۆستایەتى نزیکى لە گەلیدا هەبوو، دەلى: (١٥) پازدە کۆرە هەبە و (١٠٠٠) سوارە و تەفەنگچى هەبە. ئەمە ناوى (٩) کۆرە فەیزوللا بەگن: حاجى مەمەد، سالىح بەگ، حاجى مەمەد حەسەن بەگ، شێر بەگ، حاجى سەلیم خانى سەرتیپ (کە شاعیریش بوو)، ئەمانوللا بەگ، کە یخسەرەو بەگ، عەبدولرەحمان بەگ.

بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەبەرە بنواڕە: مەمەد حەمە باقى: (شۆرشى شیخ عوبەیدوللا لە بەلگەنامەى قاجاریدا، چاپەمەنى موکریانى، هەولێر، سالى (٢٠٠٠)، ل ٥٥٩)

سەقزەو بە ئۆتۆمبىل بەرەو (بۆكان) دەچووين.. لەنيوەپێدا لە ئاستى (پير يونس)دا ھاوڕێكەم لایەكى بۆ لای راستى رینگەكە كەردەو و پىمى وت:
ئا لێردا عەشیرەتى (جاف) و ھۆزى (فەيزوللا بەگ)، شەپە سەختەكەيان كەردوو.

وتم: كامە شەپ؟!

وتى: ئەو شەپەى كە (شىخ رەزای تالەبانى) شیعەرە بەناوبانگەكەى بۆ وتوون...

وتم: كام شیعەريان؟!

وتى: ئەو شیعەريان كە دەلى:

خزمینە! مەدەن پەنجە لەگەڵ عەشیرەتى جافا...

ئیتەر ھاوڕێكەم كەوتە گێرپانەوێ چۆنییەتى روودان و ئاكامى شەپەكە، كە وەك دەزانن: عەشیرەتى كۆچەرى (جاف) لە دێرژەمانەو، تا سەرەتای ھەلایسانى شەپى یەكەمى جیھان، بەو ھۆیەو كە ئازەلدارییان كەردوو و ئەم پیشەییەش چونكە پێویستى بە دۆزینەوێ لەوەرگەى بەردەوام ھەیە.. بۆیە ھەموو ھاوینان لە دەشتى (شارەزور) و (كفرى) و (كەلار) و (شاكەل) و ئەمبەرئوئەوبەرى رووبارى سێروانەو، روویان لە ناوچە كوێستانەكانى خۆرھەلاتى خۆیان كەردوو و بە بنارى (ھەورامان) و (مەریوان) و (شلێر) و (ناوخوان) و (بانە) و (نەكەرۆز) و (سەر شیوى سەقز)دا ھەلگەراون و گەشتوونەتە ناوچە ساردەسێرەكانى وەك: (چل چەمە) (سەقز) و (بۆكان) و (ھۆبەتوو) (نیوان سەقز) و (دیواندەرە) و ناوچەى (سارال) و تا (بان لیلان)ى خۆرھەلاتى شارى سنە، پەرت و بلاوبونەتەو بەھەزاران ھۆبە رەشالیان بەم ناوچە بەرىن و زۆزانەدا ھەلداو و بەدەم كۆچ و رەوت و گوزەرانیانەو، لەم ھەریمانەدا، تووشى ماندووبوونیكى زۆر و دەستە و یەخەبوونیكى ھەمیشەیی دانیشتوانە رەسەنەكانى ئەو ناوچانە بوون، كە لەوەرگەى سەوزى تیدا بوو و بەلگەنامەكان و رێكەوتننامەكانى نیوان ھەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانیش پڕن لە باسى گێرە و كێشەى ھۆز و تیرە پەرت و بلاوەكانى (جاف) و گازندە و ھاوارى كۆچ و رەوى ئەو ھۆزانەى ھەمیشەیی جاف پێشێلى كەردوون.. لاپەرەكانى زنجیرە كێبى (رشتەى مروارى)ى مامۆستا (عەلەدین سەجادى)ش. پڕن لە باسوخواسى زۆر شیرین و دەولەمەندى ئەو

رۆژگارانهی (جاف).. له بهرته مه، ئهم داروباری ژيانه پڕ له رووداوهی جافه كان، گيانىكى سه رچل و توورپهی داونه تی، كه ناچار بوون لهو كۆچه بهردهوامه ياندا، چهكى پيويست بۆ شهپر و بهرنگارىی، له گهڵ خوياندا هه لگرن و له گهڵ زۆر هۆز و خيلى نيشته جيڤا، تووشى شهپر و بهر هه لستى بيژن و بهم هۆيه وه ناوبانگيان به ئازا و شهپانىي ده ربچي! كه دياره ئهم شهپه شيان له گهڵ هۆزى گه و دهی (فهيزوللا به گي) دا، كه له ده ميكه وه له ناوچه كانى ده و روبه رى (سه قز) و (بۆكان) و (موكریان) دا نيشته جيژن - يه كيكه لهو شهپر و رووداوانه ی له ميژووی (جاف) دا به سهريان هاتووه.

شايانى وتنه هۆزى (فهيزوللا به گي)، جگه له پياوى ئازا و جوامير و ناودار، گه لى شاعير و هونه رمه ندی ده نگخۆش و گۆرانيبيژى ناسراو يشيان تيدا هه لكه وتوه، كه ده توانم بلژم: زۆربه يان شاعير و هونه رمه ندن و ئه وه ی وهك تاقى كردنه وش له باره يانه وه ده زانرئ، له ده ميكه وه له كوردستانى ئيراندا، هونه رى نىگار كي شيان، له سه ر ده ستى هونه رمه ندانى ئهم هۆزه دا په روه رده ده بي كه به سه ركردنه وه ی يه كه يه كه ی ئه وه هونه رمه ندانه، جيگه يه كه تايبه تى بۆ وتار و ليكۆلینه وه يه كه سهر به خۆ، پيويسته. بۆيه ده گه رپيمه وه بۆ كاكلى مه به سته كه و ده لژم: كاتى جافه كان له ناوچه كانى سه قز و بۆكاندا، له گهڵ هۆزى (فهيزوللا به گي) دا تپهه لچوون و به گژ يه كدا چوون، شهپه كه يان خاياندوويه تى و هه ردوو لايان هيژ و له شكريان بۆ سه ربه كتر كۆكردۆته وه.. كه بهم كاره، هه والى له شكركيشى و عه شيره ت كۆكردنه وه، بۆ شهپه كه، كه رهنگه چه ند مانگيكي خاياندى، به ناوچه دووره كانى كوردستاندا بلا بوته وه و (شيخ رهزاي تاله بانى) ش وهك زۆربه ی خه لكى ئه وه رۆژگار، به په رۆشه وه به هه واله كه سه له ميه وته وه و به نه فه سيكي زۆر كوردانه و جگه رسۆزانه، له پارچه يه كى ترى كوردستانى بنده ستى ئيمپراتۆريه تى عوسمانيه وه، به واژه ی (خزمينه)! رووى ده مى له هۆزى (فهيزوللا به گي) ده كات و داوايان لى ده كات له گهڵ عه شيره تى (جاف) دا تپهه لنه چن..

هه رچه ند هه لويسته كه ی (شيخ رهزا) زۆر دل سوژانه شه، به لام له هه مان كاتدا جۆزى لايه نداربى و ئاماژه ی سووكه هه ربه شه يه كيشى بۆ ئه وانه (هۆزى فهيزوللا به گي) تيدا، كه ده يانه وى له گهڵ (جاف) دا بجه نكن. چونكه (شيخ رهزا) ش، وهك

خه لکی تر، وهك له سه رووتريش وتمان، ناوبانگی (جاف)ی به ئازا و دلیر بیستووه.. کهچی دیاره جوامیرانی (فهیزوللا بهگی)یش رادهی بیزاریی و توورپه بوونیان له دهستدریژی و بیپهروایی هه میشهی جافهکان (وهك دهلین) گه یشتوته سه ر ئیسقانیان و ئهوپه پری سنووری ددان به خۆداگرتن و ناچار بوون بۆ سنووردانان، بۆ زیاده روویی و پێ له یاسا نانی جافهکان، که به هۆی ئه وهی له نیوان هه ردوو سنووری قاجاری و عوسمانیدا ژیاون، له هه ر پارچه یه کی ئه و دوو دهوله ته دا، بی یاساییه ک بکه ن، خۆیان بگه یینه پارچه که ی تر و نه که ونه به ر سزا و تۆله لیسه ندنه وه.. له گه لیاندا بجه نگن و له ئاکامیشدا به سه ر جافهکان دا سه ربکه ون و بیانکیشنن. بۆیه سه روۆکیکی ئه و سه رده مه ی هۆزی (فهیزوللا بهگی)یش، که ناوی (حاجی سه لیم خان) و له هه مان کاتدا شاعیر و نازناوی (حاجی سه رتیپ) بووه،^(۱۱) دوا ی پرانه وهی شه ره که و سه رکه وتنی هۆزی (فهیزوللا بهگی)، به شیعرێکی جوان و پر له نه زاکه ت، که به هه مان کیش و قافیه ش ده ست پێ بکات.. وه لامی شیعره که ی (شیخ رهزا) بداته وه، که تی کرای شیعره که ی (شیخ رهزا) وهك له لاپه ره کانی (۳، ۴) ی دیوانه که ی و زۆر جیگه ی تر و دواتر له ژماره (۲۰) ی مامۆستای کورددا بلا بوۆته وه، (۹) نۆ به یته.. به لام ئه م وه لامه ی (حاجی سه رتیپ) له هه موو ئه و سه رچاوانه دا، که بلاویان کردۆته وه، هه ر ته نیا (۷) به یته و ئه مه یه که مجاره هه موو شیعره که ی حاجی سه لیم خانی سه رتیپ، که (۹) به یته و له ریگه ی مالباتی فهیزوللا به گی یه وه چنگم خستووه، به ته واوی و وهك خۆی بلاوده بیته وه، که ئه مه یه:

(۱۱) سه فه رنامه یه کی هیشتا چاپنه کراوی به فارسی لی به جی ماوه و تاییه ته به سه فه ری ئه و روژگاره ی

(حه ج)...

نهیبیستووہ چند سائلہ، لہمہویدر، لہ مہسافا
 ہدر جافہ، دہچو نووکی رمی موکریی بہ نافا
 حازر نہبوو تہو دہم، کہ بہرم حاجی سلیم خان
 دہیکرد جہوہلان ہدر وہکو توفیٰ لہ تہوفا
 تیپی عدوو، وک پۆلی قولنگ، تہو وہکو شہمقار
 تیکی دہشکاند، یهک یهک و دہیخت لہ مہسافا
 (شیخ) بیخہبہرہ، لہم قسہ مہشہوورہ، لہ ئافاق
 حہریہی رمی تہو بوو، کہ بہجیما لہ غیلافا
 ہدر وا کورہ جاف بوو، لہبہر زہری دلیران
 نالینی دہہات، ہدر وہکو بووکیٰ لہ زہفا
 یرمون من البأس تلالا و جبالا
 یکنون من الرّوع شعاعاً و کففا
 زور کہس، لہجہوانانی تہوان بوو، بہ تہسیر ہات
 دہست بہستہو و تہن خہستہو و گہردہن لہتہنافا
 چاک وایہ، نہکات مہدحی تہوان، نہک بلّی مونسیف
 تہم مہدحہ، کہ (شیخ) فہرموویہتی، لاف و گہزافا
 بۆ مہدحی تہوان، کافیہ (شیخ) بیّت و نہزہر کات
 مہعلومہ کہ مہعنای لہ لوغہتدا چییہ: (جافا)

* * *

وک وتمان، بہو ہویہوہ کہ کۆچ و رہوی گہرمیان و کۆیستانی سالانہ و
 بہردہوامی (جاف)، بہو ناوچہ بہرینانہدا، گیروگرفتیی زۆری بۆ دروستکردوون و
 ماوہیہک زۆریانم لہو بہلگہنامانہ لہ بہردہستدان و زۆریانم بۆ کوردی تہرجہمہ
 کردوون و پرن لہ سنووربہزندانی جافہکان. بۆیہ گہورہ لیپرسراوانی ہہردوو
 دہولہتی ناوبراویش، لہدہست (جاف) بیزاربوون و سہرئیشہیان بہدہستیانہوہ زور

تووش بووه و پێیان خۆش بووه جافه‌كان تووشی تێكشكان و زیان بین، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه له‌ دواى ئه‌م شه‌په‌ی نێوان ئه‌م دوو خێله‌ گه‌وره‌یه‌ی كورد (جاف و فه‌یزوللا به‌گه‌ی)، (ناسره‌دین شای قاجار ۱۸۴۸ز - ۱۸۹۶ز)، فه‌رماننامه‌یه‌كی له‌ شیوه‌ی سوپاسنامه‌یه‌كه‌دا بۆ (فه‌یزوللا به‌گه‌ی موكری ناردوووه‌.. تیایدا ده‌ستخۆشانه‌ی (ناسره‌دین شای قاجار) ده‌رده‌بڕی، به‌رامبه‌ر به‌و سه‌ركه‌وتنه‌ی له‌و شه‌په‌دا كه‌ له‌گه‌ڵ جافه‌كاندا كرده‌ویانه‌، وه‌ك خه‌ڵاتێكیش به‌و سه‌ركه‌وتنه‌، فه‌رمان ده‌دا، كه‌ مانگانه‌ی (۱۰۰) ته‌مه‌نی ئه‌و رۆژگا‌ره‌، به‌ سه‌رانی هۆزی (فه‌یزوللا به‌گه‌ی) بدری.. كه‌ تا ئێستا (فه‌رمانه‌كه‌) هه‌ر وه‌ك خۆی له‌ شووشه‌ گه‌راوه‌ و له‌ به‌گ‌زاده‌ ماله‌یكی (فه‌یزوللا به‌گه‌ی)دا له‌شاری (بۆكان) به‌ دیواری ژوورێكیانه‌وه‌ هه‌لواسراوه‌ و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌م چه‌ند دێره‌دا (فۆتۆ)م كرده‌وه‌، وێنه‌ی ئه‌و **فه‌رماننامه‌** - سوپاسنامه‌ی (ناسره‌دین شا)یه‌، كه‌ ئه‌گه‌رچیش **فه‌رماننامه‌كه‌**، دواى فۆتۆكردنه‌كه‌ی من، به‌باشی ناخویندریته‌وه‌، به‌لام میژووی سالی (۱۲۸۲ی كۆچی، به‌رامبه‌ر ۱۸۶۵ز)ی پێوه‌یه‌. به‌مه‌شدا ده‌رده‌كه‌وئ، كه‌ شیعره‌ ئاماژه‌ بۆ كراوه‌كه‌ی (شیخ ره‌زای تاله‌بانی): **خزمینه‌ مه‌ده‌ن په‌نجه‌...** له‌ سالی (۱۸۶۵)ی زاینیدا و له‌ جه‌نگه‌ی شه‌پری ناوبراودا وتراوه‌ و ئه‌مه‌ش هه‌والێكی تازه‌یه‌، بۆ زانینی میژووی شیعرى ناوبرا^(۱۲)، كه‌ به‌داخه‌وه‌ شیعرى زۆربه‌ی زۆرى شاعیرانى پێشینه‌مان، بۆنه‌ و میژوویان نازانین و مه‌گه‌ر له‌مجۆره‌ بۆنه‌ و به‌لگانه‌دا بتوانین رووناکی بجه‌ینه‌ سه‌ر ته‌مه‌ن و بۆنه‌ی شیعرى رابوردوومان. به‌لام دیاره‌ شیعره‌كه‌ی (حاجی سه‌رتیپ)ی فه‌یزوللا به‌گه‌ی، دره‌نگتر و داوی شیعره‌كه‌ی (شیخ ره‌زا) وتراوه‌.

(۱۲) هه‌روه‌ها بۆ زانینی میژووی ته‌مه‌نی شیخ ره‌زا (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰ز)ش، كه‌ شیخ ره‌زا له‌كاتی نووسینی ئه‌م شیعرى بۆنه‌یه‌دا، هیشتا ته‌مه‌نی نه‌گه‌یه‌وته‌ (۲۰) بیست سال! و شاعیریته‌ گه‌یه‌وته‌ لووتكه‌.

دهقی (فارسی) نامه‌های هازی (که‌وپهر)، بو شیخ رهزای تاله‌بانی

سواد کاغذیست که جناب مستطاب آقای ملا محمد کریم قازی خدمت جناب
مستطاب أفصح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه‌الله نوشته

فدای وجود مسعودت شوم. پس از عرض سلام واشتیاق بی اختتام در ضمیر
منیر جناب مستطاب‌عالی دام فضله مکشوف باشد و پوشیده نماند
از روزی که حقیر ارادت تخمیر لالی کلام آبدار و در شاهوار اشعار و نتایج افکار
آبکار جناب‌عالی را دام بقاءه در گوش دل گوشوارو و بر صحیفه ضمیر اندوده‌بار جای
تعظیم و نثار قصور ریاض طبع پر قصور را حورعین و غلمان شهریار و نفوس
سلاطین تاج دار قرار داده در عموم سال و ماه و ساعات لیل و نهار، آرزوی این دیده
اشکبار بمشاهده جمال آن وجود فرخنده‌تبار و تمنای قلبی این ستم‌دیده روزگار
باستدامت مطالعه اشعار آن خجسته شعار زبانا و جاناً و پوشیده و آشکار از حضرت
خالق پرودگار در لوح سینه پر شرار و مسکن التهاب نایره فراق و ندیم و غمگسار
خود ساخته‌است.

و در اینمدت کسی را که شرح درد فراق و بار آرزوی حقیر را حمل توان کرد بغیر
پهلوان زمان برادر مهربان ملا عبدالله کسی را نیافت، لهذا روی ارادت از عنیمت
وقت تنافت و بابلاغ این مختصر آرزو نامه شتافت و بمفتاح تصویر این شکایت و کلید
تحریر این مختصر حکایت قفل حقه آرزوی بسته دیرینه را شکافت باسنان نساج
طبیعت شایقه به نسج تار و پود دو سه غزل از نتایج افکار خود پرداخت و دریافت.

سازم مگر سیاهی چشمان خود مداد
تا در لباس نامه به‌بینم جمال دوست

* * *

هرچند اهدای این قطعات غزل وارسال ارمغانی به نقاط و مراکز بلدان در نواحی دولت عثمانی صورت ریزه زیره و کرمانی شال و ادعای حظ خط هنرندان اصفهانی دارد (علی الخصوص در ناحیه کرکوک باوجود جنابعالی دام فضله چون زرّ غیر مسکوک کم عیار و بی رواج محکوک مینماید). لکن چون امکان آن دارد که گاه بحث از حقیر یادگاری و هنگام مطالعه موجب تذکاری شود بنطوق: لایکلف الله نفساً إلّا وسعها، اهدای خدمت شدند. یقین است چنانکه گفته‌اند:

طاعت از هیچ نباشد، گنهی باید کرد،

دل دوست بهر حیلۀ رهی باید کرد). حقیر که بارسال این اشعار بی هنجار در دل جنابعالی راه دوستی را اختیار کرده، جنابعالی نیز درکمال مرحمت و انصاف خداداده خودتان از پستی پایه ابیات و نقص ارکان آنها صرف نظر فرموده و مقبول طبع گهربار خواهید فرمود)

مستندعی و خواهشمندم چند صفحه از لآلی منظومه کلام خودتان از هر قبیل که حاضر و نسخه‌اش موجود است خواه توحید و خواه نعت و خواه قصیده و خواه سخریه و خواه قطعه و خواه غزل و خواه رباعی که در این صفحات بسیار مرغوب و مطلوبند خاصه در نزد حقیر صورت گوگرد آهمر دارد در صحابت ملا عبدالله برسم هدیه و ارمغانی که در نظر ارباب بصیرت تحفه بی بدلند باجواب حقیر ارسال فرمایند، تا به نشر و ترویج آنها اکثریرا در این صفحات بلفظ جنابعالی ممنون و بدیع صنایع آنها بیدار نمایم چنانکه خودتان در مدح ایل جاف فرموده‌اند:

حه یفه برزّی تیغی مجه وهه ره غیلافا)

زیاده تطویل مهربان تحویل باد همه وقت منتظر مژده سلامتی وجودتان وارجاع خدماتم والسلام علیکم ورحمة الله.

بدون سابقه ابلاغ گفته‌اند خطاست ولی بسوی هنرمند و اهل فضل رواست سؤال کردم ازین نکته، از وزیر خرد جواب داد، که آری جناب شیخ رضا است

* * *

سواد کا غزیت کہ جناب مستطاب آقای دا محمد کرم قاضی
خدمت جناب مستطاب افصح الشعراء آقای شیخ رضا سلمه
نوشته

قدی وجود معبودت شوم پس از عرض سلام و استیصال بی اختتام و تمیز
جناب مستطاب عالی دامن فضیلت بشود پوشیده نماند
آرزوی که حقیر ارادت تحمیر لالی کلام آبدار و دشا بوار اشعار و تاج افکار بکا جناب عالی
دام بقائه و کوشش لک و شوار و بصیرت و ضمیر زنده بار جای تسلیم و نشاء و تصور ریاض طبع پر
قصور و احمر عین و غلمان شهر یار و نفوس سلاطین تاج دار قرار داده و در عموم سال و ماه و عطا
لیل و نهار آرزوی این دیده اشکبار بشا به جمال آن وجود فرخنده تبار و غمناکی قلمی
ستمیده روزگار با ستم است مطالعه اشعار آن نجمه شعار زبانا و جانا و پوشیده و آشکارا
از حضرت شایق پروردگار در لوح سینه پشتر از کنکری آفتاب یوسف فراق و نیم و غمک خور
ساخته است
و در این مدت کسی را که شرح و تبار آرزوی حقیر امل تو آن کرد بجز پهلوانان

ما حسب الله کمی را یافت کمزاری ارادت از غنوتی تفاوت و با بلای این مختصر آرزو نام
 شستافت و بفتح تصویر این کشایت و کلیه تحریر این مختصر حکایت فصل عقد آرزوی
 بسته و دیده را شکافت و با سنان نواج طبیعت شایسته نسج تا رود و در غزل نواج
 افکار خود پرداخت و دریافت (

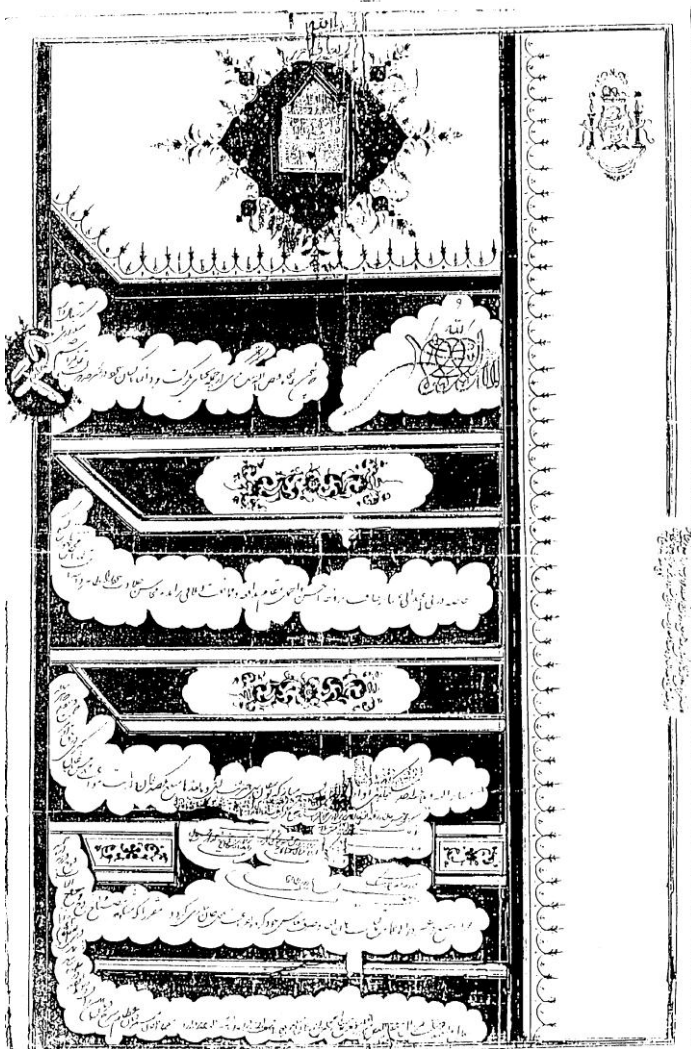
سازم مکر سیاهی چشمان خود را در لباس نیایی به هم چسبانم
 هر چند بدای این قطعات غزل را این معانی به تعاط و مکر کردن و نوحی
 دولت عثمانی صورت ریزه زره و کرمانی شان را دعای خط خطی من من ان صفاتی
 علی الخدم مع نایب کرکوک با وجود جن بعلی دام خدا چون زر غیر مسکوک کم می روی رواج
 و مکرک می نماید (مکن چون مکان آن دارد که گاه بحث از قصیده کاری و حکام طالع
 موجب بدکاری شود بمطوق لا یكلف الله نفلا الا وسعها ابدی
 خدمت شدند یقین است چنانکه گذراند طاعت او هیچ نباشد کنی باید کرد
 در دل دوست بهر جلدری باید کرد (حیرت بر سال این شعاری بنجا رود دل خبابی
 راه دوستی را افتاد کرده جن بعلی نیز کمال حرمت و انصاف نفع داده خودمان از پستی
 ایست و نقصان کان آنها صرف نظر فرموده و قبول طبع گهر با نوا میسر فرمود
 نمدی و نوا شنیدم چند معجزه از کالی متولد کلام خودمان از بر قبیل که حاضر و غایب شود
 خواه تو حیرت و نوا نرفت و نوا تحسین و نوا تحریر و نوا خط و نوا غزل و نوا ریاضی و نوا

کوی نامه‌دهی: قازی کهوسر - ی شیخ الاسلامی
 سده قز
 بو: شیخ رهزای تالدهانی

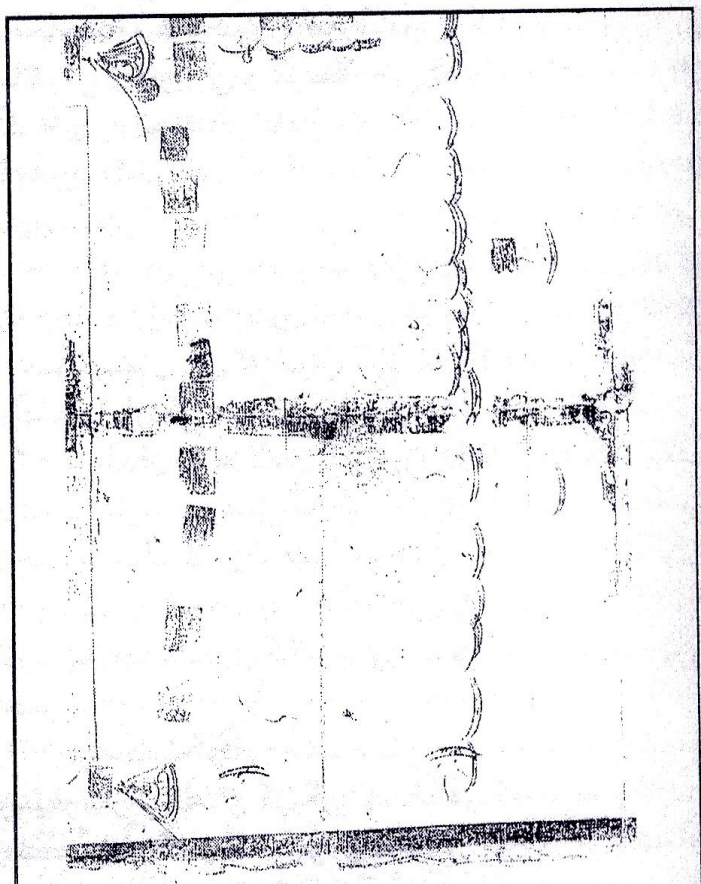
صفی است برین مرغوب مظهر بند فاضله در ذوق حقیر صورت گوگرد احمد دارد و صحابست ملا علی
 برسم درین باره معانی که در نظر ارباب بصیرت تحفه بی بدینند با جواب حقیر ارسال فرماید
 تا به نشر و ترویج آنکس اکثر برادران صفی است بلفظ جناب عالی محزون و درج صنایع آنها
 پیدا نمایم چنانکه خودتان در مدح این عارف فرموده اند حیفه بزرگی تیغ مجوهر اخلافا
 زیاده تامل صحرایان تجوین باد بموقت منظر شرده سلامتی و جودتان و ارجاع خدمت ناموسم بیکم
 بدون سابقه ابلاغ کشف اند خطاست ولی بسوی بنهرند و اعلیٰ فضل و است
 سوال کردم ازین نکته از وزیر خسرو جواب داد که آری جناب شیخ حقیر است

جواب مرحوم حاجی سلیم خان تریپ طب ثلث
 شیخ زینبیه خندان المولودین هر جافه و غورک دم کرمی بن
 عشرین و اودم که سرم جی نمون دی کرد و خوان هر دو کوفه له طوف
 بی عد و در بر ل فله و در کرمه سیج و کرمه نه یک سیج
 سیج بخندانم نه سوره نه ان حریم او کوه بحر غلنا
 هر دو کره با ف بود لرزه درن این دات هر دو کوه لرزه درن
 بر من مرآة الباس و لا یج یکنون من الریح و سحابة
 زرد لرزه خوانان از آن بر سر کرمه و نه خسته کرمه له طوف
 چاک و لایق مدح و ال سیج دم مدح کرمه و نه سیج و لایق مدح
 بود مدح و نه سیج و نه طوف مملو که مدح و نه سیج و نه طوف

وه لامه شیعریه کدی حاجی سلیم خان سهرتیب
 بو شیخ رهزای تالهبانی

فرماننامه‌ی ناسره‌دین شا سه‌بارت به برینه‌وه‌ی موچه بو
سهرانی فیزوللابه‌گی و ده‌ستخوشانه‌کردنیان

مۆر و ئىمزاى سەدرانى ئىلىلى فەيزوللا بىگى، بۆسپاسى ناسرەدىن شا
 (رووبەرى ئەم دوو بەلگە نامەيە، زۆر لەم قەوارە فۆتوگراۋەى ئىيستا
 گەورەترە)

چه پکی نامه‌ی شیخ مه‌حمودی هه‌فید

(۱)

وتهیه‌کی پتویست:

سه‌ره‌تای به‌هاری سالی ۱۹۸۸ز، له‌به‌ر شالای ئیقلیم‌گیری ته‌و هی‌رش و کیمیاوی بارانه‌ی له‌لایه‌ن هی‌زه‌کانی (سه‌دام حسین) ده‌و بو‌ سه‌ر ناوچه‌ ئازادکراوه‌کانی کوردستانی عی‌راق کرا، ناچاربووین به‌ هه‌ر ده‌رده‌سه‌ری و دژواری و لی‌پ‌رانی‌ک بوو، له‌ بناری چیا‌ی (ئاس‌وس) ده‌و ده‌ربازبووین و چووینه کوردستانی ئی‌ران و له‌ویش له‌ شاری (سه‌قزی شیرین و جوانکیله‌دا گیرسامه‌وه‌و له‌سه‌ره‌تادا هه‌ر زوو به‌هوی هه‌ندی‌ دۆستی دێ‌رینه‌مه‌وه‌، له‌گه‌ل‌ بنه‌ماله‌ی شی‌خه‌کانی گوندی (دۆزه‌خده‌ره‌) ناسی‌اویم په‌یدا‌کردو ته‌وانیش لوتفی‌ان نواند، نه‌وازشی‌کی زۆر کوردانه‌و جگه‌رسۆزانه‌یان کردین و له‌ سنووری توانای خۆیان به‌ده‌ر، یارمه‌تی‌یان دا‌ین.

(دۆزه‌خده‌ره‌)، گوندی‌کی زۆر بچکۆله‌ی سه‌ر به‌ شاری سه‌قزه‌و نزیکه‌ی (۵) کیلۆمه‌تریک له‌ خۆره‌لاتی باکووری سه‌قزه‌وه‌ دوور ده‌بی. گونده‌که‌ له‌ ده‌می‌که‌وه‌ به‌هوی مال‌ه‌باوانی بنه‌ماله‌ی سه‌بید عه‌بدولقادره‌وه‌ (۱۸۷۳- ۱۹۵۷ز)، له‌گه‌ل‌ بنه‌ماله‌ی کاک ته‌همه‌دی شی‌خ (۱۷۹۲- ۱۸۸۷ز) ی

سلیمانییه وه، دۆستایه تی دیرین و راسته قینه و پته ویان پهیدا کردووه، ئیتیر نه وه دواى نه وه و تائیستاش ئەم دۆستایه تییه هەر بهرده وامه.

ئەم دۆستایه تییه له سهرده می شیخ مهحمودی حەفید (١٨٨١- ١٩٥٦/١٠/٩) دا، زیاتر گهشه کردووه، که هاوته مهنی (سهید عەبدولقادر) بووه. دۆستایه تییه که یان ئەوهنده توندو پتهو بووه، زۆر جار له سنووری پیوهندی نیوان شیخ و خەلیفه ی تیپه راندوووه وەك نه وه کانیاں دهیگیر نه وه، له هه موو کات و سهرده میکی خوشی و ناخۆشیدا، له سهرده می ئەوپه ری دهسه لاتی شیخ مهحمود دا، که حوکمداری کوردستان بووه، تا ئەوپه ری بیده سه لاتی شیخی نه مر، که له دواى ژیا نی ئاواره بی و دهست به سه رییه که ی، له به غداد هه لاته ووه بو نیشتمان گه راپه ته ووه له گوندی (داریکه لی) گۆشه گیر بووه، هه میشه به سه ر سنووری توند داخراو و قایمکراوی هه ردوو ده لته تی عیراق و ئیراندا، نامه ی به رده وام و ها تووچۆ له نیوانیا ندا به رده وام بووه، هه ر نه وه کا نی سهید عەبدولقادر دهیگیر نه وه، کاتی که هه والی کۆچی دوا یی شیخی نه مر، به شیخ عەبدولقادر گه یشته ووه، ئیتیر له سو بی شیخ مهحمود، زۆر نه ژیا ووه نه خوش که و ته ووه دوو مانگ دوا ی کۆچی شیخ مهحمود له (١٩٥٧/١٢/٢٣ ز= ١٣٤٩/١٠/٢ هه تاوی) کۆچی دوا یی کردووه، هه ر له به ر ئەمه، ئەوانه ی له نزیک ی (شیخ) وه ناگاداری دۆستایه تییه هه مه لایه نه ی شیخ مهحمود بوون، چاکتر شاره زای ئەم پیوهندی و دۆستایه تییه قووله بوون، بۆیه شاعیر یکی میلی وهك: به نگی نه - حاجی باقی (١٩٠٨- ١٩٧٢ ز)، که شیخی نه مر ی خۆشه دیست، له و شیعره بلا و هیدا، که بۆ کۆچی دوا یی شیخ مهحمودی نووسی ووه سه ره تا که ی به مجۆره دهست پیده کات:

ئە ی دڵ! کۆستی وا، هه ر نه بینرا وه
بۆ هه لئا قرچی به ده م جه فا وه!
ها وارا! به ندی دڵ، برا به جار ی
قه لای قه ومی کورد، پرو خایه خوار ی

له بهیتیکیدا ئامازهی بو ئه و دۆستایهتییه توندهی نیوان شیخ
مهحمودو مالباتی شیخانی (دۆزهخدهره)ی کردووه دهلیت:

پادیۆ بانگی دا، له دۆزهخدهره
(شیخ) وهفاتی کرد، بو کورد خهتهره^(۱)

* * *

لهماوهی تهمهنی دۆستایهتی (شیخ مهحمود) و (سهید عهبدولقادر)دا،
گهلی نامه‌ی شیخی نه‌مر، لای نه‌وه‌کانی سهید عهبدولقادر پارێزراون، که
شیوه‌ی پارێزگاری ئه‌م نامانه، ئه‌وه‌نده به پیرۆزیی و پێزه‌وه هه‌لگیراون،
ته‌نانه‌ت زه‌رف (پاکه‌ت)ی نامه‌کان وه‌ک خۆیان ماون، به‌جۆرێکیش هه‌لگیراون،
که ئه‌گه‌ر هه‌ر سه‌یری پشتی زه‌رفه‌کان بکری و سه‌یری میژووی سه‌ر نامه‌کانی
ناویان نه‌کری، وا ده‌زانری هه‌ر چه‌ند مانگی‌که نی‌ردراون، له‌کاتیکدا دوو
نامه‌یان، که هی سه‌رده‌می حوکمداری کوردستانه، میژوویان نزیکه‌ی (۸۰-
۹۰) سالی‌ک له‌مه‌وه‌یه.

سه‌یر له‌وه‌دایه، شیخی نه‌مر ئه‌وه‌نده گون‌دی (دۆزهخدهره)ی لا شیرین
بووه، دلێ نه‌هاتووه له‌سه‌ر پشتی زه‌رفه‌کان و سه‌ردپری سه‌ره‌تای نامه‌کان
بنووسی: (دۆزهخدهره)، به‌لکوو لای خۆیه‌وه به (جه‌ننه‌ت ده‌ره)ی ناوناوه
تکای له‌ نزیکانی خۆیشی کردووه، تا هه‌ر وای ناویه‌رن^(۲).

شایانی باسه، پێوه‌ندی شیخی نه‌مر و مالباتی شیخانی (دۆزهخدهره)، له
سنووری ئه‌م نامانه به‌ربلاوتر و چ‌تره و (وه‌ک پێشتر وتمان) ده‌گه‌رێته‌وه بو
سه‌رده‌می (کاک ئه‌مه‌دی شیخ)ی باپیری شیخ مهحمود و دواتریش، که وه‌ک

(۱) دیوانی حاجی باقی (به‌نگینه)، کۆکردنه‌وه و ئاماده‌کردنی عوسمان محمەد هه‌ورامی، سلیمانی،
چاپه‌مه‌نی دیلان، چاپی یه‌که‌م، ۱۳۷۶.

(۲) بو دانیایی زیاتر، بنواړه نامه‌ی میژووی (۱۳/۶/۱۹۲۲ز)

نەوەکانی بنەمالە (سەید عەبدولقادر) دەیگێرنەو، لەکاتی جەنگی یەکەمی جیهانیدا، کاتی لەشکری ڕووسی لە خۆڕاواي ئێرانەو، ڕووە (مەریوان) و (پێنجوین) بەرەو کوردستانی باشوور هاتوون، شیخی نەمر بو بەرپێگرتیان بە لەشکری کوردەو هاتۆتە نزیک پێنجوین و ژمارەیهکی زۆر لە جەماوەری کوردستانی ئێران، لە لەشکری (شیخ) دا پێشمەرگە بوون، کە ئەندامان و خزمانی مالباتی شیخانی (دۆزەخدەرە) ش لەم هەلۆیستەدا بە دل و بە گیان لەگەڵی بوون... دواي ئەمەش وەک بیرەو هەرییهکانی زیـوهر (١٨٧٥-١٩٤٦ز)^(٢) ی شاعیر لە (گەنجینهی مەردان) و شیخ لەتیف حەفید (١٩١٧-١٩٧٢)^(٣) دەیگێرنەو، لە تیشکانەکی شەری (دەریهەندی بازیان) دا، کە ژمارەیهکی زۆری لەشکرەکو بنەمالە شیخی نەمر، ئاوارەبوون و ڕوویان لە کوردستانی ئێران کردووەو لە مەریوان و بانەو سەقزدا گیرساوونەتەو، لەلایەن بنەمالە دۆزەخدەرەو پیشوازی شایان کران و دالده دراوان و هەسێنراونەتەو و سەرلەنوی بو مەیدانی خەبات ئامادەکراونەتەو.. دواتریش لەکاتی حوکمدارییهکیدا، ڕووناکبیری ناسراوی وەک (سەید ڕەئوفی ضیائی)، کە ئەویش هەر (سەقز) ییەو لەگەڵ شیخانی دۆزەخدەرەدا خرمە، لە سلیمانی لای شیخ هەمەکارە بوو.

ناوەڕۆکی ئەم چەپکە نامەیهی شیخ مەحمود بو سەید عەبدولقادر دۆزەخدەرە، کە (١٧) نامەن، هەمویان باس و بابەتی دۆستایەتی ئامیژن و

(٢) مەلا عەبدوللای زیوهر، گەنجینهی مەردان و یادداشتی رۆژانی دەریهەری، محەمەدی مەلا کەریم پیشەکی پەرانیی بو نووسیه، ئەمینداریتی گشتی رۆشنبیری و لاوان، چاپخانهی (شرکه مطبعة الادیب البغدادیة)، بەغدا، ١٩٨٥، ل ١٧٤، ١٨١، ١٨٩.

(٣) یادداشتەکانی شیخ لەتیفی حەفید لەسەر شوێشەکانی شیخ مەحمودی حەفید، شیخ مەحمودی کاوێ حەفید پیشەکی بو نووسیه. ساگرندەوێ کەمال نوری مەعرف، لە بلاوکرارهکانی مەکتەبی ناوێندی رۆشنبیری و راگەیانندی پارتی دیموکراتی کوردستان، چاپی یەکەم، سلیمانی

بریتین له کاروباری تایبەتی هەردوو دۆست. بەلام ئەوەی جیسی سەرنج و دڵخۆشییە، (٦) شەش لەم نامانەی (شیخ) بە کوردی، بۆ دۆستیکی وەك عەبدولقادر، لە پارچەیه‌کی تری کوردستاندا نووسراون، کە لەو سەرده‌مه‌دا زمانی کوردی تێدا قات و قەر کراوە و نیشانه‌ی ئەوەشە، کە سەهید عەبدولقادر زانیویتی کوردی بخوینیتەوه.

هاوکات (٤) نامەشیان لەکاتی حوکمدارییه‌که‌ی شیخ مه‌حموددا نووسراون، کە لە دامینی هەر نامەیه‌کیاندا، لەسەر و ناوی خۆیه‌وه‌ دهنووسی: **مه‌لیکی کوردستان**. ئەم چه‌پکه‌ نامەیه‌ی بۆ سەهید عەبدولقادر دۆزه‌خده‌ره نووسراون، میژووین لە (١٩٢٠-١٩٥٦ز) ده‌خایه‌نی. هه‌رحه‌نده‌ لێره‌دا ده‌بی ئەوه‌ش بلێم، کە چ ئەو نامانەی به‌ فارسی و چ ئەوانه‌ش به‌ کوردی بۆ بنه‌مائه‌ی دۆزه‌خده‌ره نووسراون، (جگه‌ له‌نامه‌ی ١١/٣/١٩٤٣، کە به‌دنیاییه‌وه‌ شیخ مه‌حمود خۆی نووسویه‌تی)، نووسیاره‌کانیان کوردی و فارسی زان نه‌بوون و ئاستی خوینده‌واریشیان زۆر بالا نه‌بووه‌.

وه‌ك له‌سه‌رووتریش ئاماژه‌م پێدا، له‌به‌رئه‌وه‌ی ناوه‌ڕۆکی زۆربه‌ی ئەم نامانه‌، تایبەتن به‌ کاروباری دۆستایه‌تی هەردوولاوه‌ به‌ پێویستم نه‌زانی سەرنج و له‌نگه‌ری زۆریان له‌سه‌ر رابگرم، به‌لام دواتر سه‌رنجیکی گشتی له‌سه‌ر پوخته‌ی ناوه‌ڕۆکیان ده‌رده‌بم.

(۲)

هەر لهو ماوهیهدا که له سهقز بووم، زۆر زوو له گهڵ بنه ماله‌ی به‌پێژان کاکه سه‌یید عه‌بدولقادی (سیادهت)ی شاعیر و کاکه سه‌یید مسته‌فای تورجانی، کورانی خوالیخۆشبوو: حاجی بابەشیخ (۱۸۷۶-۱۹۵۹ز)ی سه‌روک وه‌زیرانی کۆماری کوردستاندا، ناسیایی و دۆستایه‌تی به‌تین و به‌تایبه‌تیش له‌گه‌ڵ کاک سه‌یید مسته‌فادا په‌یدا کرد، که به‌هۆی پله‌وپایه‌ی دێرینه‌و ناوبانگ و پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی به‌ربلای جه‌نابی باوکیانه‌وه‌، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی هه‌مه‌جۆره‌ی زۆریان له‌لا کۆبۆته‌وه‌، له‌ناو ئه‌و به‌لگه‌نامه‌شدا، وه‌لا‌نامه‌یه‌کی شیخ مه‌حمود بوو بۆ "حاجی بابەشیخ" که به‌ می‌ژووی (۱۹۳۰/۹/۱۳ز) نووسرا‌بوو. نامه‌که به‌ زمانی فارسی و خه‌تیکی خۆش و په‌خشانیکی به‌تین و چڕ درێژراوه‌.

له‌م وه‌لا‌نامه‌یدا ده‌رده‌که‌وی، که پێشتر له‌لایه‌ن ده‌ولته‌ی شاهه‌نشایی ئێرانه‌وه‌، تکه‌له‌ جه‌نابی حاجی بابەشیخ کرابی، تا به‌هۆی دۆستایه‌تیانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شیخ مه‌حموددا، دا‌وای گرتن، یان به‌ده‌سته‌وه‌دانی (حه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه: ۱۸۹۷ - ۱۹۷۸/۲/۴)^(۴)، له‌ شیخ مه‌حمود بکات، که له‌و کاته‌دا (۱۹۳۰) له‌ ده‌ست ئێران هه‌لا‌توو. له‌م کاته‌ش دا ئه‌م هه‌ردوو که‌سایه‌تییه‌ کورده‌، پله‌و پایه‌یه‌کی ده‌ولته‌ و پێکخرا‌و و حیزبێکیان نییه‌، چونکه‌ وه‌ک ده‌زانین له‌و سالانه‌دا (شیخ) ده‌سه‌لاتی حوکمداری کوردستانی نه‌ما‌وه‌ به‌ تایبه‌تیش له‌کاتی نووسینی ئه‌م نامه‌یه‌دا، سلێمانی جێهێشتوو‌وه‌ له‌ نا‌وچه‌کانی شاربازێرو پێنج‌ویندا ده‌ژی

(۴) بۆ زانیاری له‌باره‌ی هه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه - وه‌، بنوا‌ره: که‌یوان ئازاد ئه‌نوه‌ر، هه‌مه‌ ره‌شیدخانی بانه، چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی به‌رپێوه‌به‌راتی رۆشنییری - سلێمانی، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۱، ل ۳۹،

و ئەم نامەيەش پێکەوتە لەگەڵ هەلچوون و ورژانی جەماوەری دەقەری سلیمانی و دەورووبەری بە تاییبەتی و زۆربەیی ناوچە کوردنیشینەکانی کوردستانی عێراق، چونکە ئەم نامەيە هەفتەيەك دواي خۆپیشانندان و پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلیمانی (١٩٣٠/٩/٦ز) نووسراوە، بەلگەی ئەوەیە، کە شیخ مەحمود لەم کاتەدا دەسەلاتی ئیداری و یاسایی بەسەر دەولەتی عێراقدا ناروات تا داوا لە هیژو بەرپرسیانی عێراق بکات (حەمە رەشیدخانی بانە) یان بۆ رادەست بکات و بە دەسەلاتدارانی ئێرانیان بداتەو. هاوکات (حاجی بابەشیخ)یش هیشتا نەبۆتە سەرۆک وەزیرانی کۆماری کوردستان. لەبەر ئەوە بەرپرسیانی دەولەتی شاهەنشایی ئێران ئەم هەلومەرجەیان هەڵسەنگاندوو و زانیویانە لەم سەرووبەندەدا شیخ مەحمود لە دەولەتی عێراق توورپەو داخ لەدۆڵەو خۆسازدانیشتە بۆ تۆڵەکردنەوی قوربانیانی پاپەرپینی بەردەرکی سەرای سلیمانی و ئەگەر لەم کاتەدا سەرۆک خێڵیکی کوردی وەك (حەمە رەشید خانی بانە)یش بە ناوی ئەوەی لە دەولەتی ئێران یاخی ببێ و بچیتە پال دەولەتی عێراق، ئەوا شیخ مەحمود بە چاوی ناحەزو دۆژمەنی کورد سەیری ئەو سەرخێڵە دەکات و تۆڵەیی ئەم هاوکاریکردنە دەولەتی عێراقی لێدەکاتەو. بۆیە دەولەتی ئێران بەزیرەکییەو ئەم هەلە دەقۆزنەو و لەم دەرڤەتەدا داویان لە حاجی بابەشیخ کردوو، تا تکای دەستگیرکردنی (حەمە رەشیدخانی بانە) یان لە شیخ مەحمود بۆ بکات، کە لەم سەروو بەندەدا بە خۆی و لەشکرەکییەو لە ناوچەکانی شارباژێرو پێنجوین دایەو ئەو هەردوو ناوچەيەیش سەرەرپێی هاتوچۆی دەرزابوونی (حەمە رەشید خانی بانە)یە، لە سنوورەکانی هەردوو دەولەتی عێراق و ئێرانەو.

نامەکە جگە لەوەی بەلگەيە بۆ پلەوپایەو دەسەلات و ناوبانگی ئەم دوو کەسایەتییە گەورەيە هەردوو کوردستانی عێراق و ئێران، لای گەورە بەرپرسیانی دەولەتی ئێران، هاوکات بە ناوەرپۆکەکیدا دەرەکەوی، کە شیخ مەحمود هەر لەبنەرەتەو دەزانی کە ئەم داوایە لەلایەن دەولەتی ئێرانەو بەرەو پووی (حاجی بابەشیخ) کراوەتەو، هەر لەبەر ئەمە دەزانی

که وه لآمه کەشیشی بهرچاوی کاربه دهستانی ئیـران ده گاتهوه، بۆیه به گیانیکی دیپلۆماسیانه، سه ره پای شه وهی گلەیی زۆر له ده ولته تی ئیـران ده کات، له هه مان کاتدا خۆی و (حاجی بابەشیخ)یشی له و داوایه ده رباز کردوه:

"سه بارهت به بابته تی نامه که و محمەد په شیدخانی وینهیی و سه ره له بهری به گزاده ی (بانه)یش، ورده کارییه کی واتان فره مووه، که به گوێره ی بۆچوونی هیژاتان بی، ده بی ناوبراو له عه مرو نۆی منی خزمه تگوزارتاندا هه لسوکه وت بکات! هه ر له بهر نه مه شه هۆی نه وازشی نه وتان، له من داوا فره مووه! په نا به خوا له م بوختانه گه وره یه، که ده بی لای ته م دلسۆزه ی خۆتانه وه راستیی بیستن و به دلسۆزییه وه عه رزتان ده که م، که به و هۆیه وه له جه نابی هیژاتان دۆستتر، که متر گومان ده که م، بۆیه ده بی باوه پ بفرموون، که هه رچییان عه رزکردوون، هه مووی ده ست هه لبه ستی ناحه زان و ناپاکان بووه و هه رگیزو بۆ هیچ کاریکش پووی له ئیمه نه ناوه، تا ببمه راویژکاری، یان بهرپرسیان، نه گینا گومان ده بری، که پیشتریش و دواتریش خزمه تی هه مه جوهره م به حکومه تی مه زنی ئیـران کردبی و به (با)ی بده م! خۆشتان ده زانن که هیچ پاداشتیکی کاری چاکه م له حکومه تی مه زن وهر نه گرتۆته وه، له کاتی که دا هه میشه ییش ته قه للای نه وه ده ده م تا سه ره پای شه وهی په زامه ندیی ده ولته تی مه زن به ده ست به یینم، که چی پاداشته که ی هه ر به گه وه رترکردنی ناحه زانی من و نرمترکردنه وهی دۆستانی من شکاوه ته وه. له پال ته مانه شدا هیشتا تا گیان له جه سته مدا بی، له چاکه ی ده ولته تی مه زن سه ره پای شه وهی شه و ئامۆزا بهرپێژه م ده یلیت، که هه رچی له و باره یه وه بفرموی، ده بی به گیان نه نجامی بده م و به شانازییه وه جیبه جیتی بکه م. به لآم له م بابته وه ته م دۆسته تان پۆزش ده خوازی، که نه گه ر هاتوچۆی خه لکی، به هۆیه ک بزانی، شه و نه خێرو خانه دانی کاک ته حمەد (خوا پووی موباره ک بکات)، له هه موو جیهانی ئیسلامیه وه زیاره تی ده کری و شه وه ش پێچه وانە ی په وشت و ئایینه، نه گه ر پێگه له خه لکی بگرین، جگه

له‌وه‌ی که ناویراو، ناویه‌ناویک هه‌ر به مه‌به‌ستی زیاره‌ت هاتوو‌ه‌و ئه‌مه‌ش نه‌بۆته مایه‌ی پێوه‌ندیی ئی‌مه‌و ئه‌وان و له‌ عه‌قلیشه‌وه‌ دووره‌، که به‌بی سهردانی راسته‌وخۆی ئه‌وان، خۆمان به‌ ئامۆژگاریکارو به‌رپرسی ئه‌وان دابنێین. هیوادارم له‌م پوه‌وه‌ گله‌یی نه‌فه‌رموون و به‌نده‌ی موخلیسیشتان بۆ هه‌میشه‌و بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی کاروباری هیژاتان ئاماده‌م. تکه‌او خۆزگه‌شم ئه‌وه‌یه‌، به‌لکه‌و به‌ سۆزه‌وه‌ عه‌رزتان ده‌که‌م، که ئه‌و پله‌و پایه‌و پێزه‌ی له‌ سایه‌ی خواوه‌ ئیستا هه‌تانه‌، بیه‌قۆزنه‌وه‌و کاروباری موسلمانانی پی‌رپه‌رینن و نه‌بنه‌ سۆنگه‌ی ته‌نگ پیه‌ه‌لچنینتان، که من پی‌م وایه‌ ره‌زامه‌ندیی خوای مه‌زن، ده‌بیته‌ هۆی به‌رزبوننه‌وه‌و مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌. ئیتر (لوقمان)یش پی‌ویستی به‌ فی‌رکردن نییه‌".

(۳)

له سه‌رنجیکی گشتیی ناوهرۆکی ئەم چه‌پکه نامەیه‌دا، ده‌گه‌ینه ئەو ئەنجامه‌ی، له سه‌رومپی رسته‌و کۆپله‌و په‌ره‌گرافی ئەم نامانه‌دا، گیان و باوه‌ری شیخ مه‌حمودی هه‌فید، به‌ ئایینی ئیسلامگه‌رابیی، په‌نگ ده‌داته‌وه، که ئەم باوه‌ره له ته‌مه‌نی چاره‌که سه‌ده‌ی ئەم نامانه‌و له قۆناغه‌کانی ته‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حموددا، له حوکمداری کوردستانه‌وه، بو‌ ژایانی گو‌شه‌گیری، له گون‌دیکی وه‌ک (داریکه‌لی‌دا، هه‌مان هه‌ست له یه‌که‌مین ئەم چه‌پکه نامەیه‌دا، تا دوايه‌مین نامه، به هه‌مان جریوه ده‌دره‌وشیته‌وه، که ئەم باوه‌ره چه‌سپیوه، ده‌شی بکریته ده‌لاقه‌یه‌ک بو‌ ئەوانه‌ی فیکری ئەم سه‌رکرده کورده بخویننه‌وه و بزانی ئەم فاکته‌ره‌ی ئایینه، زه‌برو کاردانه‌وه‌ی چه‌ند له‌سه‌ر چاره‌نوسی کوردو ناسنامه‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ی بو‌وه له‌م بواره‌شدا ئەم رستانه، له ده‌قی چه‌ند نامه‌یه‌کی شیخ‌دا، وه‌ک نمونه ده‌هینینه‌وه:

"هه‌موو ئاوات و کو‌ششیکی من، له‌پیناوی پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه‌له کورده ئیسلامه‌دايه، به هیمه‌تی پیشینانی خو‌مان، که هه‌ر به‌مجۆره‌یان کردووه، ته‌قه‌للای پارێزگاریکردنی موسلمان له‌ژێر په‌نجه‌ی کافراندا ده‌ده‌ین. خوای مه‌زن سه‌رتان بخت و به‌ پیشتیوانی خوا ناو‌می‌د نه‌بین. ئەوانه‌ش که‌وا رێبازی ته‌ریقه‌ت ده‌شی‌وێنن و له‌گه‌ل ئەم زنجیره‌ی بنه‌چه پاکه‌دا، دو‌ژمنایه‌تی دروست ده‌که‌ن، پیرانی ته‌ریقه‌ت، به‌گویره‌ی هه‌ق، هه‌قیان لی‌ ده‌سین‌ی و به‌سزای خو‌یانیان ده‌گه‌یه‌نن و له‌ باوک و باپیریانه‌وه له‌ دین بی‌به‌شیان ده‌که‌ن"^(۳)

(۳)- نامه‌ی ۷ی مارتی ۱۳۴۰.

"هەر وەك چۆن ئىمە بۆ بوژاندنە وەى ئايىن تىدە كۆشىن، يان چۆن جەنابى
 ھىژاتان لەم دنیا، كە وتونەتە ناو دۆزەخە وە، بە پشتیوانى خوا لە دىنای دوايیدا
 لە بەهەشتدا دەبى، لە دوعاى خىرىش نابى لە يادم بفرموىن".
 بە پشتیوانى خوا ھىواخوازىم بە دوو ركاعەتى نوێژى سوننەت، لە سەر
 بەرمالە موبارەكە كەتان، بە پلەى دەرویشى بگەم".^(٤)

پهراویزی نامه‌ی سهر به میژووی (۱۷ی شه‌والی ۱۳۴۰ک)

به قوریانت بم.

درین شبها از بارگاه کاکه احمد (دیدم) خیلی ان بارگاه علی (عالی) و شخصی معتدیل (معتدل) القامه ایستاده سراپاش سبز مرا خواست چنان معلومم گردید حضرت خضرا لیا س است فرمود خبر چنان می باشد که (؟) سی کنم اشاره فرمود (؟) گل (؟) جمع فهموده درین مرقد و بسیار خلق (؟) جمع شره بودند و دران حالت دیدم تجدیدی شجره می فرمود عدد شجری تجدید نمود شجری حضرت علی بود خیلی اسمی بزرگ یعنی (؟) احسان فرمود اما افسوس درخاطرم نمانده (؟) شجره به پنجه مبارکش می نوشت. اما اینقدر درخاطرم مانده شیخ قادر جنت دره هم فرمودند پس قبول ندرام کسی بگوید دوزخ دره إلا بجنت دره نباشد

م

محمود

خاڭۆي ھەمىشە مېھرەبان شېخ عەبدولقادر

سېبەرى ھەمىشەى بېت

دواى سەلام و سالاوى زۆر. نامە خۆشەويستەكەتان گەيشت و مزگىنى سەلامەتتى
ئەو خاڭۆيەمان بوو ھەمىشە دىلخۆشىي و سوپاستان دەكەم. سوپاسىش بۆ خۇدا
تەندروستىم باشە (؟) داواخاۋام ھەمىشە لە دوعاى خېر، لەيادمان نەفەرموون
(؟) لەم كاتەدا بە مژدەى سەلامەتتەتان (؟) ساز. دەنگوباسى ئېرە ھەمىشە
پشتىنى جىھادمان لەبەرامبەر دوژمندا بەستوۋە لەمەيدانى جەنگى ئاينىدا
راۋەستاۋىن. خواى مەزن و ئاگادار، ئىسلام سەر بىخات و بىپارېزى (؟) بەخواى
ئاگادارت دەسپېرم.

خۆشەويستەتان

مەھمود

۱۷ شەۋالى ۱۳۴۰ك

۱۹۲۲/۶/۱۳

(۲)

بخدمت جناب شیخ عبدالقادر دام مجده

قوربان دمستت ماچ نه کهم

کاغذت رسید از مژده سلامتی آن محب خیلی مسرور شدم از خصوص رفع
حرج هرچندی ممکن باشد سعی خواهم کرد این کاغذ را برای معتمد خودم
جناب یوزباشی ماجد افندی نویسته که در حکومت سقز سعی و تسهیلاتی
بکند پاکترا بلا تأجیل روانه فرمائید. حال پاره برای خریدن املاک ندارم آن پاره
که (?) املاک صرف می کنم در راه جهاد اکبر و برای مجاهدین صرف میکنم.
زیاده درحفظ خدا باشید محبم.

ملك كردستان

۲۵ تشرین اول ۳۹

بۇ خزمەتى جەنابى شېيخ عەبدولقادر^(۶)، خواھەر سەرودەرىي بەردەوام بکات

نامەكەتان گەشت لە مژدەى سەلامەتیی ئەو خۆشەویستە، زۆر دلشاد بووم. سەبارەت بە لا بردنی خەرجیەكەش ئەوئەندەى لەتوانامدای، در یغیم نەکردوو. ئەم نامەیهشم بۆ جی متمانەى خۆم، جەنابى یوزباشى ماجد ئەفەندى^(۷) نووسیوه، كە لە فەرمانرەوايەتیی (سەقز)دايە، تا تەقەللا بدات و ئاسانکاری لەو پروووه بکات. نامەكە بەبێ راگیرکردن پەوانە بفەرموون. ئیستا بۆ کپینی زەوى وزار، پارەم نییەو ئەو پارەيەى كە بۆ کپینی زەوى وزارى سەرف دەكەم، لەپیناوى جیهادی گەورەو بۆ موحاهییدینی سەرف دەكەم. لەو زیاتر، لە پەناى خوادا بن. خۆشەویستم.

۲۵ ی تشرینی یەكەمى ۱۳۹۸^(۸) مەلیكى كوردستان

(۶) سەبیید عەبدولقادرى دۆزەخ دەرە كۆرى سەبیید محەمەد كۆرى سەبیید ئیسماعیلی دووئەمە. پیوئەندی دۆستایەتیی لەگەڵ شێخدا هی پۆژانی شەرى پرووسە لە یەكەم جەنگی جیهانیدا. دواى بەدیل گیرانی شێخیش، كە بنەمالەو كەس و كارو لایەنگرانی ئاوارەى ئەو دیو بوون، سەبیید عەبدولقادر بەدەنگیانەو هات و هاوکاری و كۆمەكى كردن. دۆزەخدەرەیش، دنیەكى سەر بە شارى سەقزەو نزیك بە باكوری پۆژەهلایەتییەتی. شێخ لەبەر خۆشەویستیی سەبیید عەبدولقادر و بۆ وەفادارى نواندن ناوەكەیی گۆرپیو بە جەننەتدەرە.

(۷) مەبەست ماجد مستەفا (۱۸۹۶ – ۱۹۷۴/۸/۲) ی ئەفسەریكى لەشكرى شێخ مەحمودە.

(۸) سالاكە رۆمییهو دەكاتە ۲۵ ی تشرینی یەكەمى ۱۹۲۳

(۳)

خدمت رشادت و سعادت می‌ب جناب شیخ عبدالقادر دام بقائه

بعد از عرض سلام و احترامات رقیمهء زیبا مرقم اینجانب فرموده بودید واصل دست تعظیم گردید از انسانیت و الطاف و مژدهء عافیت آن جناب عالی بسیار مسرور و ممنون شدم امیدوارم دائما در کمال عافیت وصحت بوده باشید، غایه و کوشش من صرف برای محافظهء دیانت و این کتلهء کورد اسلام است ما به همت اجداد خود (بدین گونه؟) بمحافظهء مسلمان از زیر پنجهء کفار تشبث کرده‌ام (امل) است؟ خدای لایزال موفق‌تان فرمایند و محروم نشویم انشاءالله آنانکه از خط طریقت تجاوز وبالین سلالهء طاهره عداوت پیش آورد پیران طریقه (?) حق و اورا به مجازات خود میرساند وجدالجد دردنیوا قیامت از دین محروم میفرماید.

چون ما برای احیای دیانت سعی میکنیم دیگر چون جناب عالی دردنیوا به دوزخ (دوزخ) افتاده‌اید انشاءالله در قیامت جنت مکانت مییابد باید از دعای خیر غافلم نفرماید.

۷ مارت ۳۴۰

ملك كردستان

بۆ خزمەتی جوامیر و بنهچه بهخته‌وهر

جه‌نابی شیخ عبدالقادر خوا بیپاریزی

دوای پیشکشکردنی ریزو سلاو. نامه جوان و رازاوه‌کە‌ی بۆ ئەم لایه‌نه‌تان
فەرمووبوو، به دهستی سوپاسگوزاریم گە‌یشت، له پیاوه‌تی و لوتف و مژده‌ی
چاک‌بوونه‌ی ئەو جه‌نابه، یه‌که‌جار دڵشاد بووم و قه‌درزانیم کرد، هیوادارم هه‌میشه
له‌وپه‌ری له‌ش‌ساغی و سه‌لامه‌تیدا بن. هه‌موو ئاوات و کۆششیک‌ی من، له‌پێناوی
پاراستنی ئایین و ئەم کۆمه‌له‌ کورده ئیسلامه‌دایه و ئیمه‌ش به هیممه‌تی
پیشینانی خۆمان، که هه‌ر به‌م جۆره‌یان کردوو، ته‌قه‌للای پارێزگاریکردنی
موسلمانان، له‌ژێر په‌نجه‌ی کافراندا ده‌ده‌ین. خوای مه‌زن سه‌رتان بخت و به
پشتیوانی خوا ناوهمید نه‌بین. ئەوانه‌ش که‌وا رێبازی ته‌ریقه‌ت ده‌شیوێن و له‌گه‌ڵ
ئەم زنجیره‌ی بنه‌چه پاکه‌دا دوژمنایه‌تی دروست ده‌کەن، پیرانی ته‌ریقه‌ت،
به‌گوێره‌ی حه‌ق، حه‌قیان لی ده‌سیێ و به‌ سزای خۆیان‌یان ده‌گه‌یه‌نن و له‌ باوک و
باپیره‌وه له‌ دین بی‌به‌شیان ده‌کەن.

هه‌روه‌ک چۆن ئیمه بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئایین تی‌ده‌کۆشین، یان چۆن جه‌نابی
هیژاتان، له‌م دنیا که‌وتوونه‌ته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه^(۹)، به‌ پشتیوانی خوا له‌ دنیای
دواییدا، جیگاتان له‌ به‌هه‌شتدا ده‌بی. له‌ دوعای خێریش نابێ له‌یادم بفرموی.

۷ی مارتی ۳۴۰^(۱۰)

(۹) مه‌به‌ستی له‌لایه‌که‌وه له‌وه‌یه، که له گوندی (دۆزه‌خ ده‌ره‌)دا ده‌ژی و شیوه گالته‌کردنیک‌ی
برایانه‌یشی تێدایه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه ستایشی ئەو خواپه‌رستییه‌ی ده‌کات، که له هه‌موو خۆشی و
به‌خته‌وه‌ری ئەم دنیایه، ده‌ستی داشته‌وه‌ و ئازار له خواپه‌رستییه‌که‌یدا ده‌چیژی.

(۱۰) رۆمییه‌وه ده‌کاته ۷ی مارتی ۱۹۲۴

(۴)

خدمت یادگار پیر روشن ضمیر شیخ عبدالقادر دام برکاته

با دو دست احترام (احترام) واعزام زیبا مکاتبه‌ی پر مودت گرفته و مطالعه نمودم حقیقت مژده‌ی سلامتی و زیادی مرحمت حضرتعالی موجب ممنونی و تشکر است گردید. از بارگاه احدی تمنی دارم در دنیا و آخرت موفق باشید. امیدوارم از دعای خیر فراموشم نفرماید، ۳ سه پارچه شال و یک جانماز ابعاث فرموده بودید واصل شد زیاده بدین و سیله تقدیم احترامات و دعاویخر طلب خواهم کرد. امل است از سایه فیض خدا (مجید؟) بشمره‌ی مساعی با احیای دین مبین و موفقیت اسلام قریبا نائل شویم.

محب

حمود

۳ تموز ۱۹۲۶

بۇ خزمەت يادگارى پىرى رۆشن دل: شېخ عەبدولقادر

بەرەكەتى بەردەوام بىت.

بەدو دەستى رىز و بەگەرە گرتتانه، نامە شىرىن و پر دۆستانەكە تانم بەدەست گەشت و خويندەمە. بەراستى مزگىنى سەلامەتتان و دىلئۆزى زۆرى ھەزەتى بالأتان، سوپاسگوزارى کردووم. ھىوادارم لە دوغای خىر، لە يادىم نەفەر موون. (۳) سى پارچە شال و بەرمالیکتان ناردبوو، گەشتن. بەم بۆنەيە، رىزى زۆر ھەرز دەگەم و داواى دوغای خىرتان لیدەگەم. ھىوا ھەيە بە پشتىوانى خوا () و بەرى تىكۆشانە، تايىنى رووناكى ئىسلام زىندو بەگەينە و بەزووى سەرکەوين.

خۆشەويستان

مەحمود

۳ى تەمووزى ۹۲۶

61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

بادور است احقرم و اعز اسم ز ما سعادته بر محبت کرمه و
 حقیقت هم ملاک و زیاده بر حق و خفته بر حق منون
 و تقدیر کسبیم از بارگاه الهی حق دارم
 در دنیا و آخرت موفق باشید امید دارم از دعا
 خیر و بگویم تو مایه شایسته سال و بی جا نماز
 است و هیچ بیهوده و امل شد ز بیم بدین وسیله
 تقدیم احقر امانت و در حق طلب خواهم که
 اطمینان از سائیه حق جدا بعد بنده عمر
 یا احقر درین بیان و توقف استم و ثانی استم
 ۹۵۶

(۵)

جناب خالوی محترم خود عرض ارزومندی دارم

پس از عرض تفحص احوال مبارك ان جناب، كاغذی كه ارسال فرموده‌بوند رسید. اولاً چون مشعر بر صحت ان خالوی بود خیلی مسرور شدم. چگونگی احوالات ماها كه عرض نموداند انشاء موافق دلخواه جنابتان میشود. فقط تا حال نتیجه مذكره ومراجعه تمام نشده قریباً انشاءالله وکیل ماها عودت و به امال خیریه نائل خواهیم شد. () از خبر سلامتی خودتان فراموشمان نفرمایند واز دعای خیر و موفقیت دایما یادمان فرمایند. نورچشمان رؤف و باباعلی و لطیف دست مبارك میبوسند. انشاءالله بزودی تبشرتان خواهیم نمود. جناب خالوی شیخ محمد عربی دست بوس است.

محمود

۳/۲۹ ربیع الاخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جهنابی خالۆی به پرسی خۆم عه‌رزى ئاره‌زوومه‌ندىم هه‌يه

دواى عه‌رزى هه‌والپرسى موباره‌كى ئه‌و هه‌يژايه، نامه‌كه‌تان گه‌يشت. سه‌ره‌تا به‌و هه‌ييه‌وه كه زانيم ته‌ندروستى ئه‌و خالۆيه‌م باشه، يه‌كجار دلشاد بووم. ده‌نگوباسى ئيمه‌تان پرسىبوو، به‌ پشتيوانى خوا به‌دلى جه‌نابتان ده‌بى. به‌لام هه‌يشتا ئاكامى گه‌فتوگۆ و هاتووچۆ ته‌واو نه‌بووه. خوا يار بى به‌م زووانه نوينه‌رمان ده‌گه‌په‌يته‌وه و ئه‌نجامى خپرى ده‌بى. () له‌ هه‌والى سه‌لامه‌تیی خۆتان له‌يادمان مه‌فه‌رموون و له‌ دوعاى خپر و سه‌ركه‌وتنیشمان له‌ بيرمان مه‌كه‌ن. رووناكى چاوان: ره‌ئوف و باباعه‌لى و له‌تيف ده‌ستى موباره‌كتان ماچ ده‌كه‌ن. به‌پشتيوانى خوا به‌م زووانه مزگينيتان ده‌ده‌ينى. جه‌نابى خالۆى شىخ محمه‌د عريبي ده‌ستان ماچ ده‌كات.

مه‌حمود

۳/۲۹ ربيع الاخر ۱۳۴۵

(۱۹۲۶/۱۱/۵ن)

جناب خالوس محترم خود عفی از اینم دارم
 پس از عفی نظری بر حال مبارک آن جناب گمانم که در این مرتبه بوده
 رسیده ادلا چون منتهی بر حکمت آن خالوس بود چنانچه سرور شما
 جلدت بر حالت ما که عفی گفته است است موافق و مجواب
 خاتمه یافته فقط تا یک نیمه برادر در اجماع تمام شده
 و بنا بر این دیگر با عودت در آمل خبری نماند خواهیم
 شد البته از خود من و همان فراموشی نه مانده و این نیز عار
 خود در وقت دایما باید و معاف در چنانچه در میان
 و لطف و مهربانی بکنند است برادر بشیر و عوام
 که جناب خالوس بنی محمد و عیوب است در است
 ۵۰/۴۹ (۱۴۵۰)

این عفی نظری بر حال مبارک آن جناب گمانم که در این مرتبه بوده
 رسیده ادلا چون منتهی بر حکمت آن خالوس بود چنانچه سرور شما
 جلدت بر حالت ما که عفی گفته است است موافق و مجواب
 خاتمه یافته فقط تا یک نیمه برادر در اجماع تمام شده
 و بنا بر این دیگر با عودت در آمل خبری نماند خواهیم
 شد البته از خود من و همان فراموشی نه مانده و این نیز عار
 خود در وقت دایما باید و معاف در چنانچه در میان
 و لطف و مهربانی بکنند است برادر بشیر و عوام
 که جناب خالوس بنی محمد و عیوب است در است

(٦)

خدمت یادگار حضرت پیری روشن ضمیر شیخ عبدالقادری جنت دره دامه

(دام) إقباله

پس از عرض اخلاصیت و دست بوسی التفات نامچه تان باجناب برادری سید محمد امین هردو رسیدند بوی گل را از که جویم؟ از گلاب. باعث تسلاي قلب خزین محمود (عبد) گردید امیدوارم که بدین نزدیکی بدری هدایت شعله ور گردد رو بوطن عزیز آوریم دیگر بنده وهمه ها بعرض دست بوسی مصدعند وه (و) مخلدومان را دست بوسم.

محمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

له التفاتی ایوهوه (ئیوهوه) گزهریم له پیّ کرد اما (تهما) دعا (دوعا) فرمون
(فهرمون) له دهست نهچم.

بۆخزمەتی یادگاری ھەزرەتی پیری روژن دل: شیخ عەبدولقادر
جەتەت ھەرە — تەمەنی درێژی

دوای عەرزى دڵسۆزى و دەست ماچکردن، ھەردوو لوتفنامەكەتان، لەلایەن
جەنابی سەبید محمد ئەمینی بڕامانەو ھەگەشتن. بۆنى گۆل لای كى پەیدا بکەم؟
لای گۆلاو. نامەكان ئۆخزنیان بەدلى تەنگى مەھمود (ی بەندە) بەخشی. ئاواتە
خواز بەم نزیکانە ھەرگای ھیدایەتمان لى رووناك ببیتەو ھەروە لە نیشتمانی
شیرین بکەینەو. ئیتر ئەم بەندە (مەھمود) عەرزى دەست ماچکردم ھەیه و
دەستی دەستاتیش ماچدەکەم.

مەھمود

۲۹ رجب ۱۳۴۸

۱۹۲۹/۱۲/۳۱

لە ئیلتیفاتى ئێوەو ھەگەر پێی کرد. ئەمە دووا فرمۆن لە دەست نەچم.

قدت بارگاه رحمت پری روشن خورشید فانی
جنت دره دامه اقیانوس

بس از عرض اخلاصیت و دست بوس التقات نامچه آمان جانی
ب برادری سید محمد آیین هر دو رسیدند بوی گل از که جویم
از گلاب یاغ تسلی قلب حزین عجب کردید امیدوارم که بدین
نزدیکی بدین هدایت سعد و سرگرد و بوطنه غمنا و دریم دیگر
بنده فخرها بفرستد بوسی مهد عتد و نخند و مان را دست بوسم

محمد

۹ رجب ۱۲۴۸

له القاتی ایوه ده گوره
له چکر داما دعا فرمود له دست
نم

(۷)

۳۰/۹/۱۳

خدمت حضرت مستطاب عموی زاده و محترم آقای حاجی بابا شیخ دام فضله

العالی

پس از عرض سلام واحترام لایقه دستخط مبارك واصل و خواندن
سطورش موجب ستر همه ألم و رفع همه غم گردید قربان سبب به رؤیای که
سابق دیده‌ام وجناب سید عبدالحکیم میدانند بلکه براتب بیان نموده‌ام وقتی
بخدمت حضرت فخر عالم (ص) رسیدم شك از سیادت و نجابت جنابعالی
ندارم مع هذا هرگز از صداقت و دوستی آن جناب بلکه هرچه اظهار
فرموده مطابق واقع دانسته و میدانم و ازینطرف نیز مخلص را بدوست
حقیقی و ارادتمند صمیمی محسوب فرمایند راجع به مسئله مرقومه محمد
رشید خان وینه و سایر بگزادهای بانه شرحی بیان فرموده مبنی باینکه
بزعم جنابعالی در تحت امر و نهی ارادتمند حرکات مینمایند و ازاین جهت
اظهار فراح جویی و نوازش ایشان از من فرموده‌اند سبحانك هذا بهتان
عظیم از مخلص خودتان راستی بشنوند و صداقتاً عرض مینمایم زیرا از
جنابعالی دوستی کمتر گمان می‌برم باور بفرمایند هرچه عرض کرده‌اند
بسته مغرضین و مفسدین است و هرگز برای هیچ کاری مراجعت به ما
نکرده‌اند تا که مستشار ویا آمر ایشان شوم والا گمان میرند که سابق و
لاحق خدمتی متعدده به حکومت علیه ایران رسانید به باد دهم و
باوجود خودتان میدانند هیچ جزای نیکی از حکومت علیه ندیده‌ام دائماً
درصد رضامندی حکومت علیه هستم وجزایش ترقی مغرضان اینجانب
و پستی دوستان من است بهر حال تا جانی در بدن دارم از خیرخواهی دولت
علیه باوجود اظهار ان عموی زاده محترم که ما طالبم هرچه
راجع به من در انجام آن بجان منت دارم لیکن از این قضیه مخلص

معذرت مینمایم اگر آمدشده عامه را سبب میدانند خیر خاندان حضرت
كاك احمد قدس الله روحه عالم اسلامي قصد نمایند و خلاف ديانت كه مانع
شویم غير از اين كه گاه گاهی محض زیارت آمده اند وسیله ارتباط ما
وایشان نیست و از عقل دور است بدون مراجعه ایشان خود را به ناصح و
آمر ایشان محسوب نمایم امیدوارم گله نفرمایند مخلص دائما برای ارجاع
امورات به جنابعالی ما حاضریم. رجا و خواهشی دارم بلکه مشفقانه
عرض مینمایم همین موقع احترام كه حالا الحمد لله بدست دارند فرصت
غنیمت شمارند و از اصلاح كار مسلمین مضایقه نفرمایند به خیالم رضای
خدای تعالی واسطه ترقی پاینده و بی‌زوال خواهد بود دیگر لقمان را
آموختن نشاید.

محب

(تیمزای مه‌حمود)

بۆ خزمەتی حەزرەتی بنەچە چاک، ئامۆزای بەرپۆرم جەنابی حاجی بابەشیخ،

چاکەو پیاوەتی هەر بەردەوام بێ

دوای پیشکەشکردنی عەرزى سلاو ریزی شایان، نامەى دەستنوسى موبارەكتان گەیشت و خۆبەندەوێ دێرەکانى بوونە مایەى بارکردنى هەموو ئازارو بارکردنى هەموو خەمێک.

قوربان. بەهۆی ئەو خەونەو، کە پیشتر دیووم و جەنابی سەید عەبدولحەکیمیش دەیزانی و تەنانت چەند جارێکیش گیراومەتەو، کاتی بە خزمەتی حەزرەتی سەرورەى جیهان گەیشتم، ئیتر لای خۆمەو هێچ گومانیکم لە سەیدایەتی و نەجابهتی هیژاتان نەماوە" بۆیە هەرگیز لە راستگویی و دۆستایەتی ئەو جەنابە گومانیکم نییە و هەرچییان فەرموو، هەمووی راست بوو وەك خۆی دەرچوو. دەزانم لە بەرامبەردا منى دڵسۆزىشتان بە دۆستى راستەقینە و خزمەتگوزارى بێچەندو چوونى خۆتانم لەهەژمار دەفەرموون.

سەبارەت بە بابەتی نامەكەو محەمەد رەشیدخانى وێنەیی و سەرلەبەرى بەگزادەى (بانە)ش، وردەکارییهكى واتان فەرموو، کە بەگۆڕەى بۆچوونى هیژاتان، ناوبراو لە عومرونۆی منى خزمەتگوزارتاندا هەلسوکهوت دەكات! هەر لەبەر ئەوەشە هۆى نەوازشى ئەوتان لە من داوا فەرموو! پەنا بە خوا لەم بوختانە گەورەیه، کە دەبێ لای ئەم دڵسۆزەى خۆتانەو راستى بیستەو بە دڵسۆزییهو عەرزتان دەكەم، کە بەو هۆیهو لە جەنابی هیژاتان دۆستەر، كەمتر گومان دەكەم، بۆیە دەبێ باوەر بفرەموون، كە هەرچییان عەرز كردوون، هەمووی دەست هەلبەستى ناحەزان و ناپاکان بوو و هەرگیزو بۆ هێچ كارێكیش رووی لە ئیمە نەناوە، تابمە راویژكار، یان بەرپرسیان. ئەگینا گومان دەبرێ کە پیشتریش و دواتریش خزمەتی

ھەممەجۆرەم بە ھۆكۈمەتى مەزنى ئىران كەردىيى و بە (با)ى بىدەم ! خۆشتان
 دەزانن كە ھىچ پاداشىكى كارى چاكەم لە ھۆكۈمەتى مەزنى
 ۋەرنەگرتۈتەۋە، لە كاتىكىدا ھەمىشەش تەقەللانى ئەۋە دەدەم تا سەرەپراي
 ئەۋەى رەزامەندى دەۋلەتى مەزنى بەدەست بەيىنم، كەچى پاداشتەكەى
 ھەر بەگەۋەرەتر كەردى ناھەزانى من و نەزەركەندەۋەى دۆستايەتى من
 شكاۋەتەۋە. لەپال ئەمانەشدا ھىشتا تا گيان لەجەستەمدا بى، لە چاكەى
 دەۋلەتى مەزنى سەربارى ئەۋەى ئەۋ ئامۇزا بەرپەزەم دەيلىت،
 كە دەبى ھەرچى لەۋ بارەيەۋە بفرەمۇي، دەبى بە گيان ئەنجامى بىدەم و
 بەشانازىيەۋە جىبەجىيى بىكەم. بەلام لەم بابەتەۋە ئەم دۆستەتان پەزىش
 دەخۋازى، كە ئەگەر ھاتۇچۇ گشتى خەلك، بەھۆيەك بزانن، ئەۋا نەخىرو
 خانەدانى كاك ئەھمەد (خۋا رۇخى موبارەك بىكات)، لە ھەمۇ جىھانى
 ئىسلامىيەۋە زىيارەتى دەكرىۋ ئەۋەش پىچەۋانەى رەۋشت و ئايىنە، ئەگەر
 رىگە لە خەلك بگرىن، جگە لەۋەى كە ناۋبراۋ، ناۋبەناۋىك ھەر بە
 مەبەستى زىيارەت ھاتۋەۋە ئەمەش نەبۇتە مايەى پىۋەندى ئىمەۋ ئەۋان
 لەعەقلىشەۋە دوۋرە، كە بەبى سەردانى راستەۋخۇى ئەۋان، خۇمان بە
 ئامۇزگارىكارو بەرپەرسى ئەۋان دابىنىن. ھىۋادارم لەم رۋەۋە گلەيى
 نەفرەمۇۋن و بەندەى موخلىسىشتان بۆ ھەمىشەۋ بۆ بەسەركەندەۋەى
 كاروبارى ھىژاتان ئامادەم. تىكاۋ خۆزگەشم ئەۋەيە، بەلكو بەسۆزەۋە
 عەرزتان دەكەم، كە ئەۋ پلەۋپايەۋ رىزەى لەسايەى خاۋە ئىستا ھەتانە،
 بىقۇزەۋەۋ كاروبارى مۇسلمانانى پىراپەرىنن و نەبنە سۇنگەى تەنگ
 پىھەلچىنىيان، كە من پىم وايە رەزامەندى خۋاى مەزنى، دەبىتە ھۆى
 بەرزبۈنەۋەۋ مانەۋەى ھەمىشە. ئىتر (لوقمان)ىش پىۋىستى بە فىركەردن
 نىيە.

دەسۇزتان

مەھمۇد

۳۰/۹/۱۳

درست حضرت سید محمد زاده محمدرضا حاجی بابا شیخ داماد حضرت

پدر از عرض کردم و احترام بدین سبط مبارک و مهر و خواندن سطوح و صبر است
در رفع همه غم کردید قربانی سبب رویا کردی و چه ام و صاحب سید عبدالحکم بیدار بگویم
پدر زاده ام رقی به نسبت حضرت خرمی عالم سید ملک از سیادت و نجابت خفا ندارد
علاوه بر آن از صداقت دوستی آن جناب بگویم هر چه از نظر فرستاد طبق واقع دانسته و بدانم و از
نیز مخلص و استحقاق دارا و صمیمیت و زبانه راجع بسکه موقوفه محمد شریف و در
سایر کس و ادبانه شرم و بیاد فرموده منی با نیکو بزم خفا در وقت ابراهیمی ارادت و کلمات
نموده و از احسان همه از راجه در ذرات این از سر فرموده اند بگویند این غلط
در بعضی وقتها بهتر بگویند و صدقه عرض میام زیرا از دنیا بگویم که کان میهم با و بفرماید
هر چه عرض کنم از لبت میفرماید و صدق است و هرگز با شیخی کاری مرحمت به نفع اند که
ست و دیار ایران شرم و الله کان بفرماید که سابق و لدی فدی متعده به حکومت علی ابن شریک
به هر دو هم و با وجه و حقان میدانند هیچ جزای نیکی از حکومت میگیریم را در رسد و
در خدمت حکومت علیه هم در جزای رقی سرافرازی است و دولت و سنگ نیست به حال و با در بدن دارم
از غیر خواهم و است علیه

در انجام آن بی غفلت دارم لکن از این قضیه فکری مندرت نیامد اگر آید نه عامه را بیست میانه خبر
خدا بی حضرت کارگاه تدبیر بر روی علم سهری قصد نیامد و غرض نیست آنکه مانع شود
من از این که گاه گاهی زاریت آید و سلمه ارتباط با دایه نیست و اختصار است بدون برکت
این خود را به ضمیمه و آنرا این محسوب می‌امید دارم که لغزانیه فکری دائم برای ارجاع الی است
جنابا حضرت ... رجاء و خیر دارم بکلمه شفاعت عرض نیامد یعنی موقع احترام که عاقل الله به است
فرستادند و از صلح کارسین مصطفی نفرماند به خیال من و خدا را تا و بهر ترقی پائینه
و بنا بر زوالی خواهد بود دیگر آنگاه را انقضی شد

(۸)

دوست کامکار جناب شیخ عبدالقادر به‌عای خیر یادآورم

بعد از اظهار اتحاد و بیان یکجہتی و مودہ مطلب اصلی کہ یافتن صحت شما بود ایندفعہ دستگیرما (لجانب؟) گوید موجب محظوظیت خاطر شد و اینجانب نیز بمرام دوستان کمال عافیت و تندروستی داریم گذشتہ از ان بابت توصیه واگہداری محمد رشید نامان اظهار نمود بودند البتہ برای مخلصان خاندان کاک احمدی و مریدان بجان می کوشیم و برای بعضی کاروبار کہ در میان عشیرت روغزادی داشتند کاغذ محصص نزد رئیس عشیرت مذکور نوشتم کہ تا در ان اطراف باشند اگہداریشان بکنند و در وقت رجعت ما نیز انشاءاللہ از رعایت و چشم داری قصور نخواہیم کرد. زیادہ سلامتی را نگرانیم

حفیدزادہ

محمود

سہرنج: وەك دیارە ئەم نامەییەش تایبەتە بە کێشەیی نامەیی پیشوو: ژمارە (۳)ی (محەمەد رەشیدخانی بانە)و، کەوەك چۆن داوا لە جەنابی حاجی بابەشیخ کراوە، تا تکای رادەست کردنەوێ نایوان لە شیخ مەحمود بکات. بەهەمان شیوێ کاربەدەستانی ئێران، داویان لە شیخ عبدالقادی دۆزەخ دەرە — ش کردووە، تا هەمان تکا لەو بارەییووە لە شیخ مەحمود بکات. لەبەرئەووە ئەم نامەییەش، کە میژووی پیوێ نییە، دەبی لە دەورووبەری هەمان میژوودا نووسرابی، بەلگەش بۆ ئەمە، شیوێ نووسین و جۆری خەت و نووسیارەکەشی، هەر یەکیکن

دۆستی کامکار جه نابى شېخ عهبدولقادر بهدوعاي خېر يادى دهكهم

دواى سهلماندى يه كېتى و روونكر د نه وهى يه كالايه نىي و خوشه ويستى، خواستى سه ره كى، كه به دهسته ينانى زانيارى ته ندروستى جه نابتان بوو، ته نجارهش به گيان به دهستمان هينا و مايه دى دلخوشى بوو. منيش به پى خواستى دۆستان، له پهرى ته ندروستى و باشيدام. جگه له م باسهش، پى سپېرى و تاگادارى محمدهد رهشيد نامان- تان باس كردبوو، كه بيگومان نه وهنده پيوهندي به دلسوزانى مالباتى كاك نه حمدهد و مريدانى نه وانه وهه بى، به گيان تېده كوشين و بو هه ندى كاروبار، كه له نيوان عهشيره تى رۆغزادى دا بوو، نامه تاييه تمان بو سه روك عهشيره تى ناوبراو نووسى، كه تا له و ده ورو به ره دابن، تاگاداريان بكن و له كاتى گه رانه وه شاندا، به پشتيوانى خوا، نه وهنده پيوستى به چاودېرى و سه رپه رشتييه وهه بى، دريغى ناكهين و په ژارهم بو سه لامه تيتانه.

حهفيد زاده

مه محمود

دست کامکار خجسته عیسی در عیسی غیره اودم

بند از اظهار احوال دین مجتهد و مطب اصحاب کفایتی صحت نامجو اینده دفعه دستگیر
ما بین کویید موجب محظوظیت خاطر شد در اینجا نیز برام دوستی کلک عافیت
رشد برادر ارمی گذشته از آن از باب توصیه و اکدار محمد در سینه نام اظهار نموده بودند
البته برادر علفان خاندان کاک جمد و در بدین بیان می گویم در بعضی کارها که در میان
عشرت رذوذا در دست است کاغذ محضی نزد رئیس غیرت مذکور نوشته ام که در آن
اطراف باشند اکدارین بکنند در ردقت رجعت ما نیز ان الله از رعایت
صمیم دار قصیر نخواهم گونا به سلاطین و سزایم صم

حصه ده

(۹)

مقام محترم خلیفه حجت پیر روشن چمیر

سید عبدالقادر دام عمره

پس از ادای احترام لایقه، لطف نامه‌ی حضرت عالی رسید یعقوب اسا بر دیده‌ی اشتیاق مالیدم، سبب ازدیاد نور دیده و احیای قلب مرده گردید. امیدوارم به خدا برای امثال ما محتاجان پایه‌دار و برقرار الی مرید زمان به‌زیور (عهره‌ب؟) مراتب دینی بگذارد، جهت بعضی احوال اصدار فرموده بودند عاقبت للمتقین. ۳ روز قاصد را تأخیر گردانیدم تا که به‌نامه‌ی نه‌ای مطلب آگاه‌داری نمایم. مع تأسف تأخیر گردید. قاصد هم عجله نمود. اگرچه او گناهی نداشت. خود او را رخصت دادم. امید به حضرت رب منان دارم که قاصد با قاصدی مخصوص مژده‌ی مطلب به‌عرض حضور رسانم. باقی چشم مخدومان می بوسم. خدا برقرایشان فرماید.

باقی حرمت

مخلص

محمود

۹۴۱/۹/۲۸

پینگهی ریژدار خهلیفه‌ی هه‌زه‌تی پیری روشن دل سه‌بید عه‌بدولقادر – ته‌مه‌نی

دریژی

دوای پیشکه‌شکردنی ریژی شایان، لوتفنامه‌ی هه‌زه‌تی بالا گه‌یشت. یه‌عقوب
ئاسا به‌چاوی تاسه‌بارمدا هینا، بووه‌ مایه‌ی زیادکردنی رووناکی چاوم و
زیندووکردنه‌وی دلی مردووم. له‌ خواده‌خوایم بو‌ هه‌میشه‌ بو‌ نمونه‌ی وه‌ك ئیمه
مانانتان پایه‌دار و راوه‌ستاو بکات و به‌ زیوه‌ری (عه‌ره‌ب؟) پله‌کانی ئایین بپریت-
له‌م باره‌یه‌وه‌یه‌ که‌ فه‌رموویانه‌: العاقبة للمتقين. سی (٣) رۆژ نامه‌هه‌لگه‌که‌مان
راگیرکرد، تابه‌نامه‌یه‌كه‌ له‌هه‌موو کاره‌کانتان ئاگادر بکه‌ینه‌وه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌
نیگه‌رانین بو‌ دواکه‌وتنی. نامه‌هه‌لگه‌که‌ش په‌له‌ی بوو. هه‌رچه‌نده‌ ناوبراو خه‌تایی
نه‌بوو، بۆیه‌ ئه‌ومان ره‌وانه‌کرده‌وه‌. پشت به‌خوا، به‌م زووانه‌ به‌ نامه‌به‌ریکی
تایبه‌تدا مزگیننی راپه‌راندنی کاره‌کان به‌حزورتان ده‌گه‌یه‌نین. له‌ کو‌تاییدا چاوی
دۆستان ماچده‌که‌م، خوا به‌رقه‌راتان بکات.

باقی حورمه‌ت

دڵسۆزتان

مه‌حمود

٩٤١/٩/٢٨

محمود ترا ده م عاشقه بعوضی دست بویگر مهدخت
 سمد و لایده مقامی عاشقه خانم صرسانه
 دودا بجهده اهدا تر زورده لیدند رسید
 اسیر و ابریکم به برکت مبارکی عالی
 طاعت قبول کرد در هر طاعتی که بودی کنایه
 بی کهنه صفتی که مقبول بارگاه می حضرت
 باری کرد

چند
 الف

۹۹/۹/۲۵

مقام ختم خلیفه حضرت سیدی ردیفی

رامش

پس از آن احترام لایق لطف آمدی حضرت العالی رسید
 بعبودت اس بر دیردی استیاق مالیه بسیر از دیار و نو
 دید و اصرای قلبی سرور کردید اسیر دارم بجزای
 اشالی ما محتاجا که با سر دار و برقرار ای مدبر زمانه
 به زیور کی حرکت و انبساطی که گذارد - همه بعبودت احوال
 اهدا فرموده بودند العاقبت التفتین هم روستا
 تا خبر گذارندم تا که بنامه ی نهایی طلبه اگاه هدایت
 غایب مع توفیق تا خبر دیدم تمام عجب نمود اگر می
 او گاهی ندانسته ختم دار خفت داد اسیر بجزرت
 ریت نشان دارم که فریب با قاضی مخصوصی مودعی طلب
 بفرز حضور رسانم باقی چشم خند و مان می بودم خدا
 بر فراره که فراموش باقی حضرت ~~خدا~~

(۱۰)

بو مقامی بهرز و خهلیفه ی پیری روشن ضمیر
جهنابی سهیید عهبدولقادر جهننهت دهره (جهننه دهره)

له دواى بهیانی ئیخلاصیهت کاغه زی موپاره کتانم وهرگرت. خویندمه وهو
بووه سه بهی زیادی نووری چاوم ئه حوالهت پرسیبووین، واین له داریکه لی وه
له طیفیش و له به غدا. به کهره می خواوه چاوه پئی هاتنه وهین. طه له بی
دوعای خیر ئه کهین و ثانییهن به واسیطه ی دهر ویش که ریمه وه جووتی گوره وی و
جووتی دهستکیشتان ناردبوو، پیم گه یشت. چاوی کوره کان ماچ ئه که م.
ئیظهاری ته نه سوفتان فهرمووبوو له به عضی ریگه وه، بلیم چی ته بیته:

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
 دادی به عـنشی نی مـــــردی نی زنی
 از گردش روزگار بنده معلوم شـــــد
 پیش تو چه ده‌فزی، چه شمشیرزنی^۱

دووباره به فه‌حوای (لاتقنت - لاتقنط) ... نابی مه‌ئیوس بین. ان الله
 معنا: باقی ته‌مه‌ننای مه‌سرووریه‌تی دین و (دینو) دنیاو ناخیره‌تتان ته‌که‌م.^۲

مه‌حمود

۱۹۴۱/۱۲/۲۱

^۱ - شه‌ چوارینه فارسییه، زۆر به‌هله‌وپه‌له‌ نووسراوه و دواى هندی ته‌قه‌للا، به‌مجوزه‌مان راست کرده‌وه.

یارب ســــتدی ملک زدستی چومه‌نی
 دادی به عـنشی نه مـــــردی نه زنی
 از گردش روزگار بنده معلوم شـــــد
 پیش تو چه ده‌فزی، چه شمشیرزنی

واته:

خوايه! ده‌سه‌لاتت له‌ده‌ست يه‌کيکی وه‌ک من ده‌ره‌ینا
 له‌ده‌ستی نیره مووکیکی ناپیاوت دانا
 چه‌پگه‌ردی گه‌ردوون پپی سه‌لماندم
 که‌لای تو، میرخاس و چاوه‌ش، وه‌ک يه‌که

^۲ - نامه‌که له‌بنه‌ره‌تدا به‌ پیتنوسی کوردی شه‌و سه‌رده‌مه‌ نووسرابوو. بۆ زیاتر تیگه‌یشتنی خوینهران به‌مجۆرم نووسییه‌وه.

بو مقامی برزی خلیفہ ی پیری روتنا ضمیر

جنابی سید عبدالقادر جہانگیر

لہ دوائی بیانی اخلاصیت کاغزی صبار کائنات وہ رگرت

خونیندہ وہ ہوہ سببی زیادتی نوری چاوم

احوالت پر سببونی وانی لہ داریکلی وہ لطیفی والہ بقدر

ہکرمی خواہ چاودہری ہاتھ رہنی طبعی دور عای خیر

اکہ نی و ثانیاً ہ واسطی دروہیشی کریمہ وہ جوتی گورہ ویا

وجوتی دستکشتا نارد بو پیم کہ یست چاوی کورہ کاشماچ

اکہم اظہاری تا سفا فرصوبہ لہ بعضی ریلہ وہ

بلیم جی بیت :

یارب سنادی ملک زدستے چومانی

دادی بہ سختی فی مہ ردی فی زنی

از گدشی روزگار بندہ معلوم شد

پیشی تو چہ دہ فزنی چہ شمشیر زنی

دوباره به فحوائی لا تقنصت... نایباً بر سر بیتی
 إِنَّ اللَّهَ هُنَا: باقی تنهای سر و ریه تی دینو
 دنیا و افرتنش اکه

کلی

۹۴۱

۱۰

۱۰

(۱۱)

قوربان خالۆ سه یید عه بدولقادر دهسته کانت ماچ ئه کهم

کاغهزت گه یشت، خویندمه وه، له سه لامه تیتان مه سروورو به ئه حوالپرسی مه منوون بووم. بو جیهه تی به نده زاده: له تیف ئیظهارتان فهرمووه ئه واکومهت وه عده ی داوه بهم نزدیکیانه (نزیکانه) بیهینیتیه وه، ئه ما په نا به خوا. جووتی جوارب (گۆره ی) ت هه دییه فهرموو بوو، گه یشت، ته شه ککورو دوعای خیرتان ئه کهم، چاوی مه خدوو مان ماچ ئه کهم، خوای عاله مییان به رقه راریان به فرموی. له سه ر ئه مری ئیوه کاغه زمان نووسی بو سه لیم خان. ئه مرۆ هه شت رۆژه جه لال^(۱۱) چوه به د(وای) له تیفدا، بزانی خوا ته قدیری چۆنه. باقی ئیحتیرام

موخلیستان مه جمود

۱۹۴۲/۳/۴

ئه بهی دایمه به چاوی لوتفه وه ته ماشای کاک عه بدوللا بکه ن (به که ن!) کوړی به ئه ده به.

(۱۱) جه لال، مه به ست له شیخ جه لال (۱۹۰۷-۱۹۶۲/۱۰/۱۰) ی شیخ ئه جمه دی برای شیخ

مه جمودو (دواتر زرکوری شیخ مه جمود) ه.

قریان خالوسید عبید القدر دست کانت مایع الم

لا غنى لنا من خندقه و له سلع كثيره كسرور و بر احوال و البره منقوله و بوم
 بوجهه بنده زاده لطيفه الله تعالى كزنده او ادا حكومت و عدل و
 داد و ديد نيز و سلاطنه بانهن كوه ايجاه بناه و مجو جوده و است
 حمد به فرو بويست و كسر ده و دعا و خرا ك اتم چا و و خي و خرد
 مانع الكم خوي عالميا ك بر كرايه و بنه و بوي ك سر ارمي او
 لا غنى لنا من فكره و بوسيله خاكي ارمي كست و دوز و جمال و جود
 به و بطيفه و بزا بزه خا تقديسي و جود باني اصداح
 ۱۹

مخلصان

الحفده قاضي الحاج عبيد الله
ابو الحاج قاضي الحاج عبيد الله
محمد

(۱۲)

مهقامی موحتهره پیری (پیری!) پۆشن چه میر جه نابی ئه سسهید

عه بدولقادر جه ننه تدهره

له دوا (ی) عهرزی دهست ماچکردن، پیاوه کافمان گل دایه وه، تا
(له طیف) دیته ئیره و جه نابی کۆلۆنیل (لاین) ته شریف بیرن (بیـرن!)،
ئهره که ی (ئهری که) لی وه گرین بو سه ر حاکمی سیاسی (سفه)، تا
ئیسیرادی ئه ملاکه کان بکاته وه. ئه مرتان فه رموو تیغ به ند بو مه خدوو می
مه خدوو مزاده (وه) برازات کاکه حه مه، شهش دانهمان ته قدیم یه عنی
هه دییه کرد. شیخ عه لی له خوشه ویستانی (نه!) ئیمه یه، وامان به چاک
زانی له خزمهت ئیوه (ایوه) دابی، تا جواب ئه گیرمه وه (اگیرمه وه). باقی
ئیحتیرام!

مه حمود

۱۹۴۲/۳/۲۹

نقام محرم خلیفه یاری روی خمد جناب السید محمد نقاد

جنت دره

به دو عوفی دست مایه کردن پیاده کامان گل دایه ده تا الحیف دینه ابره
و جناب کولوشیل لایه تشریف به رن امری که لی درگیری بوسه حاکم سبایی
سمنه تا استر داری املاکه کان بکاتوه امرتان فرمود بوبو تیغ بید
یو محمدی محمدی زاده ده برزات کاکه هم شس دانه مان تقدیم بفر
حدیه کرد - - شیخ علی لم خرم و بیتانه ایمید و امان بکا
زانی نه خدمت ابره دایه جناب الگیده ده یا فنی اصطدام

۱۳۹۰ / ۳ / ۲۴

(۱۳)

حضورى اقای محترم

السید عبدالقادرى یادگارى حضرت پیرى روشن ضمیر حضرۃ کاک احمد

پس از عرض اخلاص و آرزومندى (آرزومندى)، لطف نامه‌ی (لطفنامه) مبارکتان (مبارک‌تان) رسید زیارت نمودم اظهار گله از تکاهل نمودند مخلص فرموده حاشا در حین مراسله (مراسله) به اول یا اولیای امورى بریطانیای عظمی مراجعت شد وعده گرفتم که قصور از نیکی ننمایند. قریان بحسب حقوقی دولی و (وه) معاهده‌ی بین دولتین اولیای امور بریطانیا (باید!) دست تصرف به امورى حکومت علییه ایران نمى برند امر بسفارت از طهران و (وه) او بحکومت پارسیان التماس میفرمایند دولتین عظمی برای شخصی یا عمر و زید معاهده‌ی (!) دولی برایشان (بریشان) نمى نمایند ... دیگر حضرت خجسته صفات (تان!) مسلکی شیخی التماس برای فقرا وه (!) تن دادن تکیه (تون داوهن) وه شکری حضرت باری جله (وه!) علی کاری دیگر ندارند بى شک اولیایانی (اولیاهای) امور بنا بخاطری مسلک هیچ نوع ید معامله‌ی بیفراز نیکی نمیفرمایند. لطیف و (وه) کاکه حسین و شیخ محمد بعرض دست بوسی مصدعند!

و (وه) نوری چشمان شیخ بهالدین (بهاءالدین) و (وه) کاکه حسین و حسام الدین و (وه) محی الدین و (وه) علاالدین (علاءالدین) دیده بوسانم و برادرزاده کذا دیگر همرا بحضرت منان سپردم. باقى احترام

مخلصتان

محمد

لاحقه: مخلص خدای حضرت تان شیخ علی بعرض دست دامن بوسی

مصدع است (مصدعست!)

۱۹۴۲/۵/۲۴

بۆ خزمەتی جەنابی بەرپرز عەبدولقادرى يادگارى پىرى دەروون پروناك

هەزرەتى كاك ئەحمەد

دواى پېشكەشكردنى ئىخلاىس و ئارەزوومەندى، لوتفنامە موبارەكە كەتەن گەشت و زيارەتم كرد. گلەبىتان لە تەمەلى بەندەى موخلىستان فەرمووبوو، نەخىرو حاشا، چونكە ھەر لە سەرۆختى نامەكەدا، پېوەندى بە بەرپرس يان بەرپرسانى كاروبارى دەولەتى مەزنى برىتانىاوە كراوە بەلېنم وەرگرتووە كە ئەوانيان ھەرچى كاريكى باشيان لە دەست دىت، درىغى نەكەن. قوربان ! بەگوێرەى ياساى نۆدەولەتى و پەيماننامەى نۆوان ھەردوو دەولەت، بەرپرسانى كاروبارى برىتانىا دەست لە كاروبارى حكومەتى ئىران وەرنادەن و كارەكەى بالۆزخانە، يا لەرپگەى تارانەو، يان داوا لە حكومەتى پارسيان (ئىران) دەرەرموون و دەولەتەنى گەورەش لەبەر خاترى كارى شەخسى، يان فلان و فیسار پەيماننامەى نۆدەولەتى پىك ناهین. ئىتر ھەزرەتى رەوشت موبارەكەتەن بۆ رېيازى شىخايەتى و بۆ راپەراندنى كارى ھەژاران و پشت پىبەستەن و سوپاسى ھەزرەتى يەزدان تەرخان فەرموون و ئەو شتەنى تر، كارى خەلكانى ترەو بىگومان بەرپرسانى كاروبارەكانىش، لەبەر خاترى ھىچ جوړە رېيازىك، لە چاكە زياتر، لە كارى كەس وەرنادەن.

لەطيفو شىخ حسين و شىخ محمەد، ەرزى دەست ماچكردنيان بۆ نوورى چاوان شىخ بەھادين و كاكە حسين و حىسامەدين و محىدين و ەلادين ھەيەو چاويان ماچ ئەكەم و ديسانىش بۆ برازاكام بە ھەزرەتى خواى گەورە دەسپىرم. باقى ئىحتىرام.

موخلىستان مەحمود

۹۴۲/۵/۲۴

پاشکۆ: موخلیس و فیدای حەزەرەتتان: شیخ عەلی، عەرزی دەست
ماچکردنتانی ھەیه.

* سەرلەبەری دەقی نامە کە، بە زمانیکی فارسی زۆر شپرزەو
بی سەرۆبەرو بی هیچ بناغە یەکی یاسا و پێسای پێژمان نووسراوە و لە زۆر
شویندا، خۆم بە زۆرو بە بۆچوونی خۆم پستە سازیم بۆ پێک خستوو.

ده نوری چنانکه شیخ بهاء الدین ده کاکر صیحه و حام الدی و ده شی الدین
 و ده علا الدین دید و بهر ساس و بار و زنده کواکب کرام را به حضرت نگاه

سیر و م یاقی اهتمام
 خلاصه

محمد

۱۴۰۰

لا حق فی حق حضرت آقا شیخ علی
 بهر دست و سه بسوی معشیت

مفتوری انکار شرم رسید علی الله ری یا کاکر صیحه و سه ری ده شکر
 معرفت کمال الله

این از غنی اخلاقی دارد نزد مصطفی لطیف تا صدی میده که آن رسیده زیارت
 نمودم اظهار می کند از حکما و علما نمودنم خلقتی فرموده حاکم در جبهه مرا سله
 به ادای او ای اموری بر سبیل نیای غلطی و حاجت کش و عده مرا قلم کش
 ایشان قصور از سبکی نمی بیند و برای بحسب حقوقی دولی و ده معاصره ای
 همین دولتی او ای اموری بر سبیل نیای غلطی و حاجت کش و عده مرا سله
 علمت ی ایا که نمی برنده امیر سفارت از طهران و ده ایامی ده ادب کجاست
 با سیاست انهم میفرماید و ده غنی غلطی برای شکر یا عجز و زبرد
 معاصره ای و دولی بر سبیل نیای غلطی و حاجت کش و عده مرا سله
 تا آن سبکی شیخ است ای برای تقوا و ده تون و ده تکیه و ده شکلی
 معرفت با ری چاک و ده علی کار می دیگر ندارند با شک او ای اموری
 بنای بخاری مسلک حق نوع به معاصری بهر از نیکی شیخ معاصره
 لطیف و ده شیخ صیحه و شیخ محمد بعضی دست بسوی معصیت

۹۴۳/۳/۱۱

قوربان هه رچه نده موحیبه تی فارسی دارم ئەما به کوردی نووسینم به فهرض
ئەزانم.

مامه گیان دەستت ماچ ئەکەم. جەنابی خالۆ شیخ تەشریفی هیڤا به به شارەت
و هەدا یاوه، قوربان نەختی دڵم عاجز بوو بوو، تەمام بوو قبوڵ ئەکەم من برده
به رمالم، وام تەما بوو پی له به رمالت نەنیم، سەر له به رمالت نەدەم. ئەما نە
به هاری تۆ به (شکن) می رسد، چه چاره کونەم! خالۆ شیخ محەمەد ئەمین تەجدیدی
ئیمامنی پی کردمەوه. زین تۆبه ی نادروست. یارەب تۆبه و وامان به مونسایب
زانی. خۆم کاغەز بنووسم بۆ عەلی خان. چاوی جەنابی کاکه به هاتە ددین و شیخ
محەمەد و شیخ حسام الدین و کەشکە دین^(۱) ... و زۆر سەلامی کاکه حەمە
ئەگە یەنم. خۆی عەلمیان و عەلم قبوڵ کا له خوا طەلەب ئەکەم هەمیشە
پرسوور و مەسووری () و هەرکەس تەعەرضی ئەو خانەدانه بکا ()
به جاهی

محمد (صلی علیم و سلم)

برازات

محمد

(۱) کەشکە دین: وهك دياره بۆ گالتەو پێکەنین به کەسێکی بنەمەلەکه واده لێ، که خوشی دهوێ.

۱۱۳/۳/۹۵

قرینه هر چنده حیت فانی دارم اما به کوردی نویسم
به فرقی از انم

هم یلکه دست عاج اکم جناب خاوند شیخ شریف بهادر بابا تو
صدا داده قرینه ختمی دلم عجب بویو خام بود قبول نم کنم
برده بر عالم و ام تو بویو بی لیر مات تم قسم له بر عالم
ندم اما خطا بهاری تو به شکوه می رسد چه چاره کو فرم
خاوند شیخ محمد اعلی یحیی مدیری عالی پیکر درده زین تو بی نالایی
یا رب تدبیر و اما ان بنیاد سبب نانی خرم الحان بگویم
بوی علی خاوند چادی جناب لاکه بهار الدین و شیخ محمد و شیخ
صام الله و ده کنگ الدین -- و نزد سید کاکه که انم
خوای علیه دعای قبول کار خوا طلب اکم چشم پر سر در سورد
دایره بند و هر کس تعویذ خانه دانه بکا اله هر نیوی
بجاء محمد صلاه... درسم

باز است

در سبکی کا صلیه دارم کلام تادی
در سبکی سوره تاردم خطه هم

(۱۵)

بۆ یادگاری ھەزرەتی پیری پۆشن ھەمیر سید عبدالقادر دام عمرە
لەدوا(ی) ەهرزی ئیحتیرامی لاتیقە، کاغەزی پەر دوعا و بەرە کەتان
گەشت. لە ھیمەت و لوطفان تەلەب ئەکەین دائیما بۆ ھەموومان لە
دوعا (دوعای؟) غافلمان مەکەن وەکوو نەتان کردووین. ھامیلی کاغەز(ز)
سەبید ئەھمەد بەیانی ناساگی کرد، خوا لە ئیمە (ایمە) ت نەستین. ھەدیە
دەرۆشانەتان کە زیاترە لە کەرەمی پادشایە کەشت. بۆ جیھەتی
مولکەکان تەشەبوٹ بێ شک ئەکەم بە قونسولی سلیمانی.
ەهرزی سەلام لە جەنابی خالۆ شیخ ئەمین تەقدیم ئەکەم. چاوی
کۆرەکانی ماچ ئەکەم. دوعای خیریان بۆ ئەکەم و لەطیف و باباەلی
دەستان ماچ ئەکەن. والسلام.

ھەفید زادە مەھمود

۹۴۴/۴/۱۹

بویارگار هفتی بر سر رشتن خیمه سید عبدالقادر در دام عمره

در راه عرفی اقرامی لائقه کاغذی بر روی درختان گریخته است
و لطیفان حلب آکین را با همومان دروغای غافلان زن و کو
نه تان کرورین . حاصلی کاغذ سید احمد بیانی ناساخی کرده
که ایتیه نه سخی . هدی بر روی نه تان که زیاده که کرمی
یار شایع گریسته بر جوی مکه کان نشسته بی شل الم
به قوسوسی سلیمان .

عرفی سلام در حبابی فالو شیخ امیه تقدیم کنم . هیدر کرده کان
سایح اکرم روغای خبریان بوالکم
مبدل و لطیف و بابایی رشتان مایح اکرم ایزد السلام

مضی زاده

۱۹-۴-۱۳۳۶

(۱۶)

مقامی منیع خیلفی پیروشن ضمیر خالوی شیخ عبدالقادر افندی
جنت دره انشاءالله فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت خویشاوندی (خوی شاوندی!) و ارثیت
التفات نامہ را بدو دست اعتزاز گرفته و بدیدہی اشتیاق خواندہ ہمہ وقت
دعا (ل-؟) دوام بقاتان از حق تعالا (تعالی) تمنا (تمنی) دارم امیدوارم
هیچ وقت در حین حضور داعی را فراموش نفرمایند و بحضوری قلبی
(ارتد) چشمی (چشم) مخدومان می بوسم از رب منان در طلبم بردوام
بطول عمر (بحشم!؟) رانی مرتبی درویشی (دروی یشی!) و سرافراز گردید.

انشاءالله امیدوارم بخدا بدو رکعت ادای سنت بر سری سجّادہی
مبارکتان بمرتبی درویشی (دروی یشی) برسم. بہ کوردی عہرضت نہ کہم
گۆرہوہیہ کانت لہ پیئہ کہم، لہ دست نہ چم پشت بہ خوا.
عہرضی اخلاصیت و محبت در خدمت بہالدین (بہاءالدین) پرہیا
دارم.

کاکہ بہالدین ناگادار (تاگاہداری) عالی! با کاک عہدوللا رجادارم

محمود

۱۹۴۷/۴/۳

مقامی بیع خلیفہ پیرردن صیر خا لوی شیخ عبدالقادر قادری
جنت درہ انشا ۴۱ فی جنت عالیہ

پس از اهدای اخلاصیت و محبت و خوی شاد و تندی دارشیت التماس نامہ
بد دست اعتنا از گرفتہ ویدہ ی استیای خواندہ ہر وقت دعا
و دایم و یقیناً لہ از حق تعالی اعتنا دارم . ۱۰ امید دارم جمع وقت
در حقیقت حضور داعی را قرا مولیٰ نغمہ مانید و بخوری قلبی از رتد
جسمی نخلد دعا و بر بوسم از رب متان در طبعم بردوام بی طول عمر
بحکم رانی مرتبی در وی می ~~تکلم~~ و سرافراز گردید .

انشا ۴۱ امید دارم نخلد بد و رکعت ادای سنت بر سر بجادہ ی
سبا رکعتہ بحر تبتی در وی می برم . بہ کوری عرفت الہ
گورہ ویدہ کانت نہ ی کم نہ دست نجم بہت بخوا ~~مجموعہ~~

عفی اخلاصیت و محبت در خدمت بہا الدین ربہا دارم
کا کہ بہا الدین الکاھداری عالی با کالہ عبداللہ ربہا دارم
۱۶۷
۳

* ۱۹۵۶/۱/۲۷

قوربان خالە شیخ عەبدولقادر

عەرزی حورمەت و ئیخلاصم ھەییە و ھەمیشە تەمەننای صیحت و سەعادتتان ئەکەم. بەلێ پرسینەوێتان لەم نەخۆشییەمدا زۆر مەسوور بووم و بەدیارییە موبارەکەکتان دڵخۆشبووم. ئومیدەوارم کە خوا ھەموولایەکتان مەسعوود (؟) و بەرقەرار کات. الحمدلەلّٰہ ئیستە صیحتەم بە ئارەزووی ھەموو دۆستیەکە و جاری وام لە بغداد، بەینی ئیستراحت ئەکەم پێش گەرانەوێم بۆ سلیمانی (؟). ئیتر خۆشیی ئێوە قوربان. بە ئیشتیاقەوێ چاوی کا ک بە ھائەددین ماچدەکەم و دوای خێر بۆ ھەمووتان دەکەم. بابا عەلی دەستت ماچدەکات و دوو شووشە دەرمانی چاوی تەقدیم کرد. لە پێش ئیستیعمالدا ئەم دەرمانە ئێبێ بە شووشەکەوێ باش بشلەقێ، تاکو ھەموو تیکەل بێ دوا (ی) ئەوێ لە ھەفتی ئازاردا ھەر جاری دوو قەترە (تەخریتە)^(۱) ئەو چاوەوێ کە ئازاری ھەییە

عەرزی سەلامم بە جەنابی خالۆ شیخ ئەمین
پیشکەش ئەکەم. ئەجا بە خوام سپاردن

موخلیستان
مەحمود

* ئەم نامەیە نزیکەی (۹ - نۆ) مانگ بەر لە مەرگی شیخ مەحمود نووسراوە

(۱) ئەم وشەیەم لە دەقەکەدا بۆ ساغ نەکرایوە، بەلام بەگوێرەی شیوەی بەکارھێنانی مانای رستەکە، دەبێ ھەر ئەو وشەیە بگەینی.

۹۵۲/۱/۷

قوله خاله شيخ عبد القادر

حضرت و اخوند هم هي و هيست تن صحت و سعادت اكم

بلى بر سينه تانم خوشه بد نذر سرور بوم و به ديار
صبار كه تانم دلخوش بوم ايده دارم كه خواهد لا يكتان قصور
و برقرار است

الحمد لله ايست صحتم به آره نون كه در دستيك و جاري
واسم له بنه دارين استراحت اكم ايست گمان ده هم بر بيان
ايست شايه موريان به استقامت ده جلوي تان
بسم الله به بنه دارم كه در دعای خد بوضو تان اكم

با بختي دست حاجه است و در خوش در ماني جلوي
نقتم كرد كه ايست استعالة ام در مانه اي به خوشم كم به ده
با شاي خلق تا كه كهوي تيكلي در دوازه لم رفتن آزار دا
هر جاري در قطره اخيره آرزو ده كه الاري هم
ايست

عفي اللهم بجنابه خالو حج و عافيه
مخلصان

يشك اكم امجا نجام بيارون

(۱۸)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی^(۱)

بعد از عرض بندگی و ارادت که در خدمت دارم چند مدتی می شود از احوال ان جناب مقدس بی خبر بودم تا امروز یکشنبه این ماه مبارك خبری وحشت (۲) که دلم به هم خورد که افاضاده روسیاه حق پرستاری چند ساله را به حضور مبارك تقدیم کرد. قربان! خدا رحمتش کند شیخ رضا، که فرموده: اولاد أم عصره^(۳)..! قربان! حالا دنیای دیگر است. امیدوار بکرم خداوند و همت مشایخان بزودی افاقه حاصل شود. قربان بنده چنان میدانم که دنیا را برسر بنده زده اند باور فرمایید به هیچ خبری به اندازه این خبر متأسف نشده ام وین است حاجی عبدالله را حضور مبارك اعزام کردم به بهبودی خودت بنده را ارشاد فرمائید.

زیاده سلامتی انحضرت از خداوند و همت

حضرت رسول صلی الله می خواهم

محمد

(۱) ثم دونامیهی دوابی: (۱۸) و (۱۹)، که میژوشیان پیونهیه، وک دیاره بۆ جهنابی شیخ عهبلوقادری دۆزهخ دهره نهووسراون و ناوی نهویشیان لهسهر نییه. به لآم چونکه له گه لآ نهو چهپکه نامیهی پیشوودا که بۆ شیخ عهبلوقادر نووسرابون و لای جهنابی (شیخ نازادی نهووی ناوبراووه چنگم خستبون، پیده چی بۆ یه کینک له دۆستانی گوندی دۆزهخ دهره سی نووسین. بۆیه پیتم باش بوو نهمانیش له تک (۱۷) نامه کهی پیشوودا بلاو بکریتهوه.

(۲) نهو وشهیه نه خویندرایهوه.

(۳) ناماژهیه به شیعره بهربلاوه کهی شاعیری ناودار: شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) که سه بارهت به بی وه فایی مندا لئی رۆژگاری خۆی، وتوویه تی:

تپری تهولادی ثم عهسره، به

ته گهر مردم، مه گهر گوو بکات به خیرم

بۆ شەرەفى حزوورى موبارەكى حەزەرەتى پاك و ھېژا

دواى پېشكەش كردنى ئەو ھەستى بچووكىي و دۆستايەتییەى لە خزمەتتанда ھەممە، ماوھەكە لە دەنگو باسى ئەو جەنابە پېرۆزە بى ھەوال بووم، تا ئەمپرۆ يەكشەممەى ئەم مانگە موبارەكە، ئەو ھەوالە بەسامەى ()^(۱) دلمى لەرزاند، كە كۆرە روورەشەكەتان، چاكە و ئەجرى سەرپەرشتى كردنى چەندىن سالەى بەو جۆرە بە حزوورى موبارەكتان دايەوہ. قوربان! شېخ رەزا، خوا لىي خوشييت، كە فەرموويەتى: "ئەولادى ئەم عەسرە"^(۲)...! "قوربان! ئىستا رۆژگار جۆرېكى ترە. ئاواتم ئەوھەيە بەكەرەمى خوا و ھىمەتى مەشاھەخان، بەزووبى چاك بېيتەوہ. قوربان! ئەم دۆستەتان وادەزانى دنيای بەسەردا رووخواوہ. باوہر بفرمون ھىچ ھەوالىك بە ئەندازەى ئەم ھەوالە، داخى نەداومەتى. بۆيە حاجى عەبدوللا- م ناردە حزوورى موبارەكتان و لە سەلامەتى و چاكبوونەوہى خۆتان، ئەم دۆستەتان رىنوينى بفرمون.

لەوھەزىاتر، سەلامەتیی ئەو حەزەرەتە، لە خواو
ھىمەتى حەزەرەتى پەيامبەر (د. خ) داوادەكەم

مەھمود

(۱) ئەو وشەيە نەخویندرايەوہ.

(۲) ئامازەيە بەشيعرە بەربلاوہكەى شاعىرى ناودار: شېخ رەزاي تالەبانى (۱۸۳۶ - ۱۹۱۰) كە سەبارەت بە بى وەفابى مندالى رۆژگارى خۆى، وتوويەتى:

تپى ئەولادى ئەم عەسرە، بە

ئەگەر مردم، مەگەر گوو بکات بەخيترم

(۱۹)

بشرف حضور مبارك حضرت مستطاب عالی می‌رساند

خیلی وقت است از احوال حضرت عالی بی خبر بودم صوفی سعید را حضور مبارکت اعزام دادم برای احوال پرسى وجود مبارك عالی امیدوار بکرم خداوند وجودت سلامت و برقرار باشی ()^(۱) گاه گاهی احوال این بنده ارادت می‌پرسید.

بنده از مرحمت خداوند و همت حضرت حسام الدین روحنا فداه و همت حضرت عالی امسال حالم خوب تراست هرچند ارزوی این زمانه ندارم ولی خداوند عالم بیل خود میکند غیر شکر چاره‌ای نیست. عرض دیگر یک‌هزار تومان به‌وسیله صوفی نامبرده حضور مبارك فرستادم. به جناب برادر مهربان شیخ ()^(۲) و از قول بنده بنفراست بفرمایید. باقی را ()^(۳) خدمت می‌فرستم.

زیاده منتظر دعای خیر برای آخرت هستم

محمود

(۱) تھو وشہیہ نہ‌خویندراپہ‌وہ.

(۲) تھو وشہیہ نہ‌خویندراپہ‌وہ.

(۳) تھو وشہیہ نہ‌خویندراپہ‌وہ.

بگاته شهره فی حزووری موباره کی هزاره تی پاک و بالا

دهمی که له دهنگوباسی ئەو هزاره ته بلنده، بی هه وال بووم. سو فی سه عید بو هه والپرسی موباره کی هیژاتان، ده نیرمه لای هزاره تی موباره کتان. هیوادارم به که رمی خوا، ته ندروستیتان باش و سه قامگیر بی. (^(۱)) یش جار جاره هه والی کی ئەم دۆسته دل سو زه ی بیرسی.

ئه مسال، ئەم دۆسته تان له سایه ی خواو هیمه تی هزاره تی حیسامه ددین (رۆحمان به قوربانی بیّت) و هیمه تی پایه به رزتانه وه، ته ندروستیم باشتره. هه رچه نده ئەم بچو و که تان ئاره زووی ئەم رۆژگارم نه ماوه، به لām خوا خۆی ده زانی چی ده کات و به خواستی خۆی ده کات و له سوپاسیش زیاتر، ده سه لاتی کی ترمان نییه و شتی کی تریش نییه تا عه رزتان بکه م. هه زار تومام به (سو فی) ی ناوبرا ودا بو حزووری موباره کتان نارد. به جه نابی برای میهره بانیش (^(۲)) و له زمانی ئەم بچو و که تانه وه، به وانیتز بفه رموون. پاشا وه که ی به (^(۳)) بو خزمه تان ده نیرم.

له وه زیاتر چاوه نواری دو عای خیرم، بو ئەوه دنیا م

مه محمود

(۱) ئەو وشه یه نه خویندرا یه وه.

(۲) ئەو وشه یه نه خویندرا یه وه.

(۳) ئەو وشه یه نه خویندرا یه وه.

مزگینیی دۆزینه‌وه‌ی میژووی مهرگی شاعیری ناودار

عه‌بدوللّا به‌گی میسباح دیوان (ئه‌ده‌ب)

سالی به‌دنیا هاتن و مهرگی (ئه‌ده‌ب-عه‌بدوللّا به‌گی میسباح دیوان)، له دووتوی سهرجه‌می ئه‌و نووسینانه‌دا، که تا پیش چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب)، که له‌لایهن ئیمه‌وه چاپکرا،^(۱) به‌پیی به‌لگه‌یه‌کی ناشکرا، هیشتا ته‌ماوی بوو، بۆ نمونه: مامۆستا حسین حوزنی موکریان، له‌یه‌که‌مین چاپی دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌بی هیچ به‌لگه‌یه‌ک، سالی (۱۹۱۲ز) ی بۆ مهرگی (ئه‌ده‌ب) ده‌ستیشان کردووه‌! دوا‌ی ئه‌مه‌ش له‌و روانگه‌یه‌وه که بیستویه‌تی، یان زانیویتی (ئه‌ده‌ب) له‌ قوناغیکی ته‌مه‌نیدا، تووشی نه‌خۆشی ئیفلجی و له‌رزۆکی (شه‌پله‌) بووه‌و ههر به‌و نه‌خۆشییه‌ش مردووه‌، ئه‌وسا وای بۆچوه‌، که ده‌بی (ئه‌ده‌ب)، ههر (۵۰) په‌نجا سالی ئیابیی، بۆیه‌ و توویه‌تی: ئه‌ده‌ب نزیککی په‌نجا سالی ئیابیه‌. ^(۲)

به‌دوا‌ی ئه‌مدا، مامۆستا عه‌لاه‌ه‌دین سه‌ججادی، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریان، واته‌: سالی (۱۹۱۲ز) ه‌که‌ی بۆ سالی مهرگی (ئه‌ده‌ب) دووپات کردۆته‌وه‌! بۆ ئه‌مه‌ش، هه‌مان قسه‌که‌ی حوزنی موکریان، له‌مه‌ر (نزیکه‌ی) په‌نجا سال ئیانه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)، به‌گویره‌ی میژوویه‌ک پیاده‌ بکات و بیگونجینی، به‌مه‌زه‌نده‌ ئه‌م (نزیک په‌نجا) سالی کردووه‌ به‌ (۵۳) په‌نجاو سی سال و بۆ ئه‌وه‌ش (۵۳) په‌نجاو سی سالی بۆ میژووی پیش مهرگی (ئه‌ده‌ب) بگه‌رپته‌وه‌، هاتووه‌ سالی (۱۸۵۹ز) ی بۆ میژووی هاتنه‌ دنیا‌ی (ئه‌ده‌ب) دیاری کردووه‌. ^(۳)

دوا‌ی ئه‌مان، مامۆستا گیوی موکریان هه‌مان سالی (۱۹۱۲ز) ی ههر حوزنی موکریان وهرگرتووه‌، به‌لام ئه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی سالی له‌دایکبوونه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب)،

کتومت بکاته تھو (۵۰) پھنجا سالھي، کہ حوزنی موکریانی باسی کردووه،
هاتووه سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (تهدهب) دیاری کردووه.^(۴)

دوای تھمان، ماموستا تھبو به کر خوانچه سپههره دین، سالی (۱۹۱۸ز) ی بو
مهرگی (تهدهب) دیاری کردووه.^(۵) به لام دکتور عیژه دین مستهفا ره سوول، به بی
هیچ به لگه و سه رچاوه یه که ده لی: (قاسیلی نیکیتین) سالی (۱۹۱۷ز) له مه هاباد
چاوی به (تهدهب) که وتووه.^(۶)

دکتور مارف خه زنه دار-یش، به بی هیچ به لگه یه کی زانستی ده لی: (تهدهب) له
نیوان سالانی (۱۹۱۵-۱۹۱۸ز) دا مردووه.

ههروه ها دکتور عه بدوللا نامیدی، به پیه یه وی له گیوی موکریانی، هه مان
سالی (۱۸۶۲ز) ی بو سالی هاتنه دنیای (تهدهب) دووباره کردووه و به بی
دیاری کردنی سه رچاوه یه کیش، سالی (۱۹۱۷ز) ی بو میژووی مهرگی (تهدهب)
داناوه.^(۸)

مستهفا ئیلخانی زاده-ش، که خوی خه لکی ناوچه ی بوکانه، واته: زیډو
مه لبه ندی له دایکبون و ژیان (تهدهب) ه، که چی بو نووسینه وه ی ژیننامه ی
(تهدهب)، زانیاری ناکوکی له نووسینه کانی حسین حوزنی موکریانی و گیوی
موکریانی و عه لاته دین سه ججادی، بو کتیه که ی خوی گواستوتته وه و دیسانه وه
تھمیش سالی (۱۸۵۹ز) ی بو هاتنه دنیا و سالی (۱۹۱۲ز) ی بو مهرگی (تهدهب)
دیاری کردووه.^(۹)

دواین نووسهر له م بواره دا، ماموستا محمده سه عید نه جاری (تاسو)یه، که
به گومانه وه نیوان سالانی (۱۹۱۲-۱۹۱۶ز) ی بو گرمانی مهرگی (تهدهب)
داناوه.^(۱۰)

* * *

وہك دہر دہكہوئ تہو سالانہی لہ سہرووتر ٹامازہمان پیکردن و بۆ میژووی
 ہاتنہ دنیاو مہرگی (تہدہب) دیاری کراون، ہیچیان وہك (میژوو)، ناکرینہ
 میژووی ژیننامہی (تہدہب) و میژووش چونکہ بہر لہہمووش (زانست) و
 زانستیش پیویستی بہبہلگہ ہہیہ، بۆیہ ناتوانرئ تہو میژووانہ بسہلمینرئ.
 ہہرچہندہ لہ کاتی نہبوون و دہست نہکەوتنی بہلگہی میژوویدا، وہك کاری
 ناچاری، پەنا بۆ (مہزنندہ) بردن و (گرمیان) دہبری، بہتایبہتیش تہگەر (یہکینک لہ
 سالی ہاتنہدنیا، یان: مہرگی بزانی)، بہلام دیسانہوہ (زانست) بہگومانہوہ
 وہریان دہگری و نایان سہلمینئ، بہتایبہتیش ہہردوو سالی میژووی مردنی
 (تہدہب)، کہ حسین حوزنی موکریان و دکتور عیزدین مستہفا رەسوول دیارییان
 کردووہ، واتہ: سالانی (۱۹۱۲ز-و- ۱۹۱۷)، چونکہ:

۱. لہناو تہو دہیان نووسین و نامہ تایبہتیانہی (تہدہب) دا، کہ بہدہم گہران و
 پشکین و سۆراخماندا، بۆ کۆکردنہوہی بہرہمہمی (تہدہب)، لای نہوہ و نزیکان و
 بہتایبہتیش لای (مہلا قادری کورپی میرزا سالحی کیانی) ی نووسیاریو میرزای
 تایبہتی بہردہستی خودی (تہدہب)، لہگوندی (تہرمہنی بلاغی) ی باکووری
 خۆرہہلاتی (بۆکان) چنگمان کەوتوون، چەندان نامہیان بہخەتہ خۆشەکە ی خودی
 (تہدہب) تیدایہ، کہ ہہموویان دوا ی سالی (۱۹۱۲ز)، واتہ: لہ نیوان سالانی
 (۱۹۰۹-۱۹۱۴) دا نووسراون.

۲. لہو دیدارو یہکتر ناسینہی نیوان (تہدہب) و کوردناسی ناودار (قاسیلی
 نیکیتین: ۱۸۸۱-۱۹۶۴ز)، کہ لہ شاری سابلاخ (مہباہاد) سازیان داوہ، نیکیتین
 بہروونی دہلئ: سالی ۱۹۱۵ز- لہ سابلاخ یہکتریان دیوہ.^(۱۱)

۳- ہەر لہ تہرشیفی قاسیلی نیکیتیندا، نامہیہکی (عہلی بہگ سالار
 سہعید) ی برای (تہدہب) ہہیہ، کہ بہمیژووی (۲۶ ی زی حہجہی سالی
 ۱۳۳۵ ہیجری) نووسراوہو تیایدا دہلئ: (بعداز عرض ارادت و بنگی ہنگام
 مرخص از خدمت عالی کہ بہساو جبلاخ مراجعت کردم اشعار مرحوم (مصباح-
 دیوان) اخوی نمودہ کہ حضور حضرت عالی بفرستم).^(۱۲)

واته: (دواى پيشكه شکردنى ريزو بچووكايتيم، شه دهمه لى له خزمه تتان موله تم خواست، بو سابلآخ گه پرامه وه، شيعره كانى خوالى خوشبوو (مصباح ديوانى) برامم ناماده كړدن، تا بو پايله بهر زتانى بنيرم).

بهم پييهو به گوږه لى شه نامه يه، كه له كاتى گوږينى ميژووى (۲۶ لى زى حه جبه لى ۱۳۳۵ هيجرى) دا، بو ميژووى زايين، دهبيته (۱۴ لى تشرينى يه كه مى ۱۹۱۷ ز)^(۱۳)، كاتى عه لى به گ سالار سه عيدى لى (شه ده ب)، ناوى (عه بدوللا به گ- شه ده ب) دپنې، به (خوالى خوشبوو) لى ناو ده باو دهرده كه وى كه (شه ده ب) له پيش شه ميژووه دا، كوچى دوايى كړد بى.

۴- ديسان له سه رچاو هيه كى خودى (نيكيتين) دا، كه (بیره وه ريهه كانيته)، باسى شه ده كات كه له پاينزى (۱۹۱۵ ز) دا، واته: له كوتايى سالى ۱۹۱۵ دا، سهردانى سابلآخى كړد وه. بهم پييه ش، ده بى مهرگى (شه ده ب)، له نيوان پاينزى (۱۹۱۵ ز) و (۱۰/۱/۱۹۱۶ ز) دا بو بى.

مزگينى تازه:

له دواين سهرداندا (پيش چاپى يه كه مى ديوانى شه ده ب) بو (بوكان) له كوتايى مانگى نيسانو سه رته لى مايسى ۲۰۰۵ دا، هاورپم: كاكه يونسى شه مين پوور، به خوشييه وه ناگاداريكردم له وه لى كه كاك (جه عفر) لى نه وه لى (ميرزا سالى كيانى) لى ميرزاو نووسيارى تاييه تى به رده ستي (شه ده ب)، كاتى زانيبووى له گوږارى (سروه) دا كله ييم له بنه ماله كه يان (مه لا قادري كيانى) لى كورى ميرزا سالى- لى شه رمنى بلاغى كړد وه، له سه رته وه لى به ره هم و پاشا وه لى نووسراوى (شه ده ب) يان به لاويه وه نامانده نى، به كاك (يونس شه مين پوور) لى وتبوو: ده بى بو قهره بوو كړدنه وه لى شه كله يان، مزگينى و به لگه يه كى گرنگتان له باره لى (شه ده ب) وه بده مى. مزده كه ش شه ده بى: كه (ميرزا سالى كيانى) له كاتى مهرگى (شه ده ب) دا خهريكى خويندنه وه لى كتيبيكى ميژووى بووه و به ده ستييه وه بووه، ميژووى مهرگى (شه ده ب) لى له دامپنى لاپه ريهه كى شه كتيبه ميژوويه دا نووسيوه، شه كتيبه ش شستا به لاي (جه عفر) وهويه و به لينيشى دابو، كه ده بى به ده ستي خوى كتيبه كه مان له مه هاباده وه بو بهينى. بو شه مه ش كاك يونس

هاوئاھەنگىيى لەگەڭدا كوردبوو، تا رۆژى (۱۵/۲/۱۳۸۴ هەتاوى - ۵/۵/۲۰۰۵ زايىنى) كتيبيى ناوبراومان بۆ (بۆكان) بۆ بهيىنى.

دەمەو نيوەپۆي هەمان رۆژ، كاك جەعفەر و هەندى لەخزمەكانى، كتيبەكەيان بۆ (بۆكان) بۆ هيىناين و بەئامادەبوونى كاكە ناسرى وەحيدى (چېرۆكنووس)، كاك يونسى رەزايى (شاعير) و كاك يونسى ئەمين پوور (نووسەر)، بەئەمانەت ليىمان وەرگرت و بەتاسەو سەيرى داميينى ئەو لاپەرەيەمان كرد كە ميىژووى مەرگى (ئەدەب)ى بەقەلەميىكى مۆر (كەميىك كالەو وەبوو) و بەمچۆرە يادداشت كوردبوو: (وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان شب شنبه ۱۹ جماد الاخر ۱۳۳۴).
واتە: (كۆچى خوالىيخۆشبوو عەبدوللا خانى ميسباح ديوان، شەوى شەممە: ۱۹ى جەمادى دووهمى ۱۳۳۴ هيىجرى).

ئيتەر هەر دواى ديتن و خويندەو و ميىژووە وەى بەپەلەو خورپەو خۆشيبەكى زۆرەو، لەگەڭ كاكە ناسرى وەحيدىدا چووينە بەرپۆەبەرايەتى (ثبث احوال)ى شارى بۆكان و لايى كاك عەبدولرەھمان سالتج زاده (۱۹۶۴ز)ى بەرپۆەبەرو كاك جەعفەر سەليم زاده (۱۹۵۸ز)ى كارمەند (كە هەردوو كيان هاوپپى ديىرنەى كاك ناسرى وەحيدى بوون)، تا لەشيۆەى يادداشتكردنى ميىژووى مەرگە كە بنواړن و لە هەمان كاتيشدا تا ميىژووى مەرگى (ئەدەب)، كە بە ميىژووى (هيىجرى) يادداشت كرابوو، بۆ سەر ميىژووى (هەتاوى) بگۆړن. ئەوانيش دواى دلنيا بوون لە چۆنيىتى يادداشتكردنە كە، بەگويرەى ليستى رۆژژميىرى تايبەت بەو كاروبارانە، كە لە شيۆەى كتيبيى چاپكراودا بەلايانەو بوو، ميىژووى (۱۹ى جەمادى دووهمى ۱۳۳۴ هيىجرى)يان بەمچۆرە بۆ ميىژووى (هەتاوى) و (زايىنى) گۆرى:

- ۱۹۱۶/۴/۲۳- زايىنى^(۱۴)

- ۱۲۹۵/۲/۲- هەتاوى

دواى ئەم ئالوگۆرەش، يەكسەر چووينە مالى ھاورپمان كاك عەبدولخالق يەعقوبى (رەخنەگرو نووسەر) و لەوئش كاكە رەشىد كرمانج (نووسەر)، بەكۆمپيوته رەكەى كاك عەبدولخالق، لاپەرەى مەبەستى ئەو كتيبە ميژوويىە و داميني لاپەرەكەى، بەچەند جورتيك بۆ (سكيڻ) كردين و ھەر لەوئش، ھەمان لاپەرەمان خستەسەر (C.D) و ھەمان رۆزئش كتيبەكەمان بەسوپاس و پيزانينەو ھە بۆ كاك جەعفەرى كياني گەراندەو ھە.^(۱۵)

بەمجۆرە ئەم بەلگە زیندوو ھەمان لەسەر ميژووي مەرگی (عەبدوللا بەگى ميسباح ديوان-ئەدەب) چنگخست، كە وەك وتان ريکەوتى (شەوى شەممەى ۱۹ى جەمادى دوو ھەمى ۱۳۳۴ ھيجرى-۲۳/۴/۱۹۱۶زايين)ى کردوو ھە، دەكەويته نيوان دوا دیدەنى (قاسیلی نيکيتين) لەگەڵ (ئەدەب - پاييزى سالى ۱۹۱۵ز) و نامەكەى سالار سەعیدی برای (ئەدەب)دا، كە وتان لە (۱۴/۱۰/۱۹۱۷ز)دا، واتە: نزیکەى سالو نيويك دواى مەرگی (ئەدەب) بۆ (قاسیلی نيکيتين) نووسرابوو.

* * *

دیسان مزگینی تازہ

و

بہ لگہی تازہ تر

ئەم تەقەللایەمان سەبارەت بە گەڕان بەدوای میژووی ژیننامە (ئەدەب)دا، تا
پیش ماوەی چاپی یەكەمی دیوانی (ئەدەب) بوو، بەلام دوای لەچاپدانی دیوانەكەو
گەیانندی بەدۆستانو ئەو هاوڕێیانەی ھەریەكیان بەجۆرێك لە جۆرەكان لە
ئامادەکردنی دیوانەكەدا ھاوکارو یارمەتیدەربوونو لە ناویشیاندا: بەشی نەوەکانی
(ئەدەب)و تەنانەت بۆ ئەو (مەلا قادر)ە کۆری (میرزا سالیح کیانی)ی نووسیارو
میرزای (ئەدەب)یش، کە پیشتر ئاماژەمان پێکردو وتمان گەلی شیعو نامەو
نووسراویکی زۆری (ئەدەب)ی بەلاوہیەو زۆر نەخویندەوارانە لە ناویان دەبات...!
ئیتەر چ دۆستانی قەدرزانو چ نەوەکانی (ئەدەب)یش، کە قەدری رەنجو
ماندوو بوونو لە ھەمان کاتیشدا زیندوو راگرتنی یادی (ئەدەب) یان زانیبوو،
سەرکۆنە ی زۆری (مەلا قادر)یان کردبوو.. ھەر لەو سەرۆبەندەدا خۆشم چەند
مانگی دوای چاپی یەكەمی دیوانەكە، سەردانی ناوچە ی موکریانو نەوەکانی
(ئەدەب)و لەگەڵ کاکە ناسری وەحیدی و مەولوودی حەیدەری (نەوہی ئەدەب)دا،
سەردانی (مەلا قادر)یشمان لە گوندی (ئەرمەنی بلاغی) کردەو، مەلا قادر
حەسەرەتو پەشیمانیی زۆری لەھاوکاری نەکردنی پیشووتری خۆی دەرپری و پۆزشی
ھینایەوہو بۆ قەرەبووکردنەوہی ئەو سەرکۆنەو گلەبیانەش، کە لەم بارەہوہ لیتی
کراوو، ھەندێ شیعی تری بلانە کراوہی (ئەدەب)و لەگەڵیشیاندا بەلگەہیەکی
میژوویی زۆر گرنگی لە بارە ی میژووی مەرگی (ئەدەب)وہ داینی، کە ئەم
بەلگەنامەہیش بریتی بوو لە شیعیکی (ئەحمەد)^(۱۷)ی کۆری خودی (عەبدوللا
بەگی میسباح دیوان)، کە تاییبەت بوو بۆ بۆنە ی مەرگی (عەبدوللا بەگ-

ئەدەبى باۋكى نووسىبۇۋى و ئەم بەلگە نامە يەش وەك دەيان و سەدان بەلگە نامەى ترى بەجىماۋى (ئەدەب)، كە (مىرزا سالىح)ى باۋكى مەلا قادر و مىرزاى بەردەستى (ئەدەب)، بەدئسۆزىيەكى زۆرەو پاراستىبۇونى و دواتر كەوتبۇونە لای (مەلا قادر). پاراستىنىشى تا ئەۋكاتە (لە چاۋ ئەو ھەموو سامانە كىلتۇورىيەى ئەدەب - مىسباح دىوان دا، كە زۆريان بەھەدەر لە ناۋەردبۇون) جىي سەرسۇرمان و لەھەمان كاتىشدا جىي بەختەۋەرىي مىژۋوى ئەدەبى كوردى بو.

ئەگەرچى ئەم بەلگە نامە گىرنگە، زۆرىش باش ھەلگىراۋو، بەلام بەو ھۆيەۋە كە تەمەنى نىك (۹۰) نەۋەد سال دەبوو، بۆيە كاغەزەكەى زۆر ناسك و تەنك و خەرىكىش بو دەپۋا ھەلدەۋەرى.. لەبەرئەۋە ھەر لەگەل چىڭخستنىدا، بەپەلە لەگەل دوو ھاۋرىي ناۋبراۋدا، گەراينەۋە بۆكان و خۆمان گەياندە مالى ھاۋرىي نووسەر: كاكە ئىبراھىمى ھەسەنى و بەئامىرى (سكىن)ەكەى ئەۋان، بەھەمان رەنگى خۆى (زەردىكى مەيلەۋ قاۋەيى)، كۆپىيەكى رەنگىمان لىگرت و ئەسلەكەيمان بۆ مەلا قادىرى كىيانى گەراندهۋە.

لەم بەلگە نامە يەدا (كە روۋبەرەكەى ۲۷سم × ۱۹سم - ۵)، شىعرەكەى (ئەھمەد)ى كۆرى عەبدوللا بەگ - مىسباح دىوان، كە بۆ مىژۋوى مەرگى باۋكى نووسىۋىتى، بەزمانى فارسىيەۋ برىتىيە لە پىشەكى و (۴) چوار بەيت شىعرە:

(قۇتەى است كە در تاريخ وفات مرحوم عبدالله خان مصباح ديوان مكرى طاب ثراھ حقير سروده است وتمامى مصرع مقطع منظور است. كاتبە: احمد حيدرى يوم شنبه نوزدهم شهر جمادى الاخر تحرير شده، لوى ئىل^(۸) ۱۳۳۴ھ - حرره ابن المؤرخ احمد العاصى الحيدرى^(۹) مكرى مصباح زاده).

ۋاتە:

قطعه ایست که در تاریخ وفات مرحوم عبدالرشید خان

مصباح دیوان لکری طاب شاه خیر سروده است

و تمامی مصرع مطلع منظور است کاتبه احمد

چیدری در یوم شنبه نوزدهم شهر جمادی الاول

تحریر شد لوی شیل ع ۳۳ ۳۳ ۱۳۳

تحریر ابن النور احمدی مددگار

مصباح زاده

از چادری دوم نوزدهم رفت تمام در شب شنبه که ساعت نهم بود

همدر آن سال همانا که هنگام آمدن هم آفاق پر از ظلمت و تاریکی

لمعه روح مصباح تنفس شده بپای سال تاریخ وفاتش و خرم و

بافردوس خرامید و آنکه مقام از همان خلد برین قلب و بای مقام

(پارچه شیعیکه بۆ میژووی وهفاتی خوالیخۆشبوو عهبدوڵڵاخان-میسباح دیوان موکری- گۆره کهی پر نووری- له لایهن ئەم که مینهیه وه نووسراوه وه موو نیوه بهیتیکیشی مه بهستیکێ تیدا ههیه. نووسهره کهی: ئەحمەد ههیدهری. له رۆژی شه ممه، نۆزدهیه می مانگی جه مادی دووه مدا نووسراوه. سالی نه ههنگی ۳۳۴ کۆچی، نووسیاره کهی: کوپه میژوو راگره کهی: واته: ئەحمەدی یاخی ههیدهری موکری میسباح زاده).
 ئەمهش (۴) چوار بهیته شیعره کهیه:

۱. از جمادی دوم نوزده چون رفت تمام
 همد انسال همانا که نهنگ آمده نام
۲. در شب شنبه که ساعت شش ونیم بود زمان
 همه افاق پر از ظلمت شب گشته ظلام
۳. لمعه روح ز مصباح تنش گشته جدا
 تا بفردوس خرامید در ان کرد مقام
۴. سال تاریخ وفاتش ز خرد جستم وگفت:
 از همان خلد برین قلب ادب جلی مقام.

واته:

۱. که نۆزده رۆژی تهواو، له جه مادی دووه م تیپه پری
 لهو ساله دا که ناوی (نه ههنگ) ی لیّ نرا
۲. له شهوی شه ممه دا، که سهعات شه شو نیو بوو
 تاسۆ، هه مووی رهش هه لگه پراو تاریکی شهوی داگرت
۳. بروسکه ی رۆح، له جهسته ی (میسباح) جیا بووه وه
 تا به ره وه به ههشت بچی و لهوی جیهه ک بگری
۴. سالی میژووی مه رگیم له عه قلم پرسی و وتی:
 هه ره له به ههشتی به ریندا، دلی (ته ده ب) نیشته جی بووه.

بەم پێیە نیوەی دوووەمی دوا بەیت (واتە: بەیتی چوارەم)، کە میژووی مەرگی
(ئەدەب)ی تێدایەو بریتییه لەم رسته فارسییه: (از همان خلد برین قلب ادب جای
مقام).

بە گۆڕەوی لێکدانەوێ بەیتی ئەبجەد، ئاوا دەکات:

-از همان = ۱۰۴

-خلد = ۶۳۴

-برین = ۲۶۲

-قلب = ۱۳۲

-ادب = ۷

-جای = ۱۴

-مقام = ۱۸۱

کۆی هەمووی = ۱۳۳۴ هیجری قەمەری

ئەم میژووی (هیجری)یەش، کە کردییە سەعات شەش و نیوی شەوی شەممە
بەرامبەر (۱۹ی جەمادی دوووەمی ۱۳۳۴ی هیجری)، لە کاتی گۆڕیندا بو
میژووی (هەتاوی) و (زایینی)، ئاوا لێ دەردەچی:

-۱۲۹۵/۲/۲ هەتاوی

-۱۹۱۶/۴/۲۳ زایینی

ئیتەر ئەم بەلگە زیندووہو بہلگہی پیشووتریش، کہ لەلایەن نہوہکانی (میرزا سالح کیانی)ی نووسیاریو میرزای خودی (عبداللہ بہگی میسباح دیوان)ہوہ چنگمان خست و لە چاپی یەکہمی دیوانی (ئەدەب)دا بلأومان کردہوہو پیشووتریش نامازہمان پیکرد، چ لەرووی یاسایی و چ لەرووی زانستہوہ، دلنیایی یەکجاریی و ئەرخایەنی تہوان لەبارہی میژووی مەرگی (ئەدەب)ہوہ، کہ نزیکہی (۹۵) نہوہدو پینج سالتیک بوو، لای میژووی ئەدەبی کوردی، بەشاراوہیی مابوہوہ.

پهراویزه‌گان:

۱. چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) که (کۆ‌کردنه‌وه، به‌راورد، ساغ‌کردنه‌وه و فره‌ه‌نگ نووسینی له‌لایهن ئی‌مه‌وه ئاماده‌کرا، ده‌زگای چاپ و په‌خشی (ئاراس)، له‌سالی ۲۰۰۵ ز-دا، چاپ و په‌خشی کرد.

۲. دیوانی ادب، عبدالله بگ مصباح، روواندز ۱۹۳۶، ل(۱)، پێشه‌کی حسین حوزمی موکریان.

۳. عه‌لاه‌ه‌دین سه‌ججادی، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌غدا چاپی دووهم ۱۹۷۱، ل ۴۳۷-۴۴۱

۴. دیوانی ئه‌ده‌ب، یادگاری عبدالله به‌گی مصباح‌الدیوان، چاپی سی‌یه‌مین، هه‌ولێر ۱۹۶۶، پێشه‌کی گیوی موکریان.

۵. ابوبکر خوانچه‌سپهرالدین، زندگینامه‌ی عارف ربانی حضرت شیخ یوسف ملقب به‌شمس‌الدین برهانی، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، راومیه، چاپ اول ۱۳۶۸ ش، صص: ۳۶۲-۳۷۲

۶. د. عزالدین مصطفی‌رسول، الواقعية في الادب الكردي، بیروت ۱۹۶۷، ص ۸۱، حاشیه ۳.

۷. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، عه‌بدوڵڵا به‌گی میسباح‌دیوان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پێشه‌کی، ل ۷-۸.

۸. د. عه‌بدوڵڵا یاسین ئامیدی، په‌یدا‌بوونی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌شیعری کلاسیکی کوردیدا، هه‌ولێر، ئاراس، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۳، ل ۱۰۹.

۹. دیوان مصباح‌الدیوان ادب، مسته‌فا ئیلخانی زاده، انتشارات محمدی، سقز، سال چاپ؟ پێشه‌کی، ل ۶-۱۰.

۱۰. دیوانی مصباح‌الدیوان ئه‌ده‌ب، شه‌رح و لی‌کدانه‌وه: مه‌هد سه‌عید نه‌جاری (ئاسۆ)، انتشارات صلاح‌الدین ئایوبی، چاپ ۱۳۸۱ ش، پێشه‌کی: ل ۱۱.

۱۱. واسیللی نیکیتین، کرد و کردستان، ترجمه (فارسی) محمد قاضی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ ش، انتشارات نیلوفر، ص ۵۸۳-۵۸۴. دیسانیش ته‌رجه‌مه‌ی

عه‌ره‌بی هه‌مان سه‌رچاوه، که به‌م ناو‌نیشانه‌یه: باسیل نیکی‌تین، ال‌کرد و‌کردستان،
دراسة سوسیولوجیة و تاریخیة، نقله من الفرنسیة الى العربیة الدکتور نوری
طالبانی، منشورات ئاراس، الطبعة الاولى ۲۰۰۴، ص. ۳۴۳

۱۲. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار: عه‌بدووللا به‌گی میسباح دیوان، شاعیری گه‌وره‌ی
خاکی موکریان، چاپخانه‌ی ئیرشاد، به‌غداد ۱۹۷۰، پیشه‌کی، ل. ۸

۱۳. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، دیسانه‌وه ئه‌م میژووی هیجریه‌یشی به‌هه‌له‌ بو
میژووی (زاین) گۆڤه‌وه راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌ی سه‌رووتره‌، که ئیمه‌ گۆڤیومه‌انه‌، نه‌ک
گۆڤینه‌ هه‌له‌که‌ی ئه‌وه‌، که کردوویه‌تییه‌ (۱۳ی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۱۶ز) و
جیاوازی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئیمه‌دا (سالیڤ و رۆژیکه‌!).

۱۴. له‌ چاپی یه‌که‌می دیوانی (ئه‌ده‌ب) دا، به‌هۆی هه‌له‌ی چاپه‌وه‌ - که
به‌سه‌رماندا تیپه‌پریبوو - به‌ته‌نیا ئه‌م میژووی زاینه‌، ئاوا نووسرابوو:
۱۹۱۶/۵/۲۲ز - که راستیه‌که‌ی ده‌کاته ئه‌وه‌ی سه‌رووتر، واته‌: ۱۹۱۶/۴/۲۳ز.

۱۵. کتیبه‌که‌ ئه‌گه‌رچی زۆر جوان هه‌لگیرابوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر کۆن بوو،
چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی به‌روپیشی، پیوه‌ نه‌مابوو، بۆیه‌ نه‌مانزانی ناوی چیه‌.

۱۶. (ئه‌ده‌ب) چوار کۆری بووه‌: محمه‌د که‌ریم، محمه‌د ره‌حیم، ئه‌حمه‌د،
عه‌زیزخان. به‌م پێیه‌ (ئه‌حمه‌د) یان سییه‌مین کۆری عه‌بدووللا به‌گه‌، که به‌ (تاغا
چکۆله‌) به‌ناوبانگ بووه‌.

۱۷. لوی ئیل: دوو واژه‌ی لی‌ک‌دراوی تورکییه‌، به‌مانای: سالی نه‌هه‌نگ.
فره‌نگ ده‌خدا، جلد ۱۳، ص ۱۹۸۴.

دوو نامەى نىوان شاعىرى ناسراو

(مىسباح دىوان — ئەدەب)

و

دۆستىكى

رونکردنه و ميه کی پټو پست

سالي (۲۰۰۵ ز)، دواي گهړان و ماندو و بونځي پشوو دريژ و هاوکاريي دلسوزانه ي چندان هاوپړي نووسه له خوره لاتي کوردستان، توانيم ديواني شيعري شاعيري ناوداري موکريان: عه بدوللا به گي ميسباح ديوان — ټدهب (؟) - ۱۹۱۶/۴/۲۲ ز)، به ليکدانه و به راورد و په راويه ساغ بکه موه و له ده زگاي (ناراس) به چاپي بگه يه نم.. سهير له ودا بوو هه ندي له نه وه نزيکه کاني ميسباح ديوان (ټدهب)، بهر له وه ي چاپي ديوانه که، بهو شيوه جوان و قهواره (۹۲۰) لاپه رهييه چاپ بيت، زور سهخت و به چله ميه، شيعر و نامه و نووسينه کاني ټم شاعيريان له چنگ دهرده هيترا. به تاييه تيش (وهک له پيشه کي ديوانه چاپکراوه که دا ټماژم پي کردوه، ل ۱۹)، مه لايه که به ناوي مه لا قادر (۱۹۴۱ ز) ي کوري ميرزا سالح، له گوندي (ټهرمه ني بلاغي — گونده که ي ټدهب)، شيعر و نامه و نووسراويکي زوري (ټدهب) ي به لاهيه. چو نيش ټم شويته واره به نرخانه ي (ټدهب) ي که وتوته لا، به سه رهاته که ي ټاويه: باوکی ټم مه لايه، واته: ميرزا سالح (؟ - ۱۹۷۸ ز) ي کوري محمه د ټمين کوري عه بدولپه جاني کياني، هه به لاييتي له به رده ستي (ټدهب) دا په روه رده بووه و بهو هويه وه که زيره که و خه تخوش بووه، زوري خوش ويستوه و برازيه کي خويسي لي ماره کردوه. ټم ميرزا سالح، کاري نووسياري — ميرزايي له به رده ستي (ټدهب) دا کردوه و زورينه ي شيعر و نامه ي تاييه تي و شويته واري ټدهبيي و هونه ريي و کتيبخانه که ي (ټدهب) ي به لاهو بووه و دواي مهرگي (ټدهب) يش، هه مو ټو شيعر و نامه و شويته وار و به رهه مانه ي (ټدهب)، هه لاي ټم ميرزا سالحه ماونه ته وه و به شيويه کي زور جوان و به ټه مانه ته وه لاي خوي پاراستووني و وهک سه رمايه يه کي پيروز و به هادار، نرخياني زانيوه و نه يه يشتوه ته نانه ت له ته کاغه زيکيشي لي بفه وتي.. به لام محابن! دواي مهرگي ميرزا سالح، هه مو ټو شويته وارانته که وتونه ته لاي ټم (مه لا قادر) ه نه خوينه واره ي کوري و هه ندي له خزم و نزيکاني هاوشيوي ټم مه لا قادره.

ئەم مەلا قادىرە، كە نىرخى ئەم شۆيىنەوارانە نازانى، لە بەرامبەر ھەندى دەستكەوتى زۆر كەمدا، بەم و بەويان دەفرۆشى و لەناويان دەبات و جۆرى لەناوبردەكانىشيان ئەوندە دلتەزىنانەيە، ھىچ كەلكىيان بۆ فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى و تەنانەت بۆ كۆپارەكەش نامىنى، چونكە (بۆ وىنە) ئەگەر شىعر، يان نامەيەكى (ئەدەب)، برىتى بن لە چەند لاپەرەيەك، ئەوا ھەر تاكە لاپەرەيەكيان بە كەسەك دەفرۆشى و تەنانەت ڕوودەدات، ھەر لەناو تەنيا لاپەرەيەكدا، كە نامەيەك، يان شىعەرەكى لاپەرەي پىشوووترى تىدا تەواو دەيىت، بە دوايدا چەند دىر لە نامەيەك، يان چەند بەيتەكى سەرەتاي شىعەرەكى تىدا نووسرابى و ھەر بەم شۆيەيەش كاك يونس ئەمىن پوور-ى گوندى (رەھىم خان)ى ھاوسىي گوندى (ئەرمەنى بلاغى)، تەوايىبووى ھەندى شىعر و نامە و تابلۆ نىگارەكىشى (كارى خودى - ئەدەب)، لە مەلا قادىر وەرەبگى و بە لوتفەو ھەندىكيانى بۆ من ھىناو منىش چەند جارەك لەگەل ناوبرا و ھاوڕىياندا: كاكە ناسرى وەھىدى چىرۆكنووس و يونس رەزايى شاعىردا، بۆ لاي مەلاقادىر لە ئەرمەنى بلاغى چووين و بەھەر شۆيەيەك بووبى، ھەندى شىعەرەك بۆلۆنەكراو و چەند نامەيەكى تايەتە (ئەدەب)مان لە چىنگ دەرھىنا، كە دىسان ھەر بە شۆيەي پىچر پىچر و نىو و ناچل بوون.

بەلام دواي چاپى ديوانەكە و لەو قەوارە جوان و شايانەدا (كە وتمان)، زۆر لەو كەسانەي دلخۆش و سەراسىمە كرد، كە ھىشتا شۆيەوارى نووسىنى (ئەدەب)يان لاي خۆيان گل دابوو و خۆيان لى ئەبان دەكرد. كە خۆشەختانە بە دنە و ھاندانى ھەمان ھاوڕىيانى دلسۆز، كەوتنە دەرخستنى چەندان نامە و شىعەرەك نەديتراوى (ئەدەب) و بەلگەنامەي گىرنگ و لە ناوياندا بەلگەنامەي مېژوو راسەقىنەي رۆژ و سەعاتى مەرگى (ئەدەب)، كە (ئەحمەد)ى كۆرى خودى (ئەدەب)، بە شۆيەي شىعر نووسىبووى و پىش ماوہەك كىرمانە و تارىك و لە گۆقارى (نايندە)ى ژمارە (۸۲)دا بۆلۆمان كىردەو.

لەم نامەيەدا لەلایەكەو ئەو ھەمان بۆ دەرەكەو كە (ئەدەب)يش پىش سالى (۱۹۱۴ ز) سەردانى توركيای بەتير و تەسەلىي كىردوو و لە لایەكى تىرەشەو، زانىارىي ئەو ھەمان دەست دەكەو، كە (ئەدەب) لە سەروەندى نووسىنى ئەم

نامەيەدا (مانگی مایسی ۱۹۱۴ ز)، نیشته‌جیی گوندی (ئەرمەنی بلاغی)یە.. لە سەر و ئەمانەشەو، گیان و ھۆشی کوردپەرورەوانە (ئەدەب)مان بە زەقیی و بە ئاشکرا لە رۆژگارێکدا بۆ دەردەکەوئ، کە ھێشتا جەنگی یەکەمی جیھان روی ئەداوە ھێشتا ئەو جۆرە ھۆشیاریی و بیروباوەرپانە لە خۆرھەلائی ناوەرێستدا بلاونەبوونەتەو، کە دواتر بوونە ھۆی زەمینە خۆشکردن بۆ کرانەووە گەشەووەی بیروباوەری زۆرینەیی خەلک، بۆ ئازادی و ژیانی سەربەستیانە.. کە (ئەدەب) ئەم ھەستەیی بەر لە (۹۵) نەو دە و پینچ سال دەربەرپووە.

بە مانایەکی تر: لە رێگەیی ئەم نامەییەووە بۆمان روون دەیتتەو، کە (ئەدەب) ھەر بە تەنیا خەریکی (شیعر) و خەیاڵ کردنەووە لە وینەیی شیعریی نەبوو، بەلکە ھاوکات پروناکبیریکی ھۆشیاری رۆژگاری پێش یەکەمین جەنگی جیھانەو پێش میژووی ئەم نامەییە(ئەدەب)یش، نامەیی شاعیریکی تری کلاسیکی کوردمان لە بەردەستدا نییە، تا بەمجۆرە و لە رێگەیی (نامە — پەخشان)ەو، ھەستی کوردانەیی خۆمان بۆ دەربەری.

نامہ ی یہ کہم

نامہ ی میرزا صالح کیانی - بؤ:

عہ بدوئلا بہ گی میسباح دیوان (ئەدەب)

بؤ: ئەرمانی بلاغی - مەریمی موکری

میژوو: ۱۸ ی مانگی جەمادی یەكەمی ۱۳۳۲ کۆچی (۱۹۱۴/۴/۱۴) ز

نمره: ۲

له دهوړی دهرکهوتن و درهوشانهوهی پر سؤزتان گهرېم دواي پېشکهشکردنی دوعای ته مهنی درېژو بهرزیی و شکومه ندیی و دهسه لاتداریی، ثم بهندهیهی هزره تی هیژا و پایه بهرز و رهسنتان، دهست پېشکهیری و پرکیشیی دهکات و ثم پوخته نامهیه تان پېشکهش دهکات.

هرچه نده هفته ی پېشو، هر که گه یستمه کوشکی به خته وهیری: ئیسلامبول، باسیکی تیرو ته سلم سه بارهت به داروباری خؤم و چؤنیتی رېنگه و بان بؤ نووسین و هاوپېچ له گهل نامه کی جه نابی حاجی میرزا عه بدولله تیفدا ناردمه خرمه تتان و به پشتیوانی خوا تا ئیستا گه یشتووه و ئیوهی پرشنگذاری رازی کردووه و دیسانه وهش به پپی به جیه پنانی نوکړدنه وهی ئهرکی نوکه رایه تی، ئه گهر لوتف بفهرموون، سه رنجیک به دهنگوباسی نوکه ردا ده گیرن، چونکه ههروهک پېشتریش عهرزم کردبون، بهو هوپه وه که به دهم ریوه، سه رمام ببوو و جلوبه رگیشم گوریوو، ثم یهک دوو رۆژه، هه لامه تیکی درېژخایانم تووش هاتووه و به که لکی چوونه دهره وه و دهرچوون نه هاتووم. به لام ئیستا له سایه ی خوی گه وروه به خشنده وه، چاک بوومه ته وه و له گهل جه نابی هیژا و قیبله م: مه لا عه بدوللا ئه فهنی برامدا، سه رقالی به سه رکړدنه وهی قسه و باسی سالانی رابووردوین و دوعاگؤی له ش ساغیی و سه لامه تی، ئیوهی به خته وهر و پرؤزین. له راستیشدا ناوبراو له باری پیاده تی و سؤز و میهره بانیی خودا پیداویی جه نابتانه وه، که به رامبه ر بهم نوکه ردتان نواندوتانه، سوپاسگؤتانه و له سایه ی خواشه وه، په ژاره یه کمان نییه و له هیچیشمان کهم نییه، جگه له په ژاره ی بی تویی، که له ته کماندا نیت.

ئه گهر دهنگوباسی تری به نده تان و جه نابی کاکي ناوبراوم، لوتف ده فهرموون، هرچه نده روونکړدنه وهی (...)(۱)، یان له سایه ی نه فه سی پیران و لوتفی تاییه تی پایه به رزتانه وه، له هیچ روویه که وه له هیچمان کهم نه بووه و نییه و له وپه ری کامه رانیی و رابواردنی خوشداین. به لام هوگرېوون به نیشتمانه وه، شتیکی تره. له

خوای گه وهره م داوايه، ته وهی بووه سۆنگهی له بهریهك هه لته كاندنی خێزانه كه مان و ئاواره بوونی جهنابی براكهم (٢) و كوژاندنه وهی چرای بنه ماله ی باوام و په كخستن و چۆلكردنی ئەم هه موو كتیبخانه یه ی كه پشتاوپشت له باپیره وه بۆ باوك مابوونه وه وه مووشیان كتیبی زانایانی ناوداری رۆژگاری خوایان بوون، هه ر به راستی سۆنگهی هه موو ئەمانه ش: نا حاجی! (سه یید میرزا) بایه زیدی خالۆم بوو، خوا هه قی لی بسینی.

لەم پەلە پەلە شدا شتیك له باره ی ئەم قسانه وه، له گه ل جهنابیاندا باس نه كراوه و جاری پەناش بۆ شتیك نه براوه، تا بزانی له داها توودا به پشتیوانی خوای مه زن، چ چاره نووسیکی له پشتی پهرده ی غه ییه وه، دیاری فەرمووه و گه لاله ی ئایینه ی ئیمه، له لایه ن هه لسوڕینه رانی قه زاو قه ده ره وه، به چ جورێکیان دارشتوه!. هیوادارین به پشتیوانی خوا، به م زوانه ئەم له مپه ری غه ربایه تییه به یه كجاری لایچی و به کامی دل و به گوێره ی ئاره زوو، ئەم چەند رۆژه ی ته مه ن، به ده م دوعا گوگردن بۆ سه لامه تی جهنابتان، به بی پەژاره به سه ر به رین و بیگومانیش هه میشه و هه موو كات، جهنابتان له هه والی ئەم به نده یه تان و ده نگوباسی كاكیشم بیبه ش ناکه م و گه ره كیشمه له هیه چ كاتیکدا، درێغیم له مه رج و ئه رکی نۆكه رایه تیمدا نه كرده ی.

له پال ئەمانه شدا، پێیست بوو پوخته یه کی ده نگوباسی دنیای شارستانی و پێشكه وتوو ئیسلامی ئیره تان به رچا و بجه م، تا له گه ل داروباری ئیستای خۆماندا سه رنجی بفرموون، كه هه ریمه كه ی ئیمه و ئەم (كورد) ه ناریك و شپزه و كلۆله ی ئیمه، چۆن له چالی نه زانیندا گیرى خواردوه و له تاریکیدا، سه رلیشیواو ماوه ته وه!. به و هۆیه شه وه كه روونكرده وه ی ئەم شتانه، به نووسین نه ده تانرا، بۆیه بۆ ئەمه، سی رۆژنامه تان پێشكه ش ده كه م. هه رچه نده تورکی ئیره، له گه ل تورکی (٤) ته ویدا، جیاوازی هه یه، به لام سوپاس بۆ خوا، به هۆی سه لیقه ی هه میشه ئاماده و زیره کیی زگماگیی خوداییدا ویتانه وه، به لاتانه وه گرنگ نابێ.

دوای ئەمانه ش، كه بیگومان خۆتان پێشینه تان لەم باره یه وه هه یه و دلێان، ده بی له بیرى ئاماده كردنی جهنابی (ئاغازاده ی چكۆله) (٥) دا بن، تا به لكو به پشتیوانی خوا، له نیوان ئەو كرمانجانه دا ون نه بی و هه رچۆنێك بیت، ده بی له

تەوریز خۆیندەوارییەك بە دەست بهێنی، تا وەك ئیمە چاوبەستراو نەمینی و سوپاسیش بۆ خوا، كە سیبەرێكى وەك جەنابی موبارەكتانی بۆ بەرزكردنەوهی ئاستی ژیاانیان بەسەرەوه هەیه و خواش پلەو پایەى پى دەبەخشى. ئەى ئیتر بۆچى بۆ خۆیندن نەچى و نەبیته مرۆڤ؟! كە ئەگەر ئیستاكە نەچى، لە دوایدا، واتە: لە نێوان ئەم یەك دوو سالدەدا، بۆى دەرەكەوى كە دەبى بەرد بە ئەژئویدا بدات^(۶).
 حەزرەتى پایەبەرزىشتان بۆ دەبى بە قسەى ئەو بكن و گوێى لى بگرن؟!
 لەبەرئەوه بە هەر شیوەیهك بى، دەبى هەتا زووه، چاكتر وایە رەوانەى بفرەمۆن.
 لە راستیشدا من لا پرەسەنیم كرد و داواى لىبۆوردن دەخوام و لەبەر بەرزەوهندیى، پرکیشیم كرد و چاكەى مەملەكەتیش، خودى دەسەڵتدارانى دەیزانن^(۷)

سەبارەت بە مائەوهى نۆكەرىشتان، پێویست بەوه ناكات لەم بارەیهوه شتى روون بكەمەوه. بەلام خودى حەزرەتى پایەبەرزتان ئاگادارن، لە كاتى بەرپێكەتنەدا، بۆ ئەوهى مائەوهەمان و خوشكەكەم نەگرتن و دلتەنگ نەبن. تا رادەیهك لەوهم دلتیاكردن، كە سەفەرى ئیسلا مبول ناكەم و لای ئەوان هەر تەنیا باسى سەفەرى ساوجبلاغ (سابلاخ) م كردووه و ئەم سەفەرى بەندەتان، هەر بە تەنیا حەزرەتى پایەبەرزتان دەیزانى، لەبەر ئەوهیه دەزانم كاتى بۆیان دەرەكەوى بۆ ئێرەوه هاتووم، خوشكم و خێزانەكەم، زۆر پەژارەیان دەبى، بەتایبەتیش خوشكم، كە دەزانم چ حالەتێكى بەسەردا دیت. لەبەرئەوه لەم ڕووهوه لە بەرامبەر پیاوێتى جەنابی پایەبەرزتاندا تەككارم، بەلكو كەسێك لای ئێوهى دلسۆزەوه، بچیتە لایان و دلتەوايیان بكات. چونكە ئافرەت بە دلدانەوه ئارامى دەبنەوه و سەلامەتیی بەندە و جەنابى هیژای كاكیمان بگەیهنیتى و دلتیایان بكات و وایان بێنیتە پێش چاو، چۆن چوار سال لەمەوبەر، بۆ ماوهى چوارده مانگ، لە خزمەت پایەبەرزتاندا لە سابلاخ، خەریكى خزمەتگوزارى جەنابتان بووم، ئیستاش هەر وازان لە سابلاخ و لە بارەى منەوه پەژارە نەبن و لە سایەى خواوه، بەندە، بە سەلامەتیی، بە شەرفى دیدەنى و دیدارى جەنابى كاکی بەرپریم گەشتووم و پەناش بە خوا، لەمەودوا دلتیشانێك روو نادات.

لە بارەى خەرجیی مائەوهەمان، هەرچەندە بەهۆى میهرەبانیی هەمەلایەنەى جەنابتانەوه، بى خەرجیی نەبوون و نابن، بەلام بۆ ئەوهى لە ڕوى پۆشاك و قەند و

چایی و شتی تره وه، که موکورییه کیان نه بی، با "محمد د ئه مین" ی کورم، که به لای خوشکه که مه وهیه، نه مر بهرموون بجیته خزمهت ئاغازاده ی مه زن: جه نابی محمد که ریم خان (۳) و له و پاره یی به لایانه وهیه، به په له (۳ - ۴) تمه نیک بداته خوشکم و خودی جه نابی به خشنده شتان، پسو له یه کی له بهرام بهر پاره که دا لی وهر بگرن. دیسانیش نه مر بهرموون با سولتان کوپخا ئیبراهیم، شه وان بجیته مالی ئیمه و له وی بخه وی. ئیتر پیویست ناکات هیچی ترتان عهرز بکه م.

سالی پاریش ماله وه مان نه خوش که وتبوو، هه تا دههات لاواز و بی هیز ده بوو. جه نابی خوشتان چه ند جاریک لوتفتان فهرموو (دژه تال) و هه ندی شتی ترتان بو راسپارد بوو. نه و کاته ش که به نده تان به ری ده که وتم، ههر باسی بی هیژی خوی ده کرد. منیش ههر چی جار ی به خزمه تتان گه یشتووم، نه خوشییه کانیم به وردی عهرز کردوون و نه و دهرمانانه ش که ده بوایه له سه ر نه مری جه نابتان به کاریان بهینی، نازانم تا ئیستا ئاماده کراون، یا نا؟ داواکارم نه و دهرمانانه ی بو چاره ی ده ست ده دن، لوتف بهرموون له ریگه ی (کا که مه م) وه بیده نی.

ههر چه نده شایانیشی نییه، به لام ههر بوئه وه ی نامه که م ته نیا نه بی، چواره دانه کارت پوستان م له پاکه تیکدا پیچایه وه و پیشکه ش حزووری موباره کتانی ده که م. له بهر نه وه ش له م په له په له دا، له گه یشتنی نه مانه دلنیا نه بووم، بویه جار ی زیاترم پیشکه ش نه کردن. به لام جه نابی هیژا: مه لا عه بدوللا برپاری داوه له مه و دووا ههر جاره ی چه پکی وینه ی گه وره و کارتی چاک و نایاب، که شایانی بهر یزتان بن، به ناوی دیارییه وه، به پوستان ره وانه فهرمووه و ئیستاش که هیچ یه کیک له مانه تان پینه گه یشتوون، نه و له م باره دا به نده تان وای به چاک زانی، تا نه و کاته ی بو م در ده که وی که نه وانه ی تر گه یشتوون، یا نا! له راستیشدا به نده تان زوړم خه می نه گه یشتن و له ناوچوونی نه وانه خواردووه.

یه کیکی ش له و کارتانه، که به ناوی جه نابی (ئاغا چکوله) وه پیشکه شم کردووه، لوتف بهرموون پیی بگه یه نن و به مه ش به نده تان سوپاسگو و پیزان ده بی.

له پال نه مانه شدا داواکارم دهنگوباسی کی شه ی گوندی گوگته په، تا ئیستاکه به کو ی گه یوه! پیمی بهرموون، تا په ژاره م بره ویته وه. به پشتیوانی خوا تا ئیستا

دهبى مشتومړى له سهر دوايى پيښنرابى و گه راييټه وه ژير دهسه لاتی خوتان. ته گهر جه نابی بهر پرېز (شه مسه) ش له وپيه، ريز و بچوكيى و عه رزی ته دهب له خزمه تياندا پيشكه ش ده كه م. خوا ياربى مه سه له ي (كانى مه ملي) ش خراو ته بهر باس و دانوساندن.

هر بهم ناو نيشانه ش نامه م له سابلآخه وه بو (ميانداوا) رهوانه بفرمون. به پشتيوانى خوا به جه نابیان ده گات و ته وانیش بو مى رهوانه ده كهن. منيش كه نامه دهنووسم، ده سپيرمه ته وانه ي له سابلآخه وه دين و ده ياننيرمه وه خزمه ت قازى له تيف و حاجى سالحيش بچى و هريان بگرى و به خزمه ت جه نابتاني بگه يهنن.

بهنده تان

محمد سالح

نامہ ی دووہم

نامہ ی عہدوللابلہ گی میسباح دیوان (ئەدەب)

بۆ: میرزا محەمەد سالح

بۆ خزمەت حەزەرەتی سەرورەم

میرزا محەمەد سالح – سەرورەیی زیاتر بیّت

۱۸ ی جەمادی دووہمی ۱۳۳۲ ھجری (۱۹۱۴/۴/۱۵) ز

سهرتا سوپاسی ئەم نيعمهته بى وینەيهی خوی مهزن دهکەم، که کهلکهلهی دلمی هینایه دی، تا ئیوه بو ئەم سهفهره خیره بنییرم و جهنابتانیشی بو ئەمه رینوینیی کرد، که دیاره به هوی دل و دهروون پاکیتانهوه بووه، تا ئەم سهفهرهتان بو کۆشکی بهختهوهربی: ئیسلامبول (ئەسته موول) بو بره خسینی و به دەمیشییوه شهرفی دیدار و دیدەنی جهنابی بن و بنهچه سوپاسکراو: حاجی مهلا عەبدوللا ئەفەندی براتان (خوا بیپاریزی) بکهن، که سالانیکه له تاو ئارهزووی دیداری ئیوه، هەر به تاسهتانهوه هەلدهقرچی و پپی شاد دهبی و هاوکاتیش ئەوهندهی هەلتان بو هەلدهکهوی، گەشت و گوزار و سهیرانی گیانبه خشی هەر سی شاری (ئاستانه)، یان به واتهیه کی تر: (قوسته نته نیه) دهکەن، که بریتین له (ئیسلامبول) و (بهگ ئوغللی) و ئۆسکۆدار) و به دیتنیشیان بهختهوهر و دلشاد ده بیت.

وهك دهزانين سهردانی (ئیسلامبول)یش، لهو سهیران و گەشتانهیه، که وهك مانگی مایهی رۆشنایی چاوو رووناکایی گۆی زهوی دیتە ئەژمار، بیگومان خۆتان بههای ئەم لایه نانه دهزانن و سهیران و دیتنی هەندئ لهو جوانیه پر له شادی بهخشانه، لهوه به چاکتر دهزانن، که کاته کانتان له مالهوه بهسهه بهرن.

له ناو ئەمانهشدا، سهردانی چەندان جارهی (بوغاز) له دهست مهدهن و رۆژانهش هەر به سهیری (بوسفوری) بهسهه بهره و تیپه پینه. (بوسفوری)یش واته هه مان زهریاچهی گهردن و مل ئاسا، که (زهریای رهش) به زهریای (دارده نیل)، یان (زهریای مهرمه ره)، یان (زهریای سپی) بهیهك دهگهیهنی و هیلی جیاکه رهوهی نیوان ههرسی شاری (ئاستانه)یهو له هه مان کاتیشدا، ئەو سنووره ئاوییهی نیوان ههردوو بهشی (ئاسیا) و (ئهوروپا) (۸)یهو دهبی تیر له سهیرکردنی نهخۆیت، چونکه ئەو رۆژهی که ریبار پیده نیته ئەمجۆره جیگا تاییه تانه، ئاستی خۆیندهواری، هه چهند بالایی و سهرنجیشی چەند تیز و ورد بیت، کهچی هیشتا وهك ئەو کهسه وایه، که نابینا، یان چاوبهسته بیت.

بۆیه بو کهسیکی وهك جهنابتان، که خۆتان خاوهن قهلهم و نووسین و لیکدانهوهن، له سهرتان ئهرك و پپووسته، که ئەگەر هەر رۆژیک بۆت ریکهوت، به (۹) (۰۰۰) بگه پیت، یان ئارهزووی گەشت و گه رانت نه بوو، ئەوا هەر دوو، یان سی

رۆژ جارېك، دوو سعات، يان دوو سعات و نيو بهر له خورثاوابون، به سواری
 ټهو ټامپره بچوكانه ی که تایبه تن به گهشت و گهړان، له خزمهت جه نابی حاجی
 مه لا عه بدوللا ټهغه ندیدا، يان يهك دوو كهسی تری شاره زاو ټاگاداردا، كه جی
 متمانه و بړوای ناوبراوبن و له م چهند ساله ی مانه وهی خویدا له ئیسلامبول به
 دهستپاکیی و دیا نه ته وه، تاقی کردبته وه وه لیب ژاردبن، بچنه سهردان و گهړان و به
 چاوی کراوه و سهرنجه وه، لهو هه موو کۆشك و ته لاره رهنګاو رهنګه ورد بېنه وه، كه
 سهر له ئاسمان دهسوون و ټهو هه موو دارو درهخته بهردار و گول و باخه له ټه ژمار
 نه هاتووه ببینن، كه به درېژایی رۆخ و لیواری زهريادا نیژراون و چيژ له دیتنيان
 وهرېگرن و له بهرامبه رياندا سوپاسی په روهردگار بکهن و بلین: ټهی ټهو
 په روهردگاره ی که كهس نهیدیویت، ئیمه ی (كورد)، له گه لا خه لكی ټهم ولا ته،
 هه ردوولا مان، كه دهستكردی خوتن، ټهی بۆچی بهشی ئیمه ی داماو، ههر كلۆلی
 و سزادان بی و بهشی خه لكی تریش، كه ههر دهستكردی خوتن، چ سهرانګه یه كت
 پی به خشیون؟. ئیمه ت چۆن خولقاند و چیت به ئیمه رهوا بینی و به خه لكانی
 تریش، چیت پی رهوا به خشین؟ چ داماویی و تهنگانه یه كت به ئیمه به خشی و چ
 ژيانیکی پر سهروهریی و شكۆمه ندیت به خه لكی تر به خشی؟. ئیمه خراینه بهر چ
 ته قهلا یه کی دژوار و خه لكانی تریش، له چ ژيانیکی خۆش و ئاساندان؟ ئیمه ت له
 چ دواكه وتوویی و خه لكانی تریشت له چ ژیار و پیشكه وتندا ټه فراند؟ چ ټاكاریکی
 رهق و دژیو، بهشی ئیمه و بهشی خه لكانی تریش، چ نه رمیی و لیبورده ییهك؟.
 بهشی ئیمه، چ نرمیی و سووكایه تی و بهشی خه لكی تریش، چ سهروهریی! بهشی
 ئیمه، چ كه له رهقییه کی زگماك و بهشی خه لكی تر، چ خۆشه ویستییه کی
 سروشتیی؟! بهشی ئیمه ، چ ناكۆکی و بهشی ټهوانیش، چ ته باییه کی گشتیت پی
 رهوا فهرموون؟! الحکم لله واحد القهار.

دهبی ټه وهش بزانت كه ټهم هه موو هسره ته، به دوا ی سامان و دهسه لاتدا،
 رووكهش و روا له ت نییه، چونكه ټهمه له هه موو دنیا دا هیه و زۆره. به لام ټهم
 هسره ته و مخابه، كه رۆژ و شهو، له قولایی دلدا ده كولی، بۆ ټهو جیاوازی و
 بهراورده ی نیوان دنیا ی پیشكه وتن و شارستانیت ی هه مه جوړه ی میلله تانی تره، له
 چاو ټهم (كورد) ه كه مه دا (۱۰)، كه له دواوه ماوه ته وه و له هه موو جوړه

پیشه‌سازی و داهینانیکی نوی چيژ و کام له زانست و هونەر وەرگرتن بیه‌شه، که هه‌لبه‌ته لهم ماوه کورته‌ی مانه‌وه‌ی خۆتاندا، ئەمەتان بۆ تاقی بۆتە‌وه‌و کهم تا کورتیک، دنیای ئی‌ره‌تان له چاو دنیای ئەویدا به‌راورد کردووه.

ئەگەرچی خۆشتان پێشتر شارە‌زایی‌تان له دارو باری ئی‌ره‌ش هه‌یه، به‌لام به‌ گوێره‌ی ئەو قسه‌یه‌ی که ده‌لی: (قسه، قسه‌ دینی)، منیش هەر به‌دهم نووسینه‌وه، ئەمەم به‌ یاددا هات، تا لایه‌نیکی ژیا‌نی (کورد) به‌ یادی جه‌نابتان به‌ی‌نمه‌وه.. بۆ نمونه‌ش: ئەگەر لای ئیمه، خیزانی یه‌کی‌کی سامانداری ده‌گمەن (جیاواز له‌و خاوه‌ن زه‌وی و زار و داراییه له راده‌به‌ده‌رانه)، دوا‌ی یه‌ك سا‌ل ئازار چه‌شتن به‌ ده‌ست نه‌خۆشییه‌وه، بیه‌و‌ی بچ‌یه‌ لای پزیشك، یان به‌ ناوی میوانییه‌وه سه‌ردانی جی‌گه‌یه‌ك بکات، که ماوه‌ی نیوانیان نزیکه‌ی پینج – شه‌ش (قوناغ) فرسه‌خ‌یک ده‌بی، ئەوا له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که ئافره‌ته‌که‌ی، له‌سه‌ر خواست و ئاره‌زووی خۆی، به‌پ‌یی په‌تی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات و ده‌بی ئەو قوناغه‌ ریه‌ش هەر به‌ پیاده‌ پروات، به‌لام سه‌رباری ئەوه‌ش، ده‌بی به‌پ‌یی داب و به‌لای که‌مه‌وه، هه‌ند‌ی دیارییش بۆ خزم و خویشان و دۆستانی، ببات، که ئەمانه‌ش هەر به‌ ئافره‌ته‌که‌ی، وه‌ك کاره‌که‌ریك هه‌ل‌ده‌گر‌ی!

پهراویزهکان:

- ۱- شویینی ئەو واژەیه دراوه.
- ۲- مەبەستی لە حاجی مەلا عەبدوڵلای براهیەتی، کە لەو کاتەدا سەری خۆی هەلگرتوو و لە ئەستەموول دەژی.
- ۳- ئەمیش هەر کۆری عەبدوڵلا بەگی میسباح دیوان-ه (دووهمین کۆرپیتی)
- ۴- مەبەستی زمانی تورکی ناو قەڵەمڕەوی عوسمانی و ناوچەیی موکریانە.
- ۵- ئاغاچکۆلە: مەبەست لە (ئەحمەد)ی کۆری (ئەدەب)ە، کە (ئاغاچکۆلە)ی پێ و تراوه و سییەمین کۆری (ئەدەب)ە.
- ۶- لە کوردیدا دەڵێن: کالەك بە ئەژنۆ دەشکیینی.
- ۷- ئەمە پەندیکی فارسییە و لە دەقەکەشدا ئاوايه: صلاحی مملکت خویش خسروان دانند.
- ۸- لە دەقەکەدا ئەو شوینانە لە کەوانەدا بوون.
- ۹- شویینی ئەو واژەیه لە دەقەکەدا، درابوو.
- ۱۰- لە دەقەکەدا (مشتیک کورد) نووسراوه.

دهقی نامه‌کھی میرزا محمدهد سالح

بو

عہدوللا بہگی میسباح دیوان - ئہدہب

الی ارمنی بلاغی ولایت مکرئی

۱۸ شہر جمادی الاولی ۱۳۳۳ ق.ه

تصدقی حضور مرحمت ظهور مبارکت شوم... بعداز عرض دعای بقای عمر و شوکت و دولت بندگان حضرت مستطاب اجل امجد بمقام عرض این مختصر مبادرت و جسارت میرود هرچند هفته قبل لدی الورد دار السعاده اسلامبول شرح مجملی را مبنی بر کیفیت احوال خود و وضع راه عرض و در لف پاکت جناب حاج میرزا عبداللطیف قازی روانه داشته و انشاءالله تابحال رسیدہ و خاطر انور مستحضر شدہ مجددا باقتضای وضایف چاکری تجدید مصادعت^۲؟ مینماید مرحمتا حالات چاکر را تفقدی فرمایند چنانکہ سابقا عرض شدہ بود بواسطہ سرماخوردگی راه و تغیر البسہ این یکی دو روزہ بزکام مزمنی مبتلا و حالت بیرون آمدن نداشت لیکن حالاها از

۱- ئہم میژوہ بہ (زاین) دہبیته: ۱۴/۴/۱۹۱۴ز

۲- لہ ساغکردنہوہی ئہم وشہیہ بہ گومان بووم.

یمن توجه بندگان اجل اکرم افاقه دست داده و باجناب مستطاب قبله‌گاهی ام ملا عبدالله افندی اخوی مشغول صحبت‌هایی از سنه‌ی سوابق دعاگویی وجود مسعود مبارک هستیم حقیقتاً جناب معزی الیه نیز از آقائی و مرحمت‌های بندگان اجل اکرم که نسبت بچاکر مبذول فرموده‌اند متشکر میباشند و لله الحمد نگرانی بسوای محرومی از استفاضه حضور سعادت صدور صورت وقوع ندارد.

سایر احوالات چاکر و جناب اخوی معزی الیه را مرحمتا بخواهند هرچند از توضیح (.....)^۲ و یا من انفاس پیران و توجه خاص حضرت اجل عالی از هیچ ممری قصوری نداشته و ندارد و در نهایت کامرانی و خوشگذرانی است لیکن الفت وطن چیز دیگر است از حق تعالی مسئلت است که باعث تفرقه‌ی خانه‌ی ما و اختیار نمودن غربت جناب اخوی خاموش شدن چراغ خانواده‌ی ابوی و تعطیل و خالی شدن آن همه کتبخانه‌ی یک دودمان که ابا عن جد (عنجد) از مشاهیر علمای زمان و عصر خودشان بوداند حقیقتاً باعث هم ناحاج (سید میرزا؟) بایزید خالوی ام بوده خدایش جزا دهد.

عجالتاً ازین مقوله چندان با جناب ایشان صحبت ننموده و موقتاً بچیزی تشبث نشده تا در آتیه بنام خدا تعالی در پس پرده‌ی غیبت چه تقدیری فرموده و لایحه‌ی آینده ما را کارگزاران قضا و قدر به چه (بچه) منوال صحه گذاشته‌اند امیدوار است که انشاءالله عن (عما) قریب حجاب فرقت و غربت از میان بکلی برچیده و باجناب ایشان حسب المرام در نقطه‌ی آمال این چند روز عمر را بدعاگویی وجود مبارک صرف نموده بدون نگرانی و خیالی بگذرانیم بدیهی است که همه وقت خاطر مبارک از وضعیت چاکر و جناب صاحبی ام بی اطلاع نبوده و مسحضر خواهم بود و هیچوقت در ادای شرایط چاکری کوتاهی نمیشود.

۳- نه‌م وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

علاوه لازم است از مختصری از وضع عوالم ترقی و مدنیت اسلامی مسبوق گشته و بنظر دقت بوضع حاضره ملاحظه فرمایند که همین ولایت ما (واکرده؟) چشم بسته (نی تربیت؟ بی ترتیب؟) بیچاره ما در قعر چاه جهالت مانده در تیه ضلالت سرگردان میباشند چون کتبا عرض آن ممکن نبود لهذا این است سه جریده غزته یعنی روزنامه تقدیم داشت. هرچند ترکی اینجا بانجا تفاوتی دارد لیکن لله الحمد در نظر فطانت استعداد و ذکاوت فطری حضرت اجل اهمیتی ندارد.

بعد از اینکه خاطر مبارک کاملاً مسبوق بدیهی است که در فکر تهیهی جناب آقازاده محترم (آقا کوچولو) بوده که بلکه انشاءالله در میان کرمانجها ضایع نشده و لامحاله در تبریز تحصیلی بنماید و مثل ماها چشم بسته واقع نشود خداوند لله الحمد چنین سایه‌ی مثل وجود مبارک برای ترفیع احوال ایشان که خداوند پایدارش فرماید عطا فرموده چرا باید از رفتن بتحصيل و آدم شدن نکول نماید حالا که نمیرود در آخر یعنی همین اثنای یکی دو سال معلومش خواهد شد که باید سنگ بزانو بزند حضرت اجل عالی چرا باید گوش بحرف او بدهد بهر قسمی باشد زودتر او را روانه فرمایند اصلحتراست حقیقتاً فضولی نمودم عفو میطلبم باقتضای دولخواهی جسارت نمودم صلاحی مملکت خسروان دانند.

در باب خانه‌ی چاکر هرچند لازم نیست در آن باب چیزی عرض نماید لیکن خود حضرت اجل مسبوقند که حین عزیمت بملاحظه‌ی اینکه خانه و همشیره‌ام گریه نکند و نگران نباشند تا یک درجه از سفر اسلامبول آنها را اطمینان داده و فقط در نزد آنها ساوجبلاغ را ابراز داده و عزیمت چاکر بسلام فقط ذات‌الحضرت اجل عالی مسبوق بوده‌اند از آنجا که میدانم بعد از اطلاع از عزیمت چاکر همشیره و خانه از طرف چاکر نگران همشیره و خانه از طرف چاکر نگران شده‌اند اجل علی‌الخصوص همشیره‌ام که میدانم حالش چه طور است در این صورت از آوایی حضرت مستطاب اجل عالی استدعا مینمایم که یکنفر از طرف ذیرآف نزد آنها رفته و استمالت که اقتضای حالت

طایفه‌ی نسوان است داده و سلامتی چاکر و جناب مستطاب اخوی را بانها رسانیده را اطمنانشان بدهد و چنین تصور نمایند مثل چهار سال قبل چهارده ماه در ساوجبلاغ مشغول خدمتگذاری حضرت اجل عالی بودم و از طرف چاکر نگران نباشند لله‌الحمد چاکر که سلامة بشرف ملاقات جناب مستطاب اخوی ام نایل آمده من بعد انشاءالله تکرری نخواهم داشت

در باب مصارف خانه اگر چه از مرحمت شامله بی خرجی نبوده و نخواهند بود لیکن بنده زاده محمدامین که در نزد همشیره‌ام مییاشد محض اینکه در لباس و قند و چایی و غیره کسری نداشته باشند بجناب آقازاده معظم آقای محمد کریم خان قدغن فرموده از پولی که در خدمتشان مییاشد عجاله سه چهار تمانی بهمشیره‌ام تسلیم فرموده و خود بندگان اجل اکرم باید قبض رسید آنرا مرحمت و روانه فرمایند و علاوه بسلطان کدخدا ابراهیم نیز قدغن فرمایند که شبها خودش در آنجا بخوابد در هیچ ممر لازم نیست چنیری عرض نمایم.

و خانه‌ی چاکر از پارسال مختضر ناخوشی داشتند که ضعیف و بی قوت واقع شده و خود بندگان حضرت اجل چند دفعه (دژه‌تال) و غیره بایشان مرحمت میفرموده‌ند حالت عزیمت چاکر از ضعف خود تشکی داشت چاکر هر دم که حضور آمده تفصیل را عرض نموده دوی که تجویز میفرمایند بخورد نمیدانم آمده یا خیر مستدعی است بتوسط کاکه مهم دوی که مستشفی است باو مرحمت فرمایند.

هرچند قابلیت ندارد لیکن محض خالی نبودن عرضه چهارده (۱۴) دانه کارت پوستال در لف پاکتی تقدیم حضور مبارک داشت چون عجالتا در نرسیدن آنها نگران بودم زیادت‌تر تقدیم نشد زیرا از قراری تقریرات جناب مستطاب ملا عبدالله افندی بدفعات متعدد رسمهای بزرگ و کارتهای خوب و اعلا برای آقائی دست میدارد بعنوان سوقات با پست روانه فرموده و حال آنکه هیچ یک از آنها نرسیده در اینصورت چاکر باینملاحظه از تقدیم داشتنی این قبیل چیزها عجالتا خود داری نموده‌ام تا ببینم آنها میرسند یا

خیر حقیقتاً چاکر خیلی افسوس میخورم که آنها نرسیده‌اند و در میانه رفته‌اند.

و یکی از کارتها را که باسم جناب آقازاده‌ی محترم (آقا کوچولو) تقدیم نموده‌ام مرحمت فرموده باو عطا فرمایند که موجب امتنان و تشکر چاکر خواهد بود.

و علاوه مستدعی است مسئله‌ی قریه (گوکته‌ی) که تا حال بکجاها رسیده محض رفع نگرانی مرقوم فرماید انشاءالله تاکنون ختم گفتگو شده و در تصوف خودتان مییاشد در خدمت جناب آقای شمسه اگر آنجا است عرض بندگی و ادای ادب دارم انشاءالله مسئله‌ی (کانی مملی) را نیز مطرح و مذاکره فرموده‌اند.

بهمین عنوان مرقوم از ساوجبلاغ با میاندوآب روانه فرماید انشاءالله خدمت ایشان رسیده و ایشان نیز بچاکر میرسانند و چاکر نیز که عریضه عریضه مینویسم آدمها که از ساوجبلاغ میایند هم خدمت قاضی لطیف هم حاجی صالح بروند عریضه گرفته حضور مبارک برسارند. چاکر محمد صالح.

دهقی وه لامنامه‌ی عه‌بدوئلا به‌گی میسباح دیوان - نه‌دهب

بو

میرزا محمدهد سالح

۱۸- جمادی الثانی ۱۳۳۲ ه. ق.^۱

مقرب الحضرة اعزى میرزا محمد صالح زید عزه

اولا شکر میکنیم بنعمه بی مثال خداوند متعال که مرا ملهم و موفق باجازه آن سفر خیریه شما نمود چنانکه بصرافت طبع و طیب نفس شما را رخصت عزیمت به دارالسعاده اسلامبول داده که ضمناً هم بشرف ملاقات جناب محامد نساب حاجی ملا عبدالله افندی اخوی سلم الله که سالهاست در آرزوی دیدار شما در سوز و گداز است شاد و خرم گشته هم بقدر وقت و فرصت از سیاحت روح افزای مداین ثلثه (آستانه) یا بعبارت دیگر (قسطنطنیه) که متشکل است:اسلامبول و (بگ اوغلی) و (اسکودار) است محظوظ و مسرور شده باشید. و از آنجا که سفر اسلامبول از جمله سیاحت‌های قماره‌ی دیده گشای بهجت افزای کره ارض بشمار می‌آید البته شما هم قدر این (.....)^۲ را جمیل

۱- نهم میژووه به (زایین) ده‌بیته: ۱۴/۵/۱۹۱۴ ز

۲- نهم وشه‌یه نه‌خوینرایه‌وه.

شمرده انزوا و نشستن منزل را بر سیاحت فرح بخش غمزدای بعضی نقاط ترجیح ندهید.

از جمله از سیاحت مکرره‌ی (بوغاز) نگذرید و بتماشای روز عبور از (بسفور)، یعنی همان دریاچه‌ی گردن مانند که (بحر سیاه را) با بحر (دردانیل) یا (بحر مرمره)، یا (بحر سفید را) بهم وصل نموده و خط فاصل در بین مداین ثلثه‌ای (آستانه) و همچنین حد مائی در بین قسمتین (آسیا) و (اوروپا) است اکتفا ننموده زیرا که روز ورود مسافر بجائی خاص اینچنین سواد اعظم هر قدر دقیق و فهیم باشد باز بشخص میماند که چشمهای او را بسته باشند.

پس بر شما که فی الجمله صاحب قلم و خط و ربط هستید واجب و حتمی است که اگر هر روزه را بر سپهر ستار فرصت نکرده یا راغب بگردش نبوده باشید اولادر دو، یا سه روز یک مرتبه بجهازچه‌های کوچک که مخصوص سیاحت است دو ساعتی یا: دو نیم بغروب مانده در خدمت جناب حاجی ملا عبدالله افندی، یا یکی دو نفر دیگر صاحب بصیرت و اطلاع که طرف وثوق و محل اعتماد جناب حاج معزی الیه بوده و در مدت توقف چندین ساله‌ی خود در اسلامبول ایشان را بامانت و دیانت ممتحن و آزموده باشد بگردش و تفرج بروید و با چشم بینا بآن همه قصور رفیع سر به فلک کشیده رنگارنگ مشجر باشجار و بساتین مستطر از ازهار و مغاریس مجوهر باثمار و طریق بیشمار واقع در امتداد ساحل و شاطی را ببینید و حظ ببرید و ظمنا خالق پروردگار را شکرها گذارده و بگوئید ای آفریننده‌ی که ترا کسی ندیده ما اکراد و اهل این بلاد را حکمت صانع تو آفریده بما بیچارگان چه مقام سزاوار دیده و باینها نیز که مخلوق تواند چه نزهتگاهها بخشیده بما چه خلقی روا، به اینها چه خلیقی عطا فرموده، بما چه ذلت و عشرتی داده، باینها چه معیشت با عزتی نهاده، ما را چه سان بزحمت تلاش

انداخته و اینها را تا چه درجه (....)^۳ معاش پرداخته و همچنین ما را در چه سببت و اینها را با چه مدنیت آفریده‌اید. بما چه قباحت اطوار، به اینها چه سماحت آثار بما چه حقارت، به اینها چه امارت، بما چه عناد فطری، به اینها چه وداد طبعی، بما چه نفاق نزومی، باینها چه اتفاق عمومی عطیه فرموده‌اید الحکم لله واحد القهار.

و دانسته باشید که اینهمه حسرت برای ثروت و مکنّت ظاهری نیست، زیرا که ثروت و مکنّت فقط در هرجای عالم بفرخور موجوده است بلکه اینهمه حسرت و افسوس که شبانه روز در کانون قلب میجوش تباین و تفاوت عوالم ترقی و تمدن ملل مختلفه نسبت باین یک مشّت (کرد) در پشت درمانده‌ی محروم از هر گونه صنایع و بدایع جدید و لذایذ علم و هنر است که البته در این قلیل مدت توقف بر خود شما هم واضح و مبرهن گشته کم و بیشی عوالم اینجا را بانجا میزان کرده‌اید،

هرچند خود شما از وضع ولایت کاملاً مسبوقید ولی بمصدق الکلام یجرالکلام حین تحریر چنین بخاطرّم رسید که یک شق زندگی ملت (کرد) را بشما یادآوری نمایم. مثلاً اگر در ولایت ما عیال یکی از متمولین باستثناء (معدودی از ملاک و صاحبان املاک و ثروت بیحد) بمطبّط طیبی بعد از یک سال گرفتاری بمرض، یا برسم مهمانی بجائی که تقریباً پنج و شش فرسخی مسافت داشته عزیمت نماید. پس ضعیفه مسافره پا برهنه علاوه بر اینکه پیاده‌روی این یک منزل راه را باکمال میل و رغبت بر خود هموار و ملایم شمرده بر حسب آداب دانی که اقلاً مختصر سوقاتی برای اقوام واحبا برده باشد با حالت کلفت حمل هم

۳- نهم وشهیه مان بؤ ساغ نه کرایه وه.

وینہی نامہ ی میرزا محمہد سالح

بو :

عہ بدوئلا بہ گی میسباح دیوان - ئہ دہب

تقدیر حضرت خدیو کبیر
بدین عرض مبارق ای عمر دولت درک دولت لک لک

امیرالمؤمنین علیه السلام در حدیثی میفرماید: «مَنْ جَاءَ بِرَجُلٍ مِنْكُمْ فَبَدَّلَهُ دِينَهُ دِينَهُ دِينَهُ»

شرح معراج خیر کیفیات احوال خود وضع رله عرض در دفع کت خباب حاج میرزا غفایت

روزنامه دوازده دانگ آبی که رسیده و حافظ انور مستوفی سر مجید با نقاشی و خط لایف مازندرانی

رحمت و عدالت مآکره انقدر فرزند خنجره بابت عرض سربچه دواطمه سزاوارده که در قفسه

اینهمه که در روز پنجشنبه در محفل آسمانی کائنات، در این شهر

و بعد از آن وقت دلم در غایت غایت فیکه ایام عجب در هر احوال

از نه نواب و ده کلاه بیک هم حقیقه جاب کردیم که در آن روز
آمد اگر درست کار میزدن و زودند مگر ساند و ده آنگاه که بودار خود را

مختصرات صدور صدقات دفع هزاره

یا سراج الدلات جا که رخسار خورشید را در آغوش خود گیرد و در کف دستش

وینج انجیسیں دوتوبہ خاص حضرت ابراہیم علیہ السلام فرمودہ ہے

کامران در سکنه اند است بکنه افت در طغ حبه نیرب
آه ز فتنه مار خا رگون خورست خباب اخور و فتنه نون جان فتنه نون

نعمه خانه با حایر معون حب جباب احمر و سحر
دخا آمدی آنکه بکنه ای در دامن دیباغ خندان میر علی شادان و حضرت خان

بکیرد حقیقه است که خارج میگردانند و خدایا بیخ خدای عز و جل

باب خانه کار هر چند لازم نیست در آفتاب غیر عرض نایب یکم غرض حضرت هر چند
می خست بلا غلطه ایست خانه دهم که گویند که در آنجا نایب یکم زواید
آنرا را اطمینان دهم فقط در نزد آنجا با جمیع را در روز دهم و غرضت کار با بعد بود
فقط ذات حضرت هر یک سابق بعد از این که رسیدیم بعد از اطلع در غرضت کار که نیزه
دفعه در ظرف کار که گویند که می خست می خستیم در رسیدیم غرضت کار
در آن حضرت از آن حضرت خطاب بعد از استیضام که می خست در ظرف نزد آنجا
در آن حضرت غرضت کار که می خست در ظرف کار و خطاب با غرضت کار
رسیده و اطمینان بهم در غرضت کار که می خست در ظرف کار و خطاب با غرضت کار
شعور که در آن حضرت هر یک با جمیع در ظرف کار که گویند که در آنجا نایب یکم
توقف است خطاب با غرضت کار که می خست در ظرف کار که گویند که در آنجا نایب یکم
باب بعد از دفعه ای که در آن حضرت هر یک با جمیع در ظرف کار که گویند که در آنجا نایب یکم
در نزد می خستیم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم
مطمئن که هر یک در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم
تسلیم فرموده و غرضت کار که می خست در ظرف کار که گویند که در آنجا نایب یکم
در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم
لایق نیست غیر عرض می نام
دفعه کار در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم
حضرت بعد از دفعه کار که می خست در ظرف کار که گویند که در آنجا نایب یکم

در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم در آنجا نایب یکم

وئەنى ۋەلا مەنى

عەبدوللا بەگى مىسباح دىۋان - ئەدەب

بۇ: مىرزا مەھمەد سالىھ

مکتب کفره اخوی میرزا محمد صالح

اولاد شکر سیکم بغت پشالی خداوند سال که مرا علم دیش با خانه از غیر غیره نامند چنانکه بعد از طبع و نفس
شماره هجده خربت بار الساده اسلا بول داده گشتا ام شرف ملکات خاب حمانه نصاب حاج مدینه
افندی اخوی سلمانه که سالهاست در آرزوی و بارش در روز نگذراتش و در خرم گشته هم بعد از وقت
از سیاحت روح افزای مداین شده (هستانه) یا عبارت دیگر قطیفیه که مکتب از (اسلا بول)
و یک ادغی (و اسکو در) است مکتب و مهر و شده باشد.

و اما آنکه مکتب اسلا بول از جمله سیاحت های شماره دیده گشت رحمت افزای کرد ازین شهر سلا بول که در
جبهه کرده از دوا شستن نزل را به سیاحت فرج بخش خردای بعضی شاط آب جیح درید.

از جمله از سیاحت مکتبه (جوخار) گذارید و به آتشی روز خور از (جوسفور) میران دریاچه گزیده مانند که در
باکو (دارو این) یا (کو بره) یا (کو بره) را به و مهر نموده خط خاهر مداین مداین شده (هستانه) و سیاحت
درین قسین (اسیا) و (از دپام) است گفتا نموده زیرا که روز دوهس در کابل خاصه چنین کرد و خط هر کرد
و غنیم باشد باز نشانی اند که چشمهای او را بسته باشند.

پس آنکه به آنکه صاحب تم و خط در خط است و حاجت قهرت که اگر کم روزه را بپسند و وقت فرجه بار
گردش نموده باشد آهده در آنکه روزی که به کوه که مکتب سیاحت است و حسی با چه در نزد
در خدمت خاب حاجی مدینه اند افندی یا یا خط دیگر صاحب هدایت و اطلاع که طرف شرق و جنوب و خاب حاج
مکتب که آمده در مدت توقف خدین ساله در اسلا بول این را با بابت و دینت معین دانند و با بابت

و شرح برید و چشم بنما بآینه زخمی بر فلک کشیده ز لعل رنگ شمع بشمار و بآین سطر از بارگاه
مخبر بنار و حدایق ششمار و آینه در آینه او سحر و شامی را به غنیمت و خط برید و غنای خلقی پر دودگار را سحر
گدازده و بگویند ای آفریننده که مرا گشته ندیده و اگر دایم این بدو را حکمت صانع نداده و بیا چه کار است
معانی مراد دیده و بنمایان که خلق تواند چو نیت که بیا بخشد و بیا خلق را و بیا خلقی خطا فرموده چو
نیت و حکمت داده و بیا چه نیست باخته نهاده و مارا چه سان بخت آفریننده و بیا را با چه بخت
مکش بدو آفریننده و سخن مارا در همه نیست و بیا با چه معرفت آفریننده و بیا با چه قوت اطوار و بیا با چه
چهره است آثار و بیا چه صفت و بیا با چه امارت و بیا چه خد و قوتی و بیا چه دودار طبعی و بیا چه نفاق و زوری و بیا
چه افاق و باری طبعی و بیا چه دودار طبعی و بیا چه نفاق و زوری و بیا

دیتنه‌وه‌ی (۱۷) غه‌زه‌لی تازه‌ی

(ئه‌ده‌ب - میسباح دیوان)

ئه‌م چه‌پکه شیعره تازه دۆزراوده‌ی (ئه‌ده‌ب)م له‌سه‌ره‌تای مانگی حوزه‌یرانی (۲۰۱۰)، له‌ ریگه‌ی بنکه‌ی هه‌میشه پر به‌خشین و خۆشه‌ویستی (بنکه‌ی ژین - سلیمانی)یه‌وه ده‌ست که‌وت، که نووسه‌ری دل‌سۆز: د. ئه‌فراسیاب هه‌ورامی، ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌مه‌رگی کتوپر و چاوه‌نوارنه‌کراوی، بۆ بنکه‌ی ناوبرای ناردبوو.

ئه‌م چه‌پکه شیعره، (ئه‌ده‌ب) خۆی و به‌ ده‌ستنوسی خۆی و به‌زه‌خه‌فه‌یه‌کی ره‌نگاو‌په‌نگی زۆرجوان و هونه‌ری رازاندۆته‌وه، که بریتییه له ژماره‌ی (۱۷)هه‌ڤده غه‌زه‌لی خۆی بۆ کونسول‌ی رووسیا له سابلاغ (مه‌هاباد) ناردوو له کۆتایی غه‌زه‌له‌کاندا، بۆنه‌و میژووی نووسین و ناردنی ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ی به‌مۆژه نووسیوه :

(در شب سه شنبه دویم شهر ذیحجه الحرام مطابق سیچقان^(۱) نیل^(۲) سنه و یکهار و سی هجری قمری تسوید این اوراق که عبارت از هفده غزل اشعار کردی و گفته‌ء این بنده عبدالله مکرری متخلص ب (ادب) است باتمام رسیده و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتماب کاپتان دوپلاس کونسول مقیم ساوجبلاغ مکرری گردید انشاءالله مطبوع طبع اجل عالی خواهد شد. فی تاریخ فوق).

واته : (له‌شه‌وی سی شه‌مه: دووه‌می مانگی زیججه‌ی حه‌رام، ریگه‌وتی سالی مشک: هه‌زارو سی سه‌دو سی - ۱۳۳۰ هیجری قه‌مه‌ری - که به میژووی زاین ده‌کاته : ۱۹۱۲/۱۱/۱۲ -، له نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووپه‌رانه بوومه‌وه ، که بریتین

۱- سیچقان: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (مشک)

۲- نیل: واژه‌یه‌کی تورکی یه، به‌مانای (سال) و هه‌ردوو وشه‌که‌ش پێکه‌وه به‌مانای (سالی مشک).

له هه‌قده (١٧) غه‌زله‌ی شیعرى كوردی و له‌لایهن ئهم به‌نده‌یه‌وه: عه‌بدوللای موكرى و ناسراو به : ئه‌ده‌ب — بیژراون، پیشكه‌ش به‌ حوزورى موباره‌كى جه‌نابى جه‌لاله‌تمه‌تاب كاپتان دوپلاس، كونسولئى نیشه‌جیى^٣ ساوجبلاغى موكرى كراون. پشت به‌ خوا، لای ئهو پله‌ بالایه‌وه جیى په‌سند ده‌بى. له‌ میژووى سه‌رووتر ئاماژه‌پێكراودا^٤.

ئهم چه‌پكه‌ غه‌زله‌ی (ئه‌ده‌ب)، له‌كاتى سه‌رله‌نوێ چاپكرده‌وه‌ی دیوانى (ئه‌ده‌ب)دا، به‌راوردیان له‌گه‌ڵ نسخه‌ چاپكراوه‌كانى دیوانى (ئه‌ده‌ب)دا پێدكرى و لێكۆڵینه‌وه‌و په‌راوێزى پێویستیان بۆ ده‌نووسى.

٣- ئه‌گه‌رچى (ئه‌ده‌ب) ئهو‌ی لێرده‌ ئاماژه‌ پێنه‌كردوه‌، كه‌ كاپتان دۆبلاس — كه‌ له‌ سابلاخ نیشه‌جى یه — كونسولئى كامه‌ ولاته ! به‌لام به‌وه‌دا كه‌ ئهم چه‌پكى (١٧) هه‌قده‌ غه‌زله‌، د. نه‌فراسیاب هه‌ورامى له‌ ئه‌رشیفى رووسیاوه‌، بۆ (بنكه‌ی ژین)ى ئاردووه‌، بۆیه‌ ده‌بى كاپتان دۆبلاس، له‌ سالى (١٩١٢ز)دا، كونسولئى نیشه‌جیى (رووسیا) بووبى له‌ سابلاخ.

٤- له‌ناو ئهو (١٧)هه‌قده‌ غه‌زله‌دا، شیعریان تێدايه‌، كه‌ له‌ هه‌یج یه‌كێك له‌ دیوانه‌ پێشتر چاپكراوه‌كانى (ئه‌ده‌ب) و له‌ هه‌یج ده‌ستنوسێككى تری (ئه‌ده‌ب) و تاییه‌ت به‌ (ئه‌ده‌ب)دا به‌رچاو نه‌كه‌وتوون. جگه‌له‌وه‌ی به‌وه‌یه‌وه‌ كه‌ ئهم (١٧)هه‌قده‌ غه‌زله‌، به‌ خه‌تى خودى (ئه‌ده‌ب) و وه‌ك هه‌لپێاردە‌ی خۆی، له‌ناو تێكراى شیعره‌ غه‌زله‌كانى تریدا، نووسیونی و به‌دیاری ئاردوونى، ئیمه‌ش هه‌ر ئهم ده‌ستنوسه‌ی (ئه‌ده‌ب)مان كرده‌ بنه‌مای پێداچوونه‌وه‌و راستكرده‌وه‌ی ئهو غه‌زله‌لانه‌ی تری (ئه‌ده‌ب)، كه‌ هاوكات له‌م چه‌پكه‌ ده‌ستنوس و له‌م لاپه‌رانه‌ی ئیستای به‌رده‌ستتان‌دان.

ئەى ھەددى كېريات، ۋەراى فەھمى ماسىۋا
 ۋەى ھەصرى ئىعتىلات لە ۋەھمى مە، ماۋەرا
 چىكەم! ئەگەر نەكەم سەرى نامە، بەنامى تۆ
 چ بلىم! ئەگەر نەلىم سەرى دەفتەر: ھُوَ الْعُلا
 ئەۋۋەل ئەتۆى و ئاخىر ئەتۆى، ھەرچى ھەى، ئەتۆى
 نەت ئىبتىدا لە ئەۋۋەل و نەت ئاخىر، ئىنتىھا
 خەللاقى ئىنس و جانى يۈرەزاقى دام و دەد
 سەتتارى عەدىب پۆش وخەتا بەخشى (ذُو الْعَطَا)
 تۆى سانىعى بەدىع، لە يەك قەترە ئاۋى خام
 چەندىن ھەزار چىھەرە، دەكەى: يەك لە يەك جودا
 تۆى موبدىعى موحىتى سەماۋاتى سەرنگوون
 تا كەشتى يى كەۋاكىبى تىدا بىكەن شەنا
 سەتھ و فەزا، ئەگەر بەنەزەر پېر مەئائىن
 (لَا شَيْءَ غَيْرَ ذَاتِكَ فِي السَّطْحِ وَالْفَضَا)
 گەر دوو جىھان بەضدى قەزا، مەشۋەرەت بىكەن
 ئانى بە غەيرى ھوكمى قەدەر، ناگەرې قەزا
 گەر نۆ سىپەر و ھەفت زەمىن بىنە يەك زىان
 يەك زەرە، كەى سەنابى سىفاتت دەكەن ئەدا!

خوانیکه نیعمه‌ت، به‌سه‌راپایی دوو جیهان
 لهو خوانه، هه‌رکەسی به‌قه‌ده‌ر قیسمه‌تی ده‌با
 تۆی خالیقی غه‌فوور و ئەمه‌ عه‌بدی پر قسوور
 تۆی واهییبی عه‌تا وو ئەمه‌: ساهییبی خه‌تا
 گه‌ر تۆ، گوناھی ئیمه‌ نه‌به‌خشی، به‌مه‌غفه‌ره‌ت
 کیی دی هه‌یه‌ به‌چینه‌ په‌ناهی به‌ئیلتیجا؟
 غه‌یره‌ز نه‌وه‌ی موقیپره‌، به‌حه‌ققییه‌ت (ئه‌ده‌ب)
 کوا تاعه‌تی که‌ بیی به‌پۆژی جه‌زا، سزا!
 خۆت ده‌ستگیری گومرپه‌ه و عاسیی، به‌رپه‌می خۆت
 هه‌ر خۆت مه‌گه‌ر ئەمه‌، له‌ مه‌عاصی بجه‌یته‌: لا

ئەگەر تووبايە وەك تۆ، جەننەت ئارا
 لە سايەى قامەتى تۆيە، نىگارا
 چە سىحرىكە! بەدوو زولفى چەلىيات
 كە مەقبوولتى، بەئىسلام و نەصارا
 لە دلدئا: ئاتەشىكى عالەم ئەفرۆز
 لە ديدە: گولشەنىكى عالەم ئارا
 ھەتا دوورم، دەلئيم دەتگرمە باوھش
 كە دئيمە پروبەرووى تۆ، نيمە: يارا
 نەھانىي بوو لە دلدئا سوزى عيشقت
 لە دوودى سەرمەوھ بوو ئاشكارا
 بەديدارت، ئەگەر تارى لە زولفت
 بەمولكى (كەى) بەدەم، يا تەختى (دارا)
 بەخوينى من، ئەگەر سەرخۆش دەبى تۆ
 وەكوو جامى صەبوحى بى گەوارا
 لە جەورى تۆ، دلم نەشكاوھ، قەت من
 عەجەب لەو شيشەيەى نەشكا، بەخارا
 دەلئيم: جانا، مودارايەك، دەفەرموى!
 دەگەل عاشق، ئەگەر بووبى مودارا
 (ئەدەب)، بەو غايەتى تۆ پاى بەندى
 بە فريادت بگا شاھى بوخارا

ته برۆیی که شیده ت له په نا طور په یی سهودا
 ماهیکی نه وه، گۆشه یی کیشاوه له شهودا
 فهرمووته: ده بی گیان به فیدای تیغی برۆکه م
 نه ی ماهی دوو ههفته، به منت موژده یی نهودا
 خال و خهتی رهنگینی بهر نهو گهردهن و سینده ت
 شایسته یه سه د ته عنه، له خال و خهتی که و دا
 نه مشه و، که گوتم: دهردی دلّم، چی هه یه ده یلیم
 حه یفی، که ده می وه سه له تی تو، کورته له شهودا
 نه مزانی چیه سپری ده هانی وه کوو نوخته ت
 خۆی نوخته یی مه وه ووم و جیهان قه یدییه لهودا
 هه مده رس که نین: به ختی من و چه شمی سیاه ت
 بوچی وه کوو یه ک پۆژ و شهون، هه ردوو ده خهودا!
 سو فی، که دوی مه نعی نه مه ی کرد و مه لامه ت
 نه مپۆ له خه راباته، عه مامه ی له گرهودا
 هه رچه نده مه تاعی سوخن، نه م عه ده ده که ساده
 نه ما گو هه ری شیعری (ته ده ب) هه ر له به رهودا

قەت بوو دلبەرى مە، جارئ لەمە یاد نەکا؟
 بەسەلامئ، بەپەيامئ، دلتى مە شاد نەکا؟
 ئەى خودا عەشقى بەچە دل خۆزگە بەوئە
 کەس خەرابەى دلتى خۆى قەت بوو ئاباد نەکا؟
 رەھرەوى بادىيەى عىشق، بەپيئ شەوق ئەوئە
 فیکرەتتى رەحمەتتى پئ و راحیلە و زاد نەکا
 عاشق و مەنزل و مەئوا! ئەمە لافیکە درۆ
 عاشقى سادق ئەوئە: خانە لە بونیاد نەکا
 وەك دەلتىن مەیلی بەئازادىی بەندانە، گوئم
 گەر منم بەندە، خودایە قەتم ئازاد نەکا
 چى دەبئ جارئ ئەگەر پئ بچەىە خەستە دلان
 با لە دوورى، دلتى هئند نالە و فەریاد نەکا
 سایەى لەو قەد و بالایە بچە سەحنى چەمەن
 تا چ کەس سەیرى قەد و جیلوئەى شمشاد نەکا
 جەورەکەت خارىجى قانونە ، دەفەرموئى: مەکە داد
 چى بکا جەورکەشت ، جارئ ئەگەر داد نەکا
 تا نەسىمئ لەسەرى زولفەوہ دئ، چاترە سوز
 بۆیە سووتاو دەبئ، پروو قەت بەتەرەف باد نەکا
 ھەر کەسئ دیدەى وەك شەتتى منى دیبئ (ئەدەب)
 رەنگە قەت سەیرى (کۆپ) و (دیچلەى بەغداد) نەکا

گەر مەتلەھ بۆ ماھى موقەننە، چەھى نەخشەب
 ماھى مە، تلووعى لە چەھى غەبغەبە ھەر شەب
 گولزاري جەمالە، موتەشەككىل بەدوو سونبول!
 يا بەدرە درەخشەندە، لە مابەينى دوو عەقرەب؟!
 ئەى سەروى چەمانى قەمەرى نوورى، قەمەر پروو
 ۋەى خونچە دەھانى شەكەرى نوتقى شەكەر لەب
 تاكەى بەجەفا، ئىمە خەتابار و گونەھكار
 تاكەى بە ستم، ئىمە گرفتار و موعەززەب؟
 گەر لوتفە، ھەتاكەى دەگەل ئەغيارە خىتابت!
 گەر قەھرە، ھەتاكەى منى پىچارە موخاتەب
 سەد حەيفى كە بۆ دەردى دلى مە، دەمى ۋەسلت
 فرسەت كەم و شەو كورته و توولانىيە مەتلەب
 گەر بادە، فەرحبەخشە، بەيادى لەبى تۆيە
 نەشەى چىيە، بى شەھدى لەبت: جامى لەبالەب؟!
 گەر لۆمەيدە، گەر مەنە، ئەگەر كفرە، گەر ئىسلام
 گەر تابعى قانونە، ئەگەر خاريجى مەزھەب
 تا جان لە بەدەندايە، (ئەدەب) تۆ دەپەرستى
 زوننارى ملەم: زولفى خەمت، قىبلە مە: غەبغەب

ئەى شەككەرىن دەرھانى شەكەر نوتقى، لىۋ نەبات
 شىرىن ھەموو شەمايل و شىرىن ھەموو ئەدات
 جارى لى ھالى خەستە دلانت بە نازەوہ
 بۆچى دەبى نەپرسى، كە چۆن لى خاكى پات!
 جان و سەرم بەبادى فەنادا لى خاكى رىت
 نەمزانى تا سەرت نىيە، ئەى بى بەقا: وەفات
 عومرىكى بى لەبت گوزەرا، بۆ مە مردنە
 وەك مردنى بەرابەرى تۆ، بۆ مەيە ھەيات
 يارەب! دەبى ھەر ئەمن و ئەتۆ بىن و بى پەقىب
 بگرم، لى گەردنى بىخەم، ئەو زولفى تا بەتات
 وەعدەت بەوہسل بىننىيە جى، ھاتى دەولەتە
 چ بگەم ئەگەر نەھاتى! چ دەكرى دەگەل نەھات!
 بۆ ئىمتىيازى بەينى من و جەمعى عاشقان
 يەك بووسە كافىيە، كە كەرەم كەى بەئىلتىفات
 خوینى منت ھەلەلە، بەشەرتىكى خۆت بلىي:
 ماچى لەكونجى دوو لەبى خوینىمە، خوین بەھات
 شام و سەھەر دوعاتە (ئەدەب) بۆ ويسالى يار
 جارىكى وا نەبوو، بەئىجابەت بگا: دوعات

ساقیا! جانم فیدای جیلوهی قەد و ئەندامە کەت
 تا سەحەر گاهان پەیاپەیی بیۆ لە بالەب جامە کەت
 چاوە کەت جامی شەراب و ماچی لەب: بادام و قەند
 جامە کەت دا، یدە مەزەش لەو گۆلشە کەر بادامە کەت
 جامی مەدی لەب ریزکە، با تێی کەوی عەکسی جەمال
 تا ببینی چۆن لە هەنیت، جەمە: سوێح و شامە کەت
 خالە کەت مەحوە لە تیشکی تەلەتە مەه، ئەلە جەب
 ئیحتیراقی زوهره واقعی بوو، لە ماھی تامە کەت
 کەدی دەبی شو تا سەحەر، هەمبەستەری من بی و ئەمن
 بیکەمە بالین: شەدەیی زولفی حەریری خامە کەت؟
 مودەتیکە مەیلی جارانت نییە جانا بەمە
 گەرنە، جارێکم دەدی، یا نامە، یا پەیغامە کەت
 خالی تۆ، دانەیی فەریب و زولفە کەت: دامی بەلا
 مورغی دل، چوو دانە بچنی، کەوتە حەلقەیی دامە کەت
 گەرچی بی شیرینی نامت، مەزەیی نابێ کەلام
 هەر لەبەر تەعەنەیی پەقیبانە، کە نابەم نامە کەت
 پێش ئەو هی بزم، وەرە دیداری ئاخەر لیت بکەم
 مەیحە دیدار ئاخەرەت، ئەو بەندەیی ناکامە کەت
 بۆ بەتیری غەمزە کانت، زەخمی دیکەم لێدەدەیی؟
 خەستەییە وێستا (ئەدەب) سەرتۆژی نەبوو زام ————— کەت

عومر گه یییه ئاخو و ماچیکی جانانم نه کرد
 یهك نه زهر تیژم ته ماشای ماهی تابانم نه کرد
 دامه نم پر خونچه بی فرمیسکی گریانه و قه تم،
 خونچه بی لهو گولشه نی خندان له دامانم نه کرد
 نه شته به خشی رۆحه باده ی له علی جانان، یا العجب
 بۆچ نه من قهت لهو مه یهم، قه تریك له فنجانم نه کرد
 کی شه ویکی هه مده می نه منی نزاری خهسته بوو
 تا به ئاه و ئالوه، تا رۆژ هه راسانم نه کرد؟
 نه ی نیگاری بی وه فا، چه ندم جه فای تۆ دی و نه من
 یهك سه ری موو، قهت خیلای عه هد و په یانم نه کرد
 تا له بی له علی نه تۆم دی، بهو له بی له علت قه سه م
 قهت چ جار ان یادی یاقووتی به ده خشانم نه کرد
 سو بده م هاتم به شانیه کی کم، سه ری زولفی سیات
 چونکه (با) نامه حره می تۆ بوو، په ری شانم نه کرد
 تیری موژگانته له دلدا، غه مزه که ی تۆیه، ده وای
 ئینتیزاری مه ره مه می تۆ بوو، چ ده رمانم نه کرد
 لهو ده مه ی چاو م به گولزاری جه مائی تۆ که وتقهت خه یائی گولشه ن و یادی
 گولستانم نه کرد

وه سلێ تۆم نه ووه لا که دی، نه مزانی هیجرانی له دوون
 له زه ته ی خولدی به رین بوو، یادی نیرانم نه کرد
 نهو ده مه ی ماچی له بت، خه و فی عیتابی تۆم نه بوو
 خاته مم پی بوو، که من یادی (سه لیان) م نه کرد
 تۆ گوته: مه رجانیه لیوم، من گوتم: جانا، به های!
 غه ییری نه م سه و دایه جانا، من چ تاوانم نه کرد
 چه نده واعیز، وه عزی دا و فره مووی: که (العشق جنون)

چ پادەبى، كە بېرسى دەمى لى ھالى نزار!
 فېداى خونچەبى زارت، ھەزارى ۋەك مەنى زار
 دلى مەن ۋ سەرى زولفت، دوو تەۋنە مەن ھەمزاد
 نە ئەۋ دەمىكى سكوۋنە، نە ئەم دەمىكى قەزار
 چ پەۋنە قىكى ھەيە گول، بەپىنج رۆژە دەۋام!
 بەھارى تەلەدەتى تۆيە، گوللى ھەمىشە بەھار
 بەدەۋرى گولشەنى ھوسنت، دوو خال ۋ دوو گىسو
 دوو زەنگبار غولامەن، دوو غەنەرىنە ھەسار
 بەخاكى پات، مەگەر ئەۋ دەمە بگا: سەرى مە
 غوبارى پەيكەرى خاكى، بگاتە چەرخى چەھار
 مەماتى دەرگەھى تۆ، دۆزەخە ئەگەر! ئاسان
 ھەياتى بى لىبى تۆ، جەننەتە ئەگەر! دىۋار
 ئەۋەندەبى كەۋا، پەقىب لى ئىمە دىگىرە
 ھەزار ئەۋەندە بەدىدارى تۆ، لەۋم بىزار
 لىقايى يارى موافىق، غەزائىكە بۆرۈچ
 ھەرا، لى سوحبەتى ناكەس، پەفىقى ناھەموار
 لى نىشى ئەفعى ۋ ئىشى موساحبەى نادان
 موخەببەرى كەن: (ئەدەب) گەر، بەسەر دەچى بۆمار

ئەى يادى لەبت، ھەمدەمى شەوگارى درازم
 ۋەى زولفى خەمت، يەك بەيەكى مەحرەمى رازم
 شەوگارە دە خەودا، بەخەيالى پوخ و گيسوت
 گا مەجمەرە ئەفروز و دەمى چەنبەرە سازم
 تېرى موزە دلدۆز و غەمى ھىجرە جگەرسوز
 تۆ خۆت بەدە ئىنساف، دەگەل كىپھە بسازم!
 ھەرچەندە برا پاى ئومىدەم لە جەنابت
 ديسان بەسەرى زولفەۋەيە: دەستى نیازم
 مېھرى پوخى زىيات بەئەفسانەيى زاھىد
 دەرناچى لە دل، زەحمەتى بېھوودە، چ لازم!
 مەحكومىي بەندە، بەشەھان پەسمە، بەلا من
 مەحمودم و بەندەى سەرى دوو زولفى ئەيازم
 كەعبەى ئەمدەلى ئەھلى ۋەفا، تۆى بەحەقىقەت
 بنوارە من و پەنجى بىابانى (حىجاز)م
 بەم تەرەزە، كە تىرت لە دللى مە گوژەرى كرد
 زىبەندەيە بەو شەست و كەماندارە بنازم
 ھەر تاۋە بەرپەنگى بە (ئەدەب) خۆ دەنوئىنى
 ھاۋارە لە نەپرەنگى بوتى شوعبەدەبازم

جانا ! وەرە تا جانی عەزیزت بەفیداکەم
 جارێکی ئەدا و سەد کەرەتیش بەقەزاکەم
 لایێ کەششی غەمزەتە، لایێ یۆرشی مووت
 لەو نێووە داماو، ئەمن روو لە چ لاکەم!
 تا مەحرەمی هەر چەین و خەمی طورپەیی تۆ بم
 پێوەم قەدەرێ هەمنەفسی بادی سەبا کەم
 ڕەنجووری من، دووری گۆل قەندی لەبی تۆن
 بێهوودەیه خۆم ڕەنج بەحەبب و بەدەواکەم
 فەرمووتە لە پاش مردنی من، دێیە مەزارم
 مردم بەخودا، هێندە بە ئەو وەعدە دوعاکەم
 خەیمە دڵی مە، تەنگە بەلەشکرگەهی عیشقت
 پێوەم کە فەراخور بەسوپەه، بارە بیناکەم
 هەر نامە سیا جەننەتییه، گەر وەکوو زولفت
 چاتر کە بەعەمدەن ئەمنیش نامە سیاکەم
 مەعلوومە کە تەئسیری نییه، نالە لە لای تۆ
 چ بلییم ! چ بکەم ! بۆچی فەغان! بۆچی هەراکەم؟
 مەعشووقە لە لا، جام بەکەف، مەنزلی خەلوەت
 چیدی هەیه نەعمەت ! کە تەمەننا لە خوداکەم؟
 شەرتی (ئەدەب)ە، جانی فیدای ئەو کەفی پاکا
 بتوانم ئەگەر لەوسەری گیسووتی ڕەهاکەم

هاواره! له بهر گەردشی دەور و ستمی تو
 فەریاده! له بێ میهریی ئەبیام و غەمی تو
 تا له حەظییەکی سایەیی تو، بێتە سەر ئێمە
 وەك زولفی کە جەت بۆیە دەکەومە: قەدەمی تو
 سەد میحەنتی تۆم (دی)، نەشکا شەرت و قەرارم
 کوانی بەفیدات: ئەو هەموو عەهد و قەسەمی تو!
 مەدحی خەتی تو، زینەتی دیوانە، کە دەفتەر
 گونجایشی بێ، بۆ خەتی میشکین پەقەمی تو
 بێ عەیبە سەراپا، قەد و ئەندامی لەتییفت
 عەیبی کە هەتە، لێمە، کەمی زوود پەمی تو
 سەد خۆزگە بەئەو وەقتە، کە تۆم یار و منیش بووم
 مەحرەم بەهەموو چینی سەری زولفی خەمی تو
 عاشق نییە هەر کەس، لە جەفای یاری بنالی
 ئارامی دلی ئێمەیه: پەنج و ئەلەمی تو
 جانم، بەبەهای ماچی لەبت حازرە قوریان
 مەنوارە: کەم و زۆری، کەمی مە و کەرەمی تو
 ئیمکانی (ئەدەب)، هەر: سەر و جانیکی، وەگەر نا
 حەددی چیبە جان بێتە بەهای ماچی دەمی تو

خاالی سیده هی تۆ، له سەر تهو عاریزی مینوو
 داغی که له حهسرهت، به جگهر لالهیی خود پوو
 نه برۆ و روخ و دیده و خاالی خه می گیسووت
 قهوسه و قه مهره و زوهره و پهروین و تهرازوو
 شیری دهشکینن نیگه هی چاوی غه زالت
 نیرووی غه زه نهر، که به سهر په نجهیی ئاهوو
 مه نظوور له عومری مه، ئیمپۆیه: که تۆم دی
 عومری کی به بی ته لعه تی تۆ، چوو، به هه ده ر چوو
 هیندهم نییه فورسه ت، شه وه کیی وه سللی جه مالت
 بتوانم ته دا کهم غه می هیجرانت، تهوی بوو
 پپی طورپهی خوینخوار مه ده، هینده به رو خسار
 ته و جه ننه ته، حهیفی که ده یئه سپیری به هیندوو
 ره نجووری هیجرانی (ته ده ب)، بی له بی شه هدت
 باوه ر مه که گهر بیتهو شیفای بی به: ته ره ستوو

من له دنیادا ھەر ئەو یاری وەفادارم بەسە
 ئەو دلارامەم بەسە، ئەو یار و خەمخوارم بەسە
 بۆکەنە موختاری گەنجی عالەم و کونجی لەبی
 خەندەیی ئەو دوو لەبی لەعلی گوھەریارم بەسە
 دەردی بێ دەرمانی عیشقت، بۆ دلی زارم بەسە
 جەور و میحەنت تا بەگەنگی، پەنج و ئازارم بەسە
 دەردی بێ دەرمانی عیشقی، گەر دلی کردووم نزار
 غەمزەیی ئەو چەشمی بیماری پەرستارم بەسە
 با نەیم مەحرەم وەکوو بۆلبول، بەھەر ئەسەری گۆل
 لەخەیی سەیری گۆلی گۆلزاری پوخسارم بەسە
 با نەبی ئەمسالە کەت غەیری سەتم، دەرەق بەمن
 یادی شەوگاری ویسالی لوتفەکە یارم بەسە
 بۆ بەتەحریکی رەقیبت، زەخمی دیکەم لێدەدەیت؟
 بەو خەمی ئەبرۆت قەسەم، زەخمی ئەو لە جارم بەسە
 بۆچمە میننەت لە ئاھووی کیشوهری چین و خەتا!
 راپەڕی ئەو طورپەیی وەك میشکی تاتارم بەسە
 دلبەرا! فەرمووتە: بێ قەندی لەبی تۆ، چۆن دەژیم؟
 زیکری قەندی لیوت و تیکراری گوشتارم بەسە
 ماتەمی کوژرانی خۆم ناوی، ئەقاریب بیگرن
 زولفی میشکینی سیەھپۆش و عەزادارم بەسە
 ئاشنای بیگەنە ناچم، تۆ کە لیم بیگەنە بووی
 تەعەنەیی ئەعدا و لۆمە یار و ئەغیارم بەسە
 تازە من دەرەندی نام و نەنگی خۆم بۆچی بێم
 ئیسمی رسوایی، سەری کۆلان و بازارم بەسە
 تا(ئەدەب) بەستە ی کەمەندی زولفی مەفتولت نەبوو
 ئەو شەکەر لەب، بۆچی نەت فەرموو: گرفتارم بەسە؟

ئەو جەدى موسەلسەل، كە لەسەر چىهرە بلاۋە
 ھەر دانەبى سەد سىلسىلە، سەد ھەلقەو داۋە
 حىرەت نىيە پابەندىيە، بەو خەتى زىباي
 پۆڭزى ئەزەلى ئەو خەتە، وا بۆمە كشاوە
 گريانى بەيانانى منە، عىللەتى خەندەت
 مەعلومە كە پشكووتنى خونچە، بەشەواۋە
 قەترەى عەرەقى جەبھەتە، نەقشى قەمەرى پروو
 يا تەلەتتى خورشىدە، موجدەدەر لەسواۋە!
 فەرمووتە نەلىم نوكتەبى عىشقت بەرەقىبان
 ئەم ئاتەشى سوزەندە بەمن چۆن دەشەراۋە!
 ئاشوفتەگىي خۆم بەسە، ئەو زولفى سىيەھ فام
 بۆچى بەشەو و پۆڭز، دەگەپى لىم، بەچراۋە!
 تەرغىبى عىلاجەم دەكەي و بىخەبەرى لىم
 چارەى دلى بىچارە، نەماۋە بەدەواۋە
 سەردان و گەيشتن، بەويسالى لەبى لەعلت
 نرختكە لە بازارى ۋەفا، بۆ مە براۋە
 بۆ شەككەرى خامت، كە نەبوو چارى بكا خەم
 ئەم جىسمى نزارەم لە غمى دىدە تواۋە
 بىستوومە، كە: شىرىنە بەرى سەبر لە ئەنجام
 ئەمما بەمن، ئەو دارە، بەرى لى نەچناۋە
 كى بىت و بكا جىلو، لە لای تۆ، كە نەزاكەت
 جامىكە دەلىتى بەو قەدد و بالاىە براۋە
 سەوداىى سەرى طورپەرەتە، جانا لە سەرىدا
 مەنعى مەكە ئەمپۆكە (ئەدەب) فەكرى بلاۋە

ئەو زولفى تابه‌تا، كە پەريشانى شانەيە
 ھەر داوھ، بۆ خەرايىيى دۆ، يەك نيشانەيە
 مەمەكت: ھەنارى نەورپەسى بى دانە، ئەلەجەب
 غەبغەب: تورنجى كال و لەبت: نار دانەيە
 خالى سىيەھتە، نەقشى دەمى دورجى گوھەرت
 يا: ھىندوھ، قەراولتى دەورى خەزانەيە؟
 سەد مەرحەلەي تەفاوھتە، وەعدەي ويسالى تۆ
 تا ئەو بەھەشتى وەعدە، كە ھەر جاويدانەيە
 مەيدە بەدەم بادى سەباوھ، سەرى زولفى تابه‌تا
 با تىك نەچى لە مورغى دۆ: ئەو ئاشيانەيە
 كىشتى ئومىد ھاتە بەر، ئەمما چ فايده!
 دايم پەقيىبى تۆ، لەمە، داسى پەمانەيە
 تىكەل نەبى ھەتا غەمى: تازە و قەدىمى تۆ
 جەعبەي دۆم، كە جىي غەمتە: خانە خانەيە
 جانم بەھاي ماچى لەبت دا، گوتت: كەمە
 قەسەت كەمىي (بەھا) نىيە، بەلكە بەھانەيە
 بەعدەز لەئىم: سىم و زەرە، يادگار و بەس
 بەعدەز مە، يادگارى ئەمەش: ئەم قسانەيە
 ساحىب ھونەر: لە زاويەو و بى ھونەر: بەكار
 چبەكم خودا! لە كەچ نەزەرىي ئەو زەمانەيە!
 جەورى زەمانە خوۋشە، (ئەدەب) تەعنە لى گەپرى
 تىرى جگەر، مەلامەتى ئەو ناكەسانەيە

خزمه! لهو دنيایه دا، بۆ قهت كهسى يارم نه دى!
 هه مده ميكي مه حهره م و قابيل به نه سرارم نه دى!
 ههركه سى لافى له يارىيى دا، كه تيفكرىم نه من
 باطنى وهك زاهيرى مه زموونى گوftarم نه دى
 هه ر فرشته ته لعه تىك فه خرى به زيبايى ده كرد
 ته رزى ره فتارى موطابق حوسنى روخسارم نه دى
 كامه بوو نه و يارى جانيى مه، ده گه لا مه عاقبيه ت
 بى حقوق و سپله و و حهق ناننگه هدارم نه دى!
 كامه شه بهازه، كه پهروازى به بالى سه فوه ته
 تا به چاوى خۆم له سهر سه د لاشه مردارم نه دى!
 كامه زاهيد بوو له سهر سه ججاده يى ته قوا، كه من
 سه د كه رته پنهان قه ده ح، په يما و مه يخوارم نه دى!
 كى وهكو (مه نصوور) گه ييه مه رته به ي سوكر و فه نا!
 تا به ئيغواى عامه وه، ناحهق له سهر دارم نه دى
 واعيزى وا، ده چته سهر مينبه ر، به قه سدى مه وعيزه
 يهك سهره ده رزى موافيق وه عزي كردارم نه دى
 سه عد و نه حسه، گهر قرانى سه بعه ي سه يياره، بۆچ
 قهت نه من غه يري به لا، چى ديكه ئاسارم نه دى!
 موخته سهر هينده ي له دنيا دا، كه تيفكرىم (ته ده ب)
 كهس به وه جه ي ته سميه يى ئيسىمى سزاوارم نه دى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایک کبریات ورافصم مایه
چکم اگر نگم سیر نامه بنام تو
اول انوی و آخر تو هر چه هست
خلاق نس جان و زرق ام و
توی صانع بدیع که قطره او حام
توی مبدع محیط سموات نیرنگ
سطح و فضا اگر بنظر برآین

و یکهر اعتلات لوهمیمه ماورا
چبیم اگر نلیم سر دوش بر هوا
نت ابتداله اول و نت آخرش
ستار عیب پوش و خطای و
چندین هنر ارجمه و کی یک یک
ناکشی کو اکی تید اکی شن
لاشی غیر ذلک فی ارض و فضا

گرد و جھان بضد قضا مشورت
گرنہ سپہ و ہفت زمین بنہ کربا
خوانیکہ نعمت بر پای دوجھان
نوی خالی غفور و امہ عبد پر
گر تو گناہ ایمہ بخشی مغفرت
غیر از وی مقہ بسختی ادب

آنی بغیر حکم قدر ناگر سے قضا
یکذره کے شای صفات دکن ادا
لو خوانہ ہر کے بقدر قسمتی دبا
نوی داسے جے خطا و امہ صاحب خطا
کی دی ہیہ بچنیہ جانی با تجا
کوا طاسے کسپی برور خراسنا

خوت دستگیر گمرہ و عاصی بر جہنم خوت
ہر خوت مکر امہ لعاصی بختیہ لا

اگر طوطیہ دک تو جہت آرا
چہ سحر کہ بدوز نفی حلیت
دل دا آتشیکے عالم افروز
ہتا دُورم دلیم دگر مہ باوش
نسائی بو دل دا نور عشقت
بدیدارت اگر تارے زلفش
بسجھینے من اگر نہ خوش دبی تو

سیاہ قاسمی تو یہ نگارا
کہ مقبُولی باسلام و نصارا
لہدہ گلشنیکے عالم آرا
کہ دیمہ روبروی تو نیمہ یارا
لہ دودی سر مہوہ ہوا شکارا
بملکی کے بدم یا سخت دارا
و کو جام صبوحہ بی گوارا

بجور سے تو دلہم نکاح وہ کھن
دلیم جاندار ایسے دوست کو

عجب لوشیہ بی نکاح بخارا
دگل عاشق اگر بوبے مدارا

ادب بو غایتی تو پای بند
بفرادت بگاش ہی بخارا

قط بوہ دلبرمہ جاری لہ باد
ایسدا عشق سخارہ سچہ دل خور کب
رہروی باد یہ عشق بہ پے شوق
عاشق منزل ماوی امہ لافیکہ در
وک دلیں میں بازادی بندانہ
چہ دلی جاری اگر ری بختہ دل
سایہ نیک لو قدو بالایہ بختہ
تانیسی کیری زلفوہ چارہ ہوز

بلا جی بہ پیاجی دلیمہ شاد کنا
کہ خسر ابہ دلیجی قط بوہ آباد کنا
فکر تے رحمتی ریو واحدہ ذرا دنا
عاشقی صادق اوہ خانہ لہ پنا
گر منہم بندہ خدا با قطع آزاد کنا
بالہ در سے دل مند مالہ وفرا دنا
تا چہ کس سیر قدو جلوہ شمشاد کنا
بویہ سوتا و دلی رولطرف باد کنا

ہر کسی دیدہ وک شعلی منی مدلی
رنگہ قط سیر کرد و جلہ بغداد کنا

امروہ بطی باد وہ تاتی کہ سردا

ہینا توہ ہرجان سفر کردہ لڑا

لَو خَشْتِه سِرُّ وِیصفا دَسْتِه گِیو
 یک حلقه و صد حسره سِرِ چَرِب
 بو طرزِه که جان پرورده نطقِ کَرِب
 او طلعَت غممانه و شیوۀ ملکی تو
 زلف و سِرِ کلمات بنویند مجسم
 قدری چه خورشید له لایرِ جُست
 نو صورت زیبات که رُوحیکه مجسم
 نور و ژوه جانا نظرت بیمه کلا کرد
 سینه ام سِرِ ناوک دلد و مَرَد

و عدۀ و طنیکت بفرسان نفودا
 دیا نوه داخو چه خیا لیکه سردا
 انفاس مسیحا به بنا و درج کردا
 حاشا که کسی دیویره تر کپ نشردا
 حکمی چه عقرب لمخا ذات قمر دا
 جلوه چه دکا قطره لدر باغ دا
 وک صورت دیواره اوی رولر دا
 چونی سیر و عالم بخدا هر له نظر دا
 نمرانی که نادیستی خدمت سپردا

او ماچی شویدی مینت نجی لصدنا
 امرو که لذوقی ادب له طعم شکر دا

اگر مطالعه بو ما بهی مقنع چه شرب
 گلزار جمال تشکل بدوشنل
 اید و جهانی قمری نور قمر د
 تاکی بجفا ایمه خطا بار و گنه بار

ما سیمه طلوعی له چهی غنیه شرب
 یا بدره درخنده لما بین و عجب
 و یغنیه دانی شگری نطق شکر لب
 تاکی بیستم ایمه گرفتار و معذب

گر لطف هست کی دگل اغیاره خطبات
صد حیف که بود در دلیمه دم و صلت
گر باده فرج بخشه بیا دی لب تویه
مگر بومیه گر منعه اگر کُفره گر اسلام

گر فحشه هتاکی من بچاره خطبات
فرصت کم و شوکوت و طولانیه مطلب
نشاء چه بی شهادت جام لب
اگر تابع فانونه اگر خارج مذهب

تا جان دیدن دایه ادب تو در تن
ز نار قدم زلفی خسته و قبله غم

ساقیا جانم فداجلوه قد و اندام
چاکت جام شراب باغ لب
جام می لبریز که با تیکوی عکس جبار
خاکت محوه له تیشکی طلعت یا به
کی دبی شو تا سحر هم بتری من پو
مدتیکه میل جبارت نیه جانابه
خال تو دانه فرپ زلفکت دایم
گرچه بی شیرینی نامت نزه ای غایب
پیش روی بهم درو دیدار آخر نیست

تا سحر گامان پیانی بیو لب لب
چاکت دایمزه اش لو گلشکریه
تا به پنی چون له منیه ت جمع صبح
احراقی زهره واقع بولماهی
سپکه بالین شرف زلفی حرارت
گر نه جبار یکم ددس یا نامه یا پیغ
مرغ دل چو دانه بخی کوته حلقه
هر لب طعنه قیسانه که نا بهم ناکت
میخه دیدار آخرت او بنده ناکت

بویه تیری غمزه کانت زخم دلم کم لید
خسته نه دیستاد ب سر توری بروه

ایشکرین دبان شکر نطق بشت	شیرین هموشایل و شیرین همواست
جاری لحال خسته دلانت بناروه	بوچی دبی نپرسه که چون لکلیا
جان و سیرم بباد فنا دالخاکست	نمزانی تا سیرت نیه ای بی بقا
حرم کی بی لبست گذرا بومه مردنه	وک مردن برابر تو بومیه حیات
یارب دلی هرامن و اتوپن بی پر	بگرم لگدنی بخشم اوز نفی تابست
و عده ات بوصول پنیه جی مازوت	چبکم اگر نه ماتی چه دگری دگل هاست
بو اسیار پن من و جمع عاقلان	یک بوته کافیه که گرم کی شاست
خونی منت حلاله بشرطیکه خوت	ماچی له کنج ددک خونیمه خوت

شام و سحر دعائه ادب نو وصال

جاریکی و انبوا جابت بگادعات

ای باد لبست همدم شوکار درازم	وزلف خمت یک بکی محرم رازم
شوکاره و خود انجیل رخ و گیت	گا جهره افسه و زو دمی جنبه سازم
تیری شه دلدور و خسی بهر بگرور	تو خوت بده نصاف و کل کبیر سازم

هر چنده بر ا پای سپیدم لاجت
مهری رخ زیست با فانه زهر
محکومی بنده بشهان رسنه بکن
کعبه املی اهل وفاتوی تحقیق
بم طسره که تیرت لدیمه گذری کردی

دیان ببری زلفویه دست نیارم
در ناچی لذل رحمت پچوده چلازم
محسودم و بنده سیر دوزلفی ایازم
بنواره من ورنج سپایان حجام
رنسندیه پوشیت و کماذره بنام

هر تاوه بر سگی بادب خود نونی
دارد نه نیر کنی تنی شعبده بازم

جانا دوه تا جان عنزرت بقدام
لانی کشش فخره ته لانی پیشرفت
تا محرم هر چین و خمی طره تو بم
رنجوری من دوری کلفد لبی کو
فرموده پاش مردن من و بیم
خیمه دلیمه تنگه باشکر که حقت
هر نامه سیا جنتیه گردو کو زلفت
معلومه که تا شیکه نیه ناله دلایه

جاریکی ادا صرگر تیشی بقضاکم
لونیووه دامادم امن رولچه لاکم
پیوم قدری همنفس باد صبا کم
پچودیه خوم رنجبه سجب بدوا کم
مردم نجد امینه باد و عده دعاکم
پیوم که فراخور بسیه باره بناکم
چا تر که بعد انش نامه سبایکم
چبدیم چکیم بوچی فغان بوچی کم

معتوقه له لا جام بکف منری خلوت | چی دی هیه نعمت که متن لخد اکم

شرطی اوبه جان بفسد او کف پا
بتوانم اگر کوبه گینوتی رها کنم

چه راد بی که بر پسی دمی لجال نرا دلی من و سیر زلف و تو من چه رونقیکه سیه گل به پنج وره دوام بدور گشت خست و دخال و دیو بنخاک پات مکر او دمه بگا سهرمه معات در گهی تو دوزخه اگر آن اوندی واکه قیقت له ایمه دلگیر لغای یار موافق غدا یکه بود	فدای غنچه زارت هزاری و گشتی نه او و میکی سکونه نه ام و میکی به بر طلعت تو یه گلی هشیه بهار دور نگبار خلا من دو غب نه صفا غبار سیکر خاکی بگاته صخر چهار حیات بی لب تو خسته اگر دشوار هزار اونده بدید از تو کوم نیر همه اله صحبت ناکس رفیق ناهموار
--	---

نه نیشی انعی و ایشی مصاحبی نادان
خجیری کن ادب گر بسر دمی بوبان

عمر گیسیه آخر و ما چکی جانا نم کرد دامنم بر خنچه فریسه کی گراینه و قطم	بک نظر تیرم تماشای و ما بانم کرد خنچه لو گاشنی خندان لدا مانم کرد
---	--

نشاء بخشی روده باده لعل جانایعجب
 کی شو یکی بسدمی امنی نزاری خسته بو
 ای نگاری پیوفا چندم خجای تو دیوان
 تا بعلی اقوم دی بولبی لعلت قسم
 صبح دم تا تم بشانه کم سیری زلفی
 تیر شکرانت لدل داغ خنده کی تو یه دو
 وصل قوم اول که دی نزاری بجزانی لدن
 اودمی ماچی لبست خوفی حجابی تو نمبو

بوج امن قط لومیم قطریک له فجم نکر
 تاباه دناله ده تارور هر اسیم نکر
 یکسری موقط خلا فی جلد پنجم نکر
 قطچه جاران یاد یا قوتی بخشیم نکر
 چونکه بانا محرمی تو بو پریشیم نکر
 اشطک کر مرهمی تو بو چه در مانیم نکر
 لذتی خلد برین بو یاد نیرانیم نکر
 خاتم پی بو که من یاد سیلیم نکر

چنده واعظ و خطی داو فرموی که لغت جو

عاقلم کرد ای ادب بو پند نادانم نکر

ناواره لبر گردش دور و ستمی تو
 تا خطه سیک سائیه تو پسته سیر همه
 صر محنت قوم دی لشکا شرط و قرار
 مدحی خط تو زنت دیوانه که دستر
 بی عیب سربا قد و اندام لطیف

فسر یاده له پمهری ایام غسبی تو
 دک زلف کجت بویه دکومه جوت
 کوانی بقدات او همو جلد قیمی تو
 گنجایش بی بو خط مشکین رقی تو
 عیبی که هسته لیمه کی زود ریحی تو

صد خورگه با و دقت که تو م بارو ^{منش} تو م	محرم بهم چو چینی سیر زلف خنی تو
عاشق نیه هر کس لجنای یاری بها ^{سند}	ارام دلی امیمه رنج و المی تو
جانم به بهای حاج ببت حاضر و با ^ن	منواره کم دروری کی سو کر می تو

امکان ادب مهر سرد جانیکه و گزین
حدی چه جان پته بهای حاج دخی

خالی سیهی تو سرا و عارض منو ^ن	دایم که لحریت بجزر لاله خور و
ابر و رخ و دیده و خال و خیم گیتو	قوت و قهر و زهره و پروین و زور
شیری دشمنین گهی چشم غایت	نیز و ی غرض نف که بر پنج آهو
منظور که غم می مه امرویه کیتو	غم کی بی طلعت تو چو بهار
هنیدم نیه فرصت شو کی وصل ^{لت} شما	توانم ادا کم غم هجرانت او پو
ری طره خوشنوار دده بنیده خیار	او خسته حیفی که دیسیری نهد

رنجوری هجران ادب بی لب بهت
باور مکه گریه شقای بی بار شو

من لدنیا دایم و یاری فادارم ^{تم}	اودلا را مم به او یار غمخوارم به
بکنه محشار گنجی عالم و گنجی لب	خنده لود و لبی لعلی گهر بارم به

درد پسران عشقی گردی کردم
 بانم محرم و کو ببل بهار گل
 بانمی ای لکی خیری ستم نسبت
 بوجه منت به آهوی کشور چین
 دبر افرموت بی قندی بی تو چو ندیم
 ماتم کران خوم نادی آقا رب سکر
 اشنای پیکانه نام تو که بیم بیکانه
 تازه من در بند نام و سنگی خوم بیک
 زخم دیکم بو تبحر کی رفقت لید و

غمزه لو چشم بهاری پرستارم
 لحظه سیری گلی گلزار رخسارم
 باد شوکار وصال لطیفی بارم
 رایحه لوطه وک مشک تارم
 فکر قندی لیوت تکرار گشارم
 زلف مشکینت سیه پوش فخر دارم
 طعنه اعدا و لومه یار و غبارم
 اسم ریوایی سر کولان دبارم
 بو خسی ابروت فیض زخمی هو جارم

تا ادب بسته کنی زلفی مستقیم
 ای شکر لب بوجی شفر موگوشارم

او زلف تابنا که پریشان شایه
 مکت انار نورس پدانه یعب
 خال سیسته نقش دمی درج گوهرت
 صدم حله ثفا وده و عده و صائر

هر داده بو خرابی دل یک شایه
 غنغب ترنج کال و دبت نار دایه
 یاهند و فراولی دور خندانیه
 تا ادبشت و عده که هر جا ودانیه

میدد بدم صبا ده سیری رفتن
 کشت امید ناته بر آما چه فایده
 تیکل نبی هت انعم نازد و قدریم
 جانم بجای مایح لببت داکت
 بعد از نسیم نسیم دوزد یادگار
 صاحب منر نرا ویه و پهنر بکار

بایک نچی لمغ دل ادشنانیه
 دایم رقیب تولمه دایسی رمانیه
 جعبه دلم که حی غمته خانه خانیه
 قصدت کمی بجای نیه بلکه بهانه
 بعد از مه یادگار امش ام قصایه
 چم کم خدا له کج نظره اوزمانیه

جوری زمانه خوشه ادب طعنه لیکری
 نیری جگر ملامت اونا کانه

اد جعد میل که لیر چهره بلا
 حیرت نیه پابندی منه بو خط نیا
 گریانی بیانه منه علت حده
 فرمونه ندیم نکته عشقت بر قیاس
 اشک خوم به اوزلف سیفا
 ترغیب علاجم دکی و پنجره لیم
 سیردان و گشتن بوضالی لببت

هر دانه صد سله صد حلقه و ده
 ردی ازلی او خطه و ابومه کاد
 معلومه که پشکوتن غنچه بشو او
 ام آتش سوزنده بمن چون دشر او
 بوچی بشو و رور دگر که لیم کاد
 چاره دل بچاره نماده بدو او
 زرخیکه له بازار و فابومه بر او

پستومه که شیرینه بر صبر له انجام
کی بتوب بکا جلدوه له لای نوکه نرت

اما بمن اوداره بری لی نچف وه
جامه یکه دلی بو قد و بالایه براده

یودای سیری طره ته جانا لیردا
منعی مکه امر و که ادب فکری بلاؤ

خزمه لو دنیا یه دا بو قط کس یارم
هر کسی لانی له یاری اکه تیغ کیم
هر فرشته طلعتیک فخری بزبان کیم
کامه بوا و یارب انیمه دگله عفت
کامه شهبازه که پروازی بیانی
کامه زاهد بولیر سجاده تقوی
کی و کو منصور گیسیه مرتبه سکر فنا
واعظی و ادچته سیر فیه بقصه عطف
سعد و نحیه گر قرانی سعه ستاره بوج

همد میکی محرم و قابل با سیر ارم
باطنی و ک ظاهر مضمون گفتارم
طرز رفتاری مطابق حسن خیارم
پحقوق سپله و حق ناگله دارم
تا بچادی خوم لیر صد لاشه مردارم
صد گرت پنجهان قدح پیاؤ بخوارم
تا باغزای عا موده ناحق لیر دارم
یکسیر درزی موافق و خطی کر دارم
قط امن خیر بلا چید که امارم

محضر هندی لدریاد که تیغ کیم اد
کس بوجهی تسمیه ایسی سیر ادرم

در شب شنبه دوم شهر ذیحجه الحرام مطابق تحویل
 سنه یک هزار و سیصد و سی و هجری قمری تسوید
 این اوراق که عبارت از مفرد و غزل اشعار کردی و کشف
 این بنده عبده الله مکرری مشاخص باد است با تمام رسیده
 و تقدیم حضور مبارک جناب جلالتیاب کاتبان
 و نویسندگان قونیون مقیم و جلاله کوی
 شکر دید انشاء الله مطبوعه طبع
 اجل غای خواهد شد
 ۲ بار خ

مہستوورہ
میٹروونووس و مروّف
(۱۸۰۵ – ۱۸۴۷)

سەرئەنجام:

وەك تا ئێستا زانراوە مەستوورە ئەم بەرھەمانەى بوو:

١ - شیعەر - كە دواتر سەرجه می شیعەرەکانی بە ناوی "دیوانی مەستوورە" وە ٤ جار چاپکراوە.

- جاری یەكەم، سالی ١٣٠٤ هه‌جری هه‌تاوی (١٢٩٥ز) له‌ سنه‌، له‌ لایه‌ن حاجی یحیی معرفت کردستانییه‌وه‌ چاپ و بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌.

- جاری دووهم، سالی ١٣٦٢ هه‌جری هه‌تاوی (١٩٨٣ز) له‌ تاران "نشرما" له‌ لایه‌ن احمد کریمییه‌وه‌.

- جاری سییه‌م، سالی ١٣٧٧ هه‌جری هه‌تاوی (١٩٩٨ز) له‌ تاران "انتشارات امیر بهادر" له‌ لایه‌ن سدیق سه‌فی زاده (بۆره‌که‌یی)یه‌وه‌.

- جاری چوارهم، سالی ٢٠٠٦ز، له‌ لایه‌ن ده‌سگای (ئاراس)وه‌وه‌ چاپکراوه‌ته‌وه‌. شیعەرەکانی ناو چاپی یەكەم و دووهمی دیوانه‌که‌ی فارسین. به‌لام چاپه‌که‌ی "بۆره‌که‌یی"، جگه‌ له‌ شیعەرە فارسییه‌کانی، ٤٦٢ به‌یتی کوردی تێدایه‌، که‌ زۆریه‌ی شیعەرە کوردییه‌کانی به‌ دیالیکتی "گۆرانی"ن. هه‌ندی شیعری تری به‌ دیالیکتی کرمانجی خواروو به‌پال دراون، که‌ زمانه‌که‌ی و جۆری دارپشتنی و سۆزه‌که‌ی له‌ شیعری مەستوورە ناچن.

٢- مجمع‌الادباء، که‌ بیۆگرافی شاعیرانی کورده‌.

٣- عقاید - سالی ١٩٩٨ له‌ لایه‌ن عه‌بدوڵلا مه‌ردۆخییه‌وه‌ له‌ سوید له‌ چاپ دراوه‌.

٤ - شه‌رعیات - سالی ٢٠٠٦ز، ده‌سگای چاپ و په‌خشی ئاراس چاپی کردووه‌.

٥ - تاریخ اردلان - سالی ١٣٤٣ هه‌جری هه‌تاوی (١٩٦٤ز) له‌ لایه‌ن (ناصر آزاد پور) له‌ چاپخانه‌ی به‌رامی له‌ سنه‌ له‌ چاپ دراوه‌. دواتر دکتۆر هه‌سه‌ن جاف و مامۆستا شکور مسته‌فا، کردوویانه‌ته‌ کوردی و به‌ناوی "میژووی

ئەردەلان" ھە، لە ساڵی ۱۹۸۹ لە بەغدا لە لایەن (دەزگای پۆشنییری و
 بلاوکردنەوێ کوردی) یەوێ چاپ و بلاویان کردۆتەوێ. دیسانیش بۆ دووھمین جار،
 دەسگای چاپ و پەخشی (ئاراس)، ساڵی ۲۰۰۶ ئەم بەرھەمە لە چاپدا یەوێ.
 ئەم تەقەللایە ئیمە لەم چەند لاپەرەیی بەر دەستان دا، خۆیندەوێکی ئەم
 بەرھەمە میژوووییە مەستورەییە، کە بەناوی (میژووێ ئەردەلان) ھەوێ ناوی
 دەبەین.

* * *

میرنشینی (ئەردەلان) دووھەمین میرنشینی کوردە، کەدوای میرنشینی (بتلیس) میژووی فەرمانرەوایانی خۆی بەرێکوپێکی تۆمار کردبێ. خۆ ئەگەر (بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کۆری بێگەبەگ) ٤، وەك "میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلان"، بەیەکەمین سەرچاوەی میژوویی وەرەگیرین، کەسالی (٩٨٥ کۆچی - ١٥٧٧ زایینی)، واتە: (٢٠) ساڵ پێش تەواوکردنی "شەرەفنامە - ١٥٩٦ز"٥ نووسیویتی، ئەوا میرنشینی ئەردەلان دەبێتە یەکەمین میرنشینی کوردی، کە میژوووەکە لە لایەن میژوونووسانی ئەردەلانەو، سەرلەبەر و بەسەرێکەو نووسراوە. ٥

مەستووری کوردستانی: ماھشەرف خانم (١٨٠٥ - ١٨٤٧ز) شەشەمین میژوونووسی دوای ئەو پۆلە میژوونووسەیە، کە میژووی فەرمانرەوایانی ئەردەلانیا نووسیوەتەو، واتە: مەستوورە دەکەوێتە دوای: مەئموون بەگ، شەرەفخان، مەلا محەمەدی شەریف^٦، محەمەد ئیبراھیمی ئەردەلانی^٧ و خوسرەو بەگی ئەردەلان^٨.

١- بیرەورییەکانی مەئموون بەگی کۆری بێگەبەگ، پاپۆرتیکە ناوبراو مانگی رەبەعی ناخی سالی ٩٨٥ کۆچی (سەرەتای مانگی گۆلانی ١٥٧٧ز) لە ماوەی زیندانیکردنیدا، لە زیندانی "حیللە - کە ١٢ ساڵ و ١٠ مانگ تیایدا هیلراوەتەو"، لە شیوەی سکالانامەدا بۆ سولتان مורادی عوسمانی نووسیوە.

نەم نامەیە - کە میژووی میرانی ئەردەلانە - لە حەفتاکانی سەدە پابوردوودا، لە لایەن لیکۆلەری تورک: عیصمەت بارماقز ئۆغلۆ دۆزراوەتەو و سالی ١٩٧٣ز، لە گوڤاری "بولتن"دا بڵاوی کردۆتەو و دواتر مامۆستایان: محەمەد جەمیل رۆژبەبانی و شکور مستەفا لە تورکییەو کردوویانە بە عەرەبی و پەراوێز و لیکدانەویان بۆ نووسیوە و سالی ١٩٨٠ز لە بەغدا چاپ و بڵاویان کردۆتەو.

٢- شەرەفنامە سالی ١٠٠٥ک - ١٥٩٦ز نووسینەوێ دواپی هاتوو، بەلام زۆر پێشتر دەست بە نووسینەوێ کراوە.

٣- مەلا محەمەد شەریف (قازی ئەردەلان) میژووی "زبدە التواریخ" (پوختە میژوووەکان)ی لە سالی ١٢١٤ کۆچی ١٧٩٩ز نووسیوە.

له ناو ته مانه شدا جگه له مه تمون بهگ و شهرفخان - که ههردو وکیان خوځیان
 فه رمانپه و و میرزاده بوون - ټیتر مه لا محمه د شریف، محمه د ټیبراهیمی
 ئه رده لانی، خوسره و بهگی ئه رده لانی له سهر پاسپارده و داخوایی راسته وخوی
 میرانی بهرودوای ئه رده لانی: خوسره و خانی ئه رده لانی (؟ - ۱۷۹۱ز)، ته مانوللا خانی
 ئه رده لانی (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) و خوسره و خانی ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز)،
 دهستیان به نووسینه وهی میژووی فه رمانپه وایانی ئه رده لانی^۹ کردووه، که دیاره
 ده بی بزاین (مه ستوره ی کوردستانی) یش، له سه رده می "محمه د ئاغا" ی باپی ری
 خوځیه وه، که خه زوور و فه رمانده ی له شکر و باوه رپینکراوی نزیک ی ته مانوللا خانی
 گه وړه بووه، تا رۆژگاری "ته بولحه سه ن بهگ" ی باوکی، که ژنبرای ته مانوللا خان و
 جیی متمانه ی بووه، تا ژبیانی راسته وخوی خودی مه ستوره - که هاوسه ری
 خوسره و خانی دووهم (ناکام) بووه - له گه ل سهر له بهری مام و خزمه کانیدا، له
 ناوجه رگه ی داوده سگای فه رمانپه وایه تی ئه رده لانی، هه مه کاره و نووسه ر و

۴- محمه د ټیبراهیم ئه رده لانی میژووی "ذیل شرفنامه" (باشکوی شهرفنامه) ی له سالی ۱۲۲۵
 کۆچی (۱۸۱۰ز) له سهر پاسپارده ی ته مانوللا خانی گه وړه ی ئه رده لانی نووسیوه.

۵- خوسره و بهگی ئه رده لانی "لب التواریخ"، (کاکله ی میژووه کان) ی ۱۲۴۹ کۆچی (۱۸۳۳ز) له سهر
 پاسپارده ی خوسره و خانی دووهم - ناکام (۱۸۰۰ - ۱۸۳۴ز) - به زمانی فارسی نووسیوه. مه ستوره
 له کتیه به کی خویدا (تاریخ اردلان) ته م کتیه، به "تاریخ الاکراد" ناو ده با و دواتر دکتور
 ټیسماعیل ئه رده لانی، له میهر مانگی سالی ۲۵۳۶ ی شاهه نشاهی له تاران به ناوی "لب التواریخ"
 چاپ و بلاو کردۆته وه. دوا ی نه ویش "فاسلیقا" په راویژ و پیترستی بۆ ریکه خستوه و پشه کی به
 زمانی ټینگلیزی بۆ نووسیوه و سالی ۱۹۸۴ز له مۆسکۆ، به ناوی "تاریخ خسرو بن محمد بنی
 اردلان" چاپ و بلاو کردۆته وه

۶- مسته فا ته مین، نه ویشیروان، له په راویژی میژووی ئه رده لانی، ده سگای چاپ و په خشی سه رده م،
 سالی چاپ ؟، ل ۱۵.

کاربه دهستی بالابوون و له سه‌رچاوه‌ی هه‌وال و فه‌رمان و برپاره‌کانی فه‌رمان‌په‌وایانه‌وه نزیك بوون ۱۰.

كه‌واته مه‌ستوو‌ره جگه‌له‌وه‌ی پشتا‌و‌پشت و به‌بنه‌ماله، له ده‌سگا بالا‌کانی فه‌رمان‌په‌وایه‌تی ته‌رده‌لاندا بوون. له‌هه‌مان كاتدا خو‌یشی له‌ناو خ‌یزان و كه‌ش و هه‌وايه‌کی خو‌ینده‌واری و پروونا‌ک‌ب‌یر‌یدا په‌روه‌ده بووه و له‌كت‌ی‌بخانه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ته‌رده‌لان‌یشه‌وه نزیك بووه و ته‌مانه‌ش هه‌موویان، یارمه‌تی و پشت‌یوانی مه‌ستوو‌ره‌یان داوه، تا "میژووی ته‌رده‌لان" ده‌کی به‌به‌راورد له‌چاو میژوونووسانی به‌ر له‌خ‌و‌یدا، تی‌روته‌سه‌لت‌ر و ده‌وله‌مه‌ند‌تر ب‌ی‌.

میژوونووسه‌کانی ته‌رده‌لان (به‌مه‌ستوو‌ره‌شه‌وه - جگه‌له‌مه‌ئموون به‌گی بی‌گه به‌گ)، هه‌موویان له‌و کاته‌وه میژووی میرانی ته‌رده‌لان و میرنشینه‌کیان و پرووداوه‌کانی کوردستان ده‌نوسنه‌وه، كه‌پ‌یش‌تر شه‌ره‌فخانی بت‌لیسی (۱۵۴۳ - ۱۶۰۴ز)، له (شه‌ره‌فنامه) دا، میژووی میرانی ته‌رده‌لانی تا سالی ۱۵۹۶ز باس‌کردووه، واته: هه‌موویان له‌باسی میژووی ته‌رده‌لاندا، زانیارییه‌کانی "شه‌ره‌فخان"یان دووباره‌کرد‌وته‌وه، كه‌تا سالی ۱۵۹۶ز. باس‌کردووه.

له‌پال ته‌مه‌شدا، له‌كات‌ی‌ك‌دا هه‌موویان پرووداوه‌کانی میران و میرنشینی ته‌رده‌لان و کوردستان، به‌جیا له‌پرووداوه‌کانی ئ‌یران، تو‌مار ده‌که‌ن و وه‌ك میژوویه‌کی سه‌ربه‌خ‌و ده‌ینوسنه‌وه. ته‌مانه‌ش هه‌مووی نیشه‌نی هه‌ستی نیشه‌مانی و نه‌ته‌وه‌یی ته‌م پ‌ۆله میژوونووسه‌یه، به‌وه‌ی به‌شانازییه‌وه باسی سه‌ربه‌خ‌ویی کاروباری ناو‌خ‌ویان و ستایشی جوام‌یری و تازییه‌تی و به‌خشنده‌یی میر و مه‌زنه‌کانیان ده‌که‌ن و داستانی قاره‌مان‌یتی شه‌ره‌کانیان ده‌گی‌رنه‌وه" و ده‌یانه‌وی به‌ر‌پ‌چ‌که‌ی (شه‌ره‌فخان)دا (میژووی کوردستان) بنوسنه‌وه.

له‌مانه‌ش له‌به‌رچاو‌تر و سه‌رباری ته‌و په‌یامه‌ش، مه‌ستوو‌ره پ‌ی‌چه‌وانه‌ی میژوونووسه‌کانی پ‌یش‌خ‌وی و ته‌وانه‌ش له‌دوای مه‌ستوو‌ره‌وه میژووی میرانی

۱۰ سه‌رچاوه‌ی پ‌یش‌و، ل ۱۴.

۸- مه‌ستوو‌ره، میژووی ته‌رده‌لان، وه‌رگی‌رانی له‌فارسییه‌وه ب‌و کوردی: د.حه‌سه‌ن جاف و ش‌کور مسته‌فا، وه‌زاره‌تی ر‌ۆشن‌ب‌یری و را‌گه‌یان‌دن چاپی یه‌که‌م، چاپ‌خانه‌ی دار‌الح‌ریه، به‌غدا ۱۹۸۹، ل ۱۴.

ئەردەلانیان نووسیوەتەو، تاقانە میژوونووسی، کە بنەچەى میرانى ئەردەلانی، بۆ سەر بنەچەى "ئەردەشیری بابەکان" دەباتەو. کە دیارە ئەمەیشی لەو برۆایەو هیناوە، گوایه زنجیرهى دەسەلاتدارانى "ساسانى"، لە کوردانى "شوانکارە" ن.

ئیتەر هەر لیڤەو لە ڕەهەندەکانى پیری مەستوورە دەگەین، کە لەلایە کەو پیمان دەلی: لە بەرنامەیه کدا لە ئاکامى گەڕان و پشکنینه کانیدا، بە شوین ڕەسەنترین ڕەچەلە کى کورددا چوو و لەلایە کى تریشەو پیمان دەلی: دەبی بە چاویکی جیاواز و تاییبەت سەیری بیرکردنەو و کەسایەتى مەستوورە بکەین، ئەک وەك ئافەرەتییى سیبەرى ئەو پۆلە "پیاو" ه میژوونووسەى، بەر لە مەستوورە، میژووی ئەردەلانیان نووسیوە.

بەلام ئەمە بەو مانایە نییه، کە لە نووسینەو هى "میژووی ئەردەلانی" هەکیدە، سەرپێچى لە ڕێباز و بەرنامەى میژوونووسانى پێش خۆى بە گشتى و لە "شەرەفخان" بەتاییبەتى کردبى، چونکە ئەمیش وەك ئەوان و ئەوانیش پەپرەویان لە ڕێبازەکەى "شەرەفخان" کردووە" و هەموویان ڕێبازەکیان بریتى بوو لەو هى: سەرباسەکانیان بەناوى "میرەکان"، یان "کەسەکان" دەست پێبکەن و لەوێو، لەژێر ناوى ئەواندا ڕووداوەکانیان گیراوەتەو.

جگە لەمەش لە هەمان کاتدا ئاماژە بەو سەرچاوانەش دەکات، کە لە نووسینەو هى "میژووی ئەردەلانی" دا، کەلکى لى وەرگرتوون. بەتاییبەتى هەردوو میژووەکەى "زبەدە التوارىخ" ی مەلا محەمەد شەریف (قازى ئەردەلانی) و "الب التوارىخ" ی خوسرەو بەگى ئەردەلانی. جیا لەو هى لە زۆر پەرەگرافدا، کە بە پێویستى زانیبى، شیعەرى فارسى، شیعەرى شاعیرانى تر، پەندى عەرەبى و تاییبەتى

٩- هەلبەتە بۆ ئاگاداریی خوینەر، دەبی بلیم کە (شەرەفخان)یش پەپرەویى لە رێچکە و شیوازی

میژوونووسانى (سەفەوى) کردووە.

١٠- سەرچاوەى پێشوو، ل ١٤ - ١٥.

١١- سەرچاوەى پێشوو، ل ١١.

قورئانی له گهڵ گێڕانهوه کاندای گونجاندوه. که ئه مانهش هه مووی، به لگهی ئه وهن مه ستوره، خاوهن پلهیه کی بالای پۆشنیری بووه.

مه ستوره له مه پ چۆنیتی ده ستیك و نووسینه وهی "میژووی ئه رده لان" وه، له به راییه وه هه ندی وشه ی برووسکه ئاسا ده نووسی، که بۆ ئاگاداریی له سه ر به رنامه ی نووسینه که ی، ده بی ئاوپی خیرایان لی بدهینه وه.

۱- مه ستوره ده نووسی: "پاش متالا و نامه گۆرینه وه..."^{۱۵}، واته به ره وهی قه لēm بجه مه سه ر کاغه ز و تاکه وشه یه کیش بنووسم، دهستم به خویندنه وهی سه رچاوه و که ره سه ی

نووسینی میژووه که م کرد، ئه وسا که و ته

نامه نووسین و پرس و راویژ گۆرینه وه له گهڵ شاره زایان و ئاگاداران و پروناکبیراندا^{۱۶}، تا زۆرتین زانیاری له زۆرتین سه رچاوه وه کۆبکه مه وه و لییان هه لبژیرم. که ئه م به رنامه یه ی مه ستوره، له هه مان کاتدا فراوانتر کردنی ئه و روانگه و ئاسۆیه یه، که میژوونووسانی به ر له مه ستوره، لییان وه نواریوه و زانیارییه کانی یه کتریان دووباره کردۆته وه.

هه لبه ته که ده لی: (پاش متالا و...)، مانای وایه مه به ستی خویندنه وهی سه رچاوه یه له سه ر که ره سه ی خا و بابه تی میژوویی، ئه گینا مه ستوره زۆر پیش ده ستپێ کردنی نووسینه وهی (میژووی ئه رده لان)، به رده وام له کتیبخانه ده وله مه نده کانی خۆیان و سه رانی ئه رده لاندا خه ریکه ی خویندنه وه و موتالا بووه و هه ر دوا ی فیروونی نووسین و خویندنه وه، وه خۆی ده لی: "که دهستم خامه ی

۱۲- خۆزگه له م بواره دا مه ستوره ناوی چه ندانیکی له و مامۆستایانه ببردایه، که له م باره یه وه نامه ی له گه لدا گۆرینه ته وه و راویژی پێکردوون، تا له و پێگه یه وه زانیان و نووسه رانی ئه و رۆژگاره مان چاکتر و ئاسانتر بناسیایه.

۱۳- مه ستوره، میژووی ئه رده لان، ل ۱۱.

تاشنایی گرت ... مهیلی سروشتیم و ئاره‌زووی زگماکم، به متالای کتیبان ده‌بزووت...^{۱۷}.

۲- مه‌ستوره له‌باردی به‌رنامه‌ی میژوه‌که‌یه‌وه ده‌نووسی: "به سروشتی بلیسه‌دار و زهینی په‌خنه‌گرانه‌وه...^{۱۸}" ، واته: به شه‌وق و تاسه‌یه‌کی ئاگرینه‌وه که‌وتمه‌ سه‌ر که‌لکه‌له و خولیای نووسینی میژووی ئه‌رده‌لان. به‌لام له‌کاتی نووسیندا، سنوورم بۆ ئهم تاسه و په‌رۆشه ئاگرینه دیاری کرد و نه‌مه‌یشت سنووری هۆش و زهینی په‌خنه‌گرانه‌م به‌ته‌نیته‌وه، به‌لکو به‌گیانی په‌خنه‌گرانه‌وه، په‌خنه‌م له‌ئهم‌وونی نووسه‌رانی پیش خۆم و هه‌لسه‌نگاندنه‌کانی خۆمیش ده‌گرت و هه‌میشه به‌گیانی پرسیار له‌خۆ کردن و توژیینه‌وه‌وه، له‌گه‌ل‌پرووداوه‌کاندا ده‌ژیام. بۆیه له‌کاتی نووسینه‌وه‌ی میژوه‌که‌یدا و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر پروداویکدا، که زۆر لیبی دُنیا نه‌بووبی و بۆی بوویته جیی له‌سه‌ر وه‌ستان و دله‌پراوکه، ده‌نووسی: "ئه‌قلی بی‌خه‌وش و چیژ و سه‌لیقه‌ی راست، ئهم قسه‌یه ناسه‌لمینی"^{۱۹} یان: "خودا هه‌ر خۆی له‌پراستی هه‌موو شتی ئاگاداره"^{۲۰} یان: "خودا بۆ خۆی ده‌زانئ"^{۲۱} "زانست هه‌ر لای خودایه"^{۲۲}.

ئهم هه‌ست و هۆشه پر له‌رامانه‌ی مه‌ستوره، له‌ نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌رده‌لاندا هه‌ر به‌ته‌نیا لهم چه‌ند پرسته‌ خیرایانه‌دا ده‌رناکه‌ون، به‌لکو له‌یه‌که‌مین خویندنه‌وه‌ی میژوه‌که‌یدا، هه‌ست به‌وه ده‌کری که مه‌ستوره، هه‌ر له‌سه‌رده‌می مندالیی و هه‌رزه‌کارییه‌وه، به‌چاوی سه‌رنج و توژیینه‌وه‌وه، پروداوه‌کانی نزیک و

۱۴- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۲.

۱۵- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۶- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۵.

۱۷- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، لاپه‌ره‌کانی: ۳۰، ۵۰، ۶۶.

۱۸- سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

۱۹- مه‌به‌ستی له: ئه‌مانول‌الاخان (۱۷۷۵ - ۱۸۲۴ز) ی گه‌وره، واته: باوکی خوسره‌وخانی هاوسه‌ریتی.

دووری خۆی هه‌لسه‌نگاندووه و ده‌رکی به‌وه کردووه، که ته‌و جوگرافیا و پله‌و پایه‌یه‌ی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی تیایدا ده‌ژین، له‌ لووتکه‌ی داوده‌سگا‌کانی میرنشینه‌که‌وه نزیکه‌ و ده‌بی‌ سهرنجی وردیان بدری‌تی.

له‌م بواره‌دا مه‌ستوو‌ره له‌باسی ناوبانگی قه‌لای "حه‌سەن ئاوا"دا ده‌نوسی: (باسوخواسی له‌ هه‌موو دیرۆک و می‌ژووی دنیا‌دا تۆمار کراوه و په‌سن و وه‌سفی له‌ په‌رتووک و ده‌فته‌ری زۆرینه‌ی جیهان‌دا نووسراوه... من ئەم که‌مینیه‌، به‌چاوی خۆم دیت‌م بالیۆزی پروس و ئینگلیز، له‌سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وايه‌تی ته‌مانول‌لا‌خانی^{۲۳} والیدا به‌ناوی دیتنی ئەم قه‌لایه‌وه به‌سه‌ر کوردستان (سەنە)دا تی‌په‌رپین و له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا، که‌ قه‌لا‌که‌ وێ‌رانه‌ بوو، سه‌ردانی شو‌ینه‌وار و که‌لا‌وه‌که‌یان ده‌کرد^{۲۴}.

ئەم بیره‌وه‌رییه‌ی مه‌ستوو‌ره ده‌ی‌گی‌رتی‌ته‌وه، یادگاری سالانی پێش چوونی‌تی بۆ هه‌ره‌مه‌س‌ه‌رای خوسره‌وخانی هاوسه‌ری، که‌ له‌ ته‌مه‌نی ۲۵ سالیدا، واته‌: له‌ ۱۸۲۸ز.دا بۆته‌ هاوسه‌ری، که‌ دیاره‌ مه‌به‌ستیشی له‌ بالیۆزی ئینگلیز هه‌ر ده‌بی: جان مال‌کو‌ل‌م (۱۷۶۹ز - ۱۸۳۲ز)^{۲۵} بێت که‌ ۳ جار سه‌ردانی شاری سەنە کردووه، به‌لام ۲ جاریان پێش سه‌ده‌ی نۆزده‌ و جاری سی‌یه‌میش سالی ۱۸۰۸ز چۆته‌ سەنە و له‌م سالانه‌شدا دیاره‌ مه‌ستوو‌ره ته‌مه‌نی هه‌ر نزیکه‌ی ۴ سالانه‌ بووه و بۆ ته‌و ته‌مه‌نه‌ش، مایه‌ی زیره‌کییه‌، ته‌گه‌ر بزانی ته‌و گه‌ریده‌یه‌ بالیۆزه‌، یا نا!

به‌لام ته‌و کاته‌ی (کلۆدیوس جیمس ریچ) له‌ هاوینی سالی (۱۸۲۰ز)دا، سه‌ردانی شاری سەنە کردووه، ته‌مه‌نی مه‌ستوو‌ره له‌ ده‌وره‌یه‌ری (۱۶ - ۱۷) سالاندا بووه. (ریچ)یش که‌ چۆته‌ "سەنە"، باسی ته‌وه‌ ناکات سه‌ردانی "قه‌لای حه‌سەن ئاوا"ی کردی‌ت. له‌به‌ر ته‌وه‌ - وه‌ک وتمان - هه‌ر ده‌بی مه‌ستوو‌ره، مه‌به‌ستی له‌ بالیۆزی ئینگلیز، (جان مال‌کو‌ل‌م) بێت، نه‌ک "کلۆدیوس جیمس

۲۰- سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۴۲.

۲۱- سه‌رنج ئەم قه‌لایه‌ که‌وتۆته‌ ۶ کیلۆمه‌تری باشووری شاری "سەنە"وه.

۲۲- بۆ زیاتر زانیاری بنوا‌ره: "گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان وه‌رگی‌ترانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه بۆ کوردی حه‌مه‌باقی، محه‌مه‌د، چاپی سی‌یه‌م، ل ۲۰۱، هه‌روه‌ها: فره‌نگ ده‌خدا، به‌رگی ۱۴، ل ۲۱۴۶۹.

رپیچ^{۲۶} "خۆ ئەگەر (رپیچ) لەو سەردانەیدا، کە لە ھاوینی ساڵی ۱۸۲۰زدا، بۆ شاری (سەنە)ی کردوو، چووێتە سەردانی (قەلائی حەسەن ئاوا) و دواتر لە (گەشتنامە)^{۲۷} کەیدا باسی نەکردبێ، ئەمەیان شتیکی ترە و دەکرێ گریانی ئەوەش دابنێن، کە مەستوورە، مەبەستی لە بالیۆزی ئینگلیز (کلۆدیوس جیمس رپیچ) بووبێ، کە لە ھەردوو بارەکەدا، (جان مالکۆم) و (رپیچ)یش، ھەردووکیان نوێنەری ئینگلیز بوون و لە ھەر دوو گریانەکەشدا، سەرئەخێر وردی (مەستوورە)مان مەبەستە.

ھەر لەبەداری گێڕانەوێ بێرەوێ سەردەمی مەندالیتی خۆیدا، بێرەوێرێکی گەرم سەبارەت بە ناکۆکی و ناتەبایی نیوان میرنشینێ ئەردەلان و بابان دەگێڕێتەو، کە لەکاتی خۆیندەویدا دەم و دەست خۆینەر ھەست بە پەژاری مەستوورە دەکات و لە دوتویی گێڕانەوێکەدا خۆزگەییەکی شاراوێ مەستوورە ھەست پێ دەکات، بۆ ئەوێ ئەنجامەکی بەجۆریکی تر بکەوتایەتەو، کە ئەنجامی براھەتی و تەبایی نیوان میرانی ئەردەلان و بابان بووایە و پوختەکەیشی بەمۆرە بوو:

ساڵی (۱۸۳۶ک - ۱۷۲۳ز)، خانەپاشای میری بابان ھێرش دەکاتە سەر شاری "سەنە" و دەیگرێ و داوایش وەک مەستوورە دەلی:

"لەو جینگایەکی کە ئیستا باخیکە و نمونەیی بەھەشتی بەرینە و نزیکێ کۆشک و تەلاری مەزگەزی میرنشینە و بە فێردەوس بەناوبانگە، قوتابخانەییەکی بنیات نا و لەمەودایەکی کورتدا، منارەییەکی جوانیشی لێ دروستکرد، تا سەردەمی فەرمانرەوایی پێر شانازیی ئەمانوللاخانیش ھەر مابوو و منیش دیتم، ئەمانوللاخان لەبەرئەوێ بوونی ئەم منارە و ئاسەوارەیی بە مایەیی سەرشۆری

۲۳- گەشتنامە (رپیچ)، لە لایەن نووسەری ئەم دێرانیوە کراوەتە کوردی و تانیستا (۳ سی) جار چاپکراوەتەو.

۲۴- مەستوورە، میژووی ئەردەلان، ۸۹ - ۹۰.

ئەردەلەنەكان دەزانی، ویران و خاپووری کرد و داری بەسەر بەردییەوه نەهیشت...^{۲۸}.

مەستووڕە سالی ۱۸۴۵ز دەستی بە نووسینی (میرنشینى ئەردەلەن) کردووە، کە لەم کاتەدا تەمەنى مەستووڕە ۴۲ سالە و ئیتر دڵنیاى لەوەی لەو تەمەنەدا زەخیرەیه‌کی زۆری ئاگاداریی راستەوخۆی لە پرووداوەکانی سەرۆمەری نیوەی یەكەمی سەده‌ی نۆزده هەیه و ئەم نیو سەده‌یه‌ش بۆ هەموو میرنشینەکانی کورد، ناسکترین قۆناغی وەرسووپانە، لە هەموو پرویه‌کی سیاسى، کۆمەلایەتی و پرووناکیری و دیاریکردنی چارەنووسیانەوه.

مەستووڕەش وەك نووسەرانی پێش خۆی، هەر لە شاری سەنەدا دەستی بە نووسینی "میژووی ئەردەلەن" کردووە. کە شاری "سە" نزیکەى (۲۱۰) سال پێش ئەم میژووی مەستووڕە، وەك دوایین پیتەختی ئەردەلەن بنیات نراوه. بەلام شاری "سە" یەكەمین پیتەختی میرنشینەكە نەبووه، بەلكو لە ماوه‌ی نزیکەى (۱۵۰) سالێكدا، (۴) جار مەلەبەندی دەسەلات و پیتەختیان لە شوینیكەوه بۆ شوینیکی تر، جیگەگۆرکی پێكردووه.

لە سەرەتادا لە (قەلای زەلم) (۵۶۴هـ - ۱۱۶۸ز) و دواتر لە (قەلای مەریوان) (۹۶۹هـ - ۱۵۶۱ز) و دواییش لە (قەلای پلنگان) و دواى ئەمیش بۆ (قەلای حەسەن ئاوا) و دوایین جاریش شاری (سە) ی ئیستانیان لە (۱۶۳۶ز) دا دروستکرد و بە یەكجاریی تیايدا مانەوه.

میژوونووسەکانی ئەردەلەن دەلێن: نیاز لە پرووچاندنی قەلایەکانی (زەلم)، (پلنگان) و (حەسەن ئاوا) لەبەر ئەوه بووه، تا ئیتر هیچ کام لە میرەکانی ئەردەلەن، نەتوانن لەکاتی سەرپێچی و یاخیبووندا، لە پاشاکانی ئێران، خۆیانى تیدا قایم بکەن.

۲۵- حەمەباقى، محەمەد، میرنشینى ئەردەلەن، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجاریدا، چاپ و پەخشى ئاراس، چاپى یەكەم، هەولێر، ۲۰۰۵، ل ۳۰ (پەراویژ). هەروەها: مستەفا ئەمین، نەوشیروان: لە پەراویژی میژووی ئەردەلەندا، ل ۶۶.

بەلّام ئەم قىسانەيان بۆ دىنەوايى و دىنياكردنى پاشاكانى ئىران نووسيوە، ئەگىنا
نياز لەم جىگەگۆرکى و خۆ گەياندەنەو ناو باوەشى ئىران، خۆ دەربازکردن بوو، لە
سنوورى دەسلەتتى عوسمانى و دەستدرىژىيەكانى پاشەپۇژى^(۲۶) و خۆپاراستن بوو
لەو چەرمەسەربى و کارەساتە پىر مەينەتییانەى بەسەر (وەك نمونە) مېرنشینی
"بابان"ى ھاوسنوورى مېرنشینی "ئەردەلان" ياندا هیئا.

چونکە ئەگەرچى ھەلکەوتى جیۆپۆلیتیکی قەلەمپەوى ئەردەلان، شیۆە
نزىکایەتییەكى لەگەل قەلەمپەوى "بابان" بوو و لە ماوەى حوکمرانى مېرەكانى
ئەردەلاندا، تووشى گەلى شەپ و کیشەى گەرە و خویناوبى بوون، بەلّام بە درىژایى
چەند سەدەییەك لە زۆر لایەنى کۆمەلایەتى، ئابوورى، سیاسییەو، لە چاو (بۆ
نمونە) مېرانی باباندا، ناوچەکەيان پارىزراوتر و ئارامتر و گەشەکردووتر بوو،
لەبەر ئەوێ:

۱- مېرنشینی بابان زۆرجار لەگەل ناوەندى ھەردوو دەولەتى ئىرانى و
عوسمانیدا بە شەپ ھاتوون.

۲- مېرنشینی ئەردەلان بەلای زۆرەو ھەر لەگەل دەولەتى عوسمانیدا بە شەپ
ھاتوون و لەمەشدا ھەلکەوتى ناوچەکەيان، ئەوئەندەى ناوچەى مېرنشینی بابان
نەدەکەوتە سەرەپى لەشکرکیشی شەپ و بەیەکدا ھەلپژان.

۳- مېرەكانى ئەردەلان لەدواى خۆ خزانەنەو ناو قەلەمپەوى ئىران، ھەمیشە
و راستەوخۆ لە لایەن شایەكانى دەولەتى ناوەندییەو ھەرمانى بەرپۆەبەردنى
مېرنشینەکەيان بۆ دیاریکراو، کە ئەم شاھانەى ئىران - کەم تا کورتىك -
شتىکیان لە مېژووى گەلانى ئىران و کلتورى ناوچەكانى گەلانى ئىران زانیو،
بەپىچەوانەى مېرنشینگەلى کوردی ژیر دەسلەتتى عوسمانى، کە ھەمیشە لە لایەن
یەکیك لە والییەكانى مووسل و بەغداو مېرنشینان بۆ دیارى دەکرا و زۆرینەى
ئەو والییانەى مووسل و بەغداش، نەك ھەر پىشتەر لەناو کۆمەلگای عوسمانیدا
پەرەردە نەبوون و ئاگادارییان لە دابونەريت و کلتورى گەلانى ناو قەلەمپەوى
ئىمپراتۆرى عوسمانى نەبوو، بەلکو خەلکانى دەرەوێ قەلەمپەوى عوسمانى بوون

(۲۶) مېرنشینی ئەردەلان، بابان، سۆران ل ۳۰ (پەراویژ)، ھەرەھا: لە پەراویژى مېژووى ئەردەلاندا، ل ۶۶.

و به هه موو کلتوریکی گهلانی عوسمانی، نامۆ و نهشارهزا بوون. که دیاره ئهم دوو جور بهرپوهبردنهش، له ههردوو بارهکهی ناو ئییران و عوسمانیدا، کاردانهوهی خۆیان ههبووه و له باری یهکههدا: شایهکانی ئییران، راستهوخۆ پردی پپوهندی ههملهلایه نهیان له گهل میرانی ئهرده لانییدا ههلبهستوه و هاتوچۆ و خزمایهتی و ژن و ژنخوازیشیان له گهل یهکتردا کردوه، بهلام له باری دووههدا: والیهکانی عوسمانی، له ئاکامی کهمتر له یهکگهیشتیان له گهل میرانی کورددا، ههمیشه شهپر و ئاژاوهیان له گهل یهکتردا ههبووه، ههر له بهرتهمهش بووه، ئهو شهپر و شالاوهی که له سههرهتای دروستبوونی دهولتهتی سهفهوی (۱۵۰۲ - ۱۷۳۶ز) شیعه مهزهبهبهوه، بۆ سههر ناوچهکانی سوننی مهزههب و دهولتهتی عوسمانی دهکران و له مهشدا زۆریه کوردانی خۆرئاوای ئییران و قهلهمهروهی ئهرده لانیشی دهگرتهوه و زیانی زۆری سهرومال، له کوردانی سوننی مهزههب دهکهوت. بهلام دواتر و به تیپهههروونی پۆژگار، له سههردهمی شاهعباس (۱۵۸۷ - ۱۶۲۹ز) بهدواوه، ههندی له میران و سههرانی ئهردهلان، بۆ دلنهوایی دهولتهتی سهفهوی و دواتریش بۆ دلنهوایی دهولتهتی قاجار، خۆیان و ههندی له دهست و پپوهندیان، دهبوونه شیعه مهزههب و ههندی جاریش ژن و ژنخوازیشیان له گهل بنهمالهکانی ههردوو دهباردا دهکرد^{۲۷} و بهمهش خۆیان له شهپری یهکێک لهو دوو دهولتهته (واته: دهولتهتی ئییران) دهپاراست و لهم بارهشدا دهولتهتی عوسمانی، کهمتر توانا و دهرفهتی دهستیوهردان و ئاژاوه نانهوهی له کاروباری ناوخۆی میرنشینی ئهرده لانییدا بۆ دهمایهوه.

۲۷- بهتاییهتیش له خان ئهمهده خان (۱۶۱۶ - ۱۶۳۶ز) کۆری ههلوخان کۆری سولتان عهلی بهگهوه دهست پێ دهکات، که جگه لهوهی مهزههبی شیعهی پهسهند کرد و بووه شیعه، هاوکات "سهییده بهگم"ی کچی شاهعباسی سهفهوی خواست، ههروهها: ئهمانوللاخانێ گهرهیی ئهردهلان، که خۆی "سهروناز خانم"ی کۆنه ژنی فهتح عهلی شای ماره کردوه و "خوسن جیهانی خانم"ی کچی فهتح عهلی شای قاجاری بۆ "خوسرهوخان"ی کۆری خواستوه... دیسانیش "توبا خانم"ی کچی عهباس میرزایان بۆ "رهزا قولیخان"ی کۆره گهرهیی "خوسرهوخان" - ناکام - خواستوه.

ئەم نەرىتەش وردە وردە و بەكاوہخۆ، گرژىي نىۋان دەۋلەتى ناۋەندى ئىيران و مىرنشینی ئەردەلانی خاۋ دەکرده و لیڤه و پراگرتن، یان تیڭچوونی ئارام و ئاسایشی قەلەمپەوی ئەردەلآن (زۆرتەر) پابەند دەبوو بە ھەلومەرجی شەر و ئاشتى خودى دەۋلەتى ناۋەندى ئىرانەۋە، چ لە ناوڭۆ، لەسەر دەسلەت، یان لەگەل ھەردوو دەۋلەتى عوسمانی و پروسیادا، نەك شتى تر.

بۆیە پەیرەۋکردنى ئەم سیاسەتە، لە لایەن میران و سەرانی ئەردەلآنەۋە، بوو نەرىتیکى چاولیکەریی بۆ (زۆربەى) میرانی ئەردەلآن و بەدریژایی ئالۆگۆڤەکانى دەسلەتدارىتى دەۋلەتى ناۋەندى ئىران، میرانی ئەردەلآن بە ڤەزامەندىي شاهەکانى ئىران دادەنران و لادەبران، تەنیا بۆ ماۋەيەكى کەم نەيیت، کە لەگەل کەرىم خانى زەند (۱۷۰۵ - ۱۷۷۹ز) دا نىۋانىان باش نەبوو و دواتر ئەۋەشیان چارەسەر کردو.^{۲۸}

بە واتەيەكى تر، ئەم سیاسەتى خۆگونجاندن و خۆسازکردنى میرانی بەرودواي ئەردەلآن، لەگەل دەسلەتای ناۋەندى ئىراندا، تەقەللا بوو بۆ گەڤان بەدواي ئارام و ئاسایش هیشتەنەۋى مىرنشینەکیاندا. کە ئەم تەقەللا پشوو دريژە لەدواي دروستکردنى شارى "سنە" ۋە بۆ ماۋەي نزیكى چەند سەدەيەك بتوانن زەمینەي دابینکردنى ژيار و ئابوورى و خويندەۋارى و پرووناکبیری و تەلارسازیي خوش بکەن و لە مەيدانى پرووناکبیریشدا مىرنشینی ئەردەلآن، لە دواي مىرنشینی "بتلیس" ەۋە، دووهمین مىرنشینی کوردین، کە میژووی مىرنشینەکیان، بە تەقەللای چەند میژوونوسیڭ بنوسریتەۋە.

ھەر لە ئاکامی ئەم ھەلومەرجەشدا مەستورە لەناو تەلارە ھەرە جوانەکانى سەرتاسەرى کوردستاندا، دەستی بە نووسینەۋەي "میژووی ئەردەلآن" کرد، کە تەلارە شیرین و نازدارەکی مەستورە، هیشتا لە تەلارە قەشەنگ و بەرچاۋەکانى ئیستای شارى سنەيە.

بەلام مىرنشینگەلى کوردی بئەدەستی عوسمانی، ببوونە مەيدانى پر لە دەستیۋەردانى والییەکانى عوسمانی و سەرانی قاجاری لە کاروباری ناوڭۆ ھەردوو

۲۸ - مىرنشینی ئەردەلآن، بابان، سۆران ل ۳۱.

میرنشینى بابان و سۆراند (بەتایبەتى) و ئاژاوه و دووبەرەكى و شەرى براكوژى نانەوه لەنێوان سەران و ئەندامانى بنەمالەى بابان و شەرى میرنشینى بابان لەگەڵ میرنشینى سۆراند و بە ھەموویشیانەوه ئۆقرە و ئاسایشیان لە قەڵەمڕەوکانیاندا نەھێشتبوو، بۆیە لە کاتیڤدا (وەك نمونە) ئەمانوللاخانى گەورەى ئەردەلان، داخوازى نووسىنى مێژووى میرانى ئەردەلان لە: "مەمەد ئىبراھىم ئەردەلانى"^{۲۹} دەکات، ھەر لەم سەرۆبەندەدايە، کە گەڕیدەيەكى وەك "کلۆدیوس جیمس رېچ" کاتى لەبارەى مێژووى بنەمالەى "بابان" ەوه، لەگەڵ "مەحمود پاشاى میرى بابان" دا دەدوین، ئاواى دەگێڕتەوه:

"ئەمڕۆ: ۷ تشرینی یەكەمى ۱۸۲۰ز، لەگەڵ مەحمود پاشاى باباندا، کە باسى مێژووى كوردستانمان كرد، پێم بە جەرگى خۆمدا نا و سەرسامى خۆم بۆ باسكرد، كە بۆچى ئاگادارى تەواوى لە مێژووى بنەمالەكەیان نییە! ئەویش بە نەزاكەت و سەنگینییهوه پێمى وت:

ئەو مێژووه شایستەى نووسینهوه نییە، چونكە مێژووى بنەمالەيەكى دەسەڵاتدارە.

منیش پێم وت: بەلام بنەمالەكەیان مێژوویەكى دوورى ھەيە و شەرەفمەندن^{۳۰}. ھەلبەتە وەلامەكەى مەحمود پاشا، "رېچ"ى ئەو سەردەمە و ئێمەى ئەم سەردەمەمەيشى قایل نەكردوو، چونكە "رېچ" دەزانى مەحمود پاشا و سەرانی بابان، بەھۆى سەرقاڵیبانەوه بە شەرى و ئاژاوەى ناوخۆیان و دەرەوه، ناپەرژێنە سەر ئاوەدانکردنەوى ھەریەكەیان و نووسینهوى مێژووى میرنشینەكەیان، بەتایبەتى دواى مەرگى ئەورەحمان پاشا (۱۸۱۳ز)ى باوكى مەحمود پاشا، كە پێشتر "رېچ" ناسیویتى و ئاگادارى زۆرى لەبارەى فراوانخوازى و ھێرش و ھەڵمەتە سەركەوتووەكانییەوه ھەبوو و ئیستاش نیشانەكانى لاوازبوونى و لەبەرەك ھەلۆشانى دەرکەوتوو.

۲۹ - واتە: خواھنى: ژیل شرفنامە.

۳۰ - گەشتنامەى رېچ، ل ۲۷۴.

به لّام لیّره دا بۆ به بیرهینانه وه، ده بیّ بلیّین: ئەم پرسیاره ی "رپج" له مه محمود پاشای دهکات، دوا ی ئەو سهردان و دیده نییه ی "رپج" ه، بۆ شاری "سنه" و دیداریتی له گه لّ ئەمانوللاخان و سه راسیمه بوونی "رپج" ه، به بینینی ته لاره ناوازه و نازداره کانی ناو شاری "سنه"، که ههر له م سه فهره دریژهیدا، بۆ میرنشینی ئه رده لانی کردووه و ههر له م سه فهره شدا لای ئەمانوللاخان، نوسخه یه کی "شه رهنامه" ی وه ک "میژووی کورد" وه رگرتووه^{۳۱} و ههر له م سه فهره یشیدا پیچهنانه ی ئەم لاوازییه ی مه محمود پاشا، له ده سه لّات و توانای هه مه لایه نه ی ئەمانوللاخاندا ده بینیی و ده لّی:

"ئەمانوللاخان... خۆی سه رداری وه خت و خاوه ن بریار و سیاسه تی ئیترانه...^{۳۲} که دیسان ئەم ده سه لّات به هیژه ی ئه رده لانی ش، له سالی (۱۸۲۴ز) دا به مه رگی ئەمانوللاخان و له جی دانیشتنی خوسره و خانی کوپی و هاوسه ری داها تووی مه ستووره^{۳۳} دوا یی دیت و لیّره به دوا وه، سه رته کانی لاوا یی و له به ریه ک هه لّو ه شانی ئەم میرنشینه ش ده رده که و ی، به تایبه تی دوا ی مه رگی خوسره و خان (۱۸۳۴ز) و ده ستیوه ردانی (حوسن جیهان) ی ژنی یه که می خوسره و خان و ناکوکی

۳۱ - سه رچاوه ی پیشوو، لاپه ره کانی: ۱۸۹، ۲۰۶، ۲۰۳.

سه رنج: ئیستا نوسخه یه کی تورکی "شه رهنامه" له کتیبخانه ی به ریتانیا پارێزراوه (Add.7860)، که زه مانیک ه ی "رپج" بووه و نوسخه یه کی تری فارسی لییه (Add.22698)، که "عه باس میرزا" ی وه لیعه هدی "فه تح عه لی شای قاجار" به دیاریی بۆ ئەمانوللاخانی گه وره ی ئه رده لانی ناردووه. به لّام روون نییه ئەو نوسخه یه کی که "رپج" له ئەمانوللاخانی وه رگرتووه، یه ک له و دووانه یه، یان نوسخه یه کی تره!. (بۆ زیاتر زانیاری له م باره یه وه بنوا ره: سولتانی، ئه نوهر: دوو ذیلی شه رهنامه ی بتلیسی، چاپه مه نی بنکه ی "ژین" سلیمانی، چاپی یه که م، ۲۰۰۵، چاپخانه، شقان، ۸۵ ل (په راویز).

۳۲ - گه شته نامه ی رپج، ل ۱۹۹.

۳۳ - مه ستووره سالی ۱۸۲۸ز بۆته هاوسه ری "خوسره و خان" و ماوه ی ۶ سال هاوسه ری بووه و مندالیشی لیّ نه بووه و دواتر ماوه ی ۱۳ سال به بیوه ژنی له حه ره مه سه رای خوسره و خاندا ماوه ته وه.

نیوان هەردوو کۆرەکهیان: ڕەزا قولىجان و غولام شاخان له کاروبارى مېرئىشینه که، له سەر د ههسلاتى مېرايه تى گرتنه دهست، که مهستوره کاتى به دووربینیه کی هۆشيارانهوه، ڕووداوه کان تاوتوى دهکات، دهگاته ئهوه ئه نجامه ی له مېژوو دهکیدا دهلى:

"ئیدی ئیدی و نهخته نهخته ئهم سهربزىویی و سه سه ختیى و گوینه دانه، بو به هوى ئه وهى شا (محمد شا: ۱۸۳۵-۱۸۴۸ز) پشتیان تیكا و ڕویان لى وەرگیرى و گوێيان ڕاکیشى، ته نهاته دهتوانین بلىن: "شا هاته سهر ئهوه ڕپاره ی، که بناغه ی ئهم بنه ماله یه، تیکدا و دارى به سهر بهرده وه نه هیلى" ۳۴.

به لام ههر لهو سه ره به نه ده دا و پىچه وانه ی لاواز بوونى ئهم دوو مېرئىشینه ی بابان و ئه رده لآن، له سه ره تای (۱۸۲۰ز) به دواوه، سه ره تاکانى دره وشانه وه و فراواخوازیی ههردوو مېرئىشینی "سۆران" و "بۆتان" به فه رمانده یی مېر محمه دى ڕه واندى (۱۷۸۸ - ۱۸۳۸ز) و مېر به درخان (۱۸۰۳ - ۱۸۶۹)، بۆ ڕزگارى له دهست زولمى عوسمانى ده رده که ون، که ده ولته تى عوسمانى، ته قه للى ههردوو مېره که به مه ترسیى گه وه بۆ سه ر خوى ده زانى و له ڕیگه ی له شکرکیشى و هېر شه وه، به رودا (۱۸۳۸) و (۱۸۴۷) له ناویان ده بات.

ئهم ڕوودا وانه و گه لى ڕووداوى تری گرنک، ده که ونه قوناغى ژيانى مه ستوره . بۆیه ئه زموونى ژيانى مه ستوره، ئه زموونى قوناغى کی ناسک و ڕپ له کاره سات و وه رسووران و چاره نووس سازى سیاسى کورده . به تايه تى که ههردوو ڕیکه وتنه نامه ی یه که م (۱۸۲۳ز) و دووهم (۱۸۴۷ز) ی "ئه زرۆم" ی نیوان ئیران و عوسمانى، ده که ونه قوناغى نیوه ی دووهمى ژيانى مه ستوره .

ئهم دوو ڕیکه وتنه نامه یه، له ده مێکه وه به ناوێی ڕووسیا و ئینگلستان، زه مینه ی بۆ خو ش ده کرا و دواى ته قه للیه کی زۆر، گه یان دیا نه ئه نجام، تا به

۳۴ - مه ستوره، مېرئىشینی ئه رده لآن، ۲۳۱.

۳۵ - بۆ زیاتر زانیاریی له م باره یه وه، بنواړه: امارة بوتان في عهد الامير بدرخان، صلاح هروري، مطبوعات مؤسسة موکریانی اربیل، الطبعة الاولى، ۲۰۰۰.

هۆيەوه زەمىنەش بۆ لەناوبردنى مىرنشینهکانى کورد خۆش بکەن. لەم بوارەدا ئەم نمونەيە دەگێرێنەوه:

سەرەتای سالى ١٨٤٢ز عەلى پەزای والى بەغدا، مەحمود پاشای میرى بابان لادەدا و ئەحمەد پاشای کورپى سلیمان پاشای برازای مەحمود پاشای لە جى دانا. مەحمود پاشاش لە پاییزی هەمان سالدا بە خۆى و خاوخیزان و دەستوپێوەندەکانییەوه، پەنای بۆ ئێران، بۆ لای رەزا قولىخانى میرى ئەردەلان برد. دواى ماوهیەك و هەر زستانی ئەو سالە، بردیانە تاران و سەردانى محمەد شای قاجاریان کرد. (شاش) پیشواز و خەلاتى کرد و فەرمانى بە رەزا قولىخان کرد، تا لەشکر ساز بکەن و مەحمود پاشا بە خورتى بۆ سلیمانى بگێرێنەوه.

بۆ ئەمەش، هیترى چەند قۆلى و بەربلاویان بۆ سەر قەلەمپەوى بابان و ناو شارى سلیمانى دەست پێکرد. بەلام هیترشەکیان سەرنەکەوت و مەحمود پاشا و والى ئەردەلان، لە بەرامبەر هیترشیکى غافلگیرانەى عەبدوڵلا پاشای والى سلیمانى دا، بۆ سەر بارەگای هیترەکیان لە "مەریوان" تێکشکێنرا.

دواتر، ئێران لەسەر ئەم هیترشەى عەبدوڵلا پاشا، کە دەستدریژی بۆ سەر خاکی مەریوان کردووه و پێشیلی ماددەى یەكەمى پەیماننامەى ئەرزەرومى کردووه، شکاتى لای سەرانى عوسمانى، لە عەبدوڵلا پاشا کرد. ئەوانیش بۆ بەغداد بانگیان کردووه و ئەحمەد پاشای برايان لە جى دانایەوه و دواى ماوهیەكى تر و چەندان ئالوگۆر و پرووداوى تر، نەجیب پاشای بەغداد - کە لە جیى عەلى رەزا دانرابوو - لە رێگەى لەشکرکێشى و هیترشەوه، دەسلەلتى میرایەتى بابانیان لى سەندن و لە جیى ئەوان، کاربەدەستى خۆیان دانا.

هاوکات لەولاشەوه لە ئێران، لەسەر تێکشکانەکەى رەزا قولىخان - لە دەشتى مەریوان - محمەد شای قاجار بیانوى لابردن و هەڵتەکاندنى میرنشینی ئەردەلانى چنگ کەوت و دواى زنجیرەیهك ئالوگۆر، بریاریاندا خوسرەوخانى گورجى، وەك فەرمانرەواى راستەوخۆى قاجارى، بۆ "سەنە" بنێرن.

ئەویش بەگەشتنى بۆ شارى سەنە، رەزا قولىخانى بە زنجیرکراوى بۆ تاران نارد. بەدوایدا دەستوپێوەندەکانى رەزا قولىخان و ئەمانوللاخانى برا بچکۆلەى، هەریەکیان بەلایە کدا ئاواره و پەرتەوازه بوون. کە مەستوووه و نزیکەکانیشى، لە

سەرۋەندى تەۋاۋى كىرىدى "مىژۋى ئەرەلەن" دا - بەر ئەم پەرتەۋازەبۇنە كەۋتوون
 ۋە لەگەل كۆمەللىكى نىك ھەزار كەسىدا - بە ناچارى پىرويان لە شارەزور ۋە دواتر
 لە سىلمانى كىرۋە ۋە ھەر مەستورەش خۇ، ۋە كەرىيە كەنى ئەم پىرواۋانەى
 سالانى دۋاى قۇناغى ھەرەسەينى ھەمەلەينەى ژيانى سىياسى، پىروناكېرىي،
 كۆمەلەينەى ھەردوۋ مىرنىشىنى ئەرەلەن ۋە بابانى، زور زىرەكانە ۋە ئاگادارانە، بۇ
 مىژۋى ئەرەلەن ۋە بابان تۆمار كىرۋە ۋە ۋەك راسىتگۆترىن شايەتەللىكى ئاگادار ۋە
 ھوشيارى پىژگارى خۇ، دۋا لاپەرەكانى "مىژۋى ئەرەلەن" كەى، بە دەم ئەم
 دۋا كۆچە پىر لە كارەساتەۋە تۆمار كىرۋە^{۳۶}.

گىرەنەۋەكانى مەستورە لە "مىژۋى ئەرەلەن" دا، ھەرۋەك سەدان جار لەۋ
 گىرەنەۋە ۋە يادداشت كىرەنە بە نىختەن كە لە بەلگەنامەكانى قاجارى ۋە عوسمانىدا
 ھاتوون، لە ھەمان كاتىشدا چارەنۋسى مىرنىشىنەكەى خۇشىيان: (ئەرەلەن)
 ھەرۋەك ئەۋ جۆرە كەۋتەۋە، كە پىشتەر ھەر مەستورە خۇ پىشېينى بۇ دەكرد ۋە
 لە مىژۋەكەى خۇيدات نووسىبۋى:

"شا، ۋاتە: مەمەد شاي قاجار، ھاتە سەر ئەۋ باۋەرى، كە بناغەى ئەم
 بنەمالەيە تىكدا ۋە دارى بەسەر بەردەۋە نەھىللى^{۳۷} .

۳۶ - بۇ زىاتەر زانىيارى لەبارەى ۋە كەرىيەكانى ئەم پىرواۋانە، بنۋارە:

- مىرنىشىنى ئەرەلەن، بابان، سۆران لە بەلگەنامەى قاجارىدا، مەمەد ھەمەباقى.

- مەستورە، مىرنىشىنى ئەرەلەن.

۳۷ - مەستورە، مىرنىشىنى ئەرەلەن، ل ۲۳۱.

* گۆقارى كۆرى زانىيارى كوردستان، ژمارە (۶)

نالی

و

مەستوورە

مەستوورە (۱۸۰۵ز — ۱۸۴۷ز)، کە ناز ناوی ماھشەرەفخانم، کچی ئەبولخەسەن (محەمەد بەگ)ە و ئەگەرچی دیوانچى شیعربى بە زمانى فارسى و چەند کتیبىكى میژوویى، لەربارەى میژووی ئەردەلان و شەریعتى ئیسلام لە دوا بەجیماوە^{۲۹}؛ کەچی تا ئیستاش لای زۆربەى کوردناسانى خۆرەللات و خۆرئاوا و میژوونوسان و نووسەرانى کوردش، زۆرتر هەرەك شاعیر باسەدەکری. لە کاتیكادا شانازی میژووی فەرەهەنگى کوردی، لەوەدایە کە نزیکەى (۱۸۰) سال لەمەوبەر، لە سەرتاسەرى خۆرەللاتى ناوەراستادا، تاقانە ئافەرەتیکە، میژووی نووسیبن.

هەرچەندە لە پال دیوانە شیعەرە فارسییەکەیدا، برە شعریكى عروژنامیژی بە زمانى (کوردی)ش، بە ناوی مەستوورە — وە، بلاوبۆتەووە. وەك نمونەى ئەمجۆرە شیعرانەى، کە ئەمە سەرەتایەکەتى:

۲۹ لە وتارى دواتردا ناوی بەرھەمەکانى مەستوورە دەنوسین.

گرفتارم، به نازی چاوه‌کانی مه‌ستی فه‌تتانت بریندارم، به تیری سینه سووزی نیچی موژگانت^{۳۰}

له کاتیڤکدا ئەم شیعەر، غەزەلێکی (۷) بەیتی شاعیری ناسراو: ئەمین ئاغای
هەویزی، واتا: ئەخەتەر (۱۸۳۹ — ۱۸۸۸ز)^{۳۱}، بۆیە من دڵنیام ئەو شیعەر
کوردییە عەرز نامیژانەی تریش کە تا ئێستا بە پال مەستووَرە دراو، شیعری
مەستووَرە نین؛ چونکە لە لایەکەوە ئەم جۆرە شیعرانە، جگە لەوەی (پیاو) وتوونی،
لە لایەکی تریشەوە مەستووَرە خۆی، لە میژوووەکەی خۆیدا، کە لە ئاخر و ئۆخری
ژیانی شیدا نووسیویتی، کەم و زۆر باسی ئەو ناکات کە شیعری کوردی نووسیوی،
لە هەمان کاتیشدا، کە باس دیتە سەر مەستووَرە و ئەدەبی کوردی، لە سەر دەمی
مەستووَرە و لە ئەدەبی باوی ئەو سەر دەمی میرنشین ئەردەلان؛ دەبی ئەو هەمان
لە یادبێ کە ئەو ئەدەبی لەو رۆژگارەدا بە زمانی کوردی، لە جوگرافیای
میرنشین ئەردەلان دا سەقامگیر بوو، ئەدەبی دیالیکتی گۆران بوو، کە بە
کێشی خۆمالیی، واتە: کە بە وەزنی هیجا (برگەیی) بوو، لە بەر ئەوەی ئەم
دیالیکتە گۆران، زۆر لە پێش دروستبوونی شاری (سنە) شدا، زمانی (تایین)یش
بوو. چونکە ئەگەر کوردناسانی وەکو: (ئەلیکسەندەر ژابا، مارتن، هارتمان،

سەرنج:

ئەگەر هەندێ فاکت و پەرەگرافی ئەم وتارە و وتاری پێشوو لە یەکتەر بچن، پێویستی وتارەکان وا
بوو.

۳۰ میژووی ئەردەلان — نووسینی: مەستووَرە کوردستانی — گۆڕینی بۆ کوردی: دکتۆر حەسەن
جاف و شکور مستەفا — چاپی یەکەم — بەغدا — دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوی کوردی
کوردی لاپەرە (۷) — هەرۆه: تەریخ مشاهیر کورد — جلدی یەکەم — تالیف بابە مردوخ
رۆحانی — چاپ اول (۱۳۶۴) — انتشارات سروش — ص (۳۶۷ — ۳۷۲).

۳- بۆ زیاتر زانیاری لەم بارەییوە بنواڕە: ئەخەتەر، شاعیری جوانیی و دلداری، نامادەکردنی ئازاد
عەبدولواحید، هەولێر، چاپخانەی شارەوانی، ۱۹۷۶، لاپەرە ۱۶ — ۲۳، ل. ۵۱.

روژەلیسکۆ، لێرخ، فیلچیفیسکی، روژدینکۆ و ... هتد)، ئەو بەسەلمێنن کە ئەدەبی کوردی، لە سەرەتای دەست پێکردنیەوە، بە دیالیکتی باکوور دەستی پێکردبێ و بە تاییبەتیش لە عەلی حەریری (سەدە یانزەیه می زاین)، ئەوا لەم دیالیکتەدا، (لە سەدە یەهیه می زاین) و رەنگە پێشتریش، کتیبی (ماریفەت و پیرشالیاری زەرەتوشتی)^{۳۲} پێ نووسراوە، کە لە بارە یایینی (زەرەتوشت)وەیە و دوای ئەمیش کتیبی یایینی (سەرئەنجام)ی پێ نووسراوە، کە لەناو خەڵکدا، بە سروودی (یارسان)ناسراوە و کتیبی یایینی (تەهلی هەق)ە^{۳۳}. لە پال ئەمانیشدا وەك لە ئینسکلۆپیدیای ئیسلامی چاپی ئینگلیزییە کەیدا هاتوو، (باباتاهیری هەمەدانی)ش، شیعری بە دیالیکتی گۆران، بۆ بلاوکردنەوێ بیروباوێری تەهلی هەق، لە ناو گۆرانە نەخویندەوارەکاندا نووسیوە^{۳۴}. جگە لەو (۳۹) شاعیرە ی کە ئی. بی. سۆن، لەو وتارەیدا سەبارەت بە شیعری گۆران، لەسەری نووسیون و نمونە ی لە (۲۷) شاعیران هیئاوتەو، کە کاتی خوێ (د. سەعید سەهیی)، ئەم دەستنووسانە ی پێشکەش کردون و ئیستا لە مۆزە ی بەریتانی پارێزاون و هەمووشیان پێش سالی (۱۷۸۸ز) ژیاون^۷.

ئێتر ئەم ئەدەبە، لە تەمەنی ئەم هەزار سال بەخشینەیدا، بێ پشوو، بە تەوژم و تین و درەوشاوێی هاتوو و بە دەم رەگ داکوتانی زیاترە وە هەر لە بەخشیندا

۴- دانای هەورامی — پیرشالیاری زەرەدەشتی — بەغدا (۱۹۶۸ز).

۵- سراجام (ماشەلای سووری) چاپ اول، تاران (۱۳۴۴ش) هەروەها سراجام (ایین یارسان)، پۆهش و نوشتە طیب طاهری، انتشارات انستیتو فرهنگی کرد، سلیمانی، چاپی اول، چاپخانه اراس، اربیل. ۲۰۰۷

۶- لیریکی شاعیری گەورە ی کورد (مەهلەوی) ئەنوەر قادر مەمەد، ستۆکھۆلم (۱۹۹۱) لاپەرە (۳۲).

۷- مینۆرسکی (گۆران) وەرگێرانی ناجی عەباس (گۆفاری گەلاوێژ)، ژمارە (۵ تا ۱۰) بەغدا (۱۹۴۴ز).

سەرئەنجام: ئەو (۲۷) شاعیرە ی کە (ئی. بی. سۆن) لە بارە یانەو نووسیویتی، لە بنەرەدا لە دوو تۆی کەشکۆلێکدان، کە نمونە ی شیعری (۳۹) شاعیری تێدا ی، ئەم کەشکۆلە سالی (۱۹۹۸ز) لەلایەن کاک ئەنوەری سولتانی یەو، لە بەریتانیای ئامادە و چاپ و بلاوکرایەو و دووبارە لە سالی (۲۰۱۰ز)دا، لەلایەن (بنکە ی ژین) لە سلیمانی چاپکراوەتەو.

بووه، كه كۆمهڵێك شاعیرانی گهواره و ناوداری ئه‌دهبی كوردی، هه‌ر به‌م دیالیکته شیعیان نووسیوه، وه‌ك: مه‌لا په‌ریشان (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) بیسارانی (١٦٤١ — ١٧٠٢ز)، سه‌یدی هه‌ورامی (١٧٨٤ — ١٨٣٥ز)، میرزا شافیعی جامه‌پۆزی (١٧٨٥ — ١٨٤٨ز)، ئه‌حمه‌د به‌گی كۆماسی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)، مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی (١٨٠٦ — ١٨٨٢ز)، میرزا قادری پاوه‌یی (١٨٣٥ — ١٩٠٧ز)...هتد، كه ئه‌م به‌رده‌وامییه، پێچه‌وانه‌ی ئه‌دهبی دیالیکتی باكووره، چونكه ئه‌گه‌ر له قۆناغه‌كانی ده‌ركه‌وتنی شاعیرانی وه‌ك: فه‌قێ ته‌یران (سه‌ده‌ی چواره‌یه‌می زایین) و مه‌لای جزیری (سه‌ده‌ی پانزه‌یه‌می زایین) و ئه‌حمه‌دی خانی (١٦٥٠ — ٦٢ز) دا له لوتكه‌دابووبی؟ ئه‌وا دوا‌ی ئه‌حمه‌دی خانی، ئیتر وزه‌ی به‌رده‌وامیی و دره‌شاهویی، وه‌ك تین و تاوی پێشینیه‌ی نه‌ما.

به‌لام ئه‌دهبی دیالیکتی گۆران، جگه‌ له‌و ته‌مه‌نه درێژه‌ی و به‌رده‌وامییه‌شی، ژماره‌یه‌کی زۆریش داستان و چیرۆکی دلداری پێ نووسراوه؛ كه له چاو داستان و ئه‌دهبی دیالیکته‌کانی تری زمانی (كوردی) دا، یه‌كجار زۆرن و كه‌م وینه‌ن. بۆیه ده‌لێین ئه‌م دیالیکته، ره‌گ و ریشه‌ی له می‌ژینه‌یه‌کی زۆر كۆندا داکوتاه و هه‌ر ئه‌میش بووه، بۆته یه‌كێك له‌و هۆکارانه‌ی له ته‌مه‌نی زیاتر له شه‌ش سه‌ده‌ی میرنشینی ئه‌رده‌لان دا، كر‌دوویه‌تی به‌ زمانی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیی ئه‌م میرنشینه و (هه‌ر ده‌سه‌لاتی سیاسی ئه‌م میرنشینه‌ش، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێش‌خست و گه‌یان‌دیه‌ی لوتكه‌ی داهینان و گه‌شه‌سەندن)^{٣٥}، به‌ راده‌یه‌ك كه زه‌بر و ده‌سه‌لاتی داهینه‌رانه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌م دیالیکته، هه‌میشه له سنووری میرنشینی ئه‌رده‌لانی‌شی تیپه‌راندوه و وه‌ك (گۆران)ی شاعیر ده‌لی: (له‌ کاتی شکویدا، جار بووه سی کوچکه‌ی ناوه‌ندی که‌رکوک، هه‌مه‌دان و کرماشان هه‌مووی بگرێته‌وه)^{٣٦}.

له‌ کاتی‌کدا شیوه‌زاری ئاخوتنی دانیشتوانی ناوچه‌کانی که‌رکوک و هه‌مه‌دان و کرماشان، هه‌ردووکیان به‌ جیا، له دیالیکتی گۆران جیاوازتره. که‌چی ئه‌ده‌بی

٣٥ محمد أمين زكي (تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي — ترجمة: محمد علي عوني القا‌ه‌رة) (١٩٤٥) صف‌حه (٢٧٦).

٣٦ يادی پیره‌می‌رد — وتاری مامۆستا (گۆران)، به‌غدا سالی (١٩٤٥)، لا‌په‌ره (٧٨).

دیالیکتی باکور، له‌وپه‌ری دره‌وشانه‌وه و ده‌سه‌لاتیشیدا، له سنووری ناوچه‌ی دیالیکتی خۆی تینه‌په‌راندوه.

ئهم به‌راورد‌ه‌شمان ته‌گه‌ر هه‌ر به‌رامبه‌ر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، هی ئه‌وه بووه، که دیالیکته‌کانی تری زمانی کوردی، یان به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بیان زۆر که‌م پێ نووسراوه، یان زۆر دره‌نگانی که‌وتنه به‌خشین و دره‌وشانه‌وه؛ وه‌ک ئه‌ده‌بی دیالیکتی باشوور (شیوه‌ی سلیمانی)، که به‌ره‌مه‌ی شیعیری، شاعیرانی سی کوچکه‌ی بابان: نالی و سالم و کوردی و هاو‌پێ‌کانیان؛ واته له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نوۆده‌یه‌می زاینه‌وه، که‌وته به‌خشین و خۆن‌اندن. و که‌وته ره‌وانده‌وه و ته‌نگ پێهه‌لچینی سیبه‌ری جوگرافیای ئه‌ده‌بی دیالیکتی گۆران، که چه‌ندان سه‌ده بوو، ده‌نگی دیالیکتی کرمانجی باشووری کپ کردبوو، که وه‌ک به‌لگه می‌ژوو‌یه‌کان و ده‌قگه‌لی ئه‌ده‌بی دێرینه بو‌مان ده‌سه‌لمێنن، ئهم دیالیکته‌ی کرمانجی خوارو له کاتی‌کیشدا که ئه‌ده‌بی نووسراوی دیالیکتی گۆران، له‌و ته‌مه‌نه درێژه‌شدا سیبه‌ری به‌سه‌ره‌وه کردبوو، به‌لام ئه‌ده‌بی‌کی ده‌وله‌مه‌ندی له فۆلکلۆری به‌یت و شیعری سه‌رزار، به‌کیشه خۆمالیه‌کان پێ نووسراوه.

بۆیه که نالی و هاو‌پێ‌کانیان بۆ یه‌که‌مجار ئهم دیالیکته‌یان بۆ قوتابخانه‌ عروژ ئامێزه‌که‌ی خۆیان رام کرد؛ ئیتر ئهم دیالیکته له ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا، وه‌ک ئاگرێکی به‌تین، به‌ ئاقاری خۆیدا ته‌نیه‌وه و زۆر خێرا بۆ گه‌رمیان و کوێستان په‌رییه‌وه. که لێره‌دا پێویست ده‌کا ئه‌وه ب‌لێین: هۆی خێرا ته‌نینه‌وه و گه‌شانه‌وه‌ی ئهم دیالیکته به‌ر له هه‌موو شتی‌ک و له سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه، (وه‌ک چۆن ده‌سه‌لاتی سیاسی میرنشینێ ئه‌رده‌لان، ئه‌ده‌بی به‌ دیالیکتی گۆران پێش‌خست و گه‌یانده‌یه‌ لووتکه‌ی داهێنان؛^{۳۷} هه‌ر به‌و جو‌ره‌ش پشتیوانی گه‌وره و به‌ هی‌زی میران و سه‌رانی میرنشینێ بابان بوون، که دراوسی‌ی نزیک و تیکه‌لاوی هه‌مه‌لایه‌نه و راسته‌وخۆی ئه‌رده‌لان‌ه‌کان بوون و بۆ چا‌ولی‌که‌ریش له میرنشینێ ئه‌رده‌لان، له‌وه‌دا که وه‌ک وتمان: نزیکه‌ی شه‌ش سه‌ده، زمانی ره‌سمی و ئه‌ده‌بیان، شیوه‌زاری گۆران بووه؛ بۆیه میران و سه‌رانی (بابان‌یش)، بۆ ته‌وا‌کردنی پێ‌ویستییه‌کانی

۳۷ لیری‌کای شاعیری گه‌وره‌ی کورد (مه‌وله‌وی)، لاپه‌ره (۳۸).

هاوسه رده مانه ی پټه ختی تازه که یان، که تازه له (قه لاجوالان) هوه، بۆ سلیمانی گواستبوویانه وه (۱۷۸۴ز) و له بهرته وهش که ئاخوتنی جه ماوه ری میرنشینى بابان تیڅرا، به شیوه زاری کرمانجی خوارو بوو؛ بویه پیکهینانی شیوه زمانیکى هاوسه رده مانه ی، بۆ ته وه ی بیته زمانى ته ده بیى و ره سمی، تایهت به میرنشینى بابان، بووه پیداو یستیه کی فرهنگی و کومه لایه تی و ته وه بهرنامه یه کی بۆ پیشخستنی میرنشینه که یان، له م پیناوه دا رهنگیان بۆ رشتبوو؛ هر له بانگه یشتنی زانایانی ئایینی و ته دیبانی به ناوبانگه وه، بۆ نیشته جیپوون له سلیمانی تازه پایته ختیاندا، تا خانه قا و قوتابخانه کردنه وه بۆیان، که ته م پشتیوانیه، هانده ریکی به گور بوو، بۆ سه رخستنی ته م بهرنامه یه .

هه رچه نده له پال ته م پشتیوانیه شدا، قوتابخانه شیعریه که ی نالی و هاوریکانی و به تایه تیش نالی، که هاته مه یدان وه، به ده سه لاتیکی به هره مه ندانه ی شاعیرانه وه، به شاره زاییه کی بهر بلا وه له ره وان بیژی عه ره بیدا. به ورده کاری و وشه ئاراییه کی پر په رداخ و ئارایشی تازه کرا وه وه، به لیژانی له زمانى کوردی و ده سه لاتی به سه ر شیوه زاره کانی تری ریژمانى کوردی و هونه ری مو توره کردنیاندا، به ته ندازه یه که جیپه نجه و کاری نالی له دیالیکته ی خوارو دا، که یشتوته سنوریک، به خوی ره وا بیینی و به م دیالیکته بلئی زمانى خو کرد!.. ته مانه هه مووی بوونه هو ی ته وه ی له ما وه یه کی میژووی زور کورتدا، بیته شیوه زمانیکى مه ودا بهرین و ئیقلمگیر و سه رمه شق، بۆ تیڅرای نو سه رانی باشوور، به جۆریک که سه ره رای ته وه ی ته م شیوه زمانه، له چاو شیوه زمانى گۆران دا، زۆریش ساوا بوو؛ به لام به پیچه وانیه دیالیکتی (گۆران) هوه، که به هه رهس هیئانی میرنشینى ته رده لان، زور به خیرایی پوکایه وه، که چی ته ده بی دیالیکتی باشوور، دوا ی هه رهس هیئانی میرنشینى (بابان) یش، که له گه ل هه رهس هیئانی ته رده لان دا هاوکات بوو، نه که هه ره نه له قی؛ به لکو له تین و ته وژم و هه لچوونی خوی نه که وت و به سه رانه ری ته و ناوچانه شدا ته نییه وه، که پیشتر ته ده بی دیالیکتی گۆران، ده سه لاتی میژینه ی به سه ریاندا هه بوو. ته نانه ت به جوگرافیای گۆران نشینه کانی شدا به راده یه که ته نییه وه، که وه ک ئیستا ده بیینین، نو سه رانی ناوچه ی (هه ورامان) یش، هه ره به دیالیکتی باشوور ده نووسن.

بەلەم لە رۆژگاری ژيانى مەستورە دا، هېشتا ئەدەبى دىالىكتى گۆران، لە گۆر و گۆرمى خۆيدا بەردەوام بوو و بە تاييەتەش كە ژيانى مەستورە، هاوسەردەمى پۆلىك لەو شاعيرە گەورەى ئەم دىالىكتە بوو، كە پېشتەر ناومان هېنان و لە ناويشياندا مەولەوى تاوگەزى، كە بە دەسلەتتى شاعيرانى خۆى، ئەدەبى دىالىكتى (گۆران)ى گەيانە چلەپۆيەى داھىنان و زياتر گەشانەوى و لە هەمان كاتيشدا كە مەولەوى و مەستورەش هەردووکیان هاوگرافىاي ئەو هەريەمەن، كە دەسلەتتى ئەدەبى دىالىكتى گۆران؛ ئەك هەر سېبەرى بەسەرەو كەردوو، بەلكو هەر لەو بنەمالەيەشدا، كە مەستورەى تيدا ژياو، شاعيرى وەك:غولامشاخانى (١٨٢٢ — ١٨٦٧ز) زەر كۆرى مەستورە، شيعرى بە دىالىكتى گۆران نووسيوو و نامەى شيعرى لەگەل مەولەوى دا ئالگۆر كەردوو.

بۆيە بى سۆددو دەليين: ژيانى مەستورە دەكەويەتە سەردەميەكەو، كە دوو قوتابخانەى ئەدەبىي تېكرا جياواز، بە دوو شۆو دىالىكتى جياواز، لە دوو ناوچەى هاووسنوردا، كەوتوونەتە ملەلانى و بگرە گەرمەى سەرەتاي تەنگ پېتەلچىنيكى ئاشكرا؛ كە دياردەكانى ملەلانى و تەنگ بە يەكتر هەلچىنەكە، لەسەرورى بنچىنە و روخسار و ناوەرۆكى هەردوو قوتابخانە ئەدەبىيەكەدا، بە زەقى و بە تاييەتەش لە شيعرەكانى مەولەوى و نالى دا، رەنگيان داووتەو؛ كە هەر يەكەيان نموونەيەكى زۆر بالاي هەردوو قوتابخانە جياوازهكەن. چونكە ئەگەر بۆ بەلگەى سەلماندى ئەم بۆچوونە، لە نامە شيعرىيەكانى مەولەوى، كە لە ديوانە چاپكراو كەيدان، و لەو (٣٨) نامەيەى وردىنەو، كە لە بەرگى دووەمى يادى مەردان دا، چاپكراون، بۆمان دەردەكەوئ كە مەولەوى بەم هۆيەو كە ميراتگرى ئەدەبىيەكى تەمەن دريژى تان و پۆ خۆماليە، بە هېچ جۆريەك دۆستايەتى و نامە گۆرپنەوئ لەگەل ئەو شاعيرە كوردانەدا نىيە، كە شيعرەكانيان بە كيشى عرووز نووسيوو و نالى سەردەستەيانە.

تەنانەت مەولەوى لەگەل شاعيرىكى گەورەى سۆفى و نەقشى مەشرەبى وەك:مەحوى (١٨٣٢ — ١٩٠٦ز)يشدا، هېچ سەروبەنديكى نىيە، لە كاتىكدا كە هەردوو كيشيان سەر بە رىبازگەى (نەقشەندى)ن و خەليفەى بنەمالەى شىخ

عوسمانی سیراجوددین (۱۷۸۰ — ۱۸۶۶ز)ی ئەوێلەن. ھۆیە کەش ھەر ئەو ھەیکەلێکە (مەوحوی)ش شاعیریکی سەر بە قوتابخانە شیعرییە کە ی نالی و ھاوڕێکانیتی. بە ھەمان پێودانیش، کە لە سەرتاسەری شیعەرەکانی نالی ورد بینەو، بۆمان دەردەکەوێ کە پلار و توانج و تەشەرێکی زۆر دەگریتە ئەوانە ی بە درۆ! سەر بە (تصوف)ن. کە وەک دەشزانین زۆرینە ی شیعری شاعیرانی دیالیکتی گۆران، بە روالەت! شیعری (تەسەوف و عیرفان)ە. جگە لە چەندان نمونە ی تر، لە شیعری ھەردوو قوتابخانە ئەدەبییە کە بەرامبەر بە یە کتر؛ وەک ئەو ھەموو ھەلوێست و وەرگرتنە وە ی مەوحوی، بەرامبەر ئەوانە ی کە ھێرش دەکەنە سەر تەسەوف و عیرفان، یان ئەو لاقرتی و گالته پیکردنە بێ پەردە یی سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، بە دیالیکتی گۆران و لەشکری (ئەردەلان)یش، کە ئاخوتنیان (گۆران)ە؛ وەک نمونە ی ئەو قەسیدە درێژە ی بە بۆنە ی لە ئەستەموڵ ھاتنە وە ی عەبدوللا پاشای کوری سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)ی بابان، بۆ بە دەستە وەرگرتنە وە ی میرنشینی بابان، لە سلیمانی پایتەختدا، کە ئەمە سەرەتاکیەتی:

تیرە وەش دێمە گوزەشت و عەھدی نیسان ھاتە وە
 بلبلی بێ دل لە دەوری گول با فیغان ھاتە وە

تا دەگاتە:

کە پروفەر با کەم بکا، (والی)^{۳۸} بە فەوجی (چیش کەرۆ!)
 پشت بەندی لەشکری وەندات و جافان ھاتە وە^{۳۹}

۳۸ والی: مەبەست لە (رەزا قولیخان)ی والی ئەردەلانە.

۳۹ د. فوئاد، کەمال شیعری بلاونە کراوە ی سالم، گۆفاری نووسەری کوردستان، ژمارە ۲، سالی یە کەم ۱۹۸۱، ل ۴۱ تا ۵۲.

له به سهرکردنه وهی پېشینه یی هم دوو قوتابخانه ته ده بییه جیاوازه و ناوه یی نانی مه ستوره دا، یه کسهر تهو قه سیده یه شمان بیر ده که ویتته وه، که نالی (۱۸۰۰ — ۱۸۷۳ز) له سهر مه ستوره نووسیویتی. چونکه ههر که ناوی مه ستوره، یان (نالی) مان دیتته یاد، دهم و ده ست تهو قه سیده یه شمان دیتته وه یاد.

هم قه سیده یه ش له سهرده می نووسینه وه تا ئیستا، ههر جیی باس و خواس بووه و ههر زووش شاعیری گه ورده ی سابلانخ؛ وه فایی (۱۸۴۷ز — ۱۹۱۶ز) و دواتریش عه بدوللا به گی میسباح دیوان (؟ — ۱۹۱۶ز)، چاویان لیکردووه و ههریه که یان شیعریککی به پندوانی هم قه سیده یه ی نالی نووسیوه؛ که شیعره که ی وه فایی، قه سیده به ناوبانگه که ی (شیرین ته شی ده ریسی) ^{۴۰} و (میسباح دیوان) یش شیعریککی دریتی پینج خشته کی نووسیوه؛ که هم مه سهره تاکه یه تی:

دوئ شهو، شهوی شهنه، که له شه مع و مه هو شه خته ر
ناراس ته بوو سه تحی سه راه رده ی ته خزه ر ^{۴۱}

شایانی باسه، شیعره که ی مسباح دیوان ته وه ندده ویستویه تی شوین پیی نالی هه لبرگی و لاسایی بکاته وه؛ جگه له وه ی ههر به خه ون ده ست پیده کات، دیسان به هه مان وه زن، ناوی مه ستوره شی تاخیه وه ته شیعره که یه وه:

گه فچینه ی (مه ستوره) به بی خازن و گه فجوور
تایینه ی بلووره، به بی سه نه ته ی مزدوور ^{۴۲}

۴۰ دیوانی وه فایی، لیکولینه وه ی محمد علی قه رداخی، چاپی یه که م، چاپه مه نی کۆری زانیاری، به غدا ۱۹۷۸، ۱۹۲ل تا ۱۹۸.

۴۱ دیوانی ته دهب (میسباح دیوان)، کۆکردنه وه، به راوورد، ساغکردنه وه و فره هه نگ بو نووسینی: محمد هه مه باقی، بلاکراوه ی ده زگای ناراس، چاپی یه که م، هه ولیر، ۲۰۰۵، ۱۰۸ل

تا ئەو رادەيەي لە ھەندئ جیگەي تری ئەم قەسیدەيەدا، وینەي شیعری و قافیەکانی ھەمان (شیعری مەستورە)ی نالی بە کاردینئ:

وەك تازه ھەلۆژئ كە لە ناو دوو لقە دابئ
وا رێك گۆشرايئ، كە لە دوو لاوہ قوپايئ
ھیندیکي قوپايئ و كەمیکي قەلەشايئ
قەلشائئ، نەوا بئ كە بە چاو فەرقی كرابئ^{٤٣}

لەم یەك دوو سائەي دوايیشدا، كاك رێبوار سیوہیلی، بە بۆچوونی خۆي، لیکۆلینەوہیەکی لە دوو توئی نامیلکەيە کدا^{٤٤}، سەبارەت بە ھۆي نووسینی ئەم قەسیدەيەي نالی نووسیوہ.

ئیمەش، بۆ ئەوہي بتوانین لە نزیکترەوہ بروانینە ئەم قەسیدەيەي نالی و ھۆي نووسینی؛ پێویستیمان بە زیاتر نزیکبوونەوہ ھەيە، لە میژووی ژيانی مەستورە و لە نزیکەوہ ناسینی سەردەمە کەي.

وەك لەسەر ووتریشەوہ وتمان سەردەمی ژيانی مەستورە، ھاوسەردەمی مەولەوی بوو، کە (مەولەوی)ش، ھاوسەردەمی نالی بوو، کە بە ھەمان شیوہ مەستورەش دەبیئتە ھاوسەردەمی نالی. بەلام مەستورە، (٥) ساڵ لە نالی بچووکترە، چونکە نالی سالی (١٨٠٠ز) لە دایک بوو و مەستورە، سالی (١٨٠٥ز) لە دایک بوو و ھەر لە شاری سنەشدا، لە باوہشی بنەمالەيەکی بەرێژ و ناودار و دەسەلاتداردا گۆشکراوہ؛ کە محەمەد ئاغای باپیری مەستورە، لە

٤٢ ھەمان سەرچاوہ، ل ١١٦.

٤٣ ھەمان سەرچاوہ، ل ١١٧.

٤٤ رێبوار سیوہیلی، کتیبی نالی، چاپەمەنی دەزگای موکریان، چاپخانەي وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر، ٢٠٠١.

سهردهمی دهسه لاتداریتی ئەمانوللآخان (۱۷۷۵ — ۱۸۲۴ز) ی گه ورده دا، هه مه کاره و راویژکاری ئەمانوللآخان و ناظری صندوقخانه ی میرانی ئەرده لآن بووه، که جار جارەش به هۆی ناکۆکی و ناتەبایی ریزه کانی ناو میرنشینه که و بنه ماله ی (ئەرده لآن) وه، له ئاکامی ههراو ئاژاوه که وتنه وهدا، محهمەد ئاغای باپیری (مهستوره) ش، لهو هه رایانه گلاوه و زۆر جاریش بوته دهستی نه یارانی ئەمانوللآخان و دووباره ناشتبه و نه و هیان، که دوا ی مردنی ئەمانوللآخان و هاتنه سه رکاری (خه سه ره و خان) ی کوپی (۱۸۰۰ز — ۱۸۳۴ز)، ئیتر ده لاقه ی ئەو ناکۆکیانه گه وره تر بوون و بنه ماله ی (مهستوره) ش وه ک جاران که وتونه ته ناو یه کیێک له به ره کانی ئەو پشیوپییه و به تایبه تیش به ره ی مملانی و سه نگه رگرتن له ده سه لاتداریتی خه سه ره و خان! که له ئاکامدا و بو دڵنه وایی کردنی بنه ماله ی (ئەبولحه سه ن) ی باوکی مهستوره و بنه رکردنی هه ولۆیستی دوژمنانه یان و ناشتکرده و ی یه کجارییان، له سالی (۱۸۲۸ز) دا، مهستوره له ته مه نی (۲۳) سالییدا به خه سه ره و خان دراوه^{۴۵}. به لām ته مه نی پیکه وه ژانیان له گه ل (خه سه ره و خان) ی هاوسه رییدا، (که مندالیشی لیی نه بووه) هه ر شه ش سالی خایاندووه، چونکه خه سه ره و خان له ته مه نی (۳۴) سالییدا، به نه خۆشی (جه رگ) کۆچی دوا یی ده کا، که ئیتر دوا ی جوانه مه رگبوونی، ناوی ده نین، خه سه ره و خانی ناکام و مهستوره ش هه ر له حه ره مه سه رای به جیماوی خه سه ره و خان دا، ماوه ی (۱۳) سالی تر، به بیوه ژنیی ده میێتته وه. تا له سالی (۱۸۴۷ز) دا، دوا ی ئەوه ی چرای میرنشینه که یان به ره و کوژانه وه ده چی و بنه ماله ی ئەرده لآن ده سه لاتیان لی زه وت ده کړی، ناچار له گه ل کۆچیکی به کۆمه لی زیاتر له هه زار که سیدا، به ریگه ی مه ریوان و شاره زووردا روو له میرنشینی بابان ده کهن، به لām هیشتا به ده م ریگه وه ده بن، که نه خۆشی رشانه و هیان تییدا بلاو ده بیته وه و نه خۆش ده که و ی و پاش ئەوه ی ماوه یه کی کورت له شاری سلیمانی ده میێتته وه؛ ئەمیش وه ک

۴۵ مهستوره، میژوویی ئەرده لآن، سه رچاوه ی پیشتەر ناوبراو، ل ۱۹۴ — ۲۰۴، ۲۳۶ — ۲۳۸،

۳۳۷. ههروه ها تا ریخ مشاهیر کرد، جلد یکم، ص ۳۶۷ — ۳۷۲.

هاوسره که ی جوانه مهرگ ده بی و له ته مه نی (٤٢) سالیډا کۆچی دوايي ده کا و له گردی (سه یوان) ی شاری سلیمانی ده نیژری^{٤٦}.

* * *

قه سیده که ی نالی دوو به شه؛ که به شی یه که میان داخوازی و پرسیری (مه ستوره) یه و به شی دوو ه میشیان هه لۆیست و وه لامی (نالی) یه بۆ مه ستوره. له یه که مین مه سره عی سه ره تای قه سیده که دا نالی وهک (ئه دیب) ټیک، نهک شاعیر ټیک، ناوی مه ستوره دینی، که به مجۆره ده ست پی ده کا:

مه ستوره، که حسنا و ئه دیبه، به حیسابی!
هاته خهوم ئه مشه و، به چ نازیك و عیتابی^{٤٧}

که ئه مهش به لگه یه کی زیندووه، دژی ئه و بۆچوونه ی مه ستوره، وهک شاعیر ټیک ناوده بهن. چونکه (مه ستوره) ش، خۆی، له میژووه که ی خۆیدا (میژووی ئه رده لان)، که م و زۆر باسی ئه وه ناکا، که شیعی به کوردی نووسی بی. به لام دوا ی ئه وه ی نالی وهک (ئه دیب) ټیک، ناوی مه ستوره، دینی؛ ئیتر دوا ی خویندنه وه ی یه که مین جاری هه موو قه سیده که، بۆمان روون ده بیته وه، که مه ستوره، هیشتا کچه! له کاتی کا وهک مه ستوره خۆی بۆمان ده گیریتته وه، له ته مه نی (٢٣) سالیډا، پیی هاویشتۆته حه ره مه رای (خه سره و خان) وه!.. و ته مه نی (٢٣) سالی ش بۆ تاقیکردنه وه ی ئه ده بیی و به تایبه تیش بۆ کچه کوردی کی وهک (مه ستوره) ی (پتر له ١٧٠ سال له ومبه ر، له شاری کی له

٤٦ مه ستوره، میژوویی ئه رده لان، سه رچاوه ی پشتر ناوبرا و، ل ٢٣٦ — ٢٣٨، هه ره ها تا ریخ مشاهیر کرد، جلد یکم، ص ٣٦٧ — ٣٧٢.

٤٧ دیوانی نالی، مه لا عه بدولکه رمی موده ریس، به غدا ١٩٧٦، ل ٦٠٣.

راده‌به‌دهر، داب و نه‌ریت راگر و سه‌رپۆش له‌سه‌ری وهك (سنه) ^{٤٨}دا... كه
 ته‌گه‌ریش سه‌روبه‌ندیكى له‌گه‌ل كاروبارى ته‌ده‌ب دا هه‌بووب، كه هه‌شتا كچه و له
 ماله باواندایه؛ كه‌متر ده‌نگى ده‌گاته ده‌ره‌وى مالى باوكى. بۆیه هه‌شتا بۆ ته‌وه
 ناشى كه شاعیریكى گه‌وره‌ی وهك نالى پیتی بلی: ته‌دیبا!

كه‌واته ده‌بی گه‌شانه‌وه‌ی گولى ته‌ده‌بیى مه‌ستوره، له دواى ته‌و قۆناغه‌وه
 بووب، كه بۆته هاوسه‌رى خه‌سه‌ره‌وخان؛ یان به واتایه‌كى تر، ده‌بی له دواى ته‌و
 كاته‌وه بیته كه ده‌بیته میر كچیكى میرنشینی ته‌رده‌لانی و میرانی ته‌رده‌لانی و
 به تاییه‌تی (خه‌سه‌ره‌وخان) ی هاوسه‌رى مه‌ستوره‌ش، یه‌كێك بووه له‌و میرانه‌ی كه
 دۆستى نزیک و راسته‌قینه‌ی شاعیران و هونه‌رمه‌ندان بووه و هه‌میشه
 دیوه‌خانه‌كه‌ی پر بووه له ته‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان و شه‌وانه، تا دره‌نگانی كۆری
 ته‌ده‌بیى و هونه‌ری، له ماله‌كه‌یدا سازكراوه ^{٤٩}.

له‌به‌رته‌وه من دلنیام ته‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالی، هه‌ی قۆناغی دواى شوو‌کردنی
 مه‌ستوره‌یه. كه ده‌بی هه‌رواش بی، چونكه نالی له كاتیكا كه باسی كچینى و
 رابردووی مه‌ستوره ده‌كا، ده‌لی:

ده‌عوای ئومه‌را، چه‌نده له‌سه‌ر ته‌ختی كرابی
 چه‌ند خوین كه رژیته و چ خوینی نه‌رژایی^{٥٠}

له‌م رووه‌وه، كاك (فاتیحى مه‌لا عه‌بدولكه‌رمی موده‌ریس)یش، رازیكى
 شاراوه‌ی له دوو توپی به‌یتیكى به‌توێكلی ته‌م قه‌سیده‌یه‌ی نالی دا هه‌ست

٤٨ دیوانی نالی، ل ٦٠٣.

٤٩ تحفه‌ی ناصری — تاریخ و جغرافیای کردستان، تألیف میرزا شکرالله سنندجی (فخر الکتاب)،
 مقابله و تصحیح دکتر حشمت الله طیبی، انتشارات امیر کبیر، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ش،
 ص ۲۰۲ — ۲۰۳، ۳۱۰.

٥٠ دیوانی نالی، ل ۶۱۹.

پیکردووه، که ده بیته به لگه بۆ ئەم بۆچوونه مان و به لگه کهش نیشانی ده دات که مهستووره، له کاتی نووسینی ئەم قهسیدهیه دا، شوی به (خهسرهوخان) کردووه، نهك هيشتا كچ بيت^{۵۱}. که ئەم بهیته کهیه:

شهو، نائیم و قائیم، عهله می (بابی رهزا) بۆ
بۆ دیده هه لستی، به مه تهل، عهینی عهسابی^{۵۲}

که بابی رهزا، باوکی (رهزا قولیخان) یش ده گهیه نی، که کورپه گه وهری خهسرهوخان بووه، له ژنه فارسه که ی: (حوسن جیهان) ی کچی فته ی عهلی شای قاجار. که واته؛ کۆکردنه وهی ناوی مهستووره، له گه ل رهزا دا، ئەوه ده گهیه نی که مهستووره له و سه رده مه دا ژنی خهسرهوخان بووه. له هه مان کاتیشدا ده بی ئەوه بزاین که (رهزا قولیخان) ی کورپه گه وهری (خهسرهوخان) یش، له سالی (۱۸۲۳ز) دا له دایک بووه^{۵۳}. چونکه که (خهسرهوخان) ی بابی رهزا قولیخان کۆچی دوایی کردووه، رهزا قولیخان، ته مه نی (۱۱) سالان بووه. که وهك له قهسیده که ی نالی دا، ده رده که و ی، هیشتا (خوسرهوخان) یش له ژیا ندایه. واته هیشتا خوسرهوخان، بابی رهزایه. که به گوێره ی ئەم میژوووه، ده بی کاتی نووسینی قهسیده که ی نالی، له نیوان سالانی (۱۸۲۸ — ۱۸۳۴ز) بیت.

دیسان که نالی له هه ندی به شی ئەم شیعره دا، شیوه یه کی ناته واوی (ته رجیع به ند) و (ده وری)، به دووباره کردنه وه ی وشه ی (قله شابی)، به کاره ی ناوه^{۵۴}، پشتیوانیه کی تره بۆ ئەوه ی بلین له کاتی نووسینی ئەم قهسیده یه دا، مهستووره (ژن) بووه، وهك نمونه ی ئەم چه ند به یته:

۵۱ دیوانی نالی، ل ۷۳.

۵۲ دیوانی نالی، ل ۶۲۳.

۵۳ دیوانی نالی، ل ۶۰۳.

۵۴ دیوانی نالی، ل ۶۰۵.

وهك خهيمه، به پهرديكي دوو نهستوونه به پابى
سه رتيله كي نهختى به نهزاكهت قهلهشابى
ل ۶۰۹

كاسيكي بلووريني نغوونى لهسهه رابى
نهختيكي له بهر مهوجى له طافهت قهلهشابى
ل ۶۱۰

لهو كانيه دا چوزه ره ريواسه رابى روو ابى
به وچوزه ره ريواسه، كه ميكي قهلهشابى
ل ۶۱۱

يا قورصى نمك ههروه كو مه پمهر به ضيابى
جي قه طرهيه ناويكي له نيودا قهلهشابى
ل ۶۱۳

حوقتيكي زه پى صافى لهسهه رابى باني نرابى
نهختيكي به سهه صه نهعتى (مانى) قهلهشابى
ل ۶۱۴

چه سپيده و خر ههروه كو بهر قالبى دابى
نهختيكي له بهر توندى يو سفتى قهلهشابى
ل ۶۱۵

خرچینکی موده وهر، به عهسه ل ناوی درابن
نهختیکي له بهر حوسن و حهلاوت قله شابی

ل ۶۱۷

بو ته جره به، تا له ذه تی شـیرینی نه دا بن
نهختیکي وه کو دیده یی ده رزیی قله شابی

ل ۶۱۸

* * *

هر چه نده له وه شدا که نالی وه که دیبیک ناوی مهستوره دینن، به لام جوره
لاقرتی و گالته پیگردنیکیشی تیدایه. چونکه نالی وای له قه لثم ددهات که
گوايه؛ خه لک وای داده نین که مهستوره نه دیبه!!

به لام له گهل نه وه شدا که نالی گالته! به نه دیب بوونی مهستوره دهکا؛ له
همان کاتیشدا له سهرتاسه ری قه سیده که و بگره له هه موو بهیتیکیشدا ستایش
و گوره یی و دهسه لاتداریتی و شکوی که سایه تی مهستوره باس دهکا و نه وانه ش
که دهستونوسی که شکوله دیرینه کانی دیوانی (نالی) یان نووسیوه و خوالیخوشبوو
(فاتیحی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس) یش، که دیوانی نالی ناماده ی
چاپکردوه، ههر پییان وایه که قه سیده یه کی ستایش نامیزی مهستوره یه، چونکه
(تیکرا له چوارچیوه ی پیا ههل وتن و شان شکو پیدانا دارپژراوه) ^{۵۵}.

ده عوای تومهر، چه نده له سهر تهختی کرابن

چهند خوین که رزایت و چ خوینی نه رزاین

ل ۶۱۹

۵۵ هه ندن لهو ماموستا به پزانه ش که دیوانی دهستونوسی (نالی) یان به لاوه بووه و له سهر ههر یه کن
له شیعره کان، سهرنج ناماژه یه کیان له سهر نووسیون، پییان وایه تهم قه سیده ی نالی، له (ستایش) ی
مهستوره دا نووسراوه. بو زیاتر زانیاری له مباره یه وه، بنواړه: دیوانی نالی، ل ۶۰۴.

كهواته دهبي ميژووي نووسيني قهسيدهكه، ههروهك چۆن وتمان هي دواي شووكردي
 (مهستوره)يه؛ له ههمان كاتيشدا هي پيش تهوه سهردهمهيه كه بنه ماله مي رنشينى
 ئهردهلان، دهسهلاتيان له دهستدا نهماوه و به ناچارى و به كوهمل، روويان له
 ميرنشينى بابان كردووه، كه دياره تهه سهردهمهش زۆر كورته و تهوهندى به بهرهوه
 نه بووه مهستوره ماوهيهكه له سليمانى پيتهختى (بابان)هكاندا بژى و لهوى له ديوه خانى
 ميران و كۆر و دانيشتنى تهدهيدا، له گهل نالى دا سهر و پيوهندىكيان هه بووى. بهلكو
 وهك زانيمان مهستوره، لهه كچه زۆر ناله باره دا، نهخۆش و ئاواره و ليقه و ماو بووه، كه
 داب و نهريتى كورده و اريش، ريگه بهوه نادا له مجۆره كاتانه دا قهسيدهى وا له باره
 ئافرهتيكى بى دهرهتان و ميوانى وهك مهستوره وه بنووسرى، چونكه مهستوره وهك
 خۆى له ميژووهكهى خويدا دهگيرپيتهوه: ههر كه گهيشتبونه شاره زوور و پييان ناوهته
 سنوورى ميرنشينى بابانهوه، عهبدوللّاي پاشاي كورى سليمان پاشاي ميرى تهو كاته
 بابان (رى و رهسمى پيشوازي ليكرديانى بهجى گه ياندووه) ^{٥٦}.

كه وتيشمان ميژووي نووسيني قهسيدهكه، له نيوان سالانى (١٨٢٨ز تا پيش
 ١٨٣٤ز)يه، تهوا مهستوره، ميرژنه و له لووتكهى دهسهلات و ناز و نيعمه تدايه.
 ههر بويهش سهرتاسهري قهسيدهكه (وهك خوپاراستنيك لهو دهسهلاته) باسى
 خهونيك دهكا .. خهونيش گومرگى لهسهر نيه...
 به ههمان شيوه، (نالى)ش له قهسيدهكهيدا، كه باسى خۆى دهكات، وهك
 كهسيكى گهوره و به توانا و بليمهت و به دهسهلات، ئاماژه بۆ خۆى دهكا:

ههر مهستهله بيكرى، كه به تۆ شهرحى كرابى
 مومكين نيه كهس دهخلى بكا، چين و خهتابى
 تهه شارمى ته شريمه، دهبي ههيهتهى چابى
 ههم شارمى و ههم جاريح و موضيحه گوشابى
 ٦٠٦ل

٥٦ مهستوره، ميژووي ئهردهلان، سهرچاوهى پيشتر ناوبراو، ل٢٣٧. ههروهها: تحفهى ناصرى، ص٢١٠.

رېښې حورمهت و بڼې حومه تېږې هدرگيز نه کوتابڼې
چهنډ ناوې رږا بڼې و چ ناوې نه پږا بڼې
ل ۶۲۵

* * *

له بهرته وه ده بڼې (نالی) یش کاتې ته م قه سیده یه ی نووسیږې، که له وپه پرې له خو
رازیوون و ده سه لاتی شاعیرانه و به خو نازیندایه و .. هر ته و سه رده مه بیت، که
(نالی) ش هیشتا ناوړه بوون و لیقه و مان و دوور که و تنه وه ی له خاکی نیشتمان
نه چه شتوه و له نیشانه کانی به خو نازینه کانیشیدا دهرده که وې که نالی وه ک
ته مه نیش، هیشتا له هره پته لاویتی و له خو راپه رمون و گه شه و هیوای ژیاندا یه .
به پیچه وانه ی ته و چهنډ شیعه وه، که له ناوړه بییدا نووسیونی و به ناسانی بوون و
به رانه ی په ککه و تن و بڼې دهره تانیان پیو دیاره . وه ک نمونه ی ته م چهنډ شیعه ی:

وه ی که روو زهر دی (مه دینه) و روسیاهی (مه ککه) خو م
دهر کراو و دهر به دهر، یار په ده خیلې عه فووی تو م
ل ۲۹۹

ته ی تازه جوان! پیرم و نو فتاده و کسه و تووم، تا ماوه حه یاتم
دهستی بدهره دهستی شکسته م، که به سه رچووم، قوربانې وه فاتم
ل ۲۶۴

یان که له شام — وه بو سالم — ی هاورپې ده نووسی:
زارم وه کو خیلال و نه حیفم وه کو خه یال
ثایا ده کهومه زار و به دلدا ده کهم خوتور؟
ل ۱۹۶

بۆيە بۆ بهراورد راگرتنى ھەردوو سەردەمى ژيانى نالى و مەستورە — كە
ھاوسەردەمى يەكتەن — و ئەو رۆژگارەش كە وەك وتمان (نالى)ش ئەم قەسىدەيەى
تیدا نووسىو، سەردەمى گەشەنەو شاعىرىتى (نالى)يە، كە وەك تاكام، خودى
قەسىدەكە ئەو پرسیارەمان لا بەجى دەھىلى:

بۆچى نالى ئەم قەسىدەيەى لەسەر مەستورە نووسىو؟!

لە وەلامدا، بەو ھۆيەو كە باس و خواسەكانى ناو دیوہخانان و دانىشتنە
ئەدەبىيەكانى ئەو رۆژگارەمان لەبەر دەستدانىيە! بۆيە ھەر ئەوندەمان لە دەست
دیت، شوین لیكدانەو و بۆچوونى خۆمان بكەوین و بلیین پيش ھەر لیكدانەو و
بۆچوونىك، دەبى ناسینەوہى نالى، لە پەنجەرەى شیعەرەكانى خۆيەو ديارى بكەين
و لە سەرلەبەرى شیعەرەكانىشیدا، ئەم ئەنجامگىرىيەمان دیتە بەر ھەست، كە نالى
سەرەراى شاعىرىتى و دەسلالتى داھینەرەنەى دەگمەن و كەم ویتەى، لە ھەموو
بوارەكانى شیعردا، بەلام نالى؛ مرۆڤىكى خوين گەرم و دل و ھەست زۆر ناسكە؛
بە رادەيەك كە بچووكترين و ناسكترين ئازاردانى؛ گەورەترين ئازارى پىگەشتووہو
ھەلچووہ و ھاتۆتە دەنگ. كە ئەم دياردەيە لای (مەھوى)ش ھەروايە. بەلام لای
شاعىرىكى گەورەى وەك مەولەوى بە پىچەوانەوہيە. واتە نالى بچووكترين نيشانەى
درشت و زبرى دەورويشتى، ھەستى رووشاندووہ و ئازارى پىگەياندووہ و بە دەم
ئازاريشەوہ ھەستى خۆى بە شيعر دەربريوہ؛ بە تايبەتیش بەرامبەر ئەوانەى دلە
پر شيعەرەكەيان رەنجاندووہ و ويستويانە لە شكۆى شاعىرى و لە شكۆى كەسايەتى
كەم بكەنەوہ:

ئەم سەرسەرى بازانە، كەوا ھەمسەرى بوومن
موشكىل بگەنە ساعىدى شاھىكى وەكو من

۳۳۱ل

شیعری خەلکی کە ی دەگاتە شیعری من بۆ ناسکی!
کە ی لە دیقەتدا، پەتک دەعوا، لە گەڵا هەودا دەکا؟

ل ۱۰۷

کەس بە ئەشعارم نەلێ خۆ کوردی یە، خۆ کردییە
هەر کەسێ نادان نەبێ، خۆی تالبی مەعنا دەکا

ل ۱۰۷

ساییدی پایە وەکو بالێ هوما و بازی س—پیم
نەو وەکو بوومی قەدەم شووم و نەهەم پەنگی قەلەم

ل ۲۸۹

ئەو گەوهەری نوکتە، کە لە نالی دەدزن، خەلق
ئاوی نییە، وەک ئاگری بێ شەوقی دزانە

ل ۴۸۱

لێم حەرامە دانە و ئاوی حەماماتی حەرم
من کە بازی دیدە بازم، نەک شەواری دەستەمۆم

ل ۳۰۱

* * *

ئەم نمونانە و نمونە ی زۆرتری لەم بابەتە ی نالی، ئەو دەسەلمێنن کە ئەگەر
چەند وەلامێک بۆ هۆی نووسینی ئەم قەسیدە یە هەبێ؛ ئەوا (یەکیک) لەو
وەلامانە، (کە بەلای منەو وەلامێکی لاوازه) ئەو یە کە بلێن: دەشی نالی لە
ئاکار و قسە و توانجیکی مەستوو رە بێزار بووبی و بەو جو رە نالی وەلامی
دابێتەو!... ئیتر ئەو ئاکار و قسە و توانجە ی مەستوو رە، چۆن بووبی و لە کو ی و

کهی له چ دیدار و کۆر و کۆمهڵیکدا، له گهڵ نالی دا، یه کتریان دیبێ.. یانا؟!.. ته مانه هه مووی جیی پرسیاری بێ وه لامن. چونکه وهك پێشتر وتمان: دیوه خانی (خهسرهوخانی) ئه ده لانی و دواتریش (دوای مردنی خهسرهوخانی)، هه مان دیوخانی، هه ر مه لبه ند و ژووانگهی کۆری ته دیبان و هونه رمه ندان بووه و دیسانیش هه ر له شاری (سنه ی) پێته ختی ئه ده لانی دا،، مزگه وتی به ناوبانگی (دارالاحسان)یش، که له سه ر فه رمان و له سه ر ده می ته مانو لا لانی (١٧٦٤ — ١٨٢٤ز) گه وره و خه زووری مه ستووره دا دروستکراوه؛ مه لبه ندیکێ دره وشاوه ی ئایینی و زانستی بووه و زانایان و ته دیبان و روونا کبیران، له هه موو لایه کی کوردستانه وه روویان تێک درووه. ئیتر ته گه ر (نالی)ش وهك زۆر له و ته دیب و شاعیرانه، ریی که وتبێته دیوه خانی خهسرهوخانی، یان مزگه وتی دارالاحسان و له لایه ن خهسرهوخانی، یان (مه ستووره) وه ریزی شیاوی خۆی، وهك پێویست لێ نه گیرایی و دلی ره نجیند رایی؛ ته مه شیانی جیی لێ ورد بوونه وهیه. یان وه لای ته بو پرسیاره زۆره کان، که له م بواره دا به لگه و نمونه ی شیعی (نالی) مان له به ر ده ستدا نییه؛ ئاماژه بو ته وه بکه ن که له سنه دا ژیا بێ. به پێچه وانهی (سالم) ی هاو پێی (نالی) یه وه، که وهك له دو تویی شیعه ره کانیدا در ده که وێ، ما وه یه که به ئاواره یی له (سنه) دا ژیا بێ و به خه مینکی زۆره وه، له زۆر شیعه ریدا، باسی ته و رۆژانه ده کا^{٥٧}، وهك نمونه ی ته م شیعه رانه:

فه ره ح دینێته خاتر، گه (سه نه ندو ج)
له دلمایه خه فته، وهك شـاخـی (تاریـز)
چ بلیتم! حاله تی دل چۆنه له هیج رانا (سالم)
سه حنی گو لزاری سه نه ندو ج، وه کو زیندانی منه

دیسان وه لایمی به هیزی تریش به لای منه وه، بو به ر ده م ته م پرسیارانه ته وه یه، که وهك به شیعه ره کانی (نالی) دا بو مان در ده که وێ، نالی له سه ران و میرانی

٥٧ دیوانی سالم، چاپی دووهم، چاپخانه ی کوردستان، هه لێر، (١٩٧٢) - لایه ره (٧٢ — ١٣١).

(بابان) یش نزيك بووه و دوستايه تی له گهلا سلیمان پاشا (۱۷۹۰ — ۱۸۳۸ز)^{۵۸} ی کورپی ئه وره همان پاشای بابان و دواتریش له گهلا ئه حمده پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان دا هه بووه. چونکه شیعی زۆر به کول و به سۆزی بۆ کۆچی دوایی یه که میان و له سه ر ته خت دانیشتنی دووه میان نووسیوه، که ئه مه سه ره تای نمونه ی ئه و شیعرانه یه:

تا فەلەك دەورەى نەدا — سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو
كەوكەبەى میهرى موبارەك، تەلەغەتى پەیدا نەبوو
ل ۳۷۰

هوده ودى دل، حەپسى بەلقىسى سەباى دیوه یه قین
خۆی که دامپن گیرى شاهى ئاسەفى ثانی ده کات
ل ۱۰۵

* * *

ههروه ها شیعی بۆ سوپاکه ی ئه حمده پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان
نووسیوه، که به مجۆره ده ست پیده کا:

۵۸ گه ریده ی ناسراوی به ریتانی: کلودیوس جیمس ریج، که سالی (۱۸۲۰ز) سه ردانی شاری سلیمانی کردووه و له نزيكه وه چاری به سلیمان پاشای بابان که وتووه، ده لی له وکاته دا (سلیمان پاشا)، ته مه نی (۳۰) سالان بووه. ههروه ها (نالی) ی شاعیریش که به بۆنه ی کۆچی (سلیمان پاشا) وه شیعی نووسیوه، میژوویی مه رگی ناوبرای له سالی (۱۸۳۸ز) نووسیوه. بۆ زیاتر زانیاری له مباره یه وه بنواره: گه شتانه ی ریج بۆ کوردستان، وه رگێرانی له عه ره بییه وه بۆ کوردی: محمه د حه مه باقی، چاپی سییه م، چاپه مه نی ئاراس، هه ولیر ۲۰۰۲، ل ۱۳۲. ههروه ها دیوانی نالی، شعیری: تا فەلەك دەورەى نەدا، سەد كەوكەبى ئاوانه بوو — ل ۳۷۰.

ئەم تاقىمە مومىتازە، كەوا خاسسىيە شىھان
ئاشوبى دۆلى مەملەكەت و قەلبى سوپاھن ل ۳۴۰

* * *

ئەم دوستايەتچىلەش لەگەل ئەم مىرانەدا، ئەو ھەمان بە پىردا دىنى، كە زۆر جار لە كاتى ھەلۆيىست و ھەرگىزى ئەم مىرانەدا، بەرامبەر بە رووداويك، يان بەرامبەر بە مىرىكى تر؛ بە تايەتەش بەرامبەر مىرانى ئەردەلان، كە ھەندى جارىش بەيە كدا ھەلپژاون، واين لە نالى كىردى، بۆ پىشتىوانىيە لە مىرانى بابان، بە نيازى سووكايەتى كىردن بەرامبەر بە مىران و سەرانى ئەردەلان، ناوى ئافرىدەتەكى ناودارىان بەيىنى؟! چۈنكە لەم بوارەدا، نەك ھەر نالى، بەلكو ھارپىكانىشى لە روانگە بەرگىيە و خۆشەويستىيە مىران و مىرنىشىنى (بابان) ھە، كەوتۈنەتە سەنگەرى بەرەى بابان و ھەلۆيىست و ھەرگىزى لە تىكپاى رووداۋەكانى ئەو رۆژگارە؛ ھەك نمۇنەى ئەو شىعەرى سالم، كە پىشتەر نووسىمان و ئەو شىعەرى شىخ رەزى تالەبانى (۱۸۳۱ — ۱۹۱۰ز)، كە سەبارەت بە شەرىكى نيوان عەبدوللا پاشاى بابان و (رەزا قولخان) كورپى (خەسرەوخان) مىرى ئەردەلان، نووسىۋىتى و بە لاقرىيە ھە باسى تىكشكانىكى لەشكرى ئەردەلان و بە ستاشەۋە سەركەۋىتىكى سوپاى بابان بەسەر سوپاى ئەردەلان دا ھەكا:

كە عەبدوللا پاشا لەشكرى (ۋالى سەنە) شىر كىرد
(رەزا) ئەو ۋەختە عومرى پىنج و شەش، طيفلى دەبوستان بوو^{۵۹}

بەلام ۋەلامى لە بارتەر، بۆ سەرجەمى ئەو پىرسىارانە، لەو بوارەدا كە لە پىشەكى ئەم چەند لاپەرەيەدا ئامازەمان بۆ كىرد؛ ئەۋىش بوارى مەلمانى و تەنگ بە يەكتر ھەلچىنى ھەردو قوتابخانەى جىۋازىيە ئەدەبىي گۆزان و دىيالىكتى باشۋورە؛ كە لە قوتابخانە شىعەرىيە كەى نالى

۵۹- دىۋانى شىخ رەزى تالەبانى، ساغكىردنەۋە و شەرحى شوکور مستەفا، چاپەمەنى ئاراس، چاپخانەى ۋەزارەتى پەرۋەردە، ھەلۋىر ۲۰۰۰، ل ۸۷.

و هاوړپکانيډا خوی دهنوینې و نالی سهردهستهی ټهو قوتاځانهیه و ټهو ململانې و زورانبازیه دژوارهیه، که سهردهمی ژبانی مهستورهش، هاوکاتی سهرهه‌لډان و گهرمی باس و خواسی ټهم قوتاځانه شیعرییهی نالی بووه و هه‌لېژاردنی ناوی مهستورهش، له‌لایم نالی یهوه، بۆ سووکایه‌تی پیکردنی میران و سهرانی ټهرده‌لان بووه؛ که باوهش و په‌ناو سیبهری دیرینه و راسته‌وخوی ټهدب و ټهدیبانی دیالیکتی گوزان بوون و.. له‌مه‌ش زیاتر، بۆ نابروبردنیان بووه، که راسته‌وخو سووکایه‌تی به ناوی تافره‌تیکی به ناوبانگ و به شان و شکوی وهک مهستوره بکا، که به‌رای من مهستوره، ره‌مزی سهرلندی و ناوبانگی ټهو کاته‌ی میرانی ټهرده‌لان بووه؛ چونکه جگه‌له‌وه‌ی بڼه‌مالی مهستوره همیشه‌ ناودار و ده‌سه‌لاتدار و سهرکه‌ش بوون. له هه‌مان کاتدا مهستوره‌ش خوی، خانمیکي هیژا و هه‌لکه‌وتوو بووه. ههر بویه‌ش به‌سهر (حوسن جیهان)ی کچی ففتح‌علی شای قاجاردا، که یه‌که‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان بووه؛ بۆته دوو‌ه‌مین هاوسهری خه‌سره‌وخان، به‌مه‌شدا دیاره ټه‌گهر مهستوره، شایانی ټه‌وه نه‌بوایه، ټه‌وا له‌قکردنی پله‌وپایه‌ی (حوسن جیهان)، هه‌روا شتیکی ټاسان نه‌بووه؛ که له‌و روژگارده‌ا ففتح‌علی شای قاجار (۱۷۹۸ — ۱۸۳۴ز)، تاقانه‌ شایه‌ک بووه، له سهرتاسهری خوړه‌لاتی ناوه‌راستدا، حسابی گه‌وره و تاییه‌تی له‌سهر کراوه.

جگه‌ له‌وه‌ی لایه‌نی گرنگیش له کرداری نالی دا، ټه‌وه‌یه که زور به ده‌گم‌ن و دژوار، ناوی که‌سینک له شیعه‌کانیدا به‌یټی، مه‌گهر ټهو که‌سه زور ناودار و گرنګ بیټ. چونکه له‌و قه‌سیده دريژه‌شدا، که له (شام)‌وه بۆ (سالم)ی نووسیوه؛ ټه‌گهر سالم خوی، به‌و قه‌سیده‌یه دريژه، وه‌لامی نالی نه‌دابایه‌ته‌وه، نه‌مانده‌زانی که ټاخو قه‌سیده‌که‌ی نالی، بۆ (سالم)ه، یانا؟!.. ټه‌گینا نالی خوی له قه‌سیده‌که‌دا، ناوی که‌سی نه‌هیټاوه. بویه ټه‌گهر مهستوره‌ش، زور گه‌وره نه‌بوایه، نالی ناوی نه‌ده‌یټا. کاتیکیش ناوی هیټاوه (وهک له سهروتریش وتمان)، له ویناکردنی (خه‌وینکدا) ناوی هیټاوه، چونکه وهک وتمان نالی زور باش مهستوره دهناسی و ده‌زانی که:

ده‌عوای ټومه‌را، چه‌نده له‌سهر ته‌ختی کرابی

چه‌ند خوین که رڼابیټ و چ خوینی نه‌پراڅابی!

سه‌قز

زستانی/۱۹۹۴

نالی

له سه فەرنامه ی بالیۆزیکى فرهنسادا

(۱۹۰۶-۱۹۰۷)

سالى (۱۸۵۳) هیشتا (نالی) خۆی له ژيان و نیشته جیى شام (سووریا) بووه، كه: ئەلیكساندر بۆریژوۆ ئاخۆدزكو (۱۸۰۶-۱۸۹۱) ی شاعیر و دیپلومات و زمانهوانی پۆلهندی^(۱)، لهو كاته دا كه له وهزارهتی كاروباری دهروهی فرهنسادا كاری كردوو، ویستوویهتی لیكۆلینه ویه کی فیلۆلۆژی له باره ی زمانی كوردی - دیالیکتی سلیمانی- یه وه بنووسی^(۲)، پیوهندی به: ئەحمەد پاشای بابان (؟- ۱۸۷۵) وه كردوو وه له پێگه ی ئەحمەد پاشای بابانی شه وه زانیویتی كه (نالی) لهو ساله دا (۱۸۵۳) نیشته جیى شام (سووریا) یه وه له هه موو دیالیکته كانی زمانی كوردی دا، زانیه کی به ناوبانگه^(۳) و به تایبه تی خۆی بو دیالیکته هه مه چه شنه كانی نیشتمان هه کی (كوردستان) ته رخان كرده وه پێشتریش كتیبیکی رێزمانی عه ره بیی وه رگێرا وه ته سه ر زمانی كوردی. بۆیه (ئاخۆدزكو) بو ئەنجامدانی ئەم كاره ی، به تاسه وه ئاواتی دیداری (نالی) خواستوه. به لām وهك دواتر ده رده كه وی ئەم ئاواته ی دیداری (نالی) بو نه ره خسا وه كاره کی به شیوه یه کی تر، له گه ل ئەحمەد پاشادا ئەنجام داوه.^(۴)

ئەم هه واله ی ئەحمەد پاشا، له باره ی شاره زایی و زانایی (نالی) یه وه، له دیالیکته كانی زمانی كوردی دا، كه به (ئاخۆدزكو) ی داوه، باس و خواس و پرسیا ری زۆر و تازه وه هه مه جوړ ده ورۆژینی، وهك ئەوه ی كه:

۱- ئەحمەد پاشای دوا میری میرنشینی بابان^(۵)، هه روهك چۆن له ما وه ی فه رمانروایه تییه كه یدا، ناسیاوی و دۆستایه تی له گه ل (نالی) دا هه بو وه^(۶)

(نالی) یش دۆستی نزیکى (سالم) و (کوردی) بووه، که چى ئەحمەد پاشا لەنیوان ئەم دەستە شاعیرانەدا، هەر تەنیا ناوی (نالی)، وەک زانای بەناوبانگ، لەبوارى زمانى کوردی دا، بە (ئاخۆدزکۆ) دەگەیهنێ.

۲- لەو سالاىدا (۱۸۵۳)، که ئەحمەد پاشا ئەم زانیاریانە لەبارەى (نالی)یەوه بە (ئاخۆدزکۆ) دەدات، میرنشینى بابان ڕووخواوهو ئەحمەد پاشا چەند سالیکیە نیشتهجێی ئەستەموولەو (نالی)یش پێش ڕووخانى میرنشینەکه، کوردستانی جێهێشتووه. بەم پێیە چ ئەحمەد پاشا و چ (نالی)یش، هەردووکیان لەدەرەوهى کوردستان و ئەگەرچی بە جوگرافىاش لەیهکتر دوورو دابراون، بەلام بەهۆى دۆستایەتیی پێشتر و دیرینهیانەوه، لە هەوالی بەردەوامى یەکتر دانەپراون. ئەى ئاخۆ ئەم زانیاریانەى ئەحمەد پاشا، سەبارەت بەزانایی و خۆتەرخانکردنى (نالی) بۆ دیالیکتەکانى زمانى کوردی، زانیاریى سەرەدمى پێش ڕووخانى میرنشینى بابان و دەرچوونى (نالی)ن، لەکوردستان؟! یان دواى سەرەدمى دەرچوونى (نالی)ن لەکوردستان!؟

۳- ئەو لیکۆلینەوهیەى که (ئاخۆدزکۆ) دەیهوى لەسەر (دیالیکتى سلیمانى)ى بنووسى و لەو کاتەدا (۱۸۵۳)، که هیشتا تەمەنى دروستبوونى شارى سلیمانى خەریکە دەبێتە (۶۹ شەست و نۆو ساڵ)، ئەو شیوەزار، یان وەک (خۆدزکۆ) لەو کاتەدا پێى دەلێ: (دیالیکتى سلیمانى)، ئاخۆ ئەو شیوەزارە، وەک (دیالیکتیک)، خەمڵیوه و چەسپیوه و بلاوبۆتەوهو بۆ ئەوه دەبێ پێى بوتری: دیالیکتى سلیمانى!؟.

۴- ئەو دیالیکتەکانەى زمانى کوردی، که لەو سەرەدمەدا (نالی) خۆى بۆ تەرخان کردبوون و کارى لەسەر دەکردن، بۆچى یەکیک لەو دیالیکتەکانەى نەکرده بنەما و سەرەشقى کارى زمانەوانیى خۆى و دەولەمەندکردنى ئەو دیالیکتە، بە فەرەهنگى واژەگەلى نوێ؟! وەک ئەوهى مەولهوى تاوهگۆزى (۱۸۰۳-۱۸۸۲)ى ھاورۆژگار و سەرەدمى (نالی)ى، بۆ دیالیکتى (گۆران)ى کردو بەدەم داھینانى لیریكا جوانەکانییەوه، دیالیکتى (گۆران)ى گەيانده لووتکەى گەشەنەوه و ئارایش و ڕازاندنەوه و تەنینهوهى سەرلەنوویی ئەو دیالیکتە دیرینهیەى زۆرتەین و دەولەمەندترین ئەدەبى نووسراوى پێشکەش بە سامانى فەرەهنگى کوردی کردووه و خودى (نالی)یش لەو ڕۆژگارەدا، لەقەلمەرەوى یەکجار فراوانى ئەو

دیالیکتەدا چاوی ھەلھینا و توانای دیالیکتەکە ی لە داھینانی شیعری بەرزدا، ھەست پێکرد. بەلکو (نالی)، لە کاتی کدا خۆی نوقمی کەش و ھەوای دیالیکتی (گۆزان) بوو، بەلام لە کۆی ئەو کەرەسە ی دیالیکتانە ی، کە خۆی بۆ تەرخان کردبوون و کاری لە سەر دەکردن، کاری مۆتوربەسازیی پێکردن و دیالیکتییکی ترو تازەتری پێکھینا و داھینا، کە وەك ھەر لە پرۆژگاری (نالی)دا، زمانەوانییکی وەك (خۆدزکۆ)، پیتی وتوو (دیالیکتی سلیمانی) و خودی (نالی)یش، بەر لە ھەموو کەس و بەر لە (خۆدزکۆ)ش، خۆی لە شیعەرەکانیدا ئاماژە ی بەم شانازییە ی خۆی کردوو، کە داھینانیکی نوێی لە زمانی کوردی دا کردوو و وتوو یەتی: (کەس بە ئەشعارم نەلی: خۆکوردی یە، خۆکردی یە...).

به‌لām ئەم داهینانه نوێیهی (نالی) له زمانی کوردیدا کردوویهتی، بهر له هه‌موو دیالیکته‌کانی تر، ده‌سته‌ی چێله‌ی زۆری له دیالیکتی (موکریان) بو‌ خواستوو و له دیالیکتی (موکریان) نزیکه‌، (دیالیکتی موکریان) یش له دووسه‌ری شیوه‌زار و قه‌له‌م‌په‌وشه‌وه‌، له شیوه‌زار و قه‌له‌م‌په‌وی (پشده‌ری زی‌دی میرانی بابان نزیکه‌ و تی‌که‌له‌. . به‌م پێیه‌ ئەو دیالیکته‌ی (نالی) کردی به سه‌رمه‌شقی کاری زمانه‌وانیی و شیع‌ره‌کانی خۆی، لای میرانی بابانیش جێی به‌سه‌ند و رازیبوون بوو.

سەقامگىر و شىرىنى ھەيە و لە ئەزمونى مانەو و ژيانى زياتر لە (١٦) شازدە سالى نووسەرى ئەم لاپەرەنەشدا، لە خۆرەلەتتى كوردستان (سەفز)، بۆى دەرکەوتووە، كە شىعەرى (نالى)، لای زۆرىنەى پروناكبيرانى موكریان، جىي پەسەند و ئاوپلیدانەوێ تايبەت و ئەزبەرکردن و خۆشەويستىيە.

ھەموو ئەو پرسىيارانە و گەلى باس و بابەتتى تر، كە داھىنانەكانى (نالى)، لامان دەورووژىن، بوونەتە كەرەس و ھەويىنى بەرھەمى كىيىكى ئايىندەم، كە ئەگەر مردن مەودا بدات، چاوى خويىنەران و دلدارانى (نالى) پى پرووناك دەكەمەو.

لەم بۆنەيەشدا، كە لەرپىگەى داھىنانە مەزنەكانى (نالى)يەو، پردى نىوان (نالى) و ھەريى موكریان دىتەگۆرى، با بزانيں كاتى باليۆزىكى (فرەنسا)ش، لە سالى (١٩٠٦)دا، سەردانى (موكریان) دەكات، چۆن باسى (نالى) دەكات!.

ئەم باليۆزەى فرەنسا كىيە؟

ناوى (كۆلار دىسكۆ)يەو بە نازناوى (يۆژىن يۆبىن) نووسىنەكانى بلاوكردۆتەو. نابراو سالى (١٨٦٣) لە شارى (پۆيىن)ى فرەنسا بە دنيا ھاتووە و لە تەمەنى (٢٠) سالىدا كۆلىژى (ياسا) تەواوكردووە و دوايى لە ھەزارەتى كاروبارى دەرەوێ فرەنسا بە فەرمانبەر دامەزراوە و لەو مۆژووە بە دواو، چەند پلە و ناوئىشانىكى دراوھتى و بۆ چەند جىگەو ولايتىكى وەك: (ئەسىنا - يۆنان) و ئەستەمبول و (كاراكاس - قىنزويلا) و (پەكىن - چىن) و (قىيەنا - نەمسا) و (قاھىرە - مىسەر) و دواتر بۆ (پارىس - فرەنسا) گۆيزراوھتەو. سالى (١٨٩٨) پلەكەى بەرزتر كراوھتەو بۆ (بوخارست) و (تەنجە) و (مەراكىش) نىردراو. ئەم سەفەرەى بۆ مەراكىش، بوو ھەويىنى دوو كىيىب لە بارەى مەراكىشەو و سالى (١٩٠٦) چاپ بلاوئۆتەو.

سالى (١٩٠٤) بە پلەى دووھى (وھزىر موختار - باليۆز) بەرزكراوھتەو بە نوينەرايەتى ولائەكەى، لە (ھايتى) جىگەر دەبى و بەدەم كارووە كىيىك لەبارەى رەش پىستەكانى ئەويو دەنووسى.

له (۸ی تشرینی ۱۹۰۵) دا، بۆ (تاران) ده‌گوێزریتته‌وه و تا سالی (۱۹۰۷) له ئیран ده‌بی، که کتیبی (ئیڕانی ته‌مړۆ)، یادگاری ته‌م ئه‌رکه‌یه‌تی. ناوبراو که له سالانی پڕ له هه‌للاهه‌رای (مه‌شرووتیه‌ت) دا له تاران بووه و ته‌و راپۆرتانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه بۆ وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌ره‌وه‌ی فره‌نسای ناروون، به‌یه‌کیک له‌و سه‌رچاوه گرنگانه داده‌نرێن، که جیبی سه‌رنجی لی‌کۆله‌رانی ته‌م ر‌ووداوه گرنگه‌ن.

سالی (۱۹۰۷) بۆ (به‌ل‌گراد) ده‌گوێزریتته‌وه و له سالی (۱۹۱۰) دا، که پله‌ی یه‌که‌می (بال‌تۆزی) ده‌دریت، به‌ره‌و پاريس ده‌گوێزریتته‌وه و له‌دوا‌یدا سالی (۱۹۱۴)، که مێک پێش هه‌لایسانی یه‌که‌مین جه‌نگی جیهانی، کارکه‌نارد ه‌ی. ناوبراو جگه له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی ئاماژه‌مان پێ‌کردن، ته‌م کتیبانه‌شی نووسيون:

۱- ئینگلیزه‌کان له هیندو میسر

۲- پێشه‌نگه‌کانی تووریستی جیهانی له مه‌راکیش

به‌لام له‌ناو به‌ره‌مه‌کانی (یوژین یۆبین) دا، ته‌و سه‌فه‌رنامه‌یه‌مان مه‌به‌سته، که سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نووسیویتی و دواتر به‌ناونیشانی (أیران امروز) کراوه‌ته‌وه فارسی^(۷) و له‌به‌شی چواری ته‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌دا، گه‌شته‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ ناوچه کوردنشینه‌کانی نازه‌ربایجانی خۆئاوا و موکریان و له‌به‌شی (۱۴) و (۱۵) شدا، به ناوچه‌کانی (کرماشان) و (خانه‌قین) دا تیپه‌رده‌بی، که جارێ ته‌مه‌ی ئیستا مه‌به‌ستمانه^(۸)، هه‌ر به‌شی (۴) چواره‌مه‌یانه.

ته‌م گه‌شته‌ی ناوبراو، له مانگی ته‌مووزی (۱۹۰۶) داو له‌سه‌ر داوای ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی (فره‌نسا) ده‌ستی پێ‌کردوه، که (۷) هه‌وت هه‌فته‌ی خایاندوه و سه‌ره‌تا له (تاران) وه، به‌شار و شارۆچکه‌کانی: قه‌زوین، زنجان، سولتانییه، پل-دوخته‌ر، میانه، گه‌رمارود-دا گه‌یه‌ته (ته‌وریز) و له‌وێشه‌وه به: مه‌ره‌ند، خۆی، سه‌لماس دا گه‌یه‌ته (ورمی) و له ورمیشه‌وه به: دیزه‌ج، محه‌مه‌دیار-دا گه‌یه‌ته سابلاخ-مه‌هاباد و دوا‌ی ته‌م سه‌ردانه‌ش به‌ره‌و باشوورتر، بۆ ناوچه‌کانی (سه‌قز) و (بانه) ناچیت و هه‌ر له سابلاخه‌وه به‌رپێ: ته‌وریز، ته‌رده‌بیل، سه‌راب، ئاستارا، ته‌نزه‌لی دا بۆ (تاران) گه‌راوه‌ته‌وه.^(۹)

(موكرى) و (دييوكرى) يه كان: (۱۰)

(بوداق سولتان) دوو كورپى بووه: (عه بدولعه زيز سولتان) و (عه بدوللا به گ). له كورپى يه كه ميان (خانزاد) هكان به جيمان، كه له شاردان نيشته جيئن. له كورپه كه ي ترى (به گزاده) كان ماونه ته وه، كه له زوزاندا به بلاويى ده ژين. ثم دوو لقه، چيني ئه عيان و پياو ما قوولانى خيئل پيكدئين، كه سه ركرده و به رپوه به ر له م چينه هه لده بژيردريت.

به لام سه ره راي دابونه ريتى باوى ته و سه رده مه، له نيوه ي سه ده ي رابووردو ودا كورد يكي ئاسايى (موكرى)، به حاكمى سه رتاسه رى تازه ربايجان دانرا و هه لى قوسته وه و پله و پايه و هيژى خوئى بو له ناو بردنى ته وانه ته رخا ن كرد، كه به هوى پله و پايه و ناو بانگى بنه ماله كان يانه وه ده كر ينه حاكم، بو يه له و كاته وه ئيتر (موكرى) يه كان حاكم بو شار دانانين، به لكو له لايه ن ده ولته تى ئيرانه وه، حاكم بو سابلانخ ديارى ده كرى.

ئيسستا سى سائه، يه كيكي ته وريژى به ناوى (ره شيدولمولىك) ئه ركى به رپوه بردنى حكومه تى ثم ده قه ره ي به ته ستو گرتو وه. خوئى و ده سته يه ك له كارگيرانى خواره وه ي ميرى، وهك روخسارو ده سه لاتى ده ولته تى ناوه ندى، له لايه ن خه لكه وه سه ير ده كر ين. هيچ بنكه يه كى سه ربازييش بو پشتيوانى ليكردى له ناوچه كه دا نييه، ته نانه ت له كومه لانى ته شه يوعيش دووره. له مانگى موچه رهم و ره مه زاندا، چهند ره وزه خوئينيك به تاييه تى بو سابلانخ دينن، بو ته وه ي ره وزه ي بو بخوينن. خه لك له وه به خشا راون سه رباز بده ن و باجيكي كه ميش ده دن. ته گهرچى ثم خيئل، ريكخستنه سه ره تاييه كانى خيئل كه شيان له ناوچوه، به لام هوزه چكوله كان هه مان نيشانه و دابونه ريتى ديژينه يان هه ر ماوه. به رپوه بردنى خيئل، رى و شوئينى تاييه تى و كارزاني گه ره كه، پيوهنديى خه لكى ده شتنشين و كو يستانيى، ده بى به جور يك بى، كه دانىشتووانى زوزان، به ره و لاي تورك نه بات.

برينه وه ي مووچه و دابه شكردنى نازناو و ناوى ئيفتixa رى و هه ر به خشينيكى ترى پله و پايه ي سه ربازيى، به شيوه يه كى گشتيى، له و شتانه ن، كه ده ولته ده يه وئ دلى خيئل پيخوش بكات و دليان رابگرى.

(موکری)یه‌کان نزیکه‌ی (۵۰۰۰۰ په‌نجا هه‌زار) مالّو (دی‌بوکری)یه‌کانیش (۱۰۰۰۰ دهه‌زار) مالّیکن. دی‌بوکرییه‌کان چاکترین پشتیوانی ده‌وله‌تن. ئەمانه له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌داری و به‌ناچاری، ناوچه‌ی (دی‌اربه‌کر)یان جیه‌پشتووو دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ناو خاکی (موکری)یه‌کاندا تی‌په‌ریون، له‌ ئاقاری زه‌ریاچه‌ی (ورمّ) نی‌شته‌جّی بوون. به‌هۆی لی‌وه‌شاوه‌ییانه‌وه سه‌رانسه‌ری ده‌شتی (شاروپ‌ران) بۆ‌ته مو‌لکیان. ئی‌ستا‌که (۲۰۰ دووسه‌د) ئاغای گوندیان هه‌یه. یه‌که ده‌وله‌مه‌ندترینیان (قادر ئاغایه‌ی، که سه‌رله‌به‌ری ئەم دۆله‌، تا دەم ده‌روازه‌ی شاری سابلاخ، بی‌سی‌ودوو، مو‌لکی ئه‌وه. پی‌وانه‌ی ملکه‌چکردنی (موکری) و (دی‌بوکری)، بۆ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی، هه‌رچه‌ندیک بی‌ت، به‌لام زۆر به‌توندی ده‌روه‌ستی وه‌فادارین بۆ ره‌گه‌زی کوردانه‌یان. هه‌زیش ده‌که‌ن هه‌میشه به‌ زمانی تاییه‌تی خۆیان بئاخیون. له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ش که (کوردی)، زمانیکی ئی‌رانی یه‌، بۆیه زیاتر ده‌خوازن (فارسی) فی‌ربن، نه‌ک (تورکی).

نزیکه‌ی شەش مالّیکی ئه‌رمه‌نی و چەند مالّیکی کلدانی، به‌وپه‌ری ئه‌رخایه‌نی و بی‌په‌ژاره، له‌ناویاندا ده‌ژین. ئەمانه به‌تاییه‌ت له‌ (سایه‌ن قه‌لا)^(۱۱) و (میان‌داو) و (سه‌رده‌شت)دان، که به‌ ورده‌واله‌ فرۆشتن و کار و کاسبی، بژیویی دابین ده‌که‌ن. له‌ سابلاخ دا بازار به‌ده‌ستی کوردو جووله‌که‌وه‌یه، چەند که‌سیکی (ته‌وریزی)یشی تی‌دایه‌، ژماره‌یه‌کی تری خه‌لکی وه‌ک، مووسلی، عه‌ره‌ب، کلدانی و (ژاکۆبی‌ت)^(۱۲) یشی تی‌دایه‌، که خه‌ریکی کرین و فرۆشتن.

(ژاکۆبی‌ت)ه‌کان له‌ریگه‌ی (ره‌واندز)ه‌وه کوتالی خوری و ئاوریشمی ده‌ستکردی (سووریا) بۆ سابلاخ دینن. هه‌موو پی‌ویستییه‌کانی تری سابلاخ، له‌ ته‌وریزو هه‌مه‌دان و به‌تاییه‌ت له‌ (ئه‌رده‌بی‌ل)ه‌وه دابین ده‌کری.

کو‌ی‌ستانه‌کانی نی‌وان‌بانه‌ و (سه‌رده‌شت)، لی‌په‌ه‌واریکی گه‌وره‌یه، جیوه‌و مازووی ئەم دارستانه‌ چه‌یه، که بازرگانه‌ی خۆمالی _ بۆ ده‌روه‌ی ولاتی ده‌نیرن، له‌ ریگه‌ی (ناستاره‌)وه بۆ رووسیا ده‌جّی. هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ش که له‌ دروستکردنی (ره‌نگ)دا به‌کاری ده‌هینن، هه‌ر له‌م دارستانه‌ دابین ده‌کری، که بۆ بازاری پیشه‌سازی ته‌وریز و هه‌مه‌دان ده‌نیرن.

(موكرى) و (ديبوكرى) يش وهك كوردانى تر، سوننى شافيعين. ئەمانە كەمتر گوى بەو مەلایانە دەدەن، كە لەلایەن دەولەتەو دەدەنرین. (مەلا محەمەدى موكرى، كە موختى ئەم ناوچەییە، دەلیت: باوباپیرانیشى سەرۆكى ئایینی سەرومى كوردستان بوون، بەلام وردەوردە دەوریان بەسەرچوووە و تەنیا ناوچەى سابلاخیان بۆ شەرع و دادوهری لەژێر دەسەلاتدا ماو. سەرەرای ئەمەش كە دانانى قازى شەرع و پێشنویژی مزگەوتەكان، بەدەست حاكەم، بەلام هیشتا (مەوقوفات) هەر لەژێر دەسەلاتى (مەلا محەمەد) دایە، كە مەسرهفی مزگەوت و فێرگەكانى پێ دەكات.

لە ولاتانى سوننى دا، تەریقەتەكانى (سۆفیگەری) باو. . (سەید كەرىم نەقیب) رێبەرى تەریقەتەكانە. دوو تەریقەتى (نەقشبەدى) و (قادرى) پێشبركى وەرگرتنى مرید لەدەورى خۆیان دەكەن. لەبەرئەوێ ژمارەى مریدەكانى نەقشبەندى زۆرترە، دەولەت لایەنگرى لە (قادرى) یەكان دەكات و پشتیوانى لە رێبەرى ئەم تەریقەتە دەردەبرێت.

زۆربەى سەیدەكان، پێشینەى خۆیان بۆ سەر سەید عەبدولقادرى گەیلانى^(۱۳) دەبەنەو. دەستەبەش بۆ ئەوێ خەلك بچنە ریزی مریدەكانى (شیخی بوخارا) نەقشبەندى^(۱۴)، پلەو پایەى ئەو پیاو موقەدەسە بەغدايە رەت دەكەنەو. لەلایەكى ترەو كەسێك هەر تەنیا لەبەرئەوێ خۆى بە وەچەى پەيامبەر بزانی، نابێ خۆى لە خاوەن دەسەلات و دەشتۆشتوو بژمیرێت.

كوردەكان پێیان خۆشە هەر گوێرايەلیی شیخانى خۆیان بن، كە لە قوتابخانە بەناوبانگەكانى كوردستان، یان لە قوتابخانەكانى دەرەزى (فورات) دەرەزى خۆیان بە نیشانەى زانیاری و زانست، جێى خۆیان لە دلى مریدەكاندا كردۆتەو. گەشتن بەپلەو پایەى ئاوا بالا، پێوەندى بە خزم و كەس و نەژاد و شتى واو نیه.

لەم رۆژەدا دوو كەسایەتیی مەزن، لەم مەلەبەندەدا هەن، یەكێكىان پیریكى نابینایە، ناوى (شیخ شەمسەددین شەریف كەندى) و ئەوێ (شیخی زەنبیل - حاجى سەید عەبدولكەرىم) ه^(۱۵). یەكەمیان (۳۰۰۰۰ سى هەزار) كەس و دووهمیان (۵۰۰۰۰ پەنجە هەزار) مریدی هەیه، هەردوو كیشیان سەر بە تەریقەتى

نه قشبه ندين. دهسته كيش له مريدان، كه له گهڼ سهيده كاندا ناسازن، له دواى مهرگى ته م دووانه و به پيودانى ئيمامزاده، مه زارو باره گايان بؤ دروست كړدوون و زياره تيان ده كهن.

(رهبشيدولمولك)ى حاكمى سابلاخ، ميوانداريتى كړم^(۱۶). پياوټكى كه م ته مه نه. زور ته پيوش و جواغاس و قوره. خانوه گه وره كى له كه نار چه مه كه دايه. دهسته يه كه له (قادرى) يه كان، له گهڼ سهردهسته كياندا بؤ مالى حاكم هاتوون، تا له باخچه ي ماله كهيدا، كه راماتى خويان بنوينن. چوار دهر وپش دهستيان به ته پل كوتان كړد، ټاگرى كى گه وره يان كړدوه، دهر وپشيك زهرگي كى سووره وه كراوى به ددان گرت، يه كي كى تريان نوو كى خه نجه ره كى له سهر روومه تى توند كړد. واى ده نواند كه خه نجه ره كى پيدا ده كات.

دواى نيوهر، به وهويه وه كه ثافره تى كورد، پييان شهرمه له بهرام بهر بيانيدا هه لپه رن، دهسته يه كه لوى ئيسرائيلى، له جياتى ته وان، به دل دهستيان به هه لپه رينى (چوپى) كړد. ته م هه لپه ركي ميللييه، به دهنگى دهوډو زوورپناه دهست پيده كات، كه بريتييه له شه كانه وهى له سهرخوى له ش، له گهڼ هه نكاويك بؤ پيشه وه وهه نكاويك بؤ دواوه، به پيكيوپيكي، ژن و پياو دهستى يه كتر ده گرن و به وجره په پتا په پتا دووباره ده كه نه وه. هه موو جل و بهرگى (كوردى) يان له بهر كړدبوو، كراسى ژنان، چين چين و كولونجه ي زهرى، يان قهيفه (مه خمه) يان له بهر دايه. سهرپوش و رووسه رى سپى... گول وورديان به سهره وهيه، كه توند به سهر يانه وه گريى ده دن. هه وري، يان مليچيكي ره شى ئاوريشم، له شيوه ي خاجدا (چهپ و راست) له ته ستو ده تالينن. گواره ي گه وره له گوي ده كهن، گه ر دنبه نديش، كه له (تاكه و جوتيه - جوره سكه وپاره يه كه بووه) دروست ده كهن، له خواره وه به ژيړچه نه وه له سهر يشه وه به (رووسه ره كانيانه وه) هه لده واسن. جگه له (ژيړچه نه)، (به رسره) ش ده بستن. روومه تيان سووراووسپياو ده كهن. جوت برويان به خه تى به يه كه وه ده گه يه نن. دهسته يه كى ترى له مان شوختر، به قوماشيكي ره شى سى گوشه، تا خوار چاويان داپوشيپوو.

بؤ شه وى، بؤ ته وهى من خوشم لى بگوزه رى، حاكم (رهبشيدولمولك) داواى كړد به زمى گوزانى و موزيك ساز بكري. دوو گوزانييژى به نوابانگى شار: (سه عيد) و

(ئەحمەد ئەمىن) ھاتىن. ھەردووكيان خەنجەريان لەبەر پشتىندا بوو. شە دەى شىنيان لە دەورى كلاًو قوچەكانيان ئالاندبوو. بەتارو دەمبگەوہ چوونە لای سەرەوہو وەژوور كەوتن.

شىعر و موزىكى كوردى:

كورد، بەھۆى بنەماى نەژادى خۆرھەلاتىيانەيانەوہ، زەوق و توانايەكى تايبەتيان بۆ فيربوونى شىعر و موزىك ھەيە. گۆرانىيىژ، يان(قۆرانىيىژ)، بەيتگەلى شاعيران، مالىو مال دەگيرن. ئەمانە لەپۆژدا، ھەريەكەيان خەريكى كاريكە... بەلام ھەر كەشەو داديت، ھەريەك لەمانە دەبنە موزىكژەن و گۆرانىيىژ. بەرپالەت و ديارە كورد لەپاڤردوودا گۆرانى و موزىكى تايبەتیی خۆى ھەبوو، كە ئاوازەكانيان كرژو شىعرەكانىشيان، شىعرى نەتەوہيەكى دلپرو جەنگاوەر بوو. يەكجار ھەست بزوين و ئاگراوييە، بەلام لە ھەلومەرجى ئەمرودا، ھيرشى موزىكى عەربى، زەبرو جىپەنجەى خۆى لەسەر داناوہ و تين و تاوى ڤەسەنايەتیی لى داماليوہ. ئاوازەكان بىئەوہى شەوق و زەوق ببزوين، بوونەتە ئاخ و ئوفى بى پراڤەوہ. زۆريەى شىعرەكانىش، باسى ژن و شەراب و گولن و ھىچ جۆرە باسىكى نوو و جوانيان تيدا نەماوہ. ئەدەبى ئىستانيان لاسايى كردنەوہيەكى كوئرانەى غەزەلە عاشقانەكانى عەربە، كە لەناوياندا جگە لە وشەى كوردى بەولاولە، ھىچ جۆرە گيان و سىمايەكى نەتەوہيى و ناوئىشانى لە (گەل)يان و ڤەسەنايەتیی كوردانەيان تيدا بەدى ناكەيت... سەرەپاى ئەمەش، ھەموو زمانىك، گەنجينەيەكى پىر بايەخى گۆرانىيى مىللى خۆى ھەيە.

ئەمەش وەرگيردراوى دوو نمونەيە، لەو گۆرانىيانەى كە لاوانى (موكرى) بۆمانيان چرپوہ:

تهختی سینەت، پرتهقالی تەپرو تازەییە
 جۆ خەوی شیرین و دلنشین و دلنیاییە
 عاشقی چاوی جوانی تۆ بووم
 دڵم دەیهوێ بە زمانی تارم
 سەبارەت بەو جوانییانە، گۆرانییەك بچرم
 خودایە! فریای دڵم بکەو
 دلارامی شیرینم لە دەست چوو
 عاشقی ئەو ئەبرۆ و بالابەرزی تۆ بووم
 ئەم مانگە، مانگی مەولودی پیڤە مەبرە
 مانگی بووکینی و دلارامی منیش، هەر لەم مانگە دایە

قوڵپی گریان گەرووی گرتووم
 عەرەق و شەراب مەستی نە کردم
 بە تەنیا چاوی کالێ تۆ، مەستی کردین

لە (سلیمانی) وەدەرکەوتم
 لە گۆلەزەردان وەسەرکەوتم
 بە شوین کۆچی لەیلا کەوتم
 ناخ، هات پابوورد، گەردن بە خال^(١٧)

لە سلیمانی، پەشەبا و تۆزو بایە
 بەتەختی سینەتا (دۆلی کاروان کوژە) تێدەپەرێ
 بەر لەوێ بمر، بەخەنجەرە کەت بکوژە، با پزگارم بیت

نالی: (۸)

له دهووروبه‌ری نیوه‌ی سه‌ده‌ی پابردوودا، شاعیریکی گه‌وره له‌ناو کورددا هه‌لکه‌وت، که ناو و ناوبانگی له چوارچیوه‌ی هۆزو خیل و زیده‌که‌ی خۆی زۆر پتر تیپه‌پاند. ئەم شاعیره ناوی (نالی) و مه‌لایه‌کی خه‌لکی (سلیمانی)یه، که له قه‌له‌مه‌وه‌ی کوردستانی تورکیادایه، که ئەمه‌رۆ شیعره‌کانی له دوورترین خه‌ر و شیو و دۆله‌کاندا، وێردی سه‌ر زمانی هه‌موو کوردانه.

ئەم شیعرا‌نە‌ی ژێره‌وه‌(ه‌ی ئەون - نالی) و (موفتی)ی سابلاخ له‌به‌ر ئێمه، بۆی وه‌رگیراین: (۹)

زولفت به‌ قه‌تدا که‌ په‌ریشان و بلاوه
ئەمه‌رۆ له‌ منی شیفته ئالۆزو به‌داوه
ئەم عومره‌ عه‌زیزه‌ که‌ له‌ بۆت نه‌قدو دراوه
سه‌د حه‌یف و درێغا که‌ موسولمانی نه‌ماوه
عومریکی درێژه به‌ خه‌یالی سه‌ری زولفت
سه‌وداوو په‌ریشانم و سه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌رچه‌نده‌ که‌ پووتم، به‌خودا مائیلی پووتم
بێ به‌رگییه‌ عیله‌ت، که‌ هه‌تیو مه‌یلی هه‌تاوه
(مانی) نییه‌تی قوه‌تی ته‌صویری برۆی تو
ئەم قه‌وسه‌ به‌ده‌ستی موته‌نه‌فیس نه‌کشاوه
بۆچی نه‌گریم، سه‌د که‌رەتم دل ده‌شکینێ!
بۆ مه‌ی نه‌پژئی، شیشه‌ له‌ سه‌د لاوه‌ شکاوه؟
بێ فائیده‌یه‌ مه‌نعی من ئیستاکه‌ له‌ گریان
بۆ عاشقی بێ چاره‌ زووه‌م ئاوه‌ پزّاوه
هه‌ر جۆگه‌و جیگجیکی که‌وا سوورو سوێر بێ
جیجی جۆششی گریانێ منه‌و خوینه‌ پزّاوه

سۆزی دڵمه باعیثی تاوو کوئی گریان
 مه‌علومه که تاگر سده‌بی جۆششی ئاوه
 (نالی) وه‌کو زوڤت که موطیعی به‌ری پیتته
 تیکی مه‌شکینه، به‌جده‌فا مه‌یخه‌ره لاوه^(۲۰)

دووهم پارچه شیعرێکی که وتیان، ئەمه‌ بوو:

سه‌ری زوڤت که پرشته‌ی عومری خضره، نیوه هه‌ودایه
 چ هه‌ودایه؟ که هه‌ر ده‌لقه‌ی دووسه‌د زنجیری سه‌ودایه
 برۆت تیغیکه وسمه‌ی صدیقه‌ل و مه‌سلوول و مووکاره
 که عیشه‌ی جه‌وه‌ره، په‌مزو ئیشه‌ری ئاوی مه‌ودایه
 به‌نه‌شته‌ی سستی یو مه‌ستی و هه‌ا مه‌ستوو و مه‌خمووره
 نزانم! خه‌و له‌چاوتدایه، یا چاوت له‌خه‌ودایه!
 له‌ سایه‌ی کوفری زوڤت، دڵ (فنا فی النور) ی ئیمانه
 مه‌لێن ظوڤمه‌ت خراپه، وه‌صلی په‌روانه، له‌شه‌ودایه
 هه‌ناسه‌م زوڤقه‌که‌ی لادا و مه‌یلێکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم نه‌نگووت و شه‌و رابوو و نه‌رگس هه‌ر له‌خه‌ودایه
 له‌دوویری تۆیه نه‌ی خورشیدی پرته‌ویه‌خشی شه‌وگه‌ردان
 که (نالی) وا له‌ حالاتی میحاتی ماهی نه‌ودایه^(۲۱)

هەر ئەم بایۆزە، لەتەك ناوھێنانی (نالی)دا، پەراوێزیکی داناو و لەدامیندا
 ئەمەیشی لەسەر (نالی) نووسیوە:
 (نالی) شاعیریك بوو، نازناوی خۆی لە كرداری (نالاندن)^(۲۲) ھەلبژاردووە و
 لەپاڵ ئەوەشدا كە شیعری بە زمانی كوردی نووسیوە، وەك دەلێن ھەندیکیش
 ئەدەبیاتی فۆلكلۆری كوردی كۆكردوونەتەو.^(۲۳)

شاعیری ناسراویش ھێمن موكریانی (۱۹۲۱-۱۹۸۶) ئەم سەفەرنامەییە
 دیو و دواى خویندەوێ، نووسیویتی:
 ئەم دیپلۆماتە لە سالانی (۱۹۰۶-۱۹۰۷)دا، بە سابلاخ دا تیپەریو و چەند
 لاپەرەییەکی ناشیانە لەسەر ژیاى كوردی ئەم مەلبەندە نووسیوە، كە سەرنج
 راناكێشن. تەنیا ئەوەندەى سەرنجراكێشە، كە لەبارەى (نالی)دا نووسیویتی.^(۲۴)

ئەنجام:

وەك سەرنج دەدەین لە پێگەی سەفەرنامەى ئەم بەلێۆزەى فرەنساوە، دوو زانیاریی سەرئێخراکیشمان پێدەگات، کە بریتین لە:

١- هێشتا (نالی) خۆى لە ژياندا بوو، کە ناو و نوبانگى، لە چوارچێوەى هۆزو خێل و زێدەكەى خۆى زۆر پتر تێپەراندوو.

٢- (نالی) لە پال ئەوەشدا کە شیعری بە زمانى کوردی نووسیوە، هەندیکیش ئەدەبیاتی فۆلكلۆرى کوردی کۆکردۆتەو.

هەلبەتە دەبێ بزانی کە سەرچاوەکانى زانیاریی ئەم بەلێۆزەى فرەنسا لەمەر (نالی)، هەر (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ، کە بێ هیچ سۆ و دوویەك ئەم مەلا محەمەدەى (موفتى) سابلاخ، نالی ناس و نالی دۆستێكى زۆر شارەزا و ئاگاداربوو لە شیعەر و ژيانى (نالی) و تەرجمەکردنى شیعری ئەم گۆرانیبێژانەش بۆ بەلێۆز، کە شیعری (نالی)ن، نیشانە و بەلگەى ئەوەن، کە (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ، هاوڕێی بەردەوامى شیعری (نالی)یە و بەو پێشەش کە وەك هەر خۆیشى (مەلا محەمەد) بۆ بەلێۆزى گێراوەتەو، کە باب و باپیرانىشى، سەرۆكى ئایینى کوردستان بوون، ئەوا دیسان (مەلا محەمەد) هەر لە منداڵییەو پەرەردەى زانیاریی و باسو خواسەکانى ناو مزگەوتە، کە بێنگومان باسو خواسى شیعرو داھێنانە جوانەکانى (نالی)ش، لەو رۆژگارەدا، کە (وەك وتمان) سنوورى ناوچەو زێدەكەى خۆى تێپەراندوو، لای شیعردۆستانى (موکریان)یش، کە زۆرینەیان خۆیندەوارى ناو مزگەوتەکانى کوردستان بوون، لای (مەلا محەمەد)ى (موفتى) سابلاخ)یش لەدەمی ئەو ناسراوە. بەتایبەتیش ئەگەر لێردا ئەوەمان لەیاد بێ، کە مەلا محەمەد، (موفتى) سابلاخ، ئەوا دەبێ تەمەنیشى هەلکشو بێ و لەکاتى سەردانى ئەم بەلێۆزەى فرەنساşدا بۆ سابلاخ (١٩٠٦)، مەودای نێوان کۆچى دواى (نالی: ١٨٧٣)، تا (١٩٠٦)، هەر نزیکەى (٣٣ سى و سێ) سال دەبێ و ئەم نزیکەى (٣٣) سالەش، بۆ تەمەن و بێرەوهرى، کە سێكى بەتەمەنى وەك مەلا

محەمەد، زۆر نىيە و خالى دووھى ئەو زانىارىيەش، كە (ئالى) لەپال ئەو دا
 شىعرى بە زمانى كوردى نووسىوھە ھەندىكىش ئەدەبىياتى فۆلكلورى كوردى
 كۆكردۆتەو، ئەمەيان يەكجار تازەو گرنگەو ئەم زانىارىيەش (وەك لەسەر ووتر
 وتمان)، ھەر سەرچاوەكەى (مەلا محەمەد) ھەو دەبى ئەو ھەندە ئەدەبى فۆلكلورەش،
 كە (ئالى) كۆيكر دوونەتەو، ھەر ئەدەبى فۆلكلورى دەقەرى (موكریان) و
 بەتايبەتیش ژانى (بەیت) ھەكانى موكریان بى، كە ئەگەر لەم زانىارىيانەدا، باس لە
 ئەدەبى فۆلكلورى موكریان نەبووبى، بەلاى (مەلا محەمەد) و خويندەوارانى
 موكریانەو، جىيى بايەخ و گرنگى پىدان نەبوو... ھەرچەندە ئەم جۆرە گریمانانە،
 بەلگەو نمونەو لىكۆلینەو ھى زۆر قوولترو فراوانترى دەو، كە وەك لەسەرەتای ئەم
 لاپەرەنەدا وتمان: ئەم بابەتە، بۆتە كەرەسەو ھەوینى بەرھەمى كىتیبكى داھاتووم.

پەراوین:

۱. ئەلیكساندەر بۆرىژكۆ خۇدزكۆ: لە ۶ تەمووزى ۱۸۰۶، لە پۆلەندە بە دنیا هاتوو. یەكەمین ئەوروپاییە كە لە فۆلكلورى فارسى كۆلیوەتەو. سالانى ۱۸۲۰-۱۸۲۳ لە زانكۆى (wilho/vilna) ى ناوەندى خۆرهلاتناسىيى زمانو ئەدەب لە پۆلەندە خویندووپیەتی. سالانى ۱۸۲۴-۱۸۳۰ لە سان پیترەسبورگ، زمانەكانى عەرەبى، فارسى، توركى دەخوینى و دواتر وەك وەرگێر، پەوانەى ئێران دەكرى و لەگەڵ میسیۆنى پرووسى لە تەوڕیز و تاران كار دەكات و پاشان وەك كونسلى پرووسیا، لە كونسڵخانەى پرووسیا لە (رەشت) كاردەكات و تا سالى ۱۸۴۱ لە ئێران دەمیڤیتەو و دواتر لە یۆنان و ئیتالیا كار دەكات. هەر لەو سالەدا واز لە كاروبارى دیپلوماتى پرووسیا دەهینى و سالى ۱۸۴۸، لە زانكۆى (كۆلیژ دوفرانس)، كۆرسى زمانى فارسى و لە كتیبخانەى شاهانەش پۆستى (توركى) وەردەگرى. لەیۆنان سالانى ۱۸۵۲-۱۸۵۵، لە وەزارەتى هەندەرانى فرەنسا، وەكو پەسپۆرى كاروبارى خۆرهلات كارى كردوو. سالى ۱۸۵۶ لە ئەنستیتۆى زمانەكانى خۆرهلات لە پاريس، داواى لیدەكەن زمانى فارسى بلیتەو. (خۇدزكۆ) زۆر بەزمانو ئەدەبیاتى فارسى سەرسام بوو، بەتایبەتیش بە شانۆى فارسى و سالى ۱۸۴۴-۱۸۴۵ كتیپى (شانۆنامەى ئێرانى: هەلپژاردەیهك لەپرسەنامە) ى نووسىو و كۆمەلێكیش شانۆنامەى فارسى كردۆتە زمانى فرەنسى، كۆمەلێكیش بەرهەمى لەبوارى زمانەوانى و فیلۆلۆژى زمانەكانى خۆرهلات نووسىو. جگە لەمانە، خۇدزكۆ كۆمەلێك وتار و لێكۆلینەو و لەبارەى خۆرهلاتەو نووسىو.

سەرچاوه: بەدەستكارپیەو: لە: ئەلیكساندەر خۇدزكۆ، چەند لێكۆلینەو و یەكی فیلۆلۆژى دەربارەى زمانى كوردى (دیالێكتى سلیمانى)، وەگێرانی دكتور نەجاتى عەبدوللا، چاپەمەنى بنكەى ژین، سالى ۲۰۰۵، ل ۴۲-۴۴.

۲. ئەم بەرهەمەى خۇدزكۆ، بوو ئەو كتیپەى لەسەر ووتر ئامازەمان پێكرد.

۳. سەرچاوهى پەراوێزى ژمارە (۱)، ل ۳۲.

۴. خۆدزکۆ که نهیتوانیوه دهستی به (نالی) بگات، بهشیك له بهرنامهکە، لهتهك (ئەحمەد پاشا)دا ئەنجامداوه.بۆ زیاتر زانیاری لەم بارهیهوه بنواړه سه‌رچاوه‌ی په‌راویزی ژماره(۱)ی ئاماژه‌پیکراو.

۵. ئەحمەد پاشا: کۆره گه‌وره‌ی سلیمان پاشای کۆری ئه‌وپه‌هه‌مان پاشای بابانه‌و دوا‌ی مردنی سلیمان پاشای باوکی(۱۷۹۰-۱۸۳۸)، بۆته‌ فهرمانپه‌وانی بابان و تا سالی ۱۸۴۰ و دوا‌ییش له ۱۸۴۱ تا خا‌که‌لی‌وه‌ی ۱۸۴۲ فهرمانپه‌وانی میرنشین‌ی بابان بو‌وه‌و دوا‌ییش له‌ ئایاری ۱۸۴۲ تا ۱۸۴۶ فهرمانپه‌وایی کردو‌وه‌و دواتر بۆ ئه‌سته‌مو‌ول دو‌ورخرا‌وه‌ته‌وه‌و سالی ۱۸۵۳، له‌سه‌ر بانگه‌یشتی (خۆدزکۆ) بۆ(پاریس) چو‌وه‌و هاو‌کاری لی‌کۆ‌لینه‌وه‌ نا‌ویرا‌وه‌کە‌ی (خۆدزکۆ)ی کردو‌وه‌و تا سالی ۱۸۵۵، له‌ پاریس ما‌وه‌ته‌وه‌و پاشان بۆ ئه‌سته‌مو‌ول بانگ کرا‌وه‌ته‌وه‌و سالی ۱۸۵۵ کرا‌وه‌ته‌ والی (یه‌مه‌ن) و تا سالی ۱۸۶۳، والی یه‌مه‌ن بو‌وه‌و هه‌مان سال کرا‌وه‌ته‌ والی (وان) و سالی ۱۸۶۴ دو‌وباره‌ کرا‌وه‌ته‌وه‌ والی یه‌مه‌ن (به‌ پله‌ی وه‌زیر) و سالی ۱۸۶۷ کرا‌وه‌ته‌ والی ئه‌رزه‌روم و سالی ۱۸۷۵ کرا‌وه‌ته‌ والی (ئه‌ده‌نه) و له‌ کۆتایی هه‌مان سالدا کۆچی دوا‌یی کردو‌ه. (سه‌رچاوه‌: به‌ده‌س‌کارییه‌وه‌ پا‌گو‌یزرا‌وه‌، له‌ کتییی ئاماژه‌پیکرا‌وی په‌راویزی ژماره (۱)، ۴۹-۶۰).

۶. دۆستایه‌تی (نالی) و بنه‌ماله‌ی ئەحمەد پاشا، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ پێش‌په‌رو‌خانی میرنشین‌ی بابان و به‌لگه‌ی ئه‌و دۆستایه‌تییه‌ش ئه‌و دو‌و شیعه‌ی (نالی)یه‌، که‌ یه‌که‌میان بۆ مه‌رگی سلیمان پاشا (۱۷۹۰-۱۸۳۸)ی باوکی ئەحمەد پاشا و له‌جی دانیه‌شتنی ئەحمەد پاشاوه‌ نو‌وسیه‌ییتی و به‌م به‌یته‌ش ده‌ست پێده‌کات:

تا فله‌ك ده‌وری نه‌دا، سه‌د كه‌و‌كه‌بی ئاوا نه‌بوو
كه‌و‌كه‌به‌ی میه‌ری موباره‌ك، ته‌لعه‌تی په‌یدا نه‌بوو
دیوانی نالی، ل ۳۷۰

شیعری دووهمیشیان، دواى تهوډى تهحمده پاشا بوته فهرمانډهواى بابان و
خهريکى نوژنهکردنهوډى سوپاى بابان بوډه، (نالى) ته شيعرهډى بو ته م سوپايش
نووسيوډه، که ته مده سه رهتاي ته م شيعرهډيه:

ته م تاقمه مومتازه، کهوا خاصهډي شاهن
ناشووبى دلى مهمله کهت و قهلبى سوپاهن
ديوانى نالى، ل ۳۴۰

۷. ته م کتيبه سالى ۱۳۶۲ ههتاوى (۱۹۸۳) بهم ناوېشانه، له تيران چاپکراوه:
ايران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشتهى اوژن اوېن، ترجمه و حواشى على اصغر
سعيدى، چاپ نقش جهان، کتابفروشى زوار، تهران.
۸. تيمه هه موو به شه کانى (۴) و (۱۴) و (۱۵) ى ته م سه فهرنامه يه مان کردوته
کوردى و له دهر فته تىکى تزيکدا به چاپ ده گات.
۹. به ده سکار ييه وه له کتيبى (ايران امروز) ى نامازه پيکراو، ل ۱۳، ۱۷.
۱۰. ته م راگواستنه وهډي سه فهرنامه که، بو تيره، سه رهتاي سه فهرنامه که نييه،
به لکو چه ندين لاپهړه و باس و بابته تى تى له پيشه وهډي، که تيمه هه به ته ندازه
بابه ته که ى (نالى) و که ميکيش روژگارى ته وساي سابلاخ، بو تيره ى راده گويزين.
۱۱. ساين قه لا: شاهين دژ- يشى پيډه لئين.
۱۲. ژاکوبيت: Jacobites: ده سته يه کن سه به يه کيک له ريباز ده کانى تاييى ديان
(مه سيحى) ى شام (سووريا)، که له سه رده مى شه شه مدا له لايهن (ژاک باراد) هوه
دامه زراوه.

- سه رنج: له عيراقدا (يه عقوبى) يان پيډه لئين (و. کوردى).
۱۳. عه بدولقادرى گه يلانى (۱۰۷۸-۱۱۶۶ز)، زاناي مه زن و دامه زرينه ى ريبازى
(قادرى) يه، سه ره تا لاي ته بو زه که رىاي ته وريزى زانسته کانى عه ره ى فيربوه و دواتر له
به غدا (فيقه و ثوسول) فيربوه.
۱۴. شيخي بوخاراي نه قشبه ندى: مه به ست له خواجه به هانه ددين محه مده ى بوخاراى
نه قشبه ندييه (۱۳۱۸- ۱۳۸۸ز) خواناسى ناسراوى سه ده ى هه ژده مى کوچى و

دامه زینه‌ری ریپتازی نه‌قشبه‌ندییه، که له گوندیک به‌ناوی (کۆشکی خواناسان) به‌دنیا هاتوه.

۱۵. به‌پێچه‌وانه‌وه، وه‌ک له‌سه‌رچاوه‌ی باوه‌ریپ‌کراوه‌وه زانیومه: شیخ شه‌مه‌سه‌ددین چاوساخ و حاجی عه‌بدولکه‌ریم نابینابووه.

۱۶. سه‌فه‌ ریپ‌کخراو و پر ناز و نیعمه‌ته‌که‌ی په‌شیدولم‌ولک، بیوزا: biveza- ی له‌سه‌ر دانرابوو، که‌ رووه‌کیکی لاسک درپیتی تاییه‌ت به‌ چیاکانی کوردستانه‌و له‌گه‌ل ماست و سه‌رکه‌دا تیکه‌ل ده‌کری و له‌سه‌ر سه‌فه‌ی خوان داده‌نری.

سه‌رنج: (بیوزا)، که‌ هه‌ر له‌ کوردستان ده‌روی، ترشیاتینکی زۆر به‌تامی لی دروست ده‌کری، بۆیه‌ پیده‌چی نووسه‌ریش له‌و ترشیاته‌ی خواردبی، مه‌به‌ستیش له‌ (بیوزا)، هه‌ر (بیوزا) یه‌.

۱۷. هه‌ر به‌ ته‌نیا ئەم کۆپله‌یه‌م بۆ براهه‌ سه‌ر شیعه‌ه‌ فۆلکلۆرییه‌که‌.

۱۸. له‌ ده‌قه‌که‌دا ئەم ناو‌نیشانه‌ بۆ (نالی) دانه‌نراوه‌، به‌لکه‌و خۆم بۆ ئەوه‌م داناوه‌، تا خۆینه‌ر بزانی لێ‌ره‌ به‌ دواوه‌ باسی (نالی) له‌م سه‌فه‌رنامه‌یه‌دا هه‌یه‌.

۱۹. من نازانم (مه‌لا محمه‌دی- موفتی سابلاخ) به‌ چ زمانیک ئەم دوو شیعه‌ری (نالی) بۆ بالیۆزی فره‌نسا وه‌رگیراوه‌، به‌لام من له‌ ده‌قه‌ فارسییه‌که‌وه‌ بۆ کوردی، پشتم به‌ دیوانی (نالی)، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس، فاتیح عه‌بدولکه‌ریم، محمه‌دی مه‌لا که‌ریم، چاپه‌مه‌نی کۆری زانیاری کورد- به‌غدا، چاپی ۱۹۷۶ به‌ستوه‌.

۲۰. دیوانی نالی، سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ل ۵۳۳-۵۳۷.

۲۱. سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۵۵۶-۵۶۰.

۲۲. نازناوی (نالی) له‌ (نالین) و (نالاندن) هه‌و نه‌هاتوه‌ و (ل) ی (نالی)ش به‌ (ل) ی کلۆر ده‌نووسری ئەک قه‌له‌و، وه‌ک (نالی) خۆی له‌م نموونه‌دا ده‌لی:

ظاهیر و باطین له سهر له وحی حه قیقهت یا مه جاز
ناشنای سپیری قه لهم بی غهیری (نالی) کهس نه ما

له سایه ی قه ددی مهوزوون و دوو زولفی
له نالی و شیعر و تهسویدی نه ما باس

له گه ل مورغی چه مدن (نالی) ده نالی
که یانی: عاشق هه مفرده و فهردین

روخی تو گوئی که صهده وه هوزاری عاشق نه ما
له هه موو چه مدن دیاره به ئوصوولی ناله (نالی)

(نالی) و مه ده لی حالی له ته شکه غه بی غه مدا
وه که ناله له نهیدا، وه کو ناله له قه لهمدا

بۆ زولف و روخ و نه برووی چون زلفی سیاتان
عالم وه کو (نالی) هه موو با ناله و ئاهن

نه ظمی (نالی) میثلی ئاو ئاوینه رهنگی نییه
دوو رووه بۆ سهیری خاطر: یه که خه فیی و یه که ئاشکار

بۆ زیاتر زانیاری بنواری: دیوانی (نالی)، لیلۆلینیهوهو لیكدانهوهی مه لا عهبدولكهريمی
مدریس و فاتح عهبدولكهريم، چاپه مه نی کۆری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۷۶، ل ۴۱ –
ل ۵۱.

۲۳. ایران امروز (۱۹۰۶-۱۹۰۷) نوشته ی اوژن اوین، ترجمه وحاشی علی اصغر
سعیدی، چاپ نقش جهان، کتابفروشی زواری، چاپ اول تهران، ۱۳۶۲ش، ص ۱۱۸.
۲۳. پیشه کیی چاپی دووه می دیوانی نالی، که: انتشارات صلاح الدین ایوبی - مرکز
نشر فرهنگ و ادبیات کردی - ۱۳۶۴ش له ورمی چاپی کردۆتهوه و هیمن موکریانی
پیشه کی بۆ نووسیوه.

مهولانا خاليد
(۱۷۷۹ — ۱۸۲۷ز)

پووناكبيرىكى نوى بۇ سەردەمىكى نوى

سەرنج:

ئەم وتارە لە فيستيقالى نىۋدە ولەتتى (مهولانا خاليدى نەقش بەندى) دا
خويندرايەو، كە لە پۇژانى (۲۷ تا ۲۹/۴/۲۰۰۹) لە شارى سليمانى سازكرا بوو.

به شى يه كه م:

دووسه د سال له مه و بهر، واته: سالى (۱۸۰۹ز)، خوینده واريكى هه لوه داو شهيداي زانياري و خوييگه ياندن، بى گويدانه مه ترسيى و چه له مه كاني ريگه يه كى دوورو نادیده، چاوقايانه له شاره زووره وه بهرې كه وتو دواي ريگردنى ماوهى نزيكه ي ساليك (۱)، له بهر به ياني پروژي (۲۶ى ژى الحجه ي ۱۲۲۴هـ- ۱۸۱۰/۲/۱ز) دا (۲)، گه يشته بهر دهر وازه ي خانه قاكه ي شاعه بدوللاي دهله وي (۱۷۴۵-۱۸۲۴ز) له هيندستان و دواي حه سانه وي له ژووريكى خانه قاكه دا، داواي كرد به قوتابي وهر بگيري، به لام پيشه كي و سهرچالانه، داواي له ماموستاكي كردوه، كه ته گهر ته م (۳) تكايه م په سه ند نه كهن، ته وه نيشانه ي ته وه يه كه به قوتاييم وهرناگرن:

يه كه ميان: بهو هويه وه كه نيشتماني خوم به (مه ولانا خاليد) م بانگ ده كهن، ده بي نازناوي (مه ولانا) م لى دامالنو ههر به (خاليد) بانگم بكهن.

دووه ميان: خوراكم له گهل خوراكي دهسته ي خزمه تگوزاران و نوكره راني خانه قاكه دا بى و به چاوي له وان جياوازتر سه يرم نه كرى.

به پاكه واني خانه قاكه رابگيري م و تاو كيشي (شه قايي) خانه قاكه ش به ته ستوي من بسپيرن (۳).

سيه م: به لام له يادمان بى، ته و كاته ي (خاليد) گه يوه ته هيندستان، هيشتا تازه ته مه ني پي دنه نايه (۳۰) سالي و نازناوي (مه ولانا) ش، بو ته و ته مه نه كورته، زور جي لى رامانه، كه ده بي ره وشت و پله وپايه ي زانياري و كو مه لايه تي (خاليد)، زور پيش ته مه ني كه وتبى. بويه به زويه كي زووه وه ته و نازناوه ي لاي خه لكه وه پي ره و بينراوه. له م پرووه وه (مه لا حاميدى كاتب- بي ساراني) له

یادداشتەکانی خۆیدا لەبارە (خالیڤ) دەتێ: مەولانا خالید بۆ ئەوەی بەئاواتی
ئەم سەفەرە هیندستان بگات، دەستبەرداری هەموو پلەوپایە و دارایی خۆی
بوو (٤).. کە لیڤدا دەپرسین: کام پلەوپایە و دارایی؟!

بۆ وەلامی ئەم پرسیارە، هەر یادداشتەکانی (مەلا حامید) وەلام دەداتەو و
لەچەند جێگەیە کدا، جگە لە نازناوی (مەولانا)، نازناوی (سەرخیل)یشی لەگەڵدا
بەکاردهیانی (٥).. کە دیارە مەبەستی لە (سەرخیل)، دەبی هەر سەرخیلی
تیرەکە ی خۆی (میکاییل) لە هۆزی (جاف) بی.

مەبەستیشی لە (دارایی) مەولانا خالید، دەبی ئەوەمان لە یادبی، کە
مەولانا بەرلەو وە یەکەمین سەفەری بۆ (حەج) بکات، ماوەی (٨) ساڵ لە
جیی مامۆستاکە ی خۆی: شیخ عەبدولکەریمی بەرزنجەیی، لە مزگەوتی
ئەوڕەحمان پاشای بابان (?-١٨١٣)، لە گەرەکی (سەرچیمەن) ی سلیمانی،
مامۆستایەتی کردوو، کە داھاتی ئەم کارە، بەشی ئەو ناکات
پاشەکەوتی زۆری لی بکەوێتەو، کەچی (مەلا حامید) ئەو دەگێڕێتەو،
کە (مەولانا) بۆ ئەم سەفەرە هیندستان، (٣) ئەسپ بۆ خۆی و دوو
ھاوسەفەرەکە ی و بری (٣,٠٠٠) سی هەزار قرۆشی گیرفانی خۆی پی بوو و
ئەمانە ی بۆ ئەم سەفەرە تەرخان کردوو (٦). کە بیگومان بری (٣٠٠٠)
سی هەزار قرۆش، لەو پۆژەدا، سەرما یەکی زۆرە و دەبی پاشەکەوتی
بنەمالەکیان بی و بۆ ئەم سەفەرە (مەولانا)یان ئامادە کردبی، چونکە
بنەمالەکیان خۆیندەواربوون و بەتەنگ داخواییەکانی خۆیندنی بالاتری
مەولاناو بوون. هەرچەندە لە زۆرینە ی ئەو سەرچاوانە ی سەبارەت
بەبنەمالە ی (مەولانا خالید) ئاگادارییان نووسیو، هەمویان هەر ئاماژە
بەو دەکەن، کە بنەچە ی (مەولانا)، ئاین پەرەربوون و دەچنەو سەر کام
خەلیفەوچی و.. چی.. بەلام لەمەر خۆیندەواربوونی بنەمالە ی مەولاناو
بەگشتی و بەتایبەتیش لەمەر (باوکی مەولانا)و، جگە لە یادداشتەکانی
(مەلا حامید)، لە هیچ سەرچاوەکی تردا، باسی خۆیندەواربوونی باوکی
مەولانا نەکراو، بەلام (مەلا حامید) دەگێڕێتەو: ئەو کاتە ی مەولانا
بەمنداڵی بۆ بەر خۆیندن نراو و مامۆستاکە ی سۆرەتی (فەتح) ی پی

ته و او کړدووه و به و قوناغه ده لېن: مريشکه ږه شه و ته و کاته ش و با و بووه،
 ټيتر ده بې ته و مندا له، مريشکي ږه ش به ديارى بې ماموستاکه ي ببات و
 ماموستاکه ي شي ته مه ي به ده مه ي به مه ولانا ږا که ياندووه، مه ولانا ش
 به ماموستاکه ي و تووه: من له ږووم نايه ت ته مجوره دا و اiane به با و کم
 بگه يه نم، بويه تکا ي له ماموستاکه ي کړدووه، تا خو ي به (نوسين) ته م
 دا و ايه بې با و کي مه ولانا بنووسي و با و کيشي له ږيگه ي خويندنه و ده ي
 نامه که وه، له داخوازي ماموستاکه ي گه يشتووه (۷). له مه وه تيده گه يين
 که بنه ماله ي مه ولانا خويندنه و اربوون و په رو شي پيگه ياندني مه ولانا بوون.
 هه ږه چنده ته م سه فده ي مه ولانا بې هيندستان، له و ږوژده او له و ته مه نه
 کورته دا، له و جوړه گه ږان و سه ردانه ټاسا يiane نه بووه، که فه قيکاني ته و
 سه رده مه ي کوردستان، هه ر ته نيا له فه له مږه ي کوردستاندا گړدو وiane.
 بويه ته م سه فده ي مه ولانا بې هيندستان، بې ته و ږوژگاره، له سه فده
 ده گمه ن و ږي مه ترسييه کان بووه، به لام بې که سيکي وه که مه ولانا خاليد ي
 سه ر ږي له سه و دا و بهر نامه و خه وني گه وړه، که نه که هه ر خويندنگه و
 کتيب خانو و زانيارييه کاني ته و ږوژگاره، تينو يتيان نه شکاندووه، به لکو
 وه که خو ي ده لي: ته نانه ت شو ينه پيروژه کاني وه که (مه که) و (مه دينه) ش،
 گري ي دلي ته ويان نه کړدو ته وه (۸):

در شام و مکه ات گره از کار وانشد

من بعد صبح راه بره هند و شام کن (۹)

که ته م ږوچه بې ټوږه و نا تارام و دانه سا کاوه، بهرام بهر ته و واقيعه زامدارو
 چه قبه ستووه، هه مان ږوچه ياخي و ده سته مو نه بووه که ي هه لاج (۸۵۸-
 ۹۲۲ز) مان به ياد ديني ته وه و ته و يش هه ر له باره ي ږوچه ياخي بووه که ي خو يه وه
 ده لي:

به مذهب صليب مي بيم، نه مکه جويم نه مدينه (۱۰)

سه مه ره له وه دایه هه مان شه ماموستا (شاعه بدوللای ده هله وی) یه ی، که مه ولانا له سه ره تای چوونیدا بو خزمه تی له هیندستان، تکای لی کردبوو نازناوی (مه ولانا) ی لی دابمالی، تا به هو ی شه وه، خه لکانی تریش چاوی لی بکه نو هه به (خالید) ی بانگ بکه ن، که چی هه شه ماموستایه، دوا ی سالیئو (۳) مانگ، که (خالید) له خزمه تیدا قوتابی بووه زانیارییه کانی خانه قاکه ی پی ته واو کردوه، له سه ره تای ئیجازه نامه که ی (خالید) دا، تاوا ده نووسی: بعد حمد وصلوات، فقیر عبدالله نقشبندی مجددی- عفی الله- گزارش می نماید که سرآمد علمای دین و گزیده طالبان راه حق الیقین: حضرت مولانا خالد- سلمه الله تعالی- برای طریقهء نقشبندی، از ملک کردستان ترد این فقیر رسید (۱۱) ..

واته: دوا ی سوپاس و سه لاوات، عه بدوللای هه ژاری نه قشبه ندی موجه دیدی، راده گه یه نی، که سه رباشقه ی زانیانی ئاین و هه لبارده ی خوازیارانی پښه ی راستیی و دنیایی: هه زه تی مه ولانا خالید، بو به ده سه ته یانی ته ریه تی نه قشبه ندی، له خاکی کوردستانه وه بو لای شه هه ژاره هات ..

وهک سه رنج ده ده یین جگه له وه ی نازناوی (مه ولانا)، به ناوی (خالید) وه ده لکیئیتته وه، نازناوی (هه زه ت). سه رباشقه ی زانیانی ئاین و هه لبارده- ش به (مه ولانا خالید) زیاد ده کات .. که دیاره شه پی شیاو بینینه، له لایه ن که سیئکی وهک شه ماموستا ناودارو هوشیاره ی مه ولانا خالیده وه، هه روا له خوړا نه هاتوه، به لکو له ئاکامی هه لسه نگانندی سه رومری ئاکارو دانیی و لیها تووی (مه ولانا خالید) وه سه رچاوه ی گرتوه ..

هه ره له پال شه ریژلیئانه ی که سایه تی (مه ولانا) دا، ئامازه ش به نیشتمانی مه ولانا خالید واته: کوردستان ده کات و ده نووسی: هه زه تی مه ولانا خالید، بو به ده سه ته یانی ته ریه تی نه قشبه ندی، له خاکی (کوردستان) وه بو لای شه هه ژاره هات .. که ناوی خاکی (کوردستان) یش له م ئیجاره نامه یه دا، له شه نجامی شه سوژو تاسه و هه سه ره ته فرمیئسکاوییانه ی مه ولانا وه به دیکراوه، که مه ولانا له ماوه ی شه سال و سی مانگ دابرا نه ییدا له کوردستان، وهک دلداریک بو کوردستان ده نواری، که لیی دابرا وه و بی په روا له کوړو

کۆبۆنەوێه کانی خانەقاکی هیندستاندا، باسی دەکات و شیعری فرمیسکاویی بەیادی نیشتمانەوێه دەنوسی و بۆ شیعەر دۆستانی ناو خانەقاکی دەخوینیتەوێه. دیسان هەر شاعەر بدوڵای دەهلهوی، لە ئەزموون و هەڵسەنگاندنی ئەو ماوەی ساڵ و سی مانگە، کە مەولانا لە خانەقاکییدا بوو، بەجۆریک دلبەستەو هۆگری رەوشت و لیژانیی (مەولانا) بوو، کاتی مەولانا خویندن تەواو دەکات و ئیجازەنامە وەرەگرێ و برپاری گەڕانەوێه بۆ (کوردستان) دەدات، شاعەر بدوڵا دادەخوڕپێ و چەندان جار تکای زۆری لێدەکات، تا لای خۆی بیهێڵیتەوێه.. تەنانەت تکای ئەوێه لێدەکات بیکاتە جینگرو نوینەری خۆشی، بەلام مەولانا دلی هەر لای نیشتمان دەبێ و ناتوانی خۆی رازی بکات و بمییتەوێه.. کەچی شاعەر بدوڵا هەر دەستبەرداری نابێ و بەبیانوی بەرپرکردنییەوێه، کە تا قۆناغەپێشە، بۆ رێژیلینان لەگەڵیدا چوو، بەردەوام بەدەم رینگەشەوێه، هەر تکای گەڕانەوێه لێکردووە (۱۲).

جگە لەمانەو دواي گەڕانەوێه (مەولانا)ش بۆ کوردستان و لەیەکتر دوورکەوتنەوێه ئەم قوتابی و مامۆستایە، شاعەر بدوڵا نامەش و دەنگیشی لە (مەولانا) دانەبرێوێه هەتا لە ژياندا بوون، نامەي گەرم و بەسۆز لە نیوانیاندا بوو (۱۳).

مەولانا، لەگەڵ گەڕانەوێه خۆیدا لە هیندستانەوێه بۆ کوردستان، ئەو شیعەرانیی هینایەوێه، کە لە ماوەی مانەویدا لە هیندستان، بەیادی نیشتمانەوێه نووسیبوونی و دیسانەوێه لە ولات، لەناو کۆرۆکۆبۆنەوێه کانی شیعەر دۆستاندا، بەگەرمەوێه لە ئامیزگیران و دەستاو دەستیان پێکراو لەلایەن شاعیرانییەوێه کرانە دەستەچیلەو سەرمەشق^(۱۴)، بۆ هیئانەکایەي زەمینەي بزوتنەوێه کی تازهي ئەدەبیی و شیعری، کە دواتر بەئەدەب و شیعری قەلەمەوێه بابان ناسراو (سالم و کوردی)، پێشەنگ و دامەزرێنەرەکانی بوون.

بەلام (مەولانا) بەرلەوێه سەفەری هیندستان بکات و لە کوردستان دووربکەوێتەوێه، بەهەمان هەستی بەکۆلەوێه، شیعری بۆ خۆشەویستی نیشتمان و

سەرۆه‌رییه‌کانی و شه‌هیدانی نووسیوه، که سه‌رله‌به‌ری شیعیی ته‌م قۆناغه‌ی، تاییه‌تن بۆ بۆنه‌ی گه‌وره‌ و کاره‌سات و پروودای چاره‌نووس‌سازو خه‌م و شادیی خه‌لکه‌وه، وه‌ک ته‌وه‌ی شیعیی بۆ ئیبراهیم پاشای بابان (?- ۱۸۰۲ز)^(۱۵) کی بناغه‌دانه‌ری شاری (سلیمانی) و بۆ کوژرانی (سه‌لیم به‌گی بابان- ۱۸۰۶ز) ی برای ته‌وره‌مان پاشاو میریکی تری بابانی، به‌ناوی: میر عوسمان (?- ۱۸۰۶ز) نووسیوه^(۱۶)، که ته‌م دوو میره‌ی بابان، سالی (۱۸۰۶ز)، له‌ نه‌به‌ردیکی زۆر جوامیرانه‌ و که‌م وینه‌دا، ه‌یرشیکی غافلگیرانه‌یان به‌سه‌رکردایه‌تی ته‌وره‌مان پاشا، کرۆدته‌ سه‌ر به‌شیکی زۆری سوپای والی به‌غدا، له‌ نزیک زه‌ریاجه‌ی (زریبار- مه‌ریوان) و له‌ ماوه‌ی ته‌نیا (۱۰ ده‌) ده‌قیقه‌دا تیکیان شکاندوون و فه‌رمانده‌ی سوپاکه‌یشیان (سلیمان که‌هیا) به‌دیل گرتوه^(۱۷).

ته‌م نه‌به‌رده‌ ته‌وه‌نده‌ ده‌نگیداوه‌ته‌وه‌ و ته‌وه‌نده‌ سه‌رکه‌وتنی سیاسی و سوپایی بۆ میرنشینی بابان و ته‌نانه‌ت بۆ میرنشینی ته‌رده‌لان و ده‌وله‌تی ئیرانیش هه‌بووه، که دواتر چ ته‌مانوللاخانی ته‌رده‌لان (۷۷۵- ۱۸۲۴ز)، به‌سه‌رکه‌وتن و شانازیی خۆیانیان ته‌ژمار کردوه. ته‌نانه‌ت ته‌مانوللاخانی ته‌رده‌لان، وینه‌ی پرووداوه‌کانی ته‌م نه‌به‌رده‌ی له‌سه‌ر دیواری ژووری میوانی ته‌لاره‌که‌ی خۆیدا دروستکردوه^(۱۸) و له‌لایه‌ن گه‌شته‌ورانی بیانیسه‌وه‌ ئاماژه‌ی پیکراوه‌ و باسی کراوه‌ته‌وه^(۱۹).

به‌لام پیده‌چی مه‌ولانا خالید له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ ه‌یندستان، که‌مه‌تر خه‌ریکی نووسینی شیعر بووبی و زۆرتر سه‌رگه‌رم و سه‌رقالی ته‌و په‌یامه‌ی بووه، که ئیتر به‌تاییه‌تی و به‌یه‌کجاریی خۆی بۆ ته‌رخانکردو سه‌رومپی ناوبانگ و زایه‌له‌یشی هه‌ر به‌م په‌یامه‌ ناسرا.

ته‌م په‌یامه‌ی مه‌ولانا خالید، چی بوو؟!

بۆ وه‌لامی ته‌م پرسیاره، ده‌بی ئاورپیکی خیرا، له‌ دوا‌ین گۆراناکارییه‌کانی بیروباوه‌ری ته‌و رابه‌رانه‌ی نه‌قشبه‌ندی بده‌ینه‌وه، که مه‌ولانا خالید، هه‌وینه‌ی بیروباوه‌ریانی بۆ کوردستان ه‌ینایه‌وه.. هه‌رچه‌نده‌ چه‌ند سه‌ده‌یه‌کیش به‌ر له‌ سه‌رده‌می (مه‌ولانا خالید)، ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له‌ پێش پیکهاتنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وییه‌وه (۱۵۰۱ز)، په‌لوپۆی له‌ کوردستاندا بلاوبوووه له‌ هه‌ندی قۆناغیشدا پرووناکیرانی کورد، له‌رابه‌ره‌ دیاره‌کانی ته‌م ته‌ریقه‌ته‌ بوون، وه‌ک نمونه‌ی (فه‌تح

عهلی کوردی)، که ئینسکلۆپیدیای ئیسلامی، به خهڵکی (ئامیدی) یادداشتی کردووه^(۲) و له سه ره تای پیکهاتنی دهوڵهتی سهفه ویدا، له ده وره بری (قهزوین)، وهک مریدیکی چالاکی (عوبهیدوڤلای ته حرار)، رابه رایه تی ئهم ته ریه ته ی کردووه نه یاریکی نه ترسی سهفه ویه کان بووه و ههر ئه وانیش له کاتی هیترشی ره شه کوژیاندا بۆ سه ر سوننی مه زه هب و نه یاره کانیا، گرتو یانه و کوشتو یانه و ئهم کاری ره شه کوژی سوننی مه زه هبیش، که سهفه ویه کان له سه ره تای ده سه لاتگرتنه ده ستیانه وه، له بهریان گرت زهنگی قه لاچۆکردنی مه زه هبی سوننی بوو، له باکوورو خۆرئاوای ئیتراندا و لهم شالاوه دا، ته ریه ته ی نه قشبه ندی-ش که وته بهر شالاوی راسته وخۆی سهفه ویه کان و جیگه وپیگه ی له مه لبه نده دیرینه کانیا ندا پی لیژکردن و ناچاری کردن به ره به ره مه لبه نده کانیا ن بۆ (ته ورێز) و (ورمی) بگوێزنه وه، که له (ورمی) و ئاقاری ورمیدا: له نگه ریکی درێژخایه نی گرت و له ورمیشه وه به هه موو ناوچه کانی کوردستاندا بلا بووه وه و له ئاکامدا به و هۆیه وه که سوڵتانه کانی (عوسمانی)ش، سوننی مه زه هب بوون و شه پی به رده وامی سهفه ویا ن کردووه، شاری (ئه سه ته موڤ) و هه ندی شوینی قه له مپه روی عوسمانی، بکه نه په ناگه و مه لبه ندی چالاکیی و.. دواتریش له زۆر جیگه ی ئاسیای ناوه راست و هیندستاندا بلا وینه وه و چالاکییا ن تیدا بنوینن، که دوای چه ندين قوناغ و ئالوگۆپی فیکری به رده وام به سه ر ئهم ته ریه ته دا، یه کیك له شیوازه سه ره کییه کانی ئهم گۆرانه کارییه، له هیندستان، له سه ر دهستی شیخ ئه حمه دی سه ری هیندی (۱۵۶۳-۱۶۲۴ز)، ناسراو به (المجدد) دا، شه قل بگری و په لویوی بۆ (مه که که) و شوینانیتر لیببیتته وه و لهم قوناغه به دوا وه، ئهم ته ریه ته پی و تراوه: نه قشبه ندی موجه دیدی، که ئایدیۆلۆژیایه کی جیاواز و خویییکی تازه ی به بهر ئهم ته ریه ته دا کرده وه و له هه مان کاتیشدا ئه و گیانی گۆشه گیری و ته ریکیه ی له خۆی دامالئ، که رابه ران و په یه وه کارانی پیشووتری ئهم ته ریه ته، به ته نگ کیشه کانی رۆژانه و خه م و خۆزگه کانی خه لکه وه نه بوون، چونکه ئهم رابه ره: (ئه حمه دی سه ری هیندی) پی و ابوو، بۆ کارکردنه سه ر بیروباوه پی ده سه لاتداران و فه رمانره وایان و رینوینی و ئامۆزگاریی و رازی کردنیا ن، بۆ چاکه و خزمه تی خه لک، ده بی پردیک له گه لیاندا هه لبه ستری و لهم پیناوه شدا، نامه یه کی زۆری بۆ ئه و فه رمانره وایانه ی مه غولی

ناردووه، كه لهو كاته دا حوكمى هيندستانيان كردووه و له ئاكامدا بهبارى سهرنجى خوى قايلى كړدوون. شان بهشانى ئهم نامانهش كه بۆ فهرمانږه وايان دهنوسران، هاوكات بيروباوهږو بارى سهرنجى خويانىش پوخت دهكردهوه و له شيوه (نامه) و (نوسين)دا، بهپهپړهوكارانى خويانيان دهگهياندو بهمهشو له ږيگه ئهم نامانهوه، مشتمرو ليكولينهوهى فيكرى تيروتهسهل دههاته كورى.. بهمجوره ئهم تهريقهته، لهسهردهمى ئهمدهدى سهرى هينديدا، ږوليكى گرنكو بهرچاوى بهخويهوه ديوه بهرهو كاملبونو و گهشانهوهو ږهگوريشه داكوتانو خو ږزگاركردن له سيپهري جيبهخه رېبازهكانيتر ههنگاوى ههلگرتووهو بهردهوام جهماوهري زورتري لى ئالاوه، كه دواتر لهسهردهمى (شاعهبدوللاى دههلهوى)، ماموستاكه (مهولانا خاليد)دا، خانهقاهى له هيندستان، بوته مهلبهنديكى سيخناخ له قوتايانى ئاسياو تهفهرىقا^(۲۱).

مهولانا بۆ بهئهنجام گهياندى پهيامهكيشى، قهلهمږهوى بابان بهگشتى و بهتاييهتيش پيټهخته تازهكهيان: شارى (سليماني) ههلبژارد. ههلبژاردنى شارى (سليماني) له لايهن مهولانا خاليدوهو، بۆ ئهوهى بيكاتو بنكهو مهلبند، بۆ بلاوكردنهوى پهيامهكهى، كارىكى تهوپهږى هوشيارانهو (شاري)يانه بووه، كه تهگهږچى شارى سليماني لهو كاته دا (لهبارى تهمهنهوه) تازهترين پيټهختى نيوان ههموو ميرنشينهكانى كوردستان بووه، بهلام ههر لهبنهږهتو مهبهستيش له دروستكردنى، بۆ ئهوه بووه بپيټه پيټهختيكى بهماناى وشهى ئهو ږوژگارو: هاوچهرخ، چونكه له پال ئهوهدا، كه ههر زوو ناودارترين زانايانو ږووناكيرانى ئهو سهردهمى كوردهواږيان له ههموولايهكى كوردستانهوه بۆ بانگهيشتن كردووهو تهكيه و خانهقاو مهدرهسيان بۆ كردوونهتوهو، هاوكات خاوهن پيشه و جووتيارو سهربازيشيان له ههموو ناوچهو هوزى جياجياى كوردستانيان تيدا نيشتهجى كردووه.

بەلّام قەلەمپەردى بابان، لە پيش سەفەرى مەولانا بۆ ھىندىستان و دواى گەرەنە وەيشى، لە وەپەرى پشيوپى و داپژان و دواكە و تەووييدا بوو، چونكە شەرى چەندىن سەدەى شىعە و سوننى نيوان ھەردوو دەولەتى ئيران و عوسمانى و شەرى ئەم دوودانەش لە گەل دەولەتى روس لە لايەك، كە لە ھەموياندا كوردیان بەناوى (جيهاد) و (غەزا) وە بۆ بردوون و لە پال ئەمانەشدا شەرى مەزنشەنەكانى ئەردەلان و بابان و ئازاوە و ناكۆكى نەپساوى نيوان ئەندامانى بنەمالەى بابان لەسەر دەسەلات لە لايەكى ترەو، ببوونە سۆنگەى تىكدانى ژيانى كۆمەلەى تەتى و داتەپىنى ئابورى و بارىكى گران، بەسەر ئەستۆى دانىشتوانەو وە خەلگەكەى بەجۆرىك وەرس و بىزارو ھەراسان كەردبوو، كە بەدواى دەرەتان، چارەسەرىكدا دەگەرەن، بۆيە كە مەولانا خاليد بۆ كوردستان گەراپاوە و بانگەواى بۆ رىيازە تازەكەى بەناو خەلگدا بلاوكردەو، خەلگەكە وەك بانگەواىكى رزگاركر بەپىرىيە و چوون و پيشوازىيان لىكر، بەتايبەتەش چىنى جووتيارو توپژى بازارپى و پيشەگەرەن، كە شەرى خويناوى و بەردەوامى ناوچەكە، ژيانى لى شىواندبوون و زيانى لەبەرژە و نەدىيەكانيان دەدا.. بەمچۆرە مەولانا خاليد لە ماوەيەكى زۆر كورتدا، بنكەيەكى جەماوەرى زۆر بەربلاوى پىكەيتنا. بەتايبەتەش ئەگەر لىرەدا ئەو دەمان لە يادى، كە مەولانا لە ھۆزى (جاف) و ئەم ھۆزەش لە سالى (١٦٣٨ز) بەدواو، كە تيايدا سولتان مرادى چوارەم (١٦٢٣-١٦٤٠ز)، بەغداد و شارەزوورى گرت و پاشان بەگويرەى رىكەوتننامەى (زەھاو-١٦٣٩ز)، ئەردەلانى و پىرەوانى (ئەھلى ھەق)، چوونەو و ناو قەلەمپەردى ئيران، بەشىكى زۆر لە جافى (جوانرۆ)ش رژانە (شارەزوور)^(٢٢) و بەمەش ھۆزى جاف (بەئىستاشەو) بوونە تاقانە ھۆزى گەرەو بەدەسەلاتى شارەزوور، كە دواتر بوو پىتەختى بابان و ئەو پەرمان پاشاى بابانىش لە يەكەمىن قۇناعى گرتە دەستى فەرمانرەوايەتى باباندا و بۆزىاتر بەھىزكردى دەسەلاتى خۆى لە شارەزووردا، خزمایەتییەكى سىاسى لە گەل يەكەك لە گەرەو سەرۆك ھۆزى جاف، واتە: لە گەل وەلەد بەگى جافدا دروستكرى و خوشكىكى خواستوو^{٦٠} و بەھۆيەو و لىرە بەدواو ھۆزى جاف، چ لە كاروبارى

٦٠- ئەم ھەوالە، لە گەشتنامەكەى (رىچ)دا، دەلى ئەو پەرمان پاشاى بابان، خوشكىكى كەنجوسەرەو

میرنشینە کەو چ لە سوپای باباندا چاکترین جەنگاوەری ناو سوپاکە^{٦١} بەشداری هەمەکارە گەورەبوون^(٢٣) و بەپێی قسە (کلودیوس جیمس رېچ)، چوار هەزار پیادە جاف، لە سوپای باباندا بوون^(٢٤). کە بێگومان ئەم هێزە، برپەری سوپای بابانیان پیکهیناوه و بۆ کاتی جەنگیش، (٢٠٠٠) دوو هەزار سوارەیان ئامادە بوو و^{٦٢} وەك رووداوه کانیشت بۆمان دەگێرێنەوه، هەر نەبەردیکی سوپای بابان، هێزی (جاف)ی تێدا ئامادەبووی، تیایدا سەرکەوتوو بوو و هەر کاتیکیشت ئەم هێزی جاف، پشتی لە بابان کردی، تیایدا تێکشکاوه. لەبەرئەوه ئەم هێزە گەورەیه پشتیانوییەکی یە کجار بەهێزی (مەولانا خالید)یش بوو و ئەوەندە مەلکەچی فەرمانەکانی میرانی بابان بوون، ئەوەندەش گۆڕایەلێ مەولانا خالید بوون و وەك زاناو رووناکییریکی گەورە هۆزی خۆیان بۆیان نواریوە و شانازیان پێوە کردووه.

سەرباری ئەو هەموو شەڕ و ململانی و ناکوکییە (وتمان) لە ناوچە کەدا بوون، بەلام مێمل و بەربەستیکی تری پتەوی بەردەم تەریقەتی نەقشبەندی، کە پێشتر لە ناوچە کەدا بوو، تەریقەتی (قادری) بوو، کە زانای گەورە و ناودار شیخ ماری نۆدی (١٧٥٣-١٨٣٨ز) راپەراییەتی دەکرد و بەو هۆیەشەوه کە ئەم تەریقەتە زۆر دەمیك بوو رەگ و پێشە لە هەریەمە کەدا بوو و لەگەڵ سەران و کاربەدەستانی بابانی و عوسمانیدا سەرپێوەندی بەهێزی هەبوو و هاوکاتیشت گەرانەوهی مەولانا خالید و بلاو بوونەوهی خێراو بەفرانانی تەریقەتی نەقشبەندی، بەمەترسییەکی گەورە و راستەوخۆ، بۆ سەر خۆی زانیوه. بۆیه هەر زوو تەریقەتی (قادری) کەوتۆتە نەیاریی و زمان

بەگی جافی خواستوو، بەلام نووسەری هێژا و هاوڕێی بەرپۆزم: کاک عەلی بەگی جاف ئەم هەوالە بۆ راستکردمەوه، کە ئەو رەحمان پاشا خوشکی وەلەد بەگی جافی خواستوو، نەك کە یخوسرەو بەگی جاف. لەم بارەیهوه بۆنارە گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١٣٢).

٦١- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

٦٢- گەشتنامە رېچ، لاپەرە (١١٩).

لیڊان و راپۆرت نووسین، لای میرانی بابانی و عوسمانی و پیاوانی ئایینی و
 تەنگ پێهه‌لچینی مه‌ولانا و ناوزاندنی به‌کافرو مولحیدو زەندیق و هه‌ره‌شه‌و
 ته‌قه‌للای تاراده‌ی تیرۆزکردنی.. هه‌موو ئەمانه‌ش بوونه هانده‌ری ئەوه‌ی
 ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ری دژ به‌و سیسته‌مه‌ چه‌قبه‌ستوه‌،
 وه‌ك تاقانه ئەلته‌رناتیفو وه‌ك هه‌لۆیستیکی دژ به‌زولم و بێدادیی
 وه‌ربگیرێ. به‌تایبه‌تیش كه‌ (مه‌ولانا)، لایه‌نگرو په‌یره‌وکارانی خۆی، به‌وه
 په‌روه‌رده ده‌کرد، تا راسته‌وخۆ نه‌بنه‌ پاشکۆی هیچ کام له‌ دوو ده‌وله‌ته‌ی
 عوسمانی و قاجاری و هه‌ر ئەم هه‌لۆیسته‌ی مه‌ولانا خالید، لای والیه‌کانی
 (عوسمانی)یش له‌ مووسڵ و به‌سره‌و شام و به‌تایبه‌تیش له‌ به‌غداد، پشتیوانیی
 لی‌ بکه‌ن و به‌نزیك و هه‌لۆیستی خۆیانی بزائن و بینه‌ دۆست و مریدی، چونکه
 ئەوانیش که‌م و زۆر، هه‌زیان له‌ جێبه‌جێکردنی کتومت و بێ سێ‌ودووی
 فه‌رمانه‌کانی بابی عالی نه‌ده‌کردو پێیان خۆش بوو جوړیك له‌ سه‌ربه‌خۆیی و
 ئازادی خۆیان پێ‌په‌ر و بکه‌ن.. جگه‌ له‌ کو‌کردنه‌وه‌ی زۆرینه‌ی ناودارترین
 زانایان و پێ‌به‌رانی ئایینی له‌ هیندستان و ئی‌ران و ئەفغانستان و تورکیا و
 عه‌ره‌بستانه‌وه‌^(٢٥) به‌گشتی و به‌تایبه‌تیش له‌ هه‌موو ناوچه‌ جیا‌جیا‌کانی
 کوردستانه‌وه‌، وه‌ك: کو‌یه‌، که‌رکووک، هه‌ولێر، ئاکری، شه‌مزی‌نان، هه‌کاری،
 ئورفه‌، دیاربه‌کر، سنه‌، ساب‌لاخ، هه‌ورامان.. له‌ خانه‌قا‌که‌ی خۆیدا که‌ له‌و
 کاته‌دا خانه‌قا‌که‌ی مه‌ولانا خالید له‌ (سلیمانی)، یان شاری سلیمانی به‌هۆی
 خانه‌قا‌که‌ی مه‌ولانا خالیده‌وه‌، ببووه‌ دره‌وشاوه‌ترین ئەلبوومی کوردستانیکێ
 بچووک، به‌هه‌موو فه‌ره‌ه‌نگه‌ جیا‌جیا‌و زاراوه‌و بن زاراوه‌کانییه‌وه‌و له‌
 ئاکامیشدا هه‌ر له‌م فه‌ره‌ه‌نگو دیالیکته‌ تێکه‌ڵه‌یه‌ش، زه‌مینه‌و که‌ش و
 هه‌وا، بۆ سه‌ره‌ه‌لدانی دیالیکتی ناو‌نجیش ره‌خسا، واته‌: ئەو دیالیکته‌ی که‌
 (نالی) و هاو‌پێ‌کانی، شی‌عریان پێ‌ نووسی و ئەمیش وه‌ك بانگه‌وازه‌که‌ی
 مه‌ولانا، زۆر به‌خێ‌راییی ده‌ستی به‌ته‌ئینه‌وه‌ کرد.. سه‌رباری ئەوه‌ی که‌ هه‌ر
 له‌م خانه‌قا‌یه‌ی مه‌ولاناوه‌و له‌ پێ‌گه‌ی ئەو زانسته‌خوازانه‌ی له‌ خانه‌قا‌که‌ی
 مه‌ولاناوه‌، بۆ هه‌رێم و شاره‌کانی خۆیان ده‌گه‌رانه‌وه‌، فه‌ره‌ه‌نگ زانسته‌ی
 نوویی خانه‌قا‌که‌ی مه‌ولانایان بۆ سه‌رتاسه‌ری کوردستان بر‌دۆته‌وه‌و

فیروخزانی تریشیان پی پەرورده و گوښ کردوو و هه ندى کيشيان بوونه ته
 رابه رى ميللى و شوڤشگيڤى به نامى، دژى زولم و ژوردارى فرمانه و ايان..
 كه هه موو ته م كارانه ش، هه ر له سه رچاوه روون و له بن نه ها تووه كه ي
 خانه قاكه ي (مه ولانا خاليد) دوه هه لقولا و هه مووشيان له ماوه يه كه ي زور
 كورتى ته مه نى كار كردنى مه ولانا دا به ريخران.. به واتايه كيتر: ته وه ي
 مه ولانا خاليد، له دواى گه رانه وه ي له هيندستان، وه ك روونا كبي ريكي
 ريفورمخوازي ئيسلامى، له ماوه ي (۸-۹) سال كارو ئيرشا دكردنى
 پچرپچريدا، له ناو قه لئه مره وه ي ميرنشيني بابان و دهره وه ي ميرنشينه كه دا
 ته نجاميدا و چه ندان بزووتنه وه ي هاوته ريبي، وه ك: بزووتنه وه ي شيعرو زمان و
 فيكرو ره خنه و ديالوگى نوڤى ليكه وته وه، نه به هيچ زانكو و دام و ده زگايه كه ي
 فرهه نكي و زانستى ده كراو نه له هيچ سه رده ميكي پيشووترى
 كوردستاندا، بزووتنه وه ي فيكرى و فرهه نكي تاوا ئيقليمگيرانه ي
 كوردستان روويداوه و نه تاواش خير، رهنگدانه وه و ته نجامى به رچاوى
 هه بووه.. له كاتيكا ئيمه ده زانين خستنه ري و ته نجامدانى به رنامه و
 پرۆسه ي فيكرى و فرهه نكي، زور درهنگ ته نجاميان دهرده كه وي و
 ته گه ريش سه ربگري و دهره كه وي، ده بي له كهش وهه واو كوومه لگه يه كه ي
 ئارام و سه قامگرتوودا، ته نجام بدرى.. كه چى ته وه ي له مانه ش زياتر جيى
 رامان و سه رسورمانه، (مه ولانا) ته م بزووتنه وه نوڤيه ي له كهش وهه واو
 داروباريكى زور سهخت و جه نجال و داڤزاو و تيكاچرژاودا ته نجامداوه، كه
 تيايدا به رده وام له شكركيشى و شهرو به يه كداهه لپژانى سوپاى ئيران و
 عوسمانى و سه رانى بابانيش له ناوخوياندا، هه ريحه كه يان شهراوى كردوو و
 بو بردنه وه ي ته م شه رانه ش، هه ميشه پيوستيان به زورترين ژماره و
 كومله ئى چه كداربووه، كه ته م ژماره چه كداره ش، هه ميشه برىتى بوون له
 سه رانى عه شايه رو ده ست و پيوهندي نه خوڤنده وار (نهك خوڤنده وار) و هه ر
 ته مانيش له ئاكامدا بريان له سه ر چاره نووسى شه ره كان و ته رازووى هيزه كان
 داوه و به مه ش هه ميشه رۆلى خوڤنده واران و رووناكيران، له خانه ي
 له بيرچوونه وه و په راويرو پاشكوڤه تيدا بووه.. كه چى مه ولانا له م هه لومه رجه

جه نجاله دا، توانی بییته حه قیقه ت و گوشاریکی تازه بابته و ره خنه ی
 بابته ییانه، له سیسته می بهر پوه بردن و دیدیان بگریته و پیشنیارو
 هه لویست و دیدی روونا کبیرانه یان پیشان بدات و دهسه لاتدارانی ته و
 سه رده مه ی وا لیگرد، به چاوی ریژو گوئی لیگرتنه وه، حساب بو دیدو
 هه لویست و پیشنیاری خوینده وار بکه ن و له به رده میدا بچه میهنه وه، که ته م
 ریژلیتانه، له پله و پاییه ی مه ولانا خالید، ریژلیتانه نه بو له له شکر ی زۆرو
 چه کی مه ولانا خالید، به لکو ریژلیتانه بو له پله و پاییه و روونا کبیرانه و
 نیشتمان پهروه رانه ی مه ولانا خالید. هاوکار ریژلیتانه نه بو له پله و پاییه ی
 پرووتی رابه ریکی ثابینی وه ک مه ولانا خالید. ته گینا هر له و رۆژگار ه دا،
 که دهسه لاتداران و فرمان په وایان، ریژی بی سنوور له مه ولانا ده گرن،
 رابه ری تری گه وه ی ثابینی، له سلیمانیدا ده ژی.. جگه له وه ی ته و نده ی
 پیوه ندی به ریژلیتانه ی سه رانی بابانه وه هه بی له مه ولانا خالید، ته و نده ش
 لیی دلنیا ن، که بارته قای هه موویان، دل سو زو خه مخو رو به ته نگه وه هاتووی
 یه کی تی و سه رکه و تن و سهروه ری میرنشینی بابانه و له م بو ار ه دا (بو وینه)
 له کاتی کدا میریکی بابانی وه ک ته و په همان پاشا، که زۆرینه ی مملانی و
 شه ره کانی ته م قوناغه ی، له گه ل والیه کان و سوپای عوسمانی (واته: له گه ل
 له شکر ی ئیسلام و خه لیفه ی ئیسلام دا) بو وه و ته گه ر مه ولانا به پیودانی
 لیکن دانه وه ی ئیسلامی یانه، هه لویستی و هه ر بگرتایه (که لایه کیان ئیسلام و
 لایه که ی تر: شو ر شگی ریکی یاخی کورده)، ده بو و پشتیوانیی له خه لیفه ی
 ئیسلام بکات، که چی مه ولانا خالید پشتیوانیی له شو ر شگی ره کورده که
 (ته و په همان پاشا) ده کات و شیعی شانه یی پیوه کردنی بو ده نو سی! (۲۶).

پهراویزه‌کان:

۱. بیسارانی، ملا حامد، ریاض المشتاقین، در بیان أحوال مناقب حضرت مولانا خالد ضیاء‌الدین و حضرت شیخ عثمان سراج‌الدین. به تصحیح و مقدمه وحاشی و تعلیقات: أبوبکر سپهرالدین، چاپ أول ۱۳۸۶ش، ص. ۱۱۳
۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۲
۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۴
۴. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۳
۵. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ص. ۱۱۱
۶. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۷. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.
۸. موده‌پیس، مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۹، ل. ۵۵۳
۹. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۵۵۳
۱۰. بیژن إلهی، أشعار حلاج، تهران ۱۳۵۴س، ص. ۷۰
۱۱. ملا حامد کاتب، ریاض المشتاقین، ص. ۱۲۹
۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو. ل. ۳۲
۱۳. حکمت عبدالمجید سیفی لاهور، مکاتیب شریفه (حضرت شاه غلام علی دهلوی، استانبول-ترکیا، ۱۹۹۲، صص: ۴۳، ۵۴، ۲۲۹.

سەرئە: سەرنج:

ئەم كۆتۈپ بىرىتىپە لە نامەكانى شاعەبدوللاى دەھلەوى.

۱۴. لەناو شاعىرانى رۆژگارى مىرنشىنى باباندا، (سالم)ى شاعىر، زۆر راستگۆيانە لەو ئەگادارمان دەكات، كە خۆى (سالم) و (نالى) و (كوردى) و (مەشوى) و... دەستەچىلەى ھونەرى (شىعر)، لە (مەولانا خالىد) وەرەگرن:

لە رۆژى ئىمتحانا دىم، بەرەبەر طالب و مەعشوق
كە مەرىستەى ھونەر ھاتن، لە تىپى عەشقباژانا:
لەلایى: (نالى) و (مەشوى)، لەلایى: (سالم) و (كوردى)
لە ھەنگامەى ھونەر گەرمىي، تەكاجۆ بوون لە: (مەولانا)

بۆ زىاتەر زانىارىي، بنواپە: دىوانى سالم، چاپخانەى كوردستان، ھەولېر، چاپى دووھەم ۱۹۷۲، ل. ۳۰.

۱۵. مەتمەدى، دكتەر مەىندخت، مولانا خالە نقشبەندى و پىروان گرىقت او، انتشارات پاژنگ، تەھران ۱۳۶۸ش، ص ۲۹، ھەروەھا يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ۵۸۴، ھەروەھا: مەستەفا، نەوشىروان، مىرايەتى بابان لە نىوان بەرداشى رۆم و عەجەمدا، چاپى دووھەم، چاپەمەنى خاك، سلىمانى ۱۹۹۸، ل. ۱۱۰.

۱۶. يادى مەردان، بەرگى يەكەم، ل. ۳۰۱، ۴۹۵.

۱۷. ھەمەباقى، ھەمەد، مىرنشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران لە بەلگەنامەى قاجارىدا، چاپەمەنى ئاراس ۲۰۰۲، ل. ۵۲.

۱۷. گەشتنامەى كلودىوس جىمس رىچ بۆ كوردستان، وەرگىرانى لە ھەربىيەو بۆ كوردى، ھەمەد ھەمەباقى، چاپى سىيەم، چاپەمەنى ئاراس، ھەولېر، ۲۰۰۲، ۱۸۱، ۱۹۶.

۱۸. سەراوەى پىشوو، ۱۸۱، ۱۹۶. ھەروەھا: پ.ام. ژوبەر، مسافرت بە ارمنستان و ايران، ترجمەى محمود صاح انتشارات چەر، تەبىز، سال چاپ، ص ۲۵۰- ۲۶۲.

۱۹. دائره المعارف الاسلاميه، مجلد ۷، ص ۹۳۵، گبعه بريل هولندا ۱۹۹۳.
- ههروه‌ها: فتح الله جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبيدالله النهري،
الگبعه الاولى، ستوكهولم ۲۰۰۰، دار الشمس للگباعه، ص ۱۸۰.
۲۰. فتح الله، جرجيس، مبحيان على هامش پوره الشيخ عبيدالله النهري،
ستوكهولم، ۲۰۰۰، ص ۱۸۷.
۲۱. بۆ زياتر زانياريي له‌م باره‌يه‌وه بنواره: مشير الدوله، ميرزا سيد جعفر
مهندس باشى (رساله تحقيقات سرحديه)، به اهتمام محمد مشيرى، انتشارات بنياد
فرهنگ ايران، تهران ۱۳۴۸ ش.
۲۲. گه‌شتنامه‌ى ريچ بۆ كوردستان، ل. ۱۲۷.
۲۳. هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۱۹.
۲۴. يادى مه‌ردان، به‌رگى يه‌كه‌م، ل. ۲۳.
۲۵. پيشتر ئامازه‌مان به‌م شيعه‌ى مه‌ولانا كرد، كه بۆ ئه‌وره‌همان پاشاى بابانى
نووسيه‌.

مهولهوی! یان کهپانهوه بۆ سه‌رچاوه؟

کامه پهری و تهوینی نهیڤنی و تهفسانهیی بوو، ههر له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی (مهوله‌وی) یه‌وه ده‌ستیان له دلّه ئاسکه‌که‌ی وه‌شاند و هه‌موو عومری (مهوله‌وی) یان نو‌ق‌می ته‌وینیکی سه‌روم‌پ و بی پ‌ر‌انه‌وه‌ی سرووشت و زی‌ده‌که‌ی کرد، که ههر به‌گ‌ر و کل‌په‌ی هه‌مان ته‌وینی‌شه‌وه، باوه‌ش به‌شیع‌ردا بکات و خۆی به‌میراتگری قه‌باله‌ی ته‌ده‌بیکی ته‌مه‌ن درێژی دیالیکتی گۆران بزانی و له‌ماوه‌یه‌کی کورتی تاقیک‌کردنه‌وه‌ی شیع‌ریدا، له‌یه‌ک کاتدا: له‌لایه‌که‌وه‌ توانی رووبه‌ری جوگرافیای جه‌ماوه‌ری ته‌م شی‌وه‌زمانه‌ فراوانتر و شیرینتر بکات و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌ناو ته‌م جوگرافیایه‌دا نه‌خشه‌یه‌کی تایبه‌ته‌ند و جیاواز بۆ خۆی دیاری بکات“ که شیع‌ری کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی ته‌مدا، بال‌ا‌تر و هه‌ل‌چ‌ی و هه‌موو کۆله‌که‌کانی ئیستاتی‌ک‌ای شیع‌ر، تازه‌گه‌رییان به‌سه‌ردا بی‌ت و جوانیی و نه‌مریی هه‌تا هه‌تایی به‌شیع‌ر بدات!؟؟.

ته‌گه‌ر ته‌م پرسیاره‌ چ‌ر‌انه‌، تا ئیستا له‌لایه‌ن ره‌خنه‌گران و تو‌ی‌ژه‌ره‌وان و شیع‌رناسانی کورده‌وه‌، به‌ته‌واوی وه‌لام نه‌درای‌ت‌نه‌وه‌ و پله‌وپایه‌ و شوینی مه‌وله‌وی له‌ته‌ده‌بی کوردی و له‌بواری نرخناسیدا ده‌ست‌نیشان نه‌ک‌راب‌ی، مانای وانیه‌ مه‌وله‌وی په‌یامه‌که‌ی خۆی به‌ناته‌واوی داوه‌ته‌ ده‌ست نه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی، به‌ل‌کو به‌پ‌ی‌چه‌وانه‌وه‌، ته‌وه‌ی دوا‌ی مه‌وله‌وی و به‌تایبه‌تیش له‌م حه‌فتا ساله‌ی دوا‌ییدا، که‌کاروباری به‌سه‌ر‌کردنه‌وه‌ی شاعیرانی کلاسیک‌مان و ناساندنیان که‌وت‌ونه‌ته‌ به‌ر رووناکیی و له‌هه‌مان کاتیشدا، که‌گ‌وژم و هه‌نگاوی خ‌ی‌رای ره‌خنه‌ی باب‌ه‌تی و زانستیانه‌ی ته‌ده‌بیی، لای گه‌لانی دوورو دراوس‌ی‌ک‌ان‌مان، له‌به‌ره‌ و پ‌ی‌ش چ‌و‌وندان“ ته‌وه‌ی ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی بۆ نه‌وه‌ی نو‌ی ناساند‌راب‌ی، چه‌ند ته‌قه‌للایه‌کی ناوبه‌ناو

بوون^{٦٣} که له عۆدهی ئەم کورتە نووسینەى مندا نییه، ئەو نووسینانە بەسەر بکەمەوه و هەلیان سەنگینم. بۆیە ئەگەریمەوه بۆ مەبەست و ئەلیم: قەوارەى ئەو ناساندنەى لەم حەفتا سەلەى دوااییدا، بۆ مەولەوى کراوه، هیشتا بە ئەندازە و قەوارەى ئەو ناساندنە نییه، که مەولەوى لە سەردەمى ژيانى خۆیدا، بە خۆیهوه دیوه و بۆى کراوه چونکه مەولەوى هیشتا خۆى لە ژياندا بووه، که لە لایەکەوه: وەك شاعیریکی هەرە گەورە و دیار، لە لایەن تیکرای شاعیرانى دیالیکتى (گۆزان) هوه بەسەر کراوێتەوه و لێى ئالان و وەك رابەرێکی شیعیری و ناوەندیکی ئەدەبیی، خۆشیان وێستوو و نامەى شیعیریان لە گەڵدا ئالۆگۆر کردوو، لە لایەکی تریشەوه وەك مەروڤ لە هەموو شاعیرانمان زیاتر پێوەندی کۆمەلایەتی بە هێزبووه و نامە گەلیکی زۆرى لێ جێماوه، که بۆ دۆستگەلیکی سەر بە توێژ و چینه جیا جیاکانى کۆمەل نووسیونی و دەیسەلمێنن که چ لای جەماوەرى هەژاری ناوچه دواکەوتووێکەى و چ لای پیر و پیرزادەکانى و چ لای زانایان و چ لای میرانى بابان و بە تاییه تیش لای میرانى ئەردەلان و تەنانەت لای سەرانی (قاجار)یشەوه، بە

٦٣- تەقەللا دیارەکانى ئەم مەیدانە ئەمانەن:

*رۆحى مەولەوى، بەرگی یەكەم: (١٩٣٥)، بەرگی دووهم: (١٩٤٠)، پێرەمێرد.

*دیوانى مەولەوى: کۆکردنەوه و لێکۆڵینەوه و لەسەر نووسینی، (مەلا عەبدولکەریمی مودەریس)، بەغدا (١٩٦١ز)

*گۆزان، یادى پێرەمێرد (لەپەرە ٧٣ — ٨٣) بەغدا (١٩٥١ز).

*میهەرەجانى مەولەوى، کتیبى ژمارە (١) ی گۆڤارى رۆشنبیری نوێ، بەغدا، چاپخانەى (الزمان) (١٩٨٩ز).

*مێژووى ئەدەبى کوردی (عەلەددین سەجادی) بەغدا، (١٩٥٧ز).

*ئەدەبى کوردی و لێکۆڵینەوهى ئەدەبى کوردی (عەلەددین سەجادی، بەغدا) (١٩٦٨ز).

*ئەنوەر قادر محەمەد (لیریکاری شاعیری گەورەى کورد: مەولەوى، ستۆکھۆلم (١٩٩١ز).

*محەمەد ئەمین ئەردەلانی (دیوانى مەولەوى) وەرگیرانى بۆ سۆرانى (بەرگی یەكەم) بەغدا (١٩٩١ز).

*کۆنگرەى مەولەوى، سەقز: (٨ تا ١٠/٧/١٣٧٢) هەتاوى، بەرامبەر (٢٩ تا ٣١/٨/١٩٩٢ز).

که سیکی زانا و ره وشت بهرز و خاوهن هه‌لۆیست و دڵسۆز، سهیری کراوه و جیگه و ریزی تایبه‌تی هه‌بووه و پله‌وپایه‌ی مه‌زنیان بۆ داناوه و له‌م مه‌یدانه‌شدا گه‌لێ جار تکای لی‌کراوه و هه‌ک ریش سپی و ناو‌بژیکار، بۆ برانه‌وه‌ی گه‌لێ کیشه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و تایینی، بیته مه‌یدانه‌وه و قسه‌ی خۆی بکات و لای هه‌ردوو میرانی بابان و ئه‌رده‌لانیشه‌وه پێشنیاری بۆ کراوه، بجیته پایته‌خت و شاره گه‌وره‌کانیانه‌وه و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخان) ی میری ئه‌رده‌لانی‌ش، له ئاهه‌نگی‌کی پر ته‌داره‌کدا، به ره‌سمی له‌قه‌بی مه‌وله‌وی پێدراوه.^{٦٤} دیسان هه‌ر ئه‌م شازاده‌ی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که له باوه‌ش دایکی‌کدا گه‌وره بووه، سه‌دان فرسه‌خ له زێد و زمانی مه‌وله‌وی یه‌وه دووره،^{٦٥} که‌چی ئه‌وه‌نده عاشق و هوگر و سه‌راسیمه‌ی شیعرێ

٦٤- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌له‌ه‌دین سه‌جادی (چاپی دووهم به‌غدا) (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).
 ٦٥- بۆ زیاتر رو‌نکردنه‌وه، ده‌بی ئه‌وه بلێم که: غولام شاخان یه‌کێ له‌دوا میرانی میرنشینی ئه‌رده‌لانه و له باوکه‌وه کورێ دووهمی خه‌سه‌ره‌وخانی کورێ ئه‌مانۆللاخانێ گه‌وره‌ی میری ئه‌رده‌لانه، که باوکی به خه‌سه‌ره‌وخانی ناکام به‌ناویانگه و دیسان هه‌ک شاعیریش ده‌ناسرێ و شیعرێ به زمانی فارسی زۆره و نازناوی شیعرێ والی یه. له دایکی‌شه‌وه، کورێ حوسن (جیهان)ه، که (٢١)هه‌مین کچی فه‌تح عه‌لی شای قاجاره و ئه‌میش وه‌کو شاعیرێکی فارسی زمان ده‌ناسرێ و نازناویشی (ام القانون)ه، به واتا: له سه‌ریکه‌وه ره‌گه‌زی دایکی فارسه و شیعه مه‌زه‌به‌یه و باوکی‌شی خه‌سه‌ره‌وخانی ناکام، هه‌ک وترا، هه‌ر به فارسی شیعرێ نووسیوه و له سه‌ری‌کی تریشه‌وه ماهشه‌ره‌فخام (مه‌ستوره‌ی ئه‌رده‌لان ١٨٠٥ — ١٨٤٧ز)ی شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد، زێ دایکی‌تی، که ده‌بیته هه‌وێی دایکی و ژنی دووهمی باوکی‌تی، که به‌سه‌ر دایکی هاتووه و ده‌به‌ویه ئه‌م چهند جیاوازیی و هوێه، کار له هه‌ستی غولام شاخان بکه‌ن، تا زۆر هه‌ز له زمانی کوردی نه‌کات.. که‌چی شیعرێ مه‌وله‌وی، ئه‌وه‌نده جیپه‌نجه و زه‌بری له‌سه‌ر هه‌ست و ناخی غولام شاخان داناوه، که هه‌ک وترا: نه‌ک هه‌ر به دیالیکتی (گۆران)، به‌لکو به شیوه‌زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعرێ له‌گه‌ڵ مه‌وله‌وی دا، ئالۆگۆر کردووه!!

مهوله‌وی بووه، نه‌که هه‌ر به‌دیالیکتی گۆران، به‌لکو سه‌یر له‌وه‌دایه، به‌شیوه‌
 زمانی ناوچه‌ی تاوه‌گۆزی، شیعری له‌گه‌ڵ مه‌وله‌وی دا ئالوگۆر کردووه!^{٦٦}
 ئەم جیگه‌ و ریزه‌ ته‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی مه‌وله‌وی، دیارده‌یه‌کی ته‌وه‌نده‌ پر
 سه‌روه‌رییه‌ بۆ ته‌ده‌بی کوردی، که‌ پێشینه‌ی نه‌بووه‌ و شاعیریکی ترمان نییه‌
 ته‌وه‌نده‌ی مه‌وله‌وی، ئەم شکۆ و مه‌زنایه‌تییه‌ی به‌ خۆیه‌وه‌ دیبێ. سه‌ره‌رای
 ته‌مه‌ش، ته‌وه‌ی جیی دڵخۆشییه‌، ئەم دیارده‌یه‌ ته‌وه‌نده‌ی تاله‌موویه‌ک، شاعیریکی
 و که‌سایه‌تی (مه‌وله‌وی)یان به‌ره‌و له‌ خۆبایی بوون و چاوپرینه‌ پله‌ و پلیکانه‌ی خۆ
 به‌رزکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر حسابی ناوبانگ و شاعیریکی خۆی نه‌بردووه‌“ یان نه‌وی کردنی
 سه‌ری بلندی شیعەر، له‌ به‌رده‌م ده‌رباریکدا“ به‌لکو له‌ کۆکردنه‌وه‌ و هاوتاهه‌نگی
 کردنی ئەم دوو جوهره‌ پێوه‌ندیه‌دا، رۆژ داوی رۆژ خۆشه‌ویستی خۆی و شیعری،
 زیاتر و زیاتر، له‌ بازنه‌یه‌کی به‌ربالودا، قوولتر و داکوتاوتر بردووه‌“ به‌ جوړیک لای
 شاعیران و شیعردۆستانی، بۆته‌ ره‌مزیک‌کی دره‌وشاوه‌ی ته‌ده‌بی، که‌ شیعەر سه‌رباری
 په‌یامه‌ ته‌ده‌بییه‌ که‌شی، له‌ عاست به‌رزکردنه‌وه‌ی چیژێ چه‌شتنی رۆحیی و
 هونه‌ری، له‌ پالیشیدا له‌ خه‌م و خه‌ونی خه‌لک نزیك‌ ببیته‌وه‌ و ده‌سته‌ ده‌سته‌ هۆگر
 و شیفته‌ی شیعەر بن.

له‌ په‌یجور و تاوتوپ‌کردنی ئەم دوو جوهره‌ پێوه‌ندیه‌ی مه‌وله‌وی دا، هه‌ندی
 ئاکامان ده‌ستگیر ده‌بن، که‌ جیی سه‌رنج و لێدوانی تازه‌ن و بۆ ته‌وه‌ ده‌شین بن به‌
 که‌ره‌سه‌ و هه‌وینی زیاتر ناساندنی مه‌وله‌وی و شیعری کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا.
 بۆ ده‌رگا خستنه‌ سه‌رپشت له‌سه‌ر ئەم رازه‌، سه‌ره‌تا ده‌بی ته‌وه‌ بلیم که‌ ئەم
 دیالیکته‌ی مه‌وله‌وی شیعری پێ نووسیوه‌، سه‌دان سه‌ل به‌ر له‌ (مه‌وله‌وی)ش
 ته‌ده‌بی پێ نووسراوه‌“ چونکه‌ کۆترین میژینه‌ی ته‌ده‌بی شیعری، زمانی کوردی،
 که‌ له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ و له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاینه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات، ده‌یه‌سه‌م‌لین
 که‌ له‌ پاش داها‌تنی ئایینی ئیسلام و راسته‌وخۆش له‌ سه‌ره‌تای ها‌تنی ئایینی
 ئیسلامه‌وه‌ ده‌ست پێ ته‌کا، تا سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌می کۆچی، واته‌: نزیك‌ کۆتایی

٦٦- یادی مه‌ردان: (به‌رگی دووهم، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رپس) به‌غدا چاپخانه‌ی کۆری زانیاری
 عیراق، سالی (١٩٨٣ز) لاپه‌ره‌ (٣٨٥، ٣٨٨).

سەدەى نۆزدەىيەمى زايىنى، كە ئەم دىيالىكتە زمانى ئەدەبىيى و ئايىنى ناوچەى ناوەندى و باشوورى كوردستان بوو.

بۆيە تەمەنى ئەم دىيالىكتە ، لە تەمەنى تىكپراى دىيالىكتەكانى تىرى زمانى كوردى درىژترە و ئەگەریش خۆرەھەلاتناسانى وەكو: ئەلىكسەندەر ژابا، مارتەن، ھارتمان، ب. لىرخ، رۆژى بلىسكۆ، فىلچىفسكس و رۆدنىكۆ و..ھتد“ ئەو ەسەلمىنن كە ئەدەبى كوردى، لە سەرەتای دەست پىكردىيەو، بە دىيالىكتى باكوور دەستى پىكردىي و بە تايەتیش لە ەلى ەرىرى (سەدەى يانزەھەمى زايىنى)يەو. ئەوا لەم دىيالىكتەدا لە سەدەى دەيەمى زايىن و، رەنگە پىشتىش، كىتبى ماریفەت و پىرشالىيارى زەرەتوشتى پى نووسراو،^{٦٧} كە لە بارەى ئايىنى (زەرەتوش)دەيە. دواى ئەمىش كىتبى (سەرئەنجام)ى^{٦٨} پى نووسراو، كە لەناو خەلكدا بە سروودى يارسان ناسراو و كىتبى ئايىنى (ئەلى ەق)ە.^{٦٩} لە پال ئەمانەشدا وەك لە ئىنسكلۆپىدىي ئىسلامى (چاپى ئىنگلىزىيەكەيدا) ھاتوو“ (بابا تاهىرى ەمەدانى)ش شىعەرى بە دىيالىكتى گۆران، بۆ بلاوكرەنەو،^{٧٠} بىروباوهرى ئەلى ەق، لەناو (گۆران)ە نەخویندەوارەكاندا نووسىو.

ئىتر ئەم ئەدەبە بە دەم رەگ داکوتانى زياترەو، ەەر لە بەخشىن و درەوشانەو، كە شاعىرانى ديار و ناودارى بەر لە مەولەوى و سەردەمى (مەولەوى)ش، ەەر بەم دىيالىكتە شىعەريان نووسىو، وەك:مەلا پەرىشان (سەدەى چوارەيەمى ز)، بىسارانى (١٦٤١ — ١٠٧٢ز)، خانای قوبادى (١٧٠٠ — ١٧٥٩ز)، مەلا خدرى روارى (١٧٢٥ — ١٧٩٠ز) صەيدى ەورامى (١٧٨٤

٦٧- دانای ەورامى (پىرشالىيارى زەرەدەشتى، بەغدا) (١٩٦٨ ز).

٦٨- ماشەللای سوورى (سەرئەنجام)، (تارنى) (١٣٤٤)، ەتاوى.

٦٩- مامۆستا مەمەد ئەمىن ەورامانى سەبارەت بەم كىتبە دەلىشۆوى شىعەركان و ناوەرۆكىان ئەيسەلمىنن كە دىيالىكتى ەورامى (٨٠٠) سال لەمەوبەر، زمانى ئايىن بوو. زارى زمانى كوردى لە تاى بەراوردا (بەغدا ١٩٨١ز)، لاپەرە (١٧).

٧٠- لىرىكای شاعىرى گەورەى كورد (مەولەوى) لاپەرە (٣٢).

(۱۸۳۵ز)، میرزا شافیهی جامه‌پیزی (۱۷۸۵ — ۱۸۴۸ز)، ته‌حمده به‌گی
 کۆماسی (۱۷۹۳ — ۱۸۷۶ز)، میرزا قادری پاوهیی (۱۸۳۵ — ۱۹۰۷ز)، ...
 هتد. ئەمانه و جگه لهو (۲۷) شاعیره‌ی که ئی.بی.سۆن، لهو وتاره‌یدا سه‌باره‌ت
 به‌ شیعری گۆران له‌سه‌ری نووسیون و نموونه‌ی له (۷) شاعیریان هی‌ناوته‌وه “که
 کاتی خو‌ی دکتۆر سه‌عید سه‌ه‌یی ئەم ده‌ست‌نووسانه‌ی پیش‌که‌ش کردوون و ئیستا
 له‌ مۆزه‌ی به‌ریتانی پارێزاون و هه‌مووشیان پێش سالی (۱۷۸۸ز) ژیاون.^{۷۱}
 به‌م ئاوه‌ردانه‌وه‌ خێرایه‌، له‌ می‌ژینه‌ی ئەده‌بی دیالیکتی گۆران، بۆمان
 ده‌رئه‌که‌و‌ی که ئەم شیوه‌ زمانه‌، له‌ دێرینه‌یه‌کی هه‌زار سال‌ زیاتره‌وه‌، جگه‌ له‌
 زمانی ئەده‌بی، زمانی ئایینیش بووه‌. له‌ ته‌مه‌نی ئەم هه‌زار سال‌ به‌خشینه‌شدا،
 بێ پشوو به‌ ته‌وژم و تین و دره‌وشاوه‌یی هاتوه‌ و زۆر که‌م وابوو له‌و ته‌مه‌نه‌یدا له‌
 به‌خشین که‌وتوو‌بێ. به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەده‌بی دیالیکتی باکوورمان، که‌ ئە‌گه‌ر له‌
 قوناغه‌کانی ده‌رکه‌وتنی شاعیرانی وه‌ک: فه‌قیی ته‌یران (سه‌ده‌ی چوارده‌یه‌می زاین؟)
 و مه‌لای جزیری (سه‌ده‌ی پانزده‌یه‌می زاین) و ته‌حمده‌ی خانی (۱۶۵۰ —
 ۱۷۰۶ز) دا، له‌ لووتکه‌دا بووب‌ی، ئەوا دوا‌ی ته‌حمده‌ی خانی، ئیت‌ر وزه‌ی
 به‌رده‌وامیی و دره‌وشاوه‌یی، وه‌ک تین و تاوی پێشینه‌ی نه‌ما.
 به‌لام ئەده‌بی دیالیکتی گۆران، بێ پسانه‌وه‌ له‌ به‌خشیندا بووه‌ و ئەو چه‌ند
 شاعیره‌ (گۆران)ه‌ی ناومان هی‌نان، نموونه‌گه‌لیکی که‌من، له‌ سه‌روم‌ری ژماره‌ی
 زۆرت‌ری ئەو شاعیرانه‌ی که‌ له‌ ته‌مه‌نی ئەم هه‌زار سال‌ه‌ی دیالیکته‌دا ده‌رکه‌وتوون.
 له‌به‌رئه‌وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ره‌می هه‌موو شاعیره‌ به‌رزه‌کانی ئەم شیوه‌ زمانه‌، به‌
 شیوه‌یه‌کی زانستیانه‌ به‌یژینه‌ ژێر توێژینه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌، ئەوا بۆمان ساغ
 ده‌بیته‌وه‌، که ئەده‌بی ئەم دیالیکته‌، له‌ ئەده‌بی دیالیکته‌کانی ترمان به‌ ته‌مه‌ن‌تر و
 ده‌وله‌مند‌تر و به‌رب‌لاوتره‌ و به‌ تایبه‌تیش ئەو ژماره‌ زۆره‌ داستان و چیرۆکه‌
 دل‌داریانه‌ی که‌ به‌م دیالیکته‌ نووسراون و له‌به‌رده‌ست‌دان و چیرۆکه‌ ئەده‌بیی
 دیالیکته‌کانی ترماندا، یه‌کجار زۆرن و که‌م وینه‌ن.

۷۱- مینۆرسکی، گۆران، وه‌رگیرانی ناجی عه‌باس، گۆقاری گه‌لاوێژ، به‌غدا، ژماره‌ (۵)، ۶، ۷، ۸،
 ۹، (۱۰)، سالی (۱۹۴۴).

ئەم بەراوردەشمان ئەگەر ھەر بەرامبەر دیالیکتی کرمانجی باکور بووبی، ھی ئەوەبوو ھە بەرھەمی ئەدەبیان زۆر کەم پێ نووسراوە، یان زۆر درەنگانی کەوتن بەخشین و درەوشانەو^{۷۲} وە ئەدەبی دیالیکتی باشوور (شیوەی سلیمانی)، کە بەرھەمی شیعری شاعیرانی سێ کوچکە بابان:نالی و سالم و کوردی و ھاوڕێکانیان^{۷۳} واتە لە سەرەتای سەدەی نۆزدەیەمی زایینەو، کەوتە بەخشین و خۆناندن.

جگەلەمەش، سیماکانی ئەدەبی دیالیکتی گۆران، لە چا و سیماکانی بەرھەمی ئەدەبی دیالیکتەکانی ترمندا، زۆرتر شەقل و ھەوێنی خۆمائیانه و بۆن و بەرامە کوردەوارییان پێوە دیارە، کە لە بەکارھێنانی کیشی خۆمائی (کیشی دە برگەیی)، لە تێکرای بەرھەمەکانی ئەم دیالیکتەدا دیاردە بەلگەنەویستە، کە بلێن ئەدەبی ئەم دیالیکتە، تا چ رادەیەک ھەلقولۆ و گۆشکراوی رەسەن و کوردستانیە... بۆیە دەلێن ئەم دیالیکتە، رەگ و ریشە لە مێژینەکی زۆر کۆندا داکوتاوە و ھەر ئەمیش بوو بۆتە یەکیک لەو ھۆکارانە لە تەمەنی زیاتر لە شەش سەدەی میرنشین ئەردەلان دا، کردوویەتی بە زمانی رەسمی و ئەدەبی ئەم میرنشینە^{۷۴} و (ھەر دەسلەلاتی ئەم میرنشینە، ئەدەبی بە دیالیکتی (گۆران) ی پێشخست و گەیانندییە لووتکە ی داھێنان و گەشەسەندن،^{۷۵} بە رادەیەک کە زەبر و دەسلەلاتی داھێنەرانی ئەدەبی ئەم دیالیکتە، ھەمیشە لە سنووری میرنشین ئەردەلانیشی تێپەراندوو و وە (گۆران) ی شاعیر دەلێ: (لە کاتی شکۆیا، جار بوو، سێ کوچکە ناوەندی کەرکوک، ھەمەدان و کرماشان ھەمووی بگریتەو).^{۷۶} بۆیە دەبین لە نێوان ئەو (۳۸) نامەیی مەولەوی، کە تا ئیستا بە چاپ گەشتوون و ئەو شاعیرانەش کە شیعری لەگەڵدا گۆڕیونەتەو،

۷۲- محمد أمين زكي: تاريخ الدول و الامارت الكردية في العهد الاسلامي، ترجمة محمد علي عوني، القاهرة/ ١٩٤٥ — صفحة (٢٧٦).

۷۳- ئەنوەر قادر محەمەد: لیریکی شاعیری گەورە کورد، مەولەوی، لاپەرە (۳۸).

۷۴- گۆران: یادێ پیرەمێرد، بەغدا (١٩٥١ز)، لاپەرە (۷۸).

هەندىكىيان بۆ دۆستگەلىكن، لە دەرەۋەى سنوورى ئەم مىرنشېنەن، بەلام لە ھەمان كاتىشدا، نامەكانىش و شىعرەكانىش، بۆ ئەو دۆستانەن، كە ئەدەبى دىالىكتى گۆران شەرمەشقىانە و^{۷۵}، ئەۋەندەشى كە ئىمە مەبەستمانە، نامە شىعەرىيەكانى (مەۋلەۋى)ن، كە لەگەل ئەم شاعىرانەدا ھەيەتى: ئەھمەد بەگى كۆماسى، مەلا نىزام، شىيخ عەبدولرەھمانى داخى، شىيخ ھەسەنى سازانى (بولبول)، مەلا فەتاحى جەبارى، شىيخ مۆمنى سازانى، مەلا عەبدولرەھمانى نەجار، مەلا يونس، شىيخ عەزىزى جانەۋەرىي، مەلا چراخ و زىبا خانم.

كەۋاتە مەۋلەۋى ھەلگەر و درىژەپىدەرى پەيامىكى رەسەنى دەستادەستكردووى نەۋە، دۋاى نەۋەيە“ كە ئەم دىالىكتە تۈشۈۋىيەتى. ئەم دىالىكتەش ئەۋەندەى ئەو شەقلگرتنە پىشكەتوۋەى كە بەو عومرە بە دەستى ھىناۋە و ئەۋەندەش كە لەگەل خەلك و زىدەكەياندا ژىاۋە“ بۆتە پىناسە و مېژۋىيەكى خەلكەكە. (مەۋلەۋى)ش لەم مەيدانەدا كە ھات، بە عەشقىكى قالى يەزدانى و ئەفسانەبىيەۋە، زۆر بە ئەمانەت و ئەمەكدارىيەۋە، بە دەسلەتتىكى شاعىرانەى كەم وىنەۋە، شوۋرە و سنوورىكى خەيالىي بە دەۋرى ئەم دىالىكتەدا دروستكردوۋە، كە ئەگەر بىرئى و بتوانىن، ناۋى دەنپىن:كۆمارى شىعەرى مەۋلەۋى!، ۋەك چۆن ئىفلاتۆن كۆمارى خەۋن و ئاۋاتى خۆى پىكھىناۋە، (مەۋلەۋى)ش لەم كۆمارەدا، بەسەر كىۋى شىعەرى لەبن نەھاتۋى خۆيەۋە، ۋەك ئاسكىكى سلۆك و بە پارىژ! بە چاۋى ھەمىشە زىت و بىدار و بى ئۆقرەۋە..

بە دلە راۋكە و بىرەبىرەيەكى بى ئەندازەۋە.

بەھەناۋىكى ھەلۋەدا و بى ئارام و شىپىزەۋە..

كە گىيان دەكەن بە تەنۋورى سوۋرەۋەبوۋى گرپكانى ژانى شىعەرىژانى بەردەوام..

ھەر سات و رۆژ و شەۋەى بەسەر رەۋەزىكى نەدىۋى ئەم كىۋەۋە..

ھەر دەمەى بەلەى خەم و خەندەيەكى تازەى ناۋ ئەم كۆمارەۋە..

شارەزا و بە ئاگا، لە بچوۋكتىن روۋداۋەكانى ناۋ ئەم كۆمارە،

۷۵- لەم (۳۸) نامەيە، تەنبا نامەيەك، كە بۆ كاك (ئەھمەدى شىيخ)ى نوۋسىۋە و تا ئىستا نازانىن كە

ناخۆ كاك (ئەھمەدى شىيخ)ىش، بۆ دلنەۋايى مەۋلەۋى، دىالىكتى (گۆران)ى خۆشۋىستۋە، يانا!؟.

هەر له شنینهوهی چله و نه وشهیه کی کاوانهوه، تا له رینهوهی چله
گیایهك، راجه نیوه و داچه له کیوه ..

..شوین فرینی بالندهیه کی کوچه ریی که وتوو و تا گه پراوتهوه، په ژاره و
چاوه پروان بووه ..

..گوئی له خوړه و قهلبه زه ی ئاوی دوورترین و تهنگترین دهره بند و گهروو
بووه ..

.. له سه رما و سۆله ی زستانه سارده کاند، توئی دهر وونی خوئی، نهك هەر بۆ
مرۆقی نیشتمان که ی، به لکو بۆ نه سیم — ی نیشتمان کردوو به لانه و ژووری گهرم:

نه سیم! په نجه ی پات ئه ر سه ردیی کیشان بدارهش نه توئی دل، دهر وون ریشــــــــــــــــان

تاشنایه تی و ئه وینی مهوله و ی له گه ل سروشتی نیشتمان کهیدا، هه موو ته مه ن و
هه ست و شیعر ی داگیر کردوو و له یه کدا تواونه ته وه .. به جوړیك وهك چو ن ده لی ن
حه زه تی سلیمان، زمانی بالنده و گیانله به رانی زانیوه، (مهوله و ی) یش ئاوا، زمانی
بوونه وهرانی سروشته که ی خوئی زانیوه و یه که یه که، له گه لیاندا ژیاوه و دواوه ...
سه ری ناوه به سه ریانه وه و رازی دلی خوئی بۆ هه لپشتوون... پیاسه ی هه ردان و
سه ربه رزان و لای دۆستان ی له گه لدا کردوون... تییری له دیده نی و تیروانی نی
به رده وامیان نه خواردوو و له هه موو دیده نی و به سه رکردنه ویه کیشدا، جار دوا ی
جار، جوانتر و رازاوهر، هاتوونه ته به رچاوی.. وهخت و ناوهخت به سه ری
کردوونه ته وه ... له به ربه یاندا، که کازیوه ی نیشتمانی دیوه “ وهك دلداره که ی له ناو
نوینی خه ودا ببینی، ئاوا هاتو ته به رچاوی و به تاسه وه، سه ری له سنگ و به رۆکه
رووته که ی کازیوه، نزیك ده کاته وه و بۆنی ده کات:

بۆ یه خه ی سه هه ر، په ی ده ماخ دل
مانۆ و نه سیم، جیب جه مین گول

..له گهل کۆچی گهرمیان و کویستانی خیلانی جاف دا، سهره پریانی لیگرتوون
و یهك یهك سهرژماری کردوون، تا بزانی کامیان که مه!..
ریشهی جهرگ و پهردهی دلی خوی بو کردوون به نووشتهی چاوهزار و به قوّل و
مه چه کی کچه جوانه کانی جافه و دی به ستووه..
له بچووکتین و دوورترین خهم و کۆستی نازیزانیدا، کسپه و زام گه یوته دلی ئهم و
فرمیسکی شیعریی، له خهمبار و کۆست که وتووهدکان، زۆرتتر و به سویتتر هه لپشتووهد...
که روومه ته سپی و سافه کانی شیخ عه زیزی جانه وهریی (هاوپی)، ئاوولّه
دهرده کهن، وشه کانی ئهم، روومه تی خویان ده رن...!
له گهل (مه جموودی یاروهیس)ی کور کوزراودا، گریان و شیوه نامه ی شیعر
چه ندان جار گریای ئهم، بی برانه و تر بووه...
له پرسه ی ناکامیی شیخ صه مه دی خانه گادا، زاوا رۆیه ی ئهم، به کۆلتر بووه...
له کۆته لی جافه کانی شیدا، شیعر ئهم، بو کوزرانی قادر به گی که یخوسره و به گ،
به جۆشتر بووه...
...ئه گهریش خوی نه ییتوانیی سهردانی دۆستیکی بکات، یه کیك له
بوونه وهره کانی سروشته که ی راسپاردووهد، که کاره که ی بو بکات... له مه شدا
زۆرتترین راسپارده کانی به (بـ) دا ناردووهد، که له م بواره دا مه وله ی، تاقه
شاعیری که، به ئه ندازه یه کی که م وینه، جۆره کانی (بـ) ی زیده که ی بناسی و
شیعری زۆریان بو بلّی.^{٧٦}

٧٦- بڕوانه ئهم نموونه، که باسی جۆره کانی (بـ) یان تێدایه، به تایبه تی نه سیم:

نه وهخت هیجران، ویداغت فاما
نه وه شه مالا دا، په یامت ئاما!

١٣٧

ئاماره وه هار، وه هار شادی
بو ی عه تر نه سیم، خونچه ی نازادی

زایفیم هدریه‌ند جه‌هده به‌رش‌ی یه‌ن
 نه‌سیم ئه‌ر بارۆم عه‌جایب نییه‌ن
 ۴۹ل

رجام هه‌ن فه‌ردا نه‌و گه‌رده‌لوول دا
 بویه‌ری نه‌ژێر سایه‌ی ره‌سوولدا
 ۹۹ل

گاچوون بۆی نه‌سیم وه‌ رووی شه‌تاودا
 گاچۆن گۆل نه‌پای چۆپه‌ی به‌فه‌راودا
 ۱۴۶ل

ئهو، سه‌بوون سفته‌ی پر داخ بێ په‌رداخ
 تۆ، بۆی شه‌نۆی بای ئیلاخ نه‌ ده‌ماخ
 ۱۴۱ل

نه‌سیم! به‌س بویه‌ر وه‌کۆساراند
 وه‌سه‌ن شه‌انای وه‌لگ وه‌دی‌اراند
 ۱۴۳ل

شه‌نۆی ره‌شه‌بای زوسان هه‌جـراـن
 سه‌ر چله‌ی عه‌یشم که‌رده‌ن وه‌ بوریان
 ۱۲۹ل

...يان كه دوستيكي به سهر ده كاته وه، يه كسهر له پاليشيدا، ناوى تهو جيگايه،
يان ره مزيكي تهو جيگايه ناو دهب، كه زينگه دۆسته كه يه تي“ وهك تهو دى به هه لى
بزاني و به تيريك دوو نيشان پيكه وه پيكي و بلي نيري ههر دووكتان“ بيري هه مووتان
ده كه م و ههر دووكتان لاي من، تهواو كه رى يه كترن و يهك شتن... له مه شياندا ديسان
وهك مه به ستي بي، زۆربه تهو جيگايانه ناو دهبات، كه له ناو كۆماره كه يدان!... واته
تهو شوينانه كه ديا ليكتى گۆران ده يانگريته وه، وهك: (بان، ناربه با، سهقه لا، كيوى
تاته شگه پاره، خانه كا و پاره، قولله قه زاله، كيوى شاهو، شاكل، چه مى زه لم،
رووبارى سيروان، تهرده لان، كيوى تاويدر — ي لاي شارى سنه، مهريوان، زريبار،
كوستانى سارال، هه زاركانيان، قولله و دهيس^{۷۷}... هتد).

چۆن وه لگ شادى من واى دورى له يل

وهيشوم بهرد تهو ههر د، نهو رسته سوه يل

ل ۱۶۰

پوش ئايريچم جاى نه سيم نييه ن

هوركه رده و بهرديم تا وه لاش شيه ن

ل ۲۷۵

چ شيرين زه پگهر، تۆف ههواى سه ههر د

گۆشراوه نه گۆش نه ونه مامان كه ههر د

ل ۲۷۸

شه ما! تهرجوم هه ن هه و فيدات بهام

وه سه رگهر د بال شاناي ههوات بهام

ل ۳۰۳

۷۷- بروهانه ته م نمونه نانه:

چه پگهرد پهی دوریت شاننا مؤرهی نهرد
وه زاهیر بانءش وه بهانه كـهرد

ل ۸

جه سـهرقه لـاوه مەگیلون پهی تۆ
دهك دیدهم هەردوو صدجار فدیّت بۆ

ل ۱۶

تانجەپۆی ئەوی چەم، سـیروان ئەو چەم
جۆشاوی وەهەم، ئەوی چەم تا ئەو چەم

ل ۱۳۱

سەر بەر کەر نەسەر کۆی ئاتەشـ گـاوه
بدیه وەمەسـکەن خانەگا و پـاوه

ل ۳۰۴

زار زار و خاس خاس، وه زار بناڵه
جاگیر نەسـەر ئەوج قوللەوی قەزائە

ل ۳۰۴

دڵەوی خەم خەیاڵ، جـۆش ئاوەردەوه
(مەعدوم) هەم هەواي زەهاو كـهردهوه

ل ۲۴۳

دیده‌م ریژاوه، روخســــــــــــارم زهردهن
جه‌داخ یاران، پیران — م کهردهن
ل ۳۵۴

ثانا ده‌ور مدۆ وه شــــــــــــاهۆ کۆ — وه
وه ســــــــــــزای دووری دی‌دار تۆوه
ل ۳۰۹

فه‌ضای سایی‌ی عدرش دانای جه‌لیله‌ن
یا باره‌گای پاک سدید خه‌لیل — هن
ل ۳۵۷

واده‌ی خاو نییهن، واده‌ی شــــــــــــکارهن
ده‌شته‌ک‌ی پای هه‌رد شاکه‌ل دیاره‌ن
ل ۳۷۳

گیچ مه‌دا سه‌بون شــــــــــــاره‌زوور دل
ســــــــــــیروان هوناو، ده‌رووش گول گول
ل ۴۱۸

واژواش مه‌ویه‌رد، نه‌و ده‌ماخ، ده‌م ده‌م
تاف مه‌ده‌ست سه‌راو، چه‌رخ زه‌لم چه‌م
ل ۴۱۸

خاو خاو پەي نەچەر، چەم وە نگاوه
تەك مەداین وە لای كۆی ئاتەشگاوه
ل ٤٩٠

من مات و بێدەنگ، بێ صددا و نـاااا
یەكی بێم چون سەنگ قوللە قەزااا
ل ٤٩١

ئیسە و ئەلماس دووری دڵ كـااوام
مەلال بەدحال، ئەردەلان ماوام
ل ٤٩٢

دەي سا شۆ بویەر نەو سوب سەرحەردا
چۆن دووی هەناسەم وە ئاویدەردا
ل ٤٩٣

ها نە بانە دا، بێكـەس كەفتەبێ
دیاری ئازار تۆ شـەنەفتەبێ
ل ٤٩٧

ئایر سەندەبێ، جە گردین لاوه
پووشەكەي جەسـتەش وە ئاریەباوه
ل ٤٩٨

گیچ زریوار هەرسەم مەوج وەردەن
سارای مەریوان تەمام هەپ کەردەن
ل ۵۰۰

شەوان ھام رازەن، روان ھاوم — ئالەن
(قلب الاسد)م، قەوس سارال — ە ن
ل ۵۱۸

ھەوای سەر سارال وەخسوس وەتەن بۆ
ئەرچی صەفای رۆح، راحەتیی تەن بۆ
ل ۵۲۶

وہ ھەر جا تەش — ریف تۆ ئەرزانییەن
ھەر دیدە پەی تۆ، ھەزار کانی یەن
ل ۵۲۹

ھال بەدھال بەدەن، ھالئ و ھەوالە
یانی ھای چۆن سەنگ قوللە قەزالە
ل ۵۳۲

ئارۆ مەن دەردم سەرمەشق قەیس — مەن
نەجد سارای صاف پای قوللە وەیس — ەن
دیوانیکی دەستنوو سی مەولەوی — لای خۆم)

ئەمە ئەو ھەمان لا دووپات دەكاتهو، كە مەولەوى ھەر ئەم كۆمارەى خۆى پى
 كۆمار و نىشتمانە و ھىچ جىگايە كى ترى پى نىشتمان نىيە، بۆيە كە ئەھمەد
 بەگى كۆماسى، بۆ ناوچەى رەشت و گىلان دوور دەخريتهو، بە شىن و شەپۆرەو،
 ھانا بۆ سروشت دەبا و گلەيى لە دۆستەكانى خۆى و ئەھمەد بەگ (بونەو ەرەكانى
 سروشت) دەكات، كە ئىتر خۆيان نەپازىتنەو و ماتەم بن، چونكە كەسىكى ناو
 كۆمارەكە، جىيان دەھىلى:

ملان! سەربەرزان! كۆساران! ھەردان!
 بى شەرتان، جەداخ وەفاتان مەردان
 چىشەن ئارايىش سەرتا وە دامان!
 مەر خالۆم، وەعەزم سەيرتان ئامان؟
 مەشنيە چىن چىن چنور نەكـاوان
 توخوا ماتەم بە، ھاژەى وەفراوان!

ل ١٤١

ئەمە لە كاتىكدا، كە ناوچەى رەشت و گىلان، ئەو شوپنە ناخۆشە نىيە، دلى تىدا
 تەنگ بى.

بەلام بە پىچەوانەو، كە دۆستىكى دووركەوتەى، پى دەنيتهو سەنورى
 كۆمارەكەى، دل و دەروونى ئاوەدان و رۆشن دەبيتهو و شاگەشكە دەبى و رۆحى
 دەكەويته شايى... وەك چۆن بۆ ھاتنەو ەى شىخى بەھادين لە سەفەرى جەج، دەلى:

ئايىنەى كامل! ئازىزەكەى فەرد،
 فىداى ئامات بام سەفايىت ئاوەرد
 خەيلپن گەرد پات، نەدەدەم دووربى
 يانەى چەم وىران، تەمام خاپووربى
 خاس بى تەشرىفت ھەم ئاوەردەو،

گەرد پات، وەتەن ئاوا کەردەو

٤٧١

ئەم لكان و نووسانە پەر ئەوینە، پیناسەییەکی تایبەتمەند و دەگمەنیان بە مەولەوی داو، کە لەناو سەرجهمی شاعیرانی کورددا، شیعری هیجیان ئەوەندە شیعری مەولەوی، بۆنی نیشتمانیان لێ نایەت... شیعری مەولەوی نوقمی خەم و خەندە نیشتمانە... بۆنی نیشتمانە... وەك چۆن بەدیتنی گۆلی نیرگز، بۆنی بەهار دەکەین، بە شیعری (مەولەوی)ش، بۆنی خاکی مەولەوی دەکەین... ئەو بۆنەییەشی ئەوەندە شاعیرانە و هونەرمەندانە، ئاویتە و ئاخینراوی شیعەرەکانی کوردووە، رووخسار و ناوەرۆکی شیعەرەکانی پیکەووە جۆشداووە... لە رووخساری هیچ شیعریکیا ئایدیا هاوار و ژاوەژاوی دروشم و پێدا هەڵدان ناکات... بۆیە لە شیعری سەرۆمپی ئەو شاعیرانە کوردیشدا، کە لە ریزی پیشەوای دڵدارانی نیشتمان، شیعری کەسیان، ئەوەندە شیعری مەولەوی، عەشقی نیشتمانیان لە هەناویاندا هەلەگرتووە... ئەگەریش هەلیان گرتبێ، لە رووخساری شیعەرەکانیاندا... ئەو ئەو ئەو... چونکە مەولەوی یەكجار شارەزای خەم و خەونی نیشتمانە... چونکە مەولەوی لە نزیکەووە سەری بە دلی خاکەووە ناو، تا لێدانهکانی دلی بژمیرێ...

بۆ وینە، شاعیریکی پیشینە و سەودای نیشتمانی وەك ئەحمەدی خانی (١٦٥٠ز — ١٧٠٦ز)، سەرباری ئەوەش کە هەموو خەون و ئاواتی، سەرفرازی گەلەکەیی بوو و لەم بوارەدا شاعیرانی تری کورد لەمەووە فیڕی دڵداری خاکی بوون، کەچی لە تیکرای داستانی (مەم و زین)ەکەیدا، کە داستانیکی خۆمالییانەشە، بەلام لە باس و خواسی پێوەندی کۆمەڵایەتی و داب و نەڕیتی خۆمالییانەدا، ئەگەر لەگەڵ شیعری شاعیرانی داروسییەکانی کورددا، تیکەڵ بکری، نانسڕیتەو... یان شاعیریکی وەك حاجی قادری کۆیی (١٨٢٤ — ١٨٩٧ز)، کە قوتابییهکی قوتابخانەکەیی خانی یە و بەبولبولی نیشتمان ناسراو و سەرەرای ئەوەش کە (گۆران)ی شاعیر پێی دەلی: (ئەو نیشتمان پەرستە، دڵسۆزە، کە هەر

هاوارێکی شیعری، بەشی شوڤرشێک ئاگر و جۆشی لە گەروو دەهینایە دەری^{۷۸}،
 کەچی ئەگەر وەک بەراورد، چەپکە گۆلی شیعری، لەگەڵ شیعری مەولەوی، بە دوو
 دەستەوه بگێرین، بۆ هیچ دوو دلیەک، هەست دەکەوێ شیعری مەولەوی، زیاتر بۆنی
 نیشتمانیان لێ دیت... یان شاعیریکی وەک نالی (۱۸۰۰ز — ۱۸۷۳ز)، کە
 ئاواره و سەرھەلگرتووی هەتاھەتایی و راستەقینەی پیناوی داروبەردی سلێمانی و
 قەرەداخ و خاک و خۆل و ھەبیبە یە و (لەم شەرحی دەردی غوربەتە) ایاندا، گەییەتە
 تینی و دلی وەختە (ببێ بە ئاو و بە چاودا بکا عبور)، دیسانەو لەم دلی بوونە بە
 ئاوەشدا، شیعری ئەوەندە شیعری مەولەوی، ھەنسکی تەر و بە سۆز و
 خۆمالییانە تییدا نییە.

یان شاعیریکی وەک سالم (۱۸۰۰ — ۱۸۶۶ز)، کە دەتوانی ناوی
 بنرێ شاعیری جاومی و سوارچاکی بابان و لە ھەموو نەبەردەکانی نیوان بابانی
 و عوسمانیدا، ئەگەریش راستەو خۆ، خۆی بەشداری نەکردبۆ، شیعری شیوەننامە
 بۆ قارەمانیتی بابان نووسیوە و بە داگیرکردنی میرنشین بابان، گریانیک گریاوە،
 وەک گۆزان دەلی: کە ھەرگیز جۆش و کۆلی دانەمرکیتەو^{۷۹}. کەچی ئەمیش،
 فرمیسکەکانی، ئەوەندە فرمیسکە درشتەکانی مەولەوی، لە ئاوی زەلم و سیروان
 ناچن... لەم بارەییوە دکتۆر عززەددین مستەفا رەسول رایەکی نزیک بەم
 بۆچوونەمان ھەیە، دەلی: (ھەرچی وەسفی سرووشتە، لای خانی و نالی و شاعیرانی
 کلاسیکیان، دیەنیکی گشتی سرووشتان دیتە بەرچاو، بێئەوێ جیای
 بکەینەو، کە ئەمە، سروشتی کامە ولاتە" بەلام ھەرچی نەخشە سرووشتە لە
 شیعری (مەولەوی) دا، تەواو کوردستانیە،^{۸۰}.

بۆیە ئەگەر عەقداڵی دیتنی رۆوی راستەقینە خۆمان بێن ئەگەر شەیدای
 دیتنی سەرپای نیشتمان بێن دەبێ سەیری ئاوی شیعری مەولەوی بکەین" وەک

۷۸- یادی پیرەمێرد، وتاری مامۆستا گۆزان، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۵).

۷۹- ھەمان سەرچاوەی پیشوو.

۸۰- میھرەجانی مەولەوی بەغدا (۱۹۸۹ز)، لاپەرە (۱۰۳).

چۆن ئەگەر بۆ روخساری (شەمسى تەوریزی) بگەرێین، دەبى دووتویى شیعری (مەولانای رۆمى) بۆ بگەرێن...!

شیعری مەولەوى، لە گەڵ ئەوەشدا کە زۆر عارفانە و صۆفیانە، بەلام بە پێچەوانەى ھەموو شاعیرانى سەرتاسەرى ئەم رێبازگەییە، کە ئەگەر جوانی و خۆشەویستى خوا (کردگار)، لە شیعەرەکانیان دەربھێنین، ھىچیان تیدا نامی نیتەو، "کەچى لە شیعری (مەولەوى) دا، ئەگەر ئەم کارەش بکەین و ھەرشىکى تریش دەرھاوێژین، ھىشتا نیشتمان، بە ھەموو کەژ و کوستان و گەرمیان و رووبار و قەلبەز و گۆل و سروە و درەخت و مرقۆقییە، لە ھەموو شیعریکى مەولەوى دا، لە ھەموو بەیتىکى مەولەوى دا، بەلکو لە ھەموو پیتیکی مەولەوى دا، بانگمان دەکەن و ھاغان دەدەن، خۆشیاغان بوین" چونکە لای مەولەوى، ھەموو جوانییەکانى کردگار، لە کوردستاندا، لە سرووشتى رەنگینى خاکی مەولەوى دایە... ھىچ شتىک، ھىچ جوانییەک، لە دەرەوى خاکی مەولەوى دا نەبوو و نییە... ئەو جوانییانەش بە جوړیک لە نیشتماندا دەبینى، کە تاییەتمەندى خۆماليیانەیان پێوە بۆ... یان بە واتای (گۆران) ی شاعیر : مەولەوى ئەو شاعیرە بەرز و نەمرە، کە ھەموو بەیتىکی دیوانەکەى، کچە کوردیکی شۆخ و نازدارە، بە بەرگ و پۆیلانەى خۆمالي تەواوە.^{۸۱}

* * *

لەم دیدەنیە کورتەى کۆمارەکەى مەولەوى دا، بە شوین سەرەداوى ئەو رازەدا دەچینەو، کە پێشتر دەرگامان لەسەر کردووە و وتان ئەو دوست و شاعیرانە و ئەو چیا و گوند و شارانەى ناویان لە نامە و شیعری مەولەوى دا بوو، ھەموویان ئەوانە بوون کە کۆمارەکەى مەولەوى دەگرتەو. ئەمەش پرسیارى کمان لا دروست دەکات، کە ئەگەر

۸۱- یادى پیرەمێرد (وتارى مامۆستا گۆران، بەغدا (۱۹۵۱ز)، لاپەرە (۷۸).

پیشتریش کرابی،^{۸۲} لاوه کین بوون و خوځان بو سؤراخ و وهلامدانه وه، ماندوو نه کردووه. منیش رهنکه وهلامی بنېرم نه بی. بویه هر تهوئنده توخنی ده کهوم، که دهره قهتی دیم و ده لیم: له نامه گه لهی که مهولهوی، بو دوستان و به تاییه تیش بو شاعیرانی نووسیون، نه که هر نامه بو نالی، یان بو مه حوی، که ته می دوا بیان له چاو تهوانی تر دا، به گیانی (مهولهوی) ش نریکه و له گهل مهولهوی دا، سهر به یه که ری باز گهی تایینیشن“ به لکو تاقه نامه یه کیان تیدا نییه، بو شاعیریکیان نوسرابی، که شیعی به کیشی عروز نووسی بی...! ته مه له کاتیکدا له پال کوماره کهی مهولهوی دا، واتا: له میرنشین بابان دا، که دراوسی نریک و تیکه لای وه مه لای نهی له گهل میرنشین ته دره لان دا هه بووه و به هو ی گواستنه وهی پایه ته خته که شیانه وه، له (قه لچوالان) وه، بو سلیمانی و دهسه لات پهیدا کردنی زیاتر و به هیژ بوونیان و بو چاولیکه ریش له میرنشین ته دره لان، که شیوه زمانیکی شه قل گرتوویان هه بووه“ پیوستی بوونی شیوه زمانیکی تازه یان له قوتابخانه شیعی کهی نالی و هاوړیکانیدا دیووته وه و سهرومړی ژیا نی (مهولهوی) یش، هاوکاتی سه ره لدان و گهر مهی باس و خواسی تهو قوتابخانه شیعی بهی نالی بووه... که چی بو وینه: مهولهوی، که چهند جار نامه له هه ورامانه وه، بو به غدا، بو (مه محمود پاشای جاف)^{۸۳} دهنووسی، یان که مهولهوی خو ی له به غدا بووه و لهو یوه نامه بو ته حمده پرسی بو بناری هه ورامان ته نووسی^{۸۴} به سهر سلیمانی تازه پیته ختی بابان و شاری نالی و هاوړیکانیدا، باز ددها و له ناوهی نانی تهو جیگایانه شدا، له دووتوی شیعه کانیدا به سه رمان کردنه وه“ ناوی تاقه چیا و گوند و شاروچکه و شاریکیش ناهین، که له جوگرافیای میرنشین باباندان...! ته مه ته وه مان لا دهسه لیمین، که مهولهوی کهم و زور پیوئندی ته دهیی له گهل شاعیرانی تهو قوتابخانه

۸۲- میهره جانی مهولهوی، وتاری فاتح عهبدولکریم، لاپه ره (۴۷)، ههروه ها لیری کای شاعیری کهوردهی کورد مهولهوی لاپه ره (۷۵، ۷۶).

۸۳- یادی مهردان، بهرگی دووه، لاپه ره (۴۶۱، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۷). ههروه ها: دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۱۵۵، ۱۸۵).

۸۴- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۳۱۵).

تازەيەدا نەبوو و نەيويستووە ييبى و... بە نامەكان و بە ناوھينانى شوينە جوگرافىيەكانيشدا دەردەكەوى، كە لەسەر چەمى (زەلم)ى خۆراواى مېرنشيني ئەردەلانىو، تا قوللەى (وھيس)ى، سنوورى خۆرھەلاتى مېرنشيني ئەردەلان دەيىنى!

وھلامى ئەم پرسیارە سەختە و بەو ھۆيەشەو، كە تا ئیستا بەلگەيەكمان لەم بارەدا لەبەردەستادا نىيە و ئاگادارى ئەو باس و خواسانەش نین، كە لە دانىشتنە ئەدەبىيەكانى ناو مزگەوت و دیوہخانەكانى ئەو رۆژگارەدا، لەمەر شیعەر و زمانى كوردییەوہ كرانب

بۆیە ناچار ھەر پەنا دەينەوہ بەر دەقى شیعرى، شاعیرانى دیالىكتى گۆران و دەليین ئەم قوتابخانەيە، ھەموویان پابەندى پێرەوکردنى ئەم سیمایانە بوون، كە لەمێژووہ لە شیعرى ئەم دیالىكتەدا ھەبووہ بە گشتى و بە تايبەتیش كیشى خۆمالییانە و رەسەنى (۱۰) بركەيى، كە زۆرتەرين ئەدەبى مىللى و فۆلكلۆرى كوردى پى نووسراوہ... لەسەر ووشیانەوہ مەولەوى، كە لە ھەموویان زیاتر دلبەستەى ئەم كیشە بووہ و پيشى وابووہ كە شیعرى كوردى، دەبى بەو كیشە خۆمالیە بنووسرى و، چونكە خۆى كە دوو كتيبى باوہرنامەى بە زمانى بيانى، واتە: (الفضيلة و الفوائج) ەكەى^{۸۵} بە زمانى عەرەبى و فارسى نووسیوہ كە كیشىكى عرووزە و بریتیيە لە شەش جار: **مُسْتَفْعِلَن** كە چى (عەقیدەى مرضیة) كەى^{۸۶} بە كوردى نووسیوہ لە گەل ئەوہشدا كە پەيامى ئەم كتيبەش، ھەمان پەيامى: (الفضيلة و الفوائج) ە، بەلام چونكە ئەمیانى بە كوردى نووسیوہ بە كیشى (۱۰) بركەيى خۆمالى داپرشتووہ. جگە لەمانەش، چونكە شیوہ زمانەكەشیان، بەرى رەنج و شەونخوونى دەیان و بگرە سەدان شاعیر و رووناكبیر و زانای ناسراو و گومناوى ناو ئەو تەمەنە دريژەى میژوووى كلتوووى ناوچەيەكى بەرىن بووہ بۆیە من پیموايە كە: **مەولەوى** ئەو قوتابخانە شیعرییە عرووز ئامیزەى نالى، بە كودەتايەكى نامۆ و ناوہخت بۆ سەر شیوہ زمانى (گۆران) زانیوہ و بە ھیچ شیوہيەك لە كۆمارەكەى خۆیدا، تەنانەت وەك پرژى باسکردنیش، باسى نەكردوون و جینگەى نەكردوونەتەوہ. چونكە وەك وتمان ھەر نیشتمانى شیعرى رەگ داکوتای دیالىكتى (گۆران)ى پى نیشتمان بووہ. بۆ پشٹیوانیش لەم بۆچوونەمان خۆشەختانە،

۸۵- بڕوانە (الوسيلة في شرح الفضيلة) بغداد (۱۹۷۲ز)

۸۶- بڕوانە عەقیدەى مرضیة، مەولەوى، شەرح و لیکدانەوێ مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بغداد، (۱۹۸۸ز).

ماوهیهك بهر له نووسینی ئەم چەند لاپەرەیه، له مائیکی شیعر و هونەر ئامیزی شاری سنه^{۸۷} شیریندا، دیوانیکی دەستنووسی (مەولەوی) مان دییهوه، که روونووسی دەست خەتی مەولەوی خۆیەتی و پێشکەشی مامۆستاکی خۆی: حاجی مامۆستا (مینەبری) کردووه و له پێشکەش کردنه کهشدا ئەوه دەسەلمیانی که دیارییه کهی، واتە شیعەرەکانی، به شیوه زمانی (گۆران)نن، که به مجۆره به فارسی، پێشکەشی دهکا:

(در خاطر محبان جانی سوزش مشتاقان وارزومندان جنانی، چه در لباس تازی و چه در کرباس گورانی تفاوتی نخواهد فرمود، و بر بی التفاتی نخواهد افزود. اری هر یکی را اصطلاحی داده‌ایم) هر یکی را سیرتی بنهاده‌ایم.^{۸۸} پس فقرات گویای خاموش نایب فقیر مدهوش است، یسلم علیکم و علی من لدیکم، عبدالرحیم المعدم.

۸۷- مەبەست له مائی باوکی هونەرمەندانی ناسراو، هاوڕێیانم! کاکە هادی و کاکە مەهدی (زبانه‌دینی)یه، که باوکی کۆچکردوویان شاعیر شیخ محمد جەمیل زبانه‌دینی، (۱۹۲۵ — ۱۹۸۳ز)، کۆری شیخ محمد شەریف، کۆری شاعیری گەوره و ناسراوی کورد (شیخ محمد سەلیم) ناسراو به سالمی سنه، له ژبانی خۆیدا، به خەتیکی ژۆر خۆش، روونووسی دیوانیکی مەولەوی تاوه‌گۆزی کردووه، که مەولەوی ئەم دیوانە به خەتی خۆی، پێشکەش به مامۆستاکی خۆی!! حاجی مامۆستای مینەبری کردووه. مزگینی ددەم به خۆنەران و شیعەردۆستانی مەولەوی، که ئیستا ئەم دیوانە، لای منە و توێژینه‌وه‌یه‌کی ورد و قوولم لەسەر کردووه و نامادە ی چاپە. ئەوێ جێی مژدەیه لەم دیوانەدا، نزیکە (۴۰) چل شیعر لەم دیوانەیه‌دا، که له دیوانە چاپکراوه‌کی مامۆستا مەلا عەبدولکەرمی مودەریس دا نییه.

۸۸- هر یکی را اصطلاحی داده‌ایم... هتد، بەیتە شیعیکی (مەولانای رۆمی)یه: مەولەوی له نیازەکی خۆی هێناویەتییه، تا لای مامۆستاکی، پاکانه بۆ ئەوه بکا و بلی من، که به شیوهی (گۆران)ی شیعر دەنوسم، به‌هره‌یه‌که خوا پێی داوم، له‌مه‌شدا لای خوا، جیاوازی نییه، به هەر زمانیک بنوسم.

***سەرئەنجام:**

ئەم وتارە بەشێکە له کتێبیکی سەرەخۆ، به ناوی (خۆیندە‌وه‌یه‌کی تازە‌ی مەولەوی)، که له ئایندە‌یه‌کی نزیکدا به چاپی ئە‌گە‌یه‌نم. له هەمان کاتیشدا، هەر ئەم وتارە، له کۆنگرە‌ی (مەولەوی)دا خۆیندە‌رایه‌وه، که له شاری (سە‌قز)، له رۆژانی (۲۹ تا ۳۱/۸/۱۹۹۲ز) سازدرا.

مهولهوی تاوه گوزی

و

موزیک و گۆرانی

(۱)

موزیک و گۆرانی به گشتی و موزیک به تاییه‌تی له شیعی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی (۱۸۰۶ — ۱۸۸۲ز)دا، دیارده‌یه‌کی شه‌ونده زه‌ق و به‌رچاوه، که ده‌توانین ب‌لین نه‌ک هه‌ر له‌ناو زنجیره‌ی شاعیرانی دیالیکتی (گۆران)دا، به‌و شه‌ندازه‌یه ئاوه‌ری لینه‌دراوه‌ته‌وه، به‌لکو لای شاعیرانی دیالیکته جیاوازه‌کانی تری کوردیش، به‌و چه‌ندایه‌تی و هوشیاری و ریتز و شکۆیه‌وه، باس له موزیک و گۆرانی نه‌کراوه. له‌م رووه‌وه که‌م شیعر و قه‌سیده‌ی مه‌وله‌وی هه‌یه، ئاماژه‌ی به موزیک و ئامیژه‌کانی موزیک نه‌کردبێ. ئامیژه‌کانیش شه‌ونده ورد و شاره‌زایانه باس ده‌کات، مه‌گه‌ر هه‌ر شه‌و که‌سانه بیزانن، که به تاییه‌تی له بوارپکی موزیکدا کاریان کردبێ، یان راسته‌خۆ خۆیان یه‌کیک له ئامیژه‌کانی موزیکیان ژهنده‌بێ.

ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، له‌و کاتانه‌دا ئاشکراتر ده‌رده‌که‌وی، که بۆ ئه‌م مه‌به‌سته به‌راوردیک له‌ نیوان شیعی مه‌وله‌وی و شیعی شاعیرانی هاودیالیکت و هاوسه‌رده‌م و هاوناوچه‌که‌ی خۆی، وه‌ک نمونه‌ی: **ئه‌حمده به‌گی کۆماسی و مه‌لا مسته‌فای بی‌سارانی** دا بکه‌ین، که ئه‌گه‌ر چی شه‌وانیش وه‌ک مه‌وله‌وی له‌ که‌ش و هه‌وای کۆمه‌لایه‌تی و ئابووریدا ژیاون و دۆستایه‌تی به‌تین و نامه‌ی شیعی‌بیش له‌ نیوانیاندا هه‌بووه، به‌لام ئاماژه‌کانی شه‌وان بۆ موزیک و گۆرانی، نه‌ک هه‌ر به‌ شه‌ندازه‌ی ئاماژه‌کانی مه‌وله‌وی نییه، به‌لکو به‌ ئاسته‌میک هه‌ست به‌ بوونی هه‌ندێ ورده ئاماژه بۆ موزیک و گۆرانی ده‌که‌ین.. ئه‌مه له کاتی‌کدا که دیالیکتی گۆران، خۆی له‌ خۆیدا جۆره ئاواز و تریه (تیقاع)یکی موزیکی زۆر شیرن و شاراوه، له‌ هه‌وین و دووتویی واژه‌کانی خۆیدا حه‌شارداوه و شیوه‌زاریکه، هه‌ر ده‌لێی هه‌ر له‌ بنه‌رته و بناواندا بۆ شه‌وه دروست بووه، تا شیعی پێ بنووسێ. بۆیه ئاوێته‌بوونی ئه‌م هه‌وینی ئاوازه‌ی ناو هه‌ناوی

واژه‌کانی ئەم دیالیکتە، لەگەڵ ئەو هەموو ئاماژە جوانانەیی مەولەوی دا بۆ موزیک و گۆرانی، ئەوەندە تر جوانیی و شیرینی بە شیعری مەولەوی بەخشیوە و بە هەردووکیان شیعری (مەولەوی)یان پڕ کردووە لە ترپە و تاڤگە و شەپۆڵی لە بن ئەهاتووی ئاوازی موزیکی شیعەر.

بۆ گەڕان بە شوێن ھۆیەکانی ئەم تاییبەتمەندیی و جیاوازییەیی شیعری مەولەوی دا، کە ئێمە مەبەستمانە و بریتییه لە ڕەگەزی موزیک و گۆرانی، بە لە سەرەتاوە بە شوێن کەرەسەکانی ئەم ڕەگەزەدا بگەرێین و بەسەریان بکەینەو.

مەولەوی لە بواری ناوھێنانی موزیکدا، ناوی ئامێرەکانی: دەف، سەمتوور، چەنگ، نەیی، روباب، تەموور، کەمانچە، تار، چل چەنگ... دینی، کە وەک دەزانین ھەندێ لەم ئامێرانە لەسەر دەمی رمین و برەوی ئایینی (زەرتوشت) لە کوردستان دا بە کاربراو، بە تاییبەتیش: چەنگ، چل چەنگ، سەمتوور، کە بیگومان (مەولەوی)ش لەگەڵ ئێمەدا ئەم راستییە دەزانێ، بۆیە ھەر لە موزیکژەنانی رۆژگاری دەولەتی ساسانی (٢٢٧ — ٦٣٣ز)، کە پەڕەوی ئایینی زەرتوشتیان کردووە، ناوی بەنامتێرین جووتە موزیکژەنی وەک نەکیسا و باربەد دینی:

کەف بدە لە دەف، پەنجەت لە رووی نەیی

وینەیی باربەد، بەزم ئارای کەیی

نەکیسا ئاسا، دەس دەرو سەمتوور

دەف و نەیی و چەنگ، باوەر وە جزوور^{٨٩}

بەلام ئایینی زەرتوشت، تا ھاتنی ئایینی ئیسلام و بڵاوبونەوی بە ناو کوردستان (٦٥١ز)دا، پەڕەوکران و دواتر کە ھەر لەلایەن دەسەڵاتدارانی ئایینی ئیسلامەو، دەولەتی ساسانی لەناوبراوە، ئیتەر زۆر لە ڕیبەرانی و مووغەکانی ئایینی زەرتوشتی، ھۆیان لە ناوچە سەختەکانی ھەورامان دا قایم کردووە و دواي تێپەڕبوونی رۆژگاریکی

٨٩- دیوانیکی دەستنووسی ھێشتا چاپ نەکراوی مەولەوی (لای خۆم).

دریژ، ئالۆگۆریان به سهر ئایینی زه‌رتوشت دا هی‌ناوه و ئایینیکی تریان لێ پێکه‌ی‌ناوه، که به ئایینی **ئه‌ه‌لی هه‌ق** = یارسان ناسراوه و به‌رنامه و رێسای ئایینه‌که‌یشیان، له کتیییکی تایبەت به‌م ئایینه، به زمانی کوردی دیالیکتی **گۆران** و **کرمانجی خواروو**، به ناوی **سه‌رئه‌نجام**، به شیعی دوو به‌یتی (مه‌سنه‌وی) داناهه، که کیشی شیعه‌ دوو به‌یتییه‌کانی **سه‌رئه‌نجام** بریتییه له کیشی **په‌نجه** = **هیجا** و دواتریش سه‌رله‌به‌ری شاعیرانی دیالیکتی گۆران، هه‌ر به هه‌مان کیش شیعیان نووسیوه^{٩٠}.

ئه‌وه‌ی ئێمه سه‌باره‌ت به‌م ئایینه‌ی ئه‌ه‌لی هه‌ق = یارسان مه‌به‌ستمانه و وه‌ک میراتگریکی ئایینی زه‌رتوشت ها‌ته‌ کایه‌وه و له ناوچه‌کانی هه‌وراماندا سه‌ری هه‌لداو دواتر له هه‌ریمه‌کانی کرماشان و لو‌رستاندا بلا‌بو‌وه و وتیشمان په‌ی‌ره‌وکارانی ئه‌م ئایینه‌ش، وه‌ک ئایینی زه‌رتوشت، ئامیری (موزیک)یان له سرووت و ترادیسیۆنه‌کانی خواپه‌رستی خۆیاندا، تیکه‌ل‌ راز و سکا‌ل‌ایان ده‌کرد، بۆیه لای ئه‌مانیش **موزیک** بووه هه‌وین و کۆله‌گه‌یه‌کی پی‌روزی پێکهاته‌ی ئایینه‌که‌یان.

به‌لام مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، که به زی‌د و جوگرافیا و (شی‌وه‌زار)یش، له‌ناوچه‌رگه‌ی قه‌له‌مه‌ره‌وی پی‌ره‌وانی ئه‌م ئایینه‌ی (ئه‌ه‌لی هه‌ق = یارسان)یشدا، نییه و وه‌ک موسلمانیکی بی‌روبا‌وه‌ر قایم و تۆکمه و په‌ی‌ره‌وکار و ته‌نانه‌ت خه‌لیفه‌یه‌کی به‌رجه‌سته و دره‌وشاوه‌ی رێزازی **ئه‌قه‌شه‌بن‌دی**، سه‌ر به‌ رابه‌ری ناسراو: **شی‌خ عوسمانی ته‌وله**؛ شی‌خی سیراجه‌ددین (١٧٨٠ — ١٨٦٦ز) و زانیاری و شاره‌زاییه‌کی زۆریشی له فقه‌ی ئیسلامیدا هه‌یه و چه‌ندان کتییی وه‌ک: **العقیده المرجیه** و **الفجلیه** و... هه‌یه، که‌چی دلبه‌سته‌بوون و سه‌راسیمه‌ بوونیکی سه‌یر و ئاشکرای به‌ بنه‌ما و گه‌لێ لایه‌نی ئه‌م ئایینه‌ (ئه‌ه‌لی هه‌ق) وه‌ هه‌یه، که هیماکانی ئه‌م سه‌راسیمه‌یی و دلبه‌سته‌بوونه‌ی به‌م لایه‌نانه‌وه، له شیعه‌کانیدا په‌نگیان داوه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی لایه‌نیکی بنه‌ره‌تی و به‌رچاوی ئه‌م ئایینه، بر‌وا‌ی به‌ جێگه‌گۆرکی (رۆح = گیان) هه‌یه، له جه‌سته‌یه‌کی

٩٠- سه‌رئه‌نجام: بریتییه له ٦ به‌رگ: ده‌ره‌ی هه‌وته‌وانه، بارگه‌ بارگه، گلیم و کول، ده‌ره‌ی چل ته‌ن،

ده‌ره‌ی عاب‌دین، ورده سه‌رئه‌نجام.

مردووهوه، بۆ جهستهيه كى تازه له دايكبوى زيندوو، واته: (تناسخ^{٩١})، يان: (دۆنادۆن) هيه و ماناشيان به روونى ئهمهيه كه ههموو بوونهوه و ئهفرينراوهكانى ئهم گهردوونه، رۆحيان له بهردايه و ئهم (رۆح) ههش، نامرئ و دواى مردنى جهستهيان، دووباره و سه رله نوئ رۆحيان له كات و سهردهمى تردا، به بهرجهستهى تردا دهكرتتهوه و ئهوهندهش پيوهندى به مرۆقهوه ههبي، ئه گهر مرۆقه كه چاك و پاك بىت، ئهوا رۆحى به بهرجهستهى گيانله بهر و مرۆقى چاك و پاكي دواتردا دهكرتتهوه و پيچهوانه كهشى، ههرا دهكهوتتهوه.

مهولهوى له ههندئ شيعريدا، ئاورى له فەلسەفەى ئهم ئايينه داوتهوه، وهك نمونهى ئهم دوو پارچه شيعرهى كه له ههردوو شيعره كهدا، له زمانى پارچه شووشهيه كى شكاهوه بۆ مهولهوى ده دوين و چيرۆكى رۆحى به (تناسخ) بووى خويان، بۆ مهولهوى دهگيرنهوه، كه چۆن له پارچه بهردىكهوه، بوونهته شووشه و دواتريش كراونهته پهرداخ (ليوان)، كه ئهمه سهههتا و چهند بهيتىكى ههريه كه لهو دوو شيعرهيه^{*}:

(١)

روئ فكر بهخت سيايى وىم مه كهرد:
پهى چيش ههر پهستى پهرئ من ئاوهرد!
ياران گشت كهيف وهش، سهفا فراوان
يهك يهك وه ئهعلاى مهقامان ياوان

٩١- لهم بارهيهوه پيرهوانى (ئههلى ههق)، له جياتى واژهى (تناسخ)، واژهى ترى وهك: (پۆشاك پۆشى)، يان: (دۆنادۆن) يش به كاردهبن، كه (دۆنادۆن)، له (دۆن)ى توركييهوه هاتوو و ههمان ماناى (پۆشاك) دهگهيهنئ. لهم روانگهيهوه پيرهوانى ئهم ئايينه پتيان وايه (خواس) بۆ خۆى پۆشاكى خۆى دهگورئ و له شيوهى مرۆفدا دهردهكهوئ. بۆ زياتر زانبارى لهم بارهيهوه، بنواړه: چهند باسك دهربارهى ئههلى ههق، و. له فهرنساويهوه: د. نهجاتى عهبدوللا، چاپه مهنى موكرىانى، ههولير، ٢٠٠٥، لاپه ره ١٥٧.

گرد سهرشار مهی، لهقا نماوه
 ههر من بهستهی خاک، چهه تهو دماوه
 جهو فکرها بییم، یهک هاودهرد ویم
 ریژه بلووری قه دیمش دا پییم
 ئاماوه جواو، ریژهی قه دیم سال
 به زوبان حال فهسیح تهر جهقال
 وات: من سهنگی بییم، کهفتهی ههواران
 بی قه در و قیمهت، نارهوای شاران^{۹۲}

(۲)

نه تیجهی پاک دین، شیخ سازانی
 خاس وهتهن نه دل (مهعدووم) سازانی
 په رسام حسب الامر، گوزه شتهی نه حوال
 جواو دا ریژهی شیشیهی قه دیم سال
 زهرفی بییم، نه توی وهخت شامهوه
 چون ستارهی سویح، مه دره وشامهوه
 پهی گولاو پاشیی و نه شتهی بهزم (کهی)
 گا پر گولاو بییم، گا سهرشار مهی^{۹۳}

* * *

جگه لهه لایه نه، مهولهوی لایه نیکی تری شانازی پی رهوانی ئایینی (ئه هلی
 ههق = یارسان) ی به سه رکردۆتهوه، که شانازی کردنیانه به رابه رانی گه وره و

۹۲- (دیوانی مهلهوی، کۆکردنهوه و لیکۆلینهوه و لیکدانهوه و له سه ر نووسینی: مه لا عه بدولکه ریمی

موده ریس، به غداد، چاپخانه ی نه جاح ۱۹۶۱ز، لاپه ره ۲۵۶)

۹۳- (دیوانی مهولهوی، ل ۴۲)

کوچکردووی خۆیانەوه. یەکیکیش لەو رابەرانیان، کە لەپلە ی (فریشتە ی
هەوتەوانە)دا، دایدەنی (باوەیادگار) ه .

(باوەیادگار)، نازناوی ئایینی (سەید ئەحمەدی عەلەوی بەرزنجی سەرانی ی) یه،
کە لە سەدە ی هەوتەمی کوچیدا ژیاوه و سالی (٧٩٥ك — ١٣٩٢ز)، بە دەستی
لەشکری تەیمووری لەنگ کوزراوه و لای پێرهانی ئایینی ئەهلی هەق، یەکیکە لە
فریشتەکانی (هەفتەن)، یان (هەوتەوانە) و گلکۆیه کە ی لەسەر چای (دالەهۆ ی
سەرانی) یه و مەزاری پیرۆزی ئەهلی هەقە کانه^{٩٤}.

بۆ ئەوەش خۆینەری هیژا هەندیک زانیاریی لە بارە ی (فریشتەکانی هەتەوانە) ی
ئایینی (ئەهلی هەق) هەهه، دەبی بلیین: بنەمای سەرەکی لە سیستەمی
ئایینی (ئەهلی هەق) دا، بریتییه لە باوەرپوون بە دەرکەوتنی یەک لە دوا ی
یەک (بەرودوا) ی خودایەتی (Divinite) ، یان (پاشای جیهان)، کە هەر وەکو خۆ ی
دەمینیتەوه و تەنیا (پۆشاکەکانی)، یان: (دۆن = don) هکانی، یەک لە دووی یەک
دەگۆردرین و دەتوانین هەندێ لەوانە بژمیرین:

یەکەمین دەوره: Cycle، دەورە ی ئەزەلە: Pretemite، ئەو ی خاوەندگار، کە
جوار فریشتە ی لە دەورە: جوبرایل، میکایل، ئیسرائیل و عیزرائیل.
دووەمین دەوره: ئەو ی مورتەزا عەلی = عەلی) یه، کە فریشتەکانی بریتین لە:
دەستە یەک لە موسلمانانی ناسراو: سەلمان، قەمبەر، محەمەد، نۆچیر و دواتریش
فاتیمە.

٩٤- بۆ زیاتر زانیاریی لەم بارەیهوه، بنواړه:

— چەند باسیک دەربارە ی ئەهلی هەق. سەرچاوه ی پێشتر باسکراو. لاپەرە (٤٤ — ٤٧).

— مەکی، دکتەر محمد: تحقیق دربارە ی یکی از پنجاهای تاریخی کردستان از قرن دهم هجری (قبا له ی انزله) در
مجله ی اسبابی پاریس، ١٩٦٣، ص ٢٢٩ — ٢٥٦. (ئەم زانیارییه لەم سەرچاوه یه وەرگیراوه: جەعفەر،
مامۆستا: میژووی بیر ی کوردی، لە بلاوکراوه کانی مەکتەبی بیر و هوشیاری (ی.ن.ک)، چاپی یەکەم،
سلیمانی/٢٠٠٩، ل ٢٠٤ تا ٢١٠.

ۋەك سەرنج دەدەين لەم دەورەدا شوین و پلە و پایەى مەزنایەتیی (عەلى) دەردەكەوى، كە لە پلەى یەكەمیانە.

سییەمین دەورە: بریتییه لە دەورەى (شاخوشین)، فریشتەکانیشی بریتین لە: بابا تاهیری ھەمەدانى (شاعیر)، بابا بوزرگ، كاكە پەزا، كۆرى فەقى و مامەد جەلال. چوارەمین دەورە: بریتییه لە: دەورەى سولتان (سوهاك)، بەیادەری: بنامین، داوود، پیرموسى، مستەفا داوودان، خاتون دایرى، كە ھەندى جارىش (خاتوون رەزبار)، یان: (دایە رۆبار = دایە رەزبار) شوینی دەگریتەو.

ھەلبەتە ھەر یەك لەم فریشتانە، رۆلى تایبەتى خۆیان ھەیه و بەپێى پرنسیبەكانى ئەھلى ھەق دیارى كراون، كە وردەكارییەكانى ئەو پرنسیب و زانیاریانە، بۆ ئەم بابەتەى ئێمە، لە مەبەستمان دوور دەخاتەو، بۆیە دەگەرێمەو بۆ كرۆكى مەبەستەكەمان و دەلییم: مەولەوى شیعریكى زۆر بە كۆل و بە سۆزى لەسەر گۆرپی (باوەیادگار) و بۆ خودی (باوەیادگار) نووسیو، كە ناوەرۆكى شیعەرەكەى مەولەوى، ئەوەندە زانیاری قوولى لەبارەى پلەو پایەى (باوەیادگار) و (دۆنادۆن) و (حەوتەوانە) و ھەندى لە فریشتەكانى حەوتەوانە و بە تایبەتیش (عەلى: مورتەزا عەلى) تێدایە، كە نیشانەى پاشخانێكى زۆر شارەزایانەى (مەولەوى)یە، لە بارەى ئەھلى ھەقەو. لەبەرئەو ئەوەردانەوێ مەولەوى لە (باوەیادگار) و بەسەرکردنەوێ ئەم كەسایەتییە مەزنەى ئەھلى ھەق، لەلایەن (مەولەوى)یەو، لەلایەكەو ئەوەردانەوێەكى ئەوپەرى ھۆشیارانەى مەولەوى یە ئەم ئایینە كوردییە و لەلایەكى تریشەوێ كرانەو و دیالۆگىكى خۆیندەوارانەى تاقانە شاعیریكى موسلمانە، لەگەڵ ئایینیكى ترى نەتەوێەكەى خۆیدا، كە ئەمە ئەك ھەر بۆ شاعیریكى موسلمانى ئەو سەردەمە، بەلكو بۆ نزیكەى (١٥٠) ساڵ زیاتر بەر لە ئێستا، زۆر ئەستەم بوو، كە ۋەك دەزانین ئەم ئایینە لەلایەن زۆر لە موسلمانانى بێرتەسك و دەمار گرژ و تەنانەت خۆیندەوان و شاعیرانیشەوێ دژایەتى كراو و تانە و تەشەرى زۆریان لێدراو. خۆ ئەگەر لەم بۆنەدا ئەو شیعەرەى شاعیری گەورە: شیخ پەزای تالەبانى (١٨٣١ — ١٩١٠ز)مان بە یاد بێتەو، كە لەھەمان رۆژگارى ئەم شیعەرەى مەولەوى دا، دژى پێرەوانى ئەھلى

هەق (کاکەیی) نووسیویەتی و چ سووکایەتییه کی به پیرۆزییه کانی ئەم ئایینه کردووه^{٩٥}، یان شاعیریکی سەر به هه مان (ریباز و شیخ و پیر) ی مهولهوی، وهك (مه حوی: ١٨٣٢-١٩٠٦ز)، كه توانج و سووکایه تی به یه کیك له ره مزه پیرۆزه کانی پیر هوانی ته هلی ههق، واته : (دایه ریزار) ده کات^{٩٦}، ته وسا ده زانین كه ئەم شیعره ی مهولهوی، لهو رۆژگار هدا و بگره بو ئیستاش، وه پ سو رانیکی چەند نو ییه له م بواره دا، چونكه ئەم شیعره ی مهولهوی بو (باوه یادگار). هه روا رووداویکی شیعر یی و بیرۆکه یه کی سۆز داری و راگوزاریانه نییه، به تایبه تی كه وهك له ناوه پۆکی شیعره كه دا ده رده كه وئ، مهولهوی له ته مه نیکی ته واو کامل و پیگه یشتوودا له گه ل رۆحی (باوه یادگار) دا ده دوئ، كه هه ر له م ته مه نی پیری و کامل بونه یدا، نامه یه کی بو شیخ عه لی حیسامه ددین (١٢٧٨ — ١٣٥٨ك) ی کوری شیخ به هائه دین نووسیوه و ناوه پۆکی نامه كه له زۆر رووه گرنگه و تیایدا زۆر به شکۆه داوا

٩٥- شیعره که ی شیخ رهزای تاله بانی در یژترین شیعر ی سه ره له به ری دیوانه که یه تی و بریتیه له (٦٠) بهیت، که (٥٩) بهیتیان کوردیه و تاکه بهیتی سه ره تای شیعره که ش به زمانی تورکی و عه ره بییه و ناوا ده ست پیده کات:

بابان باشند بر باگمان یشیل وار

امام القوم فی تقسیم شلوار

بو زیاتر ناگاداریبون له م شیعره ی شیخ رهزا، بنواره دیوانی شیخ رهزای تاله بانی، ئومید کاکه ره ش، پیاچو نه وه ی (همه بۆر)، چاپه مه نی پرۆژه ی هاوسه ر، سلیمانی، چاپی دووه م (٢٠٠٥)، لاپه ره (٩٧ — ١١١).

٩٦- وهك نمونه ی ئەم دوو بهیته ی مه حوی، كه له ل ٢٦ ول ٣٢٧ ی دیوانه که یدا یه :

١- دنیا به حيله، مه یلی به نه بنای نه گه ر ببی

ئه م (دایه ریزار) ه، به فرزه ندی شوو ده کا

٢- نه کده شی خینزیر و سه گ، مه عجوونی به نگ و خه نده ریس داکی دایه (ریزار یی، بابی (بابی) ی قه حبه باب.

له شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین ده‌کات، تا هاواری (حه‌زده‌تی عه‌لی) بکات و له هه‌مان کاتدا شیخ عه‌لی، له ره‌مز و جیهانی میتۆلۆگیا نزیک ده‌کاته‌وه:

ناد علیاً مظهر العجائب تجدد عوناً لك في النوائب^{٩٧}

ئهم ئاماژه‌کردن و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه‌ش به جیهانی میتۆلۆدیا‌وه، ناچیتته‌خانه‌ی وه‌رگه‌ران له رێبازی ئایینی، به‌لکو برۆابوونه به یه‌کی‌تی ئایین و یه‌کی‌تی ئایینه‌کان، که لای زۆریه‌ی سۆفیگه‌لی گه‌وره باو بووه. ئه‌وانه به گیانی ده‌مارگیریی و ته‌عه‌سووبه‌وه سه‌یری بیروباوه‌ری خۆیان نه‌کردوه. (هادی العلوی) سه‌باره‌ت به‌م هه‌لۆیسته‌ی ئهم سۆفیانه و به‌تایبه‌ت (أبن العربی) ده‌نوسی:

(أن عقیده المسلم و اليهودی و النصرانی سوا)^{٩٨}.. گه‌ر که‌سی‌کیش له‌م بۆچوونه‌ی (أبن العربی) تینه‌گات، قه‌ت ناتوانی له (مه‌وله‌وی تاوه‌گوزی) یش تیبگات، که بۆ: حاجی مه‌همودی یاروه‌یس ده‌نوسی:

(چه‌گونه حتی خودم از گبر و یهودی بهتر نمیدانم)^{٩٩}.

زۆرینه‌ی سۆفیگه‌لی مه‌زنیش ئهم هه‌لۆیسته‌یان به‌رامبه‌ر ئایینه‌کانی تر هه‌بووه.

له‌به‌رئه‌وه‌ش که شیعه‌که‌ی مه‌وله‌وی بۆ باوه‌یادگار، ورده‌کاریی و زانیاریی زۆری له‌باره‌ی ئایینی (ئه‌هلی هه‌ق) وه‌ تێدایه، بۆیه پیمان باشه هه‌موو شیعه‌که به‌رچاوی خوینه‌ران بخه‌ین:

٩٧- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، کۆری زانیاری عێراق (ده‌سته‌ی کورد)، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غدا ١٩٨٣، ل ٤٢٧.

٩٨- العلوی، هادی: مدارس صوفیه، دمشق، ١٩٩٧، ص ٨٢.

٩٩- موده‌ریس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، (هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو) ٤٧٠ ل.

سەرشار صەهبای بەزم مونا جات
 مەلجەى ئىلتىجای ئەرباب حاجات
 جاي رجاى جەرگەى پادشا و دەرویش
 بارەگا و پەنا، پەى بێگانه و خویش^{۱۰۰}
 ئاھووی خوتەنىی فەيچ ئیلاھى
 ئافەى ئاف راھى، جەمەھ، تا ماھى
 شکۆفەى وەش بۆى رەیحانەى رەسوول
 نەوباوہى نەمام، گیبھى (بەتوول)
 سەرو سایەدار، نیشان دەى وەلى
 یەعنى یادگار: مورتەزا عەلى
 وە رەوزەتانا ھەر نوور واران بۆ
 تا دەفع زولمەت، دیدەى یاران بۆ
 ھەواى سایەتان، ھەر مەمدوود مانۆ
 سەبوون بوردەى جورم، ئەك زەرەر سانۆ
 ناپوختە کاریى و شەرمەساریى من
 خەجەلەت غەفلەت، گوناھکاریى من
 کەفتەن وە ھەمدا، یەند زۆر ئاوەردەن
 رووی رجام، وە پای بارەگات کەردەن
 تۆ چون جە ئەولاد ئەمجاد مەولای
 پەى رجا وەجا، پەى ھیممەت ئەولای
 زارى و زکاریى و زویریى کەردم
 وە بارگەى پاکت پەنا ئاوەردم
 ئامام، سەر نیام وە بارەگاوە

۱۰۰- مەولەوى دلتیایە کە جگە لە کورد ، کەسانی تری سەر بەنەتەوێکانى تریش، زیارەتى گلکۆزى

(باوەیادگار) دەکەن.

غەریو، موو سفید، وه رووی سیاوه
 تهن:مهعصیهت بار، دهروون: پر جه دهره
 دیده: تهر، لهب: خوشك، دل: گهرم، نهفس: سهره
 های چهند پلهی سهخت، هانه ریমে دا
 جه رووی ئیلتیفات، بدیه پیমে دا
 به لکم جه رووی نهو ئیلتفاتوه
 مهولام حارز بو، وه نهجاتوه
 دهس شای مهردان، مهدهد کارم بو
 پله:نهو پله، نهو:دهس وارم بو
 مه عصبیهت نییهن، چون هیچ صهدهمهتی
 خهیلی مهلووم، یا پیر! هیممهتی
 هیممهتت باعیپ رستگاری بو
 یار بو، دیار بو، یادگاری بو^{۱۰۱}

* * *

وهك پښتريش وتمان:مهزار و باره گای (باوه یادگار)، لهسه ر چپای (دالهو)یه و
 نه م زنجیره چپایهش، زور له زید و جوگرافیای مهولهوی، واته:له ناوچهی
 (تاوهگوری)یهوه دووره و بو ته مه نیکی پیر و به سالآچووی وهك (مهولهوی)یش،
 كه خووی له م شیعه ده، باسی (ریشی سپی) خووی کردووه، دهبی دواي
 ماندووبوونیکی زور دژوار، توانییتی زیارهتی گلکوی (باوه یادگار) بکات.. کهچی
 وهك له نمونهی شیعی تری مهولهوی دا دهبینن: مهولهوی ئهوینیکی قوولی
 له گهڵ شوینه پیروژ و مهزاره گرنگهکانی ئایینی (ئههلی ههق) دا ههبووه و وهك
 لهو نمونه شیعیانهیدا به دیاردهکهوی، مهولهوی نهك ههه تهنیا خووشی ویستوون
 و زیارهتی زۆرینهیانی کردووه، به لکو شیعیشی بو وتوون.

۱۰۱- (دیوانی مهولهوی لاپهه (۲۸۸ — ۲۹۱).

زۆرتىرىن ۋ گىرگىتىرىن شوپىنە پىرۋز ۋ زىيارەتگەكانى ئايىنى ئەھلى ھەق، لە ناۋچە شىرىن ۋ جوان ۋ لەھەمانكاتدا، زۆر سەختەكانى (رېژاۋ)دان ۋ لە نىزىك ۋ دەۋرى گوندى (رېژاۋ)ىش، چەند گوندىكى دىگىر ھەن ۋەك: زەردە، ياران، پىران، .. لەناۋ ئەمانەدا گوندى (زەردە)، ۋەك قىبىلە پىرەۋانى ئەھلى ھەق ۋ بە درېژاۋى رۇژانى ھەفتە، پىچكە زىيارەتكاران، دەستە دەستە، سەردانى دەكەن.

مەۋلەۋى ناۋى ئەۋ چەند گوندى بە جۇرىك لە بەيتە شىعەرىكىدا گونجاندوون، ۋەك ئەۋەدى ھەرىكەيان بەشىك بن لە ئەندامەكانى جەستەى خۇى ۋ دىدەكانى ۋ فرمىسكى چاۋى ۋ روخسارى خۇى:

دىدەم: (رېژاۋ)ە، روخسارم: (زەردە)ن

جە داخ: (ياران)، (پىران)م كەردەن^{۱۰۲}

ھەر لە بۋارى ناۋەيتىنى ئەۋ رەگەزانەى لای پىرەۋانى ئايىنى (ئەھلى ھەق)، زۆر پىرۋز ۋ گىرگىن، مەۋلەۋى ناۋى سەرەكىتىرىن ئامىرى موزىكىي ئەھلى ھەق دىنى، كە ئامىرى (تەمۋورە)يە ۋ ھەۋىن ۋ بنەماى ئايىنى ئەھلى ھەق ۋ ھەمۋو بۆنە ۋ سىرووتگەلى ئايىنى ۋ كۆمەلەيتىيان، لە مال ۋ لە(جەمخانى) كانىاندا، ھەر بە ئامىرى (تەمۋور)ۋە ئەنجام دەدەن ۋ بە ھەمان ئەۋ ناۋەشەۋە، ناۋى دىنى، كە ئىستا خودى پىرەۋانى ئەھلى ھەق، ھەر پىنى دەلىن: تەمۋورە^{۱۰۳}

لوۋلەى تەراۋىچ، ۋەش ۋەش مەۋ دەنگ

بى ئاھەنگەن (تار)، (تەمۋورە)ى ئاھەنگ

۳۹۴ل

۱۰۲- دىۋانى مەۋلەۋى لاپەرە (۲۸۸ — ۲۹۱).

۱۰۳- لە كاتىكدا دراۋىسكانى قەلەمپەۋى ئايىنى ئەھلى ھەق، بە ناۋى تىرى ۋەك: تەمۋورە، تەنپىر، تەمىر، تەنپىر، تەنپور... ھتە. ناۋى دەبەن.

ئەم پەنجەرە كۆرۈنەر ۋە ئاسۇ بەرپەن روئىنە مەولەوى تازەگۈزى، بۇ ئايىنەكانى تىرى جىيا لە ئايىنى ئىسلام ۋە بۇ جوگرافىيەكى فراوانتر لە جوگرافىيە زىدى خۇى ۋە ئەو ھەموو گەران ۋە سەردانە بەربلاوانە مەولەوى، لەو ھەرىمە بەرىنەدا، گەلى تىرۆژى رووناك ۋە پىرشنگداريان لەسەر شىعەرى مەولەوى كۆرۈنەر ۋە فەرھەنگى واژەگەلى شىعەرى (مەولەوى)يان دەولەمەندتر كۆرۈنەر ۋە لە ھەمانكاتدا لە خەم ۋە خۆزگە جەماوەرەكى فراوانترىش نىزىك كۆرۈنەر، كە زۆرىنە ئەو جەماوەرە بە گشتى ۋە جەماوەرە پىرەوانى (ئەھلى ھەق) بە تايىبەتى، كە لە دىرەمانەو (لەبەر زۆرھۆ)، كە ئىرە جىيە نىيە) تەنگىيان پى ھەلدەچنرا ۋە پەراويز دەخران ۋە دەچەوسىنرانەو، كاتى دەيانزانى ھەندى لە پىرۆزىيە ۋە سەرورەيىيە گەمارۆدراوہكانى خۇيان لە شىعەرى مەولەوى دا دەبىنىيەو، ھەستىيان بە بەسەر كۆرۈنەر ۋە نىمچە ئابلوققە لەسەر لاپردن ۋە رىزلىتان ۋە شانازىيە بەخۆو كۆرۈنەر دەكرد ۋە باوہشى رىز ۋە گەرمىيان بۇ شىعەرەكانى مەولەوى دەكردەو ۋە وەك خۇراكىكى گىيانىيە بۇ شىعەرى (مەولەوى)يان دەنوارى. لەم رووہو ھىشتا مەولەوى خۇى لە ژياندا بوو، كە لە كۆر ۋە كۆمەل ۋە قەلەمپەوى خۇياندا، رىمىن ۋە برەويان بە شىعەرى مەولەوى دەدا ۋە ھەندى جارىش (تاكە بەيت) ۋە ھەندى شىعەريان دەكردە سۆز ۋە سەروود ۋە لە مەقامى بەنابانگى (قەتار = گاتا) تايىبەت بە پىرەوانى (ئەھلى ھەق)دا جىگەيان دەكردەو (كە تا ئىستاش ئەم نەرىتە ھەر بەردەوامە) ^{۱۰۴} ۋە ھەموو ئەمانەش وايان دەكرد بە چاوپىكى تايىبەتى ۋە

۱۰۴- لەم بواردە لە جىيە خۇيدايتى نمونەيەك لەم بارەيەو بەيادى خۇنەران بەيئەو، كە خوالىخشىبو: سەبىد ئەھمەدى غازەبانى، بۇ جەنابى زاناي نەمر: مامۇستا عەبدولكەرىمى مودەپىسى كىرپاوتەو:

ریژه وه، بۆ خودی (مهولهوی) بنوارن، که نووسه‌ری شه دێرانه، له زۆر لهو سهردانه مهیدانییهانی خۆمدا، بۆ ناوچه‌کانی شههلی هه‌ق^{١٥} و دیدارم له‌گه‌ڵ پیڕه‌وانی شههلی هه‌ق دا، هه‌میشه راسته‌وخۆ سه‌باره‌ت به (مهولهوی)، لی‌م بیستوون، که پله‌وپایه‌ی مهولهوی و ته‌نانه‌ت (عه‌نبه‌رخاتوون)ی هاوسه‌ریشی، وه‌ک به‌شیک له‌ خۆیان شه‌ژمار ده‌که‌ن و به‌ پێودانی شه‌و نازناوی (باوه‌)یه‌ی بۆ رابه‌ره‌کانی خۆیانی داده‌نی‌ن، به (مهولهوی)یش ده‌لی‌ن: باوه مهولهوی و به (عه‌نبه‌ر خاتوون)یش ده‌لی‌ن: دایه‌ عه‌نبه‌ر !.

سه‌یید هه‌سه‌نی مو‌فتی داوای هه‌بیه‌ خامی کچی شیخ عه‌لی عه‌بابه‌یلی ده‌کا و ده‌یده‌نی. که له (سلیمانی) یه‌وه ده‌رۆن بۆ عه‌بابه‌یلی به‌ شوێن بووکدا، شیخ عه‌لی باوکی بووک، به‌مهولهوی ده‌لی: مهولهوی من که‌سم نییه‌ له‌گه‌ڵ هه‌بیه‌ بینێرم بۆ سلیمانی و له‌ تۆ مه‌هره‌م ترم نییه‌ به‌ مائی ئیمه‌، له‌گه‌ڵی برۆ. شه‌ویش له‌گه‌ڵ بووک ده‌روا.

له‌ ریگادا به‌ عاده‌تی برا زاوا، ده‌ست ده‌که‌ن به‌ گۆرانی وتن: یه‌کێ له‌ کۆمه‌له‌که‌ ناوی هه‌مه‌ی ئامین بووه، ده‌نگی زۆر خۆش بووه، ده‌ست ده‌کا به‌ قه‌تار و ئای ئای وتن به‌ شیعرێ مهولهوییه‌وه. مهولهوی به‌ سواری ولاغه‌وه له‌ به‌ر خۆشیی ده‌نگی هه‌مه‌ی ئامین جه‌زبه‌ ده‌یگرێ و به‌جۆرێ له‌حالی ته‌بیعی ده‌رده‌چێ، ده‌که‌وێته‌ خواره‌وه. خه‌لکه‌که‌ داده‌به‌زن و راستی ده‌که‌نه‌وه و سواری ولاغه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه و له‌ (هه‌مه‌ی ئامین)یش توره‌ ده‌بن، ده‌لی‌ن: خه‌تای تۆ بووه، وا مهولهوی که‌وته‌ خواره‌وه.

(هه‌مه‌ی ئامین) یش دێ به‌لای مهولهوییه‌وه، پێی ده‌لی: (قوربان! بۆچی وات پێهات؟. خۆ من هه‌ر شیعه‌ره‌کانی خۆم ده‌خوێنده‌وه!). شه‌ویش ده‌لی: (کو‌ره‌! که‌ی شیعرێ من شه‌وه‌نده‌ خۆش و به‌ته‌ئسیره‌؟ به‌ خوا خه‌تای "ناواز" ده‌کی تۆ بوو ...)

بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه بنواره: مو‌ده‌ریس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم، یادی مه‌ردان، به‌رگی دووه‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غدا ١٩٨٣، ل ٣٧٦.

١٠٥- به‌هار و هاوینی (١٩٩٣ز)، که‌ خه‌ریکی نووسین و ئاماده‌کردنی کتێبی (میژرووی موزیکی کوردی)بووم.

(۲)

به لّام وەك پيشتر وتمان ئەو ئاميرانهى موزيك، كه مهولهوى ناويان ديئى، به تاييه تيش: چەنگ، چل چەنگ، كەمان سەمتوور، تار... كەمتر لە سنوورى جوگرافىي پيرەوانى ئەهلى هەق و خودى ناوچەكەى مهولهوى (جوانرۆ) شدا بەكار دەبرين و زۆرتر لە رۆژگارى دەسەلاتى دەولەتى ساسانى و زۆر پيشتريشدا بەكاربراون، بەواتايەكى تر: زانباريه كانى مهولهوى لەسەر موزيك و ئاميرەكانى موزيك، هەر تەنيا لە رپگەى ئەو خۆشەويستى و دۆستايەتییەوه نەبوو، كه لەگەڵ پيرەوانى ئەهلى هەق و موزيكەكەياندا هەيوو، چونكه (وەك پيشتر وتمان) ئەو ئاميرە موزيكەى كه ئیستا پيرەوانى ئەهلى هەق بە شيوەيەكى گشتى، زۆر لايان پيرۆزە و لە جەمخاڤە و لە ماله كانى خوياندا، بۆ دەبرپىنى راز و سۆز و سكالای ئايىنيان بەكارى دەبن، زۆرتر هەر ئاميرى (تەموورە = تەميرە) يە، كه هەر بە تەنيا دەژەندرى و بە دەميشييهوه كە لّام = شيعر دەخويندري. لە كاتێكدا ئەو چەند ئاميرە موزيكەى پيشتر ناومان هينان، مهولهوى بە جۆريك باسيان دەكات، كه هەندى جار سى، تا چوار ئامير پيگهوه و وەك تيپيكي موزيك، لە كۆر و كۆنسيرتيكي موزيكيڤا بەشداربن:

(۱)

شيعر وېم ته غواي (سه متور) ســــازي
ليدهر سا (نه يچي)! هر ناريش گــــازي
چنگ پېكۆ نه جهرگ نه غمهي ســــازه كهت
به رارۆ تۆتۆ، ميقراز گازه كــــهت
سا دهر وېش! كه فې بده نه رووي (دهف)
گيان مونته زيرهن پهرې رېــــزهي دهف
(موغهننې)! ليدهر، يهك ئيمشه و ســــازان
به شقي ئه و كه سه، توش ئــــاوات وازان^{۱۰۶}

واته: ئه ي شماليژهن! شيعره كانى خۆم له باتى ئامپرى سه متور، به شمالي
بژهنه! با هر ژييه كي (سه متور) هكه، وه كو گازيك واپي، بۆ دهر كيشاني ريشه ي
جهرگم و نه غمهي سازه كهت، چنگ له جهرگم گير بكات و چين چين وهك گازی
مقهست، دهری كيشي.

دهر وېش! توش له پي دهستت بۆ (دهف) هكهت ببه و رۆحم چاوه نواري له رينه وه ي
ئهو ئهلقانهن، كه به كه مه ي دهفه كه وهن.

توش ئه ي گورانيبيژ (موغهننې)! ئيمشه و ئاهه نكيگيمان بۆ ساز بكه، چونكه
ئهويني من، بۆ كه سيكه، به ئاواتي گوراني وتني توه يه.

* * *

۱۰۶- ديواني مهوله وي، كۆكدنه وه و ليكدانه وه و له سه ر نووسيني: مه لاهه بدولكه ريمي موده ريس،
به غدا، چاپخانه ي (النجاح)، سالي (۱۹۶۱ز)، لاپه ره (۳ — ۴).

(۲)

موغەننى! كۆكەر: سازانت وه هـــــــم
 (سەمتوور) ئى، (تار) ئى، وه هەم كەرە جەم
 (نەيچى)! سا لىدەر، قەزات وه مالىم
 دەمى دەر وه (نەى)، دەر وون زوخالىم
 ھۆشى دەر، ھام فەرد! سازان بسازە
 بالات وه كاللى خەممان بوورازە
 باوەرە، بسات تەمام تەياركە
 شەوخەفتەن شووم، بەزار ماركە
 قەزاي پەنجەكەت دەك لىمەن كەفى
 خەيلى عاجزم، سا لىدەر: (دەف) ئى^{۱۰۷}

واتەئەى گۆرانىبىژ! ئامىرەكانى موزىكات: (سەمتوور) و (تار)ەكەت، بخەرە
 تەك يەك و تۆش ئەى شىمالژەن! دەردت لە مالىم بكەوئى، دەم بە شىمالەكەتەو
 بنى، سووتاوم و خەرىكم بىم بە خەلووز، ھۆش بەبەر خۆتدا بىنەو و ئامىرەكانى
 موزىك، بۆ بەكارھىنان لە پال يەكدا دابنى و ئامادەى بەكارھىنانىيان بىبە و بالات
 لەگەل كاللى خەم بەيەكەو بەدوورەو. پىيوستى و كەرەسەكانى رابواردن ئامادە
 بكە و خەوم لى بزرپنە، با ئەم خەو شومە ، بەرم بدات و بە ئاوازی دەفەكەت،
 دل بە جۆش بىت.

۱۰۷- دیوانى مەولەوى، سەرچاودى پىشتەر باسكراو، لاپەرە (۲۰ — ۲۱).

(۳)

ئاوازه‌ی مه‌ینه‌ت، نه‌ ده‌روون سه‌ده‌ ته‌رز
 چون (چل چه‌نگ) وه‌ چنگ، خه‌مان بیه‌ن به‌رز
 بی‌ه‌وشی جه‌ه‌وش، که‌م فامیی جه‌ فام
 وه‌ هه‌زار مه‌قام، مه‌ده‌ران جه‌فام
 سا (نه‌یچی)! ده‌خیل، بی‌ دیر و دره‌نه‌نگ
 مو‌تریب! فیدات بام، (نه‌ی) باوه‌ر وه‌ ده‌نه‌نگ
 که‌ف بده‌ نه‌ (ده‌ف)، په‌نجه‌ت نه‌پرووی (نه‌ی)
 وینه‌ی (باربه‌د)، به‌زم ئارای (که‌مه‌ی)
 (نه‌کیسا) ئاسا، ده‌س ده‌ر وه‌ (سه‌مه‌متوور)
 (ده‌ف) و (نه‌ی) و (چه‌نگ)، باوه‌ر وه‌ سه‌زوور
 (چل چه‌نگ) نه‌سه‌ر چه‌نگ، په‌نجه‌ت ده‌ر قه‌رار
 وه‌ هه‌زار ده‌سان، بنوازم نه‌بج‌سار
 ویت به‌ حه‌قیقه‌ت، مه‌ست به‌که‌ر جه‌ مه‌ی
 سازان سه‌ساره‌، په‌ی واوه‌یلای وه‌ی
 که‌ف بده‌ر نه‌ (ده‌ف)، (چه‌نگ) باوه‌ر وه‌ نه‌ی
 هیچ مه‌واچۆ: که‌ی! توخودا سه‌ساده‌ی
 به‌و ئاواز به‌رز، خاس به‌که‌ر رازان
 به‌ عه‌شق ئازیز، نه‌سه‌ازک نه‌ندازان^{۱۰۸}

۱۰۸- دیوانیکی ده‌ستنوسی هیشتا چاپ نه‌کراوی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، لاپه‌ره‌ (۸۹ — ۹۰).

واته: ئاوازی کویره وهری له دهرووندا، بهسه د جور سهریان هه لداوه و وهك دهنگی چل چهنگ، دهنگی (خهم)م لی بهرز دهیتهوه و بیهوشیی له هوشدا و كال و كرچیم وهك دهنگی تهو (مهقام)ه به سوزانهی دل لهت لهت دهكهن، به ههزار جور مهقام، نازارم دهدهن. له بهرتهوه كاکی شمشالژهن! خیراكه شمشالژهكته بژهنه و توش كاکی گۆرانیبیژ! دهستم دامینت، توش ههر خیراكه، به قوربانتان بم، توش تهی دهفژهن و گۆرانیبیژ و شمشالژهن! ههروهك (باربه د) و (نهکیسا)ی جووته موزیکژهنی بهناوبانگی سهردهمی ساسانی، كه بهزم و ئاههنگیان بو كه یخوسره و ساز دهکرد و موزیک و (سهمتور)یان دهژهنده، دهست بو (سهمتور)هكته ببه و به ههمووتان ئامیرهکانی: دهف و نهی و چهنگ و چل چهنگ و سهمتور بهیننه مهیدانهوه و دهسته کانتان بکهن به ههزار دهست و سازه کانتان بژهن و ههرگیزیش مهلین: کهی دهست به ژهندهن بکهین و ههر ئایستا به دهنگی ئاوازی بهرز، دهست پیبکهن و به یادی تهوینی یاری ناسک و نازدارهوه، رازی دلتان بجوشی.

(٤)

پیڤم دهر تا پهردهی یهخ کهردهم بوو گهرم
 موتریب! وه(پهرده)ی (روباب)، بی شهرم
 فیدات بام (نهیچی!)، کهسم ههر تۆنی
 حهکیم زامان کۆنه و ههم تۆنی
 لیڤهر مهقامی، دل بهارۆ تهو دهره
 نازیز سلامهت، من هاكو چهم کهرد^{١٠٩}

واته: سۆزیکي وا گهرم بدهری، تا پهردهی به سههۆل و به شهخته بووی جهسته م، گهرم بیته و بتوتهوه. له بهرتهوه تهی كاکی گۆرانیبیژ! ئامیری (روباب)هكته، به بی شهرمی کۆك بکه و توش تهی كاکی شمشالژهن! كه له جیی ههمو کهسیکمیت و شارهزای زامی کۆنه و تازهم ههر تۆیت، توش مهقامیکي وا

١٠٩- دیوانی دهستنووسی هیشتا چاپ نهکراوی مهولهوی (لای خۆم)، لاپه ره (١١٢).

بژهنه، تا ئەم دەردەم لە بن دەربهێنئ. ئەوسا تێتر هەرچیم بەسەردیټ، با بەسەرم
بیټ، هەر یار سەلامەت بئ، قەیناکە.

(٥)

یا:نوله‌له‌ی (دەف)، شا دەرویش! جۆشی
بەو سەدای ریشه‌ی دل‌ ئاشــــــناوه
یا:جۆش (سەمتوور)، موتریب! خرۆشی
چەنی ئەی دوو فەرد، حەسرەت مەعناوه^{١١٠}

واتە:ئە‌ی دەنگ و ئاوازی شای دەرویشان! بەو دەنگە خۆشەتەوه، کە لەگەڵ
رەگ و ریشه‌ی دل‌دا ئاشنایه، وەرە دەنگ. تۆش ئە‌ی جۆشی ساز و سەمتووری
گۆرانیبیژ (موتریب)! لەگەڵ ئە‌م دوو بەیتە شیعرەمدا هاواری بکە، کە باسی راز و
دەردی دل‌م دەکەن.

(٦)

ساقی! مە‌ی، هە‌ی داد، (موغەننی!)، (چەنگ)ئ
(نە‌یچی!) ه‌ای فەریاد، موتریب! ئاهە‌نگی
گەرمیی مە‌ی، نە‌وا و کـزە‌ی (دەف) و (نە‌ی)
تیکە‌ل بۆ چــــــەنی زایە‌لە‌ی:نە‌ی وە‌ی^{١١١}

١١٠- دیوانی مەوله‌وی، لاپەرە (٧٠).

١١١- دیوانی مەوله‌وی، لاپەرە (٩٥).

واته: ساقى! تۆمەي بېنە، تۆش گۆرانىيىژ! دەنگ له (چەنگ) دەكت بهيىنە،
تۆش شىمالژەن! با ھاوار و نالە له شىمالكەتەو ھەلسى. با گۆرانىيىژىش
ئاهەنگىك ساز بكات. تا بە ھۆي گەرمىي مەي و كزەي دەنگى (دەف) ەو، كە
تېكەل بە يەك دەبن، ھاوار و گريانىك له رۆھمدا دروست بکەن.

(۷)

برپان تاي (روباب) قافىە خوانيم
نەمەندەن تاقەت عىبارەت زانيم
دەمەي ھەناسەي گەرم (تار) ەكەم
نەكوروەي دەروون پەر جە خارەكەم
ئایردان حوجرەي دلەي پەر دەردم
سۆچنان كتاو مەجموعەي فەردم^{۱۱۲}

* * *

ھەر بەمجۆرە، جاروبارىش داوا لە موزىكژەن و موتريب (موغەننى) دەكات،
ھەمان ئەم سازانەي بە تەنيا بۆ بژەنن:

موتريب! سازەكەت، ئۆف چ وەش تەرز بى
ئەمجارىش ەك دەنگ مەجلىس ھەر بەرز بى

تا كوروەي زارىم بلىسە س_____انۆ
داخ لوى وىم، جە دل _____انۆ^{۱۱۳}

۱۱۲- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۱۹۴).

۱۱۳- ديوانى مەولەوى، لاپەرە (۴۳۰).

موتريب! يه كارهن؟ مهر سياسه نكي!
من بهی حـالـه وه، تۆ: وه بيده نكي!^{۱۱۴}

موتريب! مه قامی، دهر دم ناچـارهن
سـاقيا! جامی، دوست ئينتيزارهن^{۱۱۵}

های موغهننی! (تار)، حه نجه رهی وهش تهرز
وه سهر په نجهی ناز، باوهرۆ تهو لـهرز^{۱۱۶}

زرنگی سهدای سـاز، جه ریشهی ته عزام
(كه مانچه) ده ستور، ماوهرۆ مه مقام^{۱۱۷}

(سه متور) سـينهم، وه زايه لهی بهرز
مه ژهنۆ نهوای دووریت، وه سـهد تهرز^{۱۱۸}

شه مع شام شووم، ماتهم هۆر گريـسا
تای تهل (سه متور) شادی و زهوق برپا^{۱۱۹}

۱۱۴- ديوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۷۶).

۱۱۵- ديوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۳۶).

۱۱۶- ديوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۶۸).

۱۱۷- ديوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۴۳).

۱۱۸- ديوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۴۲).

۱۱۹- ديوانی مهولهوی، لاپه ره (۲۸۴).

له‌رزهی ریشه‌ی دل، (سه‌متوور) ده‌ستوور
وه‌زن ته‌بع (تار)، پر سۆزه‌ی (سه‌متوور) ۱۲۰

لووله‌ی ته‌راویح، وه‌ش وه‌ش مـدۆ ده‌نگ
بی‌ناهه‌نگه‌ن (تار)، (ته‌مووره‌ی) ئاهه‌نگ ۱۲۱

* * *

وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌یین ئاره‌زووی مه‌وله‌وی، بۆ ئاماده‌بوون و بیستنی ئه‌م
ئامیرانه‌ی موزیک پیکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه وایه کۆنسیرتیکی موزیک ساز بکریت. که
سازکردنی ئه‌م که‌ش و هه‌وا (موزیک) بیه‌ش، زۆرتر له‌ که‌ش و هه‌وا (موزیک) بی
و سۆزی ئایینی پێره‌وانی ته‌ریقه‌تی شاعیر و عارف و هه‌کیمی به‌ناوبانگ و
خاوه‌نی مه‌سنه‌وی = دووبه‌یتی: مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی، واته‌ مه‌وله‌وی
به‌لخی (۱۲۰۷ — ۱۲۷۳ ز) ده‌چی، که‌ پێره‌وانی ناوبراو، به‌م که‌ش و هه‌وايه
ده‌لێن: سه‌ماع = بیستن و مه‌به‌ستیشیان له‌ سه‌ماع = بیستن، هه‌ر بیستنی ئه‌و
ئاوازی (موزیک) انه‌یه، که‌ له‌ ترادیسیۆن و بۆنه‌کانی ئایینی دا، به‌کاریان ده‌به‌ن.
پێره‌وانی ته‌ریقه‌تی مه‌وله‌وی رۆمی، له‌م بۆنانه‌دا، له‌گه‌ڵ خۆبندنه‌وی شیعره‌ (مه‌سنه‌وی
= دووبه‌یتی) یه‌کانه‌ی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی دا، گوێ له‌ ئاوازی خۆش و شادی موزیک
ده‌گرن و به‌ ده‌م گوێگرتنی ئه‌و ئاوازان هه‌وه، ده‌ست و په‌ل راده‌ده‌شیین و (سه‌ما) ییشی له‌گه‌ڵدا
ده‌که‌ن. که‌ ئه‌م نه‌ریته، لای هه‌ندێ له‌ زانیانی موسلمان په‌سند نییه. ۱۲۲

به‌لام مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، خۆی سه‌ر به‌ رییازی نه‌قشبه‌ندی بووه و ئه‌م رییازه‌ش
ره‌نگه‌ تاکه‌ رییازی سۆفی بی‌ت، که‌ رینگه‌ی به‌ (سماع) نه‌دابی و ده‌بی کۆره‌که‌یان به‌بی

۱۲۰- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (۳۳۰).

۱۲۱- دیوانی مه‌وله‌وی، لاپه‌ره (۳۹۴).

۱۲۲- بۆ پتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواړه: فرهنگ اصکلات و تعبیرات عرفا، تالیف: سجادی،
ص: (۲۲۵ — ۲۲۳). هه‌روه‌ها: فرهنگ ده‌خدا، جلد ۹، ص: (۱۳۷۴۹ — ۱۳۷۵۰).

دەنگی بکەن. کەچی مەولەوی تاوێگوزی بێ پەرە و بێ گۆیدانە بیروپرای ئەو
موسلمانانە ئێم نەریتی (سەماع)ەیان بەلاوێ پەسەند نییە، بە هەمان نەریتی
مەولەوی بەلخی، کە رێگە بە (سەماع) داوێ و لە (خانەقا)کانیاندا، سەما و گۆرانیی
و بە کارهێنانی ئامیژی موزیک، رێگە پێدراوێ داوا لە گۆرانیبێژ (موغەنن)ی
دەکات، تا کەش و هەوای (سەماع)ی بۆ سازبکەن:

(٨)

گۆشەیی مزگی دەیر، گۆشەیی مزگی دەیر
هانا (موغەنن!)، یادێ بۆ وێ خەیر
جە کۆن چریکەیی جـە لای زەنگ روح
(سەماع)ش پەیمان مەدا سەد فتوح
بەو لابەر وەسواس (... ١٢٣) جـە وەس
وێ کزەیی گیان سۆز، مەقامە کەیی (راس) ١٢٤ ١٢٥

١٢٣- ئەو وشەییە جێگە کەیی چۆل بوو.

١٢٤- راس: مەبەست لە مەقامی (راست)ە.

١٢٥- دیوانی دەستەنوسی هێشتا چاپ نەکراوی مەولەوی (لای خۆم)، لاپەرە (١١١).

سەرئێ:

(نالی) و (مەحوی)ش لە بارەیی (سەماع)ەو، ئەم دوو بەیتەیان هەییە:

١ — (سەماع)ە، گەردشی عیشقە، حەقیقەت

لە سوئی و رەقسی تەقلیدی، نەما باس

(نالی، ٢٣٣).

٢ — (سەماع)ی سازی عیشق و رێگە بۆ پارێزەرەت (مەحوی)

لەبەر قاپی گەلەب بێ، گۆی: دەبێ کەر بێ، زوبانت: لال

(مەحوی، ٢٠٤).

واته: وام له سووچی مزگه وتیځدا و هاوار له گۆرانیبیژ ده کهم و ده لیم نیادت به خیر، کوا تهو چریکه یهت، که لای زهنگولهی رۆحه وه دیت و (سه ماع = بیستن) یشی، سه د په یمان و سه رکه وتن ده به خشی. و هره و ئهم دله راوکه یه م لابه ره و به کزه ی مه قامی (راست) گیانم بتوینه وه.

* * *

له گهل داواکردن و تکای مهولهوی تاوه گۆزی دا، له موتریب و موغه ننی و موزیکژهن، هاوکات هه می شه ش داوایان لی ده کات، تا به دهم گۆرانی چرین و موزیکژهنده وه، شیعه (دووبه یتی = مه سنه وی) یه کانی خویشی له گۆرانی و مه قامه کانیاندا بو بکه ن به هه وین:

(۹)

شیعر ویم ته غوای (سه متوور) سازی
لیده ر سا (نه یچی)! هه ر تاریش گازی^{۱۲۶}

واته: نه باتی سه متوور و نه ی = شمشال و ده ف، شیعه رکهانی خو م بکه نه ناوازی موزیک و له گهل گۆرانی دا به کاریان بهینن.

* * *

۱۲۶- دیوانی مهولهوی، لاپه ره (۴).

(۱۰)

سادهی سا نهیچی! ریشهی دل کـــه رپه
تالیم دهر تهی فـــهرد، وه نهزمهکی (نهی):
ئیمشه وه ههراحال، شـــه وه رۆژ بهروون
تهی خوا! سا مهرگی، سهههر چیش کـــه روون^{۱۲۷}

واته: ئادهی شمشالژهن! ریشه و بهندی دلم بچره و به دهنگی شمشال، ئاواز بو ئهم
تاکه بهیته شیعهی خوم (بهیتی دواتر) دابنی، که دهلی: ههرجوئی بی ئیمشه و،
رۆژ ده که مه وه و به ره به یانیش خوا که ریمه و خوێ ده زانی چی ده کات.

(۱۱)

نهیچی! من په نهی پای نالهم سفتهن
تۆ، دهی چون ته ئسیر وه نالته جفتهن
چه ند فهد (مهعدوم)، دهروون نه وهی دا
باوهر جه ته غوای ناله وه (نهی) دا^{۱۲۸}

۱۲۷- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۳).

۱۲۸- هه مان سه رچاوه، لاپه ره (۲۵).

واته: کاکی شمشالژهن! من په نجهی هاوار و نالینم سووتاوه و نالهم ناروات، به لām
نالهی تو، له گهل کارکردندا جووته، دهی ئەم چهند بهیته شیعره‌ی مه‌عدووم (که
نازناوی شیعریی خودی مه‌وله‌وی یه)، بکه‌ن به تاواز و به شمشالیش بیانژهنه.

* * *

(۱۲)

په نجهت بهو نه غمه‌ی بین وه تینه‌وه
باوهره ئەی بهیست، وه حه‌زینه‌وه^{۱۲۹}

واته: کاکی شمشالژهن! په نجه کانت بجه سهر شمشال‌که‌ت و به هه‌موو هی‌ز و
تینته‌وه، ئەم بهیته شیعره‌ی خو‌م به غه‌مناکی یه‌وه بو بژهنه.

* * *

(۱۳)

موغه‌ننی! ته‌نخوا‌ی من وه نه‌ه‌وایی
وه‌ی چهند (فهرد) ه‌وه، هو‌ردهر سه‌دایی^{۱۳۰}

واته: ئەی گو‌زانی‌بی‌ژ! له جیاتی من، ئەم چهند بهیت (فهرد) ه‌ شیعره‌ی خو‌م به ده‌نگی
به‌رز بو بخو‌ینه.

* * *

۱۲۹- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۱۶).

۱۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره (۲۲۷).

(۱۴)

موتريب! يه کارهن، مهر سـيا سـنگي؟
من بهی حالـهوه، تۆ وهی بيدهنگي؟
جه تهغواي نهی بهزم، خهم وهيلانهوه
هۆردهر نهی چهند (فهرد)، وه ديلانهوه^{۱۳۱}

واته: نهی گۆرانيبيژ! ته مه چ کاریکه! من بهم حالـهوه و تۆش دهليی بهرديت،
وا وشك و رهق وهستاويت! تـکايه تهـم چـهند بهيت (فهرد) هـ شيعرهی خۆم بۆ بکه به
مهقامی (ديلان) ..

* * *

(۱۵)

لهزهی ريشهی دل، (سهـمتور)ی دهـستور
وهزن تهبع تار، پر سۆزهی (سهـمتور)
واچه بهو مهـقـام تهـلواناتهوه
ههـی داد، ههـی بيـداد، (مهـعدوم) واتهوه:^{۱۳۲}

واته: ساتوخوا کاکي گۆرانيبيژ! مهقامیکم بۆ بلی، ببی به مایهی لهرينهوهی
ريشهی دلـه کهـم، که ههـميشه وهـك ئامیـری سهـمتور دهـنگی لیـوه دیـت و
ئاوازه کهيشی لهو ئاوازانه دهچ، که به ئامیـری تار دهژهنـدريـن و پر بـی لهـو جۆش
و سۆزهی که له ئامیـری (سهـمتور) دا ههستی پیدهکری.

۱۳۱- ههـمان سهـرچاوه، لاپهـره (۲۷۶).

۱۳۲- ههـمان سهـرچاوه، لاپهـره (۳۳۰).

* * *

(۱۶)

یا وه‌لوه‌له‌ی (ده‌ف)، شا ده‌رویش جۆشی
به‌و ســـــــــــــه‌دای ریشه‌ی دلّ ئاشناوه
یا جۆش (سه‌متوور)، مو‌تریب! خرۆشی
چون ئه‌ی دوو (فهرد)، هه‌سه‌ره‌ت مه‌عناوه^{۱۳۳}

واته‌، ئه‌ی ده‌نگ و ئاوازه‌ی شای ده‌ویشان، به‌و ده‌نگه‌ خۆشه‌ی خۆته‌وه‌، که
له‌گه‌ل ریشه‌ی دلّدا ئاشنايه‌، دلّ به‌یینه‌ جۆش و کول. تۆش ئه‌ی جۆش و خرۆشی
ئامییری سه‌متوور، به‌م چه‌ند به‌یت (فهرد)ه‌ی خۆمه‌وه‌ بخرۆشه‌، که هه‌موویان له
مانای هه‌سه‌ره‌تدا که‌یلین.

* * *

(۱۷)

سامان سام کـــــــــــــه‌رده‌ن، ده‌رد بێ ده‌وا
موغنی! داده‌ی، وه‌ نالـــــــــــــه‌ی نه‌وا
بوانه‌ ئه‌ی (فهرد)، به‌و هه‌نجه‌ره‌ی به‌رز
تا مینای فه‌له‌ک باوه‌رۆ ئه‌و لـــــــــــــه‌رز^{۱۳۴}

۱۳۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌، لاپه‌ره (۷۰).

۱۳۴- دیوانی ده‌ستنورسی هیشتا چاپ نه‌کراوی مه‌وله‌وی (لای خۆم)، لاپه‌ره (۱۱۰).

واته: دهرديکي وام گرتووه، دهرمانی نییه و مروڅ سام وبیم له مجوره دهردانه دهکات. ئادهی کاکي گورانيبيژ!. ثم بهیت (فهرده) شيعرهی من، به چريکهيه کي نهونده بهرز بچره، تا بهلکو قوبههی گهردوون بلهرزيت.

* * *

هر له بواړی نه مجوره نمونانه دا، که داوا له گورانيبيژ (موغهنی — موتریب) دهکات، تا فهرده (بهیت)ه، شيعره کانی خوۍ به ئاواز و مه قامه وه بخوينن. نمونه يه کي تری له مانه جوانترمان نيشانده دات. لهم نمونه يه دا له لايه که وه زانياری و شاره زاييه کي زوری مه وله وی، له باره ی موزیک و له لايه کي تريشه وه توانای مه وله وی له وينا کردنی تابلویه کي هونه ريی تاييه ت به ئاميری موزيکی تار، که ته نیا له نیو تاکه به يتي شيعريکيدا، زور خيرا، جهسته و بالای خوۍ: (مه وله وی) مان له شیوه ی ئاميریکی (موزیک) یی که مان و تار، بو بهرجهسته دهکات. به لام بالایه ک، که ته نگ و چه له مه و کاره ساته قورس و گرانه کانی ژيان، ماندوویان کردبی و بالایان چه ماندبيته وه و له دهستدانی زور له خوشه ويستان و پيروزی و به دی نه هاتنی خه ونه سه وزه کانیش، چاوه کانیان فیري فرمیسک رشتنیکی بهرده وام و نه براوه ی وه ک شیوه ی تاله پلوسک و چوراوگه يه کي باریک و روون کردبی و له روخساره وه بو بهرپی برژی. یان وه خوۍ دهلی: کاره ساته دلته زینه کانی ژيان، ثم فرمیسکه چوراوگه بهستوه ی چاوی مه وله ویان (کوک) کردبی، که واژه ی (کوک) له زانستی موزیکدا (وه ک پيشتریش وتمان) هر نهو که سانه دهيزانن که خويان راسته وخو، موزیکيان ژهندي، یان له بواړی زانستی موزیکدا کاریان کردبی.

ئاليره دا، خاوه نی ثم بالا چه ماوه فرمیسک ریژه کوک کراوه: مه وله وی، داوا له گورانيبيژ (موتریب — موزیکژهن) دهکات تا بالا چه ماوه که ی، وه ک ئاميریکی تار و تاله پلوسکه فرمیسکه کانیشی، وه ک (ژنی) یه کي کوک کراوی (تار) که له بهرچاو بگری و بکه ويته ژه نینی ثم جهسته به تار بووه. که دهبی بلیم سه ليقه و دهسه لاتتی شاعیرانه و هونه رمنده نه ی مه وله وی، له وينا کردنی ثم جهسته يه ی

کویره وه ریه کانی ژیان، کردیانه تار و له تاکه نیوه بهیتی شیعریکدا، زۆر خیرا، به بهرچاوی خهیاڵمانی هیئا، زۆر له وه بالآتر و به توناتر بووه، که من بهم چهند رسته درێژ و پشووه سوارانه مه وه (له گهڵ داوای لیبوردنم له گیانی بهرزى مهولهوى)، بتوانم تهقه لای نه زۆکانه ی لیكدانه وه ی ئه وه وینه شیعریی یه، بو خوینه ران رافه بکه م، له کاتییدا مهولهوى هه ر ته نیا له ساته وه ختیکی زۆر کورت و ته نانه ت له ماوه ی چاوتر و کاندنییدا وتوویه تی:

(١٨)

موترب! یه (که مان) بالای خه م وه رده م
یه (تار شه سرین)، خه م (کۆک) ئاوه رده م
ساده ی ته غوا ی من، وه ی ده م ده رده وه
لیده ر نه وایی، وه ی چه ند فه رده وه: ١٣٥

* * *

١٣٥- دیوانی مهولهوى، لاپه ره (٥٣٦ — ٥٣٥).

سه رنج: هه لبه ته ئه وه (فه رد — به یت) شیعرانه ی مهولهوى مه به ستیتی، له دوا ی ئه م دوو به یته وه ن و نیمه ته نیا مه به ستمان ئه م دوو به یته بو، که پیوه ندییان به موزیکه وه بو.

دەف:

ھەر لەم نمونەى قوولبۆنەوہ و لىپرمانانەى مەولەوى، لە ئاميرگەلى موزىك و خويىچوواندنەى بە ئاميرى موزىك، نمونەىەكى تری ھاووينەى پيشوو بەسەر دەكەينەوہ، كە لەمیاندا لەگەڵ ئاميرىكى تردا، كە ئاميرى (دەف) ە و سەدان ساللە لە كوردستاندا، ھەم لە كۆرى ئاھەنگى كۆمەلایەتى و ھەم لە كۆرى خواپەرستیشدا بەكاردەبرئ، خۆى بە ئاميرى (دەف) دەچوینى و ئەوندە شاعیرانە، لە ئاميرى (دەف) و كەرەسەكانى پىكھاتەى (دەف) ورد دەبیئتەوہ (كە بریتىن لە پىست، كەمە، حەلقەى دەورى كەمە — كە)، تا جەستەى خۆى دەكاتە ئاميرى (دەف) و بە ھۆیەوہ بتوانئ لە رىگەى جەستەى بە (دەف) بووى خۆیەوہ، پەيامىكى تر بە دلدار و دلبەرەكەى (واتە:خو) رابگەنئ، كە پەيامى ئەم لە پەيامى ئاسایى دلدارانى تر، جیاوازتر و گەورەترە و دەیەوئ لە رىگەى ئەم وینە سازىیە شیعرییەوہ، بە (یار — دلدار — دلبر)ى بسەلمینئ كە ئەوینى یار، ئەك ھەر لە جەستە ئاساییەكەى خۆیدا جىگە دەكاتەوہ، كە خوین و گوشت و لیورپژە لە ھەست و ھۆش و سۆز و كۆلى ئەوین، بەلكو بۆ ھەموو ئەو شتانەش دەگوێزریتەوہ، كە لەم گەردوونەدا ھەن و گیان (رۆح) یان لە بەردا نییە و دەیانكاتە عاشق و ئەویندار و لە رىگەى ژەندنیانەوہ، بە دەنگیان دەھینئ و ئەوانیش باسى ئەوینى خویان بۆ یار دەكەن.

مەولەوى جگەلەوہى لەم وینەى جەستە بە (دەف) بووى خۆیدا، سۆزى دەرویشانە دەیگرئ و ناخى دلدارانەى بە دەنگ دیت (دەژەندرى)، ھاوكات راستییەكى تر لە بەرامبەر بەراوردكردنى خۆى و دلدارەكەیدا دەردەبرئ، كە رازى خۆ بچوككردنەوہى خۆیەتى لە ئاستى دلداردا، تا ئاستى ئەوہى (یار)، ئەوندە مەزن و شكۆدار و بە دەسەلاتە، ھەموو دەسەلاتەكانى تری لە خۆیدا تواندۆتەوہ.

بۆيە مەولەوى ھەموو دەسەلاتىكى خۆى لە (دلبەر)دا دەيىنى و وەك پەپرەوکاریكى ریبازى نەقشبنەدى، كە بەرگى خورى (صوف) لەبەر دەكەن و پىستى پى داپۆشراوى (دەف)یش، ھەر لە پىستى (مەر)ە، كە پىشتەر خورى پىوہ بوو، واتە: لە پىستى (بەرە دووگى مەر)ە، ئەوا ئەمىش:مەولەوى (دەف)، پىستى خۆ بچوككردنەوہى لەبەرکردووە و بۆتە (كۆيلە)يەكى دلبەر و وەك بەلگەى ئەوہش كە كۆيلەكانى جاران، بۆ جياكردنەوہيان لە كەسانى ئاسايى، (گوارە)يان لە گوئ دەكرا، ئەمىش (ئەلقە)كانى دەورى (كەمە)ى دەفەكەى، (كە كەمەى دەفیش، وەك گوئى مرۆف، شىوہى خەر و بازنەيىيە) لە باتى جووتى گوارە، چەندان گوارە (ھەلقە)ى لە گوئ کردووە:

چون:دەف، بەرگ پۆس، ئىرادەت پۆشم
(غولام) بەردەس، (ھەلقە) نەگوشم^{۱۳۶}

* * *

ديسان ھەر لەم وینە شيعيرى و خۆ بچوككردنەوہيەى مەولەوى دا كە بۆتە ئاميرى دەف و لەبەرەمبەر ئەوينى ياردا دەژەندرى، وینەى تريشى ھەيە، كە سەرەراى ئەوہى ئەم دەفە ژەندراوہ و سۆز گرتوويەتى، بەلام بۆ ريزلينان و ھيژا راگرتنى پلەوپايەى يار، ئەوہى لەياد نەچوہ، تا ئاداب و نەزاكەتى جوړى ئامادەبوون لە حزوورى ياردا رابگرئ و لە كاتى ژەندنيدا، كە دەجۆشئ و دەخروشئ، دەبئ ھۆشى لە خۆى بىت و ھەر بە ھۆى سۆز و نالەى دەنگى دەفەكەوہ، ھيژ و ھۆشى بەبەردا بىتەوہ و وەك (دەف)، رووى لای (يار) بىت و پشت لە دلبەر نەكات، كە نيشانەى ھەرزەيى و لەبىركردنى نەزاكەت و پلەوپايەى يارە:

۱۳۶- ديوانى مەولەوى، ۲۸ل.

دهف ئاسا، بهو سۆز نالە و سه‌داوه روو ئەو یاران بوو، پشت ئەو دماوه^{۱۳۷}

* * *

وهك وتمان دهف ئامیڤیكى موزیكى ته‌مه‌ن درێژه له كوردستان و له دێرزه‌مانه‌وه، له زۆربه‌ی بۆنه‌گه‌لی (كۆمه‌لایه‌تی) و (تایینی) شدا به‌كارده‌برێ، جگه‌له‌وه‌ی كه له ناوچه‌كانی هه‌ورامانی (ته‌خت)یشدا، له نزیكه‌ی هه‌زاران ساڵ له‌مه‌وبه‌ره‌وه تا ئێستا، هه‌موو سالێك له رۆژانی (۱۰ — ۱)ی مانگی به‌همه‌نی هه‌تاوی — سه‌ره‌تای مانگی شوباتی زاینیی و به‌فرانباری كوردی دا، یادی (پیرشالیار) ده‌كه‌نه‌وه، له‌م یادكرده‌وه‌دا ده‌یان ئامیڤی (ده‌ف) پێكه‌وه و له‌یه‌ك كاتدا، سرووتی یادكرده‌وه‌كه گه‌رم‌تر و خرۆشاوتر ده‌كه‌ن و هه‌ر هه‌مان ئەم (یادی پیرشالیار)ه، به‌شیوه‌یه‌کی تایبەت تریش له‌لایه‌ن پێڤه‌وانی (ئه‌ه‌لی هه‌ق)ه‌وه، له ناوچه‌كانی خۆیاندا ئەنجام ده‌ده‌ن^{۱۳۸}.

به‌بێ هیچ سی و دوویه‌ك، ده‌بێ ئەم ئاماده‌بوونه هه‌میشه و زیندووه‌ی ئامیڤی (ده‌ف)ی ناو خانه‌قا و ته‌کیه‌كانی پێڤه‌وانی تاینیی ئیسلام و یاده‌كانی (پیرشالیار)، له هه‌ورامانی (ته‌خت) و ناوچه‌كانی (ئه‌ه‌لی هه‌ق)نشیندا، ئاماده‌بوونیکی به‌رده‌وامی ئامیڤی (ده‌ف)ی له بیره‌وه‌ری و هه‌ستی (مه‌وله‌وی)یشدا راگرته‌بێ، بۆیه مه‌وله‌وی له‌گه‌ڵ شیعرێ تریدا، كه ده‌یه‌وێ ئاوازی شیعره‌كانی سیحراویی تر بن، په‌نا بۆ نالە‌ی رۆح داچله‌کیڤی ئامیڤی (ده‌ف) ده‌بات و داوا له (ده‌فژهن) و ئامیڤی (ده‌ف) ده‌كات، تا ئاهه‌نگی شیعره‌كانی خرۆشاوتر بکه‌ن:

۱۳۷- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۳۱۹.

۱۳۸- بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنواړه: علی حصوری: سیاوشان، نشر چشمه، چاپ دوم، تهران، ۱۳۸۴ش، ص ۱۱۶ — ۱۲۰.

قەزای پەنجە کەت دەک لەمن کەفئ
خەیلی عاجزم، سا لیڤەر (دەف) ١٣٩

* * *

مایل کەر بالا، وەلادا چون نەئ
دەستیوت: (دەف) بۆ، ئەو دەس: جام مەئ ١٤٠

* * *

یانوئەلەئەئ (دەف)، سا دەرویش! جۆشئ
بەو سەدای ریشەئ دلا ئاش—ناو
یان: جۆش سەمتوور، موتریب! خرۆشئ
چەئەئ ئەئ دوو فەرد، حەسرەت مەعناو ١٤١

١٣٩- دیوانی مەولەوئ، ل ٢١.

١٤٠- هەمان سەرچاو، ل ٢٨.

١٤١- دیوانی مەولەوئ، ل ٧٠.

کاتیکیش که نالهی ئامیری (دهف)، رۆح و ههناوی مهولهوی به کول دینی و
خۆزگهی دامرکاندهوی قولپه قولپی رۆحی دهکات، دیسان ههر پهنا بو ئامیری
(دهف) دهبات، تا ههستی خرۆشاوی ئارام بکاتهوه:

پهی دیگ دهروون، جۆش کول و کەف
تەسکین نمە کزە کەف و دەف^{۱۴۲}

* * *

بهزم ههـام فەردان یهـار موبەت کیش
یهـک ئیمشهو (دهف)ی، دهرویش! های دهرویش!^{۱۴۳}

* * *

سهـدای (دهف) و (نهی)، مهـیۆ نهـگۆشت
نهـشتهـی مهـی بهـخشۆ حهـیات وهـ گۆشت
بویدەر جهـسای تهـرز، (دهف) و (نهی)یهـوه
وهـزات مهـستی نهـشــــتهـی مهـیهـوه^{۱۴۴}

* * *

۱۴۲- ههـمان سهـرچاوه، ل ۴۰.

۱۴۳- ههـمان سهـرچاوه، ل ۷۱.

۱۴۴- ههـمان سهـرچاوه، ل ۳۲۷.

هۆش نوه سه دای (دهف)، گۆش نوه نه وای (نهی)
دهس نوه شیشه وه، لیو: وه جـــــام مهی^{۱۴۵}

* * *

سا دهی سهرپه نجهت پهی (دهف) بهر وه
رووی یاد بالاش، مه خسه ل ده ره وه^{۱۴۶}

* * *

ساقی! سا ده خیل، جام مهی وه کف
ده رویش! ئامانهن، که فی نه پروی (دهف)
من: ناله، تو: (دهف)، ئه و: ساقی، یا دور
هه نی فهد، دهر د مهینه ت گه رده ن ورد^{۱۴۷}

* * *

۱۴۵- هه مان سه رچاوه، ل ۲۳۰.

۱۴۶- هه مان سه رچاوه، ل ۲۴۹.

۱۴۷- هه مان سه رچاوه، ل ۱۸۴ — ۱۸۵.

مەقام:

ئالەم كاتانەدا، كە مەولەوى تاوۋەگوزى رۆحى پەر دەبى لە نالە و خرۆشى دەنگى (دەف) و ھەست و جەستەى دەھەژى، ھەزدەكات (مەقام) زانىكى دەنگخۆش، ھەلقولېنى ئىلھامى شىعرى بلاوېنى، تا بەھرى ئەفراندنى، لە ھەلقولېن و بەخشىنى بېرپانەو نەكەوى... لېرەو نەيىنىيەكى ترى ئەوين و زانىارىي (مەولەوى) مان لە بارەى زانستى (مەقام) ھەو بۆ دەردەكەوى، كە چەند شارەزايانە باس لە (دەسگا) كانى موزىكى گەلانى ئارىيى نەژاد و مەقام و بەشەكانيان دەكات.

سەرەتا لەم (۵) بەيتە شىعرەدا، داوا لە موغەننى — گورانىيېژ دەكات، تا مەقامى (نەوا)ى بۆ بخوېنى، كە (نەوا) يەككە لە (۷) دەسگا^{۱۴۸} بنەرەتتەكانى موزىكى گەلانى ئارىيى نەژاد:

بابەيۆ ۋەش ۋەش، سۆزى سەداكەت
لەرەى (نەوا)ى تەرز، شىرېن ئەداكەت^{۱۴۹}

* * *

موغەننى! تەغۋاى من، ۋە (نەوا) بى
ۋەى چەند فەردەو، ھۆردەر سەدايى^{۱۵۰}

* * *

۱۴۸- ئەو (۷) دەسگايە برېتېن لە: ھومايون، ماھوور، سىگا، چوارگا، شوور، نەوا، راست، يان پېنجگا.

۱۴۹- دىوانى مەولەوى، ل ۴۰.

۱۵۰- ھەمان سەرچاۋە، ل ۲۲۷.

فەلەك! داد جەدەرد بىخ دەواكەى تۆ
موغەننى! فەرياد، ئەو (نەوا)كەى تۆ^{۱۵۱}

* * *

سامان سام كەردەن، دەرد بىخ دەوا
موغەننى! دادەى، وە نالەى (نەوا)
بدانە ئەى فەرد، بەو حەنجەرەى بەرز
تا میناى فەلەك، باوەرۆ ئەو لەرز^{۱۵۲}

* * *

لەم تاكە بەیتە شیعەرەشدا، داوا لە مۆتەرىب (گۆرانىبەيز) دەكات، تا مەقامى
(حىجاز)ى بۆ بخوینى، كە مەقامى حىجاز — یش، (گۆشە)، يان (پەردە)یەكە لە
دەسگای (شور)^{۱۵۳} و (مەولەوى)ش زۆر ھۆشيارانە، ھەر بە ناوى (پەردە)و،
ناوى دىنى^{۱۵۴}:

۱۵۱- ھەمان سەرچاوە، ل ۴۲۸.

۱۵۲- دىوانى دەستىنوسى بلاونەكراوۋى مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۱۱۰.

۱۵۳- ھەر ئەم مەقامە، بە ناوى (تەبوعەت)اش ناو دەبرى.

۱۵۴- ھەر لە بوارى ناوھىنانى (پەردە)ى موزىكدا، مەولەوى نمونەى تەرىشى وەك ئەم بەیتە ھەيە:

پىم دەر تا پەردەى يەخ كەردەم بوو گەرم

مۆتەرىب! وە (پەردە)ى (روياب)، وە بىخ شەرم

ل ۱۱۲، دىوانى دەستىنوس لای خۆم.

موترب! بهو نه غمه‌ی شانازیته‌وه
یا بهو (په‌رده‌ی پاک (حیجان) یته‌وه^{۱۵۵}

* * *

له‌م دوو جی‌گایه‌شدا، ناوی مه‌قامیک دیتی، که له‌و رۆژگارهدا باوی بووه و
ئێستا شوینه‌واری نازانری، به‌لام وه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پریس،
ئاگاداری ناوچه‌ی هه‌ورامان بووه، ده‌لی ئاوازیکی کۆنی کوردی یه^{۱۵۶}:

بوڵه‌ند که‌ر مه‌قام (دڵسۆز) وه‌ راسی
ته‌نزیه‌ش فهدرگه‌ل: خالۆی (کۆماسی)^{۱۵۷}

* * *

بوڵه‌ند که‌ر (دڵسۆز)، سه‌دای دلتنه‌نگی
به‌لکم بێدار بوو جه‌ی خاو سه‌نه‌نگی^{۱۵۸}

* * *

له‌ دوو جی‌گه‌ی تری شیعه‌ره‌کانیدا، ناوی دوو مه‌قامی کۆنی کوردی، به‌ ناوی
مه‌قامی (دیلان) و مه‌قامی (شانازی) دیتی، که‌ ته‌وانیش له‌ ئێستادا زانیارییمان

۱۵۵- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۶۰.

۱۵۶- دیوانی مه‌وله‌وی، ل ۴۲۸، ۴۶۰.

۱۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۲۸.

۱۵۸- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ۴۶۰.

له سه‌ریان نییه، به‌لام دیسان و به گوێره‌ی زانیاری مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌پیس، سه‌باره‌ت به‌یه‌که‌میان (دیلان) ده‌لێ: مه‌قامیکی کۆنی کوردی یه، له‌کاتی بووک گواستنه‌وه‌دا ده‌وتری^{١٥٩}:

جه ته‌نخوای نه‌ی به‌زم، خه‌م وه‌یلانه‌وه
هۆرده‌ر ئه‌ی چه‌ند فه‌رد، وه (دیلان) هه‌^{١٦٠}

* * *

سه‌باره‌ت به‌ دووهمیشیان (مه‌قامی شانازی) ده‌لێ: مه‌قامیکی کۆنه^{١٦١}:
موتریب! به‌و نه‌غمه‌ی (شانازی) یته‌وه
یا ئه‌به‌و په‌رده‌ی پاک حیجـازیته‌وه^{١٦٢}

* * *

مه‌وله‌وی به‌ ده‌م ئه‌م زانیاریانه‌یه‌وه له‌مه‌ر (موزیک و ده‌سگاکانی موزیک و مه‌قام و په‌رده) وه، ئاماژه به‌ دوو دۆخی موزیکی وه‌ک (زیل و به‌م)، یان (زیر و به‌م) یش ده‌کات: که‌ دوو واژه‌ی لی‌که‌دراوی موزیکن و یه‌که‌میان (زیر — زیل)، مه‌به‌ست له‌ ده‌نگی (ناسک) ه و دووهمیشیان (به‌م)، مه‌به‌ست له‌ ده‌نگی (گر) ه:

١٥٩- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢٧٦.

١٦٠- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢٧.

١٦١- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٤٦٠.

١٦٢- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٢١.

سه‌دای (زیل و بهم)، مهینهت سه‌د تهرزن
خه‌فهت: شادیشهن، خه‌م: ده‌ماخ به‌رزن

* * *

سا‌گوش دهر ساتی وهی (زیر و بهم) دا
بویه‌ر وه نالین نه‌هل مـــــاتهم دا^{۱۶۳}

* * *

۱۶۳ - دیوانی مه‌وله‌ری، ل ۳۱۴.

نهی = شمشال:

به لّام ته گهر له ئاکامی ئەم رووماڵکردنە پێوەندی و ئەوینی مەولهوی، له گەڵ ئامیژگەلی موزیکدا، زۆرتر ورد ببینەوه، دەبینین لەناو تێکرای ئەو ئامیژە موزیکیانە پێشتر بەسەرمان کردنەوه و ناومان هێنان، ناوی ئامیژی (شمشال — نهی — لووله)، له چاو سەرله بهری ئامیژهکانی تردا، له هه موویان زیاتر ناوی دیت. یان به واتایهکی تر: مەولهوی له گەڵ ئامیژی (نهی = شمشال) دا، زۆر هۆگره و زۆریش به تاسه و کولهوه، ئارهزووی بیستنی دهنگی شمشالی ههیه و پتر له ئامیژهکانی تری موزیک، داوا و تکا له شمشالژهن (نهیچی) دهکات، تا به هانای بانگهوازی رۆحیهوه بێت و رۆحی بلاوین، که ئەم چهپکه شیعره و بهیته شیعرهی، له جهستهی شیعرهکانی مەولهوی به نمونهیان دههینینهوه، به لگهی ئەو نزیکیهتییهی مەولهوی و ئامیژی (نهی = شمشال) ن:

تا موتریب وه سـاز حهـنـجـهـرهـی بـیـگـهـرد
هۆردۆ مهـقـاـمـی، دهـوا کـهـرۆ دـهـرد
بهـلـ نـاـکـا (نـهـیـچی)، بهـیـژ جـهـ لاوه
وه مهـقـامـهـکهـی قـهـقـنـهـس ئاـسـاـوه^{١٦٤}

* * *

(نهیچی) ! سا لیـدهـر، قـهـزـات وه مـاـلـم
دهـمی دهر وه (نهی)، دهـروون زوـخـاـلـم^{١٦٥}

* * *

١٦٤- هه مان سه رچاوه، ل ١٠.

١٦٥- هه مان سه رچاوه، ل ٢٠.

(نەپچى)! درەنگەن، سا مەككەر درەنگ
 فیدای پەنجەت بام، (نەى) باوەر وە دەنگ
 ھەر تەرزى پەى ویش بکـــــەرز رازى
 گیرۆ نە دەروون ھەر ســـــازى، گازى
 بچۆشۆ ھەر کەس، وە قەد نالـــــەى ویش
 بنۆشۆ ھەر کەس، وە پیاـــــەى ویش
 جەلای ھەر گەردى، وە ســـــەدایىوھن
 دەوای ھـــــەردى، وە نەوایىوھن
 ھەر مەقامیوھن جگـــــەرتا وى بۆ
 گىفلى بیچـــــارەى دلان لا وى بۆ^{۱۶۶}

* * *

سا دەى ساحیب (نەى)! ریشەى دل کەر پەى
 تالیم دەر ئەى فەرد، وە نەزمەکەى (نەى)
 ئیشەو وە ھەر حال، شەو وە رۆ بەروون
 ئەى خوا، سا مەرگى، سەھەر چیش کەروون^{۱۶۷}

* * *

۱۶۶- ھەمان سەرچاوە، ل ۲۲

۱۶۷- دیوانى مەولەوى، ل ۲۳.

(نەيچى)! من پەنجەي پاى ئالەم سفتەن
 تۆ! دەي چون تەئسىر وە ئالەت جفتەن
 چەند فەرد (مەعدووم)، دەروون نە وەي دا
 باوەر جەتەنخوای ئالەم، وە (نەي) دا^{۱۶۸}

* * *

(نەيچى)! وە بىي بىيەزم، ياران جانى
 كام سىمفا مەندەن پەي زىندەگانى!
 چون مەزاق تالەن، جىمە گەردىن لاو
 بۆ وە شىيىنى يەك دوو نەواو
 يەك: يەك جارىيى تاونۆمەو
 ئەو يەك: لاونۆم، ياونۆمەو^{۱۶۹}

* * *

۱۶۸- ھەمان سەرچاۋە، ل ۲۴ — ۲۵.

۱۶۹- ھەمان سەرچاۋە، ل ۴۶.

بزاندى خەم چۆن گ_____دەردەنم پامال
 دەخىلم س_____اقى! گەردن سىم قال
 ج_____امى جەمەعجون دەرد ئەو گاران
 دورد وامەندەى بەزم_____ەكەى جاران
 پىم دەرد، تا رىشەى ھەستىي ك_____ەرۆ پەى
 قوربان تۆيچ (نەيچى)! دەستى دەرد پەى (نەى)
 ۋە تەرزەك_____ەى ویت، من لاونەۋە
 ۋە مەقامى ۋەش، خ_____ەم تاۋنەۋە
 با خاس خاس ھۆش_____ەم، ھىچ نەمەنۆ پىم
 بەل تازىز ۋە خەير، رەحمى ك_____ەرۆ پىم^{۱۷۰}

* * *

ويەردە ويەرد، ھەولتى پ_____ەى باقى
 ئەمجار يە دەرويش، يە (نەيچى) و ساقى
 ھۆش: ۋە سەدای دەف، گۆش تۈە نەۋای (نەى)
 دەس: ۋە شىشەۋە، لىئونە ج_____ام مەى^{۱۷۱}

* * *

۱۷۰- ھەمان سەرچاۋە، ل ۱۵۰.

۱۷۱- ھەمان سەرچاۋە، ل ۲۳۰.

موتريب! يه كارهن! مـــــــــــــهر سياسه نگی!
 من بهی حـــــــــــــالده، تو وهی بیډه نگی!
 جه ته غخوای (نهی) به زم، خـــــــــــــم وهیلانه وه
 هۆردهر ئهی چهند فـــــــــــــهرده، وه دیلانه وه^{۱۷۲}

* * *

بی ئه مریی فهرمـــــــــــــان، ئازیز تا وه کهی؟
 های دهرویش! نهیچی! مهیچی! دهف، مهی، (نهی)
 بهلّ بالّ بهیداخ، تا قـــــــــــــهت ئه و پابۆ
 بۆی ته ئســـــــــــــیر به زم، به دره قهی رابۆ
 دهس گیروو نه سهر ســـــــــــــه دای (نهی)، پهی پهی
 تا وه ئینتیهای ئه و ســـــــــــــهر سه دای (نهی)
 چون پیالهی ســـــــــــــاف، دهروون جه مهی کهیل
 بمانوو خاس خاس، عه کـــــــــــــس چیه ره ی لهیل^{۱۷۳}

* * *

هۆردهر چهنی ســـــــــــــۆز، دهروون پر نیش
 فهریاد ئه و ساقی! و ئه و (نهیچی) و دهرویش
 ســـــــــــــه دای دهف و (نهی)، بهیۆ نه گوشت
 نه شتهی مـــــــــــــهی، به خشۆ: حه دیات وه هۆشت
 بویه ره جه ســـــــــــــای تهرز، دهف و (نهی) هوه
 وه زات مهستی نه شـــــــــــــتهی مهیده وه^{۱۷۴}

۱۷۲- دیوانی مهولهوی، ل ۲۷۶.

۱۷۳- ههمان سهراچه، ل ۳۱۹.

* * *

نەوای نالەى دڵ، وینەى سەدای (نەى)
پیاڵەى زووخا، مەنۆشوو چون مەى^{۱۷۵}

* * *

سا (نەىچى)! دەخیل، بى دێر و درەنگ
موترب! فیدات بـم، (نەى) باوەر وە دەنگ^{۱۷۶}
. . .

سازان بسا، پەى واوەیلاى وەى
کەف بەدەر نە دەف، چەنگ باوەر وە (نەى)^{۱۷۷}

* * *

هەستى و نەستى، وە بى تەوڤرەن
(نەىچى)! هەمەر تەرزى، یاها دڵگیرەن
لێدەر تا جەم بۆ، پەشپۆیى هۆشم
نالەى حەزىنت بەیۆ نەگوشـم
تەئسیرش چون سـم، تاوئۆمەو
وە ئەسل مەتلەب، یاوئۆمەو^{۱۷۸}

۱۷۴- هەمان سەرچاوە، ل ۲۲۷.

۱۷۵- هەمان سەرچاوە، ل ۴۴۶.

۱۷۶- دیوانى دەستى نووسى بىلاونە کراوێ مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۸۹ — ۹۰.

۱۷۷- دیوانى دەستى نووسى بىلاونە کراوێ مەولەوى (لاى خۆم)، ل ۹۰.

فامم زهلیلـــــــهن، دهروون زامدارهن
(نهیچی)! نالهی (نهی)، نه مجار وه کارهن
فیدای په نجهت بۆ، مه قــــامی وهش تهرز
لیدهر، تا ریشـــــــهی دلّ بارۆ نهو لهرز
گۆش دهر وه نهوای دلپهزیره کـــــــهت
هۆش دهر وه نهغمهیی وهش تهقریره کـــــــهت^{۱۷۹}

* * *

فیدات بم (نهیچی)! که ســـــم ههرتۆنی
 ههکیم زامان، کۆنه و هـــــم نۆنی
 لێدهر مهقـــــامی، دڵ بارۆ ئهو دهرد
 ئازیزه سلامت، من ها کـــــۆ چـــــم کرد^{۱۸۰}

۱۷۸- دیوانی دهست‌نویسی بلاونه کراوه‌ی مه‌وله‌وی (لای خوّم)، ل ۱۰۵ — ۱۱۱.

۱۷۹- دیوانی دهست‌نویسی بلاونه کراوه‌ی مه‌وله‌وی (لای خوّم)، ل ۱۱۱.

۱۸۰ - دیوانی دهستنووسی پلاونه کراوهی مه‌وله‌وی (لای خوّم)، ل ۱۱۲.

(٤)

نه‌نجام:

هەر له به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئەم نمونه‌گه‌له‌ شیعرییانه‌ی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، که سه‌باره‌ت به‌ موزیک به‌ گشتی و به‌ تاییه‌تیش به‌ ئامیڤرگه‌لی موزیک نووسیونی، ده‌توانین به‌ دنیاییه‌وه‌ ب‌ئێین: مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی له‌ناو سه‌رله‌به‌ری شاعیرانی کورددا، تاقانه‌ شاعیریکه‌، له‌لایه‌که‌وه‌ به‌و ڕێژ و شکۆیه‌وه‌ باس له‌ موزیک ده‌کات و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ به‌و ئەندازه‌ زۆر و به‌رچاوه‌وه‌، ئاوڤ له‌ موزیک و ئامیڤرگه‌کانی موزیک ده‌داته‌وه‌. له‌م ئاوڤدانه‌وه‌شیدا زۆر به‌ ئاگاداریی و شاره‌زاییه‌وه‌، دێرینه‌ی موزیکی ئایین و گه‌لانی ناچه‌که‌ به‌یاد ده‌هێنیتته‌وه‌ و به‌ هزرێکی هوشیار و شارستانیانه‌، ڕێژ له‌ موزیکی ئایین و ڕیپازه‌ کۆنه‌کانی ئایین به‌ گشتی و له‌ موزیکی ئایینی (ته‌هلی هه‌ق) به‌ تاییه‌تی ده‌گرێ و بنهما و فه‌لسه‌فه‌ و بیروباوه‌ری ئایینی (ته‌هلی هه‌ق) باسده‌کات و ڕێژ له‌ سرووت و رابه‌ر و مه‌زارگه‌ و شوێنه‌ پێرژه‌کانیشیان ده‌گرێ و زیاره‌تیشیان ده‌کات. ئەمه‌ش دیاردیه‌کی ناوازه‌ و ده‌گه‌منی رووناکبیرانه‌ی شاعیرێکی هوشیار و موسلمانێکی هه‌ست و هۆش کراوه‌ی نزیکه‌ی سه‌ده‌ و نیوێک له‌مه‌وبه‌ره‌، که‌ ته‌وین و خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی خوا، هه‌موو سنووره‌ جیاوازه‌کانی نیوان ئایین و زمان و ره‌گه‌ز و جوگرافیاکانی به‌لاوه‌ ناوه‌ و له‌ناو سه‌رله‌به‌ری ته‌و جیاوازییانه‌دا، له‌ناو سه‌رله‌به‌ری هه‌موو کیشوهر و هه‌موو گه‌ردووندا، ته‌نیا و ته‌نیا، ته‌وینی تاقانه‌ یار = دلبه‌ری تاقانه‌: (خوا) و جوانیی ده‌دره‌وشیتته‌وه‌.

له‌ سه‌رومپی شیعرێ مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌موو شتیێک که‌ له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌ن، له‌ چاوی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا جوانن: دار، به‌رد، کانی، چه‌م، زێ، تافگه‌، قه‌لبه‌ز، بالنده‌، دره‌خت، گۆل، باران، به‌فر، با، سه‌هۆل، شه‌خته‌.. هه‌موو ئەمانه‌ش له‌ هه‌موو وه‌رزه‌کانی سالد، روخسار و دیمه‌نیان، له‌ روخسار و دیمه‌نی

وهرزه‌کانی پښترياندا جياواز و جوانتر دښنه‌وه. له روخساري هه‌ريه‌که‌شياندا، بريسه‌که و سه‌ره‌تاتکي و چاوپرکي يار — دل‌به‌ر (خوا)يان تبادا دده‌ره‌وشيته‌وه و به هه‌مووشيان رامن و سه‌راسيمه‌بوون و دل‌به‌سته‌بوون، به مه‌وله‌وي تاوه‌گوزي ده‌به‌خشن، تا زياتر هه‌لوه‌دا و شه‌يداي ته‌وين و بوون و به‌رامه‌ي خوځياني بکه‌ن و ناکاميش روخساري يار (خوا)، له هه‌مووياندا ده‌تويته‌وه و به هه‌موويان شوپنه‌گومي له مه‌وله‌وي تاوه‌گوزي ده‌که‌ن، بويه کاتي مه‌وله‌وي تاوه‌گوزي ده‌يه‌وي ته‌م رازه بو ته‌ويني بي سنووري ته‌م دل‌به‌ره (خوا) بدرکيځي، ده‌لي:

مه‌ترسوو جه‌حيفف ته‌قرير نه‌حوال
 سوچو خه‌زانه‌ي خه‌يال شه‌مال
 من خو شه‌و و رو، ثاره‌زووي تو‌مه‌ن
 په‌ري ديده‌نت، نه‌زر و فتو‌مه‌ن
 به‌لام يه‌ند به‌ياد بالا‌کسه‌ي تو‌وه
 ده‌ورم دان وه ده‌ور سارا و سه‌ره‌کووه
 بو‌ي بالات هه‌رزان، وه ده‌شت و هه‌ردان
 مه‌ز را ي لاي تو‌م وه کام گورزه‌دان^{١٨٨}!

واته‌تاسه‌ي ديدينتانه‌وه‌نده به‌کول له دل‌دا په‌نگي خواردوته‌وه، ناو‌يرم هه‌والي خو‌متان به‌(با)ي (شه‌مال)دا بو بنيرم، چونکه ده‌ترسم ته‌و کلپه‌يه‌ي له دل‌مدايه، گه‌نجينه‌ي (شه‌مال)يش بسووتيځي. من عه‌قدال و سووتاوي ديتنتانم و هه‌ميشه و هه‌ميشه، به‌روژ و به‌شه‌و، ثاره‌زووي ديتنتان ده‌که‌م و له‌م پيناوه‌شدا، هه‌رچيم هه‌يه، ته‌رخان و نه‌زري ديتنتانم کردووه و بو ديداريشتان هه‌ر له‌گه‌ران و سو‌راخ و پشکينندام و هه‌رچي ده‌شت و چول و هه‌ردان و چيا هه‌يه، گه‌راوم و له‌هه‌ر شوپنيکيش که ده‌چمي، هه‌ر بوون و به‌رامه‌ي گولي خو‌تي تي‌دا بوون ده‌که‌م! ده‌ته‌ي گوله‌که! پيم بلې خو‌ت له کوي‌دايت؟! وا هه‌ر گولاوت بوون ده‌که‌م!.

له مجۆره شهوینه بئ سنوور و رهها و بئ کۆتاییانه دا، یار = دلّهر (خوا)، له ههموو جینگهیه که و له هیچ جینگهیه کیش نییه. له بهرتهوه ده بئ (دلّدار)، ههموو سنووره کان بهه زینئ و ههمیشه و ههمیشه له گهپان و سوڤاخ و پشکینیی بیپرانه و ده دا بیت و له ههموو ئەم گهپانانه شدا، نهک ههر بیزار و ماندوو نه بئ، به لکو به تاسه ی گهرمتر و نه فەس و پشووێ تازه وه، شهیداتر و پهروشتەر، به دوا یار (خوا) دا بگه پئ و چیتئ ههنگوینی و نه فسانه یی له م ماندوو بوونه چهش بکات و له م گهپانه شدا، هیچ جینگهیه که و هیچ قۆناغه رێیه که، نه بیتته نیشتمانی و له ههموو شوینئ خۆی به غه ریب و گه پیده و نامۆ بزانی و بئ هه دادان، هه لپه و دلّه پراوکه و په ژاره و گهپانی بو شه و زید و نیشتمانه ون و ناشکرایه بیت، که یار = دلّهر (خوا) ی تیدا ون و ناشکرا و دیار نادیار و شاراه و له بهر چاوه!!

له ههموو ئەم دلّه پراوکه و گهپانه شدا، مه و دای نیوان له یار داپران و به یار گهیشتن، تا دیت دوور و دوورتر ده که ویتته وه... ئیتر (دلّدار) ی شهیدا و هه لوده دا، ههستی مه ترسیکردن به ته نیایی و جودایی، داگیری ده کات و دهیه وئ شه و مه و دا و قۆناغی مه ترسییه تیپه پرنئ. ئەم قۆناغه پر دلّه پراوکه و په ژاره یهش لای خواناسانی گه و ره و دلّدارانی به هره دار، به وهرزی داهێنان و پیت و به خشین و نه فراندنی مه زن داده نئ.

مه و لهوی تاوه گۆزی، که لهیه که کاتدا خواناسی کی گه و ره و شاعیری کی به هره داریشه، درێژترین وهرزی داهێنان و به خشینه بالاکانی شیعی، بریتی بووه له م قۆناغی نامۆیی و دلّه پراوکه و گهپانه ی، به دوا یار (خوا) دا و بو دامرکاندنه وه و هیورکردنه وه ی په ژاره ئاگراییی و نه پساهه کانی رۆحیشی، بئ په روا له بیستنی بیروپرای داخراوی هه ندئ له رابه رانی ئایینی ئیسلام، هانا و هاوار بو موزیک و ئامیڤه کانی موزیک و (سهماع) بردووه و وه که له سه وروتریش ئاماره مان پیکرد، له ناو تیپکرای ئامیڤه کانی موزیکیشدا، هانا و هاواری بو ئامیڤی شمشال (نه ی) بردووه و وه که ده شانین ئامیڤی شمشال، هه و وه که چۆن میژوو یه کی دێینه ی له کلتووری کورده واریدا ههیه و له زۆر (بهیت) و شیعی فۆلکلۆری و شیعی شاعیرانی کورده دا، ئاماره ی جۆراو جۆری پیکراوه و لای په یڤه وانی ئایینی (به زیدی) یش، ئامیڤی کی رێژلیگیراو و به کاربراه، به هه مان شیوه له کلتووری گه لانی ئاریایی نه ژادیشدا، دێینه یه کی شیرینی ههیه.

به لām ناماژه کانی مهولهوی تاوه گۆزی بۆ ئامیڤی شمشال (نهی)، لهو نمونانهی بهرچاومان خستن، جیاوازترن و په یامی جیاوازیشیان له گهلا خۆیاندا پییه. لهو نمونه گهلهی ئامیڤی شمشالدا، که مهولهوی تاوه گۆزی هیمایان پییده کات، ئامیڤی شمشال ههربه ته نیا ئامیڤیکی ئاسایی موزیک نییه، تا شاعیر په ژاره ی رۆحی نامۆی خۆی پێی بلاویینی، به لکو ئامیڤی شمشال، ئامراز و هۆیه که، شکۆدار و بالا و له جیاتی رۆحی خودی شاعیر، ده ژهندری و ده دوی. هه ره له بهرته مه شه گه وره خواناسان و مه زنه شاعیران، جوانترین راز و بالا ترین شیعیان له دهنگی شمشالدا ده برپیوه، که ئهم نه ریته له دوا ی شاکاره به نامیکه ی شاعیری گه وره: (مهولهوی رۆمی = مهولهوی به لخی) یه وه، له لایهن شاعیرانه وه کرایه سه رمه شق.

مهولهوی رۆمی له شاکاری (مپنوی معنوی) یه کهیدا، که بریتییه له شه ش بهشی گه وره و به هه موویان (۹۰.۷۲ — نو هه زار و هه وت سه د و بیست) به یته شیعرن^{۱۸۲}، له سه ره تای یه که مین به شیدا، به شیعی (نهی = شمشال) و بهم به یته ده ست پییده کات.

بشنو این نی چون حکایهت میکند از جداییها شکایت می کند^{۱۸۳}

واته:

گوئ له شمشال (نهی) بگره، بزانه چی ده لئ!
داد و گازه ندهی له ده ست جوداییه

* * *

۱۸۲- مهولهوی رۆمی جگه له کتیبی: مپنوی معنوی، ئهم چهند به ره مه یشی هه یه: غزلیات شمس تبریزی، رباعیات، فیه ما فیه، مکاتیب، مجالس سبعة.

۱۸۳- مپنوی معنوی، به تصحیح و پیشگفتار عبدالکریم سروش، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ ششم، تهران، ۱۳۸۰ش، ص ۵.

ئەم شیعردى (نەى = شىمال)ى مەولەوى رۆمى، ئەگرچى ھەرتەنیا (۳۰) بەيتە، بەلام لەسەردەمى نووسىنيەو بە پسانەو و تا ئىستاش بۆتە جىي لىدوان و لىكۆلىنەو و مشتومر و ھەلسەنگاندنى زۆرى ئەدەبىي و لەسەر نووسىنى دەيان وتار و كىتەبى ھەمەجۆر.

مەولەوى رۆمى، لەم شیعرى (شىمال)ەيدا، جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو، كە ئەو نالە و بانگەوازەى لەم شیعرى شىمالەيدايە، كۆپە و ئاگرە، نەك (با) و (فەو)! ھەركەسىكىش خاوەنى ئەم كۆپە و بۆلەيسەيە نەبەت، لە نرخى نەبووانە!

اتشت اين بانگ ناى و نيست باد ھەركە اينش ندارد، نيست باد^{۱۸۴}

* * *

مەولەوى رۆمى لەم شیعرى شىمالەيدا، ئەوئەندە بە سۆز و نالەى گەرمەو، دەردى جودايى و لىك ھەلپرانى خۆى باسدەكات، لەھەر بەيتىكى ئەم شیعردا، ھەست بە تىنى گەرمایى دل و دەروونى خۆشاوى شاعىر دەكرى، بۆيە ئەو شاعىرانەى ئاستى ئەوين و خواناسىيان دەگاتە ئەوئەى ھەست بە سووتانى خۆيان بکەن، لە ھەمان كاتيشدا ھەست بە دابارىنى پرشنگ و تيشكى (خوا) دەكەن، بۆ ناو جەستەى خۆيان و تەننەوئەى ئەم پرشنگ و تيشكەى خوا، بۆ سەرۆمى جەستەيان، تا ئەو سنوورەى ھەست دەكەن تىتر جەستەيان دەبەتتە چەپكى پرشنگ و رووناكىي خوا و ھەر بەم ھەستەشەو ھەلسوكەوت لەگەل ژینگەى دەروەريشياندا دەكەن، كە مەولەوى تاوگۆزى بە جۆرىك لە جۆرەكان، دابارىنى بەشك لەم تيشك و پرشنگەى (خوا)ى بۆ ناو دل و دەروون پىپراو و بە پەژارە و دلەراو كەو، خۆزگەى گەيشتن بە دابارىنى

۱۸۴ - ھەمان سەرچاوەى پيشوو، ص ۵.

سەرئەنجام ئەو نووسىنەوئەى ئەم نمونانەى (مەولەوى رۆمى)دا، رۆنوسەكەى دكتور عەبدولكەرىم سەروش — م پەيڕەوكر دۆو.

پرشنگی زیاتر و زیاتر و خۆزگه‌ی ده‌برپینی ئەم تاسه‌یه‌ی، له ئامیڤی (شمشال) دا خواستوو و بۆ هیچ دوودلێ و سێ و دوویه‌کیش، له‌م ته‌قه‌للایه‌یدا، جیپه‌نجه و ره‌نگدانه‌وی مه‌وله‌وی رۆمی پێوه‌ دیاره، بۆیه مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی هێشتا خۆی له ژياندا بووه، که شیعردۆستانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، هه‌مان ئەم نزیکایه‌تی و ره‌نگدانه‌ویه‌ی شیعری (مه‌وله‌وی رۆمی = به‌لخی) یان له‌ناو شیعری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا، هه‌ست پێکردوو و وه‌ک مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی نووسیویتی: له شاری سنه، له ئاهه‌نگێکی پر ته‌داره‌کدا و له‌سه‌ر فه‌رمانی (غولام شاخان) ی میری ئه‌رده‌لان، به‌ شیویه‌کی ره‌سمی، له‌قه‌بی (مه‌وله‌وی) پێدراوه^{١٨٥}، که ئه‌گه‌رچی مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی له‌م نووسینه‌یه‌دا، هیچ به‌لگه‌یه‌کی بۆ پشت راستکردنه‌وه و سه‌لماندنی ئەم رووداوه‌ی به‌ دیار نه‌خستوو، به‌لام گێڕانه‌وه‌که‌ی زۆر گومان هه‌لناگرێ، چونکه له پال ئه‌وه‌شدا که مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، که خۆی ناوی (عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی خۆی هه‌ر به‌ (مه‌عدوم) ناوبردوو و له‌ هیچ شیعری‌کیدا ناوی‌کی له‌نازناوی (مه‌وله‌وی) نه‌بردوو، به‌لام هاوته‌مه‌ن و هاوسه‌رده‌مه‌کانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی به‌ گشتی له نه‌وه‌کانی رۆژگاری ئێمه‌ چاکتر به‌ که‌سیه‌تی و ناوه‌پۆکی شیعره‌کانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی تیگه‌یشتن، بۆیه ئه‌وان له‌ جیاتی ناوی (سه‌ید عه‌بدوڵپه‌حیم) و نازناوی (مه‌عدوم)، نازناوی (مه‌وله‌وی) یان به‌سه‌ردا دا‌برپوه، چونکه ئه‌وان زۆربه‌ی (مه‌وله‌وی رۆمیناس) بوون و به‌لای که‌مه‌وه (مپنوی معنوی) و (کلیات شمس تبریزی) (مه‌وله‌وی رۆمی — ١٢٠٧ — ١٢٧٣ز) یان خۆیندۆته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ رووناکی‌برانی ئه‌و رۆژگاره و به‌ تایبه‌تیش مامۆستای گه‌وره‌: مه‌لا حامیدی کاتب (١٨١٠ — ١٨٩٢ز) ی هاوڕێ و هاوسه‌رده‌می مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی و ژیننامه‌نووسی مه‌ولاناخالییدی نه‌قه‌شه‌ندی (١٧٧٩ — ١٨٢٧ز) و شیخ عوسمانی سیراجه‌ددین (١٧٨٠ — ١٨٦٦ز)، له‌ کتێبه‌ ناوداره‌که‌یدا: (ریاح المشتاقین)، که له‌ رۆژگاری مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی دا نووسیویه‌تی، له هه‌ر بۆنه‌یه‌کدا ویستبێتی ناوی (سه‌ید عه‌بدوڵپه‌حیم — معدوم — مه‌وله‌وی

١٨٥ - عه‌لانه‌دین سه‌جادی: می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی، چاپی دووه‌م، به‌غدا (١٩٧١)، لاپه‌ره (٢٨١).

تاوه گۆزی) بهینى، هەر به مهولهوى ناوى بردووه^{۱۸۶}. دواتریش هەر ئەم نووسەرە، لە
سەرچاوەى تر و بۆنەى کۆچى دواى مهولهوى تاوه گۆزى دا، که شیعری به (فارسی) بۆ
لاواندەوهى مهولهوى نووسیوه، هەر به (مهولهوى) ناوى بردووه و (قافیه)ى کۆتایی
شیعره کەشى هەر به ناوى مهولهوى نووسیوه:

آسمان گر خون ببارد بر وفات مولوی
زییدار برگ سیه پوشند اهل دنیوی
مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا
مظهر عقل و درایت میر ملک معنوی
پیرو شرع محمد شیخ اولاد حسین
سالك راه گریقت در گریق اخروی
فارس نغم و قصاید در حقیقت، در مجاز
ریزه چین جودش صدد امیر دهلوی
بهر تاریخ وفاتش انقدر کردیم فکـر
کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوی^{۱۸۷}

ئەمەش راستگۆترین بەلگەیه لەسەر ئەوهی، که لە دەمی کەوه و هەمیشە،
هەر به ناوی (مهولهوى) ناویان بردووه و هەر به (مهولهوى) یش ناسراوه، که دیاره
مەبەست لەم نازناوهی، جوړيک سەرمەشق کردنی بووه لە (مهولهوى رۆمی).

۱۸۶- بۆ زیاتر زانیاری لەم بارهیهوه، بنواڕه: بیسارانی، ملا حامد، ریاج المشتاقین، به تصحیح و
مقدمه و حواشی و تعلیقات: ابوبکر سپهردین، انتشارات محمد رۆوف سپهردین، چاپی جمالی، چاپی
اول ۱۳۸۶ش، صص: ۲۸۸، ۲۸۹، ۳۱۵

۱۸۷- موده پيس، مه لا عه بدولکه ريم، يادی مهردان، بهرگی دووهم، چاپخانهی کۆری زانیاری
عیراق، به غدا، ۱۹۸۳، ل ۳۶۶.

هه‌لبه‌ته ئەم سەرەمەشقکردنەى مەولەوى تاوەگۆزى، لە مەولەوى رۆمى، جیى لىپرامان و سەرسامىى نىيە، چونکە رىبازەکەى مەولەوى رۆمى لە رۆژگارى خۆيەوه و تا ئىستاش هەر لە زىاد بووندايە و بە سەدان چاولىکار و پەپەرەوکار و سەرەمەشقارى هەيە و تا دىت دەتەننەوه و لە سنوورى خۆرەهەلات تىدەپەرپى و بەرەو ئەوروپا و ئەمرىکاش دەچى!. چونکە ئەم رىبازى مەولەوى رۆمى، شەقل و شىوہىەکى (دامەزراوہ — ئىنستىتوتستىۆن)ى بەخۆيەوه گرتووه و پەلوپۆى بۆ زۆر ھەرىم رۆيشتووه. لەم بوارەدا بۆ نمونە دەلێن: ئەوليا چەلەبى سالى (١٦٣٥ز)، لەسەر فەرمانى سەلتان محەمەدى چوارەم، ئامارىک لەسەر خانەقاکانى مەولەوى رۆمى کۆدەکاتەوه، کە لەو کاتەدا و ھەر لە قەلەمپەرەى دەولەتى عوسمانىيدا، ژمارەيان بە (٥٥٠) خانەقا و (٦٠٠) حوجرە دادەنى، کە ديارە لەمەدا بەردەوامبوونى رىبازەکە و بەردەوامبوونى نەوہکانى (مەولەوى رۆمى)يش رۆلى خۆيان لە پاراستن و تەشەنەکردنى شوینەوارى (مەولەوى رۆمى)دا ھەبوو^{١٨٨}.

لەم شوین پى ھەلگرتن و سەرەمەشقکردنەى ئەم شىعرى (شمسال)ەى مەولەوى رۆمى دا، شاعىرىکى ناودارى ترى کورد، واتە: ھىمەن موکریانى، سەد سال دواى مەولەوى تاوہگۆزى و لە ئاکامى ئەو ماوہى (١٢) سال، دابرا و دوورکەوتنەوه لە زىد و بنەمالە و دەربەدەرى و ئەو چەرمەسەرىيەى بەسەر خۆى و نەتەوہکەيدا ھاتبوو، شىعرىکى ناوازە و زۆر بە کول و بە سۆزى بۆ دەردى جودايى خۆى و بە ناوى (نالەى جودايى)، لە (١١١) بەيتدا نووسيوہ، کە يەکیکە لە شىعرە ھەرە بالاکانى (ھىمەن) و بەم بەيتە دەست پىدەکات:

١٨٨- جەغفەر، مامۆستا: ميژووى بىرى کوردى، لە بلاوکراوہکانى مەکتەبى بىر و ھوشيارى (ى.ن.ک) چاپى يەکەم، سلێمانى ٢٠٠٩، ل ٢٠. (بە ھەندى دەستکاریى زۆر کەمەوہ).

ساقیا! وا بادوه، وا بادوه
روو له لای من که، به جامی بادوه^{۱۸۹}

* * *

(هیمن) له (نالهی جودایی) دا، جگه له وهی هه مان کیش (وهزن) ی شیعری (نه ی =
شمشال) ی مهولهوی رۆمی و پرنسیبه کانی شیعری دوو بهیتی (مپنوی) پهیره و کردوه
و به هه مان کهش و هه وای دهردی جودایی، داد و گازهنده له دهست لیک هه لپران و
نالّه و هاواری گهرم و به کول، بو داپران له ژبانی نازادی و بیزارییی له ژیر دهستی
خوی و گه له کهی دهکات، له هه مان کاتدا له لایه کهوه له چهند جیگه یه کدا ئامازه ی
راسته و خوی به شیعره به ناوبانگه کهی (نه ی — مهولهوی رۆمی) کردوه:

جا که سه رخۆش بووم، به دهنگیکی نهوی
بوژ ده لیم ئه و شیعره به رزه ی مهولهوی^{۱۹۰}

* * *

بۆیه نالهم تیکه لێ (نه ی) کـردوه
شیوه نیکم پییه، (نه ی) نه ی کـردوه^{۱۹۱}

* * *

۱۸۹- بارگهی یاران — سه رجه می شیعری هیمن، بهرگی یه کهم، چاپه مه نی ئاراس، چاپی دووهم،
ههولیر (۲۰۰۶)، لایه ره (۱۹۵ — ۲۰۴).

۱۹۰- هه مان سه رچاوه، ل ۱۹۹.

۱۹۱- هه مان سه رچاوه، ل ۲۰۰.

له هه مان کاتدا چهند بهیت و نیوه بهیته شیعرى (شمشمال — ی مهولهوى
رۆمى) یشى، وهك ئەم نمونانه، له جهستهى شیعرهكەى خۆیدا گونجاندوون:
۱. تا نه افتادم ز پا دستم بگیر

(واته: تا له پى نه کهوتووم، دهستم بگره)

۲. بشنو از نی چون حکایت میکند
از جدائیها شکایت میکند
۳. هرکسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش

(واته: هەر کەسێ له زێدی خۆی ههڵکه ندری، داواى گه پانهوهى بو زێدهکەى
خۆى، له رۆژگار دهکات)

مه حوی

میراتگری په یام و هه لویستی جوامیرانه ی مه ولانا خالید

ته گهر داگیرکردنی میرنشینگه له نیمچه سهر به خوکانی کورد - ی قه له مړه وی عوسمانی، له کوژتایی نیوه ی په که می سده ی نوژده دا، شه قلیکی بیزاریی و توورده بوونی به شیعرى نالی و سالم به خشیی، ته وا ته م بیزارى و توورده بوونه، له سهره تاي نیوه ی دووهم و دواترى هه مان سده دا، به شیوه کی جیاواز و هه لکشاوتر و تا ئاستی یاخیبوون، به میراتی بی بو شاعیرانی وه: مه حوی (۱۸۳۲ - ۱۹۰۶)، حاجی قادری کوئی (۱۸۳۵ - ۱۸۹۷) و شیخ رهزای تاله بانی (۱۸۳۷ - ۱۹۱۰)، به جیده هیلی.. که ته گهر ته م هویه (هو ی داگیرکردن و له ناوبردنی میرنشینه کانی کورد)، شیوازیکی نیمچه په کسان و له په کچووی به که ش و هه وای شیعرى نالی و سالم دابی، به لام شه قلیکی سهرومر جیاواز و له په که نه چووی به شیعرى مه حوی و حاجی قادر و شیخ رهزا به خشيوه، که هه ر ته نیا و ته نیا هویه کانی داگیرکردنه که، رایه لی هاوبه ش و ناوکویی ته م سی شاعیره ی دواپیه و له م بواره شدا هه ربه که یان له چه ندان بو نه دا، شیعرى هه سره تتامیریان بو له ده ستدانی ته و میرنشینانه به گشتی و میرنشینى بابان به تاییه تی هیه (که تیايدا چاویان هه له یئاوه).. ته گینا جگه له وه ی بناوان و داروپه ردوو، واته: ستراکچه رى شیعرى هه ربه که له م سی شاعیره، تاییه تمه ندی و بو ن و به رامه و دنگ و رهنگ جیاواز و روانگه ی سهر به خو یان هیه. له هه مان کاتیشدا میراتی بی و هه وی نی توورده یی و یاخیبوونی شیعرى مه حوی، ده گه ریته وه بو هو ی تر و بو سهرده می تری پی ش داگیرکردنی میرنشینه کانی کورد، که سهرده می سهره لدان و بلا بوونه وه ی بانگه واز و په یامی مه ولانا خالید (۱۷۷۹ — ۱۸۲۷) ی شاره زوورییه، له دوو

تویی تهریقه تی نه قشبه ندیدا و میژووی ئەم تهریقه تهش ده گه پیتیه وه بۆ چه ند
سه دهیه کی زۆر دیرینه تری پیش سه ره ه ل دانی مه ولانا خالید و وهك به لگه گه لی
میژوویی، پیمان ده لێن له پیش پیکهینانی ده ولته تی سه فیه ویه وه (۱۵۰۱)،
په لوپۆی له کوردستاندا زۆر بلاو بووبیتیه وه و له هه ندی قوناغیشدا، روونا کبیرانی
کورد له رابه ره دره وشاوه کانی ئەم تهریقه ته بوون، وهك نمونه ی (شیخ عه لی
کوردی - نامیدی)، که له سه ره تای پیکهاتنی ده ولته تی سه فیه ویدا له ده ور به ری
قه زوین، وهك مریدیکی چالاکی عوبه یدو لای ئە حرار (؟ - ۱۴۹۰ز) رابه رایه تی
ئەم تهریقه ته ی کردووه و نه یاریکی نه ترسی دژی سه فیه ویه کان بووه و هه ر
ئه وانیش له کاتی هیرشی ره شه کوژیانه یاندا، بۆ سه ر سوننی و نه یاره کانیا ن،
گرتوویانه و کوشتوویانه و ئەم کاری ره شه کوژییه ی سونیش، زهنگی قه لاچۆ کردنی
مه زه به بی سوننی بووه له باکوور و خوړئاوای ئیراندا، که له م شالا وه دا، تهریقه تی
نه قشبه ندی، هاوه لو یستیکی دلسۆز و پته وی مه زه به بی سوننی بوو له دژی
سه فیه ویه کان و هه ر ئەم هۆیه ش، خودی تهریقه تی نه قشبه ندی خسته به ر شالاوی
راسته وخۆی سه فیه ویه کان و جیگه ی له مه لبه نده دیرینه کانیا ندا پی لیژکردن و
ناچاری کردن مه لبه نده کانیا ن به ره ودوا بۆ ته ورپز و ورمی بگو یزنه وه و له
ورمیشه وه به هه موو ناوچه کانی کوردستاندا بلاو ییتیه وه و له ئاکامدا به و هۆیه وه
که سولتانه کانی عوسمانی، سوننی مه زه به ب بوون و شه ری به رده وامی سه فیه ویا ن
کردووه، شاری ئەسته موول و هه ندی قه له مره وی عوسمانی بکه نه دا لده و مه لبه ندی
چالاکی و دواتریش له زۆر جیگه ی ئاسیای ناوه راست و هیندستاندا بلاو یینه وه و
چالاکیان تیدا بنوینن، که دوا ی چه ند قوناغ و ئالوگۆرپکی فیکریی به رده وام
به سه ر ئەم تهریقه ته دا، یه کێک له شیوازه سه ره کییه کانی ئەم گۆرانکاریانه، له
هیندستان، له سه رده ستی شیخ ئەحمه دی سه ره هیندی (۱۵۶۳ - ۱۶۴۲ز)، ناسراو
به (المجدد) دا، شه قل بگرئ و په لوپۆی تری بۆ (مه ککه) و شوینانی تر،
بلاو ییتیه وه.

ئەم شه قلە (مجدد) هی له سه ر ده ستی ئەم رابه ره دا گه لاله بوو، ئاییدی لۆژیایه کی
جیاواز و خوینیکی تازه ی به به ر ئەم تهریقه دا کرده وه و ئەو تیوری (وحدة
الوجود) ه، که پیشتر ئەم تهریقه ته ی پیده ناسرا، کردییه (وحدة الشهود) و

بەمەش پێچەوانەى بیروباوەرەکانى مێدینى عەرەبى (١١٦٥ - ١٢٤٠ز) بوو، وە،
 کە لە دەمی کەوێتە ئەرەبى یازەى بە چەقەستوویى هیشتبوو و لەهەمان کاتدا
 بەرەنگارى ئەو تەقەللایانەش بوو، کە دەیانویست لە رێگەى تەریقەتى
 نەقشبەندییە، سەرۆپیوەندى ئایینى ئىسلام، لەگەڵ ئایینەکانى تردا گری بەدەن.
 هەر ئەم رابەرە پێى وابوو بۆ کارکردنە سەر بیروباوەرى دەسەلاتداران و
 فەرمانرەوایان و رێنویى و نامۆزگارى و رازیکردنیان، بۆ چاکە و خزمەتى
 خەلک، پرد و دیالۆگیک لەگەڵیاندا دا بە زرینى و لەم پێناوەشدا نامەیه کى زۆرى بۆ
 ئەو فەرمانرەوا مەغولانە ناردوو کە لەو کاتدا حوکمی هیندستانیان کردوو و
 لەئاکامدا بە بارى سەرخى خۆى، قایلى کردوون و بەم هۆیەو لەسەر دەمی ئەمدا،
 ئەم تەریقەتە، رۆلێکى گەرم و بەرچاوى بەخۆیەو دیو و بەرەو گەشەو و
 کامڵبوون و ڕەگ داکوتان و خۆرژگارکردن لە سێبەر و جێبەجێ رێبازەکانى تر،
 هەنگاوى هەلگرتوو و بەردەوام جەماوەرى زۆرتەری لى ئالاف، کە داوتر
 لەسەر دەمی (شاغولام عەلى)، ناسراو بە شیخ عەبدوللای دەهلهوى (١٧٤٥ -
 ١٨٢٤ز) دا، خانەقاەى لە هیندستان بۆتە مەلەبەندى کى درەوشاوە و بەهەزاران
 ئەویندار، لە ولاتانى ئاسیا و ئەفەریقاوە زیارەتیان کردوو، کە مەولانا خالیدی
 شارەزوورى، یە کێک بوو لەو ئەویندارانەى لە سالى (١٨٠٩) دا، بۆ ماوەى دوو
 سال بۆتە شاگردى و ئیجازەى تەریقەتى تازەى نەقشبەندى (المجدد) لى وەرگرتوو
 و سال (١٨١١ز) بۆ کوردستان گەراوەتەو.

بەلام مەولانا خالید بەر لەوێ لە کوردستانەو بەجێتە هیندستان و دواى
 ئەوەش بۆى گەراوەتەو، کوردستان بەگشتى و قەلەمپەوى بابان و پایتەختە کەیان
 (سلیمانى) بە تابیەتى، لەوێ پشێوى و داپژان و دواکەوتوویدا بوو، چونکە
 چەندین سەدەى شەرى شیعه و سوننى نێوان هەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانى و
 شەرى ئەم دووانەش لەگەڵ دەولەتى ڕوس لە لایەک و شەرى خویناوى و
 بەردەوامى میرنشینهکانى بابان، سۆران و ئەردەلان و ئازاوە و ناکۆکى نەپساوەى
 نێوان ئەندامانى بنەمالەى فەرمانرەوایی بابان لەسەر دەسلالت، لە لایە کى ترەو،
 ببوونە مایەى تێکدانى بارى ژيانى کۆمەلایەتى و داتەپینى ئابوورى و بارێکى
 گران بەسەر ئەستۆى جەماوەرەو، خەلکە کە بە جۆرێک وەرپس و بێزار و شپۆزە

کردبوو، که به دواى دهره تان و چاره سه ریځدا ده گه پان.. بویه هر که مه ولانا خالید
 گه پرایه وه و بانگه وازی بۆ ریبازه تازه که ی به ناو خه لځدا بلاو کرده وه، خه لکه که وهک
 بانگه وازیکی رزگار که به پیرییه وه چوون و پیشوازییان لی کرد“ به تاییه تیش
 چینی جووتیاران و تویتزی بازارپی، که شهر و شوپری خویناوی و به رده وامی
 ناوچه که، ژيانی لی شیواندبوون و زیانی له به رژه وهندییه کانیاں ددها.

له به رته وه له ماوه یه کی زور کورت و چاوه روانه کراودا، به هه زاران که س،
 شه پۆل شه پۆل له هه موو لایه کی کوردستانه وه، له ده وری ریبازه که ی مه ولانا
 خالید ئالان.

به لام سه رباری شه وه هه موو شهر و ململانی و ناکوکییه ی پیشتر باسماں
 کردن و له ناوچه که دا بوون، میملتیکی سه سه خت و به ربه ستیکی تری پته و ی
 به رده م ته ریه ته نه قشبه ندی، که پیشتر له ناوچه که دا بوو، ته ریه ته نه
 (قادر) بوو. شه م ته ریه ته نه زانای گه و ره و ناودار: شیخ ماری نوډی
 (۱۷۵۳ - ۱۸۳۸) رابه رایه ته ده کرد و به وه هییه شه وه که شه م ته ریه ته له
 دیر زه مانه وه، ره گوړپشه ی له هه رییه که دا بووه و له گه ل سه ران و
 کار به ده ستانی بابانی و عوسمانیدا، سه روپیوه ندیی به هیزی هه بووه و
 هاوکاتیش گه رانه وه ی مه ولانا خالید و بلاو بوونه وه ی خیرا و به رفراوانی
 ته ریه ته نه قشبه ندی، به مه ترسییه کی گه و ره و راسته وخو، بۆ سه ره خو ی
 زانیوه، بویه هر زوو که وتوته دوژمنایه تی و زمان لیډان و راپورت نووسین
 لای میرانی بابان و سه رانی عوسمانی و ته نگ پییه لچینی مه ولانا خالید و
 هه ره شه و ته قه لای تا راده ی تیر و کردنی... هه موو شه مانه شه بوونه ته هوی
 شه وه ی ته ریه ته نه قشبه ندی له لایه نه جه ماوه ری دژ به و سیسته مه وه، وهک
 تاقانه شه لته رناتیش و هه لویتستیکی دژ به زولم و زورداریی وه ربگیری... به
 تاییه تیش که مه ولانا خالید هر له سه ره تای بلاو کرده وه ی په یامه که یه وه، له
 ریگه ی (نووسین) وه بۆ سه رانی بابانی و عوسمانی و قاجاری و ته نانه ت بۆ
 خودی شیخ ماریش، که وتوته سه رکونه و ره خنه لیگرتنی سیسته مه
 سه پاوه که و هوشیار کرده وه ی سه ره به ری خه لک... که به م کاره ی مه ولانا
 خالید، بۆ یه که حجار له میژووی کوتاری روونا کبیری کوردیدا، جوولانه وه یه کی

(شاریی) و شارستانیانی، دیالۆگ و مشتومرپێکی فەرھەنگیی و نیشتیمانییانە، لەناو رووناکبیرانی ئەو رۆژگارەدا، دینیتە ئاراو و زەمینەییەکی بەپیت و بەپرشت، بۆ هیئانە کایە قۆناغییکی نوێی رووناکبیری دەپەخسێ، کە ھەر لەو سەرەدەمەدا، گەورەترین بزووتنەوێ شیعیری، لەسەر دەستی نالی و سالم و ھاورپێکانیان و گەشەنەوێ دیالیکتی (سلیمانی) سەرھەڵدەدا، کە تا ئیستا بەردەوامە و سەرەتاکانی دەگەریتەوێ بۆ ئەو رۆژگارە مەولانا خالید، کە لە رێگەی تەریقەتی نەقشبەندییەو، باس و خواستی تازەیی فەرھەنگیی دەورووژینێ و رەخنەیی توند و تیژ لە رابەرانی لە رۆی لادەری ئایینی ئیسلام و فەرمانرەوایانی ملھور و سیستەمی گەندەلێبوی سیاسی دەگرێ... کە ئەگەر لە میژووی بزووتنەوێ کەلی ئایینی ئیسلامدا، نمونەیی وەک (ئاتەئیزم - ئیلحداد)، (سۆفیزم) و (تەئویلی) و رابەرانی تری وەک (سۆھرەوێردی) و (ئەبەن رەواندە - ۸۲۵ - ۸۶۴)، لەناو گوتاری رووناکبیری عەرەبی و ئێرانییدا ھەبووبن، ئەوا بزووتنەوێ نەقشبەندی (المجدد)، کە مەولانا خالید لە کوردستاندا پیادەیی کردووە، نمونەییەکی بەرجەستەیی ئەو بزووتنەوانەییە، کە بە گیانی رەخنەیی ئایینی و ریفۆرمخوایی و واقع بینانەیی کۆمەڵگەیی کوردستانەو، بۆ چارەسەری کێشەکانی ئەو کۆمەڵگایە، ھەنگاوی ھەلگرێوە و لەم رۆانگەییەشەو بوو، کە ئەو کاتە مەولانا خالید بۆ خویندن لە ھیندستان بوو، شیعیری ھەسەرەتی دیدار و دیتنەوێ کوردستانی نووسێوە و دواتریش ھەر ئەم رۆانگە نیشتیمانییە، بۆ شاعیرانی وەک نالی و سالم و ھاورپێکانیان بۆتە سەرھەشق و چالێکھەری.

ئەگەرچی مەولانا خالید ھەر تەنیا (۹) ساڵ (۱۸۱۱ - ۱۸۲۰ز)ی پەر لە مەملەتانێ و رۆبەرپووبوونەو و دەستەوێخەبوونی ئەو واقعە گەندەلەیی پێ مەودا دراو لەو (۹) ساڵەشدا، یەک دووجار رەنجاندیان و گوشاریان بۆ هیئە، تا پایتەختی بابان (سلیمانی) بەجێ بھێلێ، بەلام لە ماوەی ئەو (۹) ساڵەدا، ئەو واقعەیی بەجۆرێک هیئایە جوولە و جۆش و خرۆش، کە پەییام و بانگەواز و لایەنگرەکانی مەولانا خالید، وەک ئاگروپۆشو، بە ئاقاری مەولانا خالیددا، بەرین و بەرینتر

دهته نیتته وه. بهرادهیهك كه ته نیا له تازه شارێكى وهك تهو سهرده مهی (سلیمانی)دا و وهك كلۆدیوس جیمس ریچ (۱۷۸۷ - ۱۸۲۱)، خۆی لهو رۆژانه دا له ناو واقیعه كه دا بووه و دهیگێرپیتته وه، ئاماری مرید و لایه نگرانی گه یشتوونه ته (۱۲) هه زار و له دهروهی كوردستانیشدا گه یشتوونه ته (۲۰) هه زار مرید و (۳۴) خه لیفه ی كورد و (۳۳) خه لیفه ی سه ر به نه ته وه كانی تر، كه ئهم ئاماره زۆر و جوگرافیا به رینه، بۆ تهو ماوه كورته ی مه ولانا خالید بۆ كوردستان هاتۆته وه (۱۸۱۱) و تا كوردستانی جیه یشتتوه (۱۸۲۰)، جیی سه رنج و لی پامان و به لگه ی ته وهن، كه جه ماوه ر چه ند لهو سیسته مه ی تهو رۆژگار ه بیزارن و له سه ره وو ته مه شه وه توانای ئهم رابه ره ر ووناكیره ده رده خه ن، كه چۆن له ناو تهو واقیعه گه مارۆ دراوه ی به ململانی و به گژدا چوونه وه ی سه رانی بابانی و عوسمانی و ته ریه قه تی بالاده ستی (قادری)دا، توانیوتی تهو واقیعه سه ركوت و بیده نگ كراوه، به یئیتته دهنگ و جوول ه و راپه رپن و تهو بزوتنه وه فیه كری و ر ووناكیری به (شاری)یه هه لایسی ئی و له ناو گوشار و ته نگ پیه ه لچنی ئیكی به رده وامدا، مشتومر و ململانی به كه به خرۆشای بۆ دوا ی خۆی به جی به یئلی و به یه كه جاری كوردستان به جی به یئلی“ كه خودی بریار و سه ره ه لگرتن و جیه یشتنه كه ی كوردستانی شی، هه لۆیستی كی تری خوینده واران ه و شاربیانه ی مه ولانا خالیده و كاتی ده بی ئی ئاستی ململانی و رووبه ر ووبوونه وه كه، خه ریه كه بگاته به كارهی نانی زمانیک تری جیا له زمانی نووسین و مشتومر، كه زمانی باوی چهك و یه كتر كوشتنه، ته وسا به و بریاری سه ره ه لگرتن و جیه یشتنه ی كوردستانی، ده یسه لمی ئی كه تهو بروای به دیالۆکی (شاری)ی و شارستانیانه هه بووه.

مه ولانا خالید له دوا ی كوچی كتوپری بۆ به غدا (۱۸۲۰) و دوا یتر له ویوه بۆ شام و مه رگی ناكاوی هه ر له ئاواره ییدا (۱۸۲۷)، دوو كهس له خه لیفه كانی، له هه موو ته وانیه ر چالاكتر و به نفوزتر بوون و خانه قاكانیان بوون به ناوه ندی گرنگی ئیره شاد و رابه رایه تی بلاو كرده وه ی ته ریه قه ت، كه یه كه میان: شیخ عوسمانی سیرا جود دینی بیاره (۱۷۸۰ - ۱۸۶۶) و ته ویتریان شیخ ته های شه مزینی (؟) - (۱۸۳۵) بوون، كه ته گه رچی ناوه ندی هه ردوو خانه قاكه، له ده ره وه ی قه له مه ره ی بابان، واته: له ده ره وه ی مشتومر و ململانی به رده وامه كه ی مه ولانا خالیددا

بوون، بەلّام ئەمى دوایيان بە ھەمان گەرمایی و جۆشی ریفۆرمخووانەى مەولانا خالیدەو، درێژەى بە زیندوو راگرتنى بیروپراکانى تەریقەتى (مجدد)دا و کەوتە سەرکۆنەى ھەردوو سیستەمى حوکمى عوسمانى و قاجارى و لە ئاکامیشدا لە رۆژگارى شیخ عوبەیدوللای نەھرى (١٨٣٠ - ١٨٨٣ز)دا، بۆ چاکترکردنى بارى ژيانى خەلک، راپەرین و شۆرشى بەربلاوى سالى (١٨٨٠)ى لە دژى رژیى قاجارى لى کەوتەو و دواتریش ھەمان رپرەو، لە شۆرشەکانى شیخ عەبدولسەلامى بارزانى و شیخ سەعیدى پیران و دواترى بەرزان دا بەردەوام بوون و بالى دووھەمیشیان، بالى خانەقاي بیارە و شیخانەى ھەورامان بوو، کە ھەر ئەوئەندەى لە مەلەبەند و جەرگەى مەملەت و مشتومپرەکە دوورکەوتەو و لە نێوان سنوورى ھەردوو دەولەتى قاجارى و عوسمانى جیگیر بوو، ئیتەر مۆرکە (رووناکیبرى و ریفۆرمخووانەى)یەکەى لە دەست داو و مۆرکى فیرکردنى رۆتینى نوقسان جیى گرتەو^(١٩٢). کە ئەم ھەلوێستەى ئەم خانەقايە، جیى سەرنج و وردبۆنەو، چونکە ھەمان بالى (مجدد)ى نەقشى، لەسەرتاسەرى ناوچەکەدا، بەھەمان گیانى ریفۆرمخووانەى راپەرپو، لەگەل خەم و خۆزگەى خەلکى ستەمدیدەدا بوو و لە دژى زولم و زۆرداری راپەرپو، کە شۆرشەکانى شیخ شامیلی داغستانی (١٧٩٧ - ١٨٧١) و (سۆفى ئیسلام)ى ھیندى و (خواجە یوسفى قەشغەرى) و (عەبدولقادری جەزائیرى)، نمونەى بەرجەستەى پەرپەوانى ئەم بالە (مجدد)ەى تەریقەتى نەقشبەندین.

بەلگەشمان لەسەر خو نەبان کردنى خانەقاي بیارە، لە بەرامبەر پەيامى ریفۆرمخووانەى تەریقەتى نەقشیدا، سەرخواکردنەو، یەکی خیرا و راگوزارییە، لە جیھانى شیعیى لووتکەییەکی شیعیى ناو کەش و ھەوا و تەمتومانى فیکرى خانەقاي بیارە، کە شیعی مەولەوى تاوگۆزى یە (١٨٠٦ - ١٨٨٢).

شیعی مەولەوى تاوگۆزى لەگەل ئەوئەشدا کە بۆن و بەرامەى نیشتمان بەھەموو کەژ و کوێستان و گەرمیان و رووبار و قەلەسز و سروو و درەخت و

١- ھەلکەوت ھەکیم: ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية فى کردستان - فى اوائل القرن التاسع عشر -

مرۆڤییەوه، بانگمان دەکەن و پێمان دەڵێن کە هەموو جوانییەکانی کردگار،
 وەك (کچە کوردیکی نازدار، بەبەرگ و پۆیلانەی تەواوەوه)^(١٩٣) لە
 کوردستاندا، کەچی لەگەڵ ئەمانەشدا سەرجهمی شیعری مەولەوی، یادیک لە
 میرنشینى بابان ناکات، یادیک بۆ لە دەستدانی میرنشینى بابان، یادیک لە
 رووناکبیران و شاعیرانی پایتەختى بابان ناکات، کە لەو رۆژگارەدا
 درەوشاوترین شاری فەرھەنگی کوردستان بوو. تەنانەت مەولەوی، کە چەندان
 جار لە هەورامانەوه، نامەی شیعریی بۆ بەغدا بۆ (مەحمود پاشای جاف)
 دەنووسی، یان کە مەولەوی خۆی لە بەغدا بوو و لەوێوە نامەی شیعریی بۆ
 (ئەحمەد پریسی)ی بۆ بناری هەورامان دەنووسی، بەسەر (سلیمانی) مەلەبەندی
 مەولانا خالیدی نەقشبەندییدا بازەدا و لەناوھینانی ئەو شار و شارۆچکە و
 جیگایانەشدا، کە لە دوو تویی شیعەرەکانیدا بەلێشاو ھەن، ناری تاقە چیا و
 گوند و شارێکیش ناهێنێ، کە لە جوگرافیای میرنشینى بابان، واتە لە
 مەلەبەندی مەولانا خالیدان! لەمانەش سەیرتر، لەسەرتاسەری شیعری
 مەولەویدا، تاقە شیعریک و تاقە بەیتیک، بەلکو تاقە حەرفیکیش بەدی
 ناکەین، کە یادی لە مەولانا خالیدی کردبێت! لە کاتیکیدا (مەحوی)، بە
 سۆزترین قەسیدەی بۆ ستایشی مەولانا خالید نووسیوە، کە ئەمە بەیتی
 یەكەمی سەرەتا و بەیتی دووبەشی ئەو قەسیدەیە:

دڵم ئەمشەو نەخۆشی نیسبەتی چاویکی بيمـارە
 جگەر غەلتانی خوینی حەسرەتی کيويکی خوونخوارە
 جەمالی راييگەي، وا دڵ بەرە، بەختی خەوالووشم
 بە ئومێدی تەماشایەك، ھەمیشە چاوی بیدارە^{١٩٤}

٢- ئەوانەى ناو کەوانە کە قسەى شاعیری گەورە (گۆزان)ن.

٣- دیوانی مەحوی، لیکدانەوهی و لیکۆلێنەوهی مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس و محەمەدی مەلا
 کەریم، چاپەمنی کۆری زانیاری، بەغدا، سالی (١٩٧٧)، لاپەرە (٤٦١، ٤٦٧).

خۆ ئەگەر ئەم رییاز گۆرپنەى خانەقاي بيارە و هاوتەریب نەبوونی لە گەل پەيامى (مجددى) نەقشبەندى دا، ئاوردانەوه و لىكۆلینەوهى تايبەتى بویت“ كە ئیترە جیى نییە، بەلام خۆ جیاكردنەوه و جیاوازبوونی روانگە و كەش و هەواى شیعری مەولهوى، لە گەل رییازی مەولانا خالید و شیعری قەلەمڕەوى بابان، هۆى ئەوهیه كە جیهانبینی مەولهوى و داروپەردووى شیعەرەكانى لە سەرچاوه قوولەكانى عیرفانى ئیرانى پاراو دەبێ و ئەم سەرچاوهیهش، تیكەلەیهكى فرە روانگەیی نایینە كۆنەكانى ئیرانە، هەر لە بودایی و میتراپیهوه، تا زەرتوشت و ئیزەدى و ئەهلى هەق و ئیسلام، كە سەرباشقە بەرجەستهكانى ئەم شیعەرە، جەلالەددینی رۆمى، واتە: مەولهوى رۆمى (١٢٠٧ — ١٢٧٣ز)یە و پێش مەولهوى تاوهگۆزیش هەموو شاعیرانى دیالیکتى گۆران و مەلای جزیرى و دواتریش وهفایى مەهابادی یەو كەمێكیش (بێخود)، هەر لەم سەرچاوهیهوه پاراو بوون.

ئەمە لە كاتیكدا كە شاعیرانى هاوڕۆژگارى مەولهوى تاوهگۆزى، وهك نالى و سالم و هاوڕێكانیان، كە لە ناوجەرگەى مەملانییهكەى هەردوو رییازی (قادری) و (نەقشى) و سەرھەلگرتن و كۆچى مەولانا خالید، لە سلیمانى دا، سەریان هەلدا، بێ ئەوش كە هیچیان بە ناشكرا سەر بە رییازگەكەى مەولانا خالید بن، كەچى هەموویان میراتى و هەوینى بزووتنەوه و مەملانییهكەى مەولانا خالید گرتنیهوه و تارادیهكیش تێوهى گلان و بێ سلەمینەوه، شیعریان لەو كەش و هەوا جەنجاڵ و خرۆشاوهدا چاوى هەلھێنا و ناسنامە و مۆركى سەردەمەكەیان لە شیعەرەكانیاندا هەلگرت.

خۆ ئەگەر نەبوونی سەر و پێوەندى مەولهوى لە گەل نالى و سالم و هاوڕێكانیاندا، بە گریمان و هۆى ئەوه دابنێن، كە نالى و سالم، سەر بەتەریقەتى نەقشبەندى نین، ئەى خۆ شاعیرێكى وهك (مەحوى)، كە خۆى و باوكیشى، نەك هەر سەر بەتەریقەتى نەقشبەندین، بەلكو هەردووکیان بەرودوا، خەلیفەى شیخ عوسمانى بيارە، واتە: خەلیفەى هەمان (پیر)ى مەولهوى - ن!، كەچى مەولهوى تاقە شیعەر و تاقە حەرفىكى بۆ (مەحوى)ش نییە!!^(١٩٥) بەلام (مەحوى)، كە

٤- بەلام مەحوى شیعری بۆ مەرگی مەولهوى هەیه، كە ئەمە هەردوو بەیتی سەرەتا و كۆتایی ئەو

مه به سستی سهره کی ئەم نووسینە ی تێمە یه و سەر به شه پۆله شیعرییه که ی دوا ی نالی و سالم و دوا ی رووخان و له ناوچوونی میرنشینی بابان و دوا ی ماوه یه که ی درهنگتری کۆچی مه ولانا خالید، له گه ل شاعیرانی هاوته مەنی خۆی، وهك: (حاجی قادری کۆبی) و (شیخ رهزای تاله بانی) و... هتد دا سهره لده دات" ئە گهر چه ندان ره گه زی شیعری، له شیعره کانیدا جیی ئاوردان هوه و لیكۆلینه وه بن، ئەوا به رجه سته ترین ره گه زی شیعری مه حوی، ره گه زی هه لۆیسته، که سهر و مری سیماکانی سهرده می مه ولانا خالید له خۆیاندا کۆده که نه وه و به هه موویان بنچینه ی شیعره کانی مه حوی پیکدین.

شیعری مه حوی به رجه سته کردنی جوامیرانه و راستگۆیانە ی ئەو واقعیه، که مه ولانا خالید خرۆشاندی و به خرۆشایی بۆ دوا ی خۆی جیهیشت و به دوا ی شیدا داگیرکردنی دلره قانه ی له شکری عوسمانی بۆ سهر قه له مپه وی بابان به سهردا هات و جگه له مه حوی، که سی تر نه یتوانی وهك مه حوی، له ناوچه رگه ی روودا وه کان و پووه پروو بوونه ودا بمینیته وه و به رگه ی ئەو هه موو تهنگ پیهه لچنین و هه ره شه و زه بر و زهنگ گوشار و گه مارۆ رۆحیه بگری، که مه حوی له به رامبه ریاندا سه نگه ری شیعری لیگرتن و له گه لیاندا ده سته ویه خه بووه وه... به راده یه كه که له تیکرای شیعری مه حوی و ته نانه ت له زۆرینه ی به یته شیعره کانیشیدا، هه ست ده که یین: ها ئیستا نا، تاویکی تر، چه ند جه ندرمه یه کی داگیرکه ری عوسمانی، هه لده کوتنه سهر مه حوی و لیبی دهنه ون و به ده ست به سترایی بۆ بهر سیداره ی ده بن و مه حویش له ده میکه وه خۆی بۆ ئەم بهر سیداره بردنه ئاماده کردوه...

ده وری ههر چاویکی ته مپۆ داوه سه د فه وجی به لا

دین و دل یه غما ده کن، چاری که ن ئە ی شیخ و مه لا

(مه حوی) ئەم شه و ئەو په ربی شیوه ی له خه و دیب، ده بی

بۆیه ته مپۆ (مه وله ی) که وتۆته حالی هه له لا(*)

(*) دیوانی مه حوی لاپه ره (٢٩).

چونکه سه‌رله‌به‌ری شیعرى مه‌حوى، شیعرى ره‌خنه‌ی توندوتیژ و پلار و توانج و لاقرتێ و ده‌مامك هه‌لمالینه، له‌سه‌ر ئه‌و واقیعه‌ی، به‌درۆ و ده‌له‌سه و فرت و فیل و چاو و راو، جه‌ماوه‌ر ده‌چه‌وسیننه‌وه و ئایینی ئیسلامیش ده‌که‌نه سوپهر و چه‌تر!

ئه‌و واقیعه‌ی مه‌حوى سه‌رکه‌شانه دژی وه‌ستاه‌ته‌وه، ئه‌وه‌نده سه‌خت و دژوار بووه، که مه‌حوى به‌ته‌نیا تیايدا ماوه‌ته‌وه و به‌رگه‌یی کردووه و وه‌ك (نالی) له قه‌سیده جوانه‌که‌ی: (قوربانى تۆزى رێگه‌تم، ئه‌ی بادی خۆش مرور) هه‌که‌یدا پیناسه‌ی ده‌کات: ئه‌گه‌ر شاعیرێك دلێ له‌به‌رد نه‌بی‌ت، ناتوانی تیايدا بژی... بۆیه که نالی (دواى جیه‌یشتنى یه‌که‌جاره‌کی ئه‌و واقیعه، کاتێ له‌شامه‌وه، نامه بوو سالم) ی به‌جیماوى ناو ئه‌و واقیعه پر ترس و بیمه ده‌نوسى، پینی ده‌لێ: ئه‌گه‌ر دل‌ت له‌به‌رد نه‌بوایه، چۆن ده‌توانی به‌رکه‌ی ئه‌و هه‌موو دژوارییه به‌گه‌یت؟

حالیى بکه به‌خوفیه، که ئه‌ی یاری (سه‌نگ دل)

نالی له شه‌ه‌وقی تۆیه ده‌نیژی سه‌لامی دوور^{۱۹۶}

که هه‌ر نالی خۆی، له جیه‌یه‌کی تری هه‌مان به‌یتدا، ئاماژه‌یه‌کی سه‌یر، به که‌ش و هه‌وا و زه‌ه‌روژه‌نگ و درناده‌یتى سه‌رده‌مه‌که ده‌کات و به‌ئهنه‌دازه‌یه‌ک باسی مه‌ترسی و بالێ ره‌شی داگیرکه‌رانی عوسمانی ده‌کات، وه‌ك ئه‌وه‌ی سیخوریان له‌سه‌ر هه‌ناسه‌دانى خه‌لکیش دانابی‌ت: (حالیى بکه به‌خوفیه!)...

به‌دواى نالی - شدا، شاعیرانى تری هاوڕۆژگارى مه‌حوى و هاوته‌مه‌نى، وه‌ك: حاجی قادری کۆیی و شیخ ره‌زای تاله‌بانى و که‌یفی جوانپۆیی، هه‌ر زوو سه‌رى خۆیان هه‌لگه‌رت و له‌ ئه‌سته‌موولدا گیرسانه‌وه و هه‌ر له‌ ئاواره‌ییشدا سه‌ریان نایه‌وه. شیخ ره‌زاش له‌ نیوان سلیمانى و که‌رکوک و به‌غدا و کۆیه و سنه و بانه و ئه‌سته‌موولدا، گه‌ڕیده‌یه‌کی نه‌گیرساوه‌ی بێ لانه و بێ دالده‌ بوو.

۵- دیوانى نالی، لی‌کۆلینه‌وه‌و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا سالی (۱۹۷۶)، لاپه‌ره (۱۹۷).

كه چى مه حوى، به هه مان گيانى رڤه خنه گرانهى مه ولانا خالیده وه، به ته نیا و بى پشتیوان، له مهیدانیكى پرتس و بیمى رڤو به رڤو بوونه وه، كه ده سه لاتداران به زه بیان به هیچ زینده وهریكى كوردستاندا نایه ته وه و (سالم) واتهنی: ده ست له دار و دره ختی پیرۆزى سه رگۆرى پیاوچاكانیش ده وه شیئن:

زستانی ئه وه لاین بوو، درا به رگى (شیخ هه باس)

رۆمیی ئه وه نده شوومن، له شه خسیش ده خه زه ره ر^{۱۹۷}

و... ئا له و داروباره دا، مه حوى به تین و تاوى به رزى شیعره وه، بیباکانه و نه ترسانه، به بى ئه وه ی بۆ ساتیکیش له هه ق بیژیی بکه ویت، گيانى خۆى ئاماده ی مه رگ کردووه و ته شه رى گرتۆته ناهه ق و داكۆكى له هه ق کردووه و له خه م و خه ونى مرۆف دواوه... له کیشهى رۆژانه ی مرۆف دواوه... هه لۆیستى شیعرى جوامیرانه ی بۆ ده ست به رکردنى به خته وه ریبى مرۆف نواندووه و رڤه خنه ی توندوتیژی له ده سه لاتداران و ئه وانه ش گرتووه، كه هاوکارى ده سه لاتدارانى بیگانه یان کردووه و به گژ زوڵم و زۆردا چووه. هه میشه له به رده ی هه ق بیژیدا بووه و هه رگیز سازشى له گه ل ده سه لاتداران و فه رمانه رهايانى رۆژگاردا نه کردووه. ته نانه ت ئه و شیعره ش كه به بۆنه ی سه رکه وتنى سولتان عه بدولحه میدى دووهم (۱۸۷۶ - ۱۹۰۹ز)، به سه ر خه لکى یۆناندا نووسبووتى و پيخۆش حالییى خۆى پى دهربرپوه، ده بى به چاوى ئه و رۆژگاره سه ير بکړ و لیک بدريته وه، كه به راي ئیمه، بۆ دوو هو ده گه ریته وه:

۱ - له ماوه ی (۴۰۰) سالى رابردوودا و به سۆنگه ی شه رپه كانى نیوان سونى و شیعه وه، دیدى ئایینى به جۆریك تیكه ل دیدى سیاسى بسوو، هه لۆیستى سیاسى له سه ر داده پێژرا و له مه شدا مه زه به بى سونى، لایه نگریی له ده وه لته تى عوسمانى و مه زه به بى شیعه ش لایه نگریی له ده وه لته تى قاجارى ده کرد. به تاییه تیش وهك پيشت

۶- دیوانى نالى، لاپه ره (۲۰۰).

وتمان: له کاتی شالۆ بردنه سهر رابه رانی ته ريقه تی نه قشی و لایه نگره کانیاندا، له لایه ن شاهه کانی سه فه وی یه وه، رابه ران و لایه نگرانی نه قشبه ندی، ناچار ده بوون هاو هه لۆیستی له گه ل سونیه کاندا بکه ن و به و هۆیه شه وه که سولتانه کانی عوسمانی، سوننی بوون، بۆیه به هه لیان ده زانی ئەم شالۆه ی سه فه وی بقۆزنه وه و پشتیوانیی له سوننی مه زه هب و مه زه به بهر شالۆه که وتوه کانی سه فه وی بکه ن.

۲ - سالی (۱۸۷۸)، له گه رمه ی خو ناماده کردنی گه لی کورد، به رابه رایه تی شیخ عوبه یدوللای نه هری و هاوته ريقه تی مه حوی، بو رایه پرین و شوړش، دژی پژی می عوسمانی، که تازه له دوا جه نگی دۆراوی له گه ل رووس ببوه وه و به و بۆنه یه شه وه که گه لی ئه رمه ن، له و جه نکه دا، به نه یی و به ئاشکرا، پشتیوانییان له سوپای رووس کرد بوو “سوپای رووسیش بو پاداشتدانه وه ی چاکه ی ئه رمه ن” له کۆنگره ی ناشتی: سان ستیقانو (۳ مارتی ۱۸۷۸) و دواتر له په یماننامه ی بهرلین (۱۳ ته مووزی ۱۸۷۸) دا، مه رجی به سه ر ده ولّه تی عوسمانیدا سه پاند، که ده بی یاسای ئۆتۆنۆمی، بو ناوچه ئه رمه ن نشینه کان پیاده بکات و له مه شدا به شیکی زۆری خاکی کوردستان، بهر ئه و یاسایه ده که وت و ده ولّه تانی ئه و روپاش هه مان پشتیوانییان له کیشه ی ئه رمه ن کرد، که ئه گه ر هۆشیاریی شیخ عوبه یدوللا و به ته نکه وه هاتنی گیانی دۆستایه تی کورد و ئه رمه نی نه پاراستبایه، ئەم بریاره ی رووسیا و ده ولّه تانی ئه و روپا، گه لی کورد و ئه رمه نی ده گلانه شه رپکی لابه لا و خویناوییه وه “بۆیه مه حوی ئەم رووداوانه ی به وردی سهرنج داوه و هه موو ژیرکه وتنیکی ئه و روپا و سه رکه وتنی سولتان عه بدولحه میدی عوسمانی، به سه ریاندا پی خوش بووه ... که رووناکبیر و شاعیریکی هه مان رۆژگاری وه حاجی قادری کۆیی، که له و کاته دا له ئه سته موول بووه و له نزیکه وه رووداوه کانی سهرنج داوه، له مه دا هه مان هه لۆیستی مه حوی هه بووه.

له بهرئه وه ئەم شیعره ی مه حوی، بو ئەم سه رکه وتنه ی سولتانی عوسمانی، نایبته مایه ی داکوکی له ده سه لاتداران و فه رمانره وایان، به لکو شیعی ئه و رۆژگار و رووداوانیه، که مه حوی به لای خویه وه، هه لۆیستی سیاسی له سه ر دارشتوون.

بۆیە شیعری مەحوی، شیعری ھەلۆیستی سیاسی و ڕەخنەى ڕووناکبیرانەى شاعیریکی (شار) ە و لەو رۆژگار و سەردەمە بە زۆر داسەپاوانەدا، کە ھەموو ئازادییەکی مەرۆقی تیدا پێشیل دەکری و لە ھەموو زەمان و لە ھەموو جێگەییەکیشتدا، ھەمى مەرۆف دەلاوینی^{١٩٨} کە ئەم پەيامەى مەحوی، جگەلەوہى درێژەى پەيامى بەپیتترین سەردەمى رووناکبیری کوردییە، کە بانگەوازە ریفۆرمخۆزەکەى مەولانا خالید^(١٩٨) ھەژاندی، لە ھەمان کاتیشدا ئەزمونیکی دەگمەن و نمونەییەکی ناوازیە لە میژووی ئەدەبى کوردیدا، کە ئەگەر (حافزی شیرازی) و (خاقانی) و (عوینی زاکانی) لە ئەدەبى فارسی و (ئەبونەواس) و (ئەبو عەلای مەعەرى) یش لە ئەدەبى عەرەبیدا، ھەمان پەيام و ھەلۆیستیان بۆ ئازادی مەرۆف ھەبووبی، ئەوا پەيام و ھەلۆیستی شیعری مەحوی، لە ھەلۆیست و پەيامى ئەوان کە مەتر نەبوو.

٧- مەحوی بۆ زیاتر بەرجەستەکردن و ئاشکراکردنی ھەلۆیستی خۆی، لە ھەلۆیستی مەولانا خالید و بیروبۆچوونەکانى، قەسیدەى زۆر جوان و ھونەری لەم بوارەدا، بەناوی (ستایشى ھەزرەتى مەولانا خالیدی نەقشبەندى) نووسیوہ. (بۆ زیاتر ئاگادارى، بنواړە دیوانى مەحوی، لیکدانەوہ و لیکۆلینەوہى مەلای عەبدولکەرىمى مودەرىس، ل ٤٦١ - ٤٦٧).

(٥) سەرنج: ئەم نووسینە، بۆ فێستیقائى مەحوی لە ھەولێر، لە رۆژانى (٢١ - ٣٠ ئابى ٢٠٠١) دا ئامادەکراو.

ماندوووونییکی زۆرو پچرپچر، دەستم بەبەشیکی ئەم گەنجینه شاراوێه گەیشتبوو. بۆیه چیژو زانیارییهکی بەکەلکی دامی و هاوکاتیش بوو مایهێ ئەوێ بههره و سه‌رمەشقی شاگردانه، له شیواز توێژینه‌وه‌ی خۆمالییانه‌ی ئەم نووسەرە فره به‌هره‌یه وەر‌بگرم.

٢. بۆ ئەوێ ئەم به‌ره‌مه به‌پیتته وهك مه‌به‌ستو په‌يامی مامۆستا (تۆفیق وه‌ه‌بی) به‌خوێنه‌ران بگات، هه‌ولم دا جگه له هه‌له‌چنی، له‌گه‌ڵ هه‌ندی و شه‌دا، رێنووسی کوردیی ئیستا له‌به‌رچاو بگرمو له زۆر شوێنی پێوێستی ناو رسته‌کانیشدا، جار‌جاره (کاما) یان نوقته‌یه‌ك دابنیم، چونکه له‌ دارشتنی چاپی یه‌که‌می ئەم چه‌پکه نووسینه‌دا، که زۆرینه‌یان (٧٠-٨٠) ساڵ به‌ر له‌ ئیستا و پیتچنی (عه‌ره‌ب) دایان‌رشتوون، بۆ خوێندنه‌وه‌ی ئیستا جو‌ره هه‌لوێسته‌و ته‌موم‌ژێکی دروست ده‌کرد. له‌ هه‌ندی جیگه‌شدا ته‌گه‌ر پێوێستی به‌روونکردنه‌وه‌و سه‌رنج و په‌راویژ هه‌بووبی، ورده سه‌رنج و په‌راویژم بۆ کردوون، (وه‌ك راست‌کردنه‌وه‌ی دی‌ره‌ شیعه‌ریك، یان شتیکی له‌و باب‌ه‌ته‌) و کوشاوم ئەو په‌راویژو سه‌رنجانه، زۆر که‌م و کورت بن، به‌لام له‌سه‌ر باب‌ه‌تیکیان، که به‌ناوی (پیره‌مه‌گروون) ده‌وه‌ بوو، به‌و هۆیه‌وه که له‌لایه‌که‌وه‌: وتاره‌که‌، بۆ خۆم چیژو زانیاریی زۆرم لی وەرگرتو له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌: نه‌مه‌ده‌توانی به‌بی هه‌لوێسته له‌سه‌رکردنیکی ئارام به‌لایدا تیپه‌رم، بۆیه هه‌رچیم ده‌کرد سه‌رنجه‌که‌م له‌مه‌ی ئیستا بۆ کورت‌ترو چ‌تر نه‌ده‌کرایه‌وه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ ناچار‌بووم له‌ شیوه‌ی په‌راویژی ده‌رهاوێژم و بیه‌که‌مه ئەم روونکردنه‌وه‌یه‌ی، که ناوی (به‌دوادا‌چوون)م لێناوه‌و پیم چاکه به‌سه‌ربه‌خۆو بۆ زیاتریش که‌لک گه‌یان‌دن به‌خوێنه‌ران، لهم وتاره به‌نرخه‌ی مامۆستا (وه‌ه‌بی)، له‌ پیش (به‌دوادا‌چوون) ده‌که‌ی خۆم، وتاره‌که‌ی مامۆستای نا‌ه‌راو، بجه‌مه به‌رده‌ست و چاوی خوێنه‌ران، ئەوسا روونکردنه‌وه‌که‌ی خۆمی له‌سه‌ر ده‌رده‌ب‌رم. (١)

پیره‌مه‌گروون (٢)

تۇھىق وەھبى

(ئەگەر لە ملەى تاسلۇوجەۋە ھەلۋىگەپىن بەشاخەكەى نىۋەپۇى خۆرەلاتىداۋ
بىچنە تەپلەسەرىكى بەرزو پرووبكەنە رۆژھەلات، چاۋتان ئەكەۋى بەكىۋو شاخ
دەشتايىي كە سروشت بەھەموو تەردەستىي خۇيەۋە رازاندوۋىيەتەۋە
رەنگاۋرەنگى كردوۋە، بەگشت ئەو رەنگانە كە چاۋ ئەگەشىننەۋە فەرەحى
ئەبەخشن بەدل، ئەۋى بەشىكە لە نىشتمانى كورد، كە شاعىرو ئەدىبە
ھەيرانەكانى، بە (كوردستانى) رەنگىن ناۋى ئەبەن.

لەبەرچاۋتانا، لەۋى، دەشتايىيكى فراۋان درىژ ئەبىتتەۋە لە شىمالى خۇراۋەۋە بۇ
نىۋەپۇى خۆرەلات، ۋە درىژايى خۆرەلاتى ئەم دەشتايىيە، كە ناۋى (دەشتى سلىمانى)
زۆر لى دى، رىزە دىۋارىكى شاخ كشاۋە موازى بەنجىرە شاخەكەى بەرانان، كە ئەمىيان
دىۋارى خۇراۋايى دەشتەكەيە.

ۋە ئەگەر وردتر برۋانن، راست ئاقارى خۆرەلات لە پەراۋىزى بنارى شاخى
گۆيژە كە يەككە لەو رىزە شاخەنى سنورى خۆرەلاتى دەشتەكە، شارى بەدى
ئەكەن، ئەمە شارى سلىمانىيە، ئەم شارەيە دلە زىندوۋەكەى نىشتمانى كورد.

ئەو رىگايەى لە تەنىشتى چەپانەۋە لە ملەى تاسلۇوجەۋە گلۇرئەبىتەۋە بۇ
دۆلى تانجەرۆ، ئەكشى بەناۋ دەشتايىيكى شەپۆلدەرا بەرەۋ خۆرەلات بۇ سلىمانى،
كە لە پاش پەرىنەۋەى ناۋى قلىاسان، بەسەر پردە تازەكەيان، ئىنجا ئەگاتە جى.
سلىمانى شارىكى تازەى كوردستانە (۱۷۸۴/۱۱۹۹) يادگارى ئىبراھىم پاشاى
بابانە.

ۋە ئەگەر چاۋبگىپن بۇ لاي دەستەچەپەۋە، كىۋىكى بلندى تاقانەى بەدەماختان
بەرچاۋ ئەكەۋى كە ھىشتا لوۋتى بەرزە بەۋ خەرۋىيى دىرىنىيەۋە، خەرۋىيى ئەۋ
رۆژگارەى كە خۋايى بوۋ ھەرىمى سلىمانى ۋ ھاسىكانى ئەپاراست
بەشاخەكانىانەۋە، دۆلۋ پرووبارو كانىيەكانىانەۋە، بەمرۆۋىانەۋە، بەگيان لەبەرۋ
كشتوكالىيانەۋە، ۋە ئاگاڧارىيان بوۋ. ئەم كىۋە بەسامە خۇشەۋىستە كىۋى

(پېرەمە گروون) ی موقەدەسى دېرىنېيە، كە هېشتا ئەمپۇش موقەدەسە لە شيعرو
گۆرانىي كورددا.

كىۆى پېرەمە گروون، ئەبى وەكو ھەموو كىۆىكى مانەندى خۆى، لە دەورى
بەرددا پەرسترايى، قوربانى پېشكەش كرابى و سويىندى بەسەر خورا بى، ھەرچەند
خوايەتییەكەى لە دەورى تاريخيدا لىيى داکەنراو، بەلام موقەدەس تەماشاكراو.

مادەكان لە سەدەى ھەوتەمى پېش مىلادەو لە رۆژانى جەژنەياندا، بەويئە،
لە جەژنى سەرى سالىياندا، لە جەژنەكانى گەپانەو بەھارو ھاوينياندا، لە جەژنى
نۆبەرەى سەوزى پارانەو بۆ باران لە پايىزدا، وە بۆ رزگاربوون لە بى بارانى و
نەبوونى و نەخۆشېيى داگيركەرو نەخۆشى تر، وە بۆ پارانەو بۆ منال بوون و
نەمردن، وە بۆ پارانەو بۆ دووربوون لە دوژمنى داگيركەر، وە بۆ پېروزي بەسەر
دوژمنا، سەر ئەكەوتنە تەوقە سەرى پېرەمە گروون و قوربانىيان پېشكەش ئەكرد،
بەھەر گەورەى گشت خوايەكانىيان (دياوس پیتەر) واتا (باوہ ئاسمان، خوا
ئاسمان)، وە بە خواى نوورو پەيمان و سەرپاستى، پارىزگارى و لات و ديھات و
كەشتگا، (مىپرە) ي گەورە (مىھر، كە لە پېشا بەخواى خورشيد زانراو)، وە
بەبانو خوا (الھە)، ئەناھيتا، ناھيدو خوايەكانى تريان.

نەبوخوزنەسەر (بەختەنەسەر ۶۰۴-۵۶۱ پېش مىلاد) ي شای بابل، قولە
عەجايەبەكەى بابلى لاسايى (لە ئاسايى) كىۆى پېرەمە گروونى بەشكۆ، يان كىۆىكى
ترى لووت بەرزى وەكو ئەوى، دروست كردووە بۆ دلخۆشېيى بانووشا (مەليكە)
خۆشەويستەكەى، (ئاميتيس)، كە دویتەى شای ماد (ئەژى دەھاكە) بوو.

(ئاميتيس) ئەشى بارەھا سەر كەوتبیتە سەر ئەو كىوانە بۆ بەجیھینانى
پەرستشى خواى ھەرە گەورەيان (دياوس پیتەر) (باوہ ئاسمان) و مىپرە (مىھر) و
خوایەكانى تريان. خواى نوورو پەيمان و وەفاو سەرپاستى بوو، بەتاييەتى خواى
ھەرە خۆشەويستىيى مادەكان بوو.

لام وایە ھەتا دوايى سەردەمى ساسانى پەرستگايىكى ئاگربوو بى لە چەشنى
(چوارتاق)، لە تەپلەسەرى كىۆى پېرەمە گروون، بىگومان لە زۆر دورووە دياربوو.
ئەشى لەسەر كىۆى (سەرسېر) يش چوارتاقىك بووبى، كە ناوى بەدییەكەى
(چوارتا) وە ماوہتەوہ. (۳)

بانوو خوا (الهه) ته ناهیتا له سووړې ساسانیدا (بانۆك ناو)، واتا (خانم ناو) یاد
 ټه کرا، ټه شى ټه په رستشگایىكى (بانۆك ناو ٩ بووبى ټه سه رچاوه كهى
 پیره مه گروون. سه رچاوه كه هه ر خوى بانوو خوا (ئانا هیتا) بوو، ټه یان په رست.

(ټه ناهیتا) بانوو خواى سه رچاوه وړووبارو پیتو به ركه تى سه ر زهوى و هى
 زاوړى بوو. بوژانده وى كانیه كانو زیاد بوونى ناو، ته جه لى ټه بوو، پیتو
 به ركه تى به خش ټه كرد به زهوى، وه مېردو منالى ټه دا به كانیه كان، وه بانوو خواى
 پېرۆزیش بوو.

له وى هه تا ئیستا به یانمان كرد وا ده ر ټه كه وى كه پیره مه گروون ده مى خوى
 په رستراوه، ده مى ټو ته په رستشگا بو په رستنى ئاسمانو ئاسمانیه كانو ده مى بو
 ئاگر، ناو، له ده وړى ئیسلامیدا ټو ته جى مه رقه دى شه خسو پېر، كه وا ئیستا
 مه رقه دى پیره مه گروونى لىیه. پیره مه گروون كه وا دیاره، یه كى بووبى له پیره كانى
 ئسماعیلی كۆن، مه رقه ده كهى له بن قوله ی كپوه كه دایه، ژنان ټه چنه سه رى،
 قوربانى بو سه ر ټه بړن، داواى زگ پړبوونى لى ټه كه ن. ټه م شه خسه یه كى كه له وانه
 كه حجه تى ناو مالى، كه وه كو مه نجه ل و كاسه و كه وچك و شتى تر بى، به نیاز بو
 ټه برى و لای داته نرى.

ټه شى ټه سللى ناوه كهى (پیره نه بهر گودروون) (گوردووه) بووبى. پار له سه ردانى
 دواى پیره مه گرووندا، له دى (زىویه) پىیان وتم كه پیره مه گروون یه كى كه له
 ټه سحابه كان، دیاره ټه وان راست ټه كه ن.

ټه و دىیه كه ئیستا ناوى (زىویه) یه، هه میشه ئاوا بووه، وه جىگای ئاگره وان،
 موگ و هیربه ده كان بووه كه پیاوى دینى زه رده شتى بوون. (زىویه) به پى
 ناوه كه یه وه وا دیاره كه له ده وړى ئیسلامیشدا سه رده مىك ناوچه یىكى ته رقه تى
 بووبى، وه (زاویه) (ته كیه) یىكى لى بووبى.)

* * *

وہک سہرنجمنان دا مامؤستا توفیق وەهہی لہم چہند لاپہرہ زۆر کہ مہدا
 (کہ لہبارہی دیرینہی چیاۓ پیرمہ گروونہوہیہ)، ئەو ھەموو زانیارییہ
 میژوووییہ دەولتە مەندەمان بەو خیراییہ زۆر ھوشیارو زیرەکانہیہ بۆ بەسەر
 دەکاتەوہو دەمانباتەوہ بۆ ئەو سەردەمانە ی کہ ئەم چیاہو ئاقارەکی لہ
 سەدان و ھەزاران سال لہ پیشتەرەوہ، مەلئەندی ئایینی دانیشتوانی ناوچە کہ
 بەگشتی و بەتایبەتیش لہ رۆژگاری دەسەلاتی دەولتەتی (ماد-سەدە ی
 ھەوتەمی پێش زاین) دا، مەلئەندیکی رێبەرائی ئایینی (ماد) بووہو
 رێپورەسی ئایینییان تیدا ئەنجامداوہو لہ تەکیشیدا کہ دیتە سەر ناوی
 گوندی (زێویە) ی ناوجەرگەو ئامیزێ چیا کہ، بەھەمان شیوہ لہم گوندەش
 دەدوی و ئەم گوندەش بەدیرینہی چیا کہوہ دەبەستیتەوہو دەلی: (ئەم دییە،
 کہ ئیستا ناوی زێویە-یە، ھەمیشە ئاوابووہو جیگە ی -ئاگرەوان- و-
 موگ- و- ھیربەد- ەکان بووہ، کہ پیاوانی ئایینی زەرتوشتی بوون). .. کہچی
 کہ راقە ی وشەو ناوی گوندی (زێویە) دەکات، دەلی: وا دیارە لہ سەردەمی
 (ئیسلامی) شدا، ناوچە یەکی تەریقەتی بووبی و (زاویە): تەکیە-یەکی لی
 بووبی!! کہ وەک دیارە مامؤستا وەهہی وشە ی (زێویە) ی بە وشە ی
 (زاویە) ی عەرەبی لیکداوہتەوہ، بۆیە ناوی (زاویە) بۆ رۆژگاری ئیسلامی
 دەگێریتەوہ!

بۆیە کاتیەک بەپی و شوینی بەسەرکردنەوہکی مامؤستا (توفیق وەهہی) دا
 دەچینەوہ، کہ دەلی: گوندی زێویە، جیگە ی ئاگرەوان-موگ- و- ھیربە- ەکان بووہ،
 بی ھیچ دوودلییە ئەمە ی لہگەلدا دەسەلمینینو بۆ پشتیوانیکردنی ئەم
 بۆچوونەیشی، ئەوہ بەیاد دینینەوہ، کہ ھەر لہ سەر ووتری ئەودیوی چیا ی
 پیرمہ گروونەوہ ریزە چیاہەکی تری بەرزو زۆر سەخت و رەقەن بەناوی چیا ی
 (ژیلوان) ەوہ ھەییە، کہ لہگەل زنجیرە چیاہەکی تر دا بەسەر گوندی (چۆنماخ) ی سەر
 بەدۆلی (جافایەتی) دا دەروان.

چیا ی (ژیلوان) ھەر لہ ناوہکیەوہ بیرمان بۆ ئەوہ دەبات کہ ئەم چیاہ
 بەدریژایی سالانیکی زۆر (ئەگەر نەلیم چەند سەدە یەکیش) جیگە ی
 (ئاگرەوان=ژیلوان) بووہ، چونکہ تا ئیستاش شوینەواری ئاگری گەورەو کورە ی

گه وړه ی ئاگر به سهر هه موو رووخساری رهداگه پراوی چیاکه و تاته به رده رده کانییه وه دیاره و دهریش ده که وی، که له ئاکامو به هو ی ئه و ته مه نه در یژه ی ئه و ئاگره ی له سهر تاسه ری ئه م چیا یه و ئاقاره که یدا هه بو وه، شوینه واری دره ختو سه و زایی لی نییه .

من له دوو قوناغی ژیا نی پی شمه رگایه تیمدا (۱۹۷۴-۱۹۷۵) و (۱۹۸۰-۱۹۸۷) (۱۹۸۷) رۆژگار یکی زۆرم له نزیك هه ردوو چیا ی پیره مه گروون و چیا ی (ژی لوان) دا، به سه ربه ر دو وه، به تاییه تی سالانی (۱۹۸۶-۱۹۸۷)، که به ماله وه له گوندی (میولا که) ی نزیك (چۆخماخ) ی دامینی چیا ی (ژی لوان) بووین، زۆر جار هه سته یکی قوولی پر له پامان پالی پیوه ده نام به چیا ی (ژی لوان) دا هه لگه پریم و له دیمه نی رده ش و هه لگه وتی سامنا کی چیا که وردبمه وه! سه رب له مه دایه هه ر له ته نیشت چیا ی (ژی لوان) وه، چیا یه کی تر به ناوی چیا ی (ئاسنگه ران) هه یه و شیوه هه لگه وتی ئه م چیا یه ش و یکچووی چیا ی (ژی لوان) ه، وه ک به ناوه که ی ئه میشدا دیاره، ئه م چیا یه تاییه ت بو وه به پیشه گه رانی (ئاسن)، بو دروست کردنی که ره سه و چه کی جهنگی، بو سه ربازانو جهنگا وه رانی سو پای سه رده مانی پیش هاتنی له شکرو ئایی نی ئیسلام بو ناوچه که .

میژووی (ناوی چیا ی (ژی لوان)، که بی هیچ سی و دوویه ک، گومان له کوردی بوونی (ژی لوان=ژی له وان) نا کر ی، ده بی بو سه دان سالی بهر له هاتنی ده سه لاتی عوسمانی بو ناوچه که بی ت، چونکه که ده سه لاتی عوسمانی ده ستیان به سه ر ناوچه که دا په یدا کردو وه وه ک ره وشت و نه ریتی هه موو داگیر کارانی ک، که پیش هه موو شتی ک نا وه دیرین و ره سه ن و کۆنه کانی ناوچه که یان بو زمانی خو یان (تورکی) گوړپوه، هاتوون هه ر به پیودانی ناوی چیا ی (ژی لوان)، ناوی ئه و گونده ش، که له دامینی چیا ی (ژی لوان) دایه، به (چۆخماخ = چۆقماق = چه قماق) نا ونا وه، که هه ر به مانای ئاگرو ژیه له مو دیت (۴) ..، به لام ئه م ناولینانه (چۆخماخ)، ته مه ن نزیکه ی (۴۰۰-۵۰۰) ساله ی عوسمانی، نه ک هه ر نه یتوانی وه نا وه دیرینه که ی چیا ی ژیلوان به سرتپه وه وه له بیر خه لکی بباته وه، به لکو له هه مانکاتدا ناوی (ژی لوان) نه ینییه کی دیرینه ی زمانی کوردی ئاشکرا ده کات، که کورد له سه دان سال پیشتره وه له جیا تی وشه کانی (موبه د، ئاتورووان، ئاسورووان) ی پی ره وانی ئایی نی

زەرتوشتی، کە بە کوردی (تاگرەوان) دەگرێتەوه، وشە (ژیلوان) یان بە کارهێناوه. هەر لەم رەهەندەشەوه بیر بۆ ئەوه دەچێ، کە دواى هاتنى دەسەڵاتی ئیسلام بۆ کوردستان و بۆ پازیکردنى دەسەڵاتدارانى ئیسلام، لە ناوچە کەدا، لە برى وشە (موبەد) و (ئاتوروان)، وشە (ژیلوان) یان بە کارهێنابى. هەر وهك چۆن لە وڵاتی ئێرانیشدا (سەر دەمی ساسانی)، بۆ هەمان مەبەستى دڵنەوايیکردنى فەرماندەکانى ئیسلام، لە برى وشە گەلى ئایینی زەرتوشتى وهك: ئیزەد، موگ، موبەد، وشەکانى: یەزدان، هیربەد و مەلەك (فریشتە) یان بە کاربرد.

دەگەر پێمەوه بۆ سەر ناوی (زێویه) و دەلیم: میژووی ناوی (زێویه)، لە میژووی هاتنى ئیسلام کۆنترە و ئەگەر مامۆستا توفیق وهبى لە گوندی (زێویه) ی لای چىای پیرەمەگروندا شوینەوارى ئایینی ئیسلامى دیبى، ئەمە شتیکی ئاساییە و نەریت و رەوشتى هەموو ئالگۆرپى رۆژگار و لە ناوچوونى دەسەڵاتی کۆن و پەیدا بوونى دەسەڵاتدارانى تازە و ئایینی نوێ، ئالگۆرپى هەمەلایەنەش بە دواى خۆیاندا دین، بۆ نمونە: دەسەڵاتدارانى تازە هاتوو، لە شوین دەسەڵاتدارانى پێشوو دادەنرێن و ئایینی تازەش، جیگەى ئایینی کۆن دەگرێتەوه. لەم بوارەدا چەند نمونەیهك بۆ بیرخستنەوه بەیاد دێنینهوه:

خشیارشا (٥٦٥-٤٨٥ پ. ز) هەخامەنشی، کاتى برۆای بە ئایینی (زەرتوش) هینا، هیرش و لەشکرکێشیی کردە سەر پەرستگەو مەلەبەندەکانى ئایینی (موغ-موگ) هەکانى (ماد) و تیکیدان و داواى لەدانیشتوانى قەلەمڕەوهکەى کرد لە شوین و جیگەى ئەو پەرستگایانەى (موگ) پەرستگەى (زەرتوشى) دروست بکەنەوه.. یان کاتى (هۆلاکۆ ١٢١٧-١٢٦٥ ز) هیرشى بۆ سەر ئێران کردو داگیرى کرد لە ناوچە رگەى هەندى پەرستگەى زەرتوشتیدا، مزگەوتى دروستکرد، وهك لە ناو پەرستگەى گەورەو بەناوبانگى (تازەر گشنسب=شیز)دا، مزگەوتى گەورەى بۆ خواپەرستى پێرەوانى ئایینی ئیسلام دروستکرد، بەلام بەم کارە، ناوی دیرینهى پەرستگەى (تازەرگشنسب) لەیاد نەچوو.. کە لەم پروووە دەیان و سەدان نمونەى لەمۆزەر هەن.. بۆیه بوونى شوینەوارى ئیسلامى لە گوندی (زێویه)دا مانای ئەوه ناگەیهنێ، کە بەهاتنى ئایینی ئیسلام بۆ دۆلى جافایەتى، ناوی گوندی (زێویه)ش لە ناوچووبى، هەروەك نمونەى چىای (ژیلوان) ی پێشتر باسکراو، کە وشەو ناوی

(چۆنماخ)ی تورکی نهیتوانی ناوه دیرینه‌که‌ی (ژیلوان) له‌بیر خه‌لکی ناوچه‌که بباته‌وه.. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه به‌دڵنیاییه‌وه ده‌لێن: ناوی (زیویه) به‌ ناوی (زاویه)ی عه‌ره‌بییه‌وه نه‌هاتوه. به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌م پێداگرییه‌مان له‌ویوه دیت، که هه‌ر له‌ کوردستاندا ده‌یان گوندو شوینی تر به‌هه‌مان ناوی (زیوی)، زیوکه، زیوه، (زیویه)وه هه‌ن، که هه‌موویان له‌ رووی ناوه‌وه له‌ بنجدا یه‌کنو له‌ هه‌موو ئه‌م گوندانه‌شدا، هاوشیوه‌ی گوندی (زیویه)ی لای چیا‌ی پیره‌مه‌گروون، (مزگه‌وت)یان تێدا‌یه، وه‌ك ئه‌م مشته نمونه‌یه:

-زیوی-ی لای راژان (ناوچه‌ی مه‌رگه‌وه‌ر).
 -زیویه-و- زیوکه-ی لای شاری (شنۆ).
 -زیویه-ی کۆنه لاجان (لای شاری خانی).
 -زیویه-ی سه‌ر به‌دیستانی (مه‌نکاری)ی سه‌رده‌شت، که به‌سیوه لاسوره به‌ناوبانگه.

-زیوه-و به‌ر زیوه-ی ناوچه‌ی با‌له‌کایه‌تی.
 -زیوه-و- ده‌ره زیوه-ی ناوچه‌ی خو‌شناوه‌تی.
 -زیوی-ی ناو شاری که‌رکوک.
 -زیوه مه‌ر-ی ناوچه‌ی قه‌رده‌اخ.
 -زیوی-ی شیخ پیرمووس (ته‌نیشته بامه‌رنی).
 -زیوکه-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی نه‌هلی (نه‌هله‌)ی پارێزگه‌ی مووسل.
 -زیوه-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی نه‌هلی- مووسل.
 -زیوه-ی سه‌یدا، سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیروه‌و رێکان.
 -زیوی-ی شکان سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیوه‌و رێکان (قه‌زای ئامیدی).
 -زیوکاشین-ی سه‌ر به‌قه‌زای ئامیدی.
 -زیوکاژیری- سه‌ر به‌قه‌زای ئامیدی.
 -زیوا-ی شه‌فیقی- سه‌ر به‌قه‌زای ده‌وک.
 -زیوکا-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیروه‌و رێکان.
 -زیوا-ی سه‌ری، سه‌ر به‌ناحیه‌ی نیروه‌و رێکان.
 -زیوه-ی سه‌ر به‌ناحیه‌ی دیانا.

-زێوکه-ی سەر به ناحیهی ناودهشت.
 -زێوه-ی ناوچهی نزار له بارزان (سەر به قهزای ئاکری).
 -زێوهکه-ی که ندالان (ناوچهی دۆسکی).
 -زێوکا عه بوی (ناوچهی دۆسکی).
 -زێوکه-ی محمهد یاسین (ناوچهی دۆسکی).
 -زێوه-ی سەر به ناحیهی زاوێته.
 -زێوکی-ی جیسک (سەر به ناحیهی گولی).
 -زێوکا-ی سنديای (سەر به ناحیهی گولی).
 -زێوه پیرامیس-ی سەر به ناحیهی سهرسهنگ.
 -زێوه-ی سەر به قهزای رانیه.
 -زێویه-ی سەر به قهزای شارباژێر.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی دۆل.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی گهورك-نه لێن.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی ملکاوی.
 -زێوه-ی سەر به دیستانی مهنگوری خۆرهللات.
 -زێوی-ی سەر به دیستانی (تیل تیمور)ی بهشی ناوخوی مههاباد.
 -زێوهگه ووه-ی سەر به دیستانی (سوگمان ئاوا)ی ده وره بهری شاری (خوی).
 -زێوه-ی سەر به دیستانی (فارسینجی)ی سەر به (ئهسه دئاوا)ی پارێزگهی هه مه دان.
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (بیله وهر)ی بهشی (کامیاران)ی سەر به پارێزگهی _سنه -کوردستان).
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (ئیسفه ندئاوا)ی سەر به شاری (قوروه)ی پارێزگهی (سنه -کوردستان).
 -زێویه-ی سەر به دیستانی ژاوه رۆری هه ورامانی تهخت.
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (نه مه شیر)ی شاری (بانه).
 -زێویه-ی سەر به دیستانی (گول ته په)ی ناوچهی فه یزوللا به گی - ده قهری شاری (سه قز)(۵).

که له ناو ئەم لیسته ناوه‌دا و ئەوهی زۆرتر له مەبەسته‌که‌ی ئێمه‌وه نزیکه‌، ئەم دواناوه‌، واته‌: (زیویه‌) ده‌قه‌ری شاری سه‌قزه‌، له‌ خۆره‌ه‌لاتی کوردستان، که‌ نزیکه‌ی (۵۰ کیلۆمه‌تر) ده‌که‌وته‌ باکووری خۆره‌ه‌لاتی سه‌قز و به‌ هه‌مان شیوه‌ی ناوچه‌ی دۆلی جافایه‌تیش، شه‌قل و مۆرکی _گۆل ته‌په‌) ی تورکی، به‌سه‌ر ناوچه‌که‌وه‌یه‌.

دانیشتوانی ئەم گونده‌ کوردن، کاریان کشتوکال و ئاژەل به‌خێوکردنه‌، که‌شوه‌ه‌وای زۆزان و سارده‌ سی‌ره‌ و جێگه‌یه‌کی ئاوێژه‌ و به‌ برشته‌. وه‌ك هه‌ر گوندی‌کی تر، قوتابخانه‌ و مزگه‌ه‌وتی تێدا‌یه‌. سالی (۱۹۶۳) شوێنه‌وارناس و دێرینه‌ زان، کۆلیاری و پشکنینیان تێدا‌ کرد. دێرینه‌ و شوێنه‌واری شاری‌کی کۆنی تێدا‌ دۆزرایه‌وه‌ و گه‌لی شتومه‌کی تێدا‌ چنگ که‌وت، که‌ نیشانه‌ی پێشکه‌وتنی هونه‌ری و ورده‌کاری و پیشه‌یی و خۆنده‌واری بوون. ئەم گونده‌ له‌ بنه‌رته‌دا ناوی (زێبیه‌) بووه‌ که‌ له‌ گه‌ل ناوی ئیستایدا زۆر له‌ یه‌که‌وه‌ نزیکن و گوايه‌ ئەم ناوانه‌، له‌و به‌رده‌ نووسه‌ می‌ژووویانه‌دا نووسراون، که‌ سارگۆنی دووه‌می ئاشووری (۷۲۲-۷۰۵ پ.ز) و ناسراو به‌ (شروکین)ی ئیمپراتۆری ئاشووری، ئەم باسانه‌ی له‌ سالی شه‌شه‌می پاشایه‌تی خۆیدا یاداشت کردووه‌ و نووسیویه‌: (شاری ئیزیرتو) ی وێران کردو سووتاند و دووشاری تری (زێبیه‌) و (ئارمانیدیش) یشی داگیر کردووه‌، هه‌ر ئەم (سارگۆن)ه‌ دواتر له‌ به‌رده‌نووێکدا ئاماژه‌ی بۆ ئەوه‌ش کردووه‌، که‌ دوا‌ی داگیرکردن، ئەم دوو شاره‌ی (زێبیه‌) و (ئارمانیدیش)ه‌ی سووتاندوون.

له‌ ئاکامی ئەو کۆلیاری و پشکنینه‌ی له‌م گونده‌دا کران، گه‌لی خشل و که‌ره‌سه‌ی زێرینی تێدا‌ دۆزرایه‌وه‌. هه‌ندێ له‌و شتانه‌ی تێدا‌ دۆزرایه‌وه‌: سینه‌به‌ند و گه‌ردنبه‌ندی‌کی له‌ زێر دروستکرا‌ی هه‌لقه‌هه‌لقه‌یی بوو. که‌ هه‌ردووکیان به‌ وێنه‌ی که‌له‌سه‌ری جانه‌وه‌رانی وه‌کو: شیر، دیو، ده‌عبا و درنده‌ی نه‌ناسرا‌ی ته‌فسانه‌یی نه‌خشی‌نرابوون. هه‌روه‌ها کالانی خه‌نجهر و نێزه‌ و په‌یکان و چه‌کی تری جه‌نگی. دیواره‌کانی که‌ له‌ ژێر زه‌ویدا ده‌ره‌ی‌نراون، زۆر سه‌ختن، پلیکانه‌ی به‌تاته‌به‌ردی تاشرا‌ی لووس و نه‌خشی سووره‌وه‌کرا‌ی قالب زل دروستکراون. هه‌ندێ له‌ ژوو‌ره‌کانی ئەم ته‌لار سازییه‌ی، به‌ داری (سه‌روو) دا‌ره‌پا‌ کران، که‌ داری (سه‌روو-

سهول)، ئىستا له و دهقهرانه دا نابيينرئ. ديواره كاني به كاشى سوره وه كراوى رهنگاورهنگ نه خشيئراون.

به پي ليكولئينه وهى ديرينه ناسان، ئم شتانه هه موو، پاشاوهى سه دهى نويه مى پيش زايينن. كه دهبي ليړه دا له يادمان بي، له سه رده مى نويه مى زاييندا، دهولتهى (مانا)، يان (ماندى) دهسه لاتى به سه ر ئم هه ريئمانه دا هه بووه و يه كيك بووه له دهسته دهولته ته كاني (زاگروئس)، كه بهر له ئيمپراتوريه تى (ماد)، لاي باشوورى زه رياچهى (ورمى)، فه رمانره وايه تى كر دووه. بهم پييه، شارى (زيويه = زيبيه) و ئه و شارانهى كه (سارگونى ئاشوورى)، لهم هه ريئمانه دا داگيرى كر دوون. له شاره كاني دهولتهى مانا بوون .

ئىستا ئيتر پرسياريتر ديئنه ئاراهه:

۱. ئاخو ئه و گوند و شوئينه ناهى ناويان (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) يه، شوئينه وارى ناو قه له مروهى هه مان شارستانيتى (مانا) ين؟!

۲. ئاخو ناوى (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) ناوى سه رده مانى پيش ئيمپراتوريه تى (ماد) ن؟!

۳. ئاخو هيچ گوند و جيگه يه كيتر له كوردستاندا، ئه وه ندهى ناوى (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) بهم ژماره زوره دووپات بوونه ته وه و هه ن؟!

۴. ئاخو بنه ما و ناوى (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) چى بي و له بنه رته دا چون بووبى؟!

۵. ئاخو ناوى ئم هه موو گوند و جيگايانهى ناويان (زيوى، زيويه، زيوكه، زيوه) يه، له وشه و ناوى (زاويه) عه ره بيه وه هاتوون؟.

پهراویزه کان:

۱. نووسینه که ی ماموستا (وهه بی) بهه مان شیوازی نووسراوه، که نیوسه ده له مه وه بهر، له گوڤاری (پیشکه وتن) ژماره (۸)، سالی یه که م، نیسانی ۱۹۵۸، ل ۱-۴ دا، بلاوی کردۆته وه.

۲. پیشکه وتن (گوڤار)، ژماره ۸، سالی یه که م، نیسان ۱۹۵۸، ل ۱-۴، بهقه له می ماموستا بلاو کراوته وه.

۳. له باره ی (سه رسیر) و (چوارتا) وه وتاریکم نووسیوه له به ره وه بلاوی ته که مه وه، له سالی ۱۹۴۵ دا له سلیمانی بۆ یه که م جار لیبنونه وه ی ناوی (سه رسیر) م بلاو کردبو وه وه، وه وتوبووم که له (سه رسیر) ی فارسییه وه هاتو وه، که مانای (هاوینه هوار) ه.

۴. هه ر له شیوه ی ئەم ناوه تورکییانه ی عوسمانی، له هه مان ناوچه دا، ناوی گوندی (یاخ سه مه ر) و (قزله ر) و چهندان گوندی هاوسی (چۆخماخ) هه ن.

۵. بۆ به سه ر کردنه وه ی ناوی (زیوی، زیویه، زیوکه، زیوه) سه یری ئەم سه رچاوانه ش کراون:

۱. فرهنگ دهخدا، جلد ۹، ص ۱۳۱۱۹.

ب. محمه ده جمیل رۆژبه یانی، ولاته که ت باشت ب ناسه. چاپه مه نی ئاراس: ۲۰۰۵، هه ولیر، ل. ۳۱۰-۳۱۳.

ج. د. غه فوور عه بدوللا، گونده کانی کوردستان، بهرگی: ۱، ۲، ۳، ۴، هه ولیر، ۲۰۰۵

د. د. غه فوور عه بدوللا، فه ره نه گی جوگرافیایی کوردستان، چاپه مه نی موکریانی، ۲۰۰۸، هه ولیر.

هەندى ئاشناى نامۆ

-۱-

هەندى جار بە دەم نووسىنەو، بېرى واژە و زاراو، دېنە بەر نووکی قەلەم “کە ئەگەرچى بىنەرەت و مەبەستى نووسىنەكە، کارى بەر واژە و زاراوانە نىيە” بەلام لەهەمان کاتىشدا بى ئەو دەسلەلات لە دەست خۆتدا بىت، لەنگەرئىك، يان هەلۆيىستەيەكى كورتى كەم خايەن لە ئاستياندا دەگریت و بە دەمىشەيەو پشووئەك دەدەيت. ئەوسا لەم دەرفەتى پشووئەدا، بەچاويكى ناسياوانە، لە سەر و روخسارى ئەو واژە و زاراوانە ورد دەبىتەو و هانا بۆ بىرەو دەبەيت، تا ناويان و مانايان و ناسياويت لەگەلئاندا بىر بکەيتەو و بزائيت چۆن تىکەل کاروانى ئەو شەپۆلە واژە و زاراو ئاشنا و ناسياو کەوتوون، کە رۆژانە هاوړيەتى قەلەمەكەت دەکەن!

ئەم چەند واژە و زاراوئەش “بېرئىکن لەو نمونانە:

بان؛ نەبان

مامۆستا هەژار موکریانى لە لاپەرە (٤٧)ى بەرگى يەكەمى (هەنەبانە بۆرینە)دا، لەبارەى واژەى ((بان))دە ئاواى نووسىو:

- ١ - بان: بانگى نوێژ (مەلا بانى دا).
- ٢ - گازى: (بانى كە بابى).
- ٣ - لای سەررو: (لە بان ئەو كێفە).
- ٤ - سەربانى خانوو.
- ٥ - بانو: زەمىنى دەشت و بلند: (بان هۆبەتوو، تالەبان).
- ٦ - هۆگر و خاوەن بەزەبى: (ئەو مانگايە لە گوێلكەكەى نەبان بوو).

۷ - بېن، بوون.

ديسان هر ماموستا ههژار، له لاپهړه (۸۷۷) ي بهرگي دووه مې
(هه مېبانه بۆرينه)) دا، له باره ي واژه ي (نه بان) هوه ئاواي نووسيوه:

۱ - شيردهري كه بېچووي خو ي ناوي و شيري ناداتي.

۲ - كه سي كه دهنگي له يه كي گوريوه: (كاكم لي مان نه بانه و نامان دوييني).

۳ - به دميجاز، هه ميشه قه لس و تووره.

به لام له نيوان ههردو واژه ي (بان) و (نه بان) ي هم ليكدانه ويه ي ماموستا
(هه ژار) دا، واژه يه كي هاويه شي وهك (نه بان) دووباره بوته وه، كه وهك وتمان: بهو
مانايه ديټ "كه شيردهري كه خو ي له بېچووه كه ي دهگوري، يان: نايه وي و شيري
ناداتي. كه واته ماناي گشتي واژه ي (نه بان) ئاواي لي ديټ: خو تي نه گهيانندن و
روويينه دان و دووري ليگرتن و سهير نه كردي" بويه له فولكلوردا وتراوه:

تەحا لەو ريزه خالانە

بۆ من چاکن ئەو چاوانە

ياري خو مه و لي م (نه بانه)

واته: يار دهزاني من ياري نوم "به لام رووي سوژ و بهزه بي لي و دهريپاوم و روم
ناداتي و به چاوي جاري بوم ناروانيټ، بويه دهشي دوو كه سي ناسياو، كه له ري و
گوزه ردا تووشي يهك دهبن، يه كيكيان به ههر سوڼگه يه كه وه بوويټ، خو ي له وي تريان
بيټاگا و نهديو دهكات، وهك نه وي خزي وا نيشان بدات، كه گوايه نهيدويه و چاوي
به سهير كردني شتيكي تروه خهريك كردوه، كه به مه دهليڼ خو ي لي (نه بان) كردوه.

ته ي باشه، ته گهر پيشگري (نه ي) هم واژه ي (بان) ه، بهو جوړه بيينه وه ياد" كه وهك
دهزين له كورديدا (نه) بچيټه پيش هر واژه يه كه وه، دهبيټه پېچه وانه ي تهو شته، وهك:

چوون = نه چوون

خواردن = نه خواردن

خوش = نه خوش

خهوتن = نه خهوتن

بينين = نه بينين

بيننا = نابينا

ئەوسا واژەى (بان) دەبىتتە پىچەوانەى (نەبان) و ماناى (بان) ىش دەبىتتە:
خۇتىگەياندىن و رووپىدان و سەيرکردن. بۆيە لەفۆلكلورى كوردىدا واژەى (بان) بە
ماناى تىروانىن و سەيرکردن و نزيكى كردنە:

هەتا خۆم كۆپ بووم بە (بان)انەو
كچگەل بە دوعا و بە پارانەو
ئىستاكە پىر بووم، پىم دەلەين خالۆ
بەرتىلىش دەدەم، نامبەنە مالىۆ

واتە: هەتا لەتافى لاويدا بووم، كچانى زۆر، پەرۆشى ئەو بوون روويان پى
بدەم و خۆمىان تىبگەيەنم و بيانلاوينم و چاوپرکييان لەگەلدا بکەم... كەلە مانا
گشتىيەكەى ئەم واژەيەو، هەر سەيرکردن و بينينمان لا گەلەلە دەبىت، بۆيە دەبى
ماناى واژەى (بان) هەر (بينين) بىت “كە مخابن هىشتا فەرەهەنگەلى كوردى
بەمخۆرەى لەبارەو لىك نەداوئەو.

هەپرى لە بەپرى جيا ناکاتەو

ئەمە پەندىكى پيشينانى كوردىيە، بەلام لە (پەندى پيشينان)ە كەى مامۆستا
(شېخ محەمەدى خال)دا نەهاتو.

لە لاپەرە (٩٦٥)ى بەرگى دووەمى ((هەنبانە بۆرينە))شدا، ماناى واژەى
(هەپ) ئاوا لىكداوئەو.

١ - هەپ: قور.

٢ - زىقە، گريانى منداڵ.

٣ - زەرەى كەر، گۆرە.

٤ - خاك، خۆل.

بەلام ((هەپ)) و ((هەرگ)) لە دىاليكتى گۆران - دا بە ماناى (قور) و (لىتە)
و (خاكى تەپ) دىت. مەولەوى تاوگۆزى، لەم چەند بەيتەدا ((هەپ))ى بەماناى
قور و لىتە هيناو:

۱ - گیتج زریوار هه رسم مهوج وهردهن.

سارای مهريوان ته مام ((ههپ)) كهردهن (ل: ۵۰۰).

واته: زریباری فرمیسمك شهپۆلی داوه و دهشتی مهريوانی كردووه به قور.

۲ - ها، كاوان كاوان، دل چون دلپیشان

((ههپ)) دان وهسهردا، ههردان پهی ویشان (ل: ۵۲۳)

واته: بهرزاییه كان وهك دل برینداران، دلیان لهت بووه و چیاكانیش قورپان

بهسهری خویاندا داوه.

۳ - یاشیخ ((ههپ)) گاوان مهیلهكهی لهیلی

سهر به سهر وهگیان ههرزانه خهیلی (ل: ۵۳)

واته: یا شیخ؟ قورپاویك كه بههوی مهیلی لهیلی - وه له گیانی دلدار بیرژی

تهوهنده به نرخه تهگهر سهربهسهر، به گیانی خوی بیگۆریتتهوه، هیشتا به ههرزانی

دهست كهوتوه.

كهواته ههپ، بهمانای قور دیت.

بهلام ((بهپ)) واژهیهکی عهربهیییه و بهمانای زهمینی وشك دیت، بۆیه ههردوو

واژهكه، بهدهستی تهنقهست، به پیچهوانهی یهكتر دانراون، تا مانای دژ بهیهك

بدهن و مانا گشتیییهكهی بییته: ((تهپ و وشك)) كهله بنهپتدا پهندهكه بهرامبهپ

تهو كهسه گیل و نهشارهزایانه بهكار دههینن، كه ئاوهزیان به جیاكردنهوهی: چاك و

خراپ، دۆست و دوژمن و تهپ و وشك ناشکی، بۆیه دهلین: (ههپ) له (بهپ) جیا

ناكاتهوه.

سهرنجیکی تر لهسهر ئهم پهنده“ لیكدانی ههردوو واژهی (ههپ) و (بهپ) کییش

و قافیهداره“ كه نمونهی تری تهمجۆره واژه دژبهیهكانه، له زاراوهی تری وهك (تهپ و

بپ) دا دهبینن و من دلنیام ئهم دوو واژهیهی ئهم زاراوهیهش له بنهپتدا ههر (تهپ و

(بهپ)ی ههمان پیودانی پهندی (ههپ) و (بهپ) بوون، كه ئیستا لهم زاراوهیهدا

بزوینی (بهپ)هكه سواوه و بۆته (بپ) و زاراوهكهش به گشتی مانای هیشتا (تهپ)

دهگهیهنی“ كه نابی ماناكهی واییت، بهلكو دهییت به ههمان پیودانی پهندی (ههپ

- ی) لهبهپ - ی جیا ناکاتهوه) سهیری بکریت.

بۆ بیر هیئانه وهی خوینەر و هەر له م بواره دا، زاراوهی (حازر و بزر)، (بهزمه م پهزم) *، هه لبه ز و دابه ز) مان له کوردی دا هه یه، که به پیودانی زاراوهی پیشوو، ههردوو واژه کهی ته مانیش، دژ به یه کن و هاوکاتیش (کیش و قافیه) دارن، تا له سه ر زمان و له کاتی به کارهیئاندا ئاسان و وه ک جو ره شیعی کیش بن. هه ر بۆیه له م بواره دا بیر بۆئه وه ده چۆ، که واژه کانی ئه مجۆره نمونانه، هه روا به ریکه وتیک نه چوونه ته پال یه کتری، به لکو ده بۆ زمانزان، یان فرههنگ نووسیك، کاری له سه ر کرد بن و له م نمونانه ش زۆرت ر بووبن، به لام ئیمه هه ر ئه م چهند دانه یه مان سнгаوسنگ بۆ مایته وه.

کونه مشکى لی کرد به قه یسه ری!

یان

قه یسه ری لی کرد به کونه مشک!

ئه میش په ندیکى دیرینه یه، ته مه نی له گه ل دروستکردنی (شار و بازار و قه یسه ری) دایه. داخه که م له (په ندی پیشینان) که ی مامۆستا شیخ محمه دی خا ل - دا نه هاتوه. تا ئیستا له زۆر ده قی کوردیدا ده یینم به هه ل به کاری دینن. ته گه ر له رووی واتاو ه سه یری بکه ین، هه ست ده که ین به و مانایه هاتوه، که به راورد له نیوان دوو جیگه ی وه ک (قه یسه ری) و (کونه مشک) دا ده کات... بیگومان ده شزنین جیاوازی له نیوان ئه م دوو جیگه یه دا، ئه وه نده زۆره “جیی به راورد نییه.

چونکه رووی ده می په نده که ش له مرۆقه “ نه ک له مشک، ئه و ده زانی که مرۆقه ده توانی له بازار و قه یسه ریدا، به پان و پۆری بازار و قه یسه رییه که دا بسوریته وه. به لام به پیچچه وانه وه، مرۆقه به کونه مشکدا ناچیت. له به ره وه مادام رووی ده می په نده که هه ر له مرۆقه (وه ک وتمان)، ئه و ده بۆ ئه م مرۆقه (له وکاته دا) ئه وه نده به ته نگ هیئراییت، که مه ودا ی هه نگا وه له یئنان و بزووتنی له به رده مدا

* بهزم و پهزم: شادی جهنگ، خوشی و شه ر و هه را.

تەنگەبەر و تەسك و پر تەنگوچەلەمە كرابىتتەو. واتە: تەگەر لەبەر ھەر ھۆيەكى گوشارى وەك قەرزارى، يان دوزمنكاري، يان ھەزاري بىت "تەوا ئاسۆي بەر پى و بەرچاوى، تاريك و تەنگ دەبى و تروسكايىەك شك نابات، تا وردە وردە ھەست دەكات تواناي ھەنگاو ھەلھىنان و پەلوپۆ ھاويشتن و دەرەتانيك و دەستگريكى نىيە" بەدەم ئەم تەنگانەيەيەو بىت. بۆيە ھەست دەكات تەنگى پى ھەلدەچنرى و دنيای لى بچووك و بچووكتر دەبىتەو "لەم بارەدايە ئەم مرۆفەي ناو ئەم تەنگەژەيە، ئەو شار و بازار و قەيسەريەي جاراني لى تاريك و نووتەك و يەكجار تەنگەبەرە. بۆيە كاتى كەسك، كەسيكى تر بەتەنگ دىنى "دەلین: قەيسەري لى كرەوتە كونە مشك. كە غوونەي ترى ئەمجۆرە پەندەمان، بەم شىوانەي تريس ھەن (ھەرچەندە ھىچيشيان لە - پەندى پيشينان - ەكەي ماموستا شىخ محەمەدى خال - دا نەھاتون).

۱ - دنيای ليكرد بە چەرمى چۆلەكە: واتە ئەوئەندەي گوشار بۆ بردووە و ئەوئەندەي تەنگ پيھەلچنيوە، ئەم سەر زەمينە بەرينەي لى تەنگ و بچووك كردهو "بەئەندازەي چەرمە چۆلەكەيەك.

۲ - سەري دنيا بەپووش نەگىراو. واتە: ئەم ئاسمانە بى سنوورەي تا چاو ھەتەر دەكات، ھەر ئاوەلايە، كەچى كە يەكك داد لە دەست تەنگزەيەك دەكات "بەرامبەرەكەي دلخوشي دەداتەو و پي دەلى: سەري دنيا بەپووش نەگىراو. واتە: ھىشتا ئوميد و ئاسۆي رووناك ماون.

لەبەر ئەمانە، شىوہي بەكارھىنانى: ((قەيسەري ليكرد بە كونە مشك)) راسترە، نەك پيچەوانەكەي.

رهنجبه، یان رهنجبار؟

له كورده وايدا به تاييه تيش له ناو گوندنشینه كاندا (رهنجبه) بهو كهسه ده لاین، كه بهرامبه به كریه کی دریاریکراو، کار بو كه سیکی نر ده کات، واته: هه نزیکه به (کریکار) ی ناو شاره کان، كه ههردوو وشه كه له بنه پرتدا له دوو واژه ی سه به خو لیكدراون. چونكه واژه ی (رهنج) به ته نیا به مانای ته قه للا و كۆششه و توانای خستنه کار و وزه به خشین ده گه یه نیټ، وهك چۆن (کریکار) له واژه ی (کری + کار) پیکهاتوه، هه بهو جۆرهش (رهنجبه، یان رهنجبار)، له (رهنج + بهر) و (رهنج + بار) پیکهاتوه.

به لām له وشه ی لیكدراوی (رهنج + بهر)، یان (رهنج + بار) دا، جۆره تیكه لاوی و گۆرانکاریه کی زمانه وانی به سهردا هاتوه، كه وا پیده چی پاشگری (به)، یان (بار) له بنه پرتدا جۆریکی تر بوویټ و به پیی ته مه نی میژووی دیږینه ی ئه م واژه یه، له كورده وايدا (كه كۆمه لگه یه کی كشتوكاڅ کار بوون) و له ده میكه وه به سهر زاری زۆربه ی جه ماوه ری خه لكه كه یه وه واژهش وهك هه ر پپووستیه کی تری ژیان، گۆرانکاری به سهردا دیت، به تاييه تی به مه به سستی سفتوسۆڅ بوون و بی گریوگۆڅ بوون، له سه ر زمان و خیرایی له به کاره ی نانی شدا، كه خیرایی به کاره ی نانی واژه كه، له سه ر زمان، وای سواندوه، ههروهك چۆن ئیستا له سه ر زمان و گویمانه، هه بهو جۆرهش به کاری به یینه وه.

به لām به به راورد له گه څ دهسته واژه هاویاساكانی ترماندا، كه هه مان گۆرانکاریان به سهردا هاتوه، بۆمان ده رده كه وی، كه واژه ی لیكدراوی (رهنجبه) له سه رتادا (رهنج + بار)، واته: (رهنجبار) بوویټ، چونكه:

۱ - نالی ده لانی:

ئاوی سویری چاو و (بار) ی تالی لیو
سویر و تالیی، ده م ده ده م و ژه م ژه م ده خۆم

* * *

واته: قورساييه کي گران له سهر ليټومه، که به ددان ليټي ده که مه وه و ده پخوم...
 بويه له سهر هه مان پيودان ده وترئ: (فلانه کهس، لهش به باره) "واته:
 بارستاييه کي قورس له سهر له شيتي، ئيتر نهو بارستاييه، نه خوشي بيټ، يان
 نه رکي سه ختي ژيان...

يان ده وترئ: (فلانه کهس، هيچي له باردا نيه، واته: دهسته چاپه و بي
 دهسه لات و بي خير.

يان ده وترئ: (فلانه کهس، ناله باره)، واته: نايه ته ژير باري نهو نه رک و
 فرمانه وه" که پيوسته بيکات.

يان ده وترئ: (فلانه تافره مندال باره)، واته: مندالي له تهستويه و نه رکي
 سه رشاني قورسه.

که واته پوخته ي ماناي (بار)، لهو نمونانه دا" به ماناي گرته نهستو و هاتنه
 تهستوي نه رک و فرمان و قورساييه ک، که هه ندي جار مرؤقه که، خو ي به پير
 گرته نهستوي نهو (بار) وه ده چيټ، وهک نمونه ي (ره نجبار) که و هه ندي جار يش
 ديار ده کاني تري ژيان، وهک هه ژاري و نه خوینده واري و نه خوشي و کاره ساتي
 سروشتي، له تهستوي مرؤقي (بار) ده کات.

۲ - له فولکلوري کورديدا ده وترئ:

له ناو سابلاخ دا، بورجيک دياره به قهده نهو بورجه، خه م له دل م باره

واته: به بارستايي و قورسايي و به رزايي نهو بورجه، بارته قاي خه م، نيشتوته
 سه ر دل م" بويه له سهر پيوداني ته م ريسايه، ده وترئ: فلانه کهس خه م باره، واته:
 خه م له تهستويه تي.

۳ - ده وترئ: فلانه کهس (نويژ کهر) ه! که دياره له سه ره تادا وشه ليکدرا وه که،
 له وشه ي (نويژ + کار) وه هاتوه و ته م يش چونکه له ده مي که وه" له سه رده مي
 په يدا بونوي ناييني ئيسلامه وه، له ناو کورده ستاندا به کار ديټ، تيبي (تهلف) ي
 وشه ي (کار)، که خو ي زور کورت ديټه سه ر زمان و گوئ" بووه به (بزوين = ه) و
 له (نويژ کار) وه بووه به (نويژ کهر)، که هه رگيز ري تي ناچي ته م وشه ليکدرا وه،
 له به نه رده تا به و سووکايه تيبه له دا يک بوويټ، يان دواتر ويسترا بي سووکايه تي پي

بكریت! له كاتیځدا كه بهرپزهوه سهیری ئایینی ئیسلام كراوه، چونكه نمونه ی تری له مجوره وشهیه مان زۆرن، وهك: وشه ی (راوكهر)، كه ته میش دیاره له بنه پهدا (راو + كار) بووه، وهك وشه ی (وهرزشكار).

٤ - تیپی (تهلف) ی تیکرای تهو وشانه ی سه ره وه، كه هه موویان له بنه پهدا ههرفی (تهلف) بوون و له بهر كورتیی تیپه كه، له سه ر زمان و گوپچكه و لهو جینگه یه دا سواون و گۆردراون به تیپی (ه)، واته: به (بزوپین)، تهوه مان لا دروست دهكات، كه وشه ی لیكدراوی (رهنجبه ر)، هه ر (رهنجبار) بووه.

هه رچه نده له شیته لكدنی وشه ی (رهنجبه ر) دا، وا دیته به رهه ست، كه (رهنجبه ر) بهو كه سه بلین گوایه بهری رهنج و تهقه للاكه، بو خزی ببات.

به لام وهك وتمان: لهو وشانه دا (بار) ی سواون و بوون به (به ر) و لهو گۆرپان و سواندنه شدا، مانایان ناگۆردی و وهك خویان ده میننهو... ته گینا ته گه ر وابی “تهو كاته كه دهوتری: (فالانه ئافرهت منداله به ره)” ئاخۆ ده بوایه مانای وابیت، كه گوایه منداله كه ی دزیوه؟! (*).

* * *

هه‌ندی‌جار به‌دهم بینین و بیستنه‌وه، بری‌ واژه‌و زار‌وه به‌ر چاو و گوی‌ ده‌که‌ون، دهم و ده‌ست به‌ری چاو لی‌ل و گوی‌چکه‌ش له بیست‌ن بی‌زار ده‌که‌ن: ئی‌تر به‌په‌له‌ بریار ده‌ده‌یت گوی‌چکه‌و چاو‌ت، له‌بیست‌ن و بینینی‌ ئه‌و ره‌شه‌باه‌یه‌ دوور‌بخه‌یت‌ه‌وه، که‌ به‌ مه‌به‌ستی‌ شی‌واندن و کاول‌کاری، رووی‌ له‌زمانی‌ کوردی‌ کردووه‌و هی‌چ داموده‌زاگایه‌کی‌ (زمانه‌وانی‌)ش ده‌سه‌لاتی‌ به‌رگری‌ له‌م ویران‌کارییه‌ پیناکری‌، که‌له‌ هی‌چ قوناغی‌کی‌ می‌ژووی‌ زمانی‌ کوریدا، ئه‌وه‌نده‌ی‌ ئی‌ستا، مه‌ترسی‌ی‌ بۆ‌سه‌ر زمانی‌ کوردی‌ په‌یدا‌کرد‌بی‌. وه‌ک نمونه‌ی‌ (دلۆ‌پیک له‌ زه‌ریا):

ناوزه‌:

واژه‌ی‌ ناوزده‌! له‌چیی‌ه‌وه‌ هاتووه‌، که‌ له‌م چه‌ندس‌الهی‌ دوا‌ییدا، زۆر نه‌شاره‌زایانه‌ له‌نوسینی‌ کوردیدا به‌کاری‌ ده‌هی‌ئن! بۆ‌یه‌ پیم‌ باشه‌ شتی‌ک له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌ بلیم‌: که‌ (زه‌د) له‌بنه‌رته‌دا چاوگی‌ قرتاوی‌ (زَدَنَ - زه‌ده‌ن)ی‌ زمانی‌ فارسییه‌و به‌مانای‌ (لیدان)ه‌، که‌چی‌ ئه‌وه‌ی‌ سه‌یره‌ ئه‌و نووسه‌رانه‌ی‌ به‌وه‌ی‌ه‌وه‌ که‌ ماناکه‌ی‌ نازانن، زۆرجار واژه‌ی‌ (ناوزه‌!) و هه‌ندی‌ جاریش‌ دیومه‌ و بیستومه‌ به‌ (ناوزه‌نگ)یشی‌ به‌کارده‌به‌ن!... له‌م سه‌رنجه‌مدا له‌سه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌نییه‌ بلیم‌ نابی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ به‌کار بری‌. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ من‌ بروام‌ وایه‌ ده‌وله‌مه‌ندترین‌ زمان، ئه‌و زمانه‌یه‌ که‌ (ئه‌نتین)ی‌ واژه‌ وەرگرتنی‌ زمانگه‌لی‌ بیانی‌ به‌هی‌ژه‌ و زیره‌کانه‌ واژه‌ی‌ بیانی‌ ده‌قۆزیت‌ه‌وه‌و له‌ شوینی‌ پتویست‌ و شی‌او و له‌هه‌ناوی‌ رسته‌ی‌ ره‌سه‌نی‌ زمانه‌که‌یدا به‌کاری‌ ده‌هی‌ئ. چونکه‌ (زمان) به‌به‌کارهی‌نانی‌ واژه‌ی‌ بیانی‌، نابیت‌ه‌ زمانیکی‌ نامۆ، به‌لکو به‌به‌کارهی‌نانی‌ رسته‌ی‌ سه‌ر به‌ می‌عماری‌ بیانی‌، ده‌بی‌ته‌ زمانیکی‌ ئالۆز و نامۆ... له‌م بواره‌دا ئه‌گه‌ر شاعیرانی‌ کلاسیکی‌ کورد به‌نمونه‌و له‌ناویشیاندا (نالی) به‌یاد به‌ی‌نینه‌وه، ده‌بینین‌ واژه‌گه‌لی‌کی‌ زۆری‌ بیانی‌ (عه‌ره‌بی‌ و فارسی‌) به‌کارده‌هی‌ئ، به‌لام له‌ناو که‌ش‌ و هه‌واو هه‌ژموونی‌ رسته‌ی‌ خۆمالییانه‌و ره‌سه‌نی‌ کوردا ده‌یان‌گونجی‌ئ. له‌م بۆنه‌یه‌دا

ئەگەر ھەر لەسەر واژە (ناوژەد) بوەستین و بلیین گریمان لەجیی واژە (ناوژەد)،
 واژەکی تری کوردیمان نەبی، ئەوا قەیناکە رپی پیدراوە. بەلام خۆشەختانە
 چەندان واژە ترمان لەجیی واژە (ناوژەد) ھەیە وەك ناودێر دەکری، یان:
 ناودەبرئ.

* * *

جەنگی جیهانی یەكەم:

جەنگی جیهانی دووهم:

ئەم پرستەییە تەرجەمەییەکی دەقاودەقی عەرەبییە، کەھیچ رستەسازیی و
 بیرکردنەوێەکی کوردییانە ی تیدا لەبەرچاو نەگیراوە. کە ئەگەر بەجیا لەسەر
 وشەکانی رستە کە قسەبکەین، ئاوا لیدیت: جیهان، مەبەست لەو گۆی زەوییە،
 کە ئیستا ئیمە لەسەر دەژین. ئیتر جیهان (لەئیستادا) گۆیەکی تری زەوی نییە،
 مەرۆقی لەسەر بژی. کەواتە (جیهانی یەكەم و جیهانی دووهم و سییەم) نییە. بەلام
 مەبەست لە واژە (جەنگ) ی ئەم پرستەییە، ئەو جەنگە کە لەسەدە رابردوودا
 لەسەر ئەم گۆی (جیهان) ە روویانداوە مەبەستیش لە جەنگی یەكەم و جەنگی
 دووهم، یان: یەكەم جەنگ و دووهم جەنگە. بەم پێیە میعماری پرستە کە بۆ کوردی
 ئاوا لیدیت: (جەنگی یەكەمی جیهانی) یان: (یەكەم جەنگی جیهانی) و بۆ
 دووهم جەنگیش بەھمان شیوە دەبیته: جەنگی دووهمی جیهانی، یان دووهم
 جەنگی جیهانی.

* * *

(كان)ى پاشگرى (كۆ)، وەك: شاعىرە سۆفییەكان: لیرەدا (كان)ى پاشگر (سۆفى
— ییەكان)، مەبەست و تاییبەت لە (كۆ)ى ئەو شاعیرانەییە، كە سۆفى مەشرەب و
سۆفیزم. لەبەرئەو دەبى بنووسى: شاعیرانى سۆفى، یان ئەگەر پاشگرى (گەل)،
كە زۆرتر بۆ ئەمجۆرە (كۆ) یانە بەكاردەبرى و لەبنەچەشدا ئەردەلانییەو لەسەدان
سالەو سەرلەبەرى كورد بەكارى دەبات، شتیكى لەبار و جوانە و لەناوچەكانى
گەرمیان و ئەردەلەندا زۆر رویشتوووە بۆ دەیان وشەى وەك: كۆرگەل، كچەگەل،
پیاوگەل، ژنگەل، گەلى كورد ... هتد، بەكارى دەبن. ئەوسا ئەم رستەیەمان
ئاواى لیدیت: (شاعیرگەلى سۆفى). هەرچەندە هەندىك زمانەوانانى كورد، پێیان
وايە پاشگرى (كان)ى سۆفییە-كان، ئامرازى خستەسەرەو دەشى وەك خۆى:
(شاعیرە سۆفییەكان) بنووسى. كە من لەگەڵ ئەمەدانییم و پێم وایە ئەم (ئامرازى
خستەسەر)ە، تەنیاو تەنیا بۆ (سيفەت) دەبى، وەك: كچە جوانەكان،
كۆرەقۆزەكان، سیوگەرەكان، هەورەزەكان، نەك بۆ (ناو)، كە محابن بەپێودانى
ئەم هەلە باوە، دەیان و دەیان دەستەواژە و رستەى وەك ئەمجۆرە رستە ئالۆز و
شپىزانە، بەبى لەبەرچاوگرتنى هیچ تاییبەتەندییەكى زمانى كوردى لە ئیستادا
بەكاردەبرىن و گۆرپنەووە و سڕپنەووەشیان، زۆر سەخت و ئەستەمە، وەك ئەوێ
دەلێن و دەنوسن: حیزە كوردستانییهكان! لەكاتێكدا وەك دەزانین هەر (یەك)
كوردستان هەیه، بەلام لەكوردستاندا چەندان حیزب هەیه، كە دەبى سیغەى (تاك)
بۆ (كوردستان) و سیغەى (كۆش) بۆ (حیزەكانى كوردستان) بەكاربى... بەلام
هەلەباوەكە لەویدا، كە پاشگرى (كان)ى (كوردستان-ییەكان)، بۆ حیزەكانە،
نەك بۆ كوردستان و بەم پێیە دەبیت بوترى و بنووسى: (حیزەكانى كوردستان)،
یان: (حیزبگەلى كوردستان). هەر لەم بوارەدا نمونەى تری لەمجۆرە دەهینینەووە
دەلێن: لەكوردستاندا رووبارو چىای زۆر هەیه و بۆ ناوھێنانیان بە (كۆ)، دەبى
بوترى: رووبارەكانى كوردستان، چىاكانى كوردستان. نەك
رووبارەكوردستانییهكان!، یان چىاكوردستانییهكان... هەر بەو پێودانەش دەبى
بوترى: كچانى سلیمانى، نەك كچە سلیمانییهكان! و شەقامەكانى سنە، نەك
شەقامە سنییهكان!، كۆرەل، یان: كۆرگەلى دیاربەكر، نەك كۆرەدیاربەكرییهكان!.

یان دەوتری و دەنوسری: (ریکخراوه دیموکراتییەکان)؛، که ئەمیش وەك رستهی پیشوو، دەبی سیغە (کۆ) بۆ (ریکخراوهکان) بیّت، نەك بۆ (دیموکراتی). چونکە لە کوردیدا وشە (دیموکراتی) جەمە ناکرێتەوه، بەلکو وشە (ریکخراوه) جەمە دەکرێتەوه و بۆ ئەم رستهیەش دەبی بوتری و بنوسری: (ریکخراوهگەلی دیموکراتی) و هەر لە نمونی ئەم هەڵە باوانەدا دەنوسری: **ولآتە ئەوروپیەکان؛** **هێزە ئەمریکیەکان،** **هەوالە وەرزشییەکان!**. که لەمەشدا دەزانین (ئەوروپا) بریتیە لە چەندا ولآت و بەهەموویان (یەك) کیشوهریان پێك هێناوه و ئەم کیشوهرەش وەك وشە (کوردستان)ی پیشتر باسکراو، جەمە ناکرێتەوه. واتە: یەك ئەوروپا هەیه. بۆیه دەبیّت دەستەواژەکه بەمۆرە داپڕی: (ولآتانی ئەوروپی) و... **هێزەکانی ئەمریکا،** **نەك: هێزە ئەمریکیەکان؛** **هەوالەکانی وەرزش،** **نەك هەوالە وەرزشییەکان!**.

حۆتەگەر بگەرێنێتەوه بۆ خودی ئەو رسته و نمونە عەرەبیانە، ئەمۆرە رسته کوردییانەیان لێوه تەرجمەکراوه، ئەوسا بۆمان دەرەکهوی که وەرگیرە کوردەکه، نەزمانی کوردی دەزانێ نە عەرەبی. ئەگینا لە رسته و نمونە عەرەبیەکهشدا، ئەو سیغە (کۆ)یە ئیمە مەبەستمانە و دەبی بە (کۆ) بنوسرین، لەویشدا هەر وان، وەك ئەوەی لە عەرەبیدا دەنوسری: **أشعراء الصوفیون، الدول الاوربية، الاحزاب الكوردستانية، المنظمات الديمقراطية، القوات الامريكية، الاخبار الرياضية.** واتە: **وێهەکانی أشعراء، الدول، الاحزاب، المنظمات، القوات، الاخبار، هەموویان (کۆ)ن و وێهەکانی (الاوربية، الكوردستانية، الديمقراطية، الامريكية، الرياضية)ش،** هەموویان بە سیغە (تاک) هاتون، کەچی وەرگیرە نەشارەزا کوردە، سەقەتیان دەکات و لەباریان دەبات و بەمۆرە ئەم کوردی نەزانانە، زمانی کوردی کاول دەکەن.

ئەم كىتەبەم خۆيىندەوہ:

(شارى سەلىمانى - مەملەنئى گروپە كۆمەلەيەتتەكان: ۱۸۲۰-۱۹۲۰)

(۱)

گەرەتەرتەن تەنگەزە لە بەردەم نووسىنەوہى لایەنە جىاجىاكانى مېژووى گەلى كورددا، نەبوونى سەرچاوەیە، سەرچاوەش بەواتای نەبوونى نووسەرى كورد خۆی، واتە: نووسەرى خۆمەلەيە! كە ئەم دیاردەيە بەتەنیاو لە سەرتاسەرى خۆرەلەتتى ناوہراستدا، ھەر تايبەت بووہ بەكوردو ھەر كوردیش بەم شىوہ سەمەرەيە ماوہتەوہ و پېی وایە دەبى گەپیدەو لىكۆلەرو سىياسەتمەدارى بیانیى، ھەموو كەرەسەو پىداويستى و پلانى ھەموو بواردەكانى ژيانى ئابووریى و كۆمەلەيەتتى و سىياسىى و..ھتە، بۆ بنووسىتەوہو دەستەبەر بکەن! ئەمەش بىگومان ھەر لە ئەفسانەو مەیتۆدەكانى خەيالدا جىگەيان دەيىتەوہ. كەچى زۆر لە نووسەرانى كورد، ئەم دیاردەيە بۆ ئەوہ دەگەپىننەوہ، كە كورد بەدرىژايى مېژوو، دەولەتتى نەبووہو نەبوونى دەولەتیش وای كردوہ زەمىنەى لەبار، بۆ زۆر كارى گرىگ و لە ناويشاندا بۆ كارى نووسىن نەپەخسابى! كە ئەم قسەيە چەند لە راستىشەوہ نزيك بى، بەلام راستىيەكى لاوازە، يان ئەگەر بويم بلىم: بيانويەكى لاوازەو مانای خۆيەدەستەوہدانە بۆ ھەلومەرجى سەپاو. چونكە ئەگەر كورد دەولەتتى نەبووبى، بەلام لە سەدان سال لەمەوبەرەوہ، چەندىن مېرنشىنى خۆى ھەبووہ، كە ئەم مېرنشىنانە، ئەگەر دەولەتیش نەبووبن، نىمچە دەولەت بوون و نەتەوہ دراوسىكانى ترى كوردستانیش، ھەر لە رىگەو ژىر سىبەرى ئەو مېرنشىن و نىمچە دەولەتانەوہ، سەدان كىتەبيان لە بارەى زمان و فەرھەنگ و مېژووى خۆيانەوہ خستۆتە ناو

کتیبخانه کانی دنیاوه^(۱). به لّام ئیمه، له ماوهی نیوان شه (۳۰۰-۴۰۰) ساله ی دهسه لّاتی میرنشینه کانی کورددا، ژماره ی نووسه ری کوردو به ره مه کانیان (واته: شه به ره مه مانه ی له سه ر بابه تیکی فره هنگی و میژووی کوردیان نووسی)، له ژماره ی په نجه کانی تاقه دهستی که مترن! له به ره شه وه گه رانه وه بو له سه ر نووسی نه هه ر لایه نیکی ژیا نی شه سه ر ده مه ی گه لی کوردو قو ناغی دوا ی له ناوچو نی شه میرنشینانه ش، ده بیته شه کاره دژوارانه ی ره نجی بی پرانه وه خوینی جگه ریان ده ی. چونکه له یه که مین پیوستی و که ره سه ی نووسینه وه، که سه ر چا وه به لگه نامه یه، ئیتر ده بی مه لبه نده کانی ئه رشیفی و لّاتی ده ره وه ی کوردستانیان بو پیشکینری، که شه میش خو ی داستانیکی تره، به تاییه تیش نووسین له سه ر لایه نیکی هیشتا ده ست بو نه برا ی وه بابه تی سوسیولوگی (کومه لّناسی) کوتاییه کانی ژیا نی میرنشین بابان، که له چا و میرنشینه کانی تری کورددا و به نمونه: میرنشین ئه رده لّاندا، که له هه موو روویه که وه له میرنشینه کانی تری کورد، سه قامگیرترو دامه زراوتر بو وه، کاریکی سه خته، چونکه میرنشین بابان له دوا په نجا ساله ی ته مه نیدا، به سو نگه ی شه رو تیته لچو نیان له گه ل هه ردوو دهسه لّاتی عوسمانی و ئیرانی و هاوکات شه رو ململانی خو به خو ی خویشیاندا، کاریکیان به سه ر میرنشینه که هی ناوه، دا ری به سه ر به ردیی هه نه می نی.

ماموستا جه عفه ر (فازیل که ریم شه حمه د) کتیبکی به ناویشانی سه ره وه چاپ و بلا و کردو ته وه، که وه له ناویشانی کتیبه که وه ده رده که وی، ته رخانه بو ململانی گرویه کومه لّایه تییه کانی شاری سلیمانی، له نیوان سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دا هه لّبژاردنی شه بابه ت و ته قه لّلاش بو دیتنه وه ی سه ره دا وه کانی سه ره تا و چو نیته شه ململانی، له زو ر رو وه کاریکی:

۱. ئازایانه یه. چونکه شه گه رچی هیما و نیشانه کانی شه زو ران و ململانی نه یی و ئاشکرایه، شه وه نده ئاکامیان لی که و تو ته وه، که چاودی و ردو نزیک، به ئاسانی ده لاقه و درزه کانی پاشا وه ی ململانی که (هه ست) پی ده کات، به لّام هه ر ته نیا (هه ست) پی ده کات، نه ک بتوانی ده ست له سه ر بنه ما و هوی زانستییه کانی شه ململانی دابنی. له به ره شه وه ی سه ره تا کانی شه زو ران و کیشمه کیشمه یه، شه وه نده ته ماوی و پر توونکه توونکه، که چاوی (هه ست) هه ر ته پران ناکات و

دهبى راسته وخۆ ريگه‌ى بۆ له بهر بگيرى. له بهر گرتنى بوارى كيش، كه پيشتر ريچكه‌ى نه شكى نرابى، كارىكى تهسته مه. بۆيه من ئهم كار، به كارى (نه كرده) ناورده بهم، چونكه له لايه كهوه پيشتر كهس نه كردهوه، له لايه كى تریشه وه، به هوى دژوارى ته نجامدانى كار كه وه، له دهست هه موو كهس نايهت، كه نووسه ر خۆى ئهم چه له مانه‌ى له پيشه كى كتيبه كهيدا ديارى كردوه و ليين نه سه له ميه وه ته وه..

٢. زيره كانه شه، چونكه هه ر هه لى ژاردنى ته و قوناغه‌ى ژيانى كۆمه لايه تى سلىمانى، جياوازيه كى سه روچه‌ى له گه‌ل سه ره له بهرى شاره كانى ترى كوردستاندا هه يه، له بهر ته وه‌ى شارى سلىمانى به پى بريارى كى ميرانى بابان دروست كراوه (١٧٨٤ز) و بۆ ته وه‌ش زۆر به خىراى بى ته مه لبه ندى كى دره وشاوه‌ى فره هه نكى، بازرگانى، كۆمه لايه تى، زۆر به په له‌ش زاناو رووناكبرى ناودارى ته و سه رده مه‌ى كوردستانيان بۆ پايته خته كه يان بانگه يشت كردوه و ته كيه و خانه قاو مه دره سه يان بۆ ئاماده كردوون. هاوكات وه ستاكارو پيشه گه‌رى چاك و دهست ره نكي نيشيان بۆ كارى بيناسازى و پيشه‌ى جياجيا، له ده ره وه‌ى قه له مه وه كه يانه وه و به تايه تيش له شاره كانى (سه نه) و (بانه) و (سه قز) وه بۆ نيشته جي بوون له (سلىمانى) دا هانداوه. ته نانه ت جووتيارو كرێكارو سه ربازيشيان له و ناوچه و ئيلانه وه خواستوون، كه بهر له دروست كردنى (سلىمانى)، به شداريان له بهر پوه بردنى ميرنشينه كه دا نه بووه^(٢). بهم بۆنه يه وه پي كهاته‌ى سلىمانى، پي كهاته يه كى هه مه جوړه و به يه كتر جياوازو نامو بوون. كه له م پي كهاته جياوازانه شدا، شه رم و شكۆ له يه كتر كه متر ده بى ته وه. بۆيه له م باره دا ئاستى ململانیه كه ش زياتر هه لده كشى و هه ر پۆله يان ويستوويانه به په له ببه خاوه‌نى ده سه لات و دارايى و جي گه كرده وه‌ى خويان، كه هه ر خودى ئهم خواست و ته قه للا هه مه جوړه، له هه مان كاتدا ماك و تووى ململانئ و بهر به ره كانى يه كى نه ينى و هه ندى جاريش ئاشكرائى له پرۆسه‌ى پي كهاته‌ى (سلىمانى) دا كردوه و له هه مان كاتدا سه ربارى ئهم دۆخه ش، كه هيشته ململانیه كه شه قلى نه گرتى مو، ململانیه كى توندتر له سالى (١٨١١ز)^(٣) به دواوه، نهك هه ر تي كه ل

ململانی فراوانه که بو، به لکو جلّه وی ململانییه که یشی به دهسته وه گرت، که ئه ویش ململانیی نیوان ههردوو ریبازی (قادری) و نه قشبه ندی) بو، که یه که میان زنانای ناودار شیخ مافی نوڊی (۱۷۵۲-۱۸۳۸ز) و دووهمیشیان مهولانا خالید (۱۷۷۹-۱۸۲۷ز) رابه رایه تییان ده کرد.

به لām ئەم ململانییه یان له ململانیی چین و دهسته جیا جیاکانی تری ناوشاری سلیمانی به ته وژمتر و ئیقلمگیر تر بو، چونکه به شیکی فراوان له به شداران و پیکهاتهکانی ململانی پیشووه کهش، به دوو شیوهی جیاواز، تیکه له ئەم ململانییه بوون و به مهش پرۆسهی ململانیی گروپگه لی کۆمه لایه تی سلیمانی، تین و تاوی به کۆلی تیپژاو گه یشته ترۆپک و به جوړیک بینی خواره وه و رهگی داکوتا، که له دواي مه رگی ههردوو رابه ری ته ریه ته کهش، هه ر درێژه ی کیشاو پسانه وه ی بۆ نه بو.

بۆیه دووباره ی ده که مه وه، که هه لباردنی ئه و قوناغه ی ژیا نی کۆمه لایه تی شار ی سلیمانی، بۆ لی کۆلینه وه له سیمو کرۆک و جوړی ململانی و کیشمه کیشمهکانی کۆمه لایه تی، هه لباردنیکی ژیرانه یه.. له پال ئەم هه لباردنه شدا، نووسه ر له ناو جه رگه ی ئەم ململانییه دا، بۆ بابه تیکی دیاریکرا و ده گه ری، که پیشت له به رنامه که یدا رهنگی بۆ رشتوه، ئه ویش به دیار خستنی (چه مکی هاوشارییون، واته: بازرگان و کاسب و روونا کبیر) ه له شاری سلیمانیدا، که ئەم پۆله خه لکه له پرۆسه یه کی میژوویدا، چینی بورژوا پیکدین و نووسه ر به په رۆشه وه به دواي بابه تی گه را خست و چرۆکردنی ئەم چینه ی شاری سلیمانیدا ده گه ری و له م پیناوه شدا به ماندوو بوونیکی پشوو درێژانه وه، په لی بۆ زۆر سه رچاوه و به لگه ی ده ست بۆ نه برا ی بابه ته که ی بردوه.. به لām محابن، سه ره پای ئه و هه موو ته قه لایه ش، که چی رۆلی بورژوا ی کوردی له شاری سلیمانیدا، رۆلیکی ساوا و لاوازی بووه. چونکه وه ک نووسه ر خو ی ده لی: (ئیمه ئه مپۆش له روومان نایه ت باسی ئه وه بکه یین، که چینی بورژوا مان هه یه، یان هه بوویت.. له (پیشه کی).

به لām ده رنه که وتنی رۆلی کارای بورژوا ی کورد له ماوه ی سه د سالی (۱۸۲۰- ۱۹۲۰ز) دیاریکرا ودا، پشوو ی نووسه ری سوار نه کردوه، به لکو به هه مان ته قه لای دیتنه وه ی دوورترین تروسکه و بچو و کترین به لگه وه له ئیستگه کان و خالی

رووداوه بچووک و گه وره کانی ته مه نی سلیمانیدا، له نگه ری گرتووه و رووداوه کانی دوآندووه.

یه که مین ئیستگهی به رجه سته ی ئه و رووداوانه ش، راپه پینی سالی (۱۸۸۱ز) ی شاری سلیمانییه، که ماوه ی (۳) رۆژی خایاندووه و تیایدا شاری سلیمانی نازاد کردووه.

نوسه ر ئه م زانیارییه ی له سه رچاوه یه کی (میجه رسۆن) هوه هیئاوه (ل ۶۴)، که ئه ویش سه ره تای سه ده ی پێشوو، به سه ردا ئێکی نه ئینی له سلیمانی ماوه ته وه و وه ک (سۆن) باسی ده کات، ئه م راپه پینه، ئاکامی یه که گرتنی نوینه رانی چینی بورژوا ی شاری سلیمانییه، دژی به ره ی شیخان (نه وه کانی شیخ ماری نویدی)، بۆ ئه وه ی له یه ک کاتدا په لاماری حاکمی عه سه کهریی عوسمانی و بنه ماله ی شیخان پێکه وه بدهن و له شاریان ده رپه پینن.

له م راپه پینه دا (وه ک سۆن ده یگێر پێته وه) نوینه رانی چینی بورژوا، پێوه ندییان به هۆزی (هه مه وه ند) هوه کردووه، که ئه و زه مانه به عه شیره تیکی جه نگا وه رو چاونه ترس ناویان رۆیشته وه (ل ۶۴).

له م راپه پینه دا ئه وه ندی نامینی شار بکه ویتته ده ست کۆمه لانی خه لک، به لام (په لاماری هیزی سه ربازی عوسمانی، به توندی هیرشیان کرده سه ر راپه رپیه کان و سه رکوتیان کردن و. ل ۶۵).

نوسه ر ئه م رووداوه ی له دوو جیگه ی کتێبه کهیدا به سه رکردۆته وه (ل ۱۱)، ۶۴، به لام له هیچ کامیاندا له نگه ری لایان نه گرتووه و که م و زۆر ورده کاریی و سه رنج و لیکدانه وه ی خۆی له سه ر نه کردووه. له کاتی کدا من چاوه نوایم ده کرد هه لۆیسته ی له سه ر بکات و ته قه للای ئه وه بدات چاوه له بخت و ئاسۆی جوگرافیای شاری سلیمانی تیپه رپینی و بۆ ناوچه کانی تری کوردستان له گه ل رووداوه کانی تری شارو ناوچه کانی کوردستاندا، هاوئا هه نگیان پێبکات. به مه ش ده سه ته چيله و پشتیوانیی زیاتر، بۆ روونکردنه وه ی ئه م رووداوه پهیدا ده بوو. که نوسه ر ئه محۆره کاره ی بۆ روونکردنه وه ی چهند بابه تیکی تری کتێبه که ی کردووه، وه ک له (لا په ره کانی: ۵۹، ۹۰) دا، نمونه ی له هه ندی هه وال و رووداوی شاری کرماشانه وه، بۆ سلیمانی گواستۆته وه.

له بهرتهوه پيتم باشه من لای خوځمه وه مۆلته له نووسه وه ربگرم وه بمجوره چرو
 خيڙايه، له م رووداوهی سالی (١٨٨١ز) ی شاری سليمانی بدویم:
 راپهړینی سالی (١٨٨١ز) ی شاری سليمانی، هاوکات و هاواههنگه له گهل
 ته نینه وهی جه ماوه ریپانه ی شوړشی (١٨٨٠-١٨٨١) ی کورد، که شیخ
 عوبه یدوللای نه هری (١٨٣٠-١٨٨٣ز) رابه رایه تی کړد. ئەم شوړشه که ناوه ندی
 سه رکړدایه تیبه که ی له (نه هری) ی باره گاکه ی شیخ عوبه یدوللای بو، دوی زنجیره ک
 کوپوونه وهی فراوان له گهل نوینه ران و سه رانی هه موو ناوچه جیاجیاکانی کوردستان،
 که نوینه ری شاری (سليمانی)یشیان تیدابوو،^(٤) له به هارو کوټایی هاوینی
 (١٨٨٠ز) دا سازدرا، بریاردرا بو رزگارکردنی کورد، له دهست زولم و سته می
 هه ردوو ده ولته تی قاجاری و عوسمانی، به دوو قوناغ دهست به ئازادکردنی کوردستان
 بکری. قوناغی یه که م له کوردستانی بندهستی ئیران و پاشانیش کوردستانی
 عوسمانی ئازاد بکری.

بو ئەم مه به سته، له کوټایی (مانگی ٩/١٨٨٠ز) دا، هیزی سواره و پیاده ی
 کورد،^(٥) له دوو قۆله وه به ره دوا، هیرشیان بو سه ر ناوچه کانی موکریان و
 نازه ربایجانی خوځه لات (ته وریز) و خوځاوا (ورمی) بردو له ماوه یه کی زور کورتدا
 زۆربه ی ناوچه کانیان ئازادکردو له ناوچه کوردنشینه کانی وهک: سابلاخ، سه قز،
 بانه دا به نیازی پیکه یینانی ده ولته تی کوردستان، فه رمانه و او کاربه دهستیان بو
 دیاریکردن.

ئەم به رنامه یه ی شیخ عوبه یدوللای هه ره شه یه کی ترسناکی بو ده ولته تی ئیران
 به تاییه تی و بو هه ردوو ده ولته تی عوسمانی و رووسیاش به گشتی دروست کرد. بۆیه
 ئیران به په له هه موو هیزه کانی خو ی له سه رتاسه ری ئیرانه وه، بو سه رکوتکردنی
 شوړشه که خرکردنه وه و رووسیاش به هه مان خيڙایی و بو ریگه گرتن له ته نینه وهی
 شوړشی کورد، هیزی سه ربازی خو ی نارد ه ناوچه ی (جه لفا) و تورکیاش هیژیکی
 زۆری بو سه ر سنوره کانی ئیران-عوسمانی دامه زراندو به هه موویان گه له کۆمه کیی
 سه ربازی و دیپلوماسیشیان له به رنامه کانی شیخ عوبه یدوللای کرد. له به رته وه
 هیزه کانی کورد، له به رامبه ر هیزی سوپای ئیران و چه کدارانی خو به خشی ناوچه
 عه جه م نشینه کاند، نه یان توانی هه ردوو شاری (ته وریز) و (ورمی) بگرن و له دوی

شەپرو تېھەلچوونو پەلامارى خويىناويى لە نيوان ھەردوو ھىزى كوردو سوپاي ئيرانيدا، كە نزىكەى دوو مانگو نيوى خاياند، ھىزەكانى كورد لە (١٢/١١/١٨٨٠ز)دا، تىكشكان و تىكشكاويى بەرھە سنورى عوسمانى (ناوچەى ھەكارى) پاشەكشەيان كرد. دەولەتى ئيرانيش لە (٢٢/١١/١٨٨٠ز) بەدواو، لە تۆلەى ئەم ھىرەشى شۆرشيگىراني كورددا، كە كوردانى ھەموو ناوچە كوردنشينەكانى ئيران بەھەموو جۆرىك بەشداری و ھاوکاریان كرد، كەوتە سزادانى بەكۆمەل و سوتاندن و كاولكردن و تالانكردنى گوندو مەزراكانيان. دانىشتووانەكانىشيان لە ترسى گيانى خويان، بەدەيان ھەزار كەس ئاوارەى ناوچەو شارەكانى رەواندزو نەھرى و ھەولير و سليمانى و شوينە سەختەكان بوون. بەم بۆنەيەو نەزىكەى (٤-٥) مانگ سوپاي ئيران، زۆر دلرەقانە، ھەموو گوندە كوردنشينەكانيان كاول كردو بوونە چۆلەوانىي. شىخ عوبەيدوللا و فەرماندەكانى ترى شۆرشيش، بەھەموو جۆرىك كەوتنە كۆكردنەو و دالەدانيان و رىكخستەو و جەماوەر بۆ ھەلگىرساندنەو شۆرش و پىوھەندى و نامەگۆرپنەو لەگەل سەرانی خیلەكانى پشەدرو رانیو قەلادزى و كۆيە.

لەم سەرەبەندەدا، بەپیداگری ئيران، ھەردوو دەولەتى روسيا و بەریتانیا، گوشارى زۆريان بۆ سەر دەولەت و دەربارى عوسمانى دەبرد، تا بەھەر شپۆھەك دەبى، رىگە لە سەرھەلدانەو راپەرىنى كورد بگىرى و شىخ عوبەيدوللا لە ناوچەى (ھەكارى) دووربجريتەو. لەم پیناوەدا سەرانی دەولەتى عوسمانى، دەیانويست بەئارامىي و لەسەرخۆ لەگەل شىخ عوبەيدوللادا بچوولینەو و بەخۆشیی لەداوى بچەن. لە زستانى (١٨٨١ز)دا، بەگەرمىي كەوتنە ھاتوچۆ بۆ لای، لە بارەگاھى خۆى لە نەھرى. سەرەتای ئەم سەردانەش بەو دەستى پىكرد، كە سولتانى عوسمانى، ياوهرىكى جەنگىي خۆى بەناوى (كۆلۆنیل ئەحمەد بەگى ياوهر) بەنۆینەرايەتى خۆى بۆ لای شىخ عوبەيدوللا ناردو كۆبونەو و نھىنى و دووقولييان كردو و بەناوى سولتانیشەو بەلینى پشتیوانىكردنى لە ھەلگىرساندنەو شۆرش لە ئيراندا جىبەجىكردنى ھەندى لە داخوازیيەكانیشى لە قەلەمەروى عوسمانى پىدا. ئىتر ھەر ئەم ياوهرى سولتانى عوسمانى (كۆلۆنیل ئەحمەد بەگ)ە، بەھەمان مەبەست سەردانى شىخ عوبەيدوللاى كردو و ھاوئاھەنگىي كۆكردنەو و سازدانى

جەماوەری ناوچە جیا جیاکانی کوردستانی لەگەڵ شیخ عوبەیدوللا بە گشتی و لەگەڵ شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا بە تاییەتی کردوووە بە جووتەش (شیخ عەبدولقادرو کۆلۆنیل ئەحمەد بەگ)، لە سەرەتای مانگی (٣/١٨٨١ز)دا، سەردانی شاری (رەواندز) و (هەولێر)یان کردوووە لە هەردوو شارەکە، بەرپرسی و ئامۆزگاری ئەحمەد بەگی کۆلۆنیل، کۆبوونەویان بەو سەرۆک عەشایەر و جەماوەرە زۆرەووە کردوووە، کە پێشتر شیخ عوبەیدوللا لە هەموو ناوچەکانەو بە بانگهێشتی کردبوون.. لە هەولێریش تەلگرافیکێ تێروتەسەلیان بەناوی جەماوەری کوردستانەووە بۆ خواوەن شکۆ (سولتانی عوسمانی)، بەسکالاو گازەندەووە بەمچۆرە کردوووە:

(.. بۆچی دەولەتی رووس لایەنگریی لە کۆمەڵە دینی خۆی، بۆ پشتیوانیی لەگەڵ (قەرەباغ) و (سربستان) کردوووە، کەچی بەرێزتان، کە خەلیفەی موسڵمانان، چۆن رازی دەبن دەولەتی عەجەم، بۆ خزمەتی مەزھەبی خۆی، خۆینی ئیمە برێژی و مالمات تالان بکات و مەزھەبان بگۆڕی و لە نیشتمانی راستەقینەیی خوشمان ئاوارەمان بکات!..) ^(٦).

دوای کۆبوونەووەیەکی هەولێر، شیخ عەبدولقادری کۆری شیخ عوبەیدوللا، بەنیازی بەسەرکردنەووەی عەشایەرەکانی ناوچە (کۆیە) و (پژدەر) و ریکخستەنەووەیان، سەردانی کۆیە و پژدەری کردوووە لەوێشەووە بۆ (بیتوین) چوووە ماوەیەکی میوانی (مامەند ئاغای پیران) بووە. ^(٧)

زانباریی و بەلگەکانی بەردەستم، کە لەسەر شۆڕشی شیخ عوبەیدوللا کۆمکردوونەتەووە، تا ئێرە هەوائی ئەوێان تێدا نییە، کە شیخ عەبدولقادر لەم بەسەرکردنەووەی ناوچەکانی باشووری کوردستاندا، کە لە مانگی (٣/١٨٨١ز)دا کردوونی، سەردان و کۆبوونەووەی بەعەشایەر و جەماوەری شاری (سلیمانی)ش کردبێ، دەشی لە سەرچاووە بەلگەیی تردا، کە چنگ من نەکەوتوون، نوێنەرانی شاری (سلیمانی)یشی دیبێ، بەلام چەند مانگیێک دوای ئەم زنجیرە سەردان و کۆبوونەووە و خۆئامادەکردنەووەی بۆ هەلگیرساندنەووەی شۆڕش، دیسانەووە دەربارەیی عوسمانی، لە ژێر گوشاری ئێران و رووسیا و ئینگلستاندا، گوشاریان بۆ شیخ عوبەیدوللا بردوووە، کە دەبێ سەردانی سولتان و ئەستەموول بکات.. وەک

دەردەكەوێ شیخ عوبەیدوللاش تارادەیهك پرۆای بە بەلێنەکانی دەربارو سەرانی عوسمانی کردبێ، بۆیە دوای تەنگ پێ هەلچنین و گەمارۆدانی بارەگاکە ی بەهیژی سوپاو، بەناچاریی لە (٤/٦/١٨٨١ز)دا، بۆ ئەستەموول براوە.^(٨)

ئەم بەلێن و پەیمان شکێنییە سولتان و دەرباری عوسمانی بەرامبەر بە شیخ عوبەیدوللا و جەماوەری کوردستان، بۆ داکوکی لە مافەکانی و دواتر گرتن و بردنی شیخ عوبەیدوللا بۆ ئەستەموول، جەماوەری کوردستان و پەڕەوانی رێبازی نەقشی تووڕە و بێزار کردوو و ئەوێ (میجەرسۆن)یش سەبارەت بە پێوەندیکردنی نوێنەرانی شاری سلێمانی، بە خێلی (هەمەوهند)وێ دەهێگیرێتەو، روونکردنەو بەرجەستەکردنێکی جوانی رووداوەکانە. چونکە ئەگەر سەرەداوەکانی ئەم گیرانەوانە، لەگەڵ یەکتەر گریبەدەینەو، وێنەیهکی روونتتری شیوەی راپەرین و بێزاری دەرپرینەکەمان بۆ دەردەكەوێ، بەوێ کە خێلی (هەمەوهند)، وەك خێلیکی سەرکەش و یاخی لە دژی هەموو دام و دەزگاکانی ئیدارەیی دەوڵەتی عوسمانی و بەرە (شیخان)یش وەك پالپشت و هاوکاریکی رژی عوسمانی، دەبێ بۆ راپەرین دژی دەسەلات و ئیدارەیی عوسمانی، پەنا بۆ هیژیکی دژی عوسمانی ببری، کە لەو کاتەدا خێلی (هەمەوهند)ە.

لەم رووداوەدا وێنەیی دوو دەستەیی دژ بەیهکی ئەو رۆژگاری شاری (سلێمانی)مان لە بەرچاودا بەرجەستە دەبێ:

بەرەیی دەسەلاتدارانی عوسمانی و هاوکارانی، کە بەرەیی (شیخان)و بەرەیی نوێنەرانی چینی بورژوا، کە نوێنەرانی ئەم چینه، پیکهاتەیهکی تیکەلە لە کاسبکاران و پیشەوهران و خۆیندەواران و پەڕەوانی رێبازی نەقشی، رۆلی سەرەکییان لەم بەرەیدا هەیه، ئەگەر نەلێم هەموو رابەرەتی کردنەکەیی ئەم بەرەیه، وەك دواتریش و بەتایبەتی لە سەرەتای سەدەیی بیستدا، هەر ئەمانن. چونکە ئەو شیعر و لاوندەوانەیی لەو بۆنەیدا بۆ گرتن و بردنەکەیی شیخ عوبەیدوللا بۆ ئەستەموول، لە لایەن پەڕەوانی رێبازی نەقشییەو لە شاری سلێمانی و تراون و دواتریش لە کۆڕو موناجاتی ئایینیدا، بەدەفەوێ خۆیندراونەتەو، تا دوای سەرەتاکانی سەدەیی پێشووش هەر بەسەر زاری پەڕەوانی نەقشییەکانی

(سليمانى) يه وه بوون. له م باره يه وه ته فسه رو رووناكبير: رهشيد شهوقى (۱۹۰۳-
 ۱۸/۱۰/۱۹۶۷ز) له بيره وه رييه كانى منداللى خویدا ئاواى ده گيرتته وه:
 ..) چونكه دهن گوخوش بووم، ده فيكيان بو دروست كرد بووم و فيرى گورانى
 ده رويشانيان كرد بووم، تهو گوران ييه ش تهو بوو كه به سهر شيخ عوبه يدوللاى
 نه هريدا و ترابوو، كه تهو خوالى خوشبووه ويستبووى له كوردستانى ئيراندا،
 سه ربه خوڤى ده وله تيكي كوردى ريكب خاته وه، به لام له بهر نووستووى گه له كهى و
 هي رشى ئيران و توركى خه ليفه، بوى سه رنه گرت و توركان به ديل برديان بو به غدا و
 له وي شه وه بو ته سته موول. ته مهش يه كي كه له و گوران ييه انه:

شيخ عوبه يدوللام به زه ليلي

برديان به ره و خوار به ديلي

حافيزى بى جورا ئيلي

ده مرم بو شيخ عوبه يدوللام^(۹)

هه لبه ته هاوكارى و پشتيوانى كردنى ده ستهى بازركان و پيشه وه رو خوڤنده واران
 له رييازى نه قشى، هه ر به ته نيا له م بو نه يه دا (۱۸۸۱ز) نه بووه، به لكو له سه ره تاى
 ده ركه و تن و دره وشانه وهى (مهولانا خاليد) وه، وه كه سيكي رزگاركارو
 ته لته رناتيف، بو چاره سه رى كي شه كانيان بو يان نواريه وه ئوميدى زوريان پيى بووه.
 له ناو ته م جه ماوه ره فراوانه شدا نوڤنه رانى خوڤنده واران، له هه موو ده سته و
 توڤتڤك زياتر له مهولانا خاليد ئالاون و داكوكيان ليكردوه. چونكه جگه له وهش
 كه وهك رابه ريكي ئاييىنى، خاوه ن بېرو بوچوون و زانيارى نوئ ناسيويانه، هاوكات
 وهك ديارده و وه رسوورانىكي نوئ رووناكبيرى، كه له ماوه يه كي زور كورتدا
 (۱۸۱۱-۱۸۲۰ز)، گو مى ليخن و مه ندى رووناكبيرى ده قه ره كه يشى شله قانده وه،
 دل به سته و سه راسيمه ي بوون.^(۱۰)

به م پييه، تهو ململانى دريژ خايه نهى له نيوان (به ره ي شيخان) ي سليمانى و
 به ره كه ي تردا، كه بازركان و پيشه وه رو په يره وانى رييازى نه قشى پيكيان ده هينا،

له ناوه‌ڕۆکدا خوێنده‌واران رابه‌رایه‌تییان ده‌کرد. به‌واتایه‌کی تر: ململانیی نیوان خوێنده‌واران و نه‌خوێنده‌واران بو، که ته‌م‌جۆره ململانییه، دژوارترین و سه‌خت‌ترین ململانیی می‌ژووه، چونکه نه‌خوێنده‌وار کاتی که دلتیا ده‌بی له‌گه‌ڵ خوێنده‌واراندا ده‌به‌زی، ته‌وسا له شیوازی هه‌ره‌شه‌و تو‌قاندن و تیرۆر زیاتر، شیوازیکی تر شک نابات و هه‌ر له سه‌ره‌تای ململانییه‌که‌شه‌وه به‌ر له هه‌مو که‌سیک، به‌م شیوازه له‌گه‌ڵ خودی "مه‌ولانا خالید" دا جو‌لانه‌وه‌و له شاری سلیمانی ده‌ریان په‌راند.. که له به‌رامبه‌ردا مه‌ولانا خالید، هه‌ل‌وێستی خوێنده‌وارانه‌و پاراستنی ئاسایشی قه‌له‌م‌په‌روی بابان و سه‌روم‌الی دانیش‌تووانی کوردستانی هه‌ل‌بژارد. هاوکات هه‌ر خودی مه‌ولانا‌ش له هه‌مان رۆژگاردا، راسته‌وخۆ به‌ (شیخ مافی نۆدی) ی رابه‌ری به‌ره‌ی شیخانی وتوه: ئیوه له‌م ململانییه‌تاندا له‌گه‌ڵ مندا، پشت به نه‌خوێنده‌واران ده‌به‌ستن^(۱۱) و ناتوان و توو‌یژو دیالوگی خوێنده‌وارانه‌و رووبه‌پروو له‌گه‌لماندا ساز بکه‌ن.^(۱۲)

ده‌رپه‌راندنی مه‌ولانا خالید له شاری سلیمانی، ته‌گه‌ر تینو تاوی ململانییه‌که‌یشی به هه‌ل‌چوویی رانه‌گرت‌بی و جو‌ری‌کیش له هه‌ره‌س و پاشه‌کشیی لای به‌ره‌ی لایه‌نگیرانی مه‌ولانا و خوێنده‌واران نیشاندای، به‌لام ململانییه‌که‌ی به‌زیندوویی راگرتووه‌و هاوه‌ل‌وێستی و سۆزی روونا‌کیرانی له دژی ناهه‌قیی و غه‌در خۆش کردووه‌و به‌ره‌یه‌کی ئۆپۆزیسیۆنی رانه‌گه‌یه‌ندراوی لی‌ پیکه‌یتاون.

له‌م به‌ره‌یه‌دا سه‌رباری ته‌وه‌ی که خه‌لک، به‌ره‌ی شیخان و ده‌سه‌لاتی تورکی عوسمانییان به به‌ره‌ی دژی خۆیان داده‌نا و قینیان به‌رامبه‌ریان ته‌ستوورتر ده‌بو، هاوکات لای خوێنده‌واران به‌گشتی و لای شاعیرانی وه‌ک: سالم و کوردی و نالی به‌تایبه‌تی، گیانی به‌رگری نیشتمانی، له دژی ده‌سه‌لاتی داگیرکارانه‌ی عوسمانی، په‌ره‌ی سه‌ندو له شیعو به‌ره‌مه‌یاند، به‌زه‌قی ره‌نگیده‌وه‌و (مه‌ولانا خالید) یان وه‌ک ره‌مزی ته‌و غه‌درو رقه، به‌کارده‌هینا. نالی له‌و قه‌سیده به‌ناوبانگه‌یدا، که له شامه‌وه بو (سالم) ی ناردووه‌و بریتییه له (۴۳) به‌یت، له (۱۱) به‌یتیندا باسی یادو خۆشه‌ویستی خانه‌قا‌که‌ی مه‌ولانا خالید ده‌کات^(۱۳). (سالم) یش له زۆربه‌ی شیعه‌کانیدا، تورکی عوسمانی، به‌دزی‌وت‌ترین و دل‌په‌ق‌ترین دوژمن چواندووه، که دیاره له‌مه‌دا هاوپه‌یمان‌ه‌کانی تورکی عوسمانیشی مه‌به‌سته.

به مجۆره ئهم پرۆسهى مملانييه، ههر دريژهى كيشاوه بهو هوييه شه وه كه لهو سهرده مه دا هوييه كانى راگهياندين: رۆژنامه، راديۆ.. له كوردستاندا نه بوون و شيعرى ئهم شاعيرانه، له خانه قاو ته كيه و مزگه وت و كۆرو كۆمه لى روناكيراندا، ده ستاوده ستى كردوو، ئه وا بهرده وام دهسته و پۆلى ترى جه ماوه رو خوينده وارانى دهسته كانى دواى خويان، بهم گيانه پهروه ده بووه، كه بيزارى نامه كهى بازركان و كاسبكارو زانايانى شارى سليمانى، له كۆتايى سهدهى نۆزده و رونترو له سالى (١٩٠٢ز) دا، له دژى گه وه بهرپرسيكى وهك پاريزگا (متصرفى) سليمانى، بۆ سولتاني عوسمانى، ده بيتته دووه مين راپه رپينى دواى يه كه مين راپه رپينى سالى (١٨٨١ز) شارى سليمانى و ئه ميس ههر ته واو كه رو دريژه ده رى ئه و رقه پيشخواردوو، كه جه ماوه رى هوشيارى شارى سليمانى، له دژى ده سه لاتدارانى عوسمانى و هاوپه يمانه كانيان ئه نجاميان داوه.. كه ئهم راپه رپين و مانگرتنه، له وهى بيست سالى پيشترو، خه سترو پشوو دريژ تريشه، چونكه ماوهى مانگيك دريژه كيشاوه.

ئهم بيزارى نامه يه، كه له لاپه ره (٦٥) ي كتيب كهى ماموستا جه عفر دا ئامازهى پيكر او، ژماره (١٠٦) كهس ئيمزيان كردوو، له مانه ش (٨٢) يان ئيمزاي بازركان و (٢٦) يان ئيمزاي زانايانى ئايينين، كه دلنيام ته گهر بتوانايه ليكۆلينه وه بۆ ناسينه وهى ناوى ئه و (٢٦) زانا ئايينييه بكرابايه، ئه وا بى هيچ گومانىك، يهك كهس له كۆى ئه و (٢٦) زانايه، سه ر به رپيازى (قادري- به ره شيخان) نه بوون.

ئهم رووداوانه و رووداوى پاشتريش، كه (١٥-٢٠) سال دواى ئهم رووداوه ده رده كه وى، سه ره لڢدانى دهسته يه كى ترى نوينه رانى بورژواى نيشتمانپه روه رن، كه بريتين له بازركان و پيشه وه ران به گشتى و به تايبه تيش روناكيران و له ناو ئه و روناكيرانه شدا ئه و دهسته روناكيره ي كه به (مننه وه ران) ناسران.. سه ره لڢدانى ئهم شه پۆله ش، كه ده كه ويته پيش سالانى (١٩٢٠ز) سه دهى پيشوو، ههر به رووبووم سه رته نجامى ئه و پرۆسهى مملانى دريژخايه نهى پيشووتره، كه ئهم شه پۆله ي له هه ناوى خويدا پيگهياندا. ئهم شه پۆله، جگه له و بازركان و پيشه وه رانه ي كه نمونه يان له راپه رپين و مانگرتنه كانى پيشتروا بوون، ژماره يه كى

زۆرى سياسه‌تمه‌دارو نووسه‌رو شاعىرو رۆژنامه‌نووسى گه‌وره‌شيان تىڭدا بون، كه له هه‌لۆيىستى سياسى و به‌ره‌مى نووسىنو شىعرياندا، زۆر توندتر له ده‌سته‌كانى پيش خويان، دژى لايه‌نگرانى ده‌سه‌لاتى عوسمانى و نه‌خوينده‌واران و به‌ره‌ى شىخان بون، به‌جۆرئك كه سه‌ره‌پاى تىرۆركردنى دره‌وشاوه‌ترىنى جووته رووناكبرى ناو ئه‌م شه‌پۆله‌ى وه‌ك: جه‌مال عىرفان (١٨٨١-١٢/١٢/١٩٢٢) و عارف صائىب، به‌لام شىلگىرانه‌ترو بى‌ په‌روا، به‌ره‌مه‌مىكى ئه‌ده‌بىي ره‌خنه‌نامىز و جوامىريان خسته سه‌ر خه‌رمانى ئه‌ده‌بى كوردى، كه وه‌ك ئاكام، له‌به‌ره‌مى هىچ كامياندا، ددانى خىر به‌ به‌ره‌ى شىخاندا ناهىنرى، به‌لكو سه‌رومى ره‌خنه‌يه له به‌ره‌ى شىخان.. ره‌خنه به‌هه‌موو جۆره‌كانىيه‌وه: ره‌خنه‌ى دلسۆزانه و ژىرانه، ره‌خنه‌ى لاقرتى و كارىكاتىر نامىز.. كه ئىتر هه‌ر ئه‌م ئه‌ده‌به‌ش، بووه مۆرك و شه‌قلى سه‌رتاپاداگرى ئه‌ده‌بى نيوه‌ى يه‌كه‌مى سه‌ده‌ى بىست.

به‌جۆره مله‌لانىي درىژخايه‌نى ئه‌م گروپه كۆمه‌لايه‌تییانه‌ى شارى سليمانى، كه مامۆستا جه‌عفر، ماوه‌ى سه‌د سالى نيوان (١٨٢٠-١٩٢٠ز)ى بۆ ديارى كردون، سه‌ره‌نجام مىژووويه‌كى درىژىشى پر له هه‌موجوول و بزوتنه‌وه‌وه هه‌لچوون و داچوونى به‌هه‌موو بواره‌كانى ژيانى كۆمه‌لايه‌تیی، ئابورىي، سياسىي، فره‌هنگىي، ئه‌ده‌بىي.. به‌شارى سليمانى به‌خشىوه، كه به‌هه‌موو ئه‌م جىاوازيانه‌ش، جىاوازيه‌كى تاييه‌تمه‌ندى به‌شارى سليمانى داوه‌وه له شاره‌كانى ترى كوردستانى جىاكردۆته‌وه‌وه كردووويه‌تى به‌شارىكى نمونه‌وه پيشه‌نگ و ئالای پيش‌ره‌وايه‌تیی له‌و بواره‌دا بى‌ داوه‌وه به‌درىژايى ئه‌و ماوه ديارىكراوه (١٨٢٠-١٩٢٠ز) و دواترىش، ده‌ستپيشخه‌ر بى‌ فره‌هنگى جىاجيا، به‌شاره‌كانى ترى كوردستان به‌خشىت.

كه‌واته كاتى ئه‌م سىما جىاوازانه، شارى سليمانى له چاو شاره‌كانى ترى كوردستاندا جىاواز نیشان ده‌ده‌ن، ئىتر ده‌بوويه هه‌ر نووسه‌ر خۆى، وه‌لامى ئه‌و جىاوازيانه‌ش بداته‌وه، كه له نيوان شارى سليمانى و شارىكى وه‌كو (ره‌واندز)دا هه‌يه‌وه ده‌پرسى: بۆ هه‌مان ديارده، له شارى ره‌واندز، كه پيته‌ختى مىرنشینی (سۆران) بووه، بىرى بزوتنه‌وه‌ى نه‌ته‌وه‌يى، له‌ویش (ره‌واندز) سه‌رى هه‌لنه‌دا؟! (٣٥).

بیگومان وهلامی ئەم پرسیار، هەر له ههناوی ئەو ئەنجامگیرییەدا، که
 وتمان: شاری سلیمانی له ئاکامی پرۆسەیهکی مەملانیی پیکهاتهیهکی جیاوازی
 درێژخایه‌ندا، ئەم ئەنجامە ی لیکه‌وته‌وه، که ئەم مەملانیی، له پیش گواستنه‌وه‌ی
 پێته‌ختی میرنیشینی باباندا، که له (قه‌لاچوالان) بوون، رووی نه‌داوه، چونکه شاری
 (ره‌واندز) به‌پێوانه‌ی شاری (سلیمانی)، ئەوه‌نده‌ی پیکهاته‌ی تیکه‌ل و جیاوازی دژ
 به‌رژه‌وه‌ند، تیدا کۆنه‌بوونه‌ته‌وه، تا پرۆسەیه‌کی مەملانی دروست بکه‌ن.. له‌به‌رئه‌وه
 ئەگەر میرانی بابانیش، پێته‌خته‌که‌یان هەر له (قه‌لاچوالان) به‌یشتایه‌ته‌وه، ئەوا
 (قه‌لاچوالان) ییش هه‌روه‌ک شاری (ره‌واندز) ده‌مایه‌وه، ئەگەر نه‌لیم زۆر
 پاشکه‌وتووتریش ده‌بوو.

هەر له‌ باری ئەم به‌راوردانه‌دا، نووسەر ده‌پرسی: بۆ شاریکی چکۆلانه‌ی وه‌کو
 سابلاخ (مه‌هاباد)، که سه‌رده‌می‌ک پێته‌ختی میرنیشینی موکریان بووه، ده‌بیته
 ناوه‌ندی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی، که‌چی شاریکی گه‌وره‌تری وه‌کو (سنه)، که بۆ
 ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ پێته‌ختی والیه‌کانی ئەرده‌لان بووه، ناتوانی خه‌رمانه‌ی بیر
 نه‌ته‌وه‌یی له‌ خۆی بنالێنی؟! (٣٥).

وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ش ئاسانه، ئەگەر هه‌ول‌به‌ده‌ین پێشینه‌یه‌کی میژووبی
 ده‌قه‌ری موکریان و شاری (سابلاخ) به‌سه‌ر بکه‌ینه‌وه‌ و بلێن: شایه‌کانی سه‌فه‌وی
 رقینکی کۆنیان له‌ کوردانی باکووری خۆرئاوای ئێران له‌سه‌ر ئەوه‌ هه‌لگرتبوو که
 کوردانی سوننی مه‌زه‌به‌ی ئەو ناوچانه، له‌ شه‌ری چال‌دێران (١٥١٤ز) دا،
 پشتیوانیی و هاوکارییه‌کی راسته‌وخۆی سوپای عوسمانیان کردو شوینه‌واری ئەو
 پشتیوانیه‌ش، تا رۆژگاری شا عه‌بباسی یه‌که‌م (١٥٨٧-١٦٢٩ز)، هه‌روا
 به‌زه‌قیی مابوه‌وه‌ و کوردانی ناوچه‌کانی: ته‌رگه‌وه‌ر، مه‌رگه‌وه‌ر، سۆما، برادۆست و
 موکریان، که (ئه‌میرخانی برادۆست- خانی له‌پزیرین) فه‌رمانه‌وه‌ایان بوو، هەر
 به‌هیژ ده‌بوون و خۆیان قایم ده‌کرد.. شا عه‌بباس ئەم گومانی خۆقایم‌کردنانه‌ی لێ
 کردنه‌ بیانوو‌پێگرتن و له‌ سالی (١٦٠٩ز) دا، هێرشێکی گه‌وره‌ی نارد هه‌ریان.
 پاش شه‌ریکی سه‌خت و ئاب‌لوقه‌دانێکی درێژ، شا عه‌بباس قه‌لاکه‌ی ئه‌میرخانی
 گرت و هه‌زاران که‌سی لێ کوشت. شا عه‌بباس به‌وه‌شه‌وه‌ نه‌وه‌ستا و له‌شکره‌که‌ی
 شوین ئەو هه‌یزانه‌ی کورد خست، که مه‌یدانی شه‌ره‌که‌یان رووه‌و موکریان ده‌هینا.

هېرشېكى گەورەيشى بۆ سەر موكریان كردو لەویش كوشتاریكى زۆرى لە كوردان كرد^(١٤).. ئەم هېرشەى شا عەبباس كە (٦٠) شەست هەزار سواربون، ماوەى (٤) رۆژو (٤) شەو، خەرىكى قەتل و عام بوون^(١٥).

نووسەریكى عەجەم، كە باسى شەپو كوشتارى دوامەیدانى ئەم تێهەلچوونەى كوردو سوپای سەفەوى دەكات، دەلێ: ئەو شوپینەى ئەو دوا كوشتارەى كوردیان تێدا كردووه، بە (كوردقراڤ) ناسراوه^(١٦).. واتە: سەرلەبەرى كوردانى جەنگاوەر و ناوچەكانیشیان لە ناوێردوون. ئەو مەیدانەش كە ئەم نووسەرە عەجەمە باسى دەكات، ناوچەى (شار وێران)ى تەنیشە باكوورى خۆرەللاتى ئیستای شارى (مەهاباد)ە، كە نووسەرانى سەفەوى، هەر بەم كوشتارو كاڵكارىیەشەو نەوستان و دەیان هەزار بنەمالەى كوردیان لەم ناوچانە، بۆ ناوچەكانى (خۆراسان)ى خۆرەللاتى ئێران گواستەووە لە جێى ئەوان، دەیان هەزار بنەمالەیان لە ئیلی ئەفشار، لە ناوچە كوردنشینەكاندا بەتۆپزى نیشەجێ كرد.. ئەمەش بوو یەكەمین سۆنگەى دروستكردنى ناكۆكى قوڵى هەمەلایەنەى نەرىتى ژيان و جۆرى جیهانبینی و خوێوەوشتى كۆمەلایەتیی و پەرودەى ئاین و زمان، لە نێوان دوو نەتەوێ جیاواز، واتە: كوردو عەجەمدا، كە ئەم ناكۆكییە، هەتا هاتوو قوڵتر و توندتر بۆتەووە ئارام و ئاسایشى لە ناوچەكەدا نەهێشتوو، چونكە سوپای عەجەم بەبەردەوامی بۆ تەمىكردن و سەرپى دانەواندن ئیلهكانى كوردو هینانە ژێر بارى فەرمانبەرى، هەمیشە شەریان بەكورد فرۆشتوو و كوردیش بۆ پاراستنى كەسایەتیی سەربەخۆى خۆى، هەر لەبەر هەڵستى و ناكۆكى و ململانێدا بوون.. كە ئەم سەتم و زوڵمە نەتەوايەتییه هەر درێژەى كیشاو و زەمینەى بۆ چەندان جار یاخیبون و شەپوشۆرى ئیلهكانى (بەلباس) و دواتریش بۆ شوێشى سالى (١٨٨٠ز)ى پێشتر باسكراومان خۆش كردوو.. كە لەم شوێشەدا، یەكەمین شارى كوردنشین، كە لەلایەن شوێشگێڕانى كوردەو رزگار و ئازادكراو هاوكات بەمەبەستى پێكھێنانى ئیدارەى دەوڵەتیی سەربەخۆى كورد، فەرمانڕەوای كوردی بۆ دیارى كرا، شارى سابلاخ بوو و هەر شارى سابلاخیش ناوێند و بارەگای سەرەكى فەرماندەى هێزەكانى كورد (قوڵى ئازەربایجانی خۆرەللات). دواى سەركوتكردنى ئەم شوێشەش، راپەرپى (سەمكۆ)ى شكاك لە سالانى (١٩١٥-١٩٣٠ز) دەست

پێدهکات، که چەندان جار شاری سابلاخی له ژێر دهسهلاتی ئێران نازاد کردووه. دواى ئەویش له سالانی (١٩٤٠ز) به دواوی سهدهی پێشوووه، پیکهینانی کۆمهلهو ریکخراوی نهتهوهیی- سیاسی و دروستبوونی کووماری کوردستانیش، ههر له ههمان دهقهری مههاباددا روو دهدهن، که ههموو ئەم رووداوانه، کامی سهربهخۆیی و نازادییان بهم ههریمه بهخشیه. بۆیه بهرهوامیش خهباتیان بو بهدهستهێنانی نازادی کردووه.

(۳)

بەرلەوہی ئەم چەند سەرئەجە گشتگرە دوایی پی بەیئەم، بەپیویستی دەزانم چەند وردە سەرئەجەکی تریش روونبکەمەوہ:

۱. نووسەر لە دوو جێگە کتێبە کەیدا (ل ۵۳، ۸۳)، لەنگەری لای بابەتی مردن و شویینی ناشتنی (سلیمان پاشای کۆری ئەو پرەحمان پاشای بابان) گرتووە. لە هەردوو جێگە کەشدا چەندین لێکدانەووە و بۆچوونی جیاوازی سەبارەت بەهۆی ناشتنی سلیمان پاشای بابان، بەتەنیش گۆری (شیخ مافی نۆدی) وە دەبرپوہ، کە لە یەکەمیاندا دەلی: (ناشتنی سلیمان پاشای بابان بەتەنیش گۆری شیخ مافی نۆدیوہ، شتیکی گرنگە و جۆریکە لە پشکداریکردنی پیاوہ ئایینیەکان لە دەسەلاتی دونیاییدا، دوور نییە گەر هاوکیشە پشکداریکردن لە دەسەلاتی سیاسیدا، بەقازانجی مەولانا خالیدو تەریقەتی نەقشبەندی ببوایە، داھاتووی میرنشینی بابان بەجۆریکی تر نەبوایە).

لە دووہمیشیاندا دەلی: (مردنی شیخ مافی نۆدی- ۱۸۳۸ز- و ناشتنی لە گردی سەیان و مەرگی سلیمان پاشای بابان لە هەمان سالدا و ناشتنی بەتەنیش گۆرەکە شیخ مافیوہ، ناکری کاری ریکەوت بیت. دەتوانی لە ئاوینە ی ئەکتیکی سمبولی و میتۆلۆجییەوہ، ناشتنی دوو کەسایەتی- دینی- و دنیایی- بەتەنیش یەکەوہ، کە راستییەکی نەشاراوہیە، پیاوی- دنیایی- کورد، هیچ حسابیکی بۆ- پیاوی ئاین- ی نەکردووە و هەریەکیان لە شویینی نیژاون. میران، پاشا مردنی سلیمان پاشا، هەستی سیاسی و میژوویی خۆیان هەبووە و هەستیان کردووە لە سەر داروپەرەووی دەسەلاتی ئەواندا، ئەو دەسەلاتی خەریکە لەدایک دەبێت و دەسەلاتی ئەوان بەرەو ئاوابوون و تیکشکان دەچێت و بیانوی بوونی، خەریکە خۆی خۆی دەسپێتەوہ، رەزامەندی یەکسانیبوون، تەنانت لە

گۆرستانیشدا، جۆریك بووه له ددان پیدانانی دهسهلاتی ئایینی ئهوهی رازیووه باوکی بهتهنیش پیاویکی ئایینییهوه بنیژری، ئهحمه پاشای بابان بووه..).

وهك لهسهرووتر وتمان: ئهم لیكدانهوهو بۆچونانهی نووسهر، لهمهپ ناشتنی سلیمان پاشا، بهتهنیش گۆری شیخ مارفهوه دهریپرپون، جگه لهوهی زۆر لهیهكتر جیاوازن، لقو پۆپیشیان زۆر لی دهبیتهوه، بۆیه پیم باشه بۆ كۆكردنهوهی ئهم بیروپۆچونه جیاوازانوه سهروبهركردنیان، چهند روونكردنهوهیهك بجهمه روو:

۱. سهرهتا ئهوه بهیادی نووسهری ئهم كتیبهو خوینهرانیشت دینمهوه، كه (كلودیوس جیمس ریچ) له كاتی سهردانهكهیدا بۆ كوردستان (۱۸۲۰ز) و ناشنابوونی لهگهڵ میرانی بابانو ئاگاداربوونی لهههلوێستی ئایینی و سیاسییان، لهیادداشتی رۆژی (۲۴ی حوزهیرانی ۱۸۲۰ز) دا، لهباسی مهولانا خالیدا دهنووسی: (عوسمان بهگ پپی وتم: خۆی و مەحمود پاشا و زۆریه سهرانی كورد، مریدی ئهون..)^(۱۸). بهم پپیوه بهگوێرهی ئهم ههوالهی (ریچ)، دهبی (سلیمان بهگی برای مەحمود پاشا، كه دواتر دهبیته: سلیمان پاشا، مریدو لایهنگیری شیخ مارفی نۆدی بی.. لهیادیشمان بی، كه ئهم ههوالهی (ریچ)، لهگهرمهی ناوبانگو دهسهلاتی (مهولانا خالید) دایهوه هیشتا له (سلیمانی) دهرنپهپنراوه. بۆیه شتیکی ئاساییه ئهگهر سلیمان پاشا لهژیانی خۆیدا وهسیتی کردبی، گۆرهكهیشی لهتهنیش گۆری شیخ مارفی نۆدی وهبی، كه بهپابهری ئایینی خۆی زانیوه.

۲. لهوهشدا كه نووسهر دهلی: (پیاوی دنیا یی كورد، هیچ حسابیكي ئاین نهکردوه)، من بیروپام پیچهوانهیهو بۆ ئهمهش دیسان بام ههر لهگهشتنامهكهی (ریچ) دا، یادداشتی ههمان رۆژی ناوبراو، بۆ بهلگهی ئهوه بهینمهوه، كه پیاوی دنیا یی كورده، زۆر ریزی لهپیاوانی ئاین گرتوه، وهك نمونهی نیوانی مەحمود پاشای بابانو مهولانا خالید: (میر -مهبهستی ریچ له مەحمود پاشای بابانهوه-، وا خوی گرتبوو، له بهرامبهر مهولانا خالیدا بهپپوه بوهستی و قههنه بۆ تیبتكات)^(۱۹)

۳. سهبارهت بهو لیكدانهوهیهش كه نووسهر دهلی: (میران، پاش مردنی سلیمان پاشا، ههستی سیاسی و میژوویی خۆیان (ههبووه وهستیان کردوه له سهر داروپهردووی دهسهلاتی ئهواندا، ئهوا دهسهلاتیك خهریکه له دایك دهبیتهو

دهسه لاتی ئەوان بەرەو ئاوابوون و تێکشکان دەچیت و بیانوی بوونی، خەریکە خۆی دەسپێتەو.

من پێم وا نییه میرانی بابان پێشبینی ئەوەیان کردبێ، کە دواى لە ناوچوونی ئەوان، دەسه لاتیکی تر، لە رابەراییەتی (شیخ) و (شیخان) جێگەیان دەگرێتەو! بۆیە بۆ رێژ لێنان لەو دەسه لاتە داها تووی شیخان، بەچاکیان زانیبێ، گۆرەکەى سلیمان پاشا، لە تەنیششت گۆری شیخ مەرفەووە بیت. خۆ ئەگەر لەم روانگە یەووە سەیری داها تووی دەسه لاتی خۆیان بکەدایە، واتە: بەهیوای دەستبەردار بوونی دەسه لاتیان بوونایە، دەبوایە (ئەحمەد پاشا) ی کورپو جێنشینی (سلیمان پاشا)، کە راستەوخۆ دواى مەرگی باوکی، دەبێتە میرنشینی بابان، خەریکی ئامادەکردن و پێکھێنانی ئەو سوپا نوێیە نەبێ، کە بۆ بووژاندنەووە بەھێزکردنی میرنشینی بابان، ئاواتی زۆری پێو بەستوووە زۆری پێو ماندوو بوووە ھەر ئەو سوپایەشە، کە (نالی) بەشیر^(۲۰) و ھەموو ئەو گەردانەش، کە لە سەردەمی فەرمانرەوایی (ئەحمەد پاشا) دا، سەردانی کوردستانیان کردووە، ستایشی دەکەن.

لە ناو ئەو گەردانەدا، نمونەی وەك (فلیکس جۆنزی) ئینگلیزی، لە بارەى ئەم سوپایەووە دەلی: ھەر یەک سال دواى بەدەسه لات گەیشتنی، توانی ھێزێکی سەربازی بەرچاو، لە سەر شیوہی تاکتیکی ئەوروپایی رێک بھات و رایان بەینی^(۲۱). ھەر وەھا گەردەى فەرەنسایى (یۆژین فلاندى)، ھەر لە بارەى ئەحمەد پاشا و سوپاکە یەو دەلی: (بەرپراپەکی بەرزى لە بارەى گرنگی سوپاکە یەو ھەو زۆرى ھەز لە ھونەرى جەنگەو ھەز دەکات سوپاکەى لە سەر شیوہى ئەوروپییانە پەرورەدە بکات. چەند قوتایییەکی لە ئەستەموڵەو ھێنا بوو.. لە ناو ئەو قوتاییانەدا، یەکیکیان جێگەى برپاى ئەحمەد پاشا بوو، یەکیک بوو لە ھاوخبەتکارانى خۆى، کوردیک بوو لە ناو ریزی سوپای (میسر) دا خزمەتى کردبوو.. ئەحمەد پاشا بۆ نیشاندانى توانای سوپاکەى، مانۆرێکی لە بەرچاومان پێکردن، کە دەبێ بلیم بەوردییەو جیبەجێکران. بۆ ئێمەش دووربوو لەوہى چاوەنارمان دەکرد^(۲۲).

۴. ھەر لە باسو خواسی مەرگی (سلیمان پاشای بابان) و لە جیدانانی (ئەحمەد پاشا)ی کوریدا، نووسەر ئاماژەى بەو شیعەر جوانەى (نالى)ش کردووە، کە بەتایبەتى بۆ ئەم بۆنەىیەى نووسیوەو سەرەتاکەى بەم بەیتە دەست پێدەکات:

تا فەلەك دەورى نەدا، سەد کەوگەبى ئاوا نەبوو
کەوگەبەى میهرى موبارەك، طەلەعتى پەیدا نەبوو

لەم بۆنەىیەدا پێم خۆشە منیش چەند روونکردنەوێهەك لەسەر ماناو مەبەستى ئەم شیعەى (بۆنە)یەى نالى دەربەرم:

۱. پێشتر ئاماژەىەكمان بەوەکرد، کە (سلیمان پاشا)ى باوکی ئەحمەد پاشا، وەك لایەنى ئاییندارى، سەر بەرپىبازى قادری و لایەنگرو مریدى شیخ مارفى نۆدى بوو.

۲. لە رێگەى گەشتنامەکەى (ریچ)یشەو (یادداشتى رۆژى ۱ى حوزەیرانى ۱۸۲۰ز)، لەو دەگەین کە لە کاتى سەردانەکەى (ریچ)دا بۆ سلیمانى، سلیمان پاشا تەمەنى (۳۰) سالان بوو. (۲۳) کە لە سالى (۱۸۳۸ز)یشدا کۆچى دوایى کردووە، ئەوا تەمەنى دەبێتە (۴۸ سال)، ئەم تەمەنەش بۆ تەمەنى پیریتى، هیشتا زۆرى ماو، لە بەرئەو دەشى مردنەکەى وەك شتیکی چاوەنوار نەکراو بووبى و دانىشتوانى (سلیمانى) بۆى بەداخ بووین و بەشیکی (بۆنە)ى شیعەرەکەى (نالى)، بەر ئەم لایەنە دەکەوێ. لایەنى تری گەنگ و بەرچاوى شیعەرەکەى (نالى)، تایبەت و تەرخانە بۆ ھاتنە سەركارى (ئەحمەد پاشا)ى کورپى سلیمان پاشا و ستایشکردنى و بەلای منەو مەرگی (سلیمان پاشا)، ھەر تەنیا بیانویەکە بۆ شیعەر و تنەکەى (نالى) بۆ (ئەحمەد پاشا). چونکە چ مانای گشتى و ئاشکراو شاراوەى شیعەرەکەو چ شیعەى تری (نالى) بۆ سوپاکەى ئەحمەد پاشا و چ رووداوەکانى تری دواى مەرگی سلیمان پاشا، بەروونی دەریدەخەن، کە پێوەندى و دۆستایەتى پێشترى نیوان ئەحمەد پاشا و نالى، زۆر توندو پتەو بوو. بۆ سەلماندى

ئەمانەش، با لای ئەو شیعردە نالی ھەلۆیستەییەك بکەین، کە بۆ بۆنەى مەرگی
سلیمان پاشا و لە جیدانانی ئەحمەد پاشا وتوویەتی:

تا فەلەك دەوری نەدا، سەد کەو کەبى ئاوا نەبوو
کەو کەبى میهرى موبارەك، طەلەعتى پەیدا نەبوو

مانای ئاشکرای بەیتە کە دەلی: تا سووپی گەردوون، خولی خۆی تەواو نەکردو
تا (سلیمان پاشا) ش نەمرد، ئەستێرەییەکی گەورەتری وەك (ئەحمەد پاشا)
دەرنەکەوت.

تا نەگريا ئاسمان و تەم ولاتی دانەگرت
گۆل چەمەن ئارا نەبوو، ھەم لیوی غونچە وا نەبوو

واتە: تا رۆژگاری ناخۆش و پڕ ستەمی پێشو (رۆژگاری سلیمان پاشا) بەسەر
نەچوو، رۆژگاریکی جوانتر و سەوز دەرنەکەوت. ھەرچەندە ئەگەر نەیارانی ئەو
رۆژگاردە (نالی) لە سەر ئەوە لیپپچینەو ھیان لەگەڵ نالیدا بکرا، کە بۆچی
دەلی: رۆژگاری سلیمان پاشا، ولات پڕ لە گریان و ھەورو تەم بوو؟ شیعردە کە
ئەو دەلی لە ناوەرۆکدا لەگەڵ خۆیدا ھەلگرتووە، تا نالی لە وەلامدا بلی: مەبەستم لە
گریانی ئاسمان و تەمی ولات، ئەو شیوەن و گریانەى دانیشتوانی قەلەمپەوی بابانە،
کە بۆ مەرگی سلیمان پاشایان کردووە.

تا چەمەن پیرا لە سەر ئەسلی درەختی لانەدا
فەرەعی تازە، خورەم و بەرزو بۆلەند بالا نەبوو
واتە: تا باخەوان لقى سەرەوێ نەبۆی (کە سلیمان پاشایە)، لقى تازە (کە
ئەحمەد پاشایە)، سەری دەرنەھینا و بەرز نەبوووە.

وەك قیاسیەکی کە موشبەت بێ، نەتیجەى بێتە جی
حەمدولیللا، شەھ کە عالی جا بوو، خالی جا نەبوو

واته: ته گهر تهو قسه و په نده وایی، که ده لای پیاری گه وره، وه چه ی گه وره ی له پاش به جی نامینی، ته و سلیمان پاشا و نه بووه، چونکه پایه به رزیکی وه که ته حمده پاشای کوری له دوی خوی به جی هشتووه.

شاهی جه م جا (نالی)، -تاریخ جم- ته نریخیه

دا نه لاین له م عه صره دا، ته سکه نده ری جه م جا نه بوو

واته: که میژووی سالمه رگی سلیمان پاشا، به پیی -ته نریخ جه م-، که به حیسابی ته بجه د سالی ۱۸۳۸ز- ده گریته ووه، ته و (وه ماموستا مه سعود محه مه دیش جه خت له سهر ته م مانایه ی نیمه ده کاته ووه)،^(۲۴) سالی ده ستیپ کردنی فرمانره وایی ته حمده پاشاش و ده گه یه نی که سهرده مه که ی وه روژگاری (جه مشید شا) ده بی.

۳. ههر (نالی) شیعی تری پیشت باسکراوی بو ته و سوپایه ی بابان هیه، که ته حمده پاشا، به هیوای نوژه نکرده و ی سوپای بابان پیکی هیئاوه و تومیدی زوری له سهر هه لئاوه. ته م شیعه رش ته گهرچی بو ستایشی ته و سوپایه یه، به لام هاوکات ستایشه بو ته حمده پاشای دامه زینه ری ته م سوپایه.

ته م دوو شیعی (بوئه یه ی نالی، که بو له سهر ته خت دانانی ته حمده پاشا و سوپاکه ی نووسیونی، له باری ده سه لاتی شاعیری تی (نالی) یه وه نیشانی ده دن، که نالی له سالانی سهر و به ندی وتنی ته م شیعه رانه دا، له لووتکه دا بووه، به لام پیش ته م دوو شیعه ر، شیعی بو له سهر ته خت دانانی (سلیمان پاشا) ی باوکی ته حمده پاشا نه وتووه.

۴. ههر ته م دوو ستایه تی و نزیکایه تی یه نیوان (نالی) و (ته حمده پاشا) بووه، که کوردناسیکی وه (ته لیکسانده ر خوژدکو)، کاتی داوا له ته حمده پاشا ده کات، تا بو لیکو لینه وه له سهر زمانی کوردی- دیالیکتی سلیمانی- هاریکاری بکات، ته حمده پاشا له سهر تاسه ری کوردستاندا، ههر ته نیا (نالی) وه زمانزانی بالا ده ست، بو (خوژدکو) باسده کات.^(۲۵)

۵. ته حمده پاشا دوی ته و ی له به رده م سوپای عوسمانی (نه جیب پاشا) دا ده شکو (۱۸۶۱ز)، له ریگه ی کرماشان- گه پروس- ساین قه لا- وه ده چپته (شه مدینان) و ماوه ی (۵ مانگ) له خانه قای (شیخ تاهای نه ری- شه مزینی) ده می نیته وه.^(۲۶)

ئەم بېرگەيەي دوايى (مانەۋەي پېنج مانگ لە خانەقاي نەھرى)، بەلگەي بەھيژە بۆ پىشتىۋانىي لەۋەي كە ئەحمەد پاشا سەر بەرپىيازى نەقشەندى و پىشتەر لە لايەنگىرانى رىيازى مەۋلانا خالىد بوۋە ھەر ئەم ھۆيەش لەگەل (نالى)دا، كۆي كىرۋىنەتەۋە دۆستايەتپىيانى توندو بەھيژكىرۋەۋە ھەر لەم روانگەيەشەۋەيە، كە (نالى) ئەم ستايشە زۆرەي لەۋ دوو شىعەرەي پىشتەر باسكىراويدا دەكات.

له بۆنهی چاوگیران به‌ستراکچه‌ری رسته‌سازیی ئەم به‌رهه‌مه به‌پێژەدا، به‌هه‌لی ده‌زایم ئەم کتییە بکه‌مه بیانوو، بۆ زۆر له‌و نووسه‌رانه‌ی کورد، که شیوه‌ی داپشتنی رسته‌سازیی و رینووسی کوردی نووسینیان، له‌ روانگهی رسته‌سازیی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ، که هه‌ردوو زمانی کوردی و عه‌ره‌بی له‌ رووی داپشتنی رسته‌سازییه‌وه زۆر له‌ یه‌کتر جیاوازو نامۆن. له‌به‌ر ئەوه خۆزگه ده‌خوازم رسته‌سازیی و دارشتنه‌کانیان کوردانه‌ترو روون و ره‌وان و زوڵاڵ‌تربم.

با لہم بواردا ئہم چہند نمونہ یہ ہر لہم کتیبہ ی لہم ہر خوامندا بہ نمونہ
بہنمہوہ:

۱. باشتر وایه دهقه که ی نووسهر، له پاش گوړپنی بو سهر رینووسی هم سهرده مه، سهرله نوی بخوینریتته وه، ههر بو ته وهی خوینهری نازیز، خوئی ناشنایه تی له کهلا شتوازی بیرکړدنه وهی تهو کاته دا بهیدا بکات. (ل. ۳۱).

له راستیدا چەند جاريك ئەم پەرەگرافەم خویندەو، ئەوسا توانیم بزانم نووسەر چی دەلی! له کاتیکیدا دەتوانرا ئەم پەرەگرافە بەم شیوێ روون و رەوانە دابڕیژی: بۆ ئەوەش خوینەری ئازیز، خوێ ئاشنایەتی لەگەڵ شیوازی بیرکردنەوی ئەو کاتەدا پەیدا بکات، باشتر وایە دەقەکی نووسەر (پاش گۆڕینی بۆ سەر رینووسی ئەم سەردەمە)، سەرلەنوی بخوێنرتەو.

۲. به لگه عوسمانییه کان-ل ۳۶: به لگه کانی عوسمانی.

۳. به‌رهه‌مه کوردییە کان-ل ٤١: به‌رهه‌می کوردی = به‌رهه‌مگەلی کوردی.

۴. ناوہندہ بازارگانییہ کانی روژھہ لاتی ناوہراست-۴۱: ناوہندہ کانی بازارگانییہ روژھہ لاتی ناوہراست.

۵. ولاتہ ٹہروییہ کان-ل ۴۲، ۱۰۸: ولاتانی ٹہرویا.

۶. سہ پارہت باری ثابووری-ج۷۴: سہ پارہت (بہ) باری ثابووری.

۷. له ولاته عوسمانییه کاند-ل ۴۷: له ولاتانی عوسمانیدا.

۸. ئه فسه ره ئینگلیزه کان-ل ۹۹: ئه فسه رانی ئینگلیز.

۹. جهنگی جیهانی یه کهم-ل ۱۰۰: یه کهمین جهنگی جیهانی = جهنگی یه کهمی

جیهانی.

۱۰. ناداد پهروه ری-ل ۱۰۱: بیدادی.

۱۱. سه رچاوه ئینگلیزییه کان-ل ۱۲۵: سه رچاوه کانی ئینگلیز = سه رچاوه گه لی

ئینگلیزی.

۱۲. زۆریه ی زۆری وه کو درکی ناو ئاردی لیتهاتوه-ل ۱۴۷: زۆریه ی زۆری وه کو

ئاردی ناو درکی لیتهاتوه. چونکه ته گهر (تارد) له ناو (درک) دا. برژی،

کونا کریتته وه. (پیره میږدی شاعیر) په ندی ئاردی ناو درکی به مجۆره له شیعر دا

به کاربردوه (سه یریش ته وه یه شیعره که ی پیره میږدیش هه ر له مه ر شاری سلیمانی و

بۆنه ی گواستنه وه ی پیته ختی بابانه، له قه لاچوالانه وه بۆ (سلیمانی) و گله یی

گواستنه وه ی پایته خت له سلیمانی ده کات:

ئاردی ناو درک، چۆنه، واین ئیڤه

فهرموو: دوو دهسته دوست هه لېښیږه

له گه ل یه ک نارۆین له ریی راسته وه

خوا ته وه بگری شاری گواسته وه!

۱. ئه و شیعره ی له لاپه ره کانی (۸۶-۹۱) داو به ناوی شیعر ی (مه لا

حه مدوون) وه راگه یه ندراره، به شیعر یکی ده ست هه لېښستی ته م روژگاره ی ده زانم.

۲. شیعر یکی (سالم)، که بۆ (عه زیز به گی بابان) ی نووسیوه وه له (میژووی

ته ده بی کوردی- به رگی سییه م) ی دکتۆر مارف خه زنه داری وه رگرتووه وه له

لاپه ره کانی (۱۷۹-۱۹۰) دا بلاویکردۆته وه، زۆریه ی به یته کانی له باری (کیش) وه

له نگ و له باری رینووسیش ه وه پر هه له و په له و بی سه روبه رنو ساغکردنه وه ی

زۆرتریان ده وی.

په راویزه کانا:

۱. لە کاتی کدا هەندێ لەو میرنشینانەی دراوسێی کورد، وەک: ئاق قۆینولوو و قەرە قۆینولوو، ئەگەر چیش نامۆ نەشارەزای ئەو ناوچە تازانەش بوون و لە سەدان و هەزاران کیلۆمەتر دوورتر دەو و لە رێگەی هیژش و داگیرکردنەوە هاتوونەتە ئەو ناوچانە و بە خێرایییەکی سەیر، قەوارەو دەسلاتیان تیاياندا دامەزراندو بەو میرنشینانەشەو نەو دەستان و بوونەتە دەوڵەت و ئیمپراتۆر!

۲. بۆ نموونە: ئیلی جاف، لە دوای دروستکردنی شاری سلیمانی و لە ماوەی دەسەلات گرتنە دەستی ئەو پەرەمان پاشای بابان (؟- ۱۹۱۳ز) دا تێکەڵ سوپا و بەرێوەبردنی میرنشینى بابان بوون. (بۆ زیاتر زانیاری، بنواری: گەشتنامەى کلودیوس ریچ بۆ کوردستان، وەرگێڕانى بۆ کوردی محەمەد حەمە باقى، چاپى سیپەم، چاپ و پەخشى دەزگای ئاراس.

۳. لهو ساله‌دا مه‌ولانا خالید، دواى وه‌رگرتنى ئیجازه‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له‌هیندستان بۆ کوردستان گه‌راوه‌ته‌وه‌.

۴. تهم هیژانه‌ی کورد له ناوه‌پراستی (مانگی ۱۰/۱۸۸۰زدا، گه‌یشتنه (۶۰) هه‌زار که‌س.

٥. خالفین: خەبات لە پێناوی کوردستاندا، ل١٣، ههروهها: شۆڕشی شیخ عوبەیدوڵا، لە بەلگەنامەی قاجاریدا، محەمەد حەمە باقی، ل. ٧٧

۶. امیر نظام گروسی: گزارش‌ها و نامه‌های دیوانی و نظامی، به‌کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۷۳ش، ص ۱۹۶-۱۹۷.

۷. هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۲۶۳. هه‌روه‌ها: محمه‌د حه‌مه باقی، شو‌رشی شیخ عوبه‌بدو‌ل‌ل‌ا له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، ل. ۲۳۸.

۸. شورشی شیخ عوبهیدوللا له بهلگه نامه‌ی قاجاریدا، ل. ۲۴۰
۹. به‌سهراتووی کاکه ره‌شید شه‌وقی، ثاماده‌کردنی سدیق سالح، جابخانه‌ی

وہزارہتی روشنبری حکومتی ہیری کوردستان، زنجیرہی ۱۹۵، چاپی یہ کہم، سلیمان، ۲۰۰۳، ل ۶۵-۶۶

۱۰. بیگومان وهك شاعیریکی پیشه‌نگ و نمونه‌ش، كه بابته و باسو خواسی تازو سوژی نیشتمانیی، ئاویتتهی هه‌لویست و شیعی خۆی كردبوو، لای شاعیرانی ئهو سه‌رده‌مه (نالی و سالم و كوردی و مه‌شوی) چاوی لیكراوه و هه‌وینی شیعی ئه‌ویان وهك ده‌سته‌چيله، بۆ شیعی خویان خواستوه، كه ئه‌م راستیه، شاعیریکی وهك (سالم)، له جیاتنی (نالی و كوردی و مه‌شوی) ددانی پیدای ده‌نی و ده‌لی:

له رۆژی ئیمتیحانا دیم به‌راهر طالب و مه‌عشوق كه مه‌ربه‌سته‌ی هونه‌ر هاتن، له تیپی عیشق بازان

له یه‌ك لا: نالی و مه‌شوی، له لای: سالم و كوردی له هه‌لگامه‌ی هونه‌ر گه‌رمیی، تكا جۆ بوون له: (مه‌ولانا). ل. ۳۵

۱۱. بۆ زیاتر زانیاری، بنواړه: موده‌پرس، مه‌لا عه‌بدولكه‌ریم: یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌كه‌م، نامه‌ی ژماره (۵۲) ی مه‌ولانا خالید (به‌زمانی عه‌ره‌بی) بۆ شیخ ماری نۆدی، ل. ۳۹۶-۳۹۸

۱۲. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ناوبراو. نامه‌ی ژماره (۶۱) ی فارسی، مه‌ولانا خالید بۆ عوسمان پاشای برای مه‌حمود پاشای بابان، ل. ۲۰۹-۲۱۲

۱۳. هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ۱۷۴-۱۹۷

۱۴. اسكندر بیگ تركمان: تاریخ عالم آرای عباسی، ج ۲، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۵۰ش، ص ۸۰۷-۸۱۰. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۵. عه‌لی خان گونه‌خان ئه‌فشار، شو‌رشی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری له به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا، وه‌رگی‌رانی له فارسییه‌وه مه‌مه‌د حه‌مه باقی، له بلاوکراوه‌کانی کۆری زانیاری کوردستان، چاپخانه‌ی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۴۹-۱۵۰

۱۶. نصرالله فلسفی: زندگانی شا عباس اول، ج ۳-۴، تهران، انتشارات علمی، ص. ۱۱۰۲

۱۷. میژووی ئه‌رده‌لان، مه‌ستوو‌ره‌ی کوردستانی، گۆ‌پینی بۆ کوردی: د. حه‌سه‌ن جاف و شکور مسته‌فا. چاپی دووهم ۲۰۰۵، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۳۸-۴۰. هه‌روه‌ها، علی اکبر وقایع نگار کوردستانی، حدیقه‌ی ناصریه در جغرافیا و تاریخ

کردستان، به تصحیح محمد رئوف توکلی، تهران ۱۳۶۴ش، ص ۱۳۱-۱۳۳ و زۆر سه‌رچاوه‌ی تر.

۱۸. گه‌شتنامه‌ی کلودیوس جیمس ریچ بۆ کوردستان (۱۸۲۰ز) وەرگیرانی له عه‌ره‌بییه‌وه محمه‌د حه‌مه‌ه باقی، چاپی سییه‌م، چاپه‌مه‌نی ئاراس، ل. ۱۴۲
۱۹. هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۸۸

۲۰. ئەمه‌ یه‌که‌مین به‌یتی سه‌ره‌تای ئەو شیع‌ره‌ی نالییه، که له ستایشی سوپاکه‌ی ئەحمه‌د پاشادا وتوویه‌تی
ئەم تاقمه‌ مومتازه، که‌وا خاصه‌یه‌ی شاهن

ناشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپاهن — دیوانی نالی، ل. ۳۴۰
۲۱. ئەلیکسانده‌ر خۆدزکۆ، چه‌ند لی‌کۆئینه‌وه‌یه‌کی فیلۆلۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی (دیالیکتی سلیمانی)، وەرگیرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین. سلیمانی، چاپخانه‌ی شقان، سالی ۲۰۰۵، ل. ۴۹

۲۲. محمه‌د حه‌مه‌ه باقی، کورد له سه‌فه‌رنامه‌ی بیانیدا، وەرگیران له فارسییه‌وه، گۆفاری رامن، ژماره (۵۹)، ل. ۲۱۰-۲۱۴
۲۳. گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان، وەرگیرانی بۆ کوردی محمه‌د حه‌مه‌ه باقی، ل. ۱۳۲

۲۴. مه‌سه‌عود محمه‌د: ده‌سته‌و دامانی زالی- چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی ده‌زگای ئاراس، ۲۰۰۷، ل. ۱۱۹

۲۵. بۆ زیاتر زانیاری له‌م باره‌یه‌وه، بنوا‌ره: ئەلیکسانده‌ر خۆدزکۆ- چه‌ند لی‌کۆئینه‌وه‌یه‌کی فیلۆلۆژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی- دیالیکتی سلیمانی- وەرگیرانی بۆ کوردی: نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپه‌مه‌نی بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۵.

۲۶. نه‌وشیروان مسته‌فا ئەمین: میرایه‌تی بابان له نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا، چاپی دووهم، چاپه‌مه‌نی خاك، سلیمانی ۱۹۹۸ز، ل. ۱۶۸.

هیمن موکریانى

و

روژنامه‌ی کوردستان (۱۹۵۹-۱۹۶۳)

سەرئێش: ئەم وتارە کە لە ژمارە (۲۶) ی گۆڤاری (روژنامه‌نووس) دا بڵاوئۆتەوه، هەڵەى زۆر و پەلەپەل و شپىزەیی بەسەردا هاتبوو، بۆیە بەشیکی هەرەزۆرى (لە نیوێ زۆرى) لى پەرپى و ناتەواو چاپکراوو. لەبەرئەوه بە پێویستمان زانى سەرلەنوێ هەڵەگیرى و راستکردنەوه و ناتەواوییه‌کانیشى پى زیاد بکەینەوه.

* * *

له دواى شوڤرش، يان كوده تاي (١٤ى ته مووزى ١٩٥٨) ى عىراق، كه رژىمى
 ئه و سهرده مەى عىراق، له لايهن ژهنه رالّ عه بدولكه رىم قاسم و چه ند ئه فسه ريكي
 سوپاي عىراقه وه، رووخىنرا و رژىمى كوومارى هاته جىي و ئازادى به زىندانىيانى
 سياسى و رۆژنامه و گوڤار و چاپه مەنى و كارى ئاشكرى حىزبىه تى و
 سه ندىكاكانى كرّيكاران و پىشه كارانى ترى نه ته وه كانى عىراق دراو گهلانى عىراق
 هه وايه كى ئازادىيان هه لّمژى و له مادده ي (٣) ى ده ستورى كاتى عىراقىشدا،
 ددان به وه دانرا، كه گه لى كوردى عىراق، له گه لّ گه لى عه ره بى عىراقىدا، هاوبه ش
 و برايه و به مەش سهر له نوّ باس و خواسى ئازادى و مافه كانى گه لى كورد له
 عىراق و دهره وى عىراقىشدا هاتنه كايه و به شىكش له م باس و خواسانه ي ماف و
 ئازادى كورد و تروسكانه ي هيو، له خوڤه له لّتى كوردستانىشدا ده نگدانه وه زه برى
 خو نواند و به م هوّيانه وه له به رامبه ر ئه مانده، رژىمى پاشايه تى ئىرانىش، بو
 راگرتنى له نگره رى داروبارى ناوخو ئىران و پاراستنى ئاسايش و ئارامى
 كوردستانى ئىران و بو ئه وه ش ئه و رژىمه ، له وه لامى ئه و گوڤانكارى و
 ئازادىيانه ي له عىراقدا بو كوردانى باشوور، سه ريان هه لّداوه و هاوكات بو ئه وه ي
 هه ر به رواه ت به كوردانى ولا ته كه ي خو و مىدياكانى جيهانىش بلّى كه
 كوردانى خوڤه له لّتىش مافى روناكبرى و ئازادى ده برىنيان هه يه، بوّيه هه شت -
 نو مانگىك دواى ئه م رووداوانه ي عىراق، سالى (١٩٥٩)، به چاكى زانى
 رۆژنامه يه كه به زمانى كوردى و بو چه ندين بابەتى هه مه لايه نه ي كورده وارى
 ده ربكات. بو ئه مەش به هاوكارى چه ند نووسه رىكي كوردانى خوڤه له لّات،
 رۆژنامه يه كيان به ناوى (كوردستان) وه ده ركرد.

ژماره ي يه كه مى ئه م رۆژنامه يه (كوردستان)، له رۆژى چوارشه مە: ١٥ى
 مانگى گولانى ٢٥٧١ى كوردى، به رامبه ر به مىژوهه كانى: ئوردىبه هه شتى
 ١٣٣٨ى هه تاوى، شه ووالى ١٣٧٨ى كوچى، ٦ى نىسان (مه ي) ١٩٥٩ى
 زابىنى، چاپ و بلا بووه وه، كه ده سته ي نووسه رانى بنه ره تى رۆژنامه كه برىتى
 بوون له:

- ۱ - عەبدولخەمید بەدیع زەمانی، خاوەنی ئیمتیاز و بەرپۆتەبەری لێپرسراو
- ۲ - دکتۆر محەمەد سدیق موفتی زاده - سەرنووسەر
- ۳ - عەبدولرەحمان موفتی زاده - نووسەر
- ۴ - ئەحمەد موفتی زاده - نووسەر
- ۵ - عابید سیراجوودینی - نووسەر
- ۶ - شوکروڵلای بابان - نووسەر
- ۷ - خوسرەو شێخکانلووی میلانی - نووسەر

ئەم رۆژنامەیە بۆ ماوەی چوار ساڵ چاپ و بڵاوئۆتەووە، کە مەکوێ بڵاوکردنەووەکە ی شاری تاران بووە و ئەمەش ناوونیشانی یانەکە ی بووە: مەیدانی بەهارستان - شەقامی سەفی عەلی شا، پلاکی ژمارە (۲۱۸)، ژمارە ی تەلیفۆن: ۳۲۰۰۳.

لە ماوەی ئەو چوار ساڵەشدا (۲۰۹ دوو سەد و نۆ) ژمارە ی لی دەرچوووە و ھەر وەک یە کە مین ژمارە ی لە مانگی نیسانی (۱۹۵۹ز) دا دەرچوووە، بەلام دوا ی چوارساڵ دەرچوونی و دوا ی رووداوە خێراکانی پاش (۱۹۵۸) و سەرەتای دەرکەوتنی پەشیمان بوونەووە ی رژی می عەبدولکەریم قاسم، لە بەلێنەکانی بەرامبەر مافە رەواکانی کورد و ھێرشی راگەیانندنەکانی شیفینیزمانی عەرەبیی دژی کێشە ی کورد و قەدەغەکردنی کاری سیاسی و داخستنی رۆژنامە و گوژاری کوردی لە لایەک و لە لایەکی تریشەووە سەرھەڵدانی شوێرشی ئەیلوولی ۱۹۶۱ و ھێرشی راستەوخۆی سوپای عێراق لە ئەیلوولی (۱۹۶۱) دا بۆ سەر کوردستان و کاولکردنی گوند و ئاوابیەکانی کوردستان، ھەموو ئەمانەش تەقەللا بوون بۆ کپکردنی ھەموو مافیکی کورد، بۆیە رژی می (شا)ش ھاوتەریب لەگەڵ رژی می عێراقدا بۆ کپکردنی دەنگی کورد، لە دەرکردنی رۆژنامە ی کوردستان پەشیمان بوووەووە و لە مانگی نیسانی (۱۹۶۳) دا، بریاری داخستنی رۆژنامەکەیان دەرکرد.

ئەم رۆژنامەیە، لە ماوەی چوارساڵ دەرچوویدا بەو ھۆیەووە کە لە لایەکەووە دەستەبەکی رووناکبیری گەورە و قەلەم بە پرشتی کورد، ھەلیان سووراندوووە، باس

و خواس و بابەتی ھەمەجۆرە زۆر دەولەتمەند و بابەخدارى بوارەکانى لیكۆلینەوێ ئەدەبى، كۆمەلایەتیی، ئابووری، زمانەوانیی، شوینەوارناسیی، كەلەپوورى تیدا بلاوبۆتەو، لە لایەكى تریشەو و بەو ھۆیەو كە ئەم رۆژنامەییە لەو قۆناغەدا و دواى جوانەمەرگ کردنى **كۆمارى كوردستان** (١٩٤٦) لە مەھاباد و دواى كێکردن و قەدەغەکردنى گۆڤار و رۆژنامە و نووسین بە زمانى كوردی، تاكانە رۆژنامە و تاكانە دەرەتانیك بوو تا نووسەران و رووناكبیرانى خۆرەللاتى كوردستان، بە ھەلى بزەن و بە ئاشكرا بەرھەم و بابەتى خۆيانى تیدا بلاوبكەنەو، بۆیە لە ماوەیەكى زۆر كورتدا، زۆرتەین نووسەر، لە ھەموو ناوچە جیاجیاكانى كوردستانى ئێرانەو (بەتایبەتى)، بى پسانەو بەرھەمى ھەمەجۆرە بۆ بنێرن و بەمەش ھەموو شیوێ دیالێكت و بن دیالێكتەكانى زمانى كوردی تیدا بلاوبۆتەو، كە لەم بوارەدا دەبى بلیین ئەم رۆژنامەییە یەكەمین رۆژنامە و یەكەمین تەقەللايە بۆ بلاوكردەوێ ھەموو شیوێزار و بن زارەكانى زمانى كوردی و لەم پێناویدا بۆ ھەریەكە لەم زاراو و بن زاراوانە، لاپەرەى سەرەخۆ و تەوەر و ستوونى تاییبەتیان بۆ تەرخانكردووە و ئەمەشیان لەو روانگە و مەبەستەو كردووە، تا بەھەر شیوێ دنەدانێك بێت، نووسەرانى بەشە جیاجیاكانى كوردانى خۆرەللات بچوولێن و خۆیان بكەونە نووسین و زیندووكردنەوێ زمان و كەلەپوورى ناوچەكانى خۆیان و لەم رینگایەشەو لە لایەكەو گەلى نووسەرى شیوێزار و بن زارەكانى تری كوردانى خۆرەللات باس و بابەت و لیكۆلینەوێ بابەخداریان لە رۆژنامەكەدا بلاوكردۆتەو، كە شایانى ئاوپلێدانەوێ. لە لایەكى تریشەو، ھەر ئەم دنەدان و ھاندانەى نووسەرانى ناوچە و شیوێزارە جیاجیاكانى خۆرەللاتى كوردستان، زەمینەى بۆ ئەو خۆشكرد، تا نووسەران و دلسۆزانى ئەو ناوچە و شیوێزارانە، دەستنووسى دێرینەى سەدان سالێ پاریزراوى شیعرى ناوچەكانیان و كەلەپوور و فۆلكلۆرىكى فرە دەولەتمەندیان بەرچاوخستوو و بۆ رۆژنامەكەیان ناردوو و لەم بوارەدا سامانیكى زۆر بەرخیان لە رینگەى رۆژنامەكەو، بەرچاوى خۆینەران و لیكۆلەران خستوو. ھاوتەریب ھەر بەم كارەى رینگەخۆشكردن بۆ نووسین بە زاراو و بن زاراوكانى زمانى كوردی، ئەم دەستە نووسەرانەى رۆژنامەى **كوردستان**، جگە لەوێ گەلى نووسەرى نەناسراویان بەرچاوخستوو، لە ھەمان كاتیشدا

دەقەر و قەلەمپرەوى نووسىنيان بە زمانى كوردى، لەو شىۋەزارە سنووردار و ناسراو، ھەراوتر و فراوانتر كرد، كە پىشتەر و لە ئەزموونى رۆژنامەى (كوردستان)ى زامانال و ئۆرگانى كۆمارى كوردستان، لە مەھاباددا قەتئىس بوو و زۆرتر ھەر بە دىيالىكتى (سۆران)، يان (موكریان) چاپ و بلاودەبۆو.

ھەر ئەم كارى ھاندانەى نووسەرانى ناوچە جياجياكانى خۆرھەلاتى كوردستان، كارىكى كرد زۆربەى نووسەرانى خۆرھەلاتى كوردستان، بەتايىبەتیش نووسەرانى ھەرىمەكانى سنە، ئەردەلان، كرماشان، ھەورامان، ئۆرستان، بەشداریى و ھاوکارىى نووسىنى رۆژنامەكە بکەن، كە بۆيەكەمین جار نووسەرانى شارى(سنە)، نەك ھەر بە (شىعر)، كە لەناو نەتەوہى كوردا، پىشەنگى بى يەك و دووى ھەموو ژانرەكانى ترى ئەدەبىيە، بەلكو بە (كورتە چیرۆك) بەرھەميان تیدا بلاوكردۆتەو و ناوہ درەوشاوہكانى ئەم بوارەش، تا ئىستا زۆر كەم لای چیرۆكنووسانى كوردستان ناسراون. ھاوكات نووسەرانى ترى ناسراو، وەك مامۆستا سەبيد تاهيرى ھاشى، ھەژار(۱۹۲۱-۱۹۹۱)، ھيمن(۱۹۲۱-۱۹۸۶)... بەشداریى راستەوخۆ و بەردەواميان لەگەڵ ئەم رۆژنامەيەدا نەپساندوو.

لەم رووہو ئەوئەندەى بابەتگەلى ئەدەبى (دەق، لىكۆلینەو، وەرگىران)، مېژوو، زمانى كوردى، لە رۆژنامەكەدا گرنگيان پى دراوہ ئەوئەندە باس و خواسى سياست لە رۆژنامەكەدا زەق نەكراوہتەو و ھەر تەنيا رووبەرى لاپەرەى يەكەم و چەند ستوون و نيوہ لاپەرەى سەر رۆژنامەكەى داگيركردوو.

لە دەرەوہى كوردستانى خۆرھەلاتىش، نووسەرانى كورد، لە شارەكانى كوردستانى باشوور و بەغداد و ولاتانى ئەوروپاوہ نامە و نووسىنيان بۆ ئەم رۆژنامەيە ناردوو و پىوہندييان لەگەڵدا بەستوو و دەستخۆشى و ھاوکاريان كردوو.

سەر لەبەرى ژمارەكانى ھەر چوار سالى ئەم رۆژنامەيە (كوردستان)، كە لەدەمىكەوہ لەلایەن شاعيرى ناسراوى شارى سەقز مامۆستا نافع مەزھەر — شپرزە(۱۹۱۴-۱۹۹۸)وہ بەشىۋەيەكى زۆر دلۆسۆزانە، پارىزراو و راگىرابوون و ژمارەكانى ھەر سالىكىش بە جيا، جزوبەند (تەجليد) كرابوون و بەرپزىشيان بەو بۆنەيەوہ كە لەماوہى مانەوہى دريژ خايانى نووسەرى ئەم چەند لاپەرەيەدا،

لەشاری (سەقز)، ئاشنایەتی و پێوەندیان پەیدا کردبوو، پێ سپیری بنەمالەکیانی کردبوو، کە دوای مەرگی خۆی، ژمارەکانی رۆژنامەی (کوردستان) بەمن بسپێرن و بنەمالەکەشیان بە سوپاسەوه هەر وایان کردو ئیستا نزیکەی (۱۳) سالی ئێک دەبێ، ئەو ئەمانەتە بەلای منەوهیە و منیش لە دوای گەرانهەم بۆ هەولێر، کاتی برایانی (بنکە ی ژین)ی خۆشەویست، زانیان ژمارەکانی رۆژنامەی (کوردستان) لای منە، داوایان لێم کرد رینگە بەوان بەدەم سەرلەنۆی چاپی بکەوه، کە ماوهیە کە بنکە ی ناوبراو ئامادە ی چاپیان کردووه و لەماوهیە کێ کورتدا، لەگەڵ ئەکادیمیای کوردستان، وەک پرۆژە یە کێ هاوبەش، چاپ و بڵاوی بکەنەوه.

لەماوه ی ئەم چەندین سالەدا، کە ژمارەکانی رۆژنامەی (کوردستان) بەلامەوه بوون و ناوبەناو لە زۆر دەرەتدا بابەتە جۆریە جۆرەکانیم بەسەر کردوونەتەوه و لای هەندیکیشیان لەنگەری راگوزاریی و لای نووسینە بە پێژەکانی وەک نمونە ی دکتۆر محەمەد سدیق موفتی زاده (۱۹۱۵-۱۰۸۴) ش بەتایبەتی لەنگەر و هەلۆیستە ی درێژم گرتووه، کە دیارترینیان لیکۆلینەوه بەنامیکە ی ناوبراوه، لەسەر شاعیری گەوره: **مەولەوی تاوێ گۆزی**^(۱)، جگە لەم لیکۆلینەوهیە ی، لیکۆلینەوه ی قوولیشی لەسەر (باباتاهیری هەمەدانی) و (زمانی کوردی) کردووه.^(۲)

بەلام وەک پێشتر وتمان رژی می ئێران، هەر بە پڕۆلەت بانگەشە ی باس و خواسی ماف و ئازادیی رووناکبیری کوردیی، لە رۆژنامە ی (کوردستان) دا، بۆ میدیاکانی دەرەوه ی ولات و بەتایبەتیش بۆ راگە یاندنەکانی ولاتانی ئەوروپا مەبەست بوو، کە لەو کاتەدا چالاکی (کۆمەڵە ی خۆی نەکارانی کورد) لە ئەوروپادا، لەو پەری گەشەسەندن و ناساندنی کیشە ی کورد بوو بە ولاتانی ئەوروپادا، ئەک ئالوگۆرێکی راستەقینە و بنەرەتی ی لەناوخۆ ی کوردستانی ئێران و خاوەرکەنەوه ی ئابلقە لەسەر زمان و ئەدەب و رووناکبیری کوردیی ... تەنانەت ئەم رۆژنامە یە ی (کوردستان) ییش، کە گواهی بەلگە و نیشانە ی ماف و ئازادیی دەرپڕینی رووناکبیرانی کوردانە، کەچی وەک کوردانی خۆرەهە لات دە یگێر نەوه، ئەگەر خودی رۆژنامە ی (کوردستان) ییش، لەناوخۆ ی کوردستانی ئێراندا، بەدەست کەسیکە وه بێنرایە، کەسەکیان دەگرت و لە زیندانیان دەنا!.. بەواتە یە کێ تر: خۆی نەران ی چاپە مەنی

کوردی یان له ژێر سانسۆر و گوشاری دهسگای (ساواک) دا دادهنان و چاودێریی جوجوولیان دهکردن. که ههر لهسهروبهندي دهچوونی رۆژنامهی (کوردستان) دا، شاعیریکی ناواری وهك (هیمن)، له بیردهویی خۆیدا دهگێرێتهوه^(۳)، دواي جوانههرگ کردنی (کۆماری کوردستان)، لهوپهري تهنگ پی ههڵچنین و ژێر گوشارو ترساندن و لێپێچینهوهی دهسگای (ساواک) ی ئهو سهردهمه دا بووه و تا میژووی دهچوونی ئهم رۆژنامهیهی _کوردستان_ (۱۹۵۹)، دووجار ناچارکراوه ماڵ و منداڵ و زێد و نیشتمانی خۆی بهجی بهیڵی و روو له ئاوارهیی بکات، که جاری یهکه میان له سههرهتای سالی ۱۹۴۷ و جاری دووه مییش سالی (۱۹۵۹) بووه..^(۴) کهچی له لایهکی ترهوه و هاوکات ههر له سههرهتای دهچوونی رۆژنامهی (کوردستان) هوه، پهیتا پهیتا رۆژنامهی (کوردستان) یان بو (هیمن)، بو (مههاباد) ناردووه داواي هاوکاری و بههره میان لی خواستوه!. (هیمن) یش پاش دوو مانگ کهمتر له میژووی دهچوونی رۆژنامهی (کوردستان) هوه، سهروپێوهندی لهگهڵ گرتوون و نامه و بههره می بو ناردوون و له دووتویی (ههندی) لهو شیعر و نووسینه شدا، سووکه باج و گومرگیکی وهك له کۆل خۆکردنهوه و هپورکردنهوهی ئهو گوشاره ی له سهریتی، لهو بههره مانه ی ئاخینۆن، کهمن لیردها هیچ داکۆکی و پاكانهیه کم بو ئهو جۆره باج و گومرگ و ههلوێست و بههره مانه ی (هیمن) نییه و (هیمن) یش خۆی دواتر و دواي کۆکردنهوه و ریکخستن و چاپی یه کهمی دیوانی شیعره کانی خۆی بهناوی (تاریک و روون)، که شه هید قاسملوو پێشه کی بو نووسی و (هیمن) یش به په خشانیککی یه کجار بهرز و شیرین و ناوازه، چمکیکی میژووی خۆی و دهقه ره که ی، کرده سههرهتای (تاریک و روون)، خۆی له ههندی لهو شیعر و نووسینه یانه نه بان کرد، یان خۆی بوارد، که له باری ئه ده بییه وه لاوازن، یان وهك باج و گومرک له رۆژنامه ی (کوردستان) دا بلا بوونه تهوه و له (تاریک و روون) دا چاپی نه کردنه وه.

به ده دم به سه ره کردنه وه ی رۆژنامه ی (کوردستان) ه وه، له (۳۱) سی و یهك ژماره ی رۆژنامه که دا، به ره هه می نووسین و شیعر ی (هیمن) م بهرچا و که وتن. ئهو (۳۱) ژماره یه ش به پێی زنجیره ی بلا و کردنه وه یان ئه مانه ن:

۱. ژماره (۷) ل ۴: شیعری: (کچی مه‌هاباد)
۲. ژماره (۱۲) ل ۴: شیعری: (بانهمه‌پ) - به‌شی یه‌که‌م.
۳. ژماره (۱۳) ل ۴: شیعری: (بانهمه‌پ) - به‌شی دووهم.
۴. ژماره (۱۴) ل ۴: شیعری: (بانهمه‌پ) - به‌شی سییه‌م.
۵. ژماره (۹۳)، ل ۹، ۲، شیعری: (به‌هاری بی‌خه‌زان).
۶. ژماره (۹۵)، ل ۴، ۹، شیعری (رو‌له‌ی ماد).
۷. ژماره (۹۶)، ل ۹، شیعری: (زیکی شاهانه)، (دل‌ی شاعیر)، (خونچه‌ی سیس).
۸. ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری: (به‌هاری لادی) و ل ۱۹ (نامه).
۹. ژماره (۹۸)، ل ۳، ۶، شیعری: (کوچی یار).
۱۰. ژماره (۱۰۰)، ل ۳، شیعری: (بلویری شوان)
۱۱. ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه‌ی هیمن بو‌روژنامه‌ی کوردستان.
۱۲. ژماره (۱۰۷) ل (۴ - ۹)، شیعری (چاره‌نوسی شاعیر).
۱۳. ژماره (۱۲۲) ل (۳ - ۴)، شیعری (ماچی شیرین).
۱۴. ژماره (۱۲۳) ل ۱۰، شیعری (که‌مته‌رخه‌می).
۱۵. ژماره (۱۳۰)، ل ۲، وتار و نووسین.
۱۶. ژماره (۱۳۱)، ل ۷، ۱۱، نامه، وتار (پاشاوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).
۱۷. ژماره (۱۳۲)، ل ۱۱، (پاشاوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو).
۱۸. ژماره (۱۳۳)، ل ۴، دوو پارچه شیعیر.
۱۹. ژماره (۱۳۴)، ل ۱۲، (شیعیر).
۲۰. ژماره (۱۳۸)، ل ۸، شیعیر.
۲۱. ژماره (۱۴۳)، ل ۳، شیعیر.
۲۲. ژماره (۱۷۲)، ل ۳، ۱۰، (نامه و شیعیر)
۲۳. ژماره (۱۷۳)، ل ۲، پاشاوه‌ی وتاری ژماره‌ی پیشوو، له‌گه‌ل شیعری:
(سایه‌ی غه‌م).
۲۴. ژماره (۱۷۴)، ل (۳، ۴)، شیعری: (خواه‌نی زیپ).
۲۵. ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تاره‌زووی فرپین).
۲۶. ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰) (چیرۆکی وه‌رگی‌پراو).

۲۷. ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادی).
 ۲۸. ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هەر له بیره).
 ۲۹. ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعری.
 ۳۰. ژماره (۱۹۴)، ل ۱۱، شیعری (گیژەلووکی خەزان).
 ۳۱. ژماره (۲۰۰)، ل ۱۱، شیعری (شینى گۆران)ى شاعیر.

لەو (۳۱) ژمارەییە روژنامەى (کوردستان)دا، کە نامە و نووسین و شیعری (هێمن)یان تێدا بلأوبۆتەوه، ئاماژە بە ناوێشانى ئەوانەیان دەکەین، کە لە (تاریک روون)^(۵) دا بلأوبۆتەوه و ئالوگۆر لە ناوێشان و ژمارەى بەیت و دارشتنەوهى تازەیان بەسەردا هاتوو و (هەندى) لەوانەشیان کە لە (تاریک و روون)دا بلأوبوونەتەوه.

- ۱ - ژماره (۷) ل ۴: شیعری (کچی مەهاباد). ئەم شیعەرە لە روژنامەى (کوردستان)دا (۱۰) بەیتە و لە (بارگەى یاران، ل ۹۷)دا (۸) بەیتە، کە بەیتى (۳) و (۵) روژنامەى کوردستان، لە (بارگەى یاران)دا نین و ئەمانەن:
- ۱ - لە کوێ وهك من دەزانى: چەندە شیرین و رەزا سووکى
 کەسیکی تۆی لە رى باز، لە ژێر چارشێوى رەش دا دى؟
 ۲ - دلێ سەد عاشقت کردە نیشانەى تیرى موژگانت
 کچی کوردی، لە تیر ئەندازیا، مەعلوومە ئوستادى
- ۲ - ژماره (۱۲) ل ۴، شیعری (بانەمەر)، بەشى یەكەم، بەلام لە (بارگەى یاران، ل ۹۸)دا، ناوێشانى ئەم شیعەرە بۆتە (بەهارى کوردستان).
- ۳ - ژماره (۱۳) ل ۴، شیعری (بانەمەر)، بەشى دووەمى.
- ۴ - ژماره (۱۴) ل ۴، شیعری (بانەمەر)، بەشى سێیەمى.
- ۵ - ژماره (۹۳) ل ۹، شیعری (بەهارى بى خەزان)، ئەم شیعەرە لە دیوانى (تاریک و روون)دا نیه دوای سال و نیویک دابرانى (هێمن) لەگەڵ روژنامەى (کوردستان)دا، دووبارە لە میژووی ئەم ژمارەیه بەدواوه، سەرو پێوەندى (هێمن) لەگەڵ ئەم روژنامەیهدا دەست پێدەکاتەوه و روژنامەکەش لە بەرامبەر ئەم

سەرلەنۆی پێوەندییە (هیمن) لەگەڵیدا، ئەم پێشەکییە لە لاپەرە (۲) دا نووسیوە:

برای زانا وۆنەر و بەرێژ کاک سەبید محەد ئەمین شیخ الاسلامی
لەسەرەتای دەرچوونی رۆژنامەو - کە نامە جوانەکت لەگەڵ ئەو هەموو
شوینە^(۶) بە نرخانەدا بۆ ناردوین - ئێمە بەدڵ و گیان هەمیشە چاوەڕوانی
گەشتنی نامە جوانەکانی تۆ بووین وە رۆژنامەمان بەهەر ناوێشانێ بۆت
ناردوو، گەراوەتەو، زۆر سەرمان سوور مابوو، کە چۆن ئەبێ ئەستێرەییکی
رووناکی وەکو تۆ، لە ژێر هەوری چلکێ گومناوی دا داپۆشری، وە کەسی
نەیناسی، تا لەم دوايیدا بە ناوێشانێ: (مەهاباد، آقای سلیمان خان امیری،
کارمەند بازنشەتی فرهنگ) رۆژنامەمان بۆ ناردی.

ئێستا کە لە پاش نزیکەی دووسال ديسان ئێمە بە ناردنی نامە جوانەکت و
گەلی هەلبەست و هۆنراوی بەنرخ سەربەرز کردوو، وادە ناردنی وتار و
هەلبەستی تەرت پێمان داو، زۆر کەیف خۆش بووین، وە هیوامان وایە ئەم
هاوکاری ئێو، درێژە بێ.

نووسەرانی رۆژنامە (کوردستان) بە هاوکاری وەها مەژوکی زانا و نیشتمان
ویست و خوێن خاویێ شانازی ئەکەن وە سەربەرزیی و پێرۆزیتان لە یەزدانی مەزن
داوا ئەکەن.

مامۆستا گیان! بە راستی هەموو هەلبەستەکانت بۆ ئەو چاکن کە بە ئاوی زیڕ
لەسەر تەختە زیووە بنووسری، وە بۆ شانازی و سەربەرزیی هەموو کوردی هەتا
هەتایە بێنییەتەو. بە راستی ئێو ئەستێرەییکی رووناکی بە نیشتمان وێژە کوردیدا
ئەدرەوشییتەو وە دنیایی بە پرشنگی جوانی شوینە بەنرخەکانی خۆتان رووناکی
ئەکەنەو. خودا بتانپاریژی بۆ هیوایی ئێمە و هەموو برا کوردە نیشتمان ویستەکان.
ئەوا لەم ژمارەو دەس ئەکەینەو بە بلاوکردنەوێ گەوهرە هۆنراو
بەنرخەکانتان کە بە دیاری بۆ رۆژنامە (کوردستان) ناردوو، وە بە کێرانی پر
بایی وێژە کوردی یان ئەنوین^(۷).

۶ - رۆڵەي ماد: شیعر، ژمارە (۹۵، ۱/۳/۱۹۶۱)، ۴، ۹. ئەم شیعرە لە

تاریک و روون دا نییە:

كوردە! تۆرۆلەي دليتراني
 ناريابي نەژاد و خوينپاكي
 فەرخەي^(۸) شيرى رۆلەي مادي
 رۆژى سەخت و بەترس و تەنگانە
 ئىمتىحانى شوjaعدەت داوہ
 لەسەر ئەو خاكە، خوینی پاکت رشت
 لە پەلامارى دوژمنى ناراست
 تۆ لە رتي ئىفتىخارى ئيرانا
 زەربى شمشيرى تۆي ئەگەر نەدەچيشت
 تۆ وەشاندت لە ئەرمەنا شمشير
 تۆ بەئمرى شەھنشەھى مەشھور^(۹)
 (ناشور)

تۆ چەقاندت لە (بابل)ى ويران
 ئەوبەرى (دەجلە) و کەنارى (فورات)
 تۆ لەگەڵ پادشاهى ساسانى
 دۆخى شمشيرى تۆ لە ميسر و شام
 تۆ ئەگەيباتە عەرسەيى مەيدان
 زيبک و نازايەتى (صلاح الدين)
 تۆ قبوالت نەکرد نەنگى شکست
 ھەموو سەربازى (نادرى)ى کورد بوون
 کورد بوو، ئەفغان و ئۆزبەكى تارانند
 ئيستەکەش بۆ وەتەن وەفادارى
 تاكو ئيران بيمنى، تۆش ماوى
 وون مەکە شوينى باب و باپيرت
 بەو ھەموو زيبک و غيرەت و ھيزە

زادەي خاکی پاکی ئيراني
 چاونەترس و بە جەرگ و بى باکی
 نەبەز و سەربلند و نازادى
 قەت نەترساوى تۆ لە بىگانە
 نەتەويى^(۹) قەت بە تۆ نەويراوہ
 نەبوو جارى بکەي لە دوژمن پشت
 ئەو سنوورەت بە خوینی خۆت پاراست
 لە ھەموو عەسريکا سەرت دانا
 ((گزنەفۆن)) خاکی تۆي بەجى نەدەھيشت
 ھەم لە يونان و ئاسياى سەغیر
 چرویتە مەيدانى (کەلدە) و

پەرچەمى فەخر و قودرەتى ئيران
 کوردە! کورژنى ئەسپى تۆي لى ھات
 چوویتە (مصر) و (يەمەن) بە ھاسانى
 حيفزى کردووہ شەعائيرى ئىسلام
 دەنگى ناقووس دەھات لە باتى نەزان
 دینی ئىسلامى گرتەوہ بە يەقین
 تۆ بەرى ھيرشى سەليبت بەست
 بۆيە وا دوژمنى بەدەست و بردبوون
 سوور و ساتى^(۱۱) لە (مبى)^(۱۲) ئەستاند
 حازرى بۆ ھەموو فيداکارى
 سەر و مالت بنى لە پیناوى
 بوەشيئە لەسەر وەتەن شمشيرت
 وەتەنى ئاريا بپاريزە

((سەيد محەمەد ئەمىن شىخ الاسلامى - ھيمن))

۷ - ژماره (۹۶)، ل ۹، سی شیعری (هیمن)ی تیدایه:

۱ - دلّی شاعیر: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)ی سەرجه می شیعری هیمن، ل ۱۸۵ دا هیه.

۲ - خونچهی سیس: ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۱۱۰ - ۱۱ دا هیه.

۳ - زیکی شاهانه: ئەم شیعره له (تاریک و روون) و (بارگهی یاران)یشدا نییه.

۸ - ژماره (۹۷)، ل ۳، شیعری (بهاری لادی)، ئەم شیعره له دیوانی (بارگهی یاران)، ل ۶۶ دا هیه، هه له لاپهه (۱۹)ی ئەم ژمارهیدا، نامهی (هیمن) هیه، که ئەمه بهشیکی پیشهکی نامهکیه:

سهرتا، رۆژنامه که ئەم چەند دپۆی بۆ نامهکی (هیمن) نووسیوه:

هۆنەری زمان پاراوی بیرتیژی دل رووناکی کورد، کاک سەید محەمەد ئەمین شیخ الاسلامی (هیمن)، نامەیهکی زۆر گەرم و گۆری بۆمان ناردوو، وە لەبەرئەوه که مەبەستەکانی ئەم نامەیه له چاوی وێژەیی و کۆمەڵایەتییهوه، زۆر شیاوی چاودێری و خوێندنەوهیه، کورتەیهکی بۆ خوێنەر بەرپێژەکان له چاپ ئەدەین:

”من لهوانەنیم که دهگهڵ دوو قسهی لهتوپه‌تم کردو دوو شیعری له‌نگ و لوێرم وت، پیم وابی که دنیا له شەرافەتی منەوه دروست کراوه، وە چاوه‌پوان بووم گه‌له‌که‌م ده‌ستی رابگریو ئەمن به‌سەریدا برپۆم، وەهه‌تا ما‌بم کاریکی نه‌کا دلم گەردی بگری، وە پاش مردنیشم کۆتە‌لم بۆ برا‌زینی‌تە‌وه، وە گومبە‌زم له‌سەر گۆریان بۆ دروست بکاو

.. به‌لکو ئاما‌نج ئەوه‌بووه ئیستیعدادی خودادی خۆم، که‌م یا زۆر، له‌ ریگی خزمەتی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌م به‌کار به‌ینم، وە له‌ به‌رانبەری وێجانی خۆمه‌وه شه‌رمه‌زار نه‌بم. جا خه‌لک کرده‌وه‌ی منی پی به‌که‌لک بووه، یانه، که‌یفی خۆیه‌تی..
..ژیانی خسوسیم خۆش بی یا ناخۆش، تال بی یا شیرین، ئیستا خۆم گه‌لیک به‌خته‌وه‌رو سەریه‌رز ده‌زانم که له‌سایه‌ی.....“

۹ - ژماره (۹۸)، ل ۳: شیعری (گریانی نیوده‌شهو). ئەم شیعره له (بارگهی یاران)، ل ۱۰۸ - ۱۰۹ دا بڵاویۆتەوه. ههروه‌ها: ل ۶، شیعریکی چوارینه به ناوی: (کۆچی یار). ئەم شیعره‌ش له گه‌ڵ چه‌ند چوارینه‌یه‌کی تردا، له بارگهی یاران، ل (۱۱۷) دا، چواره‌مین ته‌و شیعره‌یه، که ناوی نراوه: (موو نایسنم).

۱۰ - ژماره (۱۰۰)، ل(۳)، شیعری (بلویری شوان)، ئەم شیعەرە لە (بارگە یاران)، ل(۸۸)دا هەیە. هەر لە ژێر ئەم شیعەردا، شیعەریکی تر بە ناوی: (گۆمی خوین) بلۆکراوەتەوه، ئەم شیعەرش لە (بارگە یاران)، لاپەرە (۱۱۱)دا هەیە. سەیر ئەودە ئەم شیعەرە لەم رۆژنامەیەدا بە ناوی شاعیری شاری (سەقز)، مامۆستا (نافیع مەزھەر - شیرزە) دەوێتەوه.

۱۱ - ژماره (۱۰۶)، ل ۲، نامه‌ی هیمن بۆ روژنامه‌ی کوردستان، به بۆنه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی شیعرێکی (هه‌زار موکریان)، به‌ناوونیشانی (کارخانه‌ی قه‌ندی، یا: سیلسیله‌ی مه‌شایخی نه‌قشبه‌ندی)، که له ژماره (۱۰۲) ل (۴، ۹، ۱۰) و ژماره (۱۰۳) ل (۳، ۱۰) ی روژنامه‌ی کوردستاندا بلاو بوته‌وه و هیمن سوپاس و ده‌ستخویشیی له روژنامه‌که ده‌کات و ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه‌تی:

دیاری خوێنه‌ران

نامه‌ی (هێمن)

"زۆر جیگای شانازییه، رۆژنامه‌ی خۆشه‌ویستی کوردستان که ته‌ستیره‌ی گه‌ش و روناکی هیوای هه‌موو کوردێکی پاك و دڵسۆز و شاه‌دۆست و نیشتمان‌ویسته، رۆژنامه‌ی کوردستان که ئالا‌هه‌ل گری کورد و ناسیونالیزمی ئێرانه رۆژ به چاکتر و ته‌واوتر ده‌بێ و خزمه‌تی گه‌وره‌تر به مه‌به‌ستی خاوی‌ن و ئاما‌نجی به‌رزێ کوردستانی ئێرانی ده‌کا".

وادیاره، که کاربه‌ده‌ستانی ئه‌و رۆژنامه له رێگای په‌رهبی‌ دانی رۆژنامه‌که‌یان و له پێناوی خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمان دا، خۆیان بۆ هه‌موو چه‌شنه‌ی کۆشان و فیدارکارییک ئاماده‌کردوه و ئاسایشی خۆیان له پێناو ئاسایش و هه‌سانه‌وه‌ی گه‌ل داناوه.

یه‌کیک له کاره‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وان چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی شوێنه‌واری به‌نرخ‌ی هۆنه‌ره کورده‌کانه. له‌و دوا‌یه‌دا رۆژنامه‌ی کوردستان هه‌لبه‌سته‌تێکی به‌نرخ‌ی هۆنه‌ری به‌ناوبانگی کورد کاک هه‌ژاری له چاپ داوه...

کارخانه‌ی قه‌ندی، یاسه‌سه‌لی مه‌شایخی نه‌قشبه‌ندی یه‌کیکه له جوانترین، به‌که‌لکترین، وه‌په‌ر ئی‌حساس‌ترین ئا‌ثاری هه‌ژار، وه ته‌نانه‌ت ده‌توانم ب‌لێم به‌ شا‌کاری وێژه‌ی کوردی ده‌ناسرێ. بلا‌وبونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌لبه‌سته که که‌مه که‌مه له بیرمان ده‌چوه‌وه، سوودی زۆر گه‌وره‌ی لێ وهرده‌گیرێ. ئه‌و هه‌لبه‌سته بی‌جگه‌له‌وه‌ی که له چاو عیرفانه‌وه ته‌شه‌ریکی به‌رز و بی‌وێنه‌یه، له چاو کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ش ده‌توانین به‌هره‌ی زۆری لێ وهرگرین. ئه‌وا به‌ کورتی سوودی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وه ده‌خه‌مه به‌رچاو:

۱ - چاپ کردنی ئەو ھەڵبەستە بە کاک ھەژار دەسەلمیڤن - با ئەو لە نێو
ئیمەشدا نەبێ^(۱) با ئەو خۆمان لێ بشاریتەو - ھەر شتیکی بە قازانجی گەل و
نیشتمان بە پینووسی ئەو بنووسری ئیمە سوودی لێ وەرەگیرین و بلاوی
دەکەینەو.

۲ - بە برا شیعە کاغان دەسەلمیڤن کە: ئیمەش ئیمامە کاغان لە کن زۆر گەورە و
پایە بەرز و ماقوولن. وە شاعەرەکانی ئیمە وا جوان بە ئیمامە کان و پیشوایانی
دین ھەڵدەلێن.

۳ - بلاو بوونەوێ ئەو پارچە شیعەرە بە نرخە کە لەودا کاک ھەژار ئیحساساتی
مەزھەبی خۆی چاک دەرخستوو وە... ئەو تاقمە بە درۆو ئەخاتەو کە ئەلێن
ھەژار شاعریکی بێ دینە و لە مەکتەبی مادیدا پەرەوازە بوو... ئایا کەسێ کە
وہا بە سۆزەو لە خودا بپارێتەو و بلی:

ئیتەر من ھەر بەو ئومیدەوارم
کە تۆ نیت کەریمە و من ھەژارم

پیاویکی مادی و بێ دینە؟! تا ئەو جیگایە ئەمن تێ دەگەم، وە تا ئەو
زەمانە ئەمن ھەژارم دەناسی، ھەژار ئێرانی بوو، کورد بوو، خوداناس و
موسلمان بوو... دەبێ ھەموومان پشت لەیەك بەستین، تێ کۆشین، ھەول بەدین و
بە رابەری (...)^(۱) خۆشەویست و مەزن ئێران بکەینەو. ئێرانیك کە چاوی کویری
پێ رووناک ببیتەو.

ژمارە (۱۰۷) ل (۴، ۹)، شیعری (چارەنووسی شاعیر)، (۸) بەیتە، بەلام لە
(بارگی یاران، ل ۱۱۹) دا، (۱۱) بەیتە، کە بەیتی (۵، ۶، ۱۰) ی (بارگی یاران)
زیادکراون و ئەمانە:

(۱) لەو کاتەدا (ھەژار) لە شاری بەغداد نیشتەجێ بوو.

(۱) بۆ ریزه‌یشتنەوێ ھێمن، ئەو جیگایەم بە چۆلی ھێشتەو و نەمنووسی.

- ۱ - لەسەر بەفری بەکارنایە، وەکو بیستوومە داوی رەش
لەسەر کۆلمەت ئەدی بۆ دڵگرە ئەو بسکە تاتایە؟
۲ - هونەر ناتوانی جوانی تۆ بە هیچ شێویکی بنوێنی

لە مەرمەر چۆن دەتاشری هەیکەلی ئەم بەژن و بالاییە؟
۳ - بەتوو تووش تووشی مەکتەب بۆ دەهاقم من کە زانیابم
خەفەت، مەینەت، کەسەر، حەسرەت، بەشی ئینسانی زانیە

- ۱۳ - ژمارە (۱۲۲) ل (۳، ۴)، شیعری (ماچی شیرین)، (بارگە یاران)
ل ۱۲۱، بەلام لە رۆژنامەی (کوردستان) دا، ئەم پێشەکییە بۆ ئەم شیعەرە نووسیوە

((.... ئاوالێکم دوو شیعری - ئەنوەری - بۆ خوێندمەوە، کە:
هەر بلاتی کز آسمان آید گرچە بر دیگران قضا باشد
بزمین نارسیده میپرسد: خانە ی انوری کجا باشد؟

چونکە وەصفەحالی برای خۆتان بوو، ویستم وەری گیرمەووە سەر کوردی و
بۆتانی بنێرم، وە ئەوا، وام بەسەرھینا:

هەر بەلایێک لە ئاسمانەو بەی با، لەویش را نەهاتبی بۆ من
کە گەیشتە زەوین، دەکا پرسیار ئەری لە کوئی یە مائی کاک (هێمن)؟

- ۱۴ - ژمارە (۱۲۳) ل ۱۰، شیعری (کەم تەرخەمی)، (۵) چوارینەییە، بەلام لە
(بارگە یاران، ل ۱۱۸) دا، جگەلەووەی ناوی شیعەرەکە ی بۆتە (توورەیی)، ھاوکات
کۆپەلی پێنجەمیشی بۆاردوو، کە ئەمەییە:

هينده كيشاومه رهنجى بيهوده
 پيربووم و توامهوه، وهك شه
 شهرته تازه نهخوم غه مى خهلكى
 خوم بكه شيت و مهست و كه تهرخه

۱۵ - ژماره (۱۳۰)، ل(۲)، و تاريخى زور دريژى (هيمن)ى به ناوونيشانى:
 (هه ره له سايه ئه منيه تهوه، به هه موو ئاواتى به رزى خومان ده گه ين) تيدايه، كه
 رۆژنامه كه ئه م چهند ديره ئى بۆ سه ره تاي ئه و وتاره ئى (هيمن) نووسيوه:
 هونه رى به ناوبانگ و نووسه رى ته واناي كورد، كا ((سه يد محمده ئه مين شيخ
 الاسلامى - هيمن)) و تاريخى زور جوانى سه باره ت به پيشكه وتنى شاره
 خوشه ويسته كه ئى، يانئ شارى مه هاباد (سابلاغ) نووسيوه و بۆمانى ناردوه، كه
 له چاپى بده ين، تاوه كو هه موو برا كورده كانمان له ئيران و له دهره وى سنوورى
 نيشتماندا بزائن كه شارى مه هاباد چۆن چۆته پيش، له م ژماره وه ده ستى پى
 ئه كه ين^(۱۳).

۱۶ - ژماره (۱۳۱)، ل(۷) و (۱۱)، پاشاوه ئى وتاره كه ئى ژماره (۱۳۰)ى
 پيشوو.

۱۷ - ژماره (۱۳۲)، ل(۱۱)، پاشاوه ئى وتاره كه ئى ژماره (۱۳۱)ى پيشوو.

۱۸ - ژماره (۱۳۳)، ل(۴)، دوو شيعر، يه كه ميان (هيلانه ئى به تال)، (۷) به يته و
 له (بارگه ئى ياران، ل(۱۲۲)، (۹) به يته، كه ئه م دوو به يته، له (بارگه ئى ياران)دا،
 بۆ شيعره كه زيادكراوه:

۱ - ئه رى ئه ئاسكى ناسك، هه تا كه ئى ده سته مۆ نابى؟

ئه رى پيرۆزه كه ئى خوشفه ر، هه تا كه ئى نايه مالى من؟

۲ - گوته: بۆت ديمه جيژوانى، هه زار سويندت به شالم خوارد

له ئاهى عاشقانه ئى من بترسه، نهك له شالى من

ههروهها ئەم بەیتەى (٤)ى رۆژنامەى (كوردستان)یش:

لە مێژە چاوەڕێى مەرگم، كەچى نایى نەجاتم دا
شەوى هيجرانە بۆچى؟ وا درێژە ژینى تالى من؟

لە (بارگەى یاران)دا، كە بۆتە دوابەیت، ئاواى لێكراوه:

رەش و تار و درێژ و پڕ لە ئازار و خەم و دەردە
بەشى شەوگارى دوورى بوو، سەراسەر ژینى تالى من

پارچە شیعەى دووھەمى هەمان ئەم ژمارەيەش، بە ناوى (پەیمان شەكینی)یە و لە
(بارگەى یاران، ل ١١٧)دا، بۆتە كۆپلەى سییەمى شیعەى (موو ناپسینم).

١٩ - ژمارە (١٣٤)، ل (١٢)، شیعەى كە ئەم رۆژنامەيەدا بە بى ناوونیشان
بلاوبۆتەوه، بەلام لە دیوانى (بارگەى یاران)، ل (١٢٣)دا، بە ناوونیشانى: (گلیتەى
شاعیر)هوه بلاوبۆتەوه و لەگەڵ ئەم دەقەى ناو رۆژنامەى (كوردستان)دا،
جینگەگۆرکێى هەندى بەیتى پێكراوه.

٢٠ - ژمارە (١٣٨) ل ٨، شیعەى (ژیانم پڕ لە دەردە و نامرادى)، كە لە
(بارگەى یاران، ل ١١٧)دا، بۆتە كۆپلەى یەكەم و دووھەمى شیعەى (موو ناپسینم).

٢١ - ژمارە (١٤٣) ل ٣، شیعەى (ورپێنەى رۆژوو)، كە لە (بارگەى یاران)دا

نییه و ئەمە دەقەكەيەتى:

وېښه ی روژو

نەمن ئەورۆکە پەیدام کردووە بۆ خۆم یەکی دیکە
برۆ خوێڤی! نەکە ی تۆ بێ یە ئەو جیی ژوانە چی دیکە
بەلێ گرتۆمە یاریکی لەبار و ژیکەلە و تازە
نەتۆم ناوی بەخێرهاتی، برۆ هەرچی دەکە ی بیکە
کچیکێ چار دەسەلە ی نازەنینم دیتەووە بۆ خۆم
نەتۆ کەلکە نەماوە، هیندە پیری بوویە ئەنتیکە
نەمن ماچی دەم و لێوی ئەوم بۆ هەلکەوی ناخیر
چلۆن وازم دەچیتە تۆ، دەم و لەوست هەمووی لیبیکە
نەتۆ پیت وایە لاجاینگ بە ڤشک و چاو بەرپێڤقە
وەکوو تۆ، یارەکە ی من، نایچوویڤی تە، نیزیکی
تەماشاکە سەر و بسکی، تەماشاکە دەم و چاوی
ببینە ئەو هەموو صابوون و پودر و روژ و ماتیکە
خەیاڵی وە ی نەکە ی، یارم وەکوو تۆ کورتەبالایە
دریژ و خان و مان و نازەنین شووش باریکە
وەکوو تۆ گێژ و ناڤۆلا و خوار و خێچ نییە هە ی هوو
ئەوئەندە راست و لیک لووس و قیتە، هەر دەلێی پیکە
رەش و رووت و رەجال و پیس و بێ دەریی نییە وە ک تۆ
سەر و بەرگیکی خاویڤی هە یە، ئەلبەتتە زۆر شیکە
لە وێنە ی بەختەکە ی من نیرگسی مەستی لە خەودایە
سەر و زوڤی وەکوو روژی منی بیچارە تاریکە
وەکوو خاسەکە ی کویستانی کوردستان دەقاسپینی
ئەو و قوربان ئەتۆش لیت دی وەکوو مەشکە درەزیکە
وەکوو دۆدانە دۆیە مەمکی تۆ ئەما بە مەرگی تۆ
مەمۆلە ی ئەو کچەتیووە وەکوو لامپی ئەلکتریکە

ته گهر ووسته‌ی بکه‌ی ورته له زاری بیته دهر تاوجار
ده‌بی منداڵی تهو دی یهت وه دووخه‌م بۆت بکه‌ن فیکه

* * *

ورپینه‌ی رۆژووه تهو شیعره بی تامه‌ی که فهرموته
ته گهر پی‌ت ناحده‌ی کاکه ته‌تۆ تی‌ری ده چاکی که
نیشانی کاک (.....) گهر بده‌ی تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م
ده‌لی تهو شیعره نه‌زمی تۆ نییه سه‌بکی کلاسیکه
شیعر لوطفی هه‌بی، جا تازه بی یا کۆن بی ههر باشه
نیشانه‌ی شاعری طه‌بعی ره‌وان و فیکری باریکه
ته‌من دل به‌سته‌یی هه‌لبه‌سته‌کانی نالی و کوردیم
بلا، تهو شاعیره لاوه بلای (هه‌یمن) فناتیکه

سالتیکی له مانگی ره‌مه‌زان دا، دوو میوانم بوون که هه‌میشه له‌سه‌ر شیعره‌ی
تازه و کۆن کیشه‌یان بوو، ته‌منیش که رۆژوو، نیوه عومر و شپ‌رزه و که‌له‌لای
کردبووم، تهو پارچه هه‌لبه‌سته‌م بۆ پی که‌نین نووسی
مه‌هاباد - سید محمد امین شیخ الاسلامی (هه‌یمن)

۲۲ - ژماره (۱۷۲)، ل (۳) و (۱۰)، نامه‌یه کی (هیمن)ه، که ئەمه

دەقه‌کەیه‌تی:

برا بەرپێژەکانم، نووسەرانی گەورە ی روژنامە ی خوڤه‌ویستی کوردستان
لە پاش سلاوی گەرم و سوپاسی زۆر: چەند روژ لەوێ پێش، چوومه شاری
مەهاباد، لە ئاوالێکی کۆن و لەمیژ و دۆستیکی نازیک و بە ئەمەگم بیست، که
ئێوه لە نەگەیشتنی دیاری و نامە ی من، پەشیو و دلگیربوون. بە راستی زۆر
سوپاستان دەکەم و هەتا دەژیم، مەمنووتانم، چونکۆو لەو کوردستانە دوور و
درێژەدا، بەلکە لەو دونیا پان و بەرینه‌دا هەر ئێوه‌ن، که جاروبارە یادم دەکەن و
فەرمانۆشتان نەکردووم.

لەوێ که سالی ئەوسال هێچ دیارییه‌کم بۆ ئێوه نەناردوو، بە راستی
شەرمەزارم، بەلام بیر نەکەنەوه که ئەمن لە خزمەتکردنی زمان و ئەدەبیاتەکەم
دڵسارد بوومه‌وه، هەتا ره‌گیکی تەرم مابی، هەرچی لە دەسم بی، کۆتایی ناکەم،
ئەما داخەکەم سەرچاوه‌ی تەبعم ویشک بووه، تەس‌دیق دەفەرموون: شاعیر
ئینسانێکی عادی نییه، نازانم شیت و نەزانە، یا ژیر و وریایه، هەرچی هەیه، وه
خەلکی دی ناچی. هەست و بیرێ دەگەڵ مەردم جیاوازه، وه ئەگەر وه‌ک خەلک بیر
بکاتەوه، ناتوانی شوینەواری بە کەلک لە پاش خۆی بەجی بهێلی، ئەمن جارن
شاعیر بووم و هێچم وه‌ک خەلک نەدەچوو.

دیتنی دیمەنێکی جوانی تەبیعی، لەنجەولاری کیژێک، سەیری هەلپەڕین و
رەش‌بەلەک، تەماشای گۆڵ و شینکە، تیشکە ی مانگ، گزینگی هەتاو، گوێ لێ
بوونی ئاهەنگی مووسیکا، قاسپە ی کەو، ورینگە ی بۆلبۆل بۆ من، ئیلها م بەخش
بوون. وه هەروەها فرمێسکی ژنی زک سووتاو، کورپوزە ی هەتیوی بی باب، فیزی
دەولەمەند، نالە ی هەزار، هەستی منیان دەهینا جۆششەوه. بە کورتی بە هەموو
شتی جوان و دزیوی ئەو جیهانە مۆتەئەئیر دەبووم، وه ئەو تەئەئۆره بوو هانی
ئەدام هەستی خۆم دەرپریم و شیعەر بلێم، بەلام بەداخەوه ئیستا پێ لێ دەنییم که
بوومەتە پیاویکی عادی و شاعیر نیم، نەدەتوانم پێبکەنم و نەدەتوانم فرمێسک
هەلۆه‌رینم. بۆچی وام لێ هاتوو نازانم؟ (....)^(۱۴) دەس تەنگی، لێ قەومان و
تالی ژیان، ناھومیدی، بوونە هۆی ئەوه، یا شتیکی تر، بۆم لێک نادریتەوه.

خۆشه‌ويسته‌كام! ئىنصاف بدهن، كەسپكى مەجبۇر بى ۈ گۈندىكى چۈۈكى
(۲۰) مالىدا، كە تاقە خۈيىندەۋارىكى تىدا نەبى، بىۈى و ھىچ دۈ و خۈشپكى
نەبى، نە تەنيا ھىچى تازە فېرنابى، بەلكە ئەۈى دەشى زانى، فەرامۈشى دەكا.
ئەۈە ھالى مىنى ھەۋارە، بەۈ ھالەشەۈە ھىۋادارم ۈە دۈۈۋۇدا بىتۈانم زىاتر
خۇمەت بە زمان و ئەدەبىياتى كوردى بكم، ئەۈە دەگەل ئەۈ نامە، چەند پارچە
ھەلبەستەى كۈن و تازەى خۈم بۈ ناردن.

۲۳ - ژمارە (۱۷۳)، ل(۲)، پاشاۋەى نامەكەى ژمارەى پېشۈۈى (ھىمىن)ە،
كە دەستەى نوۈسەرانى رۈژنامەى (كوردستان)، ئەم پۈزشەيان ۈە بارەيەۈە
نوۈسپۈە:

(لىمان بېۈۈرن كە ۈ نامەكەى مامۈستا ھىمىن، كە ۈ ژمارەى پېشۈۈدا ۈە
چامان دا، ئەم چەند واتەى خۈارەۈە داکەۈتبۈ):

رۈژىك پۈلىك ۈە لاۈە تازەپېگەىشتۈۈ ۈە خۈيىندەۋارەكانى شارەكەمان دەۈرەيان
دابۈۈم، ۈە رەخەنەيان لى دەگرتم، كە بۈچى ھەلبەستەى تازە درۈست ناكەى؟ گۈتم:
براكانم مەسئەلەى مەشھۈرە!! ھەركەس گۈيزان ۈە ھەنەنەى خۈى دەژمپىرى))،
ئپۈە ناگاتان ۈە ھالى مىن نىيە و نازانن ۈە چ مەخرومىيەت و چارەپەشيدا دەژىم.
دۈۈى ئەۈە پرىسىم: مەگەر ئپۈە ەلاقەتان بە ئشارى مىن ھەيە؟ تپكرا
بەسەرياندا قىژاندىم و گۈتيان: جا چۈن ۈا دەفەرمۈۈى؟ مامۈستا! گۈتم: ئەگەر
راست دەكەن، ھەريەك ۈە ئپۈە چەند كىتپېكم بە ئەمانەت بۈ بنپىرن، كە پاش
خۈيىندەۈە، بە ئەمەقىشم بزەنن، بۈتانى دەنپىرمەۈە، بەلكە مۈتالا بىتۈانى كەمپك
ۈە ناپەخەتى و تەنيابى مىن كەم بكاتەۈە. ھەمۈيان گۈتيان: بەچاۈان، بەلام بە
گيانى ئپۈە ھەردۈۈ كىتپىم پى گەىشتۈۈە.

ھەر ۈە ھەمان لاپەرەدا و دۈۈى تەۋابۈۈنى ئەۈ نامەيە، شىعەرىكى (ھىمىن)ى
تىدپايە، بە ناۈى: (سايەى غەم) كە ھەر ئەم شىعەرە (لەگەل ھەندى جىۋازىيدا)، ۈە
(بارگەى ياران)، ل(۱۱۹)دا، بە ناۈى: (بۈسەى رۈژگار)ۈە بلۈۈۈتەۈە، بەلام ۈە
(بارگەى ياران)دا، بەيتى (۳ و ۴)ى پى زىادكراۈە و بۈتە (۹) بەيت و بەيتى
ژمارە (۵)ى ئەۈەى رۈژنامەى (كوردستان)ىشى لى دەرھاۋىژراۈە، كە ئەم بەيتەيە:

دهردى بى دەرمانى من، چارهى به هيچ كەس ناكړئ
چونكو دەرمانى نىيه، بيجگه له: ماچى دهم نه بى

۲۴ - ژماره (۱۷۴)، ل (۳ و ۴)، شيعريكى (هيمن)ى به ناوى (خاوهنى زيږي)
تيدايه، كه هم شيعره (به جياوازييه كى زوره وه) له (بارگه ي ياران)، ل (۶۱) دا
هيه. به لام ههردوو شيعره كه، له ههردوو جينگه كه دا، هر ته نيا ناوونيشانه كهيان:
(خاوهنى زيږي) وهك يه كه، نه گينا سهرومړى ههردوو دهقه كه، زور جياوازن و بو
ته وهش خوينه ران زور به ورده كاري جياوازييه كاننيه وه خهريك نه كين، دهقه كه ي
روژنامه ي (كوردستان) بو تيره دهگويزينه وه، تا خويان له گهل دهقه كه ي (بارگه ي
ياران) دا به راوردى بكهن:

((خاوهنى زيږي))

ججیل چاك و له باره، خاوهنى زيږ
ته گهر پيريكي خوين تاله و ورگ تير
رهزا شيرينه، شوخه، قيت و قوزه
ته گهر خينگه زله و خوار و شهل و گير

قسه زانه، ته ديبه، خوینده واره
ته گهر نه ي خویندې، شهش پيت و دوو ديږ

سلاوى لى ده كهن، سر داده خن بوى
له رى باز و له كولان و له بازيږ

به لام زيږت نه بى، سووكى، ته گهر تو
بلي دهرسى هه زارى وهك (شكسپير)

۲۵ - ژماره (۱۷۵) ل ۱۱، شیعری (تارەزووی فرین)، (۷) کۆپله‌یه، له
(بارگهی یاران، ل ۱۰۹) دا، (۶) کۆپله‌یه، که ئەم کۆپله‌یه‌ی تیدا نییه:

خێوی بیرێکی بەرز و رووناکم
که‌چی له لایان په‌ستم و نه‌وی
ئه‌من که ده‌لێتی ئاوونگی پاکم
نازانم بۆچی هاتمه‌ سه‌ر زه‌وی؟

۲۶ - ژماره (۱۸۴)، ل (۴، ۹، ۱۰)، له‌و چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ی ئەم ژماره‌یه‌دا
(هێمن) چیرۆکیکی به‌ ناوی (کور) ته‌رجه‌مه‌ کردووه، که رۆژنامه‌که و (هێمن) یش
ئاماژه‌یان به‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رگی‌پان و زمانی ده‌قه‌که‌ نه‌کردووه^(۱۵). من به‌ بیرم
نایه‌ت ئەم ته‌رجه‌مه‌یه‌ی (هێمن)م له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی تر دا به‌رچاو که‌وتبێ، بۆیه‌ پێم
باش بوو بۆ ئێره‌ی راگۆیژم:

كوپ

وهرگيږاو له کتیبی ههفته - به پینووسی: ماموستا هیمن

به‌ره‌به‌یانی روژنیکي رهش و تال بوو، هه‌موویان به ریز له لیواری که‌ندالیکدا راگرتبوون، ده که‌س بوون که بریاری کوژرانیان درابوو، له نیو‌ته‌وان را کوپ و بابیک هه‌بوون که ده‌ستی هه‌ردووکیان پیکه‌وه به‌سترابوو. ده‌ستی راسته‌ی باب و ده‌ستی چه‌په‌ی کوپ به‌ره‌للا بوو. بیده‌نگ سه‌ریان داخستبوو، ماندوو و شه‌که‌ت ده‌هاتنه به‌رچاو، له ته‌نیشته‌یه‌کتر راگیرابوون، مچ و موپ و به‌سام بوون، ردینیان نه‌تاشیبوو.

ئه‌فسه‌ری فاشیست گوتی: ده‌ی بیرت کردوو‌ته‌وه.

کوپ گوتی: نا.

ئوستاشا^(۱) به رقه‌وه لیی مۆن بووه‌وه، کوپ تی‌کۆشا خۆی ئازا و نه‌به‌ز نیشان بدا، به‌لام سه‌ر و ملی ده‌له‌رزی، شان و پیلی دیشا، زۆر ماندوو و شپ‌رزه‌ بوو، ئه‌فسه‌ر سه‌ربازه‌کانی له بیست هه‌نگاوی که‌نداله‌که‌وه به ریز راگرتن، وه فه‌رمانی دا فیشه‌ک بجه‌نه تفه‌نگ، ده‌نگی چه‌خاخان هات، کوپ ئاو‌پری بۆ لای که‌ندال داوه، که‌ندال له‌به‌ر چاوی ئه‌و، قول و پان و پر له لیته‌ بوو، هه‌موویان لی‌ره‌دا ده‌نی‌ژرین. کوپ له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: لی‌ره‌دا...

له‌رزی و پتر له‌وه نه‌یو‌پرا چاو له که‌ندال بکا، باب به‌ژنیکي به‌رز و نیو‌چاوانیکي مۆن و گرژی هه‌بوو، به هه‌موو هی‌زی خۆی هه‌ولئ ده‌دا کۆم نه‌بی‌ته‌وه‌ن زۆریان لی‌دا‌بوو، جه‌زبه‌ درابوون له له‌ش و چر و چاویدا نیشانه‌ی جه‌زبه‌ دیار‌بوو - سه‌ربازه‌کان به‌ره‌و رووی که‌ندال به ریز راوه‌ستابوون تفه‌نگیان له ده‌سدا بوو، چاو‌ه‌نۆ‌پری فه‌رمانی ئه‌فسه‌ری خۆیان بوون تا ده‌س‌پ‌ژر بکه‌ن، ده‌یان‌ویست

هەرچی زووتر ئەو کارەساتە دوایی بێن. لە چاوی هیندیکیاندا بیزاری و ماندوویی
وہ لە چاوی ئەوانی تردا دڵسۆزی و بەزەیی دەبیندرا.

دەوی بیرت کردۆتەوہ؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر پێکەنی و گوتی: بە جەھەننەم ... لەبەر تۆمە، کۆر بە قینەوہ چاوی
لێ کرد، لەو چاوی لێکردنەدا رق. بیزاری دەبیندرا، وەك سەگ و گورگ تێك
دەفکری.

هەموویان لە لیواری کەندال، لە لیواری گۆر کۆکردبوونەوہ، لە تاو ژان و
ماندوویی توانای راوەستانیان نەمابوو، شتومەکیان بزرگۆر، بزرگۆر بوو، زۆرداران
جل و بەرگی ئەوانیان بە ئامرازی جەزەبە شەڕپەتۆر کەردبوو، بە میلی ئاسن لێیان
راکێشابوون، چارەپەش و بێھیوا، بە جل و بەرگی شەڕ و کلاوی دراوہوہ ریزیکی
خوارو خێچ و بەرز و نەوییان پێکھێنابوو، هەموو دەمیك بیردەکراوہ لەبەر
ماندوویی سەلار ببنەوہ، باب کلاویکی لە پیستی بزنی رەش لەسەر بوو، کلاوی
کۆر لە خوری سپی بوو، سێللی باب رەش و ئەستور بوو، نووکی بادرا بوو، کۆر
لە مێژبوو رێنی نەتاشیبوو، تووکی زەرد و تەنک سەر و رووی داپۆشی بوو،
ئەفسەر لە پشت سەربازەکان راوەستا و فەرمانی دا ئامادە لە پاشان گوتی:
لە چەپەوہ بۆ راست سێ، سێ، تیرەبارانیان بکەن، دوایی قیژاندی: هەرسی
سەربازی، یەکیك بکەنە نیشانە.

دیسان وەك دنیای نەبووبی کە سەربازەکان لە فەرمانی ئەو گەشتین، دووپاتی
کەردوہ: لە چەپەوہ بۆ راست، سەربازەکان سێرەیان گرت ((ئاور)).

تەقەئێ گوللە هات، دوو کەلێ رەش لە لولەئێ تەقەنگەکان هاتەدەر، سێ کەس
کەوتنە کەندال، خەریک بوو چوارەمیش دەگەل خۆیان سەر و غوون بکەن،
هەرچۆنیک بوو خۆی راگرت، یە کجار پەشیو بوو، دەتگوت: پێی خۆش بوو
ئەویش مردبا، کاری تەواو بوو، ئەوہ کۆرە کە بوو.

ئەفسەر پرسیری کرد: دەی؟

کۆر گوتی: نا!

ئەفسەر فەرمانى دا تەڧەنگ پېر بىكەنەۋە، دەس بە جى قىزاندى: ئامادە! لولەي
سى تەڧەنگ بۆ لاي سىنگى كوپ راداشترا.
لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت: دەسپېژ مەكەن، دەتگوت بە ئاۋاتەۋە بۆ
كوپىكى تازەپىگەشتوۋ لە مردن رزگار بكا، تەنانت دلخۇشيش بوو، ۋە لەۋەي
كە كوپ بىرى خۆي گۆپىۋە، رازى دەھاتە پىش چاۋ، كوپ بالابەرز و لاۋاز بوو،
رەنگى بىر كاۋو، پالتۇيەكى كەسكى درىژى لەبەردابوو، گۆپىنگى دەگرت.
ۋەك چارەنۋوس، بى بەزىيى و دل رەق بوون، ئەفسەر بە سەربازەكانى گوت:
بەسەنەۋە، دەنگى لەرزۆك بوو:

دەي؟ دە رۆژ بوو لەسەريەك ئەۋەي بە كوپەكە گوتبوو، ۋەلامى ((نا))ي پى
دراۋو، ھەر گوتبوو:

دەي؟ ۋە كوپ ۋەلامى دابوۋە: نا!... دە رۆژى تەۋاۋ ۋەخت و بى ۋەخت ئەۋ
پرسىار و ۋەلامە دوۋپات كراۋو، ھەردوۋك لاسارىيان دەكرد. ھىچ كاميان لە
بىروراي خويان لانەدەدا و ئىستا كوپ بەزىبوو. ۋە دەيگوت:
لەسەرەخۆبە!...

ئەفسەر لە كوپى ويستبوو بە دەستى خۆي بابى بكوژى و لەباتى ئەۋ كارە،
ئازاد دەبى و لە مردن رزگار بكرىن، ئاۋاتى ئەۋەبوو بەندىيەكان يەكتەر بكوژن،
نەخۇشى رۆخى ھەبوو، كاتى ئەۋان بەگزيەكدا دەچوون، شاگەشكە دەبوو و
پىدەكەنى كە خۆي ئەۋەندە بەزاكون دەدیت، زۆر شاد دەبوو، ۋە ئىستا لە ھەمىشە
زىاتر، چونكو دەيدیت بە فەرمانى ئەۋ، كوپىك خەرىكە بابى خۆي بكوژى.
ئەفسەر لە پىشدا لە بابى ويستبوو كە بە دەستى خۆي رۆلەي لاۋى لە خويىناۋ
ۋەردا و لە پاداشتى ئەۋ كارەدا ئازاد بكرىن، بەلام پىرەپىياۋ تورە ببوو، ۋە تەنانت
تقى لە نىۋ چاۋان كوتابوو، ئەفسەر لە پاشان بىروراي خۆي گۆپى و ئەۋ كارەي لە
كوپ ويست و گوتى: (ئەتۆ ئازاد دەكەم).

كوپ دە رۆژى تەۋاۋ خۆي راگرتبوو و نەچۋوۋە ژىربار و ئىستا جارىكى تر
ئەفسەر لىي دەپرسى: دەي؟ كوپ لال و پال بوو.

ئەفسەر گوتى: لە بىر تە چ وادىكم پى داوى؟ توندى دەواند تا هەمويان
گوپيان لى بى و لە مەبەستى بگەن. كوپ چاوپكى پر لە ناهومىدى لە باب كرد و
لەبەر خۆيەو گوتى: ناتوانم...

باب بە بەژنىكى راست و هەروا بى دەنگ راوەستابوو، دەتگوت تارمايى
لەعنەت و بىزارىيە.

ئەفسەر رووى لە سەربازەكان كرد و فەرمانى دا: ((ئامادە)). كوپ نالاندى
لەسەرەخۆبە...

جا بو؟ كوپ گوتى: كوتكم وىدە، ئەفسەر قىژاندى: ئەگەر مېشكى پرژ و بلاو
بكهى لە مردن رزگار دەبى، كوپ دووپاتى كردهو: كوتكم وىدە، زۆرى لە خۆى
دەكرد، وەك شىتان نەقىژىنى.

ئەفسەر، دەستورى دا، دەستى كوپ بكەنەو سەربازىك كوتكى هينا، كوپ لىوى
كورۆت، رەنگى بە روودا نەماوو.

باب چاوپكى سووكى لە لای كوپ كرد، بەلام كوپ بەرى هەلنەهينا، تا چاوى بە
چاوى باب نەكهوى - وى دەچوو لە دلێ خۆيدا بلێ، بام زۆرىش بى تاوان نىيە،
چەندى لە داىكم دەدا، هۆى گىرانى ئىمە ئەوبوو، ئەو ئەمنى تووشى ئەو داو
كرد، ئەفسەر دەستى لەسەر شانى كوپ دانا!...

باب بە تەنى ماو. فرمىسكى لە چاودا قەتيس ما، دلۆپىك فرمىسكى لە
چاوى هاتە خوار و بە كولمىدا خولۆر بوو و لە نىو مووى سىملىدا شاردراو.
ئەفسەر بە پىكەنەنەو گوتى: كوتك هەلگرە، نىشانەى شادى لە سىمايدا
دەبيندرا، كاتىكى خۆشى رادەبوارد.

لەبەرئەو كە توانىبوو يەك كىك لە بەندىيەكان ئەوەندە بچووك و پەست
بكاتەو، شايى لە دلدا دەگەرا. كوپ كوتكى بە دەستەو گرت، ئەفسەر گوتى: بە
زەبرىك، سەربازەكان بە بىزارى تەماشاي ئەو كارەساتە دزىوڤيان دەكرد، ئەفسەر
گوتى: بە هەردوو دەست، كوپ گوتى زۆر چاكە... دەتگوت: هېزى لى براو.

دەست و هەموو گيانى دەلەرزى. كوتك ئارام بە دەورى سەرى كوردا هەلسورا،
ئەفسەر هەلسورانى كوتكى تەماشادەكرد، لەو كاتەدا چاوى بە باب كەوت،
پىرەپىاو بى دەنگ و بى جوولە جوول راوەستابوو.

ژیان، تیځه یاندېو که تازه نابې هیوای به هیچ هه بې، کوتک به توندی له هه وادا هه لده سورا، ئه فسه ر و پیره پیاو هه ردو و چاویان تیځه پیاو. له پر هه موو ئه و که سانه ی که چاویان له و کاره پر له سامه بوو، له جیگای خوځان وشک بوون، کوږ که رق و بیژاری هه موو له شی داگرتبوو، زور به چالاکی به دهوړی خویدا سورا وه به هه موو هیژی خوۍ کوتکی له توقی سه ری ئه فسه ر دا، ئه و جار دوو زه بری دیشی لیډا، کوتکی خویناوی بو لای سه ربازه کان هاویشته و به دهنکی به سامه وه قیژاندی: ئه و جار ده سرېژ بکه ن، بزه یه کی پر له دهر د، لیوی بابی لیک کرده وه.

* * *

مانای وشه‌ی کوپ

میچ و مۆر: رووگرژ و نیوچاو تال

ردین: ریش

شپریو: شپرزه

ئاو: لاکردنه‌وه

پتر: زۆرتەر

بزرگوپ، بزگور: پۆگ و بلاو

ئامراز: وه‌سیله‌ی جه‌زه‌به و ئەشکه‌نج

خوار و خێچ: لار و چه‌وت

سللار: هاتنه‌ لا و مردن

دوپاته: دووباره

سیره: نیشانه

راداشت: روو به روو راگرتن

ره‌نگ بزپکان: ره‌نگ په‌رین

که‌سک: سه‌بز

گوینگ: قولاپه‌ی پی

بی به‌زه‌یی: بی ره‌حم

لاسار: له‌نج، پێداگرتن

زا کون، زۆردار، به‌ده‌سه‌لات

وی ده: به‌ده

قه‌تیس: گیر، به‌ند

دزیو: پیس و ناشرین

۲۷ - ژماره (۱۸۵) ل ۶، شیعری (کیژی لادیی)، (۱۷) بهیته و له (بارگهی یاران، ل ۷۰) دا، (۱۵) بهیته، که ئەم دوو بهیتهی (۶) و (۱۱) ی تیدا نییه:

۶ - گەردنت وه کو مینای بلووره
بی ژۆژ و ماتیک، لیوی تۆ سووره
۱۱ - بی فر و فیل و پاک و خاوینی
کچیکی وه ک تۆ، پاکه داوینی

۲۸ - ژماره (۱۸۶) ل ۳، شیعری (تۆم هەر له بیره). (بارگهی یاران، ل ۶۹).
۲۹ - ژماره (۱۸۷) ل (۳، ۱۰)، شیعریکی بی ناوونیشانه و له (بارگهی یاران) دا نییه و ئەمه دهقکهیهتی:

گوئی گەش به بای شه مائی به هار، ئەشنیتتهوه
قاسپهی کهوی کهژ، به رانبهر نزار، بهرز ئەبیتهوه
من که دیم له ره ی شه پۆلی شنه ی....^(۱) کوردستان
تیکه لاو ئەبی له گه ل جریوه ی ئەستیره ی بهیان
ئهوکاته هیوا و ئامانجی دوورم، ههردوو پیکه وه
ئەبن به پرشنگ، گولآله ی سوورم، ئەگه شیتتهوه

۳۰ - ژماره (۱۹۴) ل ۱۱، شیعری (گیژهلۆکه ی خهزان)^(۲)، (۲۵) بهیته و له (بارگهی یاران، ل ۱۲۳) دا، (۲۱) بهیته، که ئەم بهیتانه ی (۳، ۶، ۱۰، ۱۳، ۱۴) ی رۆژنامه که، له (بارگهی یاران) دا نین و ئەمانه ن:

(۱) له دهقه کهدا ئەو جیگه یه هه روا چۆل بوو، پیده چی وشه ی (ئالآ) بی، که له گه ل وشه ی دوااییدا، ده بنه (ئالآی کوردستان).

- ۱ - ھەل دەۋىزنى بېساتى دل خۇشى
داي دەمەزىنى حوزن و خامۇشى
- ۲ - بى ئەۋەي ھەر مچوپكى پېدا بى
كوپ لە گريان دەكا لە سوپى بابى
- ۳ - بزهتيك نابىنى لەسەر لىۋى
چاۋە، فرمىسكى خوين دەپالتيۋى
- ۴ - نەبوو قەت فاجعەى ئەۋەندە بەسام
سى برا، پىكەۋە بىن ناکام
- ۵ - دەستى تەقدىر لەت لەتى كردن
گورگى برسى ئەجەل ھەموۋى بردن

۳۱ - ژمارە (۲۰۰) ل ۱۱، شىعەرى (شىنى گۇران) ى شاعىر، (۲۵) بەيتە و لە
(بارگەى ياران، ل ۱۳۲) دا، (۲۶) بەيتە و وردە جياۋازىيەكى زۇرىش لە ھەردوو
دەقەكەدا ھەيە، بۆيە پىم باشە، بە مەبەستى بەراورد، دەقەكەى رۆژنامەى
(كوردستان) بۆ ئىرە راگويزم:

(۲) لە رۆژنامەكەدا بۆنەى شىعەرەكەى ئاۋا نووسىۋە: بە بۆنە پىشاستە ناگەۋارەكەى مەھاباد و
كوژرانى سى براكەۋە.

شىنىي گۇران

مامۇستا: ھېمىن

ھەر لە بۆتانەۋە ھەتا سۆران
ھەموو سۆرانى شىنە: بۆ (گۇران)
ھەر لە كۆيستانەۋە ھەتا گەرمىن
يەخەمان دادپىيۈە تا دامىن
لە جزيرە ھەتاكوو دەرياي رەش
نييە كوردىك سەرى نەنابى لە ھەش
لە دياربەكرەۋە ھەتا ورمى
شان بە قور، مل بە كۆينە، نېر و مى
ھەر لە ئامپىدەۋە ھەتاكوو سەنە
كوردە غەمناكە، چ پياوچ ژنە
لە مەريوانەۋە ھەتا زىييار
ۋەك زى بارە چاۋى كوردى ھەژار
ھەر لە بۆكانەۋە ھەتا جوانرۆ
جوان و پېر پىكەۋە دەلئىن: ئەى رۆ!
لە دەھۆكا ھەتاكوو ھەورامان
ھەرچى دەى بىنى ھەر دەلئى: ئامان
ھەر لە زاگرۆسەۋە ھەتا ناگرى
كى يە كورد بى و ئەتۆ بلىي ناگرى
لە سوليمانيا، ھەتا سابلاخ

دیاره تیدا نییه دلی بی داخ
 هدر له بیجاره وه ههتا شه مزین
 کچ و کوپ لاو و پیری کورد، شه مزین
 له شنۆه ههتا کوو سه نجابی
 تووشی کوردیکی شادمان نابی
 هدر له ههولیره وه ههتا پاوه
 گهلی ئیمه په شیو و داماوه
 له ههله بجه ههتا ده گاته سه قز
 هه مو غه مباره، ره نه پرۆیه و کز
 هدر له بتلیسه وه ههتا سونقور
 ژن و پیاو پیکه وه ده پیون قوپ
 له نووسبینه وه، ههتا که رکوک
 شینی گۆران ده کهن، چ گه و ره و چ چوک
 نه وهیه حال - وه کو ئیره، وان
 خه بهرم نییه چلۆنه ئیره وان

* * *

جا، چلۆن دل به غه م نه بین، نه گرین؟
 جا چلۆن کوپری شینی بو نه گرین؟
 شاعریک بوو، به نرخ و بی وینه
 بیری روون تر بوو زۆر له ئاوینه
 خاوهنی بیر و ذهوق و حیسس و ههست
 رهنگ بوو نیوی بنین: (خودای ههلبهست)
 فهخری کوردانه گه نجی ئاثاری
 شیعرى شیرین و ورد و ساکاری
 داخه کهم نهو بلێسه دامرکا

كە خەرىك بوو: ولاتى روونتكا
گلى پىدا كرا، ھەتا دامرد
ئەو گپەى كوردەۋارى رۆشن كرد
پىم پەرى شىعر و مۆسىقا تۆران
بۆيە بردىانەۋە بەھەشت گۆران
يا خوداى گەۋرە، تورەبوو لىمان
ئەو چرايەى رەۋا نەدى پى مان

شىلان ئاۋى - سابلاخ - ۱۶ى رەشەمىي ۲۵۷۴

پەراوئىز:

(۱) ئەم لىكۆلىنەۋەيە لە ژمارە (۳۰)ى رۆژنامەكەۋە تا دوا ژمارەى رۆژنامەكە (جگە لە يەك دوو ژمارەى، واتە: (۱۷۹) ژمارەى رۆنامەكەى گرتۆتەۋە و ئىستاتە لىكۆلىنەۋەيەم كۆكردۆتەۋە و ئامادەى چاپم كىردوۋە.

(۲) دىكتور مۇھەمەد سىدىق موفتى زادە، سەرنج و پىشنىيارى زۆر زىرەكانە و زانستانەى لەسەر رىئووسى كوردى نووسىۋە، ۋەك ئەۋەى لەجىياتى (ۋا) و (ى)ى درىژ، (سەر: فەتخە)ى بۆ پىشنىيار كىردوۋە، كە (كۆرى زانىيارى كورد)، لە دواى دروستىۋونى (۱۹۷۰)، لە بارەى ئەۋ دوو پىتەۋە، پىشنىيارە دىرىنەكەى (موفتى زادە)يان پەسەند كىردوۋە و لەسەر لەبەرى بەرھەمى چاپكراۋى ئەۋ قۇناغەياندا، پىيادە و پىرەۋيان كىردوۋە.

(۳) بۆ زىياتر زانىيارى، بنۋارە: بارگەى ياران، سەرجەمى شىعرى ھىمىن (ۋاتە: چاپى دوۋەمى: تارىك روون)، چاپەمەنى دەسگای ئاراس، ھەولېر، ۲۰۰۶، ل. ۴۰.

(۴) ھەمان سەرجاۋەى پىشۋو، ل. ۵۴.

(۵) دواترىش: بارگەى ياران.

(۶) شۆيىن: مەبەست لە (بەرھەم)ى نووسىنە. كە دىيارە تەرجەمەكراۋى (أشر)ى فارسىيە.

(۷) دەقى نووسىنەكەم ۋەك خۆى بۆ ئېرە راگواستوۋە.

(۸) فەرخە: بىچۋو، بەچكە.

(۹) نەتەۋىي، دوژمنت (لە دەقەكەدا ئامازەى - پەراۋىز - ى لەسەر ئەم وشەيە دانادە، بەلام پەراۋىزەكەى بۆ نەنوسىۋە.

(۱۰) مەبەست لە (كورش: ۵۵۹ - ۵۲۹ پىش زايىن)ى شای (ھەمەخامەنشى)يە.

(۱۱) سووروسات: مەسرەفى ئالىك و پىۋىستى ۋلاخى باربەرى جەنگ و لەشكركىشى.

(۱۲) بمبى: مەبەست شارى (بۆمبى)ى ھىندستانە.

(۱۳) بەشیکی وتارەكەى (ههیمن) لەم ژمارەییەى رۆژنامەكەداىە و پاشماوەكەى
لە دوو ژمارەى داهاوودا بلاو بووەتەو، ئەم وتارەى (ههیمن) سەبارەت بە بارى
پیشكەوتن و ئاوەدانى شارى (مەهاباد) ە.

(۱۴) ئەو وشەىە كالّ بوو، نەخویندراىەو.

(۱۵) بەلام رۆژنامەكە ھەر ئەوەندەى نووسىو، كە لە (كتیىى ھەفتە)و
تەرجمە كراو!

(۱۶) (خەلكى یۆگسلاوى بە فاشیستەكانیان دەگوت: ئوستاش).

(۱۷) ههیمن ئەم چەند وشەىەى خوارەو، راقە كردوو، كە لە تەك ئەم
وەرگێرانەدا، ئەو وشانەشمان بۆ ئێرە گواستۆتەو.

بەرھەمی چاپکراوی نووسەر

۱. ژوان، شیعر، چاپی یەكەم، چاپخانهی زانکۆی سلێمانی، (۱۹۸۰).
۲. گەشتی ریج بۆ سلێمانی، وەرگیژان، چاپی یەكەم، بەرگەلوو، (۱۹۸۴).
۳. کێشەیی کورد، وەرگیژان چاپی یەكەم، یاخ سەمەر، (۱۹۸۶).
- چاپی دووھەم، ئێران، تەوریژ، (۱۹۹۰).
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۱۹۹۲).
۴. گولەکانی دۆزەخ، شیعر، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریژ، (۱۹۹۰).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۱۹۹۲).
۵. گەشتنامەیی ریج بۆ کوردستان، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریژ، (۱۹۹۲).
- چاپی دووھەم، ئێران، تەوریژ، (۱۹۹۵).
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۲۰۰۲).
- چاپی چوارەم، ھەولێر، (۲۰۱۱).
۶. ئەفسانەیی ئەدونیس، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریژ، (۱۹۹۴).
۷. گۆرانی کوردی، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ئێران، تەوریژ، (۱۹۹۴).
۸. مێژووی مۆسیقای کوردی، چاپی یەكەم، ئێران، شەھری کورد، (۱۹۹۴).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
- چاپی سێیەم، ھەولێر، (۲۰۰۸)، دەزگای موزیک و کەلەپووری کورد.
- چاپی چوارەم، ھەولێر، (۲۰۱۳)، دەزگای موزیک و کەلەپووری کورد.
۹. سەبیدەلی ئەسغەری کوردستانی، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۸).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۰۲)، دەزگای ئاراس.
۱۰. راوێ گزنگ، وتار و رەخنەیی ئەدەبیی، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۸).
۱۱. بێرەوەرێیەکانی وەفایی (تحفہ المریدین)، وەرگیژان، چاپی یەكەم، ھەولێر، (۱۹۹۹).
- چاپی دووھەم، ھەولێر، (۲۰۱۱).
۱۲. کەروێشکی زیرەك و گورگی دانا، چیرۆکی مندالان، وەرگیژان، چاپی یەكەم، سلێمانی، (۲۰۰۰).

۱۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپمەنى موكرىيانى، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۴. مىرنىشىنى ئەردەلان، بابان، سۆران، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۵. راپەرىنى ھەمزائاغاى مەنگور، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۰).
۱۶. كەروىشك و تانجى، چىرۆكە شىعر بۆ مىندالان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۵).
۱۷. دىوانى ئەدەب (عەبدوللا بەگى مىسباح دىوان)، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۶).
۱۸. أفتتاح ناسرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى عەلى ئەكبەر سەرھەنگ، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۱۹. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نووسىنى عەلى خان گۆنەخان ئەفشار، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۰. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ئىنگلىزى و ئەمەرىكايىدا، نووسىنى ۋەدىع جۈەيدە، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۱. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، نامەى دەربارى و سەربازىيانە. نووسىنى ھەسەن عەلى خان، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۲. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى قاجارىيدا، بەلگەنامەكانى ۋەزارەتى كاروبارى دەروەى ئىران، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۳. شۆرشى شېخ عوبەيدوللاى نەھرى، لە بەلگەنامەى ئەرمانىدا، نووسىنى ئەسكەندەر غۇرياس، ۋەرگىپان، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۰۷).
۲۴. موزىك و گۇرانى كوردى، كۆمەللە وتار، چاپى يەكەم، ھەولتېر، (۲۰۱۱).
۲۵. بىرەۋەرىيەكانى د. سەيىد عەزىزى شەمزىنى (ئامادەكردن و پەراۋىز بۆ نووسىنى) مەمەد ھەمەباقى.
۲۶. سەفەرنامەى ژان ئۆتەر، ۋەرگىپان لە فارسىيەۋە، خانەى موكرىيانى، ھەولتېر (۲۰۱۳).
۲۷. ئەفسانە و تەم، (كۆمەللە وتارىكى تەرجمەكراۋ).

بهره‌می داهاتوو

- ۱- مه‌ولانا خالید - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ
- ۲- مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ
- ۳- سمکۆی شکاک - له به‌لگه‌نامه‌ی ئێرانیدا
- ۴- نامه و به‌لگه‌نامه‌ی به‌جیمای عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب.
- ۵- چاپی نوێی دیوانی عه‌بدوللا به‌گی میسباح دیوان - ته‌ده‌ب.
- ۶- دیوانی مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی
- ۷- کورد له سه‌فه‌نامه‌ی بیانیدا
- ۸- بیره‌وه‌رییه‌کانی لیتن - کونسۆلی ته‌لمانیا له ته‌وریز - ۱۹۱۴
- ۹- مه‌وله‌وی رۆمی - به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ژیان و بهره‌می
- ۱۰- کورد له به‌لگه‌نامه‌ی ئێرانیدا
- ۱۱- کۆمه‌ڵێک بهره‌می وه‌رگیردراو - له فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه.
- ۱۲- نالی و زمانی نالی - خویندنه‌وه‌یه‌کی نوێ